

F 432

பதினெண்சித்தர்கள்
பெரிய
ரனக்கோவை.
முதற்பாகம்.

இஃது,
வா. சரவணமுத்துப்பிள்ளையால்
ஞானவான்களுக்கு
உபயோகமாகும்பொருட்டு,
சில ஏட்டுப்பிரதிகளிலிருநதும்
அச்சப்பிரதிகளிலிருநதும்
சேர்க்கப்பட்டு,

சென்னை:
ஸ்ரீபத்மநாபவிநாயக அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1906.

8002a

சிவமயம்.
பதினெண்ணித்தர்

முகவுரை.

—:(*):—

அருள்சுரந்த காதாக்கள் பதினெண்பேர்கள்
அம்பரமாம் பூரணத்தின் ஒளிகண்டோராகன்
தெருள்சுரந்த சிவத்தோடே சிவமாய்நின்றோர்
சித்தெலாம் வல்லசிவ முத்தரானோர்
மருள்சுரந்து அமுதமழைப் பொழியுமாபோல்
மண்ணுலகின் ஜீவான்ம கோடிகட்கு
பொருள்சுரந்து ஞானவரை விளங்கிமேவப்
போதித்த வேதாந்தக் கோவையாமே.

வேதாந்த மென்றுபதி னெண்மராலே
விளக்கிவைத்த சூட்சுமமாம் ஞானமின்னான்
போதாந்த மாயொருங்கே கோவையாக்கி
புலப்படுவ தில்லாது புலம்புலோர்க்கு
காதாந்த மாப்பலநூல் காடித்தேடி
காள்கழிக தில்லாது கமையோட்டிச்
சேதாந்த மில்லாது ஜீவத்தோங்க
சேகரித்துக் கோவையெனச் செய்திட்டோமே.

திட்டமுன ஆரியநில் லாதுகோக்கச்
செய்தசிவ வாக்கியந்தான் நாலேயாதி
பட்டணத்தார் பாடலொடு புலம்பல்ஞானம்
பத்திரகிரி யருட்புலம்பல் பாம்பாட்டசர்
வட்டமரை யிடைக்காட ரகப்பைசித்தர்
வடிவற்ற குதம்பை கடுவெளியாருசித்தர்
தொட்டுரைதத குருமுனிவ ரமுகண்ணித்தர்
துரைபோன்ற கந்திசர் ராமதேவர்.

தேவரோடு கொங்கணவர் ரோமநாதர்
 திருமூலர் கருஜாரார் பொதிகைசித்தர்
 ஆவலோடு இவருரைத்த ஞானமியாவும்
 அவனியுள் மனுக்களெலா மரியவென்றே
 பாவலரை நாவலரை பண்டிதோரை;
 பற்பலவாம் பெரியோரைப் பணிந்துகேட்டு
 மாவிதமாய்ப் பிழையின்றி திருத்தஞ்செய்து
 மாசறவே யச்சியற்றி மகிழ்ந்தவாறே.

மகிழ்வாக யிந்துலை தெரிசிப்போவா
 மன்றாடிக் கேழ்க்குமனு யாதென்றாலோ
 புதழ்பெரிய சித்தர்களு லாங்காங்கேதான்
 புண்ணியர்க்கைவசமாய்ப் பொருத்தலுண்டாம்
 அகமகிழ்த்தே யெம்மிடத்தி லருள்செய்தீரேல்
 அச்சிட்டே பலபெரியோ ரரியச்செய்வோம்
 ஜெகம்புகழ்ச் சாஸ்திரத்தை வெளியிட்டோர்க்கு
 சிவலோகம் கிட்டமென சித்தர்வாக்கே.

இதில் அடங்கியிருக்கும் புத்தகங்கள்.

சிவவாக்கியம் 518-பாடல்	குதம்பைசித்தர்பாடல்.
பட்டணத்துப்பிண்ணிபாடல்	கடுவெளிசித்தர்பாடல்.
சரித்திரச்சுருக்கத்துடன்	அழகணிசித்தர்பாடல்.
7 ஷையார் புலம்பல்.	கந்தீஸ்வரப்பூஜாவிதி.
8 ஷையார் ஞானம்.	இராமதேவர்பூஜாவிதி.
பத்திரகிரியார்புலம்பல்.	வாலைக்குமயி.
சரித்திரச்சுருக்கத்துடன்.	உரோமரிஷிஞானம்.
பாம்பாட்டிசித்தர்பாடல்.	திருமூலர் ஞானம்.
இடைக்காட்டுசித்தர்பாடல்.	கருஜாரார் பூஜாவிதி.
அகப்பேய்சித்தர்பாடல்.	அகஸ்தியர் ஞானம்.

விவமயம்,

சிவவாக் கியரீ பாடல்.

✽✽✽

இ ல் லு,

வா. சரவணமுத்துப்பிள்ளையால்

ஞானவான்களுக்கு

உபயோகமாகும் பொருட்டு,

சில ஏட்டுப்பிரதிகளி லிருந்தும்

அச்சுப்பிரதிகளிலிருந்தும்

சேர்க்கப்பட்டி.

சென்னை

ஸ்ரீபத்மநாபலிஸாச அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

—

1906.

இனி இச்செய்யுளின் கருத்தை வியங்காரத்தன்மையுடைய
 இஃது என்று விளக்குதல். எப்படி யெனில்:— வேதமுதலிய
 கணிகளில், சொல்லப்படுவது, துவிதம், அத்துவிதம் என்கிற
 இரண்டு மார்க்கங்களே, அவற்றில், துவிதமே அத்து விதத்தி
 ற்கு முதற்காரணமாகவுள்ளது, அம்மார்க்கத்தில் ஒவ்வொருவ
 ரும் பதி, பக, பாசங்களை விசாரிக்கவேண்டிய அவசியமுள்ள
 து, இப்படிவிசாரிக்கும்போது, பதி நிர்மலமுடையவென்று
 ம், பகதனக்குள்ளபாசமாகிய சகசமலத்தால் அநிர்மலமென்
 றும் விளங்கும் அந்நனமுள்ள மலத்தைப் போக்கிக்கொள்
 றுதற் பொருட்டே பதியானவர் அப்பசவுக்குத்தறுகாரண புல
 னபோகங்களை நல்கி, கருடோஹம்பாவனை செய்தோனுக்கு,
 அக்கருடன் இவளுயின்று, விஷயங்களைத் தீர்த்தானையொ
 ழிய, இவனதுபாவனை யொன்றினாலேயே தீர்த்துக் கொள்
 னாமைபேரலவும், இரகவாதஞ்செய்வோன்செம்பிலுள்ளகளி
 ம்பைப்போக்கப் பிரயத்தனஞ் செய்தானையொழிய, இவன
 டு பிரயத்தனம் களிம்பைப் போக்காமல், மருத்தின்காரமே
 அக்களிம்பை உள்ளேயே அடங்கச் செய்தமைபோலவும். தா
 ன்கலவாமற் கலந்துகொண்டு, அச்சகசமலத்தின் கவியை அட
 க்த்தித் தன்னடிப்படுத்த வியமித்த மார்க்கங்களுக்கான்கு, அவை
 றாவன:—சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம். இக்கான்கும்
 ஒவ்வொன்றில், நன்கான்காகப் பதினாறாகும், அந்நனம்கூடிய
 பதினாறில், இச்செய்யுட் கருத்து, கிரியையில் ஞானமாகும்;
 எப்படியெனில், சர்வபரிபூரணமென்னுந் திருப்பெயரை வி
 ஷ்ணிக்கின், எவருகிறதெனென்று புலப்படும். அந்நனம்
 எவருகிறதென்கடவுள்மனம் ஒன்றிலேயே இருக்கின்ற னெ
 ன்றும், மற்றஇடங்களில்லையென்றும் சொல்லுதல் கூடா
 னாம். இதைநோக்கியே, அக்கிண்கொதுபடி பெங்கும்பிரகாச
 நாய்” எனவும், “பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமறிகிற
 கின்ற” எனவும், “கல்விஜம்செம்பிலுமோ விருப்பானெங்க
 க் கண்ணுதலே” எனவும், ஆன்றோர் கூறினார் ஆகையால்,
 அந்நனம்செய்தவர்க்கு * கல்விலில்லையென்றுசொன்னால் பூ
 ரணத்துவகுறையும் அதகுறைத்தபோது, ரூபகற்பிதமுண்..

டாகும், அது உண்டானபோது, கடவுளானபதுபோய், எல்லாம்நாமேயுய் அகங்காரவாதமுண்டாய்ப் பிறவிப்பெருங்கடலில் வீழ்ந்து கரையேறக் கூடாமல் அலைத்தலைந்து தவிக்கச் சந்தேகமேயிலலை ஆகையால் கிரியையாகிய சிலாருபவணக்கமும், பூரணத்தை நோக்குவதாகிய ஞானமுகலந்து நின்றலால், இச்செய்யுளின் கருத்து, கிரியையில் ஞானமே யாகச் சாதிக்கப்படும்.

இவ்வாறு சொன்னமையால் உண்டான கருத்தென்ன வெனின், இந்துலாசிரியர், பாரமார்த்திகத்தைப் பற்றிக் சொன்னமையால் குற்றமன் றென்றும், வியங்காரத்தார் இவ்விஷயத்தையே கொண்டபோது பூரணத்துவத்தனோக்கி கடக்க வேண்டுமென்றும், கல்வியறிவில்லாத சிறியேன் சிற்றறிவிற் கெட்டினவரை யெழுதினதற்குப் பயன்யாதெனில், இதைப்பார்த்துக் கற்றோரும், மற்றோரும் நகைத்தல் ஒன்றுமே என்க. இன்னும் வீரிகின் னன்றாய் விளங்கும், ஆயின் பெருகு மென்று விடுத்தாம். இவ்வாறே மற்றமுன்னவைக்கு ம் உரை யெழுதினால் மிகவும் பெருகுமென்று விடப்பட்டது.

* கல்லினம் மிருத்தா ரென்பதற்குப் பிரகவசத்தா னும் மார்க்கண்டேயருமே சான்றும்.

சிவமயம்.

சிவவாக்நிரைப் பாடல்

அரியதோர் மமச்சிவாய மாதியந்த மானதும்
ஆறிரண்டு தூறுதேவ ரன்றரைத்த மந்திரம்
அரியதோ ரொழுத்தையுன்னி சொல்லுவேன் சிவாக்நியம்
தோஷத்தோஷ பாவமாய்கை தூரதூர வோடவே. (அ)

அரியதோர் முகத்தையொத்த கற்பகத்தைக் கைதொழக்
கலைகன்துல்கள் ஞானமும் கருத்தில் வந்துதிக்கவே
பெரியபேர்கள் சிறியபேர்கள் கற்றுணர்ந்த பேரெலாம்
பேயனாடு யோநிடும் பிழைபெறுக்க வேண்டுமே. (ஆ)

அஷ்டாநிலை.

ஆனவஞ் செழுத்துளே யண்டமு மகண்டமும்
ஆனவஞ் செழுத்துளே யாதியான மூவரும்
ஆனவஞ் செழுத்துளே யகாரமும் மகாரமும்
ஆனவஞ் செழுத்துளே யடங்கலாவ னுற்றதே. (இ)

சரியை விலக்கல்.

ஐடியோடி யோடியோடி யுட்கலந்தசோதியை
காடிகாடி காடிகாடி காட்களும் கழிந்துபோய்
காடிகாடி காடிகாடி மாண்டுபோன மார்தர்கள்
கோடிகோடி கோடிகோடி யெண்ணிரத்த கோடியே. (ஈ)

யோகநிலை.

உருத்தரித்த காடியி லொடுக்குகின்றவாயுவை
உருத்தினு லிருத்தியே கபாலமேற்ற கவ்விரோல்
விருத்தரும் பாலாநாள் மேனியுஞ் சிவந்திடும்
அருட்டரித்த காதர்பாத மம்மைபாத மூண்மையே. (ஊ)

சிவவர்க்கியர்பாடல்.

வேதநிலை.

வடிவுகண்டு கொண்டபெண்ணை மற்ருருவனத்தினால்
 விடுவோ வவிறையின்னம் வெட்டவேணு மென்பனே
 வென்வர் தழைத்தபொது காறுமித்தகல்லுடல்
 கடலைமட்டுக் கொண்டுபோய்த் தோட்டிகைக் கொடுப்போ

ஞானநிலை.

என்னிலே யிருந்ததொன்றை யானறிந்த தில்லையே
 என்னிலே யிருந்ததொன்றை யானறிந்த கொண்டபின்
 என்னிலே யிருந்ததொன்றை யாவர்காணவல்லிரோ
 என்னிலே யிருந்திருந்து யானுணர்ந்து கொண்டனே. (அ)

நினைப்பதொன்று கண்டிலே னீயலாது வேறிலை
 நினைப்புமாய் மறப்புமாய் நின்றமாய்கை மாய்கையை
 அனைத்துமாய் யகண்டமாய் யனுகிமுன் னனுகியாய்
 எனக்குநீ யுனக்குநீ னிருக்குமாத தெங்கனே. (அ)

ஈனும்நீ லீண் ணும்நீ மறுகடல்க னேழும்நீ
 எண்ணும்நீ எழுத்தம்நீ யிசைத்தபண் ணெழுத்தம்நீ
 கண்ணும்நீ மணியும்நீ கண்ணுளாமும் பாவைநீ
 ஈண்ணுநீமை நின்றபாதம் ஈண்ணுமா நருளிடாய்.

சுரியுமல்ல வயனுமல்ல வுப்புறத்தி லப்புறம்
 ஞானமெம்மை வெண்மையைக் கடத்துகின்ற ஞானம்
 பெரியதல்ல சுரியதல்ல பற்றுபின்கள் பற்றுபின்கள்
 னரியும்க் கடத்துகின்ற ஞானம் ஞானம்.

அத்திகாலை முச்செழுந்து மாடுகின்ற தீர்த்தமும்
 சத்திதர்ப் பணங்களுந் தபங்களுந் செபங்களும்
 இதைமேவு ஞானமும் தினஞ்செய்க்குமிதம்
 இதைதராம ராமராம ராமவென்னு ராமராம.

பஞ்ச பாதகங்க ளா த்தாரந்த மந்திர

ராம தல்லவென்று வைத்துழலு மேழைகள்

ராம லோதுவார் தமக்குகல்ல மந்திரம்

தூயிதகம ராமராம ராமவென்னும் ராமமே. (கஉ)

கானதேது கீயதேது கடுகினின்ற தேதடா

தேரனதேது குருவதேது கூறிகு குவாமரே

ஆனதேது கழிகதேது வப்புறத்தி லப்புறம்

கானதேது ராமராம ராமவென்ற ராமமே. (கங)

யோகநிலை.

சாத்திரங்க ளோதுகின்ற சத்தகாத பட்டரே

சைரப்பு வந்தபோது வேதம்வந்துதவமோ

யித்திரைப்போ தும்முளே மறித்துதொக்க வல்லிரேல்

சாத்திரைப்பை கோய்களோது சத்திமுத்தி சித்தியே. (கச)

ஞானநிலை.

தாரத்தார் தாரமென்று சொல்லுவார்கள் சோம்பர்கள்

யாரும்விண்ணு மெதகுமாய் பரந்தவிப் பராபரம்

ஊருகாடு காடுதேடி யுழன்றுதேடு மூமைகள்

கோதாக வும்முளே யறிந்துணர்க்து கொள்ளுமே. (கஈ)

யோகநிலை.

ஊலுவேதுமோதுவீர் ஞானபாத மறிகிலீர்

மாறுகொள் லத்தவாறு பாவிகா னறிகிலீர்

ஆமமுண்டாண்டா ரகத்துளே விருக்கவே

காலனைன் சொல்லுவீர் கனாவிலும் தில்லையே. (கஊ)

வித்திவாத போதாய கேலியில்லை கீழியில்லை

தித்திவாத மாரினை சமைத்தவாறு தெனனே

பெற்றதாபிவிற்றமென கொள்ளுகின்றபேதைகா

சித்திவாத போதுவே னில்லையிலை யில்லையே. (கஎ)

அஞ்சமுது சென்றிவாதிவாண மந்திரம்

சென்றிவாதிவாண மந்திரம் தூதஞ்சு செப்பியிரே

பஞ்சமான பாதகநக னூறுகோடி செய்யினும்
பஞ்சபோல் பறக்குமென்று நான்மறைகள் பன்னுமே. (1)

அண்டவாச லாயிரம்ப்ர சண்டவாச லாயிரம்
ஆறிரண்டு நூறுகோடி யானவாச லாயிரம்
இந்தவாச லேழைவாச லேகபோக மானவாசல
எம்பிரா னிருக்கும்வாச லியாவர்காண வல்லரே. (கக)

சாமங்கால வேதமுஞ் சகலசாத் திரங்களும்
சேமமாக வோதிலுஞ் சிவனே ரறிகிலீர்
காமநோயை விட்டுநீர் கருத்துளே யுணர்ந்தபின்
ஊனமற்ற காயமா திடுப்பெனநக ளீசனே. (௨௦)

சுகிரண்டு தாரையென்று சன்னபின்ன லாதையால
மருகிமாளு தேயுவகில மானிடநக ளெத்தனை
சுகிரண்ட யுந்தவிந்து தாரையூத வல்லிரேல்
கொங்கைமனகை புநகரோடு கூடிவாழ லாகுமே (௨௧)

தகைமொன்று ரூபம்வேறு தன்மையான வாறுபோல்
செங்கண்மாலு மீசனுஞ் சிறந்திறந்த தெம்முளே
விங்களநகன் பேசுவார் விளகருகின்ற மாந்தரே
எங்குமாகி நின்றநாமம் நாமமிந்த நாமமே. (௨௨)

யோகநிலை.

அஞ்செழுத்தி லேபிறந்து அஞ்செழுத்திலே வனந்
அஞ்செழுத்தை யோதுகின்ற பஞ்சபூத பாவிநாடி
அஞ்செழுத்தி லோரெழுத் தறிந்துகூற வல்லி
அஞ்சலஞ்ச லென்றுநாத னம்பலத்தி லாடுமே. (௨௩)

அஞ்சுமஞ்சு மஞ்சமே யனாதியான தஞ்சமே
பிஞ்சயிஞ்ச தல்லயோ பித்தர்கான் பிதற்றுநீர்
கெஞ்சிலஞ்ச கொண்டிரீர் நின்றதொக் வல்லிரேல்
அஞ்சுமில்லை யாறுமில் லனாதியாக தேடுமே. (௨௪)

நீளவீடு கட்டுநீர் செடுகதவு சாத்திரீர்
வாழவேணு மென்றலோ மகிழ்ந்திருந்த மாந்தரே
காலனோலை வந்தபோது கைகலந்து நின்றிடும்
ஆலமுண்ட கண்டர்பாத மம்மைபாத முண்மையே (௨௫)

சிரியைநிலை.

வீடுகெத்து வேள்விசெய்து மெய்யரோடு பொய்யுமாய்
மாடுமக்கள் பெண்டிர்சுறற மென்றிருக்கு மாந்தர்காள
காடுபெற்ற நடுவர்கையி லோலைவந் தழைத்திடில்
ஒடுபெற்ற தவ்விலை பொருதுகாணு முடலமே. (௨௬)

யோகநிலை. |

1) ஓடமுள்ள போதெலா மோடியே யுலாவலாம்
ஓடமுள்ள போதெலா முறுதிபண்ணிக் கொள்ளலாம்
ஓடமு முடைந்தபோது வொப்பிலாத வெளியிலே
ஆடுமில்லை கோலுமில்லை யாருமில்லை யாணதே. ✓ (௨௭)

அண்ணலே யனாதியே யனாதிமுன் னனாதியே
பெண்ணுமாணு மொன்றலோபிறப்பதற்கு முன்னெலாம்
கண்ணிலாணி சுக்கிலங் கருதியோங்கு நாளிலே
மண்ணுளோரும் விண்ணுளோரும் வந்தவாற தெங்கனே. (1)

பண்டுகான் பறித்தெறிந்த பன்மலர்க ளெத்தனை
பாழிலே செபித்துவிட்ட மந்திரங்க ளெத்தனை
மிண்டராய்த் திரிந்தபோ திறைத்தநீர்க ளெத்தனை
மீளவுஞ் சிவாலயங்கள் குழுவந்த தெத்தனை
அண்டர்கோ னிருப்பிட மறிந்துணர்ந்த ஞானிகான்
கண்டகோயில் தெய்வமென்று கையெடுப்ப தில்லையே. (௨௮)

யோகநிலை.

கெருப்பைமூட்டிநீய்யைவிட்டு நித்தகித்த நீரினே
விருப்பமோடு நீர்குளிக்கும் வேதவாக்யங் செனமின்

நெருப்புநீரு மும்முளே நிறைந்துகூற வல்விரேல்
சுருக்கமற்ற சோதியைத் தொடந்துகூட லாகுமே. (௩௦)

பாட்டிலாத பரமனைப் பரமலோக நாதனை
நாட்டிலாத நாதனை நாரிபங்கர் பாகனை
கூட்டிமெள்ள வாய்புதைத்து குணுகுணுத்த மந்திரம்
வேட்டகாரர் குசுகுசுப்பை உப்பிடா முகிஞ்சதே. (௩௧)

தரிசனம்.

செய்யதென்கி லேயினீர் சேர்ந்தகார ணங்கள்போல்
ஐயன்வந்து என்னுளம் புகுந்துகோயில் கொண்டனன்
ஐயன்வந்து என்னுளம் புகுந்துகோயில் கொண்டபின்
வையகத்தில் மாந்தர்முன்னம் வாய்திறப்ப தில்லையே. (௩௨)

சரியைநிலை.

மாறுபட்டு மணிதுலக்கி வண்டினெச்சில் கொண்டபோய்
ஊறுபட்ட கல்லின்மீதே யூற்றுகின்ற மூடரே
மாறுபட்ட தேவரு மறிந்துகோக்கு மென்னையும்
கூறுபட்டு தீர்க்கவோ குருக்கள்பாதம் வைத்ததே. (௩௩)

யோகநிலை.

கோயிலாவ தேதடா குளங்களாவ தேதடா
கோயிலுங் குளங்களுங் கும்பிடுங் குலாமரே
கோயிலு மணத்தளே குளங்களு மணத்துளே
ஆவது மழிவது மில்லையிலை யில்லையே. ✓ (௩௪)

செங்கலுங் கருங்கலுஞ் சிவந்தசாதி லிங்கமும்
செம்பிலே திராவிலுஞ் சிவனிருப்ப னென்கிறீர்
உன்பத மறிந்துநீ ரும்மைநீ ரறிந்தபின்
அம்பலம் நிறைந்தநாத ராடல்பாட லாகுமே (௩௫)

கிரியைநிலை.

பூசைபூசை பென்றுநீர் பூசைசெய்யும் சேனைதகாள்
பூசையுள்ள தன்னிலே பூசைகொண்ட தெவ்விடம்

ஆதிபூசை கொண்டதோ வஞ்சிபூசை கொண்டதோ
ஏதுபூசை கொண்டதோ வின்னதென் றியம்புமே. (௩௬)

இருக்குறாறு வேதமு மெழுத்தையற வோதிலும்
பெருக்கீறு பூசிலும் பிதற்றிலும் பிரானிரான்
உருக்கிரெஞ்சை யுட்கலந்து வுண்மைகூற வல்லிரேல்
சுருக்கமற்ற சோதியைத் தொடந்துகூட லாகுமே. (௩௭)

யோகநிலை.

கலத்தின் வார்த்து வைத்தீர் கடுத்ததீ முடுக்கினால்
கலத்திலே கரந்ததோ கடுத்ததீ குடித்ததோ
நிலத்திலே கரந்ததோ நீள்விசம்பு கொண்டதோ
மனத்தின்மாயை நீக்கிலே மனத்துளே கரந்ததே. (௩௮)

சரியைநிலை.

பறைச்சியாவ தேதடா பணத்தியாவ தேதடா
இறைச்சிதோ லெலும்பினு மிலக்கமிட் டிருக்குதோ
பறைச்சிபோகம் வேறதோ பணத்திபோகம் வேறதோ
பறைச்சியும் பணத்தியும் பகுந்துபாரு மும்முளே. (௩௯)

வாயிலே குடித்தநீரை யெச்சிலென்று சொல்லுநீர்
வாயிலே குதப்புவேதம் மெனப்படக் கடவதோ
வாயிலெச்சில் போகவென்று நீர்தனைக் குடிப்பீர்கான்
வாயிலெச்சில் போனவண்ணம் வந்திருந்து சொல்லுமே. (௪௦)

ஒதுகின்ற வேதமெச்சி லுன்னமர் திரக்களெச்சில்
மோதகங்க ளானதெச்சில் பூதலங்க ளேழுமெச்சில்
மாதிருந்த விந்துவெச்சில் மதியுமெச்சி லொலியுமெச்சில்
ஏதிலெச்சி வில்லதில்லை யில்லையில்லை யில்லையே. (௪௧)

உற்பத்தி.

பிறப்பதற்கு முன்னெலா மிருக்குமாற தெக்கனே
பிறக்குமண் ணிறந்துபோ யிருக்குமாற தெக்கனே

சிவவாக்கியர்பாடல்.

குறித்தநீர் சொலாவிடிற் குறிப்பிலாத மாந்தரே
அறுப்பனே செவியிரண்டு மஞ்செழுத்து வாளினில். (சஉ)

ஞா ன ம்.

அம்பலத்தை யம்புகொண் டசங்கென்று லசனகுமோ
கம்பமற்ற பாற்கடல் கலகென்றால் கலககுமோ
இன்பமற்ற யோகியை யிருளும்வந் தணுகுமோ
செம்பொனம் பலத்துளே தெளிந்ததே சிவாயமே. (சாஉ)

சித்தமேது சிந்தையேது சிவனேது சித்தரே
சத்தியேது சம்புவேது சாதிபேத மற்றது
முத்தியேது மூலமேது மூலமந்தி ரககனேது
வித்திலாத வித்திலே யின்னதென் றியம்புமே. (சச)

ஒடுக்கநிலை.

சித்தமீற்று சிந்தையற்று சேவனற்று நின்றிடம்
சத்தியற்று சம்புவற்று சாதிபேத மற்றுநன்
முத்தியற்று மூலமற்று மூலமந்தி ரககளும்
விததையித்தை யீன்றவித்தில் விளைந்ததே சிவாயமே. (சரு)

கி ரி யை . .

சாதியாவ தேதடா சலந்திரண்ட நீரெலாம்
பூதவாச லொன்றலோ பூதவைந்து மொன்றலோ
காதில்வாளி காரைகம்பி பாடகம்பொ ஞென்றலோ
சாதிபேத மோதுகின்ற தன்மையென்ன தன்மையே. (சசு)

0 கறந்தபால் முலைப்புகா கடைந்தவெண்ணை மோர்புகா
தடைந்துபோன சங்கினைச யுயிர்களு முடற்புகா
விரிந்தபூ வுதிர்ந்தகாயு மீண்டுபோய் மரம்புகா
இறந்தவர் பிறப்பதில்லை யில்லையிலை யில்லையே. (சஎ)

தரையினிற் கிடந்தபோ தன்றுதன்மை பென்றிலீர்
தறையறிந்து நீர்குளித்த தன்றுதன்மை பென்றிலீர்

சிவவாக்கியர்பாடல்.

பறையறைந்து நீர்பிறத்த தன்றுதூமை யென்றல்லா
புறையிலாத லீசரோடு பொருதுமாத தெங்கனே. (சௌ)

தூமைதூமை யென்றுநீர் துவண்டலையு மேழைகள்
தூமையான பெண்ணிருக்க தூமைபோன தெவ்விடம்
ஆமைபோல முழிகிவந் தனேகவேத மேர்துநீர்
தூமையும் திரண்டுருண்டு சொற்குருக்க ளானதே. (சக)

சொற்குருக்க ளானதுஞ் சோதிமேனி யானதும்
மெய்க்குருக்க ளாயினும் வேண்புசை செய்கினுஞ்
சற்குருக்க ளாயினுஞ் சாத்திரங்கள் சொல்லினும்
மெய்க்குருக்க ளாயினுந் திரண்டுருண்ட தூமையே. (சு)

கைவ்வுடங்கள் கொண்டு நீர் கண்சுமிட்டி நிற்கிறீர்
எவ்விடங்கள் கண்டுநீ ரெண்ணி யெண்ணிபார்க்கிறீர்
பொய்யுணர்ந்த சிந்தையை பொருந்தினோக்க வல்லிரே
மெய்கடிந்த தம்முளே விளைந்துகூற லாகுமோ. (சுக)

ஓடுகாட்டி வேங்கையை யகப்படுத்த மாறுபோல்
மாடுகாட்டி யென்னைநீ மதிமயக்க லாகுமோ
கோடுகாட்டி யானையைக் கொன்றித்த கொற்றவா
வீடுகாட்டி யென்னைநீ வெளிப்படுத்த வேணுமே. (சுஉ)

இடதகண்கள் சத்திரன் வலதுகண்கள் குரியன்
இடக்கைசங்கு சக்கரம் வலக்கங்குல மான்முழ
எடுத்தபாதம் கீண்முடி யெண்டிசைக்கு மப்புறம்
உடல்கலந்து நின்றமாயம் யாவர்காண வல்லரோ. (சுங)

நாழியும் நாழிய்ப்பு நாழியான வாறுபோல்
ஆழியோனு மீசனு மமர்ந்துவாழ்த் திருத்திடம்
எருத்தேறு மீசனு மியங்குசக்கர தானையும்
வேறுகூறு பேசுவார் விழுவர்வீ ணரகிலே. (சுச)

தில்லைநா யகனவன் திருவாக் கனுமவன்
எல்லையான புலனமு மேகமுத்தி யானவன்

சிவவாக்கியர்பாடல்.

பல்லகாவு முள்ளபேர் பருந்துகூறி மகிழுவார்
வல்லபங்கள் பேசுவார் வாய்புழுத்து மாய்வரே. (௫௮)

எத்திசைக்கு மெவ்வுயிர்க்கு மெங்களப்ப நெம்பிரான்
முத்தியான வித்துளே முளைத்தெழுந்த வச்சடர்
சித்தமுந் தெளிந்துவேத கோயிலுந் திறந்தபின்
அத்தனாடல் கண்டபின் னடங்கலாடல் காணுமே. (௫௯)

உற்றநூல்க ளும்முனே யுணர்ந்துணர்ந்து பாடுவீர்
பற்றறுத்து நின்றநீர் பராபரங்க ளெய்திலீர்
செற்றமாவை யுள்ளரைச் செறுக்கறுத் திருத்திழில்
சுற்றமாக வும்முனே சோதியென்று மவாழுமே. (௬௦)

போதடா வெழுந்ததும் யுனலதாகி வந்ததும்
தாதடா புருந்ததும் தானடா வினைந்ததும்
ஒதடா வஞ்சமுன்று மொன்றதான வக்கரம்
ஒதடா விராமராம ராமமென்னு நாமமே. (௬௧)

அகாரமென்ற வக்கரத்து ளவ்வுவந் துதித்ததோ
உகாரமென்ற வக்கரத்தி ளவ்வுவந் துதித்ததோ
அகாரமும் உகாரமுஞ் சிகாரமன்றி நின்றதோ
விகாரமற்ற யோகிகாள் விரித்துரைக்க வேணுமே. (௬௨)

அறத்திறங்க ளுக்குநீ யகண்டமெண் டிசைக்கும்நீ
திறத்திறங்க ளுக்குநீ தேடுவார்கள் சிந்தைநீ
உரக்கம்நீ யுணர்வுநீ யுட்கலந்த சோதிநீ
மறங்கொளுத நின்கழல் மறப்பினுங் குடிகொளே. (௬௩)

° அண்டம்நீ யகண்டம்நீ யாதிமூல மானநீ
கண்டம்நீ கருத்துநீ காவியங்க ளானநீ
புண்டரீக மற்றுளே புணருகின்ற புண்ணியர்
கொண்டகோல மானகோர்மை உர்மையென்ன உர்மையே

மையடர்ந்த கண்ணினார் மயக்கிடும் மயக்கிலே
மையிறந்து கொண்டிருக்க ளல்லலற் திருப்பிற்காள்

மெய்யடர்ந்த சிந்தையால் விளங்குஞான மெய்தினால்
உய்யடர்ந்து கொண்டிகை ஞாழிகாலம் வாழ்விரே. (௬௨)

கருவிருந்த வாசலாற் கலங்குகின்ற ஆமைகாள்
குருவிருந்து சொன்னவார்த்தை குறித்துநோக்க வல்லிரேல்
உருவிலவகு மேனியாகி யும்பராகி நின்றநீர்
திருவிலககு மேனிபாகச் சென்றுகூட லாகுமே, (௬௩)

தீர்த்தமாட வேணுமென்று தேடுகின்ற தீனர்காள்
தீர்த்தமாட லெவ்விடந் தெளிந்துநீ ரியம்பிலீர்
தீர்த்தமாக வும்முளே தெளிந்துநீ ரிருந்தபின்
தீர்த்தமாக வுள்ளதுஞ் சிவாயவஞ் செழுத்துமே. (௬௪)

கழுத்தையும் நிமிர்த்திகல்ல கண்ணையும் விழித்துநீர்
பழுத்துவாய் விழுந்துபேரன பாவமென்ன பாவமே
அழுத்தமான விததிலே யனாதியா யிருப்பதோர்
எழுத்திலோ வெழுத்திலே யிருக்கலா யிருத்துமே. (௬௫)

சுண்டின்று மாயையும் கலந்துநின்ற பூதமும்
உண்டிறகரு மாறுநீருணர்ந்திருக்க வல்லிரேல்
பண்டையாறு மொன்றுமாய்ப் பயந்தவேத சுத்தனாய்
அண்டமுத்தி யாகிநின்ற வாதிமூல மூலமே. (௬௬)

சுன்றவாச லுக்கிரங்கி யெண்ணிறந்து போவீர்காள்
கான்றவாழை மெட்டலர்ந்த காரண மறிகிலீர்
கான்றவாச லைத்திறந்து நாடிநோக்க வல்லிரேல்
தேரன்றமாயை விட்டொழிந்து சோதிவந்து தோன்றமே.

உழலும்வாச லுக்கிரங்கி யூசலாடு மூமைகாள்
உழலும்வாச லைத்திறந்து வுண்மைசேர வெண்ணிலீர்
உழலும்வாச லைத்திறந்து வுண்மைநீ ருணர்ந்தபின்
உழலும்வாச லுள்ளிருந்த வுண்மைதானு மாவிரே. (௬௭)

மூலகாடி தன்னிலே முனைத்தெழுந்த சோதியை
நாடிகாடி யும்முளே காழிகை யிருந்தபின்

பாலனாகி வாழலாம் பறந்துபோக யாச்சையும்
ஆலமுண்ட கண்டராணை யம்மையானே யுண்மையே.

இருக்கவேணு மென்றபோ திருக்கலா யிருக்குமோ
மரிக்கவேணு மென்றலோ மண்ணுளே படைத்தவர்
சுருக்கமற்ற தம்பிரான் சொன்னவஞ் செழுத்தையும்
மரிக்குமுன் வணங்கிடர் மருந்தெனப் பதங்கெடர். (௭௦)

அம்பத்தொன்றி லக்கர மடங்கலோ ரெழுத்துமோ
விண்பரந்த மந்திரம் வேதநான்கு மொன்றனோ
விண்பரந்த மூவலஞ் செழுத்தளே முளை த்ததே
அங்கலிங்க பீடமா யமர்ந்ததே சிவாயமே. (௭௧)

சிவாயவென்ற வகூரஞ் சிவனிருக்கு மகூரம்
உபாயமென்று நம்புதற்கு உண்மையான வகூரம்
கபாடமற்ற வாசலைக் கடந்துபோன வாயுவை
உடரீயமிட் டழைத்துமே சிவாயவஞ் செழுத்துமே. (௭௨)

உருவுமல்ல வெளியுமல்ல வொன்றைமேவி நின்றதல்ல
மருவுவாசல் சொந்தமல்ல மற்றதல்ல வற்றதல்ல
பெரியதல்ல சிறியதல்ல பேசலான தானுமல்ல
உரியதாசி நின்றநேர்மை யாவர்காண வல்லரே. (௭௩)

ஆத்தமா வனாகியோ வாத்தமா வனாகியோ
பூத்திருந்த ஐம்பொறி புலன்களு மனாகியோ
தாக்கமிக்க தூல்களுஞ் சதாசிவ மனாகியோ
வீக்கவந்த யோகிகள் விரித்துரைக்க வேணுமே. (௭௪)

அறிவிலே பிறந்திருந் தாகமங்க னோதழிர்
செறியிலே மயங்குகின்ற நேர்மையொன் றறிகிலீந்
உறியிலே தவிரிஞ்சு ளுர்புகுந்து வெண்ணெய்தேடும்
அறிவிவாத மார்த்தரோ டணுகுமாற தெங்கனே.

இருவாங்க மும்பொருத்தி யென்புகி கோக்கிலீந்
உருவாங்க மாகிநின்ற வுண்மையொன்றை யோர்கிலீந்

கருவரங்க மாகிரின்ற கற்பனை கடந்துபின்
திருவரங்க மென்றுநீர் தெளிந்திருக்க வல்லிரே. (௭௯)

கருக்குழியி லாசையாய்க் காதலுற்று நிற்கிறீர்
குருக்கிடுக்கு மேழைகள் குலாவுகின்ற பாவிகாள்
திருத்திருத்தி மெய்யினாற் சிவந்தவஞ் செழுத்தையும்
உருக்கழிக்கு மும்மையு முணர்ந்துணர்ந்து கொள்ளுமே. ( )

மண்ணிலே பிறக்கவும் வழக்கலா துரைக்கவும்
எண்ணிலாத கோடிதேவ ரென்னதுன்ன தென்னவும்
நண்ணிலே மணியிருக்க கண்மறைந்த வாறுபோல்
எண்ணில்கோடி தேவரு மிதன்கணால் விழிப்பதே. (௮௧)

மண்கலங் கவர்ந்தபோது வைத்துவைத் ததிக்குவார்
வெங்கலங் கவர்ந்தபோது வேணுமென்று பேணுவார்
நங்கலங் கவர்ந்தபோது நாறுமென்று போடுவார்
எண்கலந்து நின்றமாய மென்னமாய மீசனே. (௮௨)

நிக்கசெல்லு படைத்த விறகுமேலிப் பாவிகாள்
விறகுடன் கொளுத்திமேனி வெந்துபோவ தறிதிலீர்
மக்கள்பெண்டிர் சுற்றமென்று மாயைகாணு மிவையெலாம்
மறலிவந் தழைத்தபோது வந்துகூடலாகுமோ. (௮௩)

ஒக்கவந்து மாதுடன் செறிந்திடத்தி லழகியே
ஒருவராகி யிருவராகி யிளமைபெற்ற ஐரிலே
அக்கணிந்து கொன்றைரூடு மம்பலத்தி லாடுவார்
அஞ்செழுத்தை யோதிடி னனேகபாவ மகலுமே. (௮௪)

மாடுகன்ற செல்வமு மனைவிமைந்தர் மகிழுவே
மாடமாளி கைப்புறத்தில் வாழுகின்ற காளிலே
ஒடிவந்து காலதூதர் சடுதியாக மோதவே
உடல்கிடக் துயிர்கழன்ற வுண்மைகண்டு முணர்விலீர். ( )

பாடுகின்ற துப்பருக்கண் தங்கணக் களுக்கியே
பழுதிலாத கன்மகூட்ட மிட்டவெங்கண் பாமலே

சிவவாக்கியர்பாடல்

உக

நீதிசெம்பொ னம்பலத்து ளாடுகொண்ட வப்பனே
நீலகண்ட காலகண்ட நித்யகல்வி யாணனே.

(அ௩)

கானமற்ற காட்டகத்தில் வெந்தெழுந்த நீறுபோல்
ஞானமுற்ற நெஞ்சகத்தில் வல்லதேது மில்லையே
ஊனமற்ற சோதியோ ணெர்வுசேர்ந் தடக்கினால்
தேனகத்தி னூரல்போல் தெளிந்ததே சிவாயமே.

(அ௪)

பருகியோடி யும்முனே பறந்துவந்த வெளிதனை
நிரவியே நினைந்து பார்க்கில் நின்மலம தாகுமே
உருகியோடி யெனுகுமாய மாயசோதி தன்னுனே
கருதடா வுனக்குகல்ல காரணம தாகுமே.

சோதிபாதி யாகிநின்ற சுததமும் பலித்துவந்து
போதியாத போதகததை யோதுகின்ற பூரண
வீதியாக வோடிவந்து விண்ணடிபி னூடுபோய்
ஆதினாத னாதனென் றனந்ததால முள்ளதே.

இறைவனா லெடுத்தமாடத் தில்லையம் பலததிலே
அறிவினா லடுத்தகாய மஞ்சினா லமர்ந்ததே
கருவிகாத முண்டிபோய் கழன்றவாச லொன்பதும்
ஒருவரா யொருவர்கோடி யுள்ளுனே யமர்ந்ததே.

நெஞ்சிலே யிருந்திருந்து நெருக்கியோடும் வாயுவை
அன்பினா லிருந்துந் தருகிருத்த வல்லிரேல்
அன்பர்கோயில் காணலா மகன்றுமெண் டிசைக்குடு
தம்பியோடி யோடியோ சொல்லடா சுவாமியே.

தில்லையே வணங்கிநின்று தெண்டனிட்ட வாயுவை
எல்லையைக் கடந்துநின்று ஏகபோக மாய்கையோ
வெல்லையைக் கடந்துநின்று சொர்க்கலோக வெளியி
வென்னையுஞ் சிவப்புமாகி மெய்கலந்து நின்றதே.

உடம்புயி ரெடுத்ததோ வுயிருடம் பெடுத்ததே
உடம்புயி ரெடுத்தபோ துருவமேது செப்புலீ

உசு

உடம்புயி ரிறந்துபோ துயிரிறப்ப தில்லையே
உடம்புமெய் மறந்துகண் ணெய்ந்துஞான மோதுமே. (க௦)

அவ்வெனு மெழுத்தினு லகண்டமேயு மாகினாய்
உவ்வெனு மெழுத்தினு லுருத்தரித்து நின்றனை
மவ்வெனு மெழுத்தினால் மங்கினார்கள் வையகம்
அவ்வுமுவ்வு மவ்வுமா யமர்ந்ததே சிவாயமே. (க௧)

மந்திரங்க ளுண்டுநீர் மயங்குகின்ற மானிடர்
மந்திரங்க ளாவது மரத்திலூற லன்றுகாண்
மந்திரங்க ளாவது மதத்தெழுந்த வாயுவை
மந்திரத்தை யுண்டவர்க்கு மானமேது மில்லையே. (க௨)

என்னவென்று சொல்லுவே னிலக்கணமி லாததைப்
பன்னுகின்ற செந்தமிழ்ப் பதங்கடந்த பண்பென
மின்னகத்தில் மின்னெடுங்கி மின்னதான வாறுபோல்
என்னகத்து ளீசனும் யானுமல்ல தில்லையே. (க௩)

ஆலவித்தி லாலொடுங்கி யாலான வாறுபோல்
வேறுவித்து மின்றியே விளைந்துபோக மெய்திடர்
ஆறுவித்தை யோர்கிலீ ரறிவிலாத மாந்தரே
பாருமித்தை யும்முனே பரப்பிரமமானதே. (க௪)

அவ்வுதித்த மந்திர மகாரமாய் உகாரமாய்
எவ்வெழுத் தறிந்தவர்க் கெழுபிறப்பு திங்கிலை
சவ்வுதித்த மந்திரத்தைத் தற்பரத் திருத்தினால்
அவ்வுமுவ்வு மவ்வுமா யமர்ந்ததே சிவாயமே. (க௫)

நவ்விரண்டு காலதாய் நவின்றமம் வயிறதாய்
சிவ்விரண்டு தோளதாய் சிறத்தவவ்வு வாயதாய்
யவ்விரண்டு கண்ணதா யெழுந்துநின்ற நேர்மையிற்
செவ்வையொத்து நின்றதே சிவாயமஞ் செழுத்துமே. (க௬)

இரண்டுமொன்று மூலமா யியங்குசக் காத்துனே
சுருண்டுமூன்று விரையமாய் சுணங்குபோற் கிடந்தரி

முரண்டெழுந்த சவகிஞைச மூலநாடி யூடுபோய்
அரங்கன்பட்டணத்திலே யமர்ந்ததே சிவாயமே. (௯௭)

கடலிலே திரியுமாமை கரைவிலேறி முட்டையிட்டுத்
கடலிலே திரிந்தபோது ரூபமான வரஹ்போல்
மடலிலே யிருக்குமெவகள் மனநிபரங்க சோதியை
உடலுளே நினைந்துநல வுண்மையான வுண்மையே. (௯௮)

மூன்றமண் டலத்தினு முட்டிநின்ற தூணிலும்
நான்ற பாம்பின் வாயிலும் நவின்றெழுந்த வட்சரம்
ஈன்றதாயு மப்பரு மெடுதரைத்த மந்திரம்
தோன்றுமோ ரெழுத்துளே சொல்லவெங்கு தில்லையே. ( )

மூன்றுமூன்று மூன்றுமே மூவர்தேவர் தேடிம
மூன்றுமஞ் செழுததுமாய் முழுவதும்வெழுதுளே
ஈன்றதாயு மப்பரு மியங்குகின்ற நாதமும்
தோன்றுமண் டலத்திலே சொல்லவெங்கு தில்லையே. (௯௦௦)

சோறுகின்ற பூதம்போற் றணவகுபோற் கிடந்தீ
நாறுகின்ற கும்பிவி னவின்றெழுந்த மூடரே
சிறுகின்ற வைவரைச் சிணுக்கறுக்க வல்லிராய்
ஆறுகோடி வேணியா ராறிலொன்றி லாவரே. (௯௦௧)

வட்டமென்று வம்முளே மயங்கிவிட்ட திவ்வெளி
அட்டரக் கரத்துளே யடக்கமு மொடுக்கமு
பட்டிமெட்டு மெட்டுமர யியங்குசக்க ரத்துளே
எட்டவாறு தித்ததெம்பி ராணைநா னறிந்தபின். (௯௦௨)

பேசுவானு மீசனே பிரமஞான மும்முளே
ஆசையான வைவரு மலைத்தலைகள் செய்கிறார்
ஆசையான வைவரை யடக்கியோ ரெழுத்திலே
பேசிடா திருப்பிரேல் நாதம்வந் தொலிக்குமே. (௯௦௩)

நமசிவாய வஞ்செழுத்தம் நிற்குமே நிலைகளும்
நமசிவாய மஞ்சுமஞ்சும் புராணமான மாய்கையை

நமசிவாய மஞ்செழுததம் நமருளே யிருக்கவே
நமசிவாய வுண்மையை நற்குறைசெய் நாதனே. (க0

பரமுனக் கெனக்குவேறு பயமிலை பராபரா
கரமெடுத்து நிற்பலுங் குவித்திடக் கடப்படா
சிரமுருகி யமுதளித்த சீருலவு நாதனே
வரமெனக்கு நீயளித்த ஓம்நமசி வாயமே. (க0

பச்சைமண் பதப்பிலே பழுப்பதிந்த வேட்டுவன்
சித்தமும் நினைந்திட நினைத்தவண்ண மாயிடும்
பச்சைமண் ணிடித்துபோய் பறந்ததும்பி யாயிடும்
பித்தர்கா ளறிந்டுகொள் பிரானிருந்த கோலமே. (க0

ஒளியதான காசிமீது வந்துதங்கு வோர்க்கெலாம்
வெளியதான சோதிமேனி விசுவநாத னுனவன்
தெளியுமங்கை யுடனிருந்துசெப்புதின்ற தூரகம்
வெளியசோரி ராமராம நாமமிந்த நாமமே. (க0.

வீழியினோடு புனல்விளைந்த வில்லவல்லி யோனியும்
வெளியிலே பிதற்றலாம் விளை வுநின்ற தில்லையே
வெளிபரந்த தேசமும் வெளிக்குள்முல் வித்தையும்
தெளியும்வல்ல ஞானிகள் தெளிந்திருத்தல் திண்ணமே. (க0)

ஓம்நமசி வாயமே யுணர்ந்துமெய் யுணர்ந்துபின்
ஓம்நமசி வாயமே யுணர்ந்துமெய் தெளிந்துபின்
ஓம்நமசி வாயமே யுணர்ந்துமெய் யுணர்ந்தபின்
ஓம்நமசி வாயமே யுட்கலந்து நிற்குமே. (க0க)

அல்லல்வாச லொன்பது மறுத்தடைந்தவாசலும்
சொல்லுமவாச லோரைந்து சொம்மிவிம்மி நின்றது
தல்லவாச லேத்திறந்து ஞானவாச லூடுபோய்
எல்லவாசல் கண்டவ ரினிப்பிறப்ப தில்லையே. (க00

ஆதியான தேரன்றுமே யனேகனேக ரூபமாய்
சாதிபேத மாபெழுந்து சர்வசீவ னுனபின்

ஆவியோடு ஆடுகின்ற மீண்டுமிந்த சென்மமாம்
சோதியான ஞானியர்க்குஞ் சத்தமா யிருப்பரே. (௧௧௧)

மலர்ந்ததாது மூலமாய் வையக மலர்ந்ததும்
மலர்ந்தபூ மயக்கம்வந் தடுத்ததும் விடுத்ததும்
புலன்களை ந்தும் பொறிகலங்கி பூமிமேல் விழுந்ததும்
இனங்கலங்கி நின்றமாய மென்னமாய மீசனே. (௧௧௨)

பாரடங்க வுள்ளதும் பரந்தவான முள்ளதும்
சூரிடமு மன்றியே யொன்றிநின்ற வொண்சுடர்
ஆரிடமு மன்றியே யகத்துளும் புறத்துளும்
சீரிடங்கள் கண்டவர் சிவன் தெரிந்த ஞானியே. (௧௧௩)

மண்கிடார மேசுமந்து மலையுளேறி மறுகுறீர்
என்படாத காரியங்க ளியலுமென்று கூறுறீர்
தம்பிரானை நான்கடோறுந் தரையிலே தலைபடக்
கும்பிடூத மாந்தரோடு கூடிவாழ்வ தெவ்வனே. (௧௧௪)

நாவின லழிந்ததும் நலங்குல மழிந்ததும்
மேவுதே ரழிந்ததும் விசாரமுங் குறைந்ததும்
பாலிகாளி தென்னமரயம் வாமநாடு பூசலாய்
ஆவியா ரடங்கினு லைரு மடங்குவார். (௧௧௫)

வீடெடுத்து வேள்விசெய்து மெய்யரோடு பொய்யுமாய்
மாடுமக்கள் பெண்டிர்சற்ற மென்றிருக்கு மாந்தர்கான்
நாடுபெற்ற நண்பர்கையி லோலைவந்த னைத்தபோது
ஆடுபெற்ற தவ்விலை பெறுதுகாணு மிவ்வுடல். (௧௧௬)

இல்லைஇல்லை யென்றுகீ ரியம்புகின்ற வேழைகான்
இல்லையென்று நின்றதொன்றை யில்லையென்ன லாகுமோ
இல்லைபல்ல வொன்றுமல்ல விரண்டுமொன்றி நின்றதை
எல்லைகண்டு கொண்டபே ரினிப்பிறப்ப தில்லையே. (௧௧௭)

காரகார காரகார காவலுழி காவலன்
போரபோத போரபோத போரில்லின்ற புண்ணியன்

மாரமார மாரமார மரகதேழு மெய்தி

சாமராம ராமராம நாமமென்னு நாமமே

(கக௮)

கீபாரி லேபிற்றது தேயமான மாயந்தான்

வீடுலேறி தென்றபோது வேண்டியின்பம் வேண்டுமோ

பாடித்தேனே தேதும் பாரிலே படர்ந்ததோ

தேரோம ராமராம நாமமென்னு நாமமே.

(கக௯)

உயிருநன்மை யானுட லெடுத்தவர் திருந்திகும்

உயிருடம் பொழித்தபோது ரூபரூப மாயிடும்

[மும்]

உயிர்சிவத்தின் மாய்கையாகி மொன்றையொன்று கொன்ற

உயிருசத்தி மாய்கையாகி ஒன்றையொன்று தின்றுமே. ( )

செட்டெழுத்தில் வட்டமோ நிறைந்தபல்வி யோனியும்

செட்டெழுத்தில் வட்டம்துன்று சிந்ததொன்று கண்டிலேன்

சுட்டெழுத்தி லத்ததென்று கொம்புகால் குறித்திடி

செட்டெழுத்தில் வட்டமொன்றில் நேர்படானம் மீசினே. ( )

விண்ணிலுள்ள தேவர்க ளறியொணாத மெய்ப்பொருள்

விண்ணிலானி யாகியே கலந்துகின்ற தெம்பிரான்

விண்ணிலாம் பிறப்பறுத்து மலரடிகள் வைத்தபின்

விண்ணவாரு மெம்முனே யமர்ந்துவாழ்வ துண்மையே. ( )

விண்கடத்து சிந்தசோதி மேலேவாச லைத்திறந்து

கண்களித்த வுள்ளுனே கலந்துபுக் கிருத்தபின்

மண்பிறந்த மாயரும் மயக்கமு மறத்துபோய்

எண்கலந்த வீசினே டிசைத்திருப்ப துண்மையே. (க௨௩)

மூலமான மூச்சதில் மூச்சரித்து விட்டபின்

காலகால மூண்ணிலோரு காட்டமாகி காட்டிடிவ்

பரலானுதி கீடலாம் பரப்பிரம மாகலாம்

ஆவமுண்ட கண்டராணை யம்மையாணை யுண்மையே. (க௨௪)

யின்னெழுத்து முன்பாத்து யின்னெடுக்கும் காதுபோல்

வன்னுள் சிந்த வென்னுள்சென்னுளே யடங்குமே

கண்ணுணின்ற கண்ணில்நேர்மை துணைநிலி லாமையால்
என்னுணின்ற வெண்ணைநா வியானறிந்த தில்லைபே. (௧௨௫)

இருக்கலா மிருக்கலா மவலிலே யிருக்கலாம்
அரிக்குமால் பிரமணு மகண்டமே முகற்றலாம்
கருக்கொளாத குழியிலே காலிடாத தண்ணிலே
நெருப்பறை திறத்தபின்பு நீயும்நானு மீசனே. (௧௨௬)

ஏகபோக மாகியே விருவரு மொருவராய்
போகமும் புணர்ச்சியும் பொருத்துமாற தெனகனே
ஆகிலு மழகிலு மதககனேய தானபின்
சாகிலும் பிறக்கிலும் மில்லையிலே யில்லையே (௧௨௭)

கேதனா லு பூதமாய் விரவுமகி ரீரதாய்
பாதமேயி லிவகமாய்ப் பரிந்துபூசை பண்ணினால்
காதிலின்று கடைதிறந்து கட்டறுத்த ஞானிகள்
ஆதியந்த முககடர் தரியவீட தாகுமே. (௧௨௮)

பருத்தினால் முருக்கியிட்டு பஞ்சியோது மாந்தரே
தருத்தினால் முருக்கியிட்டு துன்பநிக வல்லிரேல்
கருத்தினால் கலைப்படுங் காலனால் கழிந்திரும்
திருத்தினால் காவருஞ் சிவாயவஞ் செழுததுமே. (௧௨௯)

சாவதான தததுவற் சடகருசெய்யு மூமைகான்
தேவர்கல்லு மாவரோ சிரிப்பதன்றி யென்செய்வேன்
மூவராலு மறியொணாத முக்கணன் முதற்கொழுந்து
காவலாக வும்முனை கலந்திருப்பன் காணுமே. (௧௩௦)

காலமாலே நீரிலே முழுமந்த மூடர்கான்
காலமாலே நீரிலே கிடத்ததேரை யென்பெறும்
காலமே யெழுந்திருந்து கண்கண்மூன்றி லொன்றையும்
முலுமே நினைந்திராகில் முத்திசித்தி யாகுமே. (௧௩௧)

எங்கன்தேவ ருங்கன்தேவ ரென்றிரண்டு தேவரோ
இறைமகன்மகனின் வாகிமர் க்கி யொன்றிலே

அங்குமினகு மாயிரண்டு வாதியூர்த்தி யொன்றலோ
வக்கவாரஞ். சொன்னபேர்கள் வாய்புழுத்த மாள்வரே. (1)

இறையறை யிடைக்கிட வன்றுதாமை யென்கிறீர்
முறையறிந்து பிறந்தபோது மன்றுதாமை யென்கிறீர்
துறையறிந்து நீர் குளித்தா¹ வன்றுதாமை யென்கிறீர்
பொறையிலாதநீசரோடும் பொருந்துமாற தெவ்வனே. (2)

சத்தம்வந்த வெளியிலே சலமிருந்து வந்ததும்
மத்தமாகி கீரிலே துவண்டுமூழ்கு மூடரே
சுத்தமேது கட்டதேது தாய்மைகண்டு நின்றதேது
பித்தர்காய முற்றதேது பேதமேது, போதமே. (௧௬௪)

மாதமாதந் தாமைதான் மறந்துபோன தாமைதான்
மாதமற்று நின்றலோ வளர்ந்தருப மானது
காதமேது வேதமேது நற்குலங்க ளேதடா
வேதமோதும் வேதியா விளைந்தவாறும் பேசடா. (௧௬௫)

தாமையற்று நின்றலோ சுதீபமற்று நின்றது
ஆண்மையற்று நின்றலோ வழக்கமற்று நின்றது
தாண்மையற்று ஆண்மையற்று சஞ்சலங்க ளுற்றுநின்ற
தாமைதாமை யற்றகாலஞ் சொல்லுமற்று நின்றதே. (௧௬௬)

ஊழிநின்ற தாமையை யுறைத்துநின்ற சேவின
வேறுபேசு மூடரே விளைந்தவாற தேதடா
காறுகின்ற தாமையல்லோ நற்குலங்க ளாவன
செறுகின்ற மூடரேயத் தாமைநின்ற கோலமே. (௧௬௭)

தாமைகண்டு நின்றபெண்ணின் தாமைதானு மூறியே
சேமையெங்கு மாணும்பெண்ணும் செர்த்தலகக் கண்டதே
தாமைதானும் ஆசையாய் துறந்திருந்த சேவின
தாமையற்று கொண்டிருந்த தேசமேது தேசமே. (௧௬௮)

வேணும்வேணு மென்றுநீர் வீணுமுன்று தேடுவீர்
வேணுமென்று தேடினாறு முன்னதல்ல திவ்வியே

வேணுமென்று தேடுகின்ற வேட்கையைத் திறந்தபின்
வேணுமென்ற வப்பொருள் விரைந்துகாண லாகுமே. (௧௩௯)

சிட்டரோது செயதமுஞ் சிறந்தவாக மங்களும்
உட்கார ரணங்களும் நவீன்றமெம்மை நூல்களும்
கட்டிவைத்த போதகங் கதைக்குகித் பித்தெலாம்
பொட்டதாய் முடிந்ததே பிரானையா னறிந்தபின். (௧௪௦)

நூறுகோடி யாகமங்கள் நூறுகோடி மந்திரம்
நூறுகோடி நாளிருந்து மோதின லதென்பபயன்
ஆறுமாறு மாறுமா யகத்திலோ ரெழுத்தாமாய்
ஏறுசு ரெழுத்தையோத வீசுண்டிது பேசுமே. (௧௪௧)

காலைமலை தம்மிலே கலந்துநின்ற காலனார்
மாலைகாலையாய்ச்சிவந்த மாயமேது செப்பியர்
காலைமலை யற்றுநீர் கருத்திலே யொய்க்கினால்
காலைமலை யாகிசின்ற காலனில்லே யில்லையே. (௧௪௨)

எட்டிமண்ட லத்துளே யிரண்டு மண்ட லம்வளைத்து
இட்டமண்ட லத்துளே யெண்ணியாறு மண்டலம்
தொட்ட மண்டலத்திலே தோன்றிமூன்று மண்டலம்
நட்டமண்ட லத்துளே நாதனாடி நின்றதே. (௧௪௩)

நாலிரண்டு மண்டலத்துள் நாதனின்ற தெவ்விடம்
காலிரண்டு மூலநாடி கண்டதங் குருத்திரன்
சேரிரண்டு கண்கலந்து திசைகளெட்டு மூடியே
மேலிரண்டு தான்கலந்து வீசியாடி நின்றதே. (௧௪௪)

அம்மையப்ப னப்புநீ யறிந்ததே யறிகிலீர்
அம்மையப்ப னப்புநீ யறியய னரனுமாய்
அம்மையப்ப னப்புநீ ராதியாதி யானபின்
அம்மையப்ப னன்னையன்றி யாரும்இல்லை யானதே. (௧௪௫)

உருத்தரிப்ப தற்குமுன் உடன் கலந்த தெங்கனே
சுருத்தரிப்ப தற்குமுன் காரணங்க ளெங்கனே

பொருத்திவத்திபோதமும் பொருந்தமாற்தெங்ஙனே
குருத்திருத்தி வைத்தசொல் குறித்துணர்ந்து கொள்ளுமே.

ஆதியுண்டு வந்தமில்லை யன்றுநாஹு வேதமில்லை
சோதியுண்டு சொல்லுமில்லை சொல்லிறந்த தேதுமில்லை
ஆதியான மூவரி லமர்த்திருந்த வாபுவும்
ஆதியன்று தன்னையும் மாரறிவ ரண்ணலே. (கச௭)

புலால்புலால் புலாலதென்று பேதமைகள் பேசுநீர்
புலாவைவிட்டு மெம்பிரான் பிரிந்திருந்த தெங்ஙனே
புலாலமாய்ப் பிதற்றுகாய் பேருலாவுந் தானுமாய்
புலாவிலே, முளைத்தெழுந்த பித்தர்காணு மத்தனே. (கச௮)

உகிரமான பால்குடித் தொக்கரீர் வளர்ந்ததும்
இரதமா யிருந்ததொன்றி ரண்டிட்ட தென்கலாம்
மகிரமாக விட்டதேது மாககிசம் புலாலதென்று
சகிரமாய் வளந்ததேது சைவரான மூடரே. (கச௯)

உண்டகல்லை யெச்சிலென் றுள்ளெரிந்து போடுநீர்
கண்டவெச்சில் கையல்லோ பரமனுக்கும் வேறுமோ
கண்டவெச்சில் கேளடா கலந்தபாணி யப்பிலே
கொண்டசுத்த மேதடா குறிப்பில்லாத மூடரே. (க௪௦)

ஓதிவைத்த துல்களு முணர்ந்துகற்ற கல்வியும்
மாதுமக்கன் சுற்றமு மறக்கவந்த நித்திரை
ஏதுபுக் கொளித்ததோ வெங்குமாகி நின்றதோ
சோதிபுக் கொளித்தமாயஞ் சொல்லடா, சுவாமியே. (க௪௧)

சுனெருமையின்கழுத்தி விட்டபொட்ட ணக்கன்போல்
மூணுகாஹ சீலையில் முகுத்தவிழ்க்கு மூடர்கான்
மூணுகாஹ லோகமு முடிவில்லாத மூர்த்தியை
ஊணியூணி நீர்முடிந்த வுண்மையென்ன வுண்மையே. (க௪௨)

சாவல்காஹ குஞ்சதஞ்ச தாயதான வாறுபோல்
தாயமான கூட்டிலே கலந்துசுண்டை கொள்ளுதே

கூவமான கிழநரிக் கூட்டிலே புருந்தபின்
சாவல்நாலு குஞ்சதஞ்சந் தானிறந்து போனதே. (கடு௩)

மூலமாக் குளத்திலே முளைத்தெழுந்த கோரையை
காலமே யெழுந்திருந்து நாலுகட்டறுப்பிரேல்
டாலனாகி வாழலாம் பரப்பிரம மாகலாம்
ஆலமுண்ட கண்டர்பாத மம்மைபாத முண்மையே. (கடு௩)

செம்பினிற் களிம்புவந்த சிதரங்கன் போலவே
சீவனுக் கழிவுவந்த சேதியேது செப்பிடர்
அம்பினி லெழுதொனாத வணியரங்க சோதியை
வெம்பிவெம்பி வெம்பியே மெலிந்துகோல் கலந்திட
செம்பினிற் களிம்புவிட்ட சேதியேது காணுமே. (கடு௩)

நாடிநாடி யும்முளே நயந்துகாண வல்லிரேல்
-டியோடி மீளுவா நும்முளே யடங்கிடும்
தேடிவந்த காலனும் திகைத்திருந்து போய்விடும்
* கோடிகால மும்முகந் திருந்தவாற தெகுகனே. (கடு௪)

பிணங்குகின்ற கேதடா பிறஞ்ஞகெட்ட மூடரே
பிணங்கிலாத பேரொளிப் பிராணனை யறிகிலீர்
பிணங்குமோ ரிருவினைப் பிணக்கறக்க வல்லிரேல்
பிணங்கிலாத பெரியவிற்பம் பெற்றிருக்க லாகுமே. (கடு௪)

மீனிறைச்சி தின்றதில்லை யன்றுமின்றும் வேதியர்
மீனிருக்ரு நீரல்லோ மூழ்வதங் குடிப்பதம்
ஆட்டிறைச்சி தின்றதில்லை யன்றுமின்றும் வேதியர்
ஆட்டிறைச்சி யல்லவோ யாகநீங்க ளாற்றலே. (கடு௫)

மாட்டிறைச்சி தின்றதில்லை யன்றுமின்றும் வேதியர்
மாட்டிறைச்சி யல்லவோ மரக்கறிக் கிடுவது
மானிறைச்சி தின்றதில்லை யன்றுமின்றும் வேதியர்
மானுதித்த தோலலோ மார்பினு லணிவதம். (கடு௫)

* கோடிகோடி காலமும் குரைவிலா திருப்பரே எனவு
ம் பாடலும்.

அக்கில ரனைத்தயிர்க்கு மாகியாகி நிற்பது
முக்கில ருடைப்பிடித்து குத்தரித்து விட்டது
மைக்கிடிற் பிறந்திறந்து மாண்டுமாண்டு போவது
மொக்கிடி லுமக்குநா லுணர்த்துவிடத் துண்மையே. (௧௬௦)

ஐயன்வந்து மெய்யகம் புருந்தவாற தெககனே
செய்யதினக ளாகருநம்பை நீர்புருந்த வண்ணமே
ஐயன்வந்து மெய்யகம் புருந்தகோவில் கொண்டபின்
வையகத்தில் மார்கரோடுவாய்திரப்ப தில்லையே. (௧௬௧)

நவ்வுமவ்வை யுங்கடந்தி நாடொணுத தசியின்மேல்
வவ்வுயவ்வு ஞஞ்ஞறந்த வண்ணை மஞான போதகம்
ஒவ்வுசுத்தி யுண்ணிறைந் துசசியு இருவியே
இவ்வகை யரிந்தபேர்க ளீசனாண் யீசனே. (௧௬௨)

அக்கர மனாகியோ வாத்தம மனாகியோ
புக்கிருந்த பூமும் புலங்களு மனாகியோ
தக்கமிக்க தூல்களுஞ் சாத்திர மனாகியோ
தற்ப்பாத்தை யூடறுத்த சற்குரு வனாகியோ. (௧௬௩)

பார்த்ததேது பார்த்திடில் பார்வையூ டழிந்திடும்
கூத்தகா யிருப்பிரேல் குறிப்பிலாச் சிவமதாம்
பார்த்தபார்த்த போதெல்லாம் பார்வையு மிகந்துநீர்
பூத்தபூவுங் காயுமாய் பொருந்துவீர் பிறப்பிலே. (௧௬௪)

நெற்றிபத்தி யுழலுகின்ற நீலமா உழவகணப்
பத்தியொத்தி நின்றநின்று பற்றறுத்த தென்பலன்
உற்றிருந்த பாரடா வுள்ளொளிகு, மேலொளி
அத்தனா யமர்த்திட மறிந்தவன்ன னாதியே. (௧௬௫)

நீரையள்ளி நீரில்விட்டு நீரினைந்த காரியம்
ஆரையுன்னி நீரெலா மமத்திலே யிறைக்கிறீர்
வேரையுன்னி வித்தையுன்னி வித்திலே முனைத்தெழுந்த
சீரையுன்ன வல்லிரேல் சிவபதக்கன் சேரலாம். (௧௬௬)

நெற்றியிற் றயங்குகின்ற நீலமாம் விளக்கினை
யுய்த்துணர்ந்து பாரடா வுள்ளிருந்த சோதியைப்
பத்தியிற் றொடர்ந்தவர் பரமயம தானவர்
அத்தலத் திருந்தபேர்க ளவரெனக்கு நாலரே. (க௬௭)

கருத்தரிக்கு முள்ளெலாங் காயம்நின்ற தெவ்விடம்
உருத்தரிக்கு முள்ளெலா முயர்ப்புநின்ற தெவ்விடம்
அருட்டரிக்கு முள்ளெலா மாசைநின்ற தெவ்விடம்
திருக்கறுத்துக்கொண்டலோ சிவாயமென்றுகூறுவீர். (க௬௮)

கருத்தரிக்கு முன்னெலாங் காயம்நின்ற தேயுவில்
உருத்தரிக்கு முன்னெலா முயர்ப்புநின்ற தப்புவிடம்
அருட்டரிக்கு முன்னெலா மாசைநின்ற வாயுவில்
திருக்கறுத்துக்கொண்டதே சிவாயமென்றுகூறுமே. (க௬௯)

தாதரூன தாதருந் தலத்திலுள்ள சைவரும்
கூத்தரைப் பறைச்சிமக்கள் கூடிசெய்த காரியம்
வீதிபோகு ஞானியை விரைந்துகல் லெரிந்ததும்
பாதகனக ளாகவே பஸ்த்ததே சிவாயமே. (க௭௦)

ஓடியோடி பாலிழைத் துள்ளங்கால் வெளுத்ததும்
பாலியான பூனைவந்து பாலிலே குதித்ததும்
பணிக்கன்வந்து பார்த்ததும் பாரமில்லை யென்றதும்
இழையுந்து போனதும் என்னமாய மீசனே. (க௭௧)

சதுரம்நாலு மறையுமிட்டு தானதங்கி மூன்றுமே
எதிரதான வாயுவாறு எண்ணும்வட்ட மேவியே
உதிரத்தான் வரைகளைட்டு மெண்ணுமென் சிரசின்மேல்
கதிரதான காயகத்தில் கலந்தெழுந்த நாதமே. (க௭௨)

நாலொடாறு பத்துமேல் நாலுமூன்று மிட்டபின்
மேலுபத்து மாறுடன் மேதிரண்ட தொன்றுமே
கோலியஞ் செழுத்துளே குருவிருந்து கூறியில்
தோலுமேனி நாதமாய்த் தோற்றிநின்ற கோசமே. (க௭௩)

கோசமா யெழுந்தது கூடுருவி நின்றதும்
தேசமாய்ப் பிறந்ததுஞ் சிவாயமஞ் செழுத்துமே
ஈசனா ரிருந்திட மனேகனேக மங்கிரம்
ஆகமம் நிறைந்துநின்ற வையப்பத்தோ ரெழுத்துமே. (௧௭)

அங்கலிங்க பீடமா வையிரண் டெழுத்திலும்
பொங்குதா மரையினும் பொருந்துவாய் மரத்தினும்
பங்குகொண்ட சோதியும் பரந்தவஞ் செழுத்துமே
சிங்கநாத வோசையுஞ் சிவாயமல்ல தில்லையே. (௧௮)

உவமையில்லாப் பேரொளிக்கு ஞ்ருவமான தெவ்விடம்
உவமையாகி யண்டத்தி லுருவிநின்ற தெவ்விடம்
தவமதான பரமனார் தரித்தநினை தெவ்விடம்
தற்பரத்தில் சலம்பிறத்து தானகிநின்ற தெவ்விடம்.

ஈகமதாக வெருதுமூன்று கன்றையின்ற தெவ்விடம்
சொல்லுகீழு லோகமேழும் நின்றயாற தெவ்விடம்
அளவதான மேருவும் அம்மைதான தெவ்விடம்
அவனுமொரு மாடலா லருஞ்சீவன் பிறந்ததே.

உதிக்குகின்ற தெவ்விட மொடுங்குகின்ற தெவ்விடம்
கதிக்குகின்ற தெவ்விடங் கன்றுறக்க மெவ்விடம்
மதிக்ககின்ற தெவ்விட மதிமயக்க மெவ்விடம்
விதிக்கவல்ல ஞானிகாள் விரித்துரைக்க வேணுமே.

திரும்பியாடு வாசலெட்டு திறமுரைத்த வாசலெட்டு
மருங்கிலாத் கோலமெட்டு வன்னியாடு வாசலெட்டு
துருப்பிலாத் கோலமெட்டு சுத்திவந்த வருளரே
அரும்பிலாத பூவுமுண் டையனானே யுண்மையே.

தானிருந்து மூலவங்கி தனலெழுப்பு வாயுவால்
தேனிருந்துவரைதிறந்து தித்தியொன்று வொத்தவே
வானிருந்த மதியமூன்று மண்டலம் புருத்தபின்
ஊனிருந் தளவுகொண்ட யோகிகல்ல யோகியே. (௧௯)

முத்தனாய நினைந்துபோது முடிந்தவண்டத துச்சிமேல
பத்தனாரு மமமையும் பரிந்துவாட லாடினா
சித்தரான ஞானிகாட தில்லையாட லென்பிரகாள
அத்தனாட ஹறற்போ தடங்கலாட லறறதே. (கஅக)

ஒன்றுமொன்று மொன்றுமே யுலகனைத்து மொன்றுமே
அன்றுநின்று மொன்றுமே யனாதிபான தொன்றுமே
கனறலநின்ற செம்பொனைக களிமபறுத்து நாட்டினால்
அன்றுதெய்வ முமமுனே யறிந்ததே சிவாயமே. (கஅஉ)

ஈட்டதா பரங்களு மநவ்ன்றசாத திரங்களும
இட்டமான ஒம்குண்ட மிசைந்தநாலு வேதமும
கட்டிவைத்த புத்தகம் கடுமபித்தறி தற்கெலாம்
பொட்டதாய முடிந்ததே பிரானையா நறியவே. (கஅட)

வட்டமான கூட்டிலே வளாந்தெழுந்த மெபுலி
சட்டமீ படைத்திலே சங்குசக கரங்களாய
விட்டதஞ்ச வாசலில கதவினா லடைத்தபின்
முட்டையி லெழுந்தசீவன் விட்டவாற தென்கனே. (கஅஎ)

கோயிலபள்ளி யேதடா குறித்துநின்ற தேதடா
வாயினால் தொழுதுநின்ற மந்திரங்க ளேதடா
ஞானமான பள்ளியில் நன்மைபாய் வணங்கினால்
காயமான பள்ளியிற காணலா நிறையையே. (கஅடு)

நல்லவெள்ளி யாறதாய் நயந்த செம்பு நாலதாய
கொல்லுநாக மூன்றதாக குலாவுசெம்பொ நிரண்டதாய்
வில்லினோசை பொன்றுடன் விளங்கலூக வல்லிரேல்
எல்லையொத்த சோதியானை பெட்மொற்ற தாகுமே. (கஅஏ)

மனத்தகத் தழுக்கறாத மவுனஞான யோகிகள்
வனத்தகத் திருக்கினு மனத்தகத் தழுக்கறார்
மனத்தகத் தழுக்கறாத மவுனஞான யோகிகள்
முலத்தடத் திருக்கினும் பிறப்பறாத திருப்பரே. (கஅஎ)

உருவமல்ல வொளியுமல்ல வொன்றதாய் நின்றதே
மருவமல்ல கந்தமல்ல மந்தநாடி யுற்றதல்ல
பெரியதல்ல; சிறியதல்ல பேசுமாவி தானுமன்
றறியதாப நின்றநேர்மை யாவர்காண வல்லிரே. (௧௮௮)

ஔரெழுத் தலகெலா முதித்தவட் சரத்துளே
ஈரெழுத் தியம்புகின்ற வின்பமே தறிகிலீர்
மூவெழுத்து மூவராய் மூண்டெழுந்த மூர்த்தியை
நாலெழுத்து நாலிலே நவின்றதே சிவாயமே. (௧௮௯)

ஆதியந்த மூலவிந்து நாதமைந்து பூதமாய்
ஆதியந்த மூலவிந்து நாதமைந் தெழுத்துமாய
ஆதியந்த மூலவிந்து நாதமேவி நின்றதும்
ஆதியந்த மூலவிந்து நாதமே சிவாயமே, (௧௯௦)

அன்னமிட்ட பேரெலா மனேககோடி வாழவே
சொன்னமிட்ட பேரெலாந் துரைத்தனங்கள் பண்ணலா
வின்னமிட்ட பேரெலாம் வீழ்வரெந் நரகிலே
கன்னமிட்ட பேரெலாந் கடந்துநின்ற தின்னமே. (1)

ஓதொணுமல் நின்றநீ ருறக்கமுணு மற்றநீர்
சாதுபேத மற்றநீர் சவகையனறி நின்றநீர்
கோதிலாத வறிவிலே; குறிப்புணர்ந்து நின்றநீ
ரேதுமன்றி நின்றநீ ரியங்குமாற தெங்கனே. (௧௯௨)

பிறந்தபோது கோவண் மிலங்குநூல் குடியியும்
பிறந்துடன் பிறந்ததோ பிறங்குநாற் கடங்கெலா
மறந்தநாலு வேதமும் மனத்துளே யுதித்ததோ
நிலம்பிளந்து வானிடிந்து நின்றதென்ன வல்லிரே. (2)

திருத்தியுண்டு கொல்லனுண்டு சொர்னமான சோதியுண்டு
திருத்தமாய் மனத்திலுன்னித் திகழவூத வல்லிரேல்
பெருத்தன ணிலங்கியே தியங்கதாய் விரிந்திடும்
கிருத்தமான சோதியு நீயுமல்ல தில்லையே. (௧௯௪)

வேடமிட்டு மினிதுலக்கி மிக்கதுப தீபமாய்
ஆடறுத்து கூறுபோட்ட வவர்கள்போலும் பண்ணுரீர்
தேடிவைத்த செம்பெலார் திரன்படப் பரப்பியே
போடுகின்ற புட்பபூசை பூசையென்ன பூசையே.

(1)

முட்டுகண்ட துமையின் முளைத்தெழுந்த சேவனை
கட்டிகொண்டு நின்றிடங் கடந்துநோக்க வல்லிரேல்
முட்டிமற்று கட்டிமற்று முடியினின்ற நாதனை
எட்டுதிக்குங் கையினு லிருந்தவீட தாகுமே. (௧௯௩)

அருக்கனோடு சோமனு மதுக்குமப் புறத்திலே
நெருக்கியேறு தாரகை நெருங்கினின்ற நேர்மையை
உருக்கியோ ரெழுத்துளே யொப்பிமாத வெளியிலே
யிருக்கவல்ல பேரலோ யினிப்பிறப்ப தில்லையே. (௧௯௪)

மூலவட்ட மீதிலே முளைத்தவஞ் செழுத்தின்மேல்
கோலவட்ட மூன்றுமாய் சூலைந்தலைந்து நின்றநீர்
ஞானவட்ட மன்றுளே நவின்றஞான மாகிலோ
எலவட்ட மாகியே யிருந்ததே சிவாயமே. (௧௯௫)

சுக்கிலத் திகையுனீர் சுரோணிதத்தின் வாசலுள்
முச்சதிர மெட்டுளே மூலாதார வரையிலே
அச்சமற்ற சவ்வுளே யரியர னயனுமாய்
உச்சரிக்கு மந்திர முண்மையே சிவாயமே. (௧௯௬)

பூவுரீரு மென்மனம் பொருதுகோயி லென்னுளம்
ஆவியோடி லிங்கமா யகண்டமெங்கு மாகினுளம்
மேவுகின்ற ஐவரும் வினங்குதீப தீபமாய்
ஆடுகின்ற கூத்தனுக்கோ ரந்திசந்தி யில்லையே. (௨00)

உருக்கலந்த பின்னலோ வுன்னைநா னறித்தது
இருக்கிலென் மறக்கிலென் னினைந்திருந்த போதெலாம்
உருக்கலத்து நின்றபோது நீயுநானு மொன்றலோ
திருக்கலந்த போதலோ தெளிந்ததே சிவாயமே. (௨0௧)

சிவவாக்கியர்டாடல்.

சிவாயமஞ் செழுத்திலே கெளிந்துதேவ ராகலாம்
 சிவாயமஞ் செழுத்திலே தெளிந்துவான மாளலாம்
 சிவாயமஞ் செழுத்தினே தெளிந்துகொண்ட வான்பொருள்
 சிவாயமஞ் செழுத்துளே தெளிந்துகொள்ளு முண்மையே. (1)

0 பொய்க்குடத்தி லைந்தொதுங்கி போகமவீசு மாறுபோல்
 இச்சடமு மிந்தியமும் நீருமே லலைந்ததே
 உக்குடஞ் சுவததைமொண் டமர்ந்திருந்த வாறுபோல்
 இச்சடஞ் சிவத்தைமொண் டிகந்தமர்ந் திருப்பதே. (20௩)

பட்டமுங் கயருபோல் பறக்கநின்ற சீவனை
 பார்வையாலே பார்த்துநீ படுமுடிச்சப் போட்டா
 கிட்டவும் படாதடா சீவனை விடாதடா
 கட்டடாநீ சிக்கெனக் களவறிந்த கள்ளனை. (20௪)

அல்லிருந்து பகலிரந் தகம்பிறம் மிறந்துபோய்
 அண்டரண்ட முங்கடந் தனைகனைக ரூபமாய்
 சொல்லிரந்து மனமிறந்த சுசொரூப வுண்மையைச
 சொல்லியாற வென்னிலவேறு துணைவரில்லை யானதே. ( )

ஐயிரண்டு திங்களா யடங்கிரின்ற தூமைதான்
 கையிரண்டு காலிரண்டு கண்ணிரண்டு மாகியே
 மெய்திரண்டு சத்தமாய் விளங்கிரச கந்தமும்
 ஐயிரண்டாய் மானதுஞ் சொல்லுகின்ற தூமையே. (20௫)

அங்கலிங்க பீடமு மசவைமூன் நெழுத்தினுஞ்
 சங்குசக் கரத்தினுஞ் சகலவா னகத்தினும்
 பங்குகொண்ட யோகிகள் பரமவாச லஞ்சினும்
 சிங்கநாத வோசையுஞ் சிவாயமல்ல தில்லையே. (20௬)

அஞ்செழுத்து மூன்றெழுத்துமென்றுரைக்கு மன்பர்காள்
 அஞ்செழுத்து மூன்றெழுத்து மல்லகாணு மப்பொருள்
 அஞ்செழுத்து நெஞ்செழுத்தி லவ்வெழுத் தரிந்தபின்
 அஞ்செழுத்து மவ்வின்வண்ண மானதே சிவாயமே. (20௭)

பெவவாக்கியர்பாடல்

ஆதரித்த மந்திர மமைந்தவாக மங்களம்
மாதர்மங்கள் சுற்றமு மயக்கவந்த நித்திரை
எதுபுக் கொளித்ததோ வெங்கு மாகி நின்றதோ
சோதிபுக் கொளித்திடஞ் சொல்லடா சுவாமியே. (1)

அக்கர மனாதியோ வாத்துமா வனாதியோ
புக்கிருந்த பூதமும் புலன்களு மனாதியோ
தக்கமிக்க நூல்களுஞ் சதாசிவ மனாதியோ
மிக்கவந்த யோகிகாள் விரைந்துரைக்க வேணுமே. (240)

ஒன்பதான வாசுற னெழியுநா ளிருக்கையில்
ஒன்பதாம ராமராம நாமமென்னு நாமமே
வன்மமான பேர்கள்வாக்கில் வந்துநோ யடைப்பராம்
அன்பரான பேர்கள்வாக்கி லாய்ந்தமைந் திருப்பதே. (241)

அள்ளிநீரை யிட்டதே தகங்கையிற் குழைத்ததேது
மெள்ளவே மிணமிணென்று விளம்புகிற்கு மூடர்காள்
கள்ளவேட மிட்டதேது கண்ணைமூடி விட்டதேது
மெள்ளவே குருக்களே விளம்பிடர் விளம்பிடர். (242)

அன்னைகர்ப்பத் துமையி லவதரித்த சுக்கிலம்
முன்னையே தரித்ததும் பணித்துளிபோ லாகுமே
உன்னிதொக்கு எழுவந் துமை யுள்ளுளே யடங்கிடும்
பின்னையே பிறப்பதந் துமைகாணும் பித்தரே. (243)

அழுக்கறத்தி னங்குறித் தழுக்கறத் மார்தரே
அழுக்கிருந்த தெவ்விட மழுக்கிலாத தெவ்விடம்
அழுக்கிருந்த தவ்விடத் தழுக்கறக்க வல்லிரேல்
அழுக்கிலாத சோதியோ டணுகிவாழ லாகுமே. (244)

அணுத்திரண்ட கண்டமா யனைத்துபல்லி யோனியாய்)
மனுப்பிறந் தோதிவைத்த தூஸ்லே மயங்குநீர்
சுளிப்பதேது சாகதேது தாபரத்தி னூடுபோய்
நினைப்பதேது நிற்பதேது நீர்நினைந்து பாருமே. (245)

சிவவாக்கியர்பாடல்.

ஆதியாகி யுண்டரண்ட மப்புறத்து மப்புறம்
சோதியாகி நின்றிலங்கு சுருதிநாத சோமனை
பேதியாமல் தம்முளே பெற்றுணர்ந்த ஞானிகள்
சாதிபேத மென்பதொன்று சற்றுமில்லை யில்லையே. (உகக)

ஆக்கைமூப்ப தில்லையே யாதிகா ரணத்திலே
நாக்கைமூக்கை யுள்மடித்து நாதநாடி யூதிபோய்
ஏக்கறுத்தி ரெட்டையு மிறுக்கமுத்த வல்லிரேல்
பார்க்கப்பார்க்க திக்கெலாம பரப்பியாம மாசுமே. (உக௭)

அஞ்சுமஞ்சு மஞ்சுமஞ்சு மல்லல்செய்து நிற்பதும்
அஞ்சுமஞ்சு மஞ்சுமே யமர்ந்துளே விருப்பதும்
அஞ்சுமஞ்சு மஞ்சுமே யாதரிக்க வல்லிரேல்
அஞ்சுமஞ்சு மும்முளே யமர்ந்ததே சிவாயமே. (உகஅ)

அஞ்செழுத்தி னாதியா யமர்ந்துநின்ற தேதடா
நெஞ்செழுத்தி நின்றுகொண்டு நீசெயிப்ப தேதட
உஞ்செழுத்தின் வாளதா லுப்பதாவ தேதடா
பிஞ்செழுத்தி னேர்மைதான் பிரித்துரைக்க வேண்டிமே. (1)

உயிரிருந்த தெவ்விட முடம்பெடுப்ப தின்முனம்
உயிரதாவ தேதடா வுடம்பதாவ தேதடா
உயிரையு முடம்பையு மொன்றுவிப்ப தேதடா
உயிரினு லுடம்பெடுத்த வுண்மைஞானி சொல்லடா. (உஉ0)

சுழித்தவோ ரெழுத்தையுஞ் சொன்முகத் திருத்தியே
துன்பவின்ப முகசுடந்து சொல்லுமூல நாடிகள்
அழுத்தமான வக்கர மங்கியுள் னெழுப்பியே
ஆறுமங்கை யுட்கலங் தப்புறத் தலத்துளே. (உஉ௧)

உருத்தரிப்ப தற்குமுன் னுயிர்புகுத்து நாதமும்
கருத்தரித்த தற்குமுன் காயமென்ன சோணிதம்
அருட்டரிப்ப தற்குமுன் னறிவுமூல தாரமாம்
குருத்தறிந்த கொள்ளுவீர் குணங்கெடுங் குருக்கரீன. (1)

எங்குமுள்ள வீசனா ரெம்முடல் புகுந்தபின்
பங்குகூறு பேசுவார் பாடுசென் றனுதிலார்.
எங்கள்தெய்வ முங்கள்தெய்வமென்றிரண்டு பேதமோ
உங்கள்பேத மன்றியே வுண்மைராண்டு மில்லையே. (௨௨௩)

அரியுமாகி யயனுமாகி யண்டமெங்கு மொன்றதாய்
பெரியதாகி யுலகுதன்னில் நின்றபாக மொன்றலோ
விரிவிதென்று வேறுசெய்து வேடமிட்ட மூடரோ
அறிவினோடு பாருமிங்கு மங்குமெங்கு மொன்றதே. (௨௨௪)

வெந்தீறு மெய்க்கணிந்து வேடமுந் தரிக்கிறீர்
சிந்தையுள் நினைந்துமே தினஞ்செபிக்கு மந்திரம்
முத்தமந் திரத்திலோ மூலமந்தி ரத்திலோ
எந்தமந்தி ரத்திலோ வீசன்வந் தியங்குமே. (௨௨௫)

அகாரகா ரணத்திலே யனேகனேக ரூபமாய்
உகாரகா ரணத்திலே யுருத்தரித்து நின்றனன்
மகாரகா ரணத்திலே மயங்குகின்ற வையகம்
சிகாரகா ரணத்திலே தெளிந்ததே சிவாயமே. (௨௨௬)

அவ்வெழுத்தி லுவ்வுவந் தகாரமுஞ் சனித்ததே
உவ்வெழுத்து மவ்வெழுத்து மொன்றைப்பொன்று நின்றதோ
செவ்வையொத்து நின்றலோ சிவபதங்கள் சேரினும்
பிவ்வையொத்த ஞானிகான் விரித்துரைக்க வேணுமே. ( )

ஆதியான வஞ்சிலு மனாதியான நாலிலும்
சோதியான மூன்றிலுஞ் சுருபற்ற ரெண்டிலும்
நீதியான தென்றிலே நிறைந்துநின்ற வஸ்துவை
ஆதியான தொன்றமே யற்றதஞ் செழுத்துமே. (௨௨௭)

வானிலாத தொன்றுமில்லை வானுமில்லை வானிடில்
பூனிலாத தொன்றுமில்லை பூனுமில்லை பூனிடில்
நானிலாத தொன்றுமில்லை நானுமில்லை நண்ணிடில்
தானிலாததொன்றுமே தயங்கியாடு கின்றதே. (௨௨௮)

சுழித்ததோ ரெழுத்தையுன்னி சொல்முதத் திருத்தியே
துன்பவீன்ப முங்கடந்து சொல்லும்நாடி யூறிபோம்
அழுத்தமான வக்கரத்தி னங்கியை யெழுப்பியே
பங்க யங்கடந் தப்புறத்து வெளியிலே. (௨௩௦)

விழித்தகண் குவித்தபோ தடைந்துபோ யெழுத்தெலாம்
விளைந்துவிட்ட விந்திரசால வீடதான வெளியிலே
அழுத்தினுலு மதிமயங்கி யனுபவிக்கும் வேலையில்
அவனுமுண்டு நானுமில்லை யாருமில்லை யானதே. (௨௩௧)

நல்லமஞ் சனங்கள்தேடி நாடிநாடி யோடுநீர்
நல்லமஞ் சனங்களுண்டு நாதனுண்டு நம்முளே
எல்லமஞ் சனங்கள்தேடி யேகபூசை பண்ணினால்
தில்லைமேவு சேவனுஞ் சிவபதத்து ளாடுமே. (௨௩௨)

உயிரகத்தி நின்றிடு முடம்பெடுத்த தற்குமுன்
உயிரகார மாயிடு முடலுகார மாயிடு
உயிரையு முடம்பையு மொன்றுவிப்ப தச்சிவம்
உயிரினு லுடம்புதா னெடுத்தவா றுரைக்கினே. (௨௩௩)

அண்டமேழு முழுவே யனந்தயோனி யுழுவே
பண்டமா லயனுடன் பரந்துநின் றுழுவே
எண்டிசை கடந்துநின் றிருண்டசத்தி யுழுவே
அண்டரண்ட மொன்றதா யாதிரட்ட மாடுமே. (௨௩௪)

உருவீ ருறுப்புகொண் டிருத்தரித்து வைத்திடும்
பெரியபாதை பேசுமோ பிசாசையொத்த மூடரே
சரியமாலு மயனுமாக காணொதை கடவுளை
உரிமையாக வும்முனே யுணர்க்துணர்ந்து கொள்ளுமே. (1)

பண்ணிவவத்த கல்லையும் பழம்பொருள தென்றுநீர்
எண்ணமுற்று மென்னபே ருரைக்கிறீர்க ளேழைகாள்
பண்ணவும் படைக்கவும் படைத்துவைத் தளிக்கவும்
ஒண்ணுமாகி யுலகளித்த லொன்றைநெஞ்சி லுன்னுமே. (1)

நாலதான யோனியுள் நவின்றவித்து மொன்றதாய்
ஆலதான வித்தளே யமர்ந்தொடுங்கு மாறுபோல்
சூலதான வுற்பனஞ் சொல்வதான மந்திரம்
மேலதான ஞானிகாள் விரித்துரைக்க வேணுமே. (௩௩௭)

• உருவமா யிருந்தபோ தன்னையங் கறிந்திலே
உருவமா யிருந்தபோ துன்னையா னறிந்தனன்
குருவினாள் தெளிந்துகொண்டு கோதிலாத ஞானமாம்
பருவமான போதலோ பரப்பிரம மானதே. (௨௩௮)

பிறப்பது மிறப்பதும் பிறந்திடா திருப்பதும்
மறப்பது நினைப்பது மறந்ததைத் தெளிந்ததுந்
துறப்பதுந் தொடுப்பதுந் சுகித்துவாரி யுண்பதும்
பிறப்பது மிறப்பதும் பிறந்தவீ டடங்குமே. (௨௩௯)

கண்ணிலே யிருப்பனே கருங்கடல் கடைந்தமால்
விண்ணிலே யிருப்பனே மேவியங்கு நிற்பனே
தன்னுளே யிருப்பனே தராசலம் படைத்தவன்
என்னினே யிருப்பனே யெங்குமாகி நிற்பனே. (௨௪௦)

• ஆடுநாடு தேடினு மானைசேனை தேடினும்
கோடிவாசி தேடினுங் குறுக்கேவந்து நிற்குமோ
ஒடியிட்ட பிச்சையு முகந்துசெய்த தர்மமும்
சாடிவிட்ட குதிரைபோல தர்மம்வந்து நிற்குமே. (௨௪௧)

எள்ளிரும்பு கம்பிளி யிடும்பருத்து வெண்கலம்
அள்ளியுண்ட நாதனுக்கோ ராடைமாடை வஸ்திரம்
உள்ளுருக்கும் வேகியர்க் குற்றதான மீதிரால்
மெள்ளவந்து கோயணைத்து மீண்டிடுஞ் சிவாயமே. (௨௪௨)

• ஊரிலுள்ள மனிதர்கா னொருமனதாய்க் கூடியே
தேரிலே வடத்தையிட்டு செம்பைதைத் திருக்கிறீர்
ஆரினாறு மரியொணாத வாதிசுத்த நாதரை
பேதையான மனிதர்பண்ணும் பிரளிபாரும் பாருமே. ( )

மருள்புகுந்த சிந்தையால் மயங்குகின்ற மாந்தரே
குருக்கொடுத்த மந்திரங் கொண்டிருந்த வல்லிரேல்
குருக்கொடுத்த தொண்டருங் குகனொழிந்த பிள்ளையும்
பருத்திபட்ட பன்னிரண்டு பாடுதான் படுவரே. (உசச)

அன்னைகர்ப்ப வரையதற்கு ளங்கியின்பிர காசமாய்
அந்தறைக்குள் வந்திருந் தரியவிந்து ரூபமாய்
தன்னையொத்து நின்றபோது தடையறுத்து வெளியதாய்
தங்கநற் பெருமைதந்து தலைவனாய் வளர்ந்ததே. (உசசி)

உன்னையற்ப நேரமு மறந்திருக்க லாகுமே
உள்ளயீ துறைந்தெனே மறைப்பிலாத சோதியை
பொன்னையென்ற பேரொளிப் பொருவிலாத வீசனே
பொன்னடிப் பிறப்பிலாமை யென்றுநல்க வேணுமே. உசசு

பிடித்ததெண்டு மூம்மதோ பிரமமான பித்தர்கான்
கடித்தகோல மத்தைவிட்டு சாதிபேதங் கொண்மினோ
வடித்திருந்த தோர்சிவத்தை வாய்மைகூற வல்லிரேல்
திடுக்கமுற்ற வீசனைச் சென்றுகூட லாகுமே. (உசசௌ)

சத்திரீ தயவுரீ தயங்குசங்கி னோசைரீ
சித்திரீ சிவனுரீ சிவாயமா மெழுத்துரீ
முத்திரீ முதலுரீ மூவரான தேவரீ
அத்திபுர மும்முளே யறிந்தணர்ந்து கொள்ளுமே. (உசசு)

சட்டையிட்டு மணிதூலங்குஞ் சாத்திரச் சழக்கரே
பொண்தகத்தை மெத்தவைத்த போதமோதும் பொய்யரே
பட்டையெது ஞானமேது நீரிருந்த வகூரம்
பட்டையோது சொல்லிரே பாதகக் கபடரே. (உசசு)

உண்மையான சுக்கில முபாயமா யிருந்ததும்
வெண்மையாகி நீரிலே விரைந்துநீர தானதும்
தண்மையான காயமே தரித்துருவ மானதும்
தெண்மையான ஞானிகான் தெளிந்துரைக்க வேணுமே. ( )

வஞ்சகப் பிறவியை மனத்துளே விருப்பியே
அஞ்செழுத்தி னுண்மையை யறிவிலாத மாந்தர்க்காள்
வஞ்சகப் பிறவியை வதைத்திடவும் வல்லிரேல்
அஞ்செழுத்தி னுண்மையை யறிந்துகொள்ள வாகுமே. ( )

காயிலாத சேலையிற் கனியுகந்த வண்டுகள்
ஈயிலாத தேனையுண் டிராப்பக லுறங்கிறீர்
பாயிலாத கப்பலேறி யக்கரைப் படுமுனே
வாயின லுரைப்பதாகு மேமவுன ஞானமே. (௨௫௨)

பேய்கள்பேயக னென்கிறீர் பிதற்றுகின்ற பேயர்காள்
பேய்கள்பூசை கொள்ளுமோ பிடாரிபூசை கொள்ளுதோ
ஆதிபூசை கொள்ளுமோ வனாதிபூசை கொள்ளுதோ
காயமான பேயலோ கணக்கறிந்து கொண்டதே. (௨௫௩)

மூலமண்ட லத்திலே முச்சதுர மாதியாய்
நாலுவாச லெம்பிரான் நடுவுதித்த மந்திரம்
காலியெட் டிதமுமாய் குளிரந்தலர்ந்த தீட்டமாய்
மேலும்வேறு காண்கிலென் விளைந்ததே சிவாயமே. (௨௫௪)

ஆதிகூடி நாடிபோடி காலையலை நீரிலே
சோதிமூல மானநாடி சொல்லிறந்த தூடுகளி
யாதிகூடி நெற்பறித்த காரமாதி யாகமம்
பேதபேத மாகியே பிறந்துட லிறந்ததே. (௨௫௫)

பாங்கினே டிருந்துகொண்டு பரமனஞ் செழுத்துளே
யோங்கிநாடி மேலிருந்து உச்சரித்த மந்திரம்
முங்கிவெட்டி நாருரித்து முச்சிலதை விதத்தினி
னய்ந்ததூலிற் றேன்றுமே யறிந்துணர்ந்து கொள்ளுமே. ( )

புண்டரீக மத்தியி லுதித்தெழுந்த சோதியை
மண்டலங்கள் மூன்றினோடு மன்னுகின்ற மாயனை
அண்டம்ண்ட மூடறுத் தறிந்துணர வல்லிரேல்
கண்டகோயில் தெய்வமேன்று கையெடுப்ப தில்லையே. ( )

* லாயிலாயி யென்னுங்கள் லாயிலாத மூடரே எனவும்
பாடம். •

அம்பலங்கள் சந்திரி லாகிகின்ற வம்பனே
அன்பனுக்கு ளன்பனும் நிற்பனாதி வீரனே
அன்பருக்கு ளன்பராய் நின்றவாதி நாயனே
உன்பருக்கு வுண்மையாய் நின்றவுண்மை யுண்மையே.

அண்ணலாவ தேதடா வறிந்துரைத்த மந்திரம்
தண்ணனாக வந்தவன் சகலபுராணங் கற்றவன்
கண்ணனாக வந்தவன் காரணைத் துதித்தவன்
ஒண்ணதாவ தேதடா வுண்மையான மந்திரம். (உரு௭)

எள்ளதோர் புறப்பதோ ருயிரொடுகி நின்றிடம்
மெள்ளவந்து கிட்டிநீர் வினவவேணு மென்கிறீர்
உள்ளதும் புறம்பது மொத்தபோது நாதமாம்
கள்ளவா சலேத்திறந்து காணவேணு மப்பனே. (உரு௮)

ஆரலேந்து பூதமா யளவிடாத யோனியும்
பாரமான தேவரும் பழுதிலாத பாசமும்
ஒரொணாத வண்டமு முலோகலோக லோகமும்
சேரவெந்து போயிருந்த தேகமேது செப்புமே. (உரு௯)

என்னகத்து ளெண்ணைநா னெஞ்ஞநாடி யோடினேன்
என்னகத்து ளெண்ணைநா னறிந்திலாத தாகையால்
என்னகத்து ளெண்ணைநா னறிந்துமே தெரிந்தபின்
என்னகத்து ளெண்ணையன்றி யாதுமொன்று மில்லையே. ( )

விண்ணினின்று மின்னெழுந்த மின்னெடுகுகும் வாறுபோல்
என்னுள்நின்று மெண்ணுமீச நென்னகத் திருக்கையால்
கண்ணினின்றுகண்ணில்தோன்றும் கண்ணறிவி லாமையால்
என்னுணின்ற வெண்ணையு மியானறிந்த தில்லையே. (உ௯௧)

அடக்கினு மடக்கொணாத வம்பலத்தி னாடுபோய்
அடக்கினு மடக்கொணாம லன்புருக்கு மென்றுளே
கிடக்கினு மிருக்கினுங் கிலேசம்வந் திருக்கினும்
நடக்கினு மிடைவிடாத நாதசுரு கொலிக்குமே. (உ௯௨)

மட்டுலாவு தண்டிழா யலங்களாய் புணர்கழல்
வீட்டுளீழில் தாகபோக வின்ணில்கண்களில் வெளியினும்
எட்டிளே டிரண்டி அசித்தினில மனந்தனைக்
கட்டிவீடி லாதுவைத்த நாதலின்ப மாகுமே (உ௬௫)

ஏகமுற்றி மூன்றுமுற்றி நானமுற்றி நன்மைசேர்
போகமுற்றி புண்ணியத்தில முற்றியன்றி முற்றியாய்
நாகமுற்ற சயனமாய் நலங்கடல் கடந்ததி
யாகமுற்றி யாக்கின்ற தென்கொலாதி தேவனே. (உ௬௬)

மூன்றுமுப்பத் தாரிளேடு மூன்றுமூன்று மாயமாய்
முன்றுமு - டி யாகிமூன்று மூன்றுமூன்று மூன்றுமாய்
தோன்றுசாதி மூன்றதாய் துலக்கில் விளக்காய்
என்றறவி னுள் புந்த தென்கொலோநம் வீசனே. (உ௬௭)

ஐந்துமைந்து மைந்துமா யல்லவந்த னாயுமாய்
ஐந்துமூன்று யொன்றுமாகி நின்றவாதி தேவனே
ஐந்துமைந்து மைந்துமா யடைந்தனேத்து நின்றநீ
ஐந்துமைந்து மாயசின்னை யாவர்காண வல்லரே. (உ௬௮)

ஆறுமாறு மாறுமாயொ ரைந்துமைந்து மைந்துமாய்
ஏறுசீ ரிரண்டிமூன்று மேழுமாறு மெட்டுமாய்
வேறுவேறு ஞானமாகி மெய்யிளேடு பொய்யுமாய்
ஊறுமேரசை யாயமர்ந்த மாயமாய மாயனே. (உ௬௯)

எட்டுமெட்டு மெட்டுமாயொ ரேழுமேழு மேழுமாய்
எட்டுமூன்று மொன்றுமாகி நின்றவாதி தேவனே
எட்டுமாய பாதமோ டிறைஞ்சிநின்ற வண்ணமே
எட்டெழுத்து மோதுவார்க ளல்லலனீங்கி நிற்பரே. (உ௭௦)

பத்திளேடு பத்துமாயொ ரேழிளேடு மொன்பதாய்
பத்துராத் திசைக்குநின்ற நாகிபெற்ற நன்மையா
யத்துமாய கொத்தமோடு மததலமிக் காதிமாவ
பத்தர்கட்க லாதுமுத்தி முத்திமுத்தி யாகுமே. (உ௭௧)

வாசியாகி நேசமொன்று வந்தெதிர்த்த தென்னுக
நேசமாக நாளுலாவ நன்மைசேர் பவங்களில்
வீசிமேல் நிமிர்ந்ததோளி யில்லையாக்கி னாய்கழல்
ஆசையால் மறக்கலா தமரராக லாகுமே. (௨௭௨)

எளியதான காயமீதி லெம்பிரா னிருப்பிடம்
அளியுறுது நின்றதே அகாரமும் உகாரமும்
கொளுகையான சோதியுந குலாவீநின்ற தவ்விடம்
வெளியதாகு மொன்றிலே வீளைந்ததே சிவாயமே. (௨௭௩)

அஞ்செழுத்த மூன்றெழுத்த மென்றுரைக்கு மன்பர்கா
அஞ்செழுத்த மூன்றெழுத்த மல்லகாணு மப்பொருள்
அஞ்செழுத்தை நெஞ்சழுத்தி யவ்வெழுத் தறிந்தபின்
அஞ்செழுத்த மூன்றெழுத்த மவ்வுமாஞ்சிவாமே. (௨௭௪)

பொய்யுரைக்க போதமென்று பொய்யருக் கிருக்கையால்
மெய்யுரைக்க வேண்டுதில்லை மெய்யர்மெய்க் கிலாமையால்
வையகத்தி லுண்மைதன்னை வாய்திறக்க வஞ்சினேன
நையவைத்த தென்கொலோ நமசிவாய நாதனே. (௨௭௫)

ஒன்றையொன்று கொன்றுட னுணவுசெய் திருக்கினும்
மன்றுனாடு பொய்களவு மாறுவேறு செய்பினும்
பன்றிதேடு மீசனைப் பரிந்துகூட வல்லிரேல்
அன்றுதேவ ரும்முனே யறிந்துணர்ந்து கொள்ளுமே. (௨௭௬)

மச்சகத்து னேயிவர்ந்து யாயைபேசும் வாயுவை
அச்சகத்து னேயிருந் தறிவுணர்த்திக் கொள்விரே
அச்சகத்து னேயிருந் தறிவுணர்த்தி கொண்டபின்
இச்சையற்ற வெம்பிரா னெங்குமாகி நிற்பனே. (௨௭௭)

வயலிலே முளை த்தசெந்நெல் களையதான வாறுபோல்
உலகினோரும் வண்மைகூறி லவ்வுமாற தங்ஙனே
விரகிலே முளைத்தெழுந்த மெய்யலாது பொய்யதாய்
நரகிலே பிறத்திருந்து நாடுபட்ட பாடதே. (௨௭௮)

ஆடுகின்ற வெம்பிராணை யங்குமங்கு மென்றுநீர்
தேடுகின்ற பாவிதாள் தெளிந்ததொன்றை யோர்கிலீர்
காடுநாடு வீடுவீண் கலந்துகின்ற கன்வனை
நாடியோடி யும்முளே நயந்துணர்ந்து பாருமே. (௨௭௧)

ஆடுகின்ற வண்டர்கூடு மப்புற மதிப்புறம்
தேடுநாஹு வேதமுந் தேவரான மூவரும்
நீடுவாழி புதமும் நின்றதோர் நிலைகளும்
ஆடுவாழி னொழியலா தனைத்துமில்லை யில்லையே. (௨௮0)

ஆவதும் பரத்துளே புகுவதும் பரத்துளே
போவதும் பரத்துளே யழிவதும் பரத்துளே
தேவரும் பரத்துளே திசைகளும் பரத்துளே
யாவரும் பரத்துளே யானுமப் பரத்துளே. (௨௮௧)

எழுபத ரெழுதடலி பங்களெட்டு வெம்புடன்
சூழுவான் கிரிகடந்து சொல்லுமே மூலகமும்
பூழிமால் விசம்புகொல் பிர்மாண்டரண்ட வண்டமும்
ஊழியா னொளிக்குளே யுதித்துட னொடுங்குமே. (௨௮௨)

கயத்துநீ நிறைக்கிறீர் கைகள்சோர்ந்து நிற்பதேன்
மனத்துளீர் மொன்றிலாத மதியிலாத மாந்தர்காள்
அகத்துளீர்ஹ் கொண்டுநீ ரழுக்கறுக்க வல்லிரேல்
நினைத்திருந்த வோதியும் நீயும்நானு மொன்றரோ. (௨௮௩)

நீரிலே பிறந்திருந்து நீர்சடங்கு செய்கிறீர்
ஆரையுன்னி நீரெலா மவத்திலே யிறைக்கிறீர்
வேரையுன்னி வித்தையுன்னி வித்திலே முனைத்தெழுஞ்
சீரையுன்ன வல்லிரேற் சிவபத மடைவீரே. (௨௮௪)

பத்தொட்த்த வாசலிற் பரந்துமூலவக்கர
முத்திசித்தி தொந்தமென் றியங்குகின்ற மூலமே
மத்தசித்தி வைப்புலன் மகாரமான கூத்தையே
அத்தியூரர் தம்முளே யமைந்ததே சிவாயமே. (௨௮௫)

அறிவினோடு மண்டமா ய ள லிடாது சோதியை
குணமதாகி யும்முனே நுறித்திருக்கில் முத்தியா
முணமுணென்று மும்முனே விரலையொன்றி மீளவும்
கின்ந்தின மயச் சுவீர் செம்புபூசை பண்ணியே. (உஅக)

மூலமான வக்கா முகப்பதற்கு முன்னெலாம்
மூடமாக முடுகின்ற மூடமேது மூடமே
காலமுனை வஞ்சு மது மஞ்சிலே யொடுங்கினும்
ஆதியோடு கூடுமோ வுறையோடு கூடுமோ (உஅ௪)

முச்சுதா மூலமாகி முடிவாகி யோகமாய்
அச்சுதா மாகியே யடங்கியோ ரெழுத்தமாய்
மெய்ச்சுதா மெய்யுளே வினங்குளாள் தீயமாய்
உச்சரிக்கு மந்திரத்தி னுண்மையே சிவாயமே. (உஅ௫)

வண்டலங்கள் போலுநீர் மனத்துமா சறுக்கிலீர்
குண்டலங்கள் போலுநீர் குளத்திலே முழுநீர்
பண்டிமங்கள் காண்டுகன் பறந்தேடி காண்கிலான்
கண்டிருக்கு மும்முனே கலந்திருப்பர் னானுமே. (உஅ௬)

நின்றதன் நிருத்ததன்று நேரிதன்று கூறிதன்று
பந்தமன்று வீடுமன்று பரவசங்க ளற்றது
கெந்தமன்று கேள்வியன்று கேடிலாத வானிலே
அந்தமன்றி நின்றதொன்ற தெவ்வனே யுரைப்பதே. (உஅ௭)

பொருந்தநீரு மும்முனே புகுந்துநின்ற காரணம்
எருதிரண்டு கன்றையின்ற வேகமொன்றை யோர்கிலீர்
அருகிருந்த சாவுகின்ற யாவையு மறிந்திலீர்
குருவிருந்த லாவுகின்ற கோலமென்ன கோலமே. (உஅ௮)

அம்பரத்த ளாகின்ற வஞ்செழுத்து நீயலோ
சிம்புளாய் பரந்துநின்ற சிற்பரமு நீயலோ
எம்பிரானு மெவ்வுயிர்க்கு மேகபோக மாதலால்
எம்பிரானு னானுமா யிருந்ததே சிவாயமே. (உஅ௯)

ப ரொளிய திவகனே யிடங்கிவின்ற தப்புரம்
பேரொளிய திவகனே யாரு மறிவிலீர்
காரொளிய படலமுங் கடந்தபோன தற்பரம்
பேரொளிப் பெருமபத மேகநா பாதமே. (௨௨௯)

● நொள்ளொணுது மெல்லொணுது நோதற்கு துடிட்டுணு
தள்ளொணு தனுனொணு காழலான் மனத்தளே
நொள்ளொணுது தெளியொணுது சிற்பாத்தி னுடையன்
வீர்னொணுது பொருளைநான் விளபுமாத தெருவனே ( )

வாககினால் மனத்தினால் மதிதககா ரணத்தினால்
நோக்கொணுதநோக்கையுன் றிநோக்கையாபர்நோக்குவார்
நோக்கொணுத நோக்குவந்து நோக்கநேக்க நோக்கிடி
நோக்கொணுத நோக்குவந்து நோக்காகவெயங்கணுக்குமே.

உள்ளினும் புறம்பினு முலகமெங்க னுமபரந்
தெள்ளிலெண்ணெய் போலநின் றிடங்குகின்ற வெம்பிரான்
மெள்ளவந்தெ னுட்புகுந்து மெய்த்தவம் புரிந்தபின்
வள்ளலென்ன உள்ளுளக்கு வண்ணமென்ன வண்ணமே. ( )

வேதமொன்று கண்டிலேன் வெம்பிறப்பி லாமைமாய்
போதநின்ற வடிவதாய்ப் புவனமெனது மாயினாய்
சோதியுள் ளொளியுமாய்த் துரியமோ டதீதமாய்
ஆதிமூல மாதியா யமைந்ததே சிவாயமே. (௨௩௦)

சாணிநு மடங்கினுற் சரிந்தகொண்டை தன்னுளே
பேணியப் பதிக்குளே பிறந்திறந் துழலுவீர்
தோணியான வைவரத் துறந்தறுக்க வல்லிரேல்
காணிகண்டு கோடியாகக் கலந்ததே சிவாயமே. (௨௩௧)

அஞ்சுகோடி மந்திர மஞ்சளே யடங்கினால்
நெஞ்சகூற வுமுளே நினைப்பதோ ரெழுத்துளே
அஞ்சுநாலு மூன்றதாகி யுமுளே யடங்கினால்
அஞ்சமே ரெழுத்ததா யமைந்ததே சிவாயமே. (௨௩௨)

அக்கரந்த வக்கரத்தி லுட்கரந்த வக்கரம்
சக்கரத்து சிவ்வையுண்டு கம்பளத் திருந்ததும்
எட்கரந்த வெண்ணெய்போ வெவ்வெழுத்து மெம்பிரான்
உட்கரந்து நின்றநேர்மை யாகவர்காண வல்லரே. (௩௦௦)

ஆகமத்தி னுட்பொரு ளகண்டமூல மாதலால்
தாகபோக மன்றியே தரித்ததற்பரமுநீ
ஏகமாதம் வைத்தனை யுணர்த்துமஞ் செழுத்துளே
ஏகபோக மாகியே யிருந்ததே சிவாயமே. (௩௦௧)

மூலவாசல் மீதுளே முச்சதுர மாகியே
நாலுவாச லென்விரல நடுவுதித்த மந்திரம்
கோலமொன்று மஞ்சமாரு மிவகலைந்து நின்றநீ
வேறுவேறு கண்டிலென் விளைந்ததே சிவாயமே. (௩௦௨)

சுக்கிலத் திடியுளே சுழித்ததோ ரெழுத்துளே
அக்கரத் திடியுளே யமர்ந்தவாதி சோதிநீ
உக்கரத் திடியுளே யுணர்ந்தவஞ் செழுத்துளே
அக்கரம தாகியே யமர்ந்ததே சிவாயமே. (௩௦௩)

குண்டலத்து ளேயுளே குறித்தகத்து நாயகன்
கண்டவந்த மண்டலங் கருத்தழித்த கூத்தனை
விண்டலர்ந்த சந்திரன் விளங்குகின்ற மெய்ப்பொருள்
கண்டுகொண்ட மண்டலஞ் சிவாயமல்ல தில்லையே. (௩௦௪)

சுற்றுமைந்து கூடமென்று சொல்லிறந்த தோர்வெளி
சத்தியுஞ் சிவனுமாக நின்றதன்மை யோர்கிலீர்
சத்தியாவ தம்முடல் தயங்குசீவ னுட்சிவம்
பித்தர்கா ளறிந்திலீர் பிரானிருந்த கோலமே. (௩௦௫)

மூலமென்ற மந்திர முளைத்தவஞ் செழுத்துளே
நாலுவேத காவுளே நவீன்றஞான மெய்யுளே
ஆலமுண்ட கண்டனு மரியயனு மாதலால்
மூலமென்ற மந்திரஞ் சிவாயமல்ல தில்லையே. (௩௦௬)

தத்துவங்க னென்றுநீர் தமைக்கழுந்து போவீர்காள்
தவ்வஞ் சிவமநாகில் தற்பரமு நீரல்லோ
முத்தசீவ னாதமே மூலபாதம் வைத்தபின்
அத்தனாரு மும்முளே யறிந்துணர்ந்து கொள்ளுமே. (௩௦௭)

மூன்றுபத்து மூன்றையு மூன்றுசொன்ன மூலனே
தோன்றுசேர ஞானிகள் துய்யபாத மென்றலை
ஏன்றுவைத்த வைத்தபின் னியம்புமஞ் செழுத்தையும்
தோன்றவோத வல்லிரேல் துய்யசோதி காணுமே. (௩௦௮)

உம்பர்வான கத்தினு மூலகபார மேழினும்
நம்பர்நாடு தன்னினு நாவலென்ற தீவினும்
செம்பொன்மாட மல்குதில்லை யம்பலத்து ளாவொன்
எம்பிரான லாதுதெய்வ மில்லையிலை யில்லையே. (௩௦௯)

ராய வைந்துமாய் புனவில்கின்ற நான்குமாய்
தீயிலாய் மூன்றுமாய் சிறந்தகா விரண்டுமாய்
வேயிலாய தொன்றுமாய் வேறுவேறு தன் மையாய்
நீயலாமல் நின்றநேர்மை யாவர்காண வல்லரே. (௩௧௦)

அந்தரத்தி லொன்றுமா யசைவுகா விரண்டுமாய்
செந்தழுவில் மூன்றுமாய்ச சிறந்தவப்பு நான்குமாய்
ஐந்துபாரி லேந்துமா யமர்ந்திருந்த நாதனே
சின்தையிற் றெளிந்தமாயை யாவர்காண வல்லரே. (௩௧௧)

மனவிகார மற்றுநீர் மதித்திருக்க வல்லிரேல்
நினைவிலாத மணிவிளக்கு நித்தமாகி நின்றிடும்
அனைவரோதும் வேதமும் மஃம்பிதற்ற வேணுமேற்
கனவுகண்ட துண்ணைநீர் தெளிந்ததே சிவாயமே. (௩௧௨)

இட்டகுண்ட மேதடா விருக்குவேத மேதடா
சுட்டமட் கலத்திலே சுற்றுநூல்க ளேதடா
முட்டிகின்ற துணிலே முளைத்தெழுந்த சோதியை
பற்றியின்ற தேதடா பட்டநாத பட்டரே. (௩௧௩)

நீரிலே முளைத்தெழுந்த தாமரையி னேரிலே
நீரினோடு கூடிநின்று நீரிலாத் வாறுபோல்
பாரிலே முளைத்தெழுந்த பண்டிகப் பராபரம்
பாரினோடு கூடிநின்ற புண்புகண் டிருப்பிரே. (௩௧௪)

உறங்கிலென் விழிக்கிலெ னுணர்வுசென் றொடுங்கிலென்
சிறந்தவைம் புலன்களுந் திசைத்திசைக ளொன்றிலென்
புறம்புமுள்ளு மெங்கணும் பொருந்திருந்த தேகமாய்
நிறைந்திருந்த ஞானிகாள் நினைப்பதேது மில்லையே. (௩௧௫)

ஒதுவர்க ளோதுகின்ற வேரொழுத்து மொன்றதே
வேதமென்ற தேக மாய் விளம்புகின்ற தன்றிது
நாதமொன்று நான்முநன் மாலுநானு மொன்றதே
ஏதுமன்றி நின்றதொன்றை யானுணர்ந்த நேர்மைமே. ( )

பொங்கியே தரித்தவசசு புண்டரீக வெளிமிலே
தங்கியே தரித்தபோது தாதுமா துனையதாம்
அங்கியுட் சரித்தபோது வடிவுக ளொளியுமாய்க்
கொம்புமேல் வடிவுகொண்டு குருவிருந்த கோலமே. (௩௧௭)

மண்ணுனோரும் விண்ணுனோரும் வந்தவார தெருகெனில்
கண்ணினோடு சோதிபோற் கலந்தநாத விந்துவும்
அண்ணலோடு சத்தியு மஞ்சுபஞ்ச பூதமும்
பண்ணினோடு கொடுத்ததழிப் பாரொடேழு மின்றமே. ( )

ஒடுக்குகின்ற சோதியு முந்திரின்ற வொருவனும்
கடுத்தலத்தி லொருவனும் நடந்துகாலி லேறியே
விடுத்து நின்றவிருவரோடு மொய்யினோடு பொய்யுமாய்
அடுத்துநின்றறிமினோ யனாதிரின்ற வாதியே. (௩௧௯)

உதித்தமன் திரத்தினு மொடுங்குமக் கரத்தினும்
மதித்தமண் டலத்தினு மறைத்துநின்ற சோதிகீ
மதித்தமண் டலத்துளே மரித்துநீ ரிருந்தபின்
சுருத்தமண் டலத்துளே சிறந்ததே சிவாயமே. (௩௨௦)

திருத்திடைத்த சற்குருவைச் சீர்பெற வணங்கிலீர்
குருக்கொடுக்கும் பித்தரே கொண்டுகீந்த வல்லீரோ
குருக்கொடுக்கும் பித்தருங் குருக்கொள்வந்த சீடனும்
பருத்திப்பட்ட பாடுதான் பன்னிரண்டும் பட்டதே. (௩௨௧)

விழித்தகண் துதிக்கவும் வித்தநாத வோசையும்
மேருவங் கடந்தவண்ட கோளமுங் கடந்துபோய்
எழுத்தெலா மறிந்துவிட்ட விந்திரஞால வெளியிலே
* யானுபேயே மெகலந்த தென்னதொன்மை யீசனே (௩௨௨)

ஓம்நமா வென்றுளே வுண்மையென் றறிந்தபின்
பானுடற் கருத்துளே பாவையென் றறிந்தபின்
நானுபேய முண்டடா நலங்குலம் துண்டடா
ஊனுமுனு மொன மமே யுணர்ந்திடாயெனக்குளே. (௩௨௩)

ஐம்புலன் வென்றவர்க் கன்னதான மீவதாய்
நன்புலன்து ளாகிநின்ற நாதருக்க தேறுமோ
ஐம்புலனே வென்றிடா தவத்தமே யுழன்றிநி
வம்பருக்கு மீவதுவ கொடுப்பது மவததமே. (௩௨௪)

* ஆகியான ஐம்புலன்க ளவையுமொக்கு ளொக்குமோ
போனியிற பிறந்திருந்த துன்பமிக்கு மொக்குமோ
வீணர்காள் பிதறறவீர் மெய்மையே யுணர்த்திரேல்
ஊனுறக்கப்போகமு முமக்கெனக்கு மொக்குமே. (௩௨௫)

ஓகிகின்ற மைம்புல னெடுங்கவஞ் செழுத்துளே
நாடுகின்ற நான்மறை நவிலுகின்ற ஞானிகாள்
கூடுகின்ற கண்டித குணங்கள்மூன் றெழுத்துளே
ஆடுகின்ற பாவையா யமைந்ததே சிவாயமே. (௩௨௬)

புவனசக் கரத்துளே பூதநாத வெளியிலே
பொங்குதீப வங்கியுள் பொதிந்தெழுந்த வாயுவைத்
தவனசோம ரிழுவருந் தாயியங்கும் வாசலில்
தண்மொறி யேறிநின்ற சரசமான வெளியிலே. (௩௨௭)

* இருளை வெல்பவர்களுக் கெழுபிறப்பு மில்லையே.

மவுனவஞ் செழுத்திலே வாசியேறி மெள்ளவே
வானளாய் நிறைந்தசோதி மண்டலம் புகுந்தபின்
அவனுநாறு மெய்கலந் தனுபவித்த உளவிலே
அவனுமுண்டு நாணுமில்லை யாருமில்லை யானதே. (௩௨௮)

வாளுறையில் வாளடக்கம் வாயுரையில் வாய்விடக்கம்
ஆளுறையில் ஆளடக்கம் அருமையென்ன வித்தைகாண்
தாளுறையில் தாளடக்கம் தன்மையான தன்மையும்
நாளுறையில் நாளடக்கம் நானுயேக கண்டதே. (௩௨௯)

வழுத்திடா னழித்திடான் மாயரூப மாகிடான்
கழன்றிடான் வெகுண்டிடான் காலகால காலமும்
துவண்டிடா னசைந்திடான் நாயநூப மாகிடான்
சுவன்றிடா னுரைத்திட்டான் குகுகுந குகுகுமே. (௩௩௦)

ஆகேகுவென் றேயுரைத்த வகூரத்தி னுணந்தம்
யோகியோகி யென்பர்கோடி யுற்றறிந்து கண்டிடார்
பூசமாய் மணக்குரங்கு பொங்குமங்கு மிங்குமாய்
ஏகமேக மாகவே யிருப்பர்கோடி கோடியே. (௩௩௧)

கோகோடி கோடிகோடி சுவலயத்தோ ராதியை
நாடிநாடி நாடிநாடி நாளகன்று வீணதாய்
தேடிதேடி தேடிகேடி தேகமுங் கசங்கியே
கூடிகூடி கூடிகூடி நிற்பர்கோடி கோடியே. (௩௩௨)

கருத்திலான் வெளுத்திலான் பரளி நுத்த காரணம்
இருத்திலா னொளித்திலா னென் டுமரண்டு மாகிலான்
ஒருத்திலான் மரித்திலா னொழந்திடா னழிந்திடான்
கருத்திற்கீயுங் கூவுமுற்றோன் கண்டறிந்த வாதியே. (௩௩௩)

வாதிவாதி வாதிவாதி வண்டலை யறிந்திடான்
ஊதியூதி பூதியூதி யொளிமழுங்கி யுளறுவான்
வீதிவீதி வீதிவீதி விடையெருப் புரக்குவோன்
சாதிசாதி சாதிசாதி சாகரத்தைக் கண்டிடான், (௩௩௪)

ஆண்மையாண்மையாண்மையாண்மை ஆண்மைகூறுமசுடரே
தாண்மையான வாதிருபவ காலகால சாலமும்
பாண்மையாகி மோனமான பாசமாகி நின்றிடும்
நாண்மையான நாலைவாயில் நவகுமிவகு மவகுமே. (௩௩௫)

பிவகுவென்ற வட்சரத்தின் மீட்டுவாகி கூவுடன்
துங்கமாகச சோமனோடு சோமன்மாறி நின்றிடும்
அவகமா முனைச்சுழியி லாகுமேக வாகையாய்
கவகுலற்றுக் கியானமுற்று காணுவாய் சுடரொளி. (௩௩௬)

சுடரெழும்புஞ் சூட்சமுஞ் சுழிமுனையின் சூட்சமும்
அடரெழும்பி யேகமாக வமர்ந் துநின்ற சூட்சமுந்
நிடரதான சூட்சமுந் திரியின்வாலை சூட்சமுந்
கடலெழும்பு சூட்சந்தவ் னை கண்டறிந்தோன் ஞானியே. ( )

ஞானிஞானி யென்றுரைத்த நாய்கள்கோடி கோடியே
வானிலாத மறழநானென்ற வாதிகோடி கோடியே
தானிலான சாகரத்தின் தன்மைகாணு மூடர்கள்
முனிலாமற் கோடிகோடி முன்னறிந்த தென்பரே. (௩௩௭)

சூகாமான கொம்பிலே சுளிமுனைச சுடரிலே
வீச்சமான வீயிலே விபுலைதவகும் வாயிலே
கூச்சமான கொம்பிலே குடியிருந்த கோவிலே
நீணையான நீவிலே சிறந்ததே சிவாயமே. (௩௩௮)

பொங்கிநின்ற மோனமும் பொதிந்துநின்ற மோனமும்
தங்கிநின்ற மோனமும் தயங்கிநின்ற மோனமும்
கங்கையான மோனமும் கதித்துநின்ற மோனமும்
திங்களான மோனமுஞ் சிவனிருந்த மோனமே. (௩௪௦)

மோனமான வீதியில் முனைச்சுழியில் வாலையில்
பானமான வீதியில் பசிந்தசெஞ் சுடரிலே
ஞானமான மூலையில் நரலைதவகும் வாயலில்
ஐனமான செஞ்சுட ருதித்ததே சிவாயமே. (௩௪௧)

உதித்தெழுந்த வாலையு முயங்குகின்ற வாலையுங்
கதித்தெழுந்த வாலையுங் காலையான வாலையும்
மதித்தெழுந்த வாலையு மறைந்ததின்ற ஞானமும்
கொதித்தெழுந்து கும்பலாகி ஹ்ருவஹ்ரிது மானதே. (௩௪௨)

கூவுங்கீயு மோனமாகி கொள்கையான சொள்கையை
மூவுலே யுதித்தெழுந்த முச்சுடா விரிவிலே
பூவிலே நறைகன்போற் பொருந்திரின்ற பூரணம்
ஆவியாவி யாவியாவி யன்பருள்ள முற்றதே. (௩௪௩)

ஆண்மைகூறு மாந்தரே அருக்கனோடு வீதியைத்
காண்மையாகக் காண்பிரே கசுடாந் உல்லிரே
நூண்மையான வாதிசு ட்சுஞ் சோபமாது மாருமே
நாண்மையான வாயலில் நடிந்து நின்ற நாதமே. (௩௪௪)

நாதமான வாயலில் நடிந்துநின்ற சாயலில்
வேதமான வீதியில் விரிந்துமுச்சுடரிலே
கீதமான ஹியிலே கிளர்ந்துநின்ற கூவிலே
பூதமான வாயலைப் புகலறிவ னாதியே. (௩௪௫)

யாவியாவியாவி ஐந்துகொம்பி னாவியே
மேவிமேவி மேவிமேவி மேதினியின் மானிடர்
வாலிவாலி வாலிவாலி உண்டறக வறிந்திடார்
பாவிபாவி பாவிபாவி படியிலுற மாந்தரே. (௩௪௬)

வித்திலே முளைத்தசோதி வில்லோவின் மத்தியில்
உத்திலே யொளிவதாகி மோன மான தீபமே
நத்திலோதி ரசசிபோன்ற நாதனை யறிந்திடார்
வத்திலே கிடந்துமுன்ற வாலையான குட்சமே (௩௪௭)

வாலையோடு காலையு உடிந்துபொரு மோனமே
மாலையோடு காலையான வாற்றிந்த மாந்தரே
மூலையான கோணமின் முளைத்தெழுந்த செஞ்சுடர்
தாலையோடு பானகன்று தங்கிரின்ற மோனமே. (௩௪௮)

மோனமான வீதியில் முடிந்த ஸ்ரீ நாதமே
 ன் னிலிந் தி வேகமான வேகமெனன மெகலே
 காணமான முடிவற்ற கணிந்திருந்த மலையில்
 ஞானமான செஞ்சுடா கடந்ததே விவாயமே. (௩௪௭)

உச்சிமத்தி வீதியில் ஸ்ரீ நாதருந்த சிவியிற்
 டாசியுடா சோமனாம பாதகரீஸ் லலாயமே
 ிசசசியான தீபமே தியானமான மோனமே
 சிவியானமோனமே கடந்ததே சிவாயமே. (௪௫௦)

புருசிகொம்பி னின்றநாத மாலேபோ லெழும்பியே
 டிருந்தேடு பூமலாடது பெருநிறந்த சுந்தமே
 ஸ்ரீசுட ருத்ததேபோது தேருகன் கழன்றுடன்
 பஞ்சபூத மானதே பறந்த ஸ்ரீ மோனமே. (௩௫௧)

சுந்தியான கொம்பிலே தத்தவந்திந ஸ்ரீமலே
 ஸ்ரீதியான ஆவிலே யாளிருந்த மலையிலே
 பூதிமென்ற சோலையி லிருந்தமுடி சுடரிலே
 நடுதியென்ற நாதமோடி நலகுற வுமைத்ததே. (௩௫௨)

அமைபுமான மோனமு மரணிருந்த மோனமும்
 சமையம்புத மோனமுந் தரித்திருந்த மோனமும்
 ஞானமயவகொண்ட வேகமு மிலவகுமுசரி மோனமும்
 தமையறிந்த மாந்தரே சடந்தையற்று ரோகிலார். (௩௫௩)

பாசகலார் வழியிலே பரணிருந்த சுழியிலே
 காயசகொம்பி னுளியிலே களிமிருந்த மலையிலே
 வீசசமான தேத்தா விரிவுதருகு லிவகுமே
 முசசிவோடு முசசைவாகரு முட்டிநின்ற சோதியே. (௩௫௪)

சோதிசோதி மென்றநாடித் தோற்பவா சிலவரே
 ஆதிஆதி மென்றநாடி மாடவா சிலவரே
 வரவாதி மென்றசொல்லும் வடிவருஞ் சிலவரே
 திந்தி நீதிநீதி நன்றிடு முசசுடர். (௩௫௫)

சுடரதாகி யெழும்பியங்கு தூபமான காலமே
 இடரதாய்ப் புவியும்விண்ணு மேகமா யமைக்கமுன்
 படரதாக நின்றவாதி பஞ்சபூத மாகியே
 அடரதாக அண்டமெங்கு மாண்மையாக நின்றதே. (௩௫௬)

நின்றிருந்த சோதியை நிலத்திலுற்ற மானிடர்
 கண்டறிந்து கண்குளிர்ந்து காதலுற் றுலாவுவோர்
 கண்டமுற்ற மேன்முனையின் காட்சிதன்னைக் காணுவார்
 நன்றியற்று நரலைபொங்கி நாதமு மகிழ்ந்திடும். (௩௫௭)

வயங்குமோனச் செஞ்சுடர் வடிந்தசோதி நாதமுங்
 கயங்கன்போலக் கதறியே கருவூரற்ற வெளியிலே
 பயங்கொடின்றி யீன்றியே படர்ந்துநின்ற பான்மையே
 நயங்கன்கோவென் றேநடுங்கி நங்கையான தீபமே. (௩௫௮)

தீபவுச்ச முனையிலே திவாகரத்தின் சுழியிலே
 கோபமாறு கூவிலே கொதித்துநின்ற தீயினே
 தாபமான மூலையிற் சமைந்துநின்ற குகமுஞ்
 சாபமான மோட்சமூற் தடித்துநின்ற நிலங்குமே. (௩௫௯)

தேசிகன் சுழன்றதே திரிமுனையின் வாலையில்
 வேசமோடு வாலையில் வியனிருந்த மூலையில்
 நேசசந்தி ரோதைய நிறைந்திருந்த வாரயில்
 விசிவீசி நின்றதே விரிந்துநின்ற மோனமே. (௩௬௦)

உட்கமல மோனமி லுயங்கிநின்ற கந்தியை
 ஸித்தலோடு கீழுமாகி வில்வளை வின் மத்தியில்
 ழுட்பொதிந்த தென்னவே முடிநின்ற செஞ்சுடர்
 ட்குவைகள் போலவுங் கடிந்துநின்ற காட்சியே. (௩௬௧)

உந்தியிற் சுழிவழியி லுச்சியுற்ற மத்தியிற்¹
 ஈந்திர னொளிகிரணந் தாண்டிநின்ற செஞ்சுடர்
 ஈந்தமாக வில்வளையிற் பஞ்சபூத விஞ்ஞையாங்
 ஞந்துபோற் கீயில்கின்று கீச்சமுச்சு வென்றதே. (௩௬௨)

சிவவாக்கியர்பாடல்.

௭௩

செச்சையென்ற மூச்சினோடு சிகாரமும் வகாரமும்
பச்சையாகி நின்றதே பரவெளியின் பான்மையே
இச்சையான ஹூவிலே யிருந்தெழுந்த ஹீயிலே
உச்சியான கோணத்தி லுதித்ததே சிவாயமே. (௩௬௩)

ஆறுமூலைக் கோணத்தி லமைந்தவொன்ப தாத்திலே
நாறுமென்று கங்கையான நாவியுந் தெரிந்திட
ஈறுமென்று ஐவரங்கு கொண்டிரின்ற மோனமே
பாறுகொண்டு நின்றது பறந்ததே சிவாயமே. (௩௬௪)

பறந்ததே கறந்தபோது பாச்சலூர் வழியிலே
பிறந்ததே பிராணனன்றிப் பெண்ணுமானு மல்லவே
துறந்ததோ சிறந்ததோ தூயதுங்க மானதோ
இறந்தபோதி லன்றிஈ இலங்கிடுஞ் சிவாயமே. (௩௬௫)

அருளிருந்த வெளியிலே அருக்கனின்ற விருளிலே
பொருளிருந்த சுழியிலே புரண்டெழுந்த வழியிலே
தெருளிருந்த கலையிலே தியங்கிரின்ற வலையிலே
குருவிருந்த வழியினின்று ஹலிவுந்ஹீயு மானதே. (௩௬௬)

ஆனதோ ரொழுத்திலே யமைந்துநின்ற வாதியே
கானமோடு தாலமீதிற் கண்டரிவ தில்லையே
தானுந்தானு மானதே சமைந்தவாலை காலையில்
வேனலோடும் வாறுபோல் விரிந்ததே சிவாயமே. (௩௬௭)

ஆறுகொண்ட வாரியு மமைந்துநின்ற தெய்வமும்
தூறுகொண்ட மாரியுந் துலங்கிநின்ற தூபமும்
வீறுகொண்ட மோனமும் விளக்குமுட் கமலமும்
மாறுகொண்ட ஆவிலே மடிந்ததே சிவாயமே. (௩௬௮)

வாயல்கண்ட கோணமில் வயங்குமைவர் வைதியே
சாயல்கண்டு சார்ந்ததுத் தலைமன்னு ருறைந்ததுங்
காயவண்டு கண்டதுங் கருஆரங்கு சென்றதும்
பாயுமென்றி சென்றதும் பறந்ததே சிவாயமே. (௩௬௯)

பறந்தே துறந்தபோது பாச்சலூர் வழியிலே
மறந்ததே கவ்வுமுற்ற வாணர்கைநின் மேவியே
பிறந்ததே யிறந்தபோதுப் படிடாமற் கீயிலே
சிறந்துரின்ற மோனமே தெளிந்ததே சிவாயமே. (௩௭௦)

வடிவுபற்ப வாசனத் திருத்தமூல வனலையே
மாருதத்தி னாலெழுப்பி வாசலேனா காலைய
முடிவுமுத்தி ரைப்படுத்தி மூலவீணு டண்டினால்
முளரிடால யங்கடந்து மூலநாடி யுடுபோய். (௩௭௧)

அடிதுவக்கி முடியளவு மாறுமா நிலங்கடந்
தப்புறத்தில் வெளிகடந்த வாறியெங்கள் சோதியை
யுடுபதிக் கணமுதருந்தி புண்மைநான வுடகையுள்
உச்சிபட்டிறங்குகின்ற யோகநல்ல யோகியே. (௩௭௨)

மந்திரங்க ளுண்டீர் மயங்குகின்ற மாந்தீர்
மந்திரங்க ளாவது மறத்திலூற லன்றுகாண்
மந்திரங்க ளாவது மறித்தெழுந்த வாயுவை
மந்திரத்தை யுண்டவர்க்கு மரணமேது ில்லையே. (௩௭௩)

மந்திரங்கள் கற்றீர் மயங்குகின்ற மாந்தரே
சூந்திரங்கள் கற்றீர் மரித்தபோது சொல்விரோ
மந்திரங்க ளும்முளே மறித்தகீரு மும்முளே
மந்திரங்க ளாவது மனத்தினைத் தெழுத்துமே. (௩௭௪)

உள்ளதோ பிறப்பதோ வுயிரொடுக்கி ரின்றிடம்
மெள்ளவந்து கிட்டிரீர் வினாவேண்டு மென்கிரீர்
உள்ளதும் பிறப்பதும் மொத்தபோது நாதமாங்
கன்னவாச லைத்திறந்து காணவேண்டு மாந்தரே. (௩௭௫)

ஒரெழுத்தி லிங்கமா யோதுமட் சரத்துளே
ஒரெழுத்தி யங்குகின்ற வுண்மையை யறிகிலீர்
மூவெழுத்து மூவராய் முளைத்தெழுந்த சோதியை
காவெழுத்து நூவுளே நவின்றதேசிவாயமே. (௩௭௬)

முடிதீசித்தி தொந்தமா முயங்குகின்ற பூர்த்தியை
மற்றுதித்த உப்புனல்களாகுமத்தி மப்புலன்
அத்தாரித்தர் காளகண்ட ரன்பினு லனுதினம்
உச்சரித் துளத்திலே யறிந்துணர்ந்து கொண்மினே. (௩௭௭)

மூன்றிரண்டு மைந்தாமாய் முயன்றெழுந்த தேவராய்
மூன்றிரண்டு மைந்தநாய் முயன்றதே யுலகெலாம்
என்றதாய் மப்பனு மியங்குகின்ற நாதராய்
தோன்றுமோ ரெழுத்தினோடு சொல்லவொன்று மில்லையே.

வெளியுருக்கி யஞ்செழுத்து விந்துநாத சத்தமுந்
தளியுருக்கி நெய்கலந்த சகலசத்தி யானதும்
வெளியிலு மவ்வினையிலு மிருவரை யறிந்தபின்
வெளிகலந்த தன்மையால் தெளிந்ததே சிவாயமே. (௩௭௮)

முப்புறத்தி லப்புறம் முக்கணன் வினையிலே
சிற்பரத்தா ளுற்பனஞ் சிவாயமஞ் செழுத்துமாந்
தற்பரமுதித்து நின்று தாணுவெவரு மானபி
னிப்புற மொடுங்குமோடி யெங்கும்விங்க மானதே. (௩௮௦)

ஆடிநின்ற சீவனோ ரஞ்சபஞ்ச பூதமோ
கூடிகின்ற சோதியோ குலாவிநின்ற மூலமோ
நாடுகண்டு நின்றதோ நாவுகற்ற கல்வியோ
வீடுகண்டு விண்டிடின வெட்டவெளியு மானதே. (௩௮௦)

உருத்தரித்த போதுசீவ னோக்கநின்ற வுண்மையுந்
திருத்தமுள்ள தொன்றிலுஞ் சிவாயமஞ் செழுத்துமா
மிருத்தநின் றறுத்தடங்கி யேகபோக மானபின்
கருத்தினின் றுதித்ததே கபாலமேந்து நாதனே. (௩௮௧)

கருத்தரித் துதித்தபோது கமலபீட மானதுந்
கருத்தரித் துதித்தபோது காரணங்க ளானதும்
கருத்தரித் துதித்தபோது கர்ணமிரண்டு கண்களாய்
கருத்தினின் றுதித்ததே கபாலமேந்து நாதனே. (௩௮௨)

ஆனவன்னி மூன்றுகோண மாநிரண்டு எட்டிலே
யானசீவ னஞ்செழுத் தகாரமிட் டலர்ந்தது
மானசோதி யுண்மையு மனாதியான வுண்மையு
மானதான தானதா யவலமாய் மறைந்திடும். (௨௮௩)

நன்றெழுந்த வென்பிரான் நிருவரங்க வெளியிலே
நான்பரம்பின் வாயினால் நாலுதிக்கு மாயினான்
மூன்றுமூன்று ஊையமாய் முப்புரங் கடந்தபின்
னீன்றெழுந்த அவ்வினோசை செய்குமாகி நின்றதே. (௩௮௪)

எங்குமெங்கு மொன்றலோ வீரேழ்லோக மொன்றலோ
அங்குமிங்கு மொன்றலோ வனாதியான தொன்றலோ
தங்குதா பரங்களுந் தரித்துவார தொன்றலோ
உங்குளெங்கள் பங்கினி லுதித்ததே சிவாயமே. (௩௮௫)

அம்பரத்தி லாடுஞ்சோதி யானவன்னி மூலமா
மம்பரமுந் தம்பரமு மகோரமிட் டலர்ந்தது
மம்பரக் குளியிலே யங்கமிட் டுருக்கிட
வம்பரத்தி லாகியோ டமர்ந்ததே சிவாயமே. (௩௮௬)

வாடிலாத பூமலர்ந்து வண்டுரிசை நாலிலே
யோடிநின் றுருவெடுத் துவாரமா யலர்ந்தது
மாடியாடி யங்கமு மகப்படக் கடந்தபின்
கூடின் றுலாவுமே குருவிருந்த கோலமே. (௩௮௭)

விட்டடி விரைத்ததோ வேருருக்கி நின்றதோ
எட்டிநின்ற சீவனு மீரேழ்லோகங் கண்டதோ
தட்டுருவ மாகிநின்ற சதாசிவத் தொளியதோ
விட்டவீ டறிந்தபேர்கள் வானதேவ ராவரே. (௩௮௮)

வானவர் நிறைந்தசோதி மாணிடக் கருவிலே
மானதேவ ரத்தனைக்குள் வந்தடைவர் வானவர்
வானகமு மண்ணகமும் வட்டவீ டறிந்தபின்
வானெலா நிறைந்துமன்னு மாணிக்கங்க ளானதே. (௩௮௯)

பன்னிரண்டு கால்நிறுத்திப் பஞ்சவர்ன முற்றிடின
மின்னியே வெளிக்குணின்று வேரிடத் தமர்ந்ததுஞ்
சென்னியார் தலத்திலே சீவனின் றியங்கிடும்
பன்னியுன்னி யாயந்தவர் பரப்பிரம மானதே. (௩௬௦)

உச்சிகண்டு கண்கள்கட்டி யுண்மைகண்ட தெவ்விடம்
மச்சமாளி கைக்குளே மானிடங் கலப்பிரேல்
எச்சிலான வாசல்களு மேகபோக மாய்விடும்
பச்சைமாலு மீசனும் பரந்ததே சிவாயமே. (௩௬௧)

வாயிலிட்டு நல்லுரிசை யட்சரத் தொளியிலே
கோயிலிட்டு வாயியுமங் கொம்பிலே யுலர்ந்தது
மாயிலிட்ட காயமு மனாதிவிட்ட சீவனும்
வாயுவிட்ட வன்னியும் வளர்ந்ததே சிவாயமே. (௩௬௨)

அட்சரத்தை யுச்சரித் தனாதிவங்கி மூலமா
யட்சரத்தை யுந்திறந்த கோரயிட் டலர்ந்தது
மட்சரத்தி லுட்கர மகப்படக் கடந்தபின்
அட்சரத்தி லாகியோ டமர்ந்ததே சிவாயமே. (௩௬௩)

கோயிலுங் குளங்களுங் குளியினிற் குருக்களாய்
மாயிலு மடியிலு மனத்திலே மயங்குறீர்
ஆயனே யரனையு மறிந்துணர்ந்து கொள்விரேல்
தாயினுந் தகப்பனோடு தானமர்ந் தொக்குமே. (௩௬௪)

தோயிலெங்கு மொன்றலோ குளங்கணீர்க ளொன்றலோ
தேயுவாயு வொன்றலோ சிவனுமங்கே யொன்றலோ
ஆயசீவ னென்குமா ரமர்ந்துவார தொன்றலோ
காயமீ தறிந்தபேர்கள் காட்சியாவர் காணுமே. (௩௬௫)

காதுகண்கள் மூக்குவாய் கலந்துவார தொன்றலோ
சோதியிட் டெடுத்ததுஞ் சுகங்களஞ்ச மொன்றலோ
ஓதிவைத்த சாத்திர முதித்துவார தொன்றலோ
காதலீ டறிந்தபேர்க ணாதராவர் காணுமே. (௩௬௬)

அவ்வுதித்த வட்சரத்தி னுட்கலந்த வட்சரம்
சவ்வுதித்த மந்திரஞ் சம்புனத் திருந்ததால்
மவ்வுதித்த மாய்கையால் மயங்குகின்ற மாந்தர்காள்
உவ்வுதித்த தவ்வுமா யுருத்தரித்த வுண்மையே. (௩௯௭)

அகாரமென்னு மக்கரத்தி லக்கர மெழுந்ததோ
அகாரமென்னு மக்கரத்தி லவ்வுவந் துதித்ததோ
உகாரமு மகாரமு மொன்றின்று நின்றதோ
விகாரமற்ற ஞானிகாள் விரித்துரைக்க வேணுமே. (௩௯௮)

சத்திராவ துன்னுடல் தயங்குவ னுட்சிவம்
பித்தாகா ளிதற்குமேல் பிதற்றுகின்ற தில்லையே
சுத்தியைந்து கூடமொன்று சொல்லிரந்த தோர்வெளி
சத்திசிவ மாகிநின்று தண்மையாவ துண்மையே. (௩௯௯)

சுக்கிலத் துளையிலே சுரோணிதக் கருவுளே
முச்சதுர வாசலில் முளைத்தெழுந்த மோட்டினில்
மெய்ச்சதுர மெய்யுளே விளங்குஞான தீபமா
யுச்சரிக்கு மந்திரம் ஒம்நமசி வாயமே. (௪00)

அக்கர மனாதியல்ல யாத்தாம மனாதியல்ல
புக்கிருந்த பூதமும் புலன்களு மனாதியல்ல
தக்கமிக்க நூல்களுஞ் சாஸ்திர மனாதியல்ல
வொக்கநின் றுடன்கலந்த வுண்மைகா ணனாதியே. (௪0௧)

மெண்மையாகி நின்றதேது விட்டுநின்ற தொட்டதேது
வுண்மையாக நீயுரைக்க வேணுமெனக ளுத்தமா
மெண்மையாகி நின்றதொன்று விட்டுநின்ற தொட்டதை
யுண்மையா யுரைக்கமுத்தி யுட்சலத் திருந்ததே. (௪0௨)

அடக்கிஞ லயங்குமோ வண்டமஞ் செழுத்துளே
யுடங்கிஞ லெடுத்தகாய முண்மையென் றுணர்ந்துநீ
சடக்கிலாறு வேதமுந் தரிக்கவோநி லாமையால்
விடக்குநாயு மாயவோநி வேறுவேறு பேசுமோ. (௪0௩)

உண்மையான சக்கர முபாயமா யிருந்ததுந்
தண்மையான காயமுந் தரித்தருப மானதும்
வெண்மையாகி நீரிடே விளைந்துநின்ற தானது
முண்மையான ஞானிகள் விரித்துரைக்க வேண்டிமே (1)

எள்ளகத்தி லெண்ணெய்போல வெங்குமாகி வெம்பிரா
ணள்ளகத்தி லேயிருக்க வுசலாதி மூடர்காள்
கொள்ளாபட்ட வாலினைக் குணக்கெடுக்க வல்லிரேல்
வள்ளலாகி நின்றசோதி கானலாகு மெய் மையே. (206)

வேணுமென்ற ஞானமும் விரும்புகின்ற ஞாலிலே
தாணுவுண்டன தெந்கிறீர் தரிக்கிலீர் மறக்கிலீர்
தாணுவொன்று மூலநாடி தனனுந்நாடி யும்முளே
காணுமன்றி வேறியாவுவ கனாமயக்க மொக்குமே. (207)

வழக்கிலே யுரைக்கிறீர் மனத்துளே தவிக்கிறீர்
உழக்கிலாது நாழியான வாருபோலு பூமைகாள்
உழக்குநாடு நாழியான வாறுபோலு மும்முளே
வழக்கிலே யுரைக்கிறீர் மனத்துளீசன் மன்னுமே. (208)

அறத்திறங்க ளுக்கு ியண்டமெண் டிசைக்கும்
நிறத்திறங்க ளுக்கு ி தேவொர்கள் சிந்தை
யுறக்கும் ி யுணர்வு ி யுட்கலந்த ிசாதிநீ
மறக்கொணாத நின்கழல் மறப்பினுந குடினொனே. (209)

ஆடுகின்ற வெம்பிரானை யங்குடிற்கு நின்றநீர்
தேடுகின்ற வீனர்காள் தெளிவதொன்றை யோர்கிலீர்
நாடிநாடி யும்முளே நவின்ருநோக்க வல்லிரேல்
கூடொணாத தற்பரங் குவிந்துகூட லாகுமே. (210)

சுத்தியைந்து கூடமொன்று சொல்லிற்றத தோர்வெளி
சுத்தியஞ் சிவமுமாகி நின்றதன்மை யோர்கிலீர்
சுத்தியாவ தும்முடல் தயங்குடிவ னுட்கிவம்
பித்தர்கா ளிறிந்துகொள் பிரானிருந்த கோலமே. (211)

அகாரமான தம்பலம் மனோதியான தம்பலம்
முகாரமான தம்பல முண்மையான தம்பல
மகாரமான தம்பலம் வடிவமான தம்பலஞ்
சிகாரமான தம்பலம் தெளிந்ததே சிவாயமே. (சகக)

சக்கரம் பறந்ததோடி சக்கரமேல் பலகையாய்
செக்கிலாம லெண்ணெய்போல சிக்குவாயு தேயுவ
மூக்கிலே யொளிகலந்து யுகங்களுந் கலக்கமாய்
புக்கிலே புருந்தபோது போனவாற தெங்கனே. (சகஉ)

வளர்ந்தெழுந்த கொங்கைதன்னை மாயமென் நெண்ணிரீ
ரருள்கொள்சீவ ராருடம் புடைமையாகத் தோர்வீர்கள்
விளங்குஞான மேவியே மிச்சோர்சொல்லைக் கேட்பிரேல்
களங்கமற்று நெஞ்சுளே கருத்துவந்து புக்குமே. (சகஉ)

நாலுவேத மோதுகின்ற ஞானமொன் றறிவிரோ ,
நாலுசாம மாகியே நவின்றஞான போதமா
யாலமுண்ட கண்டனு மயனும்த மாலுமாய்ச்
சாலவன்னி நெஞ்சுளே தரித்ததே சிவாயமே. (சகச)

சுற்றமென்று சொல்வதுஞ் சுருதிமுடிவில் வைத்திட
ரத்தரித்த மாடியே யமர்ந்திருந்த தெவ்விடம்
பத்திமுற்றி யன்பர்கள் பரத்திலொன்று பாழது
பித்தரே யிதைக்கருதி பேசலாவ தெங்ஙனே. (சகடு)

எங்கனேவி ளக்கதுக் கேற்றவாறுளின்றுதா
னெங்கனே யெழுந்தருளி யீசனேச ரென்பரே
சிங்கமண்மி யானேபோலத் திரிமலங்க ளற்றதே. (சகக)

அற்றவுள் ளகத்தையு மலக்கிடு மெழுக்கிடு
மெத்ததீப மிட்டதிற்பிற வாதபூசை யெத்தியே
நற்றவம் புரிந்துஏக நாதர்பாதம் நாடியே
அற்றிருப்ப தேசரிதை கண்டுகொள்ளு மும்முனே. (சகஎ)

பார்த்துநின்ற தம்பலம் பரமனாடி மம்பலங்
கூத்துநின்ற தம்பலங் கோரமான தம்பலம்
வார்த்தையான தம்பலம் வன்னியான தம்பலஞ்
சீற்றமான தம்பலந் தெளிந்ததே சிவாயமே. (சகஅ)

சென்றுசென் றிடந்தொரும் சிறந்தசெம்பொ னம்பலம்
அன்றுமின்று நின்றதோ ரனாதியான தம்பலம்
மொன்றியொன்று நின்றது ளொழிந்ததே சிவாயமே.

தந்தையாய் தமரும்நீ சகலதே வதையும்நீ
சந்தைநீ தெளிவுநீ சித்திமுத்தி தானுமநீ
விந்துநீ விளைவுநீ மேலதாய வேதமநீ
யெந்தைநீ யிறைவலீ யென்னையாண்ட வீசனே. (சஉ௦)

எப்பிறப்பி லும்பிறந் திறந்தழிந்த வேழைகா
ளிப்பிறப்பி லும்பிறந்து என்னநீறு பூசநீ
ரப்புடன் மலமறுத்து ஆசைசீக்க வல்லிரேல்
செப்புராத வோசையிறு மெளிந்துகாண லாகுமே. (சஉ௧)

மந்திரங்கள் கற்றுநீர் மயங்குகின்ற மாந்தரே
மந்திரங்கள் கற்றநீர் மரித்தபோது சொல்விரோ
மந்திரங்க ளும்மமுளே மதிக்கநீரு மும்முளே
மந்திரங்க ளாவது மனத்திலைந் தெழுத்துமே. (சஉ௨)

எட்டியோக மானது மியங்குகின்ற நாதமும்
மெட்டுவக்க ரத்துளே உகாரமு மகாரமும்
விட்டலந்த மந்திரம் வீணுதண்டி னூடுபோ.
யட்டவக்ஷ ரத்துளே யமர்ந்ததே சிவாயமே. (சஉ௩)

பிரான்பிரா னென்றுநீர் பினத்துகின்ற மூடரே'
பிரானைவிட்டு மெம்பிரான் பிறித்தவாற தெவ்வுனே
பிரானுமாய் பிரானுமாய் பேருலகு தானுமாய்
பிரானிலே மூளைத்தெழுந்த பித்தர்காணு மும்முட

நிலில்லை யந்த ில்லை யானநாறு தேத நிலில்லை.
சோநிலில்லை சொல்லுமில்லை சொல்லிழந்த தூவெளி
நீதியில்லை நேசமில்லை நிச்சயப் படாததும்
ஆதிகண்டி கொண்டபின் னஞ்செழுத்து மில்லைபே. (௪௨௫)

அம்மையப்ப னப்பர் பார்த்துப்போ தா
ரம்மையப்ப ஞானநீ ராதுயான பாசமே
யம்மையப்ப னின்னையன்றி யாருமில்லை யானபின்
னம்மையப்ப னின்னையன்றி யாருமில்லை யில்லையே (௪௨௬)

நூறுகோடி மந்திரம் நூறுகோடி யாகமம்
நூறுகோடி நாளிருந்து டாடிநாறு மென்பயன்
ஆறுமாறு மாறுமா யகத்திலோ ரெழுத்ததாய்
ஐறையோத டல்லிரேவ சிவபதங்கள் சேரலாம். (௪௨௭)

முந்தவோ ரெழுத்ததுள முளை ததெழுத்த செஞ்சுட
ரத்தவோ ரெழுத்துளே பிறத்தாகாய மானது
மந்தவோ ரெழுத்துளே யேகமாகி நின்றது
மந்தவோ ரெழுத்தையு மறிந்தணர்ந்து கொள்ளுமே. (௪௨௮)

கூட்டமிட்டு நீங்களுங் கூடிவேத மோதுநீர்
எட்டகத்து எச்சு மிருப்பதென் னெழுத்தளே
காட்டமிட்டு நாடி மொழிபுன்று தன்னுடன்
யாட்டகத்து யாடி மம்மையாண் யுண்மையே. (௪௨௯)

நாகக்கழுக்கை யாமையா மெடுத்துரைத்த காரணம்
நாகக்கழுன்றி யுன்வளைத்து ஞானநாடி பூமிபோ
யேக்கைகோக்க வட்சர மிரண்டெழுத்து யேதநிழற்
பார்த்தபார்த்த திக்கெலாம் பரப்பிரம மானதே. (௪௩௦)

கொன்னொணுத சுவக்கொணுத கோதறக் குலைக்கொணுத
அன்னொணுத உறுகொணுதுவாநிழல மானதைத்
தென்னொணுது தெனியொணுது சிற்பரத்தி னுட்பயன்
வன்னொணுதபொருளையா ன்வன்மபுமாதென்கனே. (௪௩௧)

புசையுள்ள கல்லை ருடைத்திரண்டாய் செய்துமே
வாசலிற் பதித்தகல்லை மழுங்கவே மிதிக்கிறீர்
புசுனைக்கு வைத்தகல்லில் பூவும்நீருஞ் சாத்துறீர்
ஈசனுக் குகந்தகல் லெந்தக்கல்லு சொல்லுமே. 6 (சுந.உ)

ஒட்டுவைத்து கட்டிநீ ருபாயமான மந்திரங்
கட்டுபட்ட போதிலுங் கர்த்தனங்கு வாழுமோ
எட்டுமெட்டு மெட்டுளே யியங்குகின்ற வாயுவை
வட்டுமிட்ட யவ்விலே வைத்துணர்ந்து பாருமே. (சுந.௩)

இந்தவூரி லில்லையென்று எங்குநாடி யோடுநீ
ரந்தவூரி லீசனு மமர்ந்துவாழ்வ தெங்கனே
யந்தமான பொந்திலாரில் மேவிநின்ற நாதனை
யந்தமான சிபிலவ்வி லறிந்துணர்ந்து கொள்ளுமே. (சுந.௪)

புக்கிருந்த தும்முளே பூரிபிட்ட தோத்திரம்
தொக்குசுட்கு சிங்குவை யாக்கிராணன் சூழ்ந்திடி
லக்குமணி கொன்றைசூடி மம்பலத்து ளாடுவார்
மிக்கசோதி யன்புடன் வினம்பிடாது பின்னையே. (சுந.௫)

பின்னெழுந்த மாங்கிஷத்தை பேதையர்கண் பற்றியே
பின்புமாங் கிஷத்தில் போகமாய்கை பண்ணினால்
துன்புறம் விளைகள்தான் சூழ்க்கிடப்பி னென்றலோ
அன்பரா யிருந்தபேர்க ளாறுநீந்தல போலவே. (சுந.௬)

விட்டிருந் தும்முளே விதனமற் றிருக்கிறீர்
கட்டிவைத்த வாசல்முன்று கட்டிபான வாசலொன்று
கட்டிவைத்த வாசலுங் கதவுகள் திறந்தபோய்த்
திட்டமான வீசனத் தெளியுமாங் கிஷத்தானே. (சுந.௭)

ஆகுமாகு மாகுமே யனதிபான வப்பொருள்
ஏகர்பாதம் நாடிநாடி யெத்திரிந்த வல்லீரேல்
பாருசேர் மொழியுமைக்குப் பாலனாகி வாழலாம்
வாருடனே வன்னியை மருவியே வருங்கிடார். (சுந.௮)

உண்மையான தொன்றதொன்றை யுற்றுநோக்கிதம்முளே.
வண்மையான வாசியுண்டு வாழ்த்தியேத்த வல்லிரேல்
தண்மைபெற் றிருக்கலாம் தவமும்வந்து நேரிடும்
கண்மதன்ம மாகுமீசர் காட்சிதானும் காணுமே. (௪௩௬)

பாலனாக வேணுமென்று பத்திமுற்று மென்பரே
நாலுபாத முண்டதில் நனைந்திரண் டடுத்ததால்
மூலநாடி தன்னில்வன்னி மூட்டியந்த நீருண
ஏலவார் குழலியூடே யீசர்பாத மெய்துமே (௪௪௦)

எய்துநின்னை யன்பினு லிறைஞ்சியேத்த வல்லிரே
லெய்துமுண்மை தன்னிலே யிறப்பிறப் பகற்றிடும்
மையிலங்கு கண்ணிபங்கன் வாசிவானி லேறிமுன்
செய்தவல் வினைகளுந் சிதறுமது திண்ணமே (௪௪௧)

திண்ணமென்று சேதிசொன்ன செவ்வியோர்கள் கேள்மினோ
யண்ணவன்பு ளன்புருகி யறிந்துநோக்கலாயிடும்
மண்ணதிர விண்ணதிர வாசியை நடத்திடில்
நண்ணியெனக ளீசனும் நமதுட விருப்பனே. (௪௪௨)

இருப்பனெட்டெட் டெண்ணிலே யிருந்துவேற தாகுவன்
நெருப்புவாயு நீருமண்ணும் நீள்விசம்பு மாகுவன்
கருப்புக்குத் து காலமே கலந்துசோதி நாதனைக்
குருப்புணவில் மூழ்கினார் குறித்துணர்ந்து கொள்வரே. ( )

கொள்ளுவார்கள் சிந்தையிற் குறிப்புணர்ந்த ஞானிகள்
விள்ளுவார்கள் பக்குவத்தில் வேண்டிவேண்டி யேத்தினால்
உள்ளுமாய் புறம்புமா யுணர்வதற் குணர்வுமாய்த்
தெள்ளிதாக நின்றசோதி செம்மையைத் தெளிந்திடே. ( )

தெளிந்தகற் சரியைதன்னில் சென்றுசாலோ கம்பெறும்
தெளிந்தகற் கிரியைபூசை சேரலாஞ் சமீபமே
தெளிந்தகல் யோகந்தன்னில் சேரலாகுஞ் சாரூபம்
தெளிந்தஞானம் நான்கிலும் சேரலாஞ்சா யுச்சியமே. (௪௪௩)

சேருவார்கள் ஞானமென்று செப்புவார் தெளிவுளோர்
சேருவார்கள் நாலுபாதச் செம்மையென்ற தில்லையே
சேருவார்கள் சிவகதி திருவருளைப் பெற்றபேர்
சேறுமாறு கண்டுநாலுஞ் செய்தொழில் திடப்படே. (சசச)

திறிமலிக்கு நாலுபாதஞ் செம்மையுந் திறப்படார்
அறிவிலிகள் தேசநாடி யவத்திலே யலைவதே
குறியதனைக் காட்டியுட் குறித்துநோக்க வல்லிரேல்
வெறிகமழ் சடையுடையோன் மெய்ப்பத மடைவரே. (சசஎ)

அடைவுளோர்கள் முத்தியை யறிந்திடாத மூடரே
படையுடைய தத்துவமும் பாதகங்க ளல்லவோ
மடைதிறக்க வாரியின் மடையிலேறு மாறுபோல்
உடலில்மூல நாடியை யுயரவேத்தி யூன்றிடே. (சசஅ)

தான்றியேத்தி மண்டல முறுவியுன்று தாள்திரர்
தான்றுதத்தி யேறிடி லமுர்தம்வந் திறங்கிடும்
தான்றியென்று தொண்டருக்கு நாதனும் வெளிப்படி
மான்றியு முயிர்பரம் பொருந்திவாழ்வ தாகவே. (சசக)

ஆகமூல நாடியி லனலெழுப்பி யன்புடன்
மோகமான மாயையில் முயல்வது மொழிந்திடில்
தாகமேரு நாடியே தனேகமான வாறுபோ
லேகர்பாக மன்புட னிறைஞ்சுகு ரறிவரே. (சசஇ)

அறிந்துநோக்கி யும்முளே யயன்தியான மும்முளே
யிருந்திராம லேகர்பாதம் பெற்றிருப்ப துண்மையே
யறிந்துயினை வைத்திடா வகையுமாண மேத்தினார்
செறிந்துமேலை வாசலைத் திறந்துபாரு மும்முளே. (சசஈ)

சோதியாக வும்முளே தெளிந்துநோக்க வல்லிரேல்
சோதிவந் துதித்திடந் துரியாதீத முற்றிடு
மாதிரக் கரத்தினி லமர்ந்துதீர்த்த மாடுவன்
பேதியாது கண்டுகொள் பிராணனைத் திருத்தியே. (சசஉ)

திருவ்மாய் சிவனுமாய் தெளிந்த னோர்கள் சிந்தையில்
மருவிலே யெழுந்துவீசம் வாசனைய தாகுவன்
கருவிலே விழுந்தெழுந்த கன்மவாத னையெலாம்
பருதிமுன் னிருளதாய் பறியுமங்கி பாருமே. (சடு௩)

பாருமெந்தை யீசர்வைத்த பண்பிலே யிருந்துநீர்
சேருமே நடுவறிந்து செம்மையான வப்பொருள்
வேரையும் முடியையும் விரைந்துதேடி மாலயன்
பாரிடந்து விண்ணிலே பறந்துங்கண்ட தில்லையே. (சடு௪)

கண்டிலா தயன்மாலென்று காட்சியாகச் சொல்லுநீர்
மண்டினு லரனுடன் மேவலா யிருக்குமோ
தொண்டிபட்டு மன்புடன் தொழுதுநோக்க வல்லிரேல்
பண்டுமுப் புரமெரித்த பத்திவந்து முத்துமே. (சடு௫)

முற்றுமே யவனொழிந்து முன்பினொன்றுங் காண்கிலேன்
பற்றிலாத தொன்றுதன்னை பற்றிநிற்க வல்லது
கற்றதாலே யீசர்பாதங் காணலா யிருக்குமோ
பெற்றபேரை யன்புடன் பிரியமாகக் கேளுமே. (சடு௬)

கேட்டுநின்ற வுன்னிலை கிடைத்தகா லத்தளே
வாட்டமுள்ள தத்துவ மயக்குமு மகற்றிடம்
வீட்டிலே வெளியதாகும் விளங்கவந்து கேரிடுங்
கூட்டிவன்னி மாருதங் குயத்தைவிட் டெழுப்புமே. (சடு௭)

எழுப்பிமூல நாடியை யிதப்படுத்த லாகுமே
மழுப்பிலாத சபையைநீ வலித்துவாங்க வல்லிரேவ்
சுழுத்தியுங் கடத்துபோய் சொப்பனத்தி லப்புற
மழுத்தியோ ரெழுத்துளே யமைப்பதுண்மை யையனே. ( )

அல்லதில்லை யென்றுதா னாவியும் பொருளுடல்
நல்லவீசர் தாளிணைக்கு நாதனுக்கு மீந்திலை
ஏன்றுயென்னுள் நேசமும் வாசியை வருந்தினால்
தொல்லையாம் வினைவிடென்று தூரதூரமானதேடி (சடு௮)

ஆனதே பதியது யரற்றதே பசுபாசம்
போனதே மலகனும் புலன்களும் வினைகளும்
கானகத்தி விட்டதீயிற் காற்றுவந் தடுத்தலோ
ஆனகத்தில் வாயுவன்னி யொன்றியே யுலாவுமே. (சசு௦)

உலாவுமுவ்வு மவ்வுமா யுதித்தடர்ந்து நின்றது
முலாவியைம் புலன்களு மொருதலத் திருந்திடும்
விலாவுமங்கு நேசமாகி நின்றமுர்த முண்டொங்கு
குலாவுமெங்க ளீசனைக் குறித்துணர்ந்து கும்பிடே. (சசு௧)

கும்பிடுங் கருத்துளே குகனையைவ நரனையும்
நம்பியே யிடம்வலம் நமஸ்கரித்து நாடிட
வெம்பிராணு மம்மையு யிருத்தியே நடுவனைத்
தும்பிபோல வாசகந் தொடர்ந்துசோம்பி நீங்குமே. (சசு௨)

நீங்குமைம் புலன்களும் நிறைந்தவல் வினைகளும்
ஆங்காரமோ மாசையு மருந்தடர்ந்த பாவமும்
ஓங்காரத்தி னுள்ளிருந்த வென்பதொழிந் தொன்றிலத்
துங்கவீசர் சொற்படி துணிந்திருக்க கத்தமே. (சசு௩)

நினைப்பதொன்று கண்டிலே னீயலாது வேறிலை
நினைப்புமாய் மறப்புமாய் நின்றமாய்கை மாய்கையே
யனைத்துமா யகண்டமா யனாதிமுன் னனாதியாய்
நினைக்குள்நா னெனக்குள்நீ நினைக்குமாற தெங்கினே. (சசு௪)

கருக்கலந்த காலமே கண்டிரின்ற காரணம்
உருக்கலந்த போதலோ வுன்னைநா னுணர்ந்தது
விரிக்கிலென் மறைக்கிலென் வினைக்கிசைந்த போதெலா
முருக்கலந்து நின்றபோது நீயும்நானு மொன்றலோ. (சசு௫)

ஞானதுல்கள் தேடியே நவின்றஞான யோகிகாள்
ஞானமான சோதியை காடியுள் ளறிகிலீர்
ஞானமாகி நின்றதோர் நாதனை யறிந்தபின்
ஞானமல்ல தில்லைவேறு நாமுரைத்த துண்மையே. (சசு௬)

எஅ

சிவவாக்கியர்பாடல்.

கருத்தரிப்ப தற்குமுன் காயம்நின்ற தெவ்விடம்
உருத்தரிப்ப தற்குமுன் னுயிர்ப்புரின்ற தெவ்விடம்
மருட்பொதிந்த சிந்தையில் மயக்கம்நின்ற தெவ்விடம்
வீருப்புணர்ந்த ஞானிகள் விரித்துரைக்க வேணுமே. (சகஎ)

கருவினிற் கருவதா யெடுத்தவேழு தோற்றமு
மிருவினைப் பயத்தினால் பிறந்திறந் துழன்றிடம்
மறுவினைப் பிறவிமூன்று காலமும் வருத்தபின்
உறுவினைப் பயனிதென் றுணர்ந்தஞானி சொல்லுமே.

வாயிலெச்சில் போகவே நீர்குடித்து தூப்புவிர்
வாயிருக்க எச்சில்போன வாறதென்ன தெவ்விடம்
வாயிலெச்சி லல்லவோ நீருரைத்த மந்திரம்
நாதனை யறிந்தபேரது நாடுமெச்சி லேதுசொல். (சகஉ)

தொடக்கதென்று நீர்விழத் தொடங்குகின்ற ஆமர்காள்
தொடக்கிருந்த தெவ்விடஞ் சுத்தியான தெவ்விடம்
தொடக்கிருந்த வாறறிந்து சுத்திபண்ண வல்லிரேல்
தொடக்கிலாத சோதியைத் தொடர்ந்துகாண லாகுமே.

மேதியோடு மாவுமே விரும்பியே யுணர்ந்திடில்
சாதிபேத மாயுருக் தரிக்கும்வாறு போலவே
வேதமோது வானுடன் புனைச்சென்று மேவிடில்
பேதமாய்ப் பிறக்கிலாத வாறதென்ன பேசுமே. (சஎக)

கருலங்கள் பேசியே வழக்குரைக்கு மாந்தர்காள்
தொகைக்குலங்க ளானநேர்மை காடியே யுணர்ந்தபின்
மிகைத்தசுக்கில மன்றியே வேறுமொன்று கண்டிலீர்.

ஒதும்நாலும் வேதமு முரைத்தசாஸ் திரங்களும்
பூதத் துவங்களும் பொருந்துமாக மங்களும்
சாதிபேத வண்மையுந் தயங்குகின்ற தூல்களும்
பேதபேத மாகியே பிறந்துழன் றிருந்ததே

உறங்கிலேன் விழிக்கிலே நுணர்வுசென் றொடுங்கிலேன்
திறம்பிலேன் நிகைக்கிலேன் சிலநிசைக ளெட்டிலேன்
புறம்புமுள்ளு மெங்கணும் பொதிந்திருந்த தேகமாய்
நிறைந்திருந்த ஞானிகள் நினைப்பதேது மில்லையே. (சஎச)

அறகலிங்கம் பூண்டி ரகண்டபூசை செய்கிறீர்
அறகலிங்கம் பூண்டி யமர்ந்திருந்த மார்பனே
யெங்குமோடி யெங்குமெங்கு மீடழிந்து மாய்கிறீர்
செங்கல்செம்பி கல்லெலாஞ் சிறந்துபார்க்கும் மூடரே. ( )

தீட்டந்தீட்ட மென்றுநீர் தினமுமுரு மூடரே
நீட்டமாகி யல்லவோ திரண்டிகாய மானதும்
பூட்டகாய மும்முளே புகழுகின்ற பேயரே
தீட்டவந்து கொண்டலோ தெளிந்ததே சிவாயமே. (சஎச)

மூலநாடி தம்முளே முளைத்தெழுந்த வாயுவை
நாளுநாளு மும்முளே நடுவிருந்த வல்லிரேல்
பாலனாரு மும்முடல் பறந்துபோக லாய்விடும்
ஆலமுண்ட கண்டர்பாத மம்மைபாத முண்மையே. (சஎஎ)

உந்திமேலே நாலுமூன்று ஒம்நமசி வாயமாஞ்
சந்திசந்தி யென்றுநீர் சாறறுகின்ற பேயரே
முந்தவந்து நம்முளே மூலநாடி யூடுபோய்
அந்திசந்தி யற்றிட மறிந்துணர்ந்து பாருமே. (சஎஅ)

வன்னிமூன்று தீயினில் வாழுமெங்கள் நாதனுங்
கன்னியான துள்ளிருக்கக் காதல்கொண்ட தெவ்விடம்
சென்னிநாலு கையிரண்டு சிந்தையி லிரண்டிலொன்று
உன்னியுன்னி நம்முளே யுய்த்துணர்ந்து பாருமே. (சஎக)

தொண்டிசெய்து நிகைஞஞ் குலவோடி மாள்கிறீர்
உண்டுமூன்று நம்முளே யுற்றுணர்ந்து பார்க்கிலீர்
வண்டலாடி சேரலேகும் வாழுமெங்கள் நாதனும்
பண்டுபோலநம்முளே பகுத்திருப்ப னீசனே. (சஅ0)

அரியதோர் நமச்சிவாய மாதியந்த மானதும்
ஆறிரண்டு தூறுகோடி யளவிடாத மந்திரம்
தெரியநாலு வேதமாறு சாத்திர புராணமுந்
தேமொலு மயலுஞ்சர்வ தேவதேவ தேவனே. (ச௮௧)

பரமுனக் கெனக்குவேறு பயமுமில்லை யாரையா
கரமுனக்கு சித்தமுங் குவித்திடக் கடமையாஞ்
சிரமுறுக்கி யமுதளித்த சீருலாவு நாதனே
யுரமெனக்கு நீயளித்த வுண்மையுண்மை யுண்மையே. (ச௮௨)

மூலவட்ட மீதிலே முளைந்தவைந் தொழுத்திலே
கோலவட்ட மூன்றுமாய்க் குளிர்ந்தலர்ந்து நின்றதீ
ஞாலவட்ட மன்றுளே கவின்றஞானி மேலதா
யேலவட்ட மாகியே யிருந்ததே சிவாயமே. (ச௮௩)

என்னகத்தி லெண்ணைநா னென்குமோடி நாடினே
னென்னகத்தி லெண்ணையன்றி யேதுமொன்று கண்டிலேன்
மின்னெழும்பி விண்ணகத்தின் மின்னொடுங்கும் வாறுபோ
லென்னகத்து ளீசனோடி யாலுமல்ல தில்லையே. (ச௮௪)

நாலுவேத மோதுகின்ற ஞானமொன் றறிவிரோ
நாலுசாம மாகிய நவின்றஞான போதமாய்
ஆலமுண்ட கண்டனு மயனுமந்த மாலுமாய்ச்
சரலவுன்னி ரெஞ்சிலே தரித்ததே சிவாயமே. (ச௮௫)

முச்சதுர மூலமாகி மூன்றதான பேதமா
யச்சதுர மும்முனே யடங்கவாசி யோகமா
மெய்ச்சதுர மெய்யுனே விளங்குஞான தீபமா
யுச்சரித்த மந்திர யோம்கமசி வாயமே. (ச௮௬)

மூன்றுமண்டலத்துளே முச்சதுர மாயமாய்
நாலுவாச லெண்விரவி னடுவுதித்த மந்திரங்
கோலியென்று மைந்துமாய்க் குளிர்ந்தலர்ந்து நின்றதீ
மேலுமேலு நாடினேன் விழைந்ததே சிவாயமே. (ச௮௭)

ஓடங்கள்பண்ணி சுத்திசெய்தே யிட்டபீட மீதிலே
யடங்கரீறும் பூசல்செய் தருந்தவங்கள் பண்ணுவீர்
ஒடுங்கிநின்ற நாதனா ருதிக்குஞான மெவ்விட
மடங்குகின்ற தெவ்விட மறிந்துபூசை செய்யுமே. (சஅஅ)

புத்தகம் களைச்சுமந்து பொய்களைப் பிதற்றுவிர்
செத்திடம் பிறத்திடம் தெற்றெனென் றறிகிலீர்
அத்தனைய சித்தனை யறிந்துநோக்க வல்லிரே
ஓத்தமத்து ளாயசேர்தி யுணரும்போக மாருமே. (சஅக)

அருளிலே பிறந்துதித்து மாயையுப மாகியே
விருளிலே தயங்குகின்ற வேழைமாந்தர் கேண்மினே
பொருளிலே தவம்புனைந்து பொருந்தினோக்க வல்லிரேல்
மருளதேது வன்னியின் மறைந்ததே சிவாயமே. (சக௦)

கருக்கலந்த காலமே கண்டிருந்த காரனா
வருக்கலந்த போதலலோ வுன்னையா னறிந்தனன்
தருக்கலந்த சோதியைத் தெளிந்துயா னறிந்தபின்
னிருக்கிலே னிறக்கிலே னிரண்டிமற் றிருந்ததே. (சகக)

தன்மசிந்தை யாமளவுந் தவமறியாத் தன்மையாய்க்
கன்மசிந்தை வெயிலுழன்று கருத்துமிழ்ந்த கசடரே
சென்மசென்மந் தேடியுந் தெளியொணாத செல்வனை
நன்மையாக வும்முளே நயந்துகாண வேண்டிமே. (சக௨)

கள்ளவுள்ள மேயிருக்க கடந்தஞான மோதுவீர்
கள்ளமுள் ளறுத்தபோது கதியிதன்றிக் காண்கிலீ
ருள்ளமே விளக்கிந்தத் மொளியனுக வல்லிரேற்
றெள்ளுஞான மும்முளே சிறந்ததே சிவாயமே. (சக௩)

காணவெண்டு மென்றுநீர் கடன்மலைக னேறுவீர்
ஆணவம் தல்லவோ வறிவில்லாதமாந்தரே
வேணுமென்றவ் வீசர்பாத மெய்யுளே தரிப்பரேற்
ருணுவாக நின்றசிவன் ருன்சிவமதாருமே. (சக௪)

அணுவிலொ டகண்டமா யனவிடாத சோதியைக்
குணமதாச் வுள்ளுளே குறித்துநோக்கின் முத்தியாம்
மிணமிணென்று விரலையெண்ணி நீனொணு மயக்கமாழ்த்
தணிவிலாத படியினுற் றொடர்ந்தபூசை செய்குவீர்.

எச்சிலெச்சி லென்றுநீ ரிடைந்திருக்கு மேழைகா
டுச்சிலெச்சி தல்லலோ தூயகாய மானதும்
வைத்தவெச்சி நேனலோ வண்டினெசகில் பூவலோ
கைச்சதாவில் வைத்துடன் கறந்தபாஹு மெச்சிலே. (௪௬௬)

தீர்த்தலிங்க மூர்த்தியென்று தேடியோடுந் தீதரே
தீர்த்தலிங்க முள்ளினின்ற சீவனைத் தெளியுமே
தீர்த்தலிங்க முன்முளே தெளிந்துகாண வல்லரேவ்
தீர்த்தலிங்கந் தானதாய்ச் சிறந்ததே சிவாயமே. (௪௬௭)

ஆடுகொண்டு கூடுசெய் தமர்த்திருக்கும் வாறுபோற்
நேடுகின்ற செம்பினைத் திடப்படப் பரப்பியே
நாடுகின்ற தம்பிரானு நம்முளே யிருக்கவே
போடுதர்ப்ப பூசையென்ன பூசையென்ன பூசையே. (௪௬௮)

என்னையற்ப நேரமு மறக்கிலாத நாதனே
ஏகனே யிறைவனே யிராசராச ராசனே
யுன்னையற்ப நேரமு மொழிந்திருக்க லாகுமே
வுனதநாட்ட மெனதநாவி லுதவிசெய்வி ரீசனே. (௪௬௯)

எல்லையற்று நின்றசோதி யேகமா யெரிக்கவே
யெந்தைபூர ணப்பிரகாச ரேகப்பாக மாகிய
கல்லவிற்ப ரோணசாக ரத்திலே டமுத்தியே
நாடொணுத வயிர்தமுண்டு நானழிந்து நின்றநான். (௫௦௦)

ஆனவாற தாயிடு மகண்டமான சோதியை
பூனைகாட்டி யும்முளே யுகந்துகாண வல்லிரே
ஊனகாய மாளலா முலசபார மாளலாம்
வானகாடு மாளலாம் வண்டநாட ராணையே. ௧.

நித்தலு மணிதூலக்கி நீடுமூலை புக்கிருந்து
சுத்தியே சுதறியே கண்கண்மூடி யென்பயன்
எத்தனைபே ரெண்ணினு மெட்டிரண்டு பத்தலோ
வத்தனுக் கிதேற்குமோ வறிவிலாத மாந்தரே. (௧௦௨)

எட்டிரண்டுங் கூடியே யிலிவகமான தேவனை
மட்டதாக வும்முளே மதித்துநோக்க வல்லிரேற
கட்டமான பிறவியென் கருங்கடல் கடக்கலா
மிட்டமான வெளியினோ டிசைந்திருப்பீர் காண்மினே.

உண்மையான மந்திர மொளியிலே யிருந்திடுங்
தண்மையான மந்திரஞ் சமைந்தரூப மாகிய
வெண்மையான மந்திரம் விளைந்துநீற தானதே
யுண்மையான மந்திரம் தோன்றுமே சிவாயமே. (௧௦௩)

பன்னிரண்டு நாளிருத்திப் பஞ்சவன்ன மொத்திட
மின்னியவூ வெளிக்குணின்று வேரெடுத் தமர்ந்தது
சென்னியான தலத்திலே சீவனின் றியகுகிடும்
பன்னியுன்னி யாய்ந்தவர் பரப்பிரம மாஹரே. (௧௦௪)

தச்சிவாயி லுச்சிமே லாயிரந் தலங்களாய்
முச்சுடரு மூவிரண்டு மூண்டெழுந்த தீச்சுடர்
வச்சிரமதாகிய வளர்ந்துநின்ற தெவ்விடம்
இச்சுடரு மிந்தியமு மேகமான தெவ்வனே. (௧௦௫)

முத்திசித்தி தொந்தமாய் முயங்குகின்ற மூர்த்தியை
மற்றுதித்த வைம்புலன்க ளாகுமத்தி மப்புலன்
அத்தனித்த காளகண்ட ரன்பினு லனுதின
முச்சரித் துளத்திலே யறிந்துணர்ந்து கொண்மினே. ( )

அண்ணலா ரநாதியா யநாதிமுன் னநாதியாய்
பெண்ணுமாணு மொன்றலோ பிறப்பதாகு முன்னலங்
கண்ணிலாணில் சுக்கிலங் கருத்தொடுகுகி லின்றபின்
மண்ணுளேகரு விண்ணுளோரும் வந்தவார தெவ்வனே.

எத்திசைக்கு மெவ்வுயிர்க்கு மென்கனப்ப னெம்பிரான்
முத்திஞான வித்துளே முலைத்தெழுந்த செஞ்சுடர்
சித்தினிற் றெளிந்தபோது தேவர்கோயிற் சேர்ந்தன
னத்தனாடல் ஈண்டபோ தடங்கியாட லுற்றதே.

வல்லவாச லொன்பது மருத்தடைக்க வாசலுஞ்
சொல்லும்வாச லோரைந்துஞ் சொல்லவிம்மி நின்றதும்
'நல்லவாச லைத்திறந்து ஞானவாச லூடுபோ
யெல்லவாசல் கண்டபி னினிப்பிறப்ப தில்லையே. (இக0)

ஆகியான தோன்றுமே யநேகரூப மாயமாய்ப்
பேதாபேத மாயெழுந்து சர்வசிவ னானபின்
ஆதியோடு கூடுமிண் டெழுந்துசன்ம மானபின்
சோகியான ஞானியாருஞ் சுத்தமா யிருப்பரே: (இக்க)

வண்டுபூ மணங்கனோடு வந்திருந்த தேனெலாம்
உண்டிளே யடங்குவண்ண மோதுலிங்க மூலமாய்க்
கண்டுகண்டு வேரிலே கருத்தொடுங்க வல்லிரேய்
பண்டுகொண்ட வல்லினை பறந்திடுஞ் சிவாயமே. (இகஉ)

ஒரெழுத்து லிங்கமாக வோதுமக் கரத்துளே
யோரெழுத் தியக்குகின்ற வுண்மையை யறிகிலீர்
மூலெழுத்து மூவராய் முனைத்தெழுந்த சோதியை
நாவெழுத்து நாவுளே நவின்றதே சிவாயமே. (இகங)

தூரதூர தூரமுந் தொடர்ந்தெழுந்த தூரமும்
பாரபார பாரமென்று பரிந்திருந்த பாலிகாள்
நோநோ நோமு நினைந்திருக்க வல்லிரேல்
தூரதூர தூரமுந் தொடர்ந்துகூட லாகுமே. (இகச)

குண்ட லங்கள் 'குண்டிநீர் குளங்கடோறுஞ் குழகிறீர்
மண்டிகவகல் போலநீர் மனத்தின்மா சறுக்கிலீர்
மண்டையேந்து கையரை மனத்திருந்த வல்லிரேற்
பண்டைமா லயன்றொழிப் பணிந்துவாழ லாகுமே. (இகஐ)

யர்பாடல்.

கடிகட்டி முட்டையிட்டிக் கொண்டிருந்த வாறபோ
 லாடிராண்டு கன்றையின்ற வம்பலதது ளாடுதே
 மாடுகொண்டு வெண்ணெயுண்ணு மானிடப் பசுக்களே
 வீடுகண்டு கொண்டபின்பு வெட்டவெளியுங் காணுமே,

உள்ளதோ யிறப்பதோ வுயிர்ப்படங்கி நின்றிடும்
 மெள்ளவந்து கிட்டரீர் வினவவேண்டு மென்கிறீ
 ருள்ளதும் பிறப்பது மொத்தபோது நாதமான
 கள்ளவாச லைத்திறந்து காணவேண்டு மாந்தரே. (இசை)

நட்டகல்லை தெய்வமென்று நாலுபுட்பஞ் சாத்தியே
 ஆற்றிவந்து மொணமொணென்று சொல்லுமந்தர மேதடா
 நட்டகல்லும் பேசுமோ நாதனுள் ளிருக்கையில்
 சுட்டசட்டி சட்டுவன கறிச்சவை யறியமோ. (இசை)

சி வ வ ரு க் கி ய ர் ப ர

மந்நிந்ந

புத்தகவிளம்பரம்.

இதனால் யாவருக்கும் தெரிவிப்பது என்னவென்றால் சென்னை பெத்துநாய்க்கன்பேட்டை ஆசகாரப்பன் தெருவு 84-வது நெ. வீட்டில் அடியிற்கண்டபுத்தகங்களும் இன்னும் இதர யேனையபுத்தகங்களும் விற்கப்பட்டவருகின்றனம் வேண்டுவோர் தபால்மார்க்கமாகவும் வி. பி தபால்மூல்ய மாகவும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ஆதிபர்வம் காலிக்கோ.	0	14	0
ஞானவாதிட்டம்-மூலமும்-உரையும்,	2	0	0
பாகவதப்பாட்டு முதல்வாலியம்	1	12	0
” இரண்டாவதுவாலியம்,	2	8	0
காசிகாண்டம்.	1	0	0
கெருடபுராணம்.	0	4	0
” கிளேஸ்.	0	8	0
அரிச்சந்திரபுராணம்-உரை.	0	4	0
அரிச்சந்திரபுராணம் உயர்ந்த பதிப்புகிளேஸ்			
” காலிகோ.	1	4	0
தேவாரத்திரட்டு.	0	8	0
” ஆறுமுகநாவலர்பதிப்பு.	1	12	0
நாயுமானவர் ஒஸ்தி படம்.	0	8	0
” உரையுடன்.	3	0	0
மஸ்தான்சாயபுபாடல் கிளேஸ்.	0	10	0
பட்டணத்தார் புராணம்.	0	12	2
” உரையுடன்.	2	0	0
” இன்னது உரை.	0	10	0

இப்படிக்கு,

சென்னை-இட்டா,

பார்த்தசாரதி நாயுடு.

சிவபிரபந்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பட்டணத்துப் பிள்ளையார்

திருவாய் மலர்ந்தருளிய

திருப்பாடற் றிரட்டு

உடற்கூற்று வண்ணமும்

பட்டணத்துப்பிள்ளையார் சரித்திரச் சுருக்கமும்

அடங்கி யிருக்கின்றன.

இஃது,

வா. சரவணமுத்துப்பிள்ளையால்

ஞானவான்களுக்கு

உபயோகமானும் பொருட்டு,

சில ஏட்டுப்பிரதிகளி லிருந்தும்

அச்சப்பிரதிகளிலிருந்தும்

சேர்க்கப்பட்டு,

சென்னை:

ஸ்ரீபத்மநாபவிலாச அச்சக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

புத்தக விளம்பரம்.

இதனால் யாவருக்கும் தெரிவிப்பது என்ன வென்றால் சென்னை பெத்துநாய்க்கன்பேட்டை ஆச்சாரப்பன் தெருவு 84 நெம்பர் வீட்டில் அடியிற் கண்ட புத்தகளும் விற்கப் பட்டு வருகின்றனம் வேண்டுவோர் தபால் மார்த்தமாகவும் வி. பி. தாபால் மூல்யமாகவும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ஸ்ரீ இராமலிங்கபிள்ளை திருவருட்பா	ரூ. அ.
மூலமும் உரையும்	1 0
அனுபோகபிரசுனை ஆருடம்	0 8
தற்காலலைத்தியபோதினி	0 8
சௌபல் நாகந் நாகந் சுந்தர் சரித்திரம்	1 8
மைனாவதி கதை	0 12
மனோரஞ்சனி	0 12
சுந்தராக்ஷி	0 8
பட்டணத்தார்புலம்பல் பத்திரகிரியார் புலம்பல்	0 10
வேமன்னயோகிஸ்வரர் 1000 பாடல்உரை	1 0
ஜெயங்கொண்ட சௌந்தரவல்லிகதை	1 0
காலாயிரப பிரபந்தம்	2 0
சோதிட பிரபஞ்சசேகரம் இரண்டாம்பதிப்பு	0 12
நாதன சாத்திர லிசித்திர புத்தகம்	0 14
நாதன சைவபாக சாத்திரம்	0 12
மேற்படி மில்டேறி இந்துபாக சாத்திரம்	0 8
பிரபஞ்ச உற்பத்தி	2 0

இப்படிக்கு,

சென்னை - இட்டா

பார்த்தசாரதிநாயுடு

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பட்டணத் துப் பிள்ளையாருடைய

பிரச்சுருக்கம்.

சோழநாட்டிலுள்ள காவிரிப்பூம் பட்டணத்தில் குபேரன் திருவெண்காட ரென்னும் பட்டணத்துப் பிள்ளையாக அவதரித்துச் சீமானாயிருந்தனர். பின்பு இவர் விவாகமுடித்தும் புத்திரனில்லாமல் வருந்திகையில, பரமசிவன் ஒருகுழந்தை ஐடிவமாகத் திருவிடைமருதூர் உத்தியான வனத்தில் விலவமரத்தடியின் அருகிருந்தனா. இதைக்கண்டு மிகுதியும் வறியராயிருந்த சிவசுருமரும, அவர் மனைவியாரும் குழந்தையை யெடுத்துவந்து புத்திரனில்லாத பட்டணத்துப் பிள்ளைக்குக் கொடுத்தா நிரம்பப் பொனபெற்றரசு சென்றனா. குழந்தையாகிய பரமசிவன் மருதப்பிரான் என்னும் பெயர் தரிசைப் பெற்றுவளர்ந்து பதினாறுவயதாகையால பிதாவில்லாதசமயத்தில் தாயாரிடம்வந்து “காதற்றவூசியும் வாராது கடைவழிக்கே” என்னும் வாக்கியமெழுதிய ஒருநறுக்கையும், ஒரு காதற்ற வூசியையும் ஒரு பெட்டியில் வைத்து தாளிட்டு, அதை அந்த அம்மனிடக கொடுத்து இதை என்பிதா வந்தவுடன் கொடுக்ககடவீர் என்று சொல்லி மறைத்துபோயினர், அந்த அம்மனும் பிதாவாகிய பட்டணத்துப் பிள்ளை வந்தவுடன் கொடுக்க அவர் அப்பெட்டியைத்திறந்து காதற்ற வூசியையும் நறுக்கையும்கண்டு ஞானோதயமாகி இதுவரையிலுந் தமக்குத் திருமகனாகவிருந்தவர் பரமசிவனென்றணர்ந்து தமது செல்வப்பொருளைப் பலருக்கும் குறையிடும்படி தமது

தலைமைக்காரியக் காரராகிய சேந்தனாருக்குக் கட்டளையிட்டு துறவுபூண்டு, அவ்வூரில் பிச்சையெடுத்த துண்டு வந்தனர் இதைக்கண்டு அவர் சுற்றத்தார் வருந்துகையில், அவரது தமக்கையார் இவர் இறந்தாலும் நல்லதென வெறுத்து விஷாகலந்த ஒட்டப்பம் ஒன்று சுட்டுத்தரவே அப்போது பட்டணத்தார் "தன்வீனை தன்னைச்சுடும் ஒட்டப்பம் வீட்டைச்சுடும்" என்றுசொல்லி அவ்வப்பத்தைக் கொடுத்தவர் வீட்டிற் சொருகி அப்பட்டணமுழுமையும் உயிர்களிறவாமல் எரித்துப், பின்புதமது தாயார் இறந்தமையால் அந்த அம்மனைச் சுகுகாட்டில் தமதுஞாளுக்கினியால் சிலபாடல்களைப்பாடித் தகித்துத், திருவிடைமருதூரில் சென்று அப்பாஸ் திருவாரூரடைந்து அங்கு இறந்தவனைப் பிழைப்பித்துக், கொங்குநாட்டின் சிவஸ்தலங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு, துளுவு நாடுவந்து, பத்திரகிரிமகாராஜனுக்கு ஞானோபதேசஞ்செய்து, திருவெண்காட்டுக்குச் சென்று அங்குத் தமது தலைமைக்காரியராகிய சேந்தனாரைச் சிறையினின்றும்பிட்டுச் சிதம்பரம், திருக்காஞ்சி, திருக்காளத்தி முதலிய ஸ்தலங்களில் சென்று சிவபிரானைப்பாடிப் பணிந்து திருவொற்றியூர்வந்து சிவலிங்கமாக உருமாறினர்.

சென்னையைச் சார்ந்த திருவொற்றியூர்க் கடற்கரையோரம். (இப்பொழுது அவ்விடத்தில் அவர்பேரால் ஓர் ஆலயஞ் சமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.)

சரித்திரச் சுருக்கம்.

முற்றிற்று.

பட்டணத்துப் பிள்ளையார்

அருளிச்செய்த

திருப்பாடற்றிரட்டு.

முதலாவது.

கோயிற்றிருவகவல்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நினைமின் மனனே நினைமின் மனனே
சிவபெருமானைச் செம்பொனம் பலவனை
நினைமின் மனமே நினைமின் மனமே
? அலகைத்தேரி னலமரு காவின்
உலகப்பொய் வாழ்க்கையை யுடலை ! யோம் பற்க
பிறந்தன பிறக்கு பிறந்தன பிறக்கும்
தோன்றின மறையு மறைந்தன தோன்றும்
பெருத்தன சிருக்குஞ் சிருத்தன பெருக்கும்
உணர்ந்தன மறக்கு மறத்தன வுணரும்
புணர்ந்தன பிரியும் பிரிந்தன புணரும்
† அருந்தின மலமாம் * புனைந்தன வழுக்காம்
உவப்புன வெறுப்பாம் வெறுப்பன வுவப்பாம்
என்றிவை யனைத்து முணர்ந்தனை யன்றியும்
பிறந்தன பிறந்தன பிறவித டோறும்
கொன்றனை யனைந்து மனைத்துநினைக் கொன்றன
தின்றனை யனைத்து மனைத்துநினைத் தின்றன
பெற்றனை யனைத்து மனைத்துநினைப் பெற்றன

? அலகைத்தேர்-கானல். - ஒம்பற்க-பாதுகாவது ஒழிக

† அருந்தின-உண்டஉணவு * புனைந்தன-உடுத்த ஆடை.

முதலாவது கோயிறற்றிருவகவல.

ஒம்பினையனைத்து மனத்துநினை யோம்பின
செவ்வத்துக் களித்தனை தரித்திரத் தழுங்கினை
சுவர்க்கத் திருந்தனை நாகிற் கிடந்தனை
இன்பமுந் துன்பமு மிருநிலத் தருந்தினை
ஒன்றென் றொழியா துற்றனை யன்றியும்
? புற்புதக் குரம்பை துச்சி லொதிக்கிடம்
என்னநின் றியககு மிருவினைக் கூட்டைக்
கல்லினும் வலிதாக் கருதினை யிதனுள்
பூனையும் நீரும் புறப்படு மொரு பொறி
மீளுங் குறும்பி வெளிப்படு மொரு பொறி
சளியு நீருந் தவழு மொரு பொறி
உமிழ்நீர் கோழை யொழுகு மொரு பொறி
வளியு வலமும் வழங்கு மொரு வழி
சலமும் சீயுள் சரியு மொரு வழி
உள்ளுறத் தொடங்கி வெளிப்பட னாறம்
* சட்டக முடிவிற் சுட்டெலும் பாகும்
உடலுறு வாழ்க்கையை யுள்ளுறத் தேர்த்த
? கடிமலர் கொன்றைச சடைமுடிக் கடவுளை
ஒழிவருஞ் சிவபெரும் போகவின் பத்தை
நிழலெனக் கடவா நீர்மையொடு பொருத்தி
எனதற நினைவற விருவினை மலமற
வரவொடு செல்வர மருண்டி விருளற
இரவொடு பகலற விகபற மறவொரு
முதல்வனைத் தில்லையுள் முனைத்தெழுஞ் சோதியை
ஆம்பலத் தாசனை யானந்தக் கூத்தனை
நெருப்பினி லரக்கென - நெக்கு நெக்குருகித்
திருச்சிற்றம்பலத் * தொளிநுஞ் சிவனை
நினைமின் மனனே நினைமின் மனனே
சிவபெரு மானைச் செம்போ னம்பலவனை
நினைமின் மனனே நினைமின் மனனே.

? புற்புதம் நீர்க்குமிழி * சட்டகம்-உடல், ? கடிமல ர்பரி
மனத்தோடு மலர்கின்ற : நெக்கு நெக்கு-நெகிழ்த்து நெகிழ்த்
து * ஒளிரும்-பிரகாசிக்கின்ற.

இரண்டாவது. கோயிற்றிருவகவல்.

காதள வோடிய கலகப் பாதகக்
கண்ணியர் மருங்கிற் புண்ணுட னுடுக
காதலங் கருத்துமல் லானின் னிருதாட்
பங்கயஞ் சூடப் பாக்கியஞ் செய்யாச்
சங்கடங் கூர்ந்த தமிழேன் பாங்கிருந்
தங்கோ டிங்கோ ? டலமருங் கள்வர்
ஐவர் கலகமிட் டலைக்குங் கானகம்
சலமலப் : பேழை யிருவினைப் : பெட்டகம்
வாதபித்தங் கோழை குடிபுகுஞ் சீறார்
ஊத்தைப் புன்றோ லுதிறக் கட்டளை
நாற்றப் பாண்ட நான்முழுத் தொன்பது
பீற்றத் துண்டம் பேய்ச்சுரைத் தோட்டம்
? அடலைப் பெரிய சுடலைத் * திடருள்
ஆசைக் கயிற்றி லாடும் பம்பரம்
ஓயா கோக்கிட மோடு மரக்கலம்
மாயா விகார மரணப் * பஞ்சரம்
சோற்றத் துருத்தி னூற்றம் ? பத்தல்
காற்றிற் பறக்குங் கானப் ? ? பட்டம்
விதிவழித் 0 தருமன் வெட்டிங்கட்டை
சதுர்முகப் ” பாணன் றைக்குஞ்சட்டை
? ஈமக் கனலி லிடுசில விருந்து
காமக் கனலி லிடுசில விருந்து
காமக் கனலிற் கருகுஞ் சருகு
கிருமி கிண்டுங் கிழங்கஞ் சருமி
!! பவக்கொழுந் தேருங் கவைக்கொழு கொம்பு

? அலமரும்-சுழலுகின்ற : பேழை பெட்டகம் பெட்டி,
: அடலை-சாம்பல், * திடர்-மேடு, * பஞ்சரம்-கூடு? பத்தல்-
ஓர் பரித்திரம், ? ? பட்டம் காற்றாடி 0 தருமன் யமன் ” பா
ணன் னைத்திற்காரன். ? ஈமம்-சுடுகாடு, !! பவம்-பிறவி.

மூன்றாவது கோயிற்றிருவகவல்.

மணமாய் நடக்கும் வடிவின் முடிவின்
 பிணமாய்க் கிடக்கும் பிண்டம் பிணமே
 ஊரின் கிடக்கும் வொட்டா வுபாதி
 ? காலெதிர் குவித்த ! பூனை காலைக்
 † கதிரெதிர்ப் பட்ட கடும்பனிக் கூட்டம்
 ” அந்தரத் தியங்கு * மிந்திர சாபம்
 அதிரு மேகத் துருவி நருநிழல்
 நீரின் குமிழி நீர்மே லெழுத்து
 கண்டியில் கனவின் கண்டகண் காட்சி
 அதனினும் பொல்லா மாயக் கனங்கம்
 அமையு மமையும் பிரானே யமையும்
 இமைய வல்லி வாழியென் றேத்த
 ஆனந்தத் தாண்டவந் காட்டி
 ஆண்டுகொண் டருள்கைநின் நருளினக்கழகே.

மூன்றாவது கோயிற்றிரு அகவல்.

பாற்கடல் தடையப் படுங் ?? கடுவெண்ணெயைத்
 திரு ? மிடற் றடங்கிய சிவனே யடைக்கலம்
 அடங்கலு மடக்கிடும் கடுகொலைக் காலனை
 காலெடுத்த தடக்கிய கடவுணின் னடைக்கலம்
 உலகதன் தலும்படைத் துடை: வன் றலைபறித்
 திடக்கையி லடக்கி விறைவரின் னடைக்கலம்
 செய்யபொன் னம்பலச் செல்வரின் னடைக்கலம்
 ஐயரின் னடைக்கல மடியரின் னடைக்கலம்
 மனவழி யனைத்திடும் கனவெனும் வாழ்த்தையும்
 ஓவியுப்பொரு ளறிய வழக்குறு மன்னும்
 ஆணவமலத்துதித் ?? தனைந்ததி ?? லுனைந்திடு

“கால்-காற்று, ? பூனை-பூனைப்பு † கதிர்-சூரியன், ” அந்
 தரம்-ஆகாயம், * இந்திரசாபம்-இந்திரதனுசு, ?? கடு-விஷம்
 ? மிடறு-கண்டம். O விழுப்பொருள் - மேலாகிய பொருள்?
 ?? அனைந்து-கவந்து, ?? உனைந்து வருந்தி.

? நினைவைப் புழுவென நெளித்திடு சிந்தையும்
 ? படிதும் பாவமும் பழிப்புறு நினைப்பும்
 தவறு ? மழுக்காறு 00 மிவரும் : பொச்சாப்பும்
 கவடம் பொய்யுஞ் சுவடும் பெருஞ்சின
 விசலுங் கொலையு மிழிப்புறு புன்மையும்
 பகையு மச்சமூந் துணிவும் ?? பணிப்பும்
 முக்குண மடையு மைம்பொறி 0 முயக்கமும்
 * இடும்பையும் பிணியு மிடுக்கிய வாக்கையை
 உயிரெனுங் ** குருகுவிட் டோடுங் ” குரம்பையை
 எலும்பொடு நரம்புகொண் டிடையிற் பிணித்துக்
 கொழுந்தைச மேய்ந்து மெழுக்குவிழுங் குழிசை
 செம்பெழு வதிரச் சிறுபுழுக் குரம்பையை
 மலவடற் குடத்தைப் புலவடற் புட்டிலைத்
 தொலைவிலாச் சோற்றுத் துன்பக் குழியைக்
 கொலைபடைக் கலம்பல கிடக்குங் கூட்டைச்
 சலிப்புறு வினைப்பல சரக்குக் குப்பையைக்
 கோட்சரக் கொழுகும் பீறற் கோணியைக்
 கோபத்தீ மூட்டிங் கொல்லன் றுருத்தியை
 ஐம்புலப் பறவை யடையும்பஞ் சரத்தைப்
 புலராக் கவலை விலைமர்ப் ?? பொதும்பை
 ஆசைக் கயற்றி லாடும்பம் பரத்தை
 காசிற்ப் பணத்திற் கூழலுங் காற்றாடியை
 மக்கள் வினையின் மயங்குந் திகிரியைக்
 கடுவெளி யுருட்டிய சகடக்காலைப்
 பாவச் சரக்கொடு பவக்கடல் புக்கு
 காமக் காற்றெடுத்த தலைப்பக்
 கெடுவழிக் கரைசேர் கெடுமலக் கலத்தை

? நினைம்-கொழுப்பு, ?படித-பொய், ? அழுக்காறு பொ
 ருமை, 00-இவறல்-உலோபகுணம், : பொச்சாப்பு-மறதி, ??
 பணிப்பு-கடுக்கம், 0முயக்கம்-தழுவுகை, * இடும்பை-துன்பம்
 ** குருகுவிடையை “ குரம்பை-கூடு. ?? பொதும்பு-மெசுத்து,

நான்காவது கச்சித்திருவகவல்.

இருவினை வியனகொடு மியநகு? புற்கலனை
 ? நடுவன்வர் தழைத்திட நடுநகிடும் யாக்கையைப்
 பிணமெனப் படுத்தியான் புறப்படும் பொழுதுநின்
 அடிமலர்க் கமலத்துக் கபயநின் னடைக்கலம்
 வெளியிடை யுருமிடி யிடித்தென வெறித் தெழுங்
 கடுநடை வெள்விடைக் கடவுணின் னடைக்கலம்
 இமையா நாட்டத திறையே யடைக்கலம்
 அடியார்க் கெளியா யடைக்கல மடைக்கலம்
 மறைவர் தில்லை மன்றுணின் றாடிக்
 கருணைமொண் டலையெறி கடலே யடைக்கலம்
 தேவரு முனிவருஞ் சென்றுநின் றேத்தப்
 * பாசிழைக் கொடியொடு பரிந்தருள் புரியும்
 எம்பெரு மானின் னிணையடிக் கபயம்
 அம்பலத்தரசே யடைக்கல முனக்கே.

நான்காவது

கச்சித்திரு வகவல்.

திருமால்? பயந்த 0 திசைமுக னமைத்து
 வருமேழ் பிறவியு மானிடத் துதித்து
 மலைமகள் கோமான் மலரடி யிறைஞ்சிக்
 குலவிய சிவபதந குறுகா ?? தவமே
 மாதரை மகிழ்ந்து காதல் கொண்டாடும்
 மாணுடர்க் கெல்லாம் யானெடுத் துரைப்பேன்
 விளிவெளி மார்க்க டெளிவுறக் கேண்மின்
 முன்னுகல்லு முயன்று நடக்கும்
 உள்ளங்கலைப் பஞ்சென வுரைத்தும்
 வெள்ளும்பாலே மேலியகணைக்கால்
 துள்ளும்வராவெனச சொல்லித்துதித்தும்

? புற்கலன்-உயிர், ? நடுவன்-யமன், * பரசு-பசுமை, இ
 னை - ஆபரணம், ? பயந்த-ஈன்ற, 0 திசைமுகன் - பிரமன்
 ?? அவம்-வீன்.

தசையுமெலும்புந் தக்கபுன் ? குறங்கை
 இசையுந் * கதலித் தண்டென ? வியம்பியும்
 நெடுமுடரூங்கி நின்றிடு மிடைபைத்
 ? துடி * கிடி யென்று சொல்லித் துதித்தும்
 மலமுஞ் சலமும் ? வழுப்புந் திரையும்
 அலையும் வயிற்றை யாலிலையென்றும்
 சிலந்திபோலக் கிளைத்து முன்னெழுந்து
 திரண்டவிம்மிச் சீப்பாய்ந்தேறி
 ?? உகிராற்கீற வுலர்ந்துள்ளருகி
 “ நகுவார்க்கிடமாய் ௦௦ நான்றுவற்றும்
 முலையைப்பார்த்து ” முளரிமொட்டென்றும்
 குலையுங்காமக் குருடர்க்குரைப்பேன்
 நீட்டவு முடக்கவு நெடும்பொருள் வாங்கவும்
 ஊட்டவும் பிசையவு முதலியங்கியற்றும்
 அங்கையைப்பார்த்துக் * காந்தளென்றுரைத்தும்
 வேர்லாவயு மழுக்கு மேவியகழுத்தைப்
 பாரினிலினிய ?? கமுகெனப் பகர்ந்தும்
 வெப்புமுத்தையு மேவியவாயைத்
 ௦ துப்புமுருக்கின் றாய்மலரென்றும்
 அன்னமுக்கறியு மசையவிட்டிறக்கும்
 முன்னியபவ்லை முத்தென மொழிந்தும்
 நீருஞ்சளியு நின்றநின்றொழுகும்
 கூரிய மூக்கைக் * * குமிழெனக் கூறியும்
 தண்ணீர்லீளை தவிராதொழுகும்
 கண்ணைப் பார்த்து ?? கழுநீரென்றும்
 உள்ளங்குரும்பி யொழுகுங்காலை

? குறங்கு-தொடை. * கதலி-வாழை, ? இயம்பி. சொல்லி
 துடி-உடுக்கை, * பிடி-கைப்பிடி, ?வழும்பு-நிணம், ?? உகிர்
 ம் ௦௦நான்று-தொங்கி, ”முளரிமொட்டி தாமரைமொக்கு
 காந்தள்-கடந்தட்டி, ??கமுகு-பாக்குமரம், ௦ துப்பு-பவனம்,
 குமிழ்-குமிழம்பூ, * * கமகீர்-கவலை.

? வள்ளைத் தண்டின் வளமெனவாழ்த்தியும்
 கையுமெண்ணெயும் கலவாதொழியில்
 வெய்யவதரும் பேனும்விளையத்
 தக்கதலையோட் டிண்முளைத்தெழுந்த
 சிக்கின்மயிரைத் திரண் ? முகிலென்றும்
 சொற்பலபேசித் துதித்துநீங்கள்
 நச்சிச்செல்லு நரகவாசல்
 தோலுமிறைச்சியுந் 0 துதைந் துசிப்பாயும்
 காமப்பாழி கருவிளைகழனி
 துமைக்கடைவழி தொளை பெறுவாசல்
 எண்சாணுடம்பு மிழியும்பெருமதை
 மண்பாற் சாமங் கழிக்கு மறைவிடம்
 நச்சிகாமுக நாய்தானென்றும்
 இச்சித்திருக்கு மிடைகழிவாசல்
 திங்கட்கடையோன் திருவருளில்லார்
 தங்கித்திரியுஞ் ? சவலைப்பெருவழி
 புண்ணிதுவென்று புடவையைமூடி
 உண்ணீர்பாயு மோசைக்கெழும்புண்
 மால்கொண்டறியா மாந்தர்புகும்வழி
 நோய்கொண்டொழியா நுண்ணியர்போம்வழி
 தருக்கியகாமுகர் சாரும்படுருழி
 செருக்கியகாமுகர் சேருஞ்சிருகுழி
 பெண்ணுமானும் பிறக்கும்பெருவழி
 மலஞ் சொரிந்திழியும் வாசற்கருகே
 சவஞ்சொரிந்திழியுந் தண்ணீர்வாசல்
 இத்தைநீங்க ளினிதெனவேண்டாம்
 பச்சிலையிடினும் பத்தர்க்கிரங்கி
 மெச்சிச்சிவமத வீடருள்பவனை
 முத்திகாதனை மூவாமுதல்வனை

? வள்ளை-வள்ளைக்கொடி, ? முகில்-மேகம், 0 துதைந்
 செருக்கி, ?

அண்டரண்டமு மனைத்துளபுவனமும்
கண்டவண்ணலைக் கச்சியிற்கடவுளை
ஏகநாதனை யிணையடியிறைஞ்சமின்
போகமாதரைப் போற்றுத லொழிந்ததே.
திருச்சிற்றம்பலம்.

அறந்தானியற்று மவனிலுங்கோடி யதிகமில்லந்
றந்தானவனிற் 0 சதகோடியுன்னத் துறவுடையோன்
றந்தானறக்கற் றறிவோடிருந்திரு வாதனையற்
றந்தான்பெருமையைஎன்சொல்லுவேன்கச்சியேகம்பனே.

ட்டியிணத்திடும் பெண்டிருமக்களுந் காலத்தச்சன்
ட்டிமுறிக்கு மரம்போற்சரீரத்தை வீழ்த்திவிட்டாற்
ட்டிமுழக்கி யமுவார்மயானன் குறுகியப்பா
ட்டியடிவைப்பரோ விறைவாகச்சி யேகம்பனே. (உ)

கப்பிடிநாயகன் றாநகையிலேயவன் கையையெடுத்த
புறந்தன்னி லசையாமன்முன்வைத் தயல்? வளவி
ராப்புடன்சென்று துயினீத்துப்பின்வந் துறவருவளை
பப்படிநாநம்புவே னிறைவாகச்சி யேகம்பனே. (ங)

ரனூரிற்பூட்டிய ருத்திரப்பாவைநன் னார்த்தப்பினாற்
ரனூலுமாடிச் சலித்திடுமோகந்தத் தன்மையைப்போ
ன்னாலியானுந் திரிவதல்லான் மற்றுனைப்பிரிந்தா
வன்னாலின்காவதுண்டோ விறைவாகச்சி யேகம்பனே. (ச)

லாரிணக்கமு நின்பூசைநேசமு ஞானமுமே
லாதுவேறு நிலையுளதோவக மும்பொருளு
லாளுஞ்சுற்றமு மைந்தரும்வாழ்வு மெழிநூடம்பு
ல்லாம்வெளியைக்கே யிறைவாகச்சி யேகம்பனே. (இ)

† அறம்-முப்பத்திரண்டு தருமம், அனைத்துதலர்க்குச்சா
முதலியன. 0 சதகோடி-ஐயுகோடி,? வளவு வீடு.

பொல்லாதவனெறி நில்லாதவனைப் புலன்கடமை
வெல்லாதவன்கல்வி கல்லாதவன்மெய் யடியவர்பாற்
செல்லாதவனுண்மை சொல்லாதவனின் திருவடிக்கன்
பில்லாதவன்மண்ணி லேன்பிறந்தேன்கச்சி யேகம்பனே. (1)

பிறக்கும்பொழுது கொடுவந்ததில்லைப் பிறந்துமண்மே
லிறக்கும்பொழுது கொடுபோவதில்லை யிடைநடுவிற
குறிக்குமிச்செல்வஞ் சிவன்றந்ததென்று கொடுக்கறியா
திறக்குங் ? குலாமருக்கென்சொல்லுவேன்கச்சியேகம்பனே.

அன்னவிசார மதுவேவிசார மதுவொழிந்தாற்
சொன்னவிசாரந் தொலையாவிசாரநற் றேகையரைப்
பன்னவிசாரம் பலகால்விசாரமிப் பாவிநெஞ்சக்
கென்னவிசாரம் வைத்தா யிறைவாகச்சி யேகம்பனே. (2)

கல்லாப்பிழையுங் கருதாப்பிழையுங் கசிந்துருகி
நில்லாப்பிழையு நினையாப்பிழையு நின்னஞ்செழுத்தைச்
சொல்லாப்பிழையுந் துதியாப்பிழையுந் கொழாப்பிழையு
மெல்லாப்பிழையும் பொறுத்தருள்வாய் கச்சியேகம்பனே. (3)

மாயநட்போரையு மாயாமலமெனு மாதரையும்
வீயவிட்டோட்டி வெளியேபுறப்பட்டு மெய்யருளாந்
தாயுடன்சென்றுபின் றுதையைக்கூடிப்பின் றுயைமறந்
தேயுமதேரிட்டை யென்றெனழிற்கச்சி யேகம்பனே. (4)

வரிக்கோலவேல்வழி யாரனுராக மயக்கிற்சென்று
சரிக்கோதுவேனெழுத் தஞ்சஞ்சொலேன்றமி யேனுடல்
நரிக்கோகழகு பருந்தினுக்கோவெய்ய நாய்த்ணக்கோ
வெரிக்கோவிரையெதுக்கோ விரைவாகச்சி யேகம்பனே. (5)

காதென்றுமூக்கென்று கண்ணென்றுகாட்டியென்கண்ணெ
மாதென்றுசொல்லி வருமாயைதன்னை மறவிவிட்ட [திரே
துதென்றெண்ணுமற் சுகமென்றுநாடுமித் தார்ப்புத்தியை
யேதென்றெழுத்துரைப்பே னிறைவாகச்சி யேகம்பனே. (6)

ஊருஞ்சதமல்ல வுற்றூர்சதமல்ல வுற்றப்பெற்ற
பேருஞ்சதமல்ல பெண்டிர்சதமல்ல பிள்ளைகளுஞ்

? குலாமா-கழமக்கள்.

சீருஞ்சதமல்ல செல்வஞ்சதமல்ல தேசத்திலே
யாருஞ்சதமல்ல நின்றாள்சதங்கச்சி யேகம்பனே.

சீறும்வினையது பெண்ணுருவாகித் திரண்டுருண்டு
கூறுமுலையு மிறைச்சியுமாகிக் கொடுமைபினால்
பீறுமலமு முதிரமுஞ்சாயும் பெருங்குழிவிட்
டேறுங்கரைகண்டிலே னிறைவாகச்சி யேகம்பனே. (கச)

பொருளுடையோரைச் செயலினும்வீரரைப்போர்க்களத்துந்
0 தெருளுடையோரை முகத்தினுந்தேர்ந்து தெளிவதுபோ
வருளுடையோரைத் தவத்திற்குணத்தி வருளிலன்பி
லிருளதுசொல்லினும் காணத்தருவகச்சி யேகம்பனே. (சக)

பருத்திப்பொதியினப் போலேவயிறு பறுக்கத்தங்க
ருத்திக்கறுசுவை பேடுகின்றார் துறந்தோர்தமக்கு
வருத்தியமுதிட மாட்டாரவரை யிம்மாரிவத்தி
லிருத்திக்கொண்டேனிருந்தா யிறைவாகச்சி யேகம்பனே. (ச)

பொல்லாவிருளகற் றுக்கதிர்கூகையென் புட்கண்ணிலுக்
கல்லாயிருந்திடம் மாறொக்குமே யறிவோருளத்தில்
வல்லாரறிவா ரறியார்தமக்கு மயக்கங்கண்டா
யெல்லாம்விழிமயக்கே யிறைவாகச்சி யேகம்பனே. (கஎ)

வாதுக்குச்சண்டைக்குப் போவார்வருவர் வழக்குரைப்பர்
நீதுக்குதலியுஞ் செய்திவிவர் தினந்தேடியொன்று
மாதுக்களித்து மயங்கிவொர் விதிமாளுமட்டு
மேதுக்கிவர்பிறந்தா ரிறைவாகச்சி யேகம்பனே. (கஅ)

ஓயாமற்பொய்சொல்வர் நல்லோரைநிந்திப்ப ருற்றுப்பெற்ற
தாயாரைவைவர் ! சதியாயிரஞ்செய்வர் சாத்திரங்க
ளாயார்பிறர்க்குப் காரஞ்செய்யார்தமை யண்டினர்க்கொன்
றியாரிருந்தென்ன போயென்னகாண்ச்சி யேகம்பனே. (க)

அப்பென்றும் வெண்மைய தாவினுமரங்கந் நிலத்தியல்பர்
கப்பின்லியேகண வேற்றமைகான்பல சார்கலிகை

செப்பிலபஞ்சு வம் பஞ்சு வமாயுள்ள சீவனிலு
மிப்படியே நிற்ப னெந்தை பிரான்கச்சி யேகம்பனே. (20)

காயாய்ப்பிறந்திடி னல்வேட்டையாடி நயம்புரியுந்
தாயார்வயிற்றி னரராய்ப்பிறந்துபின் 0 சம்பன்னராய்க்
காயாமரமும் வறனாக்ருளமுங் கல்லாவுமென்ன
வீயாமணிதரை யேன்படைத்தாய்கச்சி யேகம்பனே. (21)

ஆற்றிற்கரைத்த புளியாக்கிடாமலென் னன்பையெல்லாம்
போற்றித்திருவுளம் பற்றுமையாபுர மூன்றெறித்துக்
!கூற்றைப்பணிசெஞ்ஞந் தாளுடையாய்குன்றைவிலுடையா
யேற்றுக்கொடியுடையா யிறைவாகச்சி யேகம்பனே. (22)

பெண்ணகிவந்தொரு மாயப்பிசாசம் பிடித்திட்டென்னைக்
கண்ணல்வெருட்டி முலையான்மயக்கிக் : கடிதடத்துப்
புண்ணங்குழியிடைத் தள்ளியென் '' போதப்பொருள்பறிக்க
வெண்ணுதினைமறந்தே னிறைவாகச்சி யேகம்பனே. (23)

நாவாரவேண்டும் விதஞ்சொல்லுவாருனை நான்பிரிந்தாற்
சாங்கென்றேயிருந் தொக்கவுண்பார்கள் கைதான்வறண்
போய்வாருமென்று நடுத்தலைக்கேகுட்டிம் பூவையருக் [டூற்
வோர்தலைவிதியோ விறைவாகச்சி யேகம்பனே. (24)

கல்லார்சிவகதை நல்லோர் தமக்குக் கணவிலுமெய்
சொல்லார்பசித்தவர்க் கன்னகொடார் குருசொன்னபடி
நில்லாரதத்தை நினையார்நின்னும் நினைவிற்சற்று
மில்லாரிருந்தென் னிறந்தென்புகல்கச்சி யேகம்பனே. (25)

வானமுதத்தின் கவையறியாதவர் வன்கனியின்
ருனமுதத்தின் கவையெண்ணல் போலத் தனித்தனியே
தேனமுதத்தின் மெனிதாயஞானஞ் சிறிதுமில்லார்க்
கேனமுதச்சுவை கன்றல்லவோகச்சி யேகம்பனே. (26)

0 சம்பன்னர்-தனவான்கள், ! கூற்று-யமன், கடிதடம்
-சிதம்பம் அது இடைக்குக்கீழும் தொடைக்கு மேலுமுள்ள
பாகம், ' போதும்-ஞானம்.

ஊற்றைச்சரீரத்தை 0 யாபாசக் 0 கொட்டிலை யூன்டே
பீற்றற்றுருத்தியை சோறிடுத்தோற்பைபைப் பேசரிய
காற்றிற்பொதிந்த நிலையற்றபாண்டகைக் காதல்செய்தே
யேற்றுத்திரிந்துவிட்டே னிறைவாகச்சி யேகம்பனே, (உ௭)
சொல்லால்வருங்குற்றஞ் சிந்தையால்வருந் தோடஞ்செய்த
பொல்லாததீவினை பார்வையிற்பாவங்கள் புண்ணியது
ல்லாதகேள்வியைக் கேட்டிடுந்திருக ளாயலுமற்
றெல்லாப்பிழையும் பொறுத்தருள்வாய்க்சசி யேகம்பனே, (

”முட்டற்ற மஞ்சளை யெண்ணெயிறகூட்டி முகமினுக்கி
? மெட்டிட்டுப்பொட்டிட்டுப் பித்தளை யோலைவிளக்கியிட்டுப்
பட்டப்பகலில் வெளிமயக்கேசெய்யும் பாவையர்மே
விட்டத்தை நீதவிர்ப்பா யிறைவாகச்சி யேகம்பனே, (உ௬)

பிறந்துமண்மீதிற் பிணியேருடிகொண்டு பேரின்பத்தை
மறந்துசிறின்பத்தின் மேன்மயலாகிப்பின் மாதருக்குட்
பறந்துழன்றேதடு மாறிப்பொன்றேடி யப்பாவையாக்கீர்
திறந்திடவோ பணிததாயிறைவாகச்சி யேகம்பனே, (௩௦)

பூதங்களற்றுப் பொறியற்றுச்சாரைம் புலன்களற்றுப்
பேதங்குணமற்றுப் பேராசைதானற்றுப் பின்முனறறுக
காதகாரணங் களுமற்று வானந்தக் காட்சியிலே
யேதங்களைந்திருப்பே னிறைவாகச்சி யேகம்பனே, (௩௧)

நல்லாயெனக்கு மனுவொன்றுதத்தருண ஞானமிலாப்
பொல்லாலெனைக்கொன்று போடும்பொழுதியல் பூசைசெய
சொல்லாநற்கோயி னியமம்பலவகைத தோததிரமு [ஞ்
மெல்லாமுடிந்தயின் கொல்லுகண்டாய்க்சசி யேகம்பனே,

சடக்கடத்துக்கிரை தேடிப்பலவுயிர் தன்னைக்கொன்று
விடக்கடித்துக்கொண் டுறுமாந்திருந்து மிகமெலிந்து
படக்கடித்தின்னிழல் வார்கடமைகரம் பற்றிகம
னிடைக்கடிக்கும்பொழு தேதுசெய்வார்க்சசி யேகம்பனே, (

0 ஆபாசம்-அலங்கோலம், 0 கொட்டிலு-ஒதுக்கிடம்,
”முட்டு-ஞீற்றம், ? மெட்டு-காலாழி,

திருவேகம்பம்நிலை.

நாறுமுடலை நரிப்பொதிச்சோற்றினை நான்தினமுஞ்
சோறுக்கறியு நிரப்பியபாண்டத்தைத் தோகையர்தம்
சுறுமலமு மிரத்தமுஞ்சேருக குழியில்விழா
தேறும்படியருள்வா யிறைவாகச்சி யேகம்பனே. (௩௪)

சொக்கிட்டரமனைப் புக்குட்டிருடிய துட்டர்வந்து
திக்குற்றமன்னரைக் கேட்பதுபோற்சிவ நிந்தைசெய்து
மிக்குக்குருலிங்க சங்கமநிந்தித்து வீடிச்சிக்கு
மெக்குப்பெருத்தவர்க்கென் சொல்லுவேன்கச்சி யேகம்பனே

விருந்தாகவந்தவர் தங்களுக்கன்ன மிகக்கொடுக்கப்
பொருந்தார்வனம்பெறவாழ்வார்நின்னாமத்தைப்போற்றிநித்த
0 மருந்தாமுலைப்பவக ரென்றாரப்பாதக ரம்புவியி
விருந்தாவ தேதுகண்டா யிறைவாகச்சி யேகம்பனே. (௩௫)

எல்லாமறிந்து படித்தேயிருந்தெமக் குள்ளபடி
வல்லானறிந்துள னென்றுணராது மதியயங்கிச்
சொல்லான்மலைந்துறு சூழ்வியின்படி துதிக்கித்துப்பி
னெல்லாஞ்சிவன்செயலே யென்பர்காண்கச்சி யேகம்பனே.

பொன்னைநினைந்து வெருவாகத்தேவிவர் பூவையன்னு
டன்னைநினைந்து வெருவாயுருருவார் தாரணியி
லுனனைநினைந்திங் குனைப்பூசியாத வுலுத்தரெல்லா
மென்னைநினைந்துகண்டா யிறைவாகச்சி யேகம்பனே. (௩௬)

கடுஞ்சொலின்வம்பரை யீனரைக்" குண்டரைக்காமுகரைக்
கொடும்; பவமேசெயு நிர்மூடர்தம்மைக் குவலயத்து
ணெகிம்பனைபோல வளர்ந்துகல்லோர்த நெறியறியா
? விடும்பரையேன்வருத்தா யிறைவாகச்சி யேகம்பனே. (௩௭)

கொன்றேனைனைக முயிரையெல்லாம் பின்புகொன்றுகொண்
தின்றென தன்றியுத் தீங்குசெய்தேனது தீர்கவென்றே [து

0 சொக்கு-உண்ணம், அல்லது, சொக்குப்பொடி, 10 அரு
ந்தாமுலை-உண்ணுமுலை, 11 குண்டர்-சோரபத்திரார். : பவம்-
பாவம், ? இடும்பர்-செருக்குடையோர்.

திருவேகம்பமாலை.

வென்றேனின்சன்னிதிக் கேயதனற்குற்ற நீபொறுப்பா
யென்றேயுனைமப்பினே னிறைவாகச்சி யேகம்பனே. (௪௦)

ஊரிருந்தென்ன நல்லோரிருந்தென்னுபகாரமுள்ள
பேரிருந்தென்பெற்ற தாயிருந்தென்மடப் பெண்கொடியான்
சீரிருந்தென்னச் சிறப்பிருந்தென்னவித் தேயத்தினி
லாரிருந்தென்வல்லவா யிறைவாகச்சி யேகம்பனே. (௪௧)

வில்லாலடிக்கச் செருப்பாலுதைக்க வெகுண்டொருவன்
கல்லாலெரியப் பிரம்பாலடிக்கக் களிவண்டுகூர்
தல்லார்பொழிற்றில்லை யம்பலவாணர்க்கோ ரன்னேபிதா
வில்லாததாலல்லவோ விறைவாகச்சி யேகம்பனே. (௪௨)

விருத்தம்.

அன்னையெத்தனை யெத்தனை யன்னையோ - வப்பெனத்
தனை யெத்தனை யப்பனோ, யின்னை யெத்தனை யெத்தனை
பெண்டிரோ-பிள்ளை யெத்தனை யெத்தனை பிள்ளையோ மு
ன்னை யெத்தனை யெத்தனை சென்மமோ-மூடனாயடி யேனு
மறித்திலே, னின்னமெத்தனை யெத்தனை சென்மமோ வென்
செய்வேன்சச்சி யேகம்பநாதனே. (௪)

திருத்தில்லை.

ஓ காம்பிணங்கும்பனைத் தோளார்க்கும் பொன்னுக்குங்
காசினிக்குந், தாம்பிணங்கும் பல வாசையும் விட்டுத் தனித்
துச்செத்துப், போம்பிணந்தன்னைத் திரளாகக்கூட்டிப்புர
ண்டினிமேற், சாம்பிணங்கத்துதையோவென் செய்வேன்றில்
லைச்சங்கரனே. (௫)

சோறிடுநாடு துணிதருங்குப்பை தொண்டன்பரைக்கண்
டேறிடுங்கைக ளிறங்கிடுந்தீவினை யெப்பொழுது
நீறிடுமேனியர் சிற்றம்பலவர் கிருத்தங்கண்டா
றுறிடுங்கண்க ளுருக்கிடுநெஞ்சமென் னுள்ளமுமே.

அழலுக்குள்வெண்ணெயெனவேயுருகிப்பொன்னம்பலம்
கிழலுக்குணின்று ! தவ முஞ்ஞம னிட்ரேயின்ன

Q. காம்பி மூங்கில், ! உருந்துதல் முயலுதல்.

திருவேகம்பமாலை.

குழலுக்கிசைந்த வகைமாலேகொண்டு குற்றேவல்செய்து
விழலுக்குமுத்துலை யிட்டிறைத்தேனென் விதிவசமே. (௩)

ஓடாமற்பாழுக் குழையாம லோரமுரைப்பவர்பாற்
கூடாமனல்லவர் கூட்டம்விடாமல் வெங்கோபநெஞ்சி
ஓடாமனன்மை வழுவாமலின்றைக்கு நாளைக்கென்று
தேடாமற்செல்வந் தருவாய்சிதம்பர தேசிகனே. (௪)

பாராமலேற்பவற் கில்லையென்னுமற் பழுதுசொல்லி
வாராமற்பாவங்கள் வந்தணுகாமன் மனமயர்ந்து
பேராமற்சேவை பிரியாமலன்பு பெறுதவரைச்
சேராமற்செல்வந் தருவாய்சிதம்பரத் தேசிகனே. (௫)

கொல்லாமற்கொன்றைத் தின்னாமற்! குத்திரங்கோள்களவு
கல்லாமற்” கைதவு ரோடிணங்காமற் கனவிலும்பொய்
சொல்லாமற்சொற்களைக் கேளாமற்றோகையர் மாயையிலே
செல்லாமற்செல்வந் தருவாய்சிதம்பர தேசிகனே. (௬)

முடிசார்த்தமன்னரு மற்றுமுள்ளோரு முடிவிலொரு
பிடிசாம்பராய்வெந்து மண்ணுவதுங்கண்டு பின்னுமந்தப்
படிசார்த்தவாழ்வை நினைப்பதல்லாற்பொன்னி னம்பலவ
ரடிசார்த்தநாமுய்ய வேண்டுமென்றேயறி வாரில்லையே. (௭)

காலையுபாதி மலஞ்சலமாமன்றிக் கட்டுச்சிபிற்
சாலையுபாதி பசிதாகமாமுற் சஞ்சிதமா
மாலையுபாதி துயில்காமமிவை மாற்றிவிட்டே
யாலமுக்கத்தரு ளம்பலவாவென்னை யாண்டருளே. (௮)

ஆயும்புகழ்த்தில்லை யம்பலவாண ரருகிற்சென்றாற்
பாயுமிடபங் கடிக்குமரவம்பின் பற்றிச்சென்றாற்
பேயுங்கணமும் பெருத்தலைப்பூதமும் பின்றொடறும்
போயென்செய்வாய்மனமே பிணக்காடவர் போமிடமே. (௯)

ஓமிமெடுத்த” ததளாடையஞ்சுற்றி யுலாவிமெள்ள
வீடுகடோறும் பலிவாங்கியேவிதி யற்றவர்போ

“ ௦ ஓரம் பகடபாதம். ? குத்திரம்-வஞ்சனை, ? கைதவர்
“வஞ்சகர், ” அதன்-தோல்.

திருவேகம்பமாலே.

லாடுமருட்கொண்டிங் கம்பலத்தேநிற்கு மாண்டிதன்னைத்
தேடுகணக்கென்ன காண்சிவகாம சவுந்தரியே. (க0)

ஊட்டுவிப்பானுமுறங்கு விப்பானுமிங் கொன்றோடொன்றை
மூட்டுவிப்பானு முயங்குவிப்பானு முயன்றவினை
காட்டுவிப்பானு மருவினைப்பாசக் கயிற்றின்வழி
யாட்டுவிப்பானு மொருவனுண்டேதில்லை யம்பலத்தே. (க1)

அடியார்க்கெளியவ ரம்பலவாண ரடிபணிந்தால்
மடியாமற்செல்வ வறம்பெரலாம்வைய மேழுளந்த
நெடியோனும்வேதனுங் காணாதரித்த நிமலனருட்
குடிகாணுகாங்க ளவர்காணுமெங்கள் குலதெய்வமே. (க2)

தெய்வசகிதம்பர தேவாவுன்சித்தந் திரும்பிவிட்டாற்
பொய்வைத்தசொப்பன மாமன்னர்வாழ்வும் புலியுமெங்கே
மெய்வைத்தசெல்வமென கேமண்டலீகர்தம் மேடையெங்கே
கைவைத்தநாடக சாலையெங்கேயிது கணமயக்கே. (க3)

உடுப்பூனும்பாலன முண்பானுமுய்வித் தொருவர்தம்மைக்
கெடுப்பானுமேதென்று கேள்விசெய்வானுங் கெதியடங்கக்
கொடுப்பானுந்தேகியென் றேற்பானுமேற்கக்கொடாமனின்
தடுப்பானுநீயல்லை யோதில்லையானந்தத் தாண்டவனே. (க4)

வித்தாரம்பேசினுஞ் * சோங்கேறினுங்கமப மீதிருந்து
தத்தாவென்றோதிப் புவிரிகொண்டாடினுந் தம்முன்றம்பி
யொத்தாசைபேசினு மாவதுண்டோதில்லை யுண்ணிறைந்த
கத்தாவின்சொற்படி யல்லாதுவேறில்லை கன்மங்களே. (க5)

பிறவாதிருக்க வரந்தறல்வேண்டும் பிறந்துவிட்டா
லிறவாதிருக்க மருந்துண்டுகாணிது வெப்படியோ
வறமார்புகழ்த்தில்லை யம்பலவாண ரடிக்கமல
மறவாதிருமனமே யதுகாணன் மருந்துனக்கே.

தவியாதிருநெஞ்சமே தில்லைமேவிய சங்கரனைப்
புவியார்ந்திருக்கின்ற னீ ஞானாகரனைப் புரந்தகனை

* சோங்கு-மரக்கலம்' ி புவிரி-ஓர்கைக்கூத்து,
ன் தமையன் னீ ஞானாகரன்-ஞானத்துக்குப்பிரப்பி
ளவன். *

யவியாவிளக்கைப்பொன்னம்பலத்தர்டினையையந்தெழுத்தார்
செவியாமனிசெவித் தாற்பிறவாமுத்தி சித்திக்குமே. (க௭)

நாலின்மறைப்பொரு ளம்பலவாணரை நம்பியவர்
பாலிலொருதரஞ் சேவிக்கொணாதிருப் பார்க்கருங்கல்
மேலிலெடுத்தவர் கைவிலங்கைத்தைப்பர் மீண்டுமொரு
காலினிறுத்துவர் கிட்டியுந்தாம்வந்து கட்டுவரே. (க௮)

ஆற்றோடுதும்பை யணிந்தாமும்பல வாணர்தமைப்
போற்றுவர்க்கடை யானமுண்டேயிந்தப் பூதலத்திற்
சோற்றுவியற்றுச் சுகமற்றுச்சுற்றுத் துணியுமற்றே
யேற்றாலும்பிசைச கிடையாமலேக்கற்புரிருப்பர்களே. (க௯)

அத்தனைமுப்பத்து முக்கோடிதேவர்க் கதிபதியை
ரித்தனையம்மை சிவகாமிசுந்தரி நேசனையெங்
கத்தனைப்பொன்னம் பலத்தாடுமையனைக் காணக்கண்க
ளெத்தனைதோடி யுகமோதவஞ்செய் திருக்கின்ற (௨௦)

திருச்செங்காடு.

கெருப்பானமேனியர் செங்காட்டிலாத்தி நிழலருகே
யிருப்பார்திருவுள மெப்படியோவின்ன மென்னையன்னைக்
0 கருப்பாசயக்குழிக் கேதன்னுமோகண்ணன் காணரிய
திருப்பாதமேதருமோ தெரியாது சிவன்செயலே. (௧)

ஐயுந்தொடர்ந்து விழியுஞ்சொருகி யறிவழிந்து
மெய்யும்பொய்யாகி விடுகின்றபோதொன்று வேண்டுவன்யா
செய்யுந்திருவொற்றி யூருடையீர்திரு நீறுபிட்டுக் (ன்
கையுந்தொழப்பண்ணி னையந்தெழுத் தோதவங் கற்பியுமே.
சுடப்படுவாரியார் புரமூண்றையுஞ் சுட்டிரான்
றிடப்படுமாமதிற் றென்னெற்றியூன் றெருப்பரப்பி
னடப்பவர்பொற்பத நந்தலைமேற்பட னன்குருண்டு
கிடப்பதுகாண்மனமே விதியேட்டைக் கிழிப்பதுவே. (௨)

திருவிடைமருதூர்.

காடேதிரிந்தென்ன காற்றேபுசித்தென்ன கந்தைசுற்றி
யோடேயெடுத்தென்ன வுள்ளன்பிலாதவரோங்குவின்னோர்
நாடேயிடைமரு தீசர்க்குமெய்யன்பர் டீ நாரியர்பால்
வீடேயிருப்பினு மெஞ்ஞானவீட்டின்ப மேவுவரே. (க)

தாயும்பகைகொண்ட பெண்டிர் பெரும்பகை தன்னுடைய
† சேயும்பகையுற வோரும்பகையிச் செகமும்பகை
யாயும்பொழுதி வருஞ்செல்வநீங்கி லிங்காதவினாற்
றேயுநெஞ்சேமரு தீசர்பொற்பாதஞ் சுதந்தரமே. (உ)

திருக்கழுக்குன்றம்.

காடோசெடியோ கடற்புறமோகன மேயிருந்த
நாடோநகரோ நகர்நடுவோநல மேயிருந்த
வீடோபுறந் திண்ணையோ தமியோனுடல் வீழுமிட
நீடோய்கழுக்குன்றி லீசாவுயிர்த்துணை நிற்பதமே. (க)

திருக்காளத்தி.

பத்தம்புகுந்து பிறந்து வளர்ந்துபட் டாடைசுற்றி
முத்தம்பவளமும் பூண்டோடியாடி முடிந்தபின்பு
செத்துக்கிடக்கும் பிணத்தருகேயினிச சாம்பிணங்கள்
கத்துங்கணக்கென்னகாண் கயிலாபுரிக் காளத்தியே. (க)

பொன்னாற்பிரயோசனம்பொன்படைத்தாற்குண்டுபொ
ன்படைத்தோன், நன்னாற்பிரயோசனம் பொன்னுக்கங்கே
துண்டத் தன்மையைப்போ, லுன்னாற்பிரயோசனம் வேண
தெல்லாமுண் டினைப்பணியு, மென்னாற்பிரயோசனமேதுண்
டிகாளத்தி யீச்சரனே. (உ)

வாளான் னீ மகவரிந் தூட்டவல்லேனல்லன் மாதசொன்ன
¶ குளாவினமை துறக்கவல்லேனல்லன் நெண்டிசெய்து

டீ நாரியர் - மாதர்கள்; † சேய்-பிள்ளை, ! மகவு-பிள்ளை,
¶ குள்-ஆனை.

நாளாறிக்கண்ணிடந் தப்பவல்லேனல்ல னுனிணிசசென்
ருளாவதெப்படியோ திருக்காளத்தி யப்பருக்கே. (௩)

முப்போதுமன்னம் புசிக்கவுந் துங்கவு மோகத்தினுற்
செப்போதிளமுலை யாருடன்சேரவுஞ் சீவன்விடு
மப்போதுகண்கலக் கப்படவும்மைத் தாயைய்யனே
யெப்போதுகாணவல்லேன் றிருக்காளத்தி யீசசுரனே. (௪)

இரைக்கேயிரவும் பகலுந் திரிந்திடு கிளைத்துமின்னு
ரகைக்கேயவலக் குழியருகே ியசும்பார்த்தொழுகும்
புரைக்கேயுழலுந் தமியேனையாண்டருள் பொன்முகலிக
கரைக்கேகல்லால ரிழற்கீழமர்ந்தருள் காளத்தியே. (௫)

நாறுகருகுதிச சலதாரைதோற்புரை நாடொறுஞ்சி
யூறுமலக்குழி சாமததுவார மொளித்திடும்புண்
டேறுந்தசைப்பிளப் பந்தரககத்துள் சிற்றின்பம்விட்
டேறும்பதந்தருவாய் திருக்காளத்தி யீசசுரனே. (௬)

கைலாயம்.

கான்சாயும்வெள்ளி மலைக்கரசேநின் கழனம்பினே
னான்சாயுஞ்சென்ம மொழித்திடுவாய் கருவூரனுக்காய்
மான்சாயுஞ்செவகை மழுவலஞ்சாய வளைந்தகொன்றைத்
தேன்சாயநல்ல திருமேனிசாய்ந்த சிலக்கொழுந்தே. (௧)

இல்லந்துறந்து பசிவந்தபோதநு கிறந்துநின்று
மல்லுங்கரையற்று வெள்வாயுமாயொன்றிப் பற்றுமின்றிச்
சொல்லும்பொருளு மிழந்துசுகானந்தத் துக்கத்திலே
யல்லும்பகலு மிருப்பதென்றோ கயிலாயத்தனே. (௨)

† சினந்தனையற்றுப் பிரியமுந்தானற்றுச செய்கையற்று
நினைந்ததுமற்று நினையாமையுமற்று நிரச்சிந்தனையத்
தனந்தனியேயிருந் தானந்தரித்திரை தனகுகின்ற
வனந்தனிலென்றிருப் பேனத்தனேகயி லாயத்தனே. (௩)

கையாசவேற்றுகின் றுகனந்தின்று கரித்துணியைற
தையாதுடுத்துகின் சன்னிதிக்கேவந்து சந்ததமு

§ அசும்பு-கசிவு, † சினம்-கோபம்.

மெய்யாரரிற்பணிந் துள்ளேயுரோமம் விதிர்விதிர்ப்ப
வையாவென்றோல மிடுவதென்றோகயி லாயத்தனே. (சு)

நீரூர்த்தமேனியு ரோமஞ்சிவிர்த்துள நெக்குநெக்குச்
சேராய்க்கசிந்து கசிந்தேயுருகிநின் சீரடிக்கே
மாறாத்தியானமுற் றுனந்தமேற்கொண்டு மார்பிற்கண்ணீ
ராறாய்ப்பெருகக் கிடப்பதென்றோ கயிலாயத்தனே. (நு)

செவ்வரைப்பின்சென்று சங்கடம்பேசித் தினந்தினமும்
பல்லினைக்காட்டிப் பரிதவியாமற் பரானந்தத்தி
னெல்லையிற்புக்கிட வேகாந்தமாயெனைக் காமிடத்தே
யல்லலற்றென்றிருப்பே னத்தனேகயி லாயத்தனே. (அ)

மந்திக் 0 குருளை யொத் தேனில்லைநாயேன் வழக்கறிந்து

புந்திப்பநிவிற் ி குருளை யேந்திய ி பூசையைப்போ
லெந்தைக்குரியவன் காணத்தனே கயிலாயத்தனே. (எ)

வருந்தேன்பிறந்து மிறந்துமயக்கும் புலன்வழிபோய்ப்
பொருந்தேனாகிற் புகுகின்றிலேன்புகழ் வாரிடத்தி
லிருந்தேனினியவர் கூட்டம்விடேனிய லஞ்செழுத்தா
மருந்தேனருந்துவ னின்னருளாற் கயிலாயத்தனே. (அ)

ம து னை ர.

விடப்படுமோலிப் பிரபஞ்சவாழ்க்கையை விட்டுமணந்
திடப்படுமோரின் னருளினிறியேதின மேயலையக்
கடப்படுமோவற்பர் வாயிலிற்சென்று கண்ணீர்தழும்பிப்
படப்படுமோசொக்க நாநாசவுந்தர பாண்டியனே. (க)

பெ ா து.

¶ உடைகோவணமுண் டிறங்கப்புறந்திண்ணை யுண்ணெவின்
கடைகாயிலையுண் டருந்தத்தண்ணீருண் டருந்துணைக்கே
|| விடையேறுமீசர் திருநாமமுண்டிந்த மேதினியில் [க்கே
வடகோடியர்ந்தென்ன தென்கோசொய்ந்தென்னவான்பறை

0 குருளை-குட்டி ி பூசை-பூசனை. ¶ உடை-வஸ்திரம்
|| விடை-இடபம்.

வீடுநமக்குத் திருவாலங்காடு விமலர்தந்த
 வோடுநமக்குண்டு வற்றாதபாத்திர மோங்குசெவ்வ
 நாடுநமக்குண்டு தேட்டதெல்லாந்தர நன்னெஞ்சமே
 வீடுநமக்குச் சொல்லையொருவரு மிங்கில்லையே. (உ)

நாடிக்கொண்டிசரை நரட்டமுற்றாயிலை நாதாடி
 தேடிக்கொண்டாடித் தெளிந்தாயிலை செகமாயைவந்து(றும்
 மூடிக்கொண்டோமென்றுங் காமாயுதங்கண் முனிந்தவென்
 பீடிப்பையோநெஞ்சமே யுனைப்போலிலைப்பித்தர்களே. (ங)
 கையொன்றுசெய்ய விழியொன்றுநாடக் கருத்தொன்றெண்
 பொய்யொன்று வஞ்சகநாவொன்றுபேசப்புலாங்கமழு (ணப்
 மெய்யொன்றுசாரச் செவியொன்றுகேட்க விரும்புமியான்
 செய்கின்றபூசையெவ் வாறுகொள்வாப்வினை தீர்த்தவனே. (ஊ)

கண்ணுண்டகாணகீ கருத்துண்டுநோக்கக் கசிந்துருகிப்
 பண்ணுண்டுபாடச் செவியுண்டுகேட்கப்பல் பச்சிலையா
 லெண்ணுண்டசாத்த வெதிரிநிற்கவீச னிருக்கையிலே
 மண்ணுண்டுபோருதையோ கெடுவீரிந்த மானிடமே. (ஐ)

சொல்லினுஞ்சொல்லின் முடிவிலும்வேதச் சுருதியிலு
 மல்லிலுமாசற்ற வாகாயந்தன்னிலு மாய்ந்துவிட்டோ
 ரில்லிலுமன்ப ரிடத்தினுமீச னிருக்குமிடங்
 கல்லிலுஞ்செம்பினுமோ விருப்பானெங்கள் கண்ணுதலே.

வினைப்போகமேயொருதேகங்கண்டாய்வினைதானொழிந்தா
 றினைப்போதனவுநில் லாதுகண்டாய்சிவன் பாதரினை (ற்
 நினைப்போரைமேவு நினையாரைநிகித் நெறியினின்று
 லுனைப்போலொருவருண் டோமனமேயெனக் குற்றவரே.

பட்டைக்கிழித்துப் பருவூசிதன்னைப் பரிந்தெடுத்து
 மூட்டச்சுருட்டியென் மொய்குழலாங்கையில் முன்கொடுத்
 தட்டியிருந்த கனமாயக்காரிதன் காமமெல்லாம் (துக்
 விட்டுப்பிரியவென்றோ விற்கனேசிவன் மீண்டதுவே. (அ)

குதற்றகொங்கையு மாணர்கலவியுஞ் சூழ்பொருளும்
 போதுற்றபூசலுக் கென்செயலாஞ்செய்த புண்ணியத்தாத்

நீதற்றமன்னவன் சிந்தையினின்று தெளிவதற்கோ
காதற்றவூசியைத் தந்துவிட்டானென்றன் கைதனிலே. (க)

வாதுற்றதிண்புய ரண்ணுமலையர் மலர்ப்பதத்தைப்
போதுற்றெப்போதும் புகலும்நெஞ்சேயிந்தப் பூதலத்திற்
நீதுற்றசெல்வமென் றேடிப்புதைத்த திரவியமென்
காதற்றவூசியும் வாராதுகாணுங் கடைவழிக்கே. (க0)

வேதத்தினுட்பொருண் மண்ணுசைமங்கையைவிட்டுவிடப்
போதித்தவன்மொழி கேட்டிலையோசெய்த புண்ணியத்தா
லாதித்தன்சந்திரன் போலேவெளிச்சம தாம்பொழுது
காதற்றவூசியும் வாராதுகாணுங் கடைவழிக்கே. (கக)

மனையாளுமக்களும் வாழ்வுந்தனமுந்தன் வாசன்மட்டே
யினமானசுற்ற மயானமட்டேவழிக் கேதுதுணை
தினையளவென் ளளவாகினுமுன்பு செய்ததவந்
தனையாளவென்றும் பரலோகஞ்சித்திக்குஞ் சத்தியமே (கஉ)

* அத்தமும்வாழ்வு மகத்துமட்டேவிழி ! யம்பொழுக
மெத்தியமாதரும் வீதிமட்டேவிம்மி விம்மியிரு
கைத்தலமேல்வைத் தழுமைந்தருஞ்சுடி காடுமட்டே
பற்றித்தொடரு மிருவினைப்புண்ணிய பாவமுமே. (கங)

செய்குருதிக செழுநீர்வழும்புஞ் செறிந்தெழுந்து
பாயும்புடைவையொன் றில்லாதபோது பகலிரவா
யீயுமெறும்பும் புகுகின்றயோனிக் கிரவுபகன்
மாயுமனிதரை மாயாமல்வைக்க மருந்தில்லையே. (கச)

சேதப்பனிக்குண்டு சிக்கெனக்கந்தை தினமிரந்து
நீ டு துய்க்கச்சோறு மனைதோறுமுண்டு நினவெழுந்தால்
வீதிக்குணல்ல விலைமாதருண்டிந்த * மேதினியி
லேதுக்குநீசலித்தாய் மனமேயென்றும் புண்படவே. (கரு)

ஆருண்டிதோப்புண் டணிவீதியம்பலந் தானுமுண்டு
நீறுண்டுகந்தை நெடுங்கோவணமுண்டு நித்தநித்த

* அத்தம்-பொருள், ! அம்பு-நீர், டு துய்த்தல்-உண்ணல்,
* மேதினியி-உலகம்.

மாறுண்டிலாவி மயங்குநெஞ்சேமனை தோறுஞ்சென்ற
சோறுண்டுதுங்கிப்பின் சும்மாலிருக்கச் சகமுமுண்டே. கக

உடுக்கக் ? கவிக்கக் குளிர்காற்றுவெய்யி லொடுங்கிவந்தாற்
றடுக்கப்பழைய வொருவேட்டியுண்டு சகமுமுதும்
படுக்கப்புறந்திண்ணை யெங்கெங்குமுண்டு பசித்துவந்தாற்

(1)

மாடுண்டென்றுண்டு மக்களுண்டென்று மகிழ்வதெல்லாம்
கேடுண்டெனுமபடி கேட்டுவிட்டோமினிக் கேண்மனமே
யோடுண்டெந்தையுண் டென்னையெழுத்தைந்து மோதவுண்டு
ஐதாடுண்டகண்ட னடியார்நமக்குத் துணையுமுண்டே. (கஅ)

மாத்தானவத்தையு மாயாபுரியின் மயக்கத்தையு
நீர்த்தார்தமக்கொரு ரிட்டையுண்டோரித்த னன்புகொண்டு
வோர்த்தாற்குளித்துப் பசித்தாற்புசித்து விழிதுயின்று
பார்த்தாலுலகத் தவர்போலிருப்பர் பற்றற்றவரே. (கக)

ஒன்றென்றிருதெய்வ முண்டேன்றிருவுயர் செவ்வமெல்லா
மன்றென்றிருசிபத் தோர்முகம்பார்நல் லறமுநட்டி
நன்றென்றிருநடு நீங்காமலேநமக் கிட்டபடி
யென்றென்றிருமன மேயுனக்கேவுப தேசமிதே. (உ0)

நாட்டமென்றேயிரு சுற்குருபாதத்தை நம்புபொம்ம
லாட்டமென்றேயிரு பொல்லாவுடலை யடர்ந்தசந்தைக்
கூட்டமென்றேயிரு சுற்றத்தவாழ்வைக் குடங்கவிழ்ந்
ரோட்டமென்றேயிரு நெஞ்செயுனக்குப தேசமிதே. (உக)

என்செயலாவ தியாதொன்றுமில்லை யினித்தெய்வமே
யுன்செயலேயென் றுணரப்பெற்றேனிந்த யூனெடுத்த
பின்செய்ததீவினை யாதொன்றுமில்லைப் பிறப்பதற்கு
முன்செய்ததீவினையோ விக்னனெவந்து மூண்டதுவே. (உஉ)

திருவேடமாகித் தெருவிற்பயன்றெனைத் தேடிவந்து
பரிவாகப்பிச்சை பகருமென்றானைப் பதம்பணிந்தேன்

கருவாகுமேதக் கடற்கரைமேவக் கருதுமென்னை
யுருவாக்கிக்கொள்ளவல்லோ விவ்வேனெனவனுற்றதுவே. (1)

விட்டேனுலகம் விரும்பேனிருவினை வீணருடன்
கிட்டேனவருரை கேட்டுரிசேன்மெய் கெடாதநிலை
தொட்டேன்சுகதுக்கமற்றுவிட்டேன்ருல்லநான்மறைக்கு
மெட்டேனெனும்பா மென்னிடத்தேவந்திங் கெய்தியதே.

அட்டாங்கயோகமு மாதாரமாறு மவத்தையைந்தும்
விட்டேறிப்போன வெளிதனிலே வியப்பொன்றுகண்டேன்
வட்டாகிச்செம்மதிப் பாலூரலுண்டு மகிழ்ந்திருக்க
வெட்டாதபேரின்ப மென்னைவிழுங்கி யிருக்கின்றதே. (26)

0ளரியெனக்கென்னும்புழுபோவெனக்கென்னுமிந்தமண்ணு
சரியெனக்கென்னும்பருந்தோவெனக்கென்தான்புசிக்க (ந்
நரியெனக்கென்னும் புன்னாயெனக்கென்னு மிந்நாறுடலைப்
பிரியமுடன்வளர்த்தே னிதனாலென்ன பேறெனக்கே. (27)

அண்ணைநன்வீதி யரசிருப்பாகு மணிபடையோர்
நண்ணொருநாளொன்ப தாமவரேவலு நண்ணுமிவ்வூர்
துண்ணென்பசிக்கு மடைப்பள்ளியான சுகமுமெல்லா
மெண்ணிலிகால ? மவமேவிடுத்தன மெண்ணரிதே. (28)

என்பெற்றதாயாரு மென்னைப்பிணமென்றிகழ்ந்துவிட்டாள்
பொன்பெற்றமாதரும்போவென்றுசொல்லிப்புலம்பிவிட்டா
கொன்பெற்றமைந்தரும் பின்வலம்வந்துருடைமுடைத்தா[ர்
ருன்பற்றொழிய வொருபற்றுமில்லை யுடையவனே. (29)

கறையற்றபல்லங் கரித்துணியாடையுந் கள்ளமின்றிப்
பொறையற்றசெஞ்சமும்பொல்லாதவூணும் புறந்திண்ணையுந்
தறையிற்கிடப்பு மிறந்துண்ணுமோடுஞ் சகமறியக்
குறைவற்றசெல்வமென்றே கோலமா ! மறை கூப்பிடுமே. (30)

எட்டுத்திசையும் பதினாறுகோணமு மெங்குமொன்றாய்
முட்டித்ததும்பி முளைத்தோங்குசோதியை மூடொல்லாக்

0 எரி-நெருப்பு. ? அவம்-வீண். ! மறை-வேதம்.

555

பெயர்

கட்டிச்சுருட்டித்தங் கக்கத்தில்வைப்பர் கருத்தில்வையார்
பட்டப்பகலை யிரவென்று கூறிடும் பாதகரே. (ந.0)

வாய்நாறுமூழன் மயிர்சிக்குநாறிடு மையிடுக்கண்
பீதாறுமக்கம் பிணவெடிநாறும் பெருங்குழிவாய்
சீநாறும்யோனி யழனாறமிந்தியச் சேறுசுந்திப்
பாய்நாறுமக்கையர்க் கோவிக்கனேமனம் பற்றியதே. (நக)

ஈரைக்கைக்குரல்ல திருவெழுத்தைந்துண் டொரப்படியே
செருக்கித்தரிக்கத் திருநீறுமுண்டு தெருக்குப்பையிற்
றரிக்கக்கரித்துணி யாடையுமுண்டெந்தச் சாநியிலு
மிரக்கத்துணிந்துகொண்டேன்குறையேதுமெனக்கில்லையே

ஏதப்பட்டாயினி மேற்படும்பாட்டையி தென்றறிந்து
போதப்பட்டாயில்லை நல்லோரிடஞ்சென்று புல்லரிவான்
வாதப்பட்டாய்மட மாணாக்கலவி மயக்கத்திலே
பேதைப்பட்டாய்நஞ்சமே யுணைப்போலில்லை பித்தருமே.)

சுரப்பற்று வல்லினை சுற்றமுமற்றுத் தொழில்களற்றுக்
கரப்பற்றுமங்கையர் கையிணக்கற்றுக் கவலையற்று
வரப்பற்றுநாதனை வாயாரவாழ்த்தி மனமடக்கிப்
பரப்பற்றிருப்பதன்றோ பரமபுரமானந்தமே. (௩௪)

பேய்போற்றிந்து பிணம்போற்கிடந்திட்ட பிச்சையெல்லா
நாய்போலருந்தி நரிபோலுழன்றுநன் மககையரைத்
தாய்போற்கருதித் தமர்போலனைவர்க்குந்தாழ்மைசொல்லிச்
? சேய்போலிருப்பர்கண்டு ருண்மைஞானத் தெளிந்தவரே.

! விடக்கேபருந்தின் விருந்தேகமண்டல வீணனிட்ட
முடக்கேபுழுவர் துறையிடமேநல முற்றுமிலாச்
சடக்கேகருவி தளர்ந்துவிட்டாற்பெற்ற நாயுந்தொடத்
தொடக்கேயுணர்ச்சமந்தே னின்னினைது சுகமெனக்கே. ( )

அழுதாற்பயனென்ன கொந்தாற்பயனென்ன வாவதில்லை
தொழுதாற்பயனென்ன நினைனயொருவர் சுடவுரைத்த

? சேய்-குழந்தை, ! விடக்கு மாயிசு.

பழுதாற்பயனென்ன னன்மையுந்தீமையும் ! பங்கயத்தோ
னெழுதாப்படிவருமோ சலியாதினென் னேழைனெஞ்சே.()

ஊரீருமக்கோ ருபதேசங்கேளு முடம்படங்கப்
போரீர்சமணக் கழுவேற்றுநீற்றைப் புறந்திண்ணையிற்
சாரீரனந்தலைச் சுற்றத்தைநீங்கிச் சகநகைக்க
வேரீருமக்கவர் தாமேதருவ ரிணையடியே. (௩௮)

நீற்றைப்புனைந்தென்ன நீராழம்போயென்ன நீமனமே
மாற்றிப்பிறக்க வகையறிந்தாயில்லை மாமரைநா
லேற்றிக்கிடக்கு மெழுதோடிமந்திர மென்னகண்டா
யாற்றிற்கிடந்துத் துறையறியாம லலைகின்றயே. (௩௯)

ஒங்காரமாய்நின்ற வத்துவிலேயொரு வித்துவந்து
பாங்காய்முனை த்த பயனறிந்தாற்பதி னாலுலகு
நீங்காமனீங்கி நிறையாநிரைந்து நிறையுருவா
யாங்காரமானவர்க் கெட்டாக்கனிவந் தமர்ந்திடமே. (௪0)

விதியார்படைப்பு மரியா னீ ரளிப்பும் வியன்கயிலைப்
பதியார் ி தொடைப்புநம் பாலணுகாது பரானந்தமே
கதியாகக்கொண்டமற் றெல்லாந்துயிலிற் கனவெனநீ
மதியாதிருமனமே யிதுகாணன் மருந்துனக்கே. (௪௧)

நாய்க்குண்டுதொண்டு நமக்குண்டுபிச்சை நமனைவெல்ல
வாய்க்குண்டுமந்திர பஞ்சாட்சரமதி யாமல்வரும்
பேய்க்குண்டுநீறு திகைப்புண்டுநின்ற பிறவிப்பிணி
நோய்க்குண்டுதேசிகன் றன்னருணைக்கங்க ணைக்குதற்கே.

நேமங்கனிட்டைகள் வேதங்களாகம நீதிநெறி
யோமங்கடர்ப்பணஞ் சந்திசெபமந்த்ர யோகநிலை
நாமங்கள்சந்தனம் வெண்ணீறுபூசி நலமுடனே
சாமங்கடோறு மிவர்செய்யும்பூசைகள் சர்ப்பணையே. (௪௩)

நானெத்தனைபுத்தி சொன்னாலுங்கேட்டிலை நன்னெஞ்சமே
யேனிப்படிக்கெட் டிழலுகின்றாயினி யேதுமிலா

† . பங்கயத்தோன்-பிரமன் ட் அளிப்பு-ரக்ஷிப்பு, ி தொ
டைப்பு-சங்காரம்.

வானத்தின்மீனுக்கு வன்றுண்டிலிட்ட உகையதுபோற்
போனத்தைமீள நினைக்கின்றனையென்ன புத்தியிதே. (சச)

! அஞ்சக்கரமெனுங் கோடாலிகொண்டிந்த வைம்புலனும்
வஞ்சப்புலக்கட்டை வேரறவெட்டி வளங்கள்செய்து
விஞ்சத்திருத்திச் சதாசிவமென்கிற வித்தையிட்டிப்
புன்செய்க்களைபறித்தே வளர்த்தேன்சிவ போகத்தையே. ( )

தாயாருஞ்சுற்றமும் பெண்டிருங்கைவிட்டுத் தாழ்ந்திடுநா
ணீயாருநானு ரெனப்பகர்வாரந்த நேரத்திலே
நோயாரும்வந்து குடிகொள்வரேற்கொண்ட நோயுமொரு
பாயாருநீயுமல்லாற் பின்னையேதுநட்பாழுடலே. (சச)

ஆயும்பொழுது மயிர்க்கால்கடோறு மருங்கிருமி
தோயுமலக்குட்டை யாகியகாயத்தைச் சுட்டுவிட்டாற்
பேயுடன மிடுங்கடமாமென்று பேசுவதை
நீயுமறிந்தில்லையோ பொருடேட நினைந்தனையே. (சஎ)

பூணும்பணிக்கல்ல பொன்னுக்குத்தானல்ல பூமிதனைக்
காணும்படிக்கல்ல மங்கையர்க்கல்லநற் காட்சிக்கல்ல
சேணுங்கடந்த சிவனடிக்கல்லவென் சிந்தைகெட்டுச்
சாணும்வளர்க்க வடியேன்படுந்துயர் சுற்றல்லவே. (சஅ)

வெட்டாதசக்கரம் பேசாதமந்திரம் வேறொருவர்க்
கெட்டாதபுட்ப மிறையாததீர்த்த மினிமுடிந்து
கட்டாதலிங்கங் கருதாதநெஞ்சங் கருத்தினுள்ளே
முட்டாதபூசையன்றோ குருநாதன் மொழிந்ததுவே. (சக)

எருமுட்டைபுட்டி னுதிர்ந்திடுஞ்செல்லுக் கெவரமுவார்
கருமுட்டைபுக்குக் கழலகன்றாய்கன துக்கமதாய்ப்
பெருமுட்டுப்பட்டவர் போலமும்பேதையிர் பேத்துகிறீ
ரொருமுட்டிம்விட்டு மரணமென்றைக்கு மோதுமினே. ( )

மையாடுகண்ணியு மைந்தரும்வாழ்வு மனையுஞ்செந்தி
யையாரின்மாயை யுருவெளித்தோற்ற மகிலத்துளே

! அஞ்சக்கரம்-பஞ்சாட்சரம்.

மெய்யாயிருந்தது நாட்டுநெலநாட்செல வெட்டவெறும்
பொய்யாய்ப்பழங்கதையாய்க்கனவாய்மெல்லப்போனதுவே

ஆயாய்ப்பலகலை யாய்ந்திடுந்துயருவந்தவர்பாற்
போயாகிலுமுண்மை யைத்திருந்தாயில்லை பூதலத்தில்
! வேயார்ந்ததோளியர் காமவிகாரத்தில் வீழ்த்தழுந்திப்
பேயாய்விருக்கின் றனைமனமேயென்ன பித்துனக்கே (௮)

அடியாருறவு மரன்பூசைநேசமு மன்புமன்றிப்
படிமீதில்வேறு பயனுளதோபங் கயன்வருத்த
குடியானசுற்றமுந் தூரமும்வாழ்வங் குயக்கலங்கள்.
தடியாலடியுண்ட வாரொக்குமென்றினஞ் சார்ந்திலரே. (9)

ஆங்காரப்பொக்கிஷங் கோபக்கொஞ்சிய மாணவந்தா
ளீங்காவரண்மனை பொய்வைத்தகூடம்விண் ணீழுவளர்
தேங்கார்பெருமதிற் காமவிலாசமித் தேகங்கந்தல்
பாங்காயுனைப்பணிந் தெப்படிஞானம் பலிப்பதுவே. (10)

ஒழியாப்பீறவி யெடுத்தேங்கியேங்கி யுழன்றநெஞ்சே
யழியாப்பதவிக் 0 கவுடதனகேட்டி யனாதியனை
மழுமான் கரத்தனை மால்விடையானை மனத்திலுன்னி
விழியாற்புனல்சிந்தி விம்மியமுநன்மை வேண்டுமென்றே. (11)

நாய்க்கொருகுலு மதற்கோர்மருத்துவ நாட்டிலுண்டோ
பேய்க்கொருஞானம் மிடிபடுமோபெருங் காஞ்சிரங்கா
யாக்குவரார தருந்துவராரது போலுடம்பு
தீக்கிரையாவதல்லா லேதுக்காயிதைச் செப்புமினே. (12)

? கச்சிற்கிடக்குங் கனதனத்திற்கடைக் கண்கள்பட்டே
யிச்சித்திருக்கின்ற வேழைநெஞ்சே? யிடவான்? பயந்த
பச்சைப்பசுங்கொடி யுண்ணுமுலைப்பங்கர் பாதத்திலே!
தைச்சிக்கிடமனமே யொருகாலுந் தவரில்லையே. (13)

! வேய்-மூங்கில், (1) அவுடதம்-மருந்து, ? கச்ச-முலைக்க
ட்டி, (அதாவது ரவிகை) ? இடவான்-மலையரசையன், ? பய
ந்த-பெற்ற. *

கஉய

நாஸ்காவது கச்சித்திருவகவல்.

? மாணர்வியைக் கடந்தேறிவந்தனன் வாழ்குருவுந்
கோனாகியென்னைக் குடியேற்றிக்கொண்டனன்குற்றமில்லை
போனாலும் 0 பேறிருந் தாலுநற்பேறிது பொய்யன்றுகா
னாலுமிந்த வுடம்போடிருப்ப தருவருப்பே. (௫௮)

சற்றுகிலுந்தன்னைத் தானறியாய்தனை யாய்ந்தவரை
யுற்றுகிலுமுரைக் கப்பொருநதாயுனச் கானநிலை
பற்றய்குருவைப் பணியாய் பரத்தையர்பாலிற்சென்றென்
பெற்றாய்மடநெஞ்சமே யுனைப்போலில்லை பித்தனுமே. (௫௯)

உளியிட்டகல்லையு மொப்பிட்டசாந்தையு மூத்தையற்
றைப், யுளியிட்டசெம்பையும் போற்றுகிலேனுயர் பொன்
னெனவே, யொளியிட்டதாளிரண் டிள்ளையிருத்துவ துண்
மையென்று, வெளியிட்டடைத்து வைத்தேனினிமே லொ
ன்றும்வேண்டிலனே. (௬0)

கல்லாலெறியுண்டு காலாலுதையுண்டு காளைகளில்
வில்லாலடியுண்டு முன்னாள்விடமுண்டு மேலளித்துப்
பல்லாற்புரமெரி யேகம்பவாணர் பதாம்புயத்தின்
சொல்லாற்செவியினிற் கேளாதிருந்ததென் றெல்லினையே.

ஒருநான்குசாதிக்கு மூவகைத் தேவர்க்கு மும்பருக்குந்
திருநாளுந்தீர்த்தமும் வேறுனதோவத் திசைமுகனால்
வருநாளில்வந்திடு மந்தக்கண்ணான் வகுப்பொழியக
குருநாதனானை கண்டிர் பின்னையேதிக் ! குவலயத்தே. (௬௨)

வி ரு தீ த ம்.

பாரோகீரோ, தீரோ ? வளியோ படர்வானோ
ஆரோநானென் றாய்வுறுகின்றே னறிவில்லேன்
பாரோகீரோ தீயோவளியோ படர்வானோ
ஆரோநானென் றாய்வுறுகின்ற வதூயே. (௬௩)

! மாணர்-மாதர், 0 பேறு-பிரயோசனம் ! குவலயம்-
உலகம், ? வளி-காற்று.

நாப்பிளக்கப் பொய்யுரைத்துநன்னிதியந்தேடி-நலமொ
ன்றுமறியாத நாரியரைக்கூடிப், * பூப்பிளக்கவருமேழைப்
புற்றீசல்போலப்-புலபுலெனக் கலகலெனப் புதல்வர்களைப்
பெறுவீர், காப்பதற்கும்வகையறியீர் கைவிடவுமாட்டீர்-கவட்
டுத்தோல்மரத்துளையிற் காணுழைத்துக்கொண்டீர்' 0 ஆப்ப
தனையசைத்துவிட்ட ருரகதனைப்போல வகப்பட்டீர்கிடந்
துழலவகப்பட்டீரே, சுச

மத்தளைதயிருண்டானு மலர்மிசையவனுந்தேடிப்
பித்தளைகொண்டபோதும் வெளிப்படாப்பிரானேயினஞ்சு
செய்த்தளைகூறவந்த சேந்தளையேந்தனிட்ட
கைத் ? தளை நீக்கியென்முற் காட்டுவெண்காட்டுளானே, சுச

தாயாருக்குத்

தகனகிரியை செய்கையிற்பாடிய

வெண்பா.

ஐயிரண்டு திககளா வககமெலா நொந்துபெற்றுப்
0 பையலென்றபோதே பரிந்தெடுத்துச்-செய்யவிறு
கைப்புரத்தி லேந்திக் கனகமுலை தந்தாளே
யெப்பிறப்பிற் காண்பே னினி, (க)

முந்தித் தவங்கிடந்து முந்தாறு நாட்சுமந்தே
யந்திபகலாச சிவனை யாதரித்துத்-தொந்தி
சரியச்சுமந்து பெற்ற தாயார்தமக்கோ
வெரியத் தழன்முட்டு வேன், உ)

வட்டிலிலுந் தொட்டிலிலு மார்மேலுந் தோண்மேலுங்
கட்டிலிலும் வைத்தென்னைக் காதலித்து-முட்டச
சிறகிலிட்டு காப்பாற்றிச் சீராட்டுந் தாய்க்கோ
விறகிலிட்டுத் தீழுட்டு வேன், (ங)

* பூ-பூமி, ! ஆப்பு-முனை, ? தளை விலங்கு 0 பையல்-ஆ
ண்குழந்தை.

கொந்து சுமந்துபெற்று நோவாம வேந்திமுலை
நந்துவனர்த் தெடுத்துத் தாழாமே-யந்திபகல்
கையிலே கொண்டென்னைக் காப்பாற்றுந்தாய்தனக்கோ
? மெய்யிலே தீமூட்டு வேன். (ச)

அரிசியோநாளிடுவே னுத்தா னடக்கு
வரிசையிட்டிப் பார்த்து மகிழாம-ஹுசியுள்ள
தேனே யமிர்தமே செல்வத் திரவியிப்பு
மானையெனவழைத்த வாய்க்கு. (இ)

அள்ளியிடுவ தரிசியோ தாய்தலைமேற்
கொள்ளிதனை வைப்பேனோ கூசாமன்-மெள்ள
முகமேன் முகம்வைத்து முத்தாடி யென்றன்
மகனே யெனவழைத்த வாய்க்கு. (ஈ)

விருத்தம்.

முன்னையிட்டி முப்புரத்திலே
பின்னையிட்டி தென்னிலங்கையி
வன்னையிட்டி யடிவயற்றிலே
யானுமிட்டி மூள்கமூள்கவே. (எ)

வெண்பா.

வேருதே தீயதனில் வெந்துபொடி சாம்ப
லாகுதே பாவியே னையகோ - * மாகக்
குருவி பறவாமற் கோதாட்டி யென்னைக்
கருதி வளர்த்தெடுத்த கை. (அ)

வெந்தாளோ சோணகிரி வித்தகாநின்பதத்தில்
வந்தாளோ வென்னை மறந்தாளோ-சந்ததமு
முன்னையே நோக்கி யுகந்துவரங் கிடந்தென்
றன்னையே யின்றெடுத்த தாய். (ஆ)

வீற்றிருந்தா ளன்னை வீதிதனி லிருந்தாள்
நேற்றிருந்தா ளின்றுவெந்து நீருளுள்-பாற்றெளிக்க

வெல்லீரும் வாரூங்க ளேதென் றிரககாம
வெல்லாஞ் சிவமயமே யாம்.

(௧0)

வெளிப்பட்டபின் பாடியது.

மென்று விழுங்கி விடாய்கழிக்க நீர்தேட
வென்று விடியுமெனக் கென்கோவே-நன்றி
* கருதார் புரமுன்றுங் கட்டழலாற் செற்ற
மருதாவுன் சந்நிதிக்கே வந்து.

(௧௧)

சிற்றம் பலமுஞ் சிவனு மருகிருக்க
வெற்றம் பலந்தேடி விட்டோமே-நித்தம்
பிறந்திடத்தைத் தேடுதே பேதைமட நெஞ்சங்
கறந்திடத்தை நாடுதே கண்.

(௧௨)

தோடவிழும் பூங்கோதைத் தோகையுனை யிப்போது
தேடினவர் போய்விட்டார் தேறியிரு-நாடீ
யென்னை நினைத்தா விடுப்பி லுதைப்பேனா
னுன்னை நினைத்தா லுதை.

(௧௩)

வாசற் படி கடந்து வாராத பிச்சைக்கிங்
காசைப்படுவதில்லை யண்ணலே-யாசைதனைப்
பட்டிறந்த காலமெலாம் போதும் பரமேட்டி
சட்டிறந்த ஞானத்தைச் சொல்.

(௧௪)

கண்டங் கறியதாங் கண்மூன்றுடையதா
மண்டத்தைப்போல வழகியதாந்-தொண்ட
ருடலருகத் தித்திக்கு மோங்குபுக ழொற்றிக்
கடலருகே நிற்குங் கரும்பு.

(௧௫)

! ஒலிமுந்து சீப்பாயு மொன்பது வாய்ப் புண்ணுங்
கிடுமருந்தை யானறிந்து கொண்டேன் 0 கடுவருந்து
தேவாதிதேவன் றிருவொற்றி யூர்தெருவிற்
போவாரடியிற் பொடி.

(௧௬)

? கருதார்-பகைவர். ! ஒடு-ஒர்வகைக்கட்டி, 0 கடு-விஷம்.

வாவியெல்லாந்தீர்த்த மணலெல்லாம் வெண்ணீறு
காவணங்களெல்லாங் கணநாதர்-பூவுலகி
லீதுசிவலோக மென்றென்றே மெய்த்தவத்தோ
ரோதுத் திருவொற்றி யூர். (க௭)

* நச்சரவம் பூண்டானை நன்றுத்தொழுவதுவு
மிச்சையிலே தானங் கிருப்பதுவும்-பிச்சைதனை
வாங்குவதுமுண்பதுவும் வந்துதிருவாயிலிலே
துங்குவதுந் தானே சுகம். (க௮)

இருக்குமிடந்தேடி யென்பசிக்கேயன்ன
முருக்கமுடன் கொண்டுவந்தா லுண்பேன்-பெருக்க
வழைத்தாலும் போகே னரனே யென்றேக
மினைத்தாலும் போகே னினி. (க௯)

விட்டுவிடப் போகுதுயிர் விட்டவுடனே யுடலைச்
சுட்டுவிடப்போகிறார் சுற்றத்தார்-பட்டதுபட்
டெந்நேரமுஞ் சிவனை யேற்றுங்கள் போற்றுங்கள்
சொன்னே னதுவே சுகம். (௨௦)

ஆவியொடு காய மழிந்தாலு மேதினியிற்
பாவியென்றுநாமம் படையாதே-மேவியசீர்
வித்தார முங்கடம்பும் வேண்டா மடநெஞ்சே
செத்தாரைப் போலே திரி. (௨௧)

ஆரூர ரின்கிருக்க வவ்வூர்த் திருநாளேன்
றாரூர்கடோறு முழுவூர்-தேரே
யுனக்குறிப்பை நாடாத ஐமர்காணீவிர்
வினக்கிருக்கத் தீத்தேடு வீர். (௨௨)

தீனத்தனையு ரெத்தனைவீ டெத்தனைதாய் பெற்றவர்க
னெத்தனைபே ரிட்டழைக்க வேனென்றே-னித்த
மெனக்குக் களையாற்றா யேகம்பா கம்பா
வனக்குத் திருவினை யாட்டோ. (௨௩)

மண்ணுந் தணலாற வானும்புகையார
வெண்ணரிய தாயு மிளைப்பாறப்-பண்ணுமயன்
கையாறவு மடியேன் காலாறவுங் கண்பா
ரையா திருவை யாறா.

(உச)

இப்பிறப்பை நம்பி யிருப்பையோ நெஞ்சமே
வைப்பிருக்கவாயின் மனையிருக்கச்-சொப்பனம்போல்
விக்ஷிப்பற் கிட்டக்கண் மெத்தப்பஞ் சிட்டப்பைக்
கக்கிச்செத் துக்கொட்டக் கண்டு.

(உரு)

மேலுமிருக்க விரும்பினையோ வெள்விடையோன்
சீலமறிந்திலையே சித்தியே-கால்கைக்குக்
கொட்டையிட்டிமெத்தையிட்டிக் குத்திமொத்தப்பட்டவுடல்
கட்டையிட்டிச சுட்டிவிடக் கண்டு.

(உசு)

ஒன்பதுவாய்த் தோற்பைக் கொருநாளிப் போலவே
யன்புனைத்து நெஞ்சே யலைந்தாயே-வன்கழுக்க
டத்தித்தத் திச்சட்டை தட்டிக்கட்டிப்புட்டிக்
பின்னக் கண்டு.

(உஎ)

இன்னம்பிறக்க விசைவையோ நெஞ்சமே
மன்னரிவ ரென்றிருந்து வாழ்ந்தவரை-முன்ன
மெரிந்தகட்டை மீதி விணக்கோ வணத்தை
புரிந்துருட்டிப் போட்டது கண்டு.

(உஅ)

முதற்சங் கமுதுட்டு மொய்குழலார் தம்மை
நடுச்சங்க கல்லிலங்கு பூட்டிக்-கடைச்சங்க
மாம்போததுவுது மம்மட்டோ விம்மட்டோ
நாம்பூமி வாழ்ந்த நலம்.

(உக)

பொய்யை யொழியாய் புலாவைவிடாய் கானத்தி
யையசேயென்னு யறஞ்செய்யாய்-வெய்ய
சின மொழியாய் திருவெழுத்தைந்தோதாய்
மனமே யுண்க்கென்ன மாண்பு.

* எருவாய்க்கிருவிரன்மே லேறுண் டிருக்கும்
? கருவாய்க்கோ கண்கணக்கப் பட்டாய்-நிருவாரூர்த்
தேரோடும்வீதியிலே செத்துக் கிடக்கின்றாய்
நீரோடு ! தாரைக்கா நீ. (௩௧)

மாதாவுடல் சலித்தான் வல்வினையேன் கால்சலித்தேன்
() வேதாவுக் கைசலித்து விட்டானே-நாதா
( ) விருப்பையூர் வாழ்சிவனே யின்னமோ ரன்னை
கருப்பையூர் வாராமற் கா. (௩௨)

* அத்திமுத லெறும்பீ ருனவுயிரத்தனைக்குஞ்
சித்தமகிழ்ந்தளிக்குந் தேசிகா-மெதத்தப்
பசிக்குதையா பாவினென்பாழ்வயிற்றைப் பற்றி
யிசிக்குதையாஐகாரோண ரே. (௩௩)

எத்தனைகான் கூடி யெடுத்த சீரயிவை
யத்தனையு மண்டின்ப தன்லவோ-வித்தகனார்
காலைப் பிடித்துமென்னக் ? கங்குல்பக லற்றிடத்தே
மேலைக் குடியிருப்போ மே. (௩௪)

எச்சிலென்று சொல்லி யிதமகிதம் பேசாதே
யெச்சி லிருக்கு மிடமறியீ ரெசசிதனை
யுய்த்திருந்து பார்த்தா லொருமை வெளிப்படுமபின்
சித்த நிராமய மாமே. (௩௫)

? காலன் வருமுன்னே கண்பஞ் சடைமுன்னே
பாலுண் கடைவாய் படுமுன்னே-மேல்விழுத்தே
புற்றாருமுன்னே யூரார் சுடுமுன்னே
குற்றாலத் தானையே கூறு. (௩௬)

---

* எருவாய்-குதம், ? கருவாய்-சூய்யம் ! தாரை - வறி.
() வேதா-பிரமன். () இழுப்பையூர்-ஓர்நிருப்பதி. *அத்தி-யா
னை ? கங்குல்-இரவு. ? காலன்-யமன்.

எத்தனைபேர் ஈட்டருழி யெத்தனைபேர் தொட்டமுலை
யெத்தனைபேர் பற்றி யிழுத்தவிதழ்-ரித்தரித்தம்
பொய்யடாபேசம் புலியின்மட மாதரைவிட்
டுய்யடா வுய்யடா வுய். (௩௭)

இருப்பதுபொய் போவதுமெய் யென்றெண்ணினெஞ்சே
யொருத்தருக்குந் தீங்கினை யுன்னுதே-பருத்ததொந்தி
நம்மதென்று நாமிருக்க நாய்நரிகள் பேய்கழுகு
தம்மதென்று தானிருக்குந் தான். (௩௮)

எத்தொழிலைச் செய்தாலு மேதவத்தைப் பட்டாலு
முத்தர்மனமிருக்கு மோனத்தே-வித்தகமாய்க்
காதிவினை யாடியிரு கைவீசி வந்தாலுந்
* தாதிமன நீர்க்குடத்தே தான். (௩௯)

மாலைப் பொழுதி 0 னறு மஞ்சளரைத் தேருளித்து
வேலை மினுக்கிட்டு விழித்திருந்து-குலாகிப்
பெற்றாள் வளர்த்தாள் பெயரிட்டாள் பெற்றபிள்ளை
பித்தானு லென்செய்வாள் பின். (௪0)

வான்றேடுமறையேயோ மறைதேடும் பொருளேயோ
ஆன்றேடுமுயிரேயோ வுயிர்தேடு முணர்வேயோ ,
தான்றேடநான்றேடச் சகமெலாந்தனைத்தேட
நான்றேடி நான்காண நானாரோ நானாரோ. (௪௧)

பட்டணத்தார் வெண்பா

முற்றுப் பெற்றது.

உடற்கூற்று வண்ணம்.

தன தன தான தன தன தான

தந்த தனந்தன தான தனந்த

தனன தனந்த தனன தனந்த

தானன தானன தானன தந்த—

தந்த தன தான தன தானன.

ஒரு மடமாதா மொருவனுமாகி யின்பசுகந்தரு

மன்புபொருந்தி யுணர்வுகலங்கி யொழுகியவிற்து

வூறுகிரோணித மீதுகலந்து—

பனியிலொர்பாதி சிறுதுளிமாத பண்டியில்வந்து

புகுந்துதிரண்டு பதுமவரும்பு கமடமிதென்று

பார்வைமெய்வாய்கசவி கால்கைகளென்ற—

உருவமுமாகி யுயிர்வளமாத மொன்பதுமொன்று

நிறைந்தமடந்தை யுதரமகன்று புலியில்விழுந்து

யோகமும்வாரமு நானுமறிந்து—

மகளிர்கள்சேனை தரவணையாடை மண்படவுந்தியு

தைத்துகவிழ்ந்து மடமயில்கொங்கையமுதமருந்தி

யோரறிவீரறி வாகிவளர்ந்து—

ஒளிநகைபூற விதழ்மடவாரு வந்துமுகந்திட—

வந்துதவழ்ந்து மடியிலிருந்து மழலைமொழிந்து

வாவிரு போவென நாமம்விளம்ப—

உடைமணியாடை யரைவடமாடவுண்பவர்தின்பவர்

தங்கனொடுண்டு தெருவிலிருந்து புழுதியுளந்து

தேடியபாலரொ டோடிநடந்து—

அஞ்சவயதாகிவிளையாடியே (வ)

உயர்தருஞானுருவுபதேச முந்தமிழின்கலை

யுங்கரைகண்டுவளர்பிறையென்று பலரும்விளம்ப

வாழ்பதினாறு பிராயமும்வந்து—

மயிர்முடிகோதி யறுபதுநீல வண்டமீர்தண்டொடை
கொண்டைபுனைந்து மணிபோனிலங்குபணிகளணிந்து
மாகதர்போகதர் கூடிவணங்க—

மதனசொருப னிவனெனமோக மங்கையர்கண்டு
மருண்டுதிரண்டு வரிவிழிகொண்டு சுழியவெறிந்து
மாமயில் போலவர் போவதுகண்டு

மனதுபொரும லவர்பிறகோடி மங்கலசெங்கல
சந்திகழ்கொங்கை மருவமயங்கி யிதழமுதுண்டு
தேடியமாமுதல் சேரவழங்கி—

ஒருமுகலாகி முதுபொருளாயி ருந்ததனங்களும்
வம்பிலிழந்து மதனசுகந்த விதனமிதென்று
வாலிபகோலமும் வேறுபிரிந்து—

வளமையுமாறி யிளமையுமாறி வன்பல்விழுந்திடு
கண்கீளிருண்டு வயதுமுதிர்ந்து நரைதிரைவந்து
வாதவிரோதகு ரோதமுடிந்து—

செங்கையினிலோர் தடியுமாகியே (ச)

வருவதுபோவ தொருமுதுகூனு மந்தியென்னும்படி
குந்திகூடந்து மதியுமிழந்து செவிதிமிர்வந்து
வாயறியாமல் விடாமன்மொழிந்,

துயில்வருநேர மிருமல்பொருது தொண்டையுனெஞ்சு
முலர்ந்துவறண்டு துகிலுமிழந்து சுணையும்ழிந்து
தோகையர்பாலர்கள் கோரணிகொண்டு

கலியுகமீதி லிவர்மரியானை கண்டிடுமென்பவர்
சஞ்சலமிஞ்ச கலகலவென்று மலசலம்வந்து
கால்வழிமேல்வழி சாரகூடந்து—

தெளிவுமிராம லுரைதடிமாறி சிந்தையுநெஞ்சமு
லைந்துமருண்டு திடமுமலைந்து மிகவுமலைந்து
தேறிநலாதாவேதனநொந்து—

அன்னையெனுங்கொர்ப்பமதிற் வந்தமதிலேயிருந்து
நன்னயமாய்ப்பத்துதிங்கள் நானகத்திலேயிருந்தேன்
என்னென்ன அதிசயங்கா ணிவ்வுலகிலையமைத்த
உன்னிதமெல்லாமமைத்தே நுண்மையிதுகாண்கிலரே. (க)

அம்புலியிலேயுதித்து ஆய்ந்துமரிபாஷைதன்னை
வம்புலகத்தார்வசிய மாய்கைபிடித்தேபிரிந்து
கும்பிதனிலேயுழன்று குண்டலிதன்பொற்கமலம்
நம்பியிருந்தேசிலநாள் ரகசியத்தைக்காண்கிவனே. (உ)

அண்டரண்டவான்புலியு மாகமத்தினுட்பொருளும்
கண்டிதமாயான்விளங்குங் காயமதிலேயறியும்
வண்டரெனைநீசெனென்று வாறுதனையேயொழித்தேன்
விண்டரகசியந்தனை விளக்கமதுகாண்கிலரே. (ங)

வையமதிலேயுதிக்கு மாண்டர்களேயுங்களுயிர்
மெய்யன்றிருந்தசைவு வெளிப்படுவதென்னவீதம்
அய்யமில்லாவாழ்ந்துலகி லாண்மையகபூண்டமதி
பொய்யனுமிவ்வாழ்க்கையது போருஞ்சுகொடுனதே. (ச)

வீடானமூலச் சுழிநாதவீட்டில் விளங்கும்விந்து
நீடாழிலோகந் தழைத்துப்பெருகி நின்றிலருந்
தேடாதழித்தபொருளான பொக்கிஷந் தேடியென்ன
காடானநாடு சுடுகாடுசெர்வதுங் கண்டிலரே. (ஞ)

எழுவகைத்தோற்றமும் கால்ஹையோனியி லெய்திடினும்
பொழியச்சுரோணிதம்நாதவீந்துட்பொருள்போதகத்தால்
கழியக்கழிய கடலுயிர்தேய்ப்பிறை கண்டுமிருந்
தழியப்பெருந்தறை யென்னுளிருந்து மளித்தியமே. (க)

என்னுளிருந்தென்ன முன்னுளனுப்படி யிந்தவுடல்
உன்னுலழிவதுந் தான்றியாதென தந்தைவிதி
தன்னுலழிவது முடலுயிர்காய மெரழிவதுங்காண்
டன்னுளனுப்படி கண்டுமிருந்தறி யாதவரே. (ஃ)

சிவமயீம்.

திருவள்ளுவர் ஞானம்.

காப்பு-6

அண்டபிண்டம்நிறைந்துநின்ற வயன்மால்போற்றி
யகண்டபரிபூரணத்தி னருளைப்போற்றி
மண்டலஞ்சூழ்ரவிமதி சுடரைப்போற்றி
மதூரதமிழோதுமகத் தியனைப்போற்றி
எண்டிசையும்புகழுமெந்தன் குருவைப்போற்றி
யிடைகலையின்சுழிமுனையின் கமலம்போற்றி
குண்டலிக்குளமர்ந்துநின்ற குகனைப்போற்றி
குருமுனியின்தாளினை யெப்போதும்போற்றி.

மறையவன்வேத னெழுதியவாறு வந்ததுகண்டமு
மென்றுதெளிந்து இனியெனகண்டயினியெனதொந்த

கடன்முறைபேசி மெனவுரைநாவு நுகிவிழுந்துகை
கொண்டுமொழிந்து கடைவழிகஞ்சி யொழுதிடவந்து
பூதமுநாலு சுவாசமுநின்ற—

நெஞ்சதடுமாறி வருநேரமே.

வளர்பிறைபோல வெயிறுமுரோம முஞ்சடையுஞ்சிறு
குருகியும்விஞ்ச மனதுமிரண்ட வடிவுமிலங்க
மாமலைபோல்யம தூதர்கள்வந்து—

வலைகொடுவீசி யுயிர்கொடுபோக மைந்தரும்வந்து
குனிந்தழநொந்து மடியில்விழுந்து மனைவிபுலம்ப
மாழ்க்கின்றேயிவர் காலமறிந்து—

புழையவர்க்கு னு மெனுந்நூலார்கள் பஞ்சபந்தித
நின்றவர்பந்த ரிடுமெனவந்து பறையிடமுந்த
வேயினம்வேக விசாரியுமென்று—

பலரையுமேவி முதியவர்தாயி ருந்தசவங்கழு
வுஞ்சிலரென்று பணிதுகிறொங்கல் களபமணிந்து
பாவகமேசெய்து நாமுடம்பை—

வரிசைகெடாம் லெடுமெனவோடி வந்திளமைந்தர்
குனிந்துசுமந்து கடுகிநடந்து சுடலையடைந்து
மானிடவாழ்வென வாழ்வெனநொந்து

விறைகிடைமூடி யழல்கொடுபோட வெந்துவிழுந்து
முறிந்துநிணங்க ஞ்ருகியெலும்பு கருகியடங்கி
யோர்பிடிநூயி லாதவுடம்பை—

நம்புமடியேனை யினியாளுமே.

னிக்குளாசை யொழியாதனித்தியமுக்களுயிர்
 ிக்குளின்பஞ்சுகாதிதமோவருஞ்சிற்றின்பததில்
 றறுகாயமுடலற்றுப்போம்பொழுதொன்றறியா
 ரக்குச்சொற்கஞ் சுடுகாடொழிய இனியில்லையே.

தவுடல்காய மிறந்துவிடுமில்லவலகில
 ,வழிதானறியா வாழ்க்கையோ, இந்தவுடல்
 டக்குழியதனி லரவமிருப்பதெனும்
 டததையாண்டிடுமோ காட்சி.

னமறிந்தோர்க்கு நமனில்லைநாந்தோறும்
 ாமதையுண்டி பசியானால்-ஞானமது
 டாலுடலுயிருங் காயமவலுவாகும்
 டாலமிந்தரச முண்.

படியாரகென்ன சுகமறியார்க்கென்னகுரு
 பறியார்க்கென்னவெய்தும் வஹுகாண்-சுழியறியா
 மறிந்தவழியில் முத்தியடையுர்க்குநமன்
 னனவர்க்கேமரணங் காண்.

நமறைஞான மெய்யுணாவதாகிந்
 னருளால்பதவி நாடுமோ-வேதமறை
 ற்பொருளுண்ணெனது நற்பொருளின்வாரிய
 றமதுநெய்யெனவும் பார.

லிருந்தவழிவினையை மூப்பாழைச்சுட்டுமெனம்
 ரர்மலுமதியால் பாடுபட்டேன்-முதலிருந்த
 வினையுந்தீவினையு நாடாமலும்பறிந்து
 வினையைப்போக்கிவிட்டேன் வஹு.

பசித்தியாலெனது காமவினைபோக்கியபின்
 ததிமூலசுழி வாய்க்குமே-காயசித்தி
 யுளியகளை மடவகீட்கையாக்ககினி

கல்லும்பின்வாறு கருத்தறியா துண்மெனு
வல்லினைக்ருன்னாடி மரணமானார்-கல்லுப்பு
வெள்ளைக் கல்லுப்பு வெருவிதமாய்வந்தாலும்
உள்ளமழ் லுண்டென்று உண்.

(௧௫)

என்றுமிந்துப்பு என்சா னுடவிருக்க
கண்மெறியாதென்ன காரணமோ-என்றுமதி
வாரியமுரியதை வன்னிவிட்டுக்காச்சியபின்
வீரியமாயானுணரு மெய்.

(௧௬)

உப்பின்சசுதோன் ஊறலதுமாறினதால்
முப்புசன்னமாவதற்கு முன்பேர்-உப்பதனால்
கற்பார்த்தக்கோடி காயமிதுவலுத்து
செற்பாயும்வாசியினால் தேகம்.

(௧௭)

அஞ்சபஞ்சபூத மறிந்தாலனித்தியம்போம்
அஞ்சவசப்பிவ தாண்டதனில்-அஞ்சம்
கண்டறிவோர்ஞானக் காட்சித்தினினைவு
விண்டறியலாமே விதி.

(௧௮)

என்சா னுதேக மெடுத்தாலென்னுண்டையே
பென்சாரல்நீக்கிப் பேரின்பம்-ஏன்கான்
தேகமொழியாமல் சித்திபெருஞானம்
யோகசித்திபூசவிதி யுண்மை.

(௧௯)

பர்ஞானம்.

திருவெண்காடரென்கிற

பட்டணத்துப் பிள்ளையார்

மு த ல் வ ன் மு றை யீ டு.

கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா.

மூலமறியேன் முடியுமுடிவறியேன்
ஞாலத்துட்பட்டதுயர் நாடாடக்குதடா, (க)

அறியாமையாமலத்தா லறிவுமுத்தற்கெட்டனடா
பிரியாவிளைப்பயனாற் பித்துப்பிடிக்கனடா, (உ)

தனுவாநியநான்குத் தாலுப்பயவகினண்டா
மனுவாநிசத்தி வலையிலகப்பட்டனடா, (ங)

மாமாயையென்னும் வனத்திலலைகிறண்டா
தாமாயுலகனைத்துந் தாதுகலங்கிறண்டா, (ச)

கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா.

பொன்னாசைபடமடனை மண்ணாசைபடமடனடா
பொன்னாசைபெண்ணாசை போகேன்னேயென்குதே, (ஊ)

மங்கன்செற்றத்தாசை மறக்கேனேயென்குதே
நிக்கரசாமாசையது திரேனேயென்குதே, (ஈ)

வித்தரைசற்குடிசையது விட்டொழியேனென்குதே
நித்தரைசற்குமாசை நிறையேனேயென்குதே, (ஏ)

மந்திரத்திலாசை மறக்கேனேயென்குதே
சந்திரத்திலாசை தறக்கேனேயென்குதே,

கட்டுவர்க்கத்தாசை கழலேனையென்குதே
கெட்டுதனிவாசை கிதையேனையென்குதே. (க)

மாற்றஞ்சலவை மறக்கேனையென்குதே
சொற்றுக்குழியுமின்னுந் தூரனையென்குதே. (க)

கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா.

ஐந்துபுலனு மடங்கேனையென்குதே
சிந்தைதவிக்கிறந் தேறேனையென்குதே. (க)

காமக்குரோதங் கடக்கேனையென்குதே
நாமேயரசென்று நாடோறுமெண்ணுதே. (க2)

அச்சமாங்கார மடங்கேனையென்குதே
கைச்சமின்னுமானங் கழலேனையென்குதே. (க3)

நீர்க்குமிழியாமுடலை நித்தியமாயெண்ணுதே
ஆர்க்குமுயராசை யழியேனையென்குதே. (க4)

கண்ணுக்குக்கண்ணெனினிரே கட்டையிலவேகக்கண்டு
எண்ணுந்திரமாய் யிருப்போமென்றெண்ணுதே. (க5)

அரித்தியத்தைநித்தியமென்ற தாவாயெண்ணுதே
தனித்திருக்கேனென்குதே தனைமறக்கேனென்குதே. (க6)

நரகக்குழியுமின்னு நான்புசிப்பேனென்குதே
உரகப்படத்தல்கு லுனைக்கெடுப்பேனென்குதே. (க7)

குரும்பைமுலையுங் குடிகெடுப்பேனென்குதே
அரும்புவிழியுமெந்த னுவியுண்பேனென்குதே. (க8)

மாதருருக்கொண்டு மறலிவஞ்சமெண்ணுதே
ஆதரவுமற்றிக் கரக்காயுருகிறண்டா. (க9)

கந்தனையின்மருளுங் கன்னிவனநாதா
எந்தவிதத்தினு னேறிப்பட்டருவண்டா.

கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா.

புல்லாவிப்பூண்டாய்ப் புலர்த்தநாள்போதாதே
கல்லாய்மாமாய்க் கழிந்தநாள்போதாதே

பட்டணத்தார்பலம்பல்.

கீரியாய்க்கீடமாய்க் கெட்டநாள்போதாதோ

கீரியாபூர்வனவாய் நின்றநாள்போதாதோ.

பூதமொடுதேவருமாய்ப் போனநாள்போதாதோ

வேதனைசெய்தானவராய் வீழ்ந்தநாள்போதாதோ. (௨௨)

அன்னைவயிற்றி லழிந்தநாள்போதாதோ.

மன்னவனாய்வாழ்ந்து மரித்தநாள்போதாதோ (௨௩)

தாயாகித்தாரமாய்த் தாழ்ந்தநாள்போதாதோ

சேயாய்ப்புருடனுமாய்ச் சென்றநாள்போதாதோ. (௨௪)

கோயுண்ணவேமெலிந்து கொந்தநாள்போதாதோ

பேயுண்ணப்பேயாய்ப் பிறந்தநாள்போதாதோ. (௨௫)

ஊனவுடல்குண்குருடா யுற்றநாள்போதாதோ

சனப்பொசிப்பி லிளைத்தநாள்போதாதோ. (௨௬)

பட்டகோழிப் பரதவிப்பும்பேதாதோ

கெட்டநாள் கெட்டனென்று கேளாதும்போதாதோ. (௨௭)

நில்லாமைக்கேயழுது நின்றநாள்போதாதோ

எல்லாருமென்பார மெடுத்தநாள்போதாதோ. (௨௮)

காமன்கணையாற் கடைபட்டல்போதாதோ

எமன்கரத்தா லிடியுண்டல்போதாதோ. (௨௯)

நான்முகன்பட்டோலை நறுக்குண்டல்போதாதோ

தென்றுனபத்தானையி தேக்குண்டல்போதாதோ (௩௦)

உருத்திரனார்சங்காரத் துற்றநாள்போதாதோ

உருத்தமறிந்தையிலை வாவென்றமைத்தையிலை. (௩௧)

ஓயா தவறுதல் உண்டானால் உண்டானால் உண்டானால்

இறப்பைத்தவிர்த்தையிலை பென்னென்றுதேட்டையிலை

பாசமெரித்தையிலை பரதவிப்பைத்தீர்த்தையிலை

புதியநிறைப் புனையென்றறித்தையிலை.

அடிமையென்றுசொன்னயிலை யக்குமணித்தையிலை
விடுமுலகம்போங்கியுன்றன் வேடமளித்தயிலை. (௩௫)

உன்னிலழைத்தையிலை யொன்றுகிக்கொண்டையிலை
நின்னடியார்கூட்டத்தி னீயழைத்துவைத்தயிலை. (௩௬)

ஒங்குபரத்து னொளித்தவடியார்க்கடியான்
சங்கோரடியா னெமக்கென்றுரைத்தையிலை. (௩௭)

நாமந்தரித்தையிலை நானொழியின்றையிலை
சேமவருளிலெனைச் சிந்தித்தழைத்தையிலை (௩௮)

முத்தியளித்தையிலை மோனங்கொடுத்தையிலை
சித்தியளித்தையிலை சேராட்டிக்கொண்டயிலை. (௩௯)

தவிப்பைத்தவிர்த்தையிலை தானுக்கிக்கொண்டயிலை
அவிப்பரியத்தியாமென் னுசைத்தவிர்த்தையிலை. (௪௦)

நின்றநிலையி னிறுத்தியெனவைத்தையிலை
துன்றுக்காணமொடு தொக்கழியப்பார்த்தையிலை (௪௧)

கட்டவுலகக்காட்டிக் கட்டொழியப்பார்த்தையிலை
நிட்டையிலெநிலென்று நீநிறுத்திக்கொண்டையிலை.

கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா.

கடைக்கனருள்தூடா கன்னிவனநாதா
கெடுக்குமலமொருக்கிக் கிட்டிவரப்பாரேடா

காதல்தனியேனோ கண்முகிழேனோ
சாதல்தவிரேனோ சங்கடந்தான்நிரேனோ

உன்னைத்துதியேனோ ஆர்க்கடியாரேனோ
பொன்னடியைப்

ஒங்காரப்பொற்சிலம்பி னுல்லாசம்பாரேனோ

விடையிலுழித்தோ விருந்தகலப்பாரேனே
விடையிலெழுந்தருளும் வெற்றிதனைப்பாரேனே (சஅ)

ஆனையுரிபோர்த்த வழகுதனைப்பாரேனே
மாணப்பிடித்தேத்து மலர்க்கரத்தைப்பாரேனே. (சக)

மாண்டார்தலைப்பூண்ட மார்பழகைப்பாரேனே
ஆண்டார்மக்கென் றறைந்துநிரியேனே. (சு0)

கண்டங்கறுத்துநின்ற காரணத்தைப்பாரேனே
தொண்டர்குழுவிநின்ற தோற்றமதைப்பாரேனே. (சுக)

அருள்பழுத்தமாமதியா மாநகத்தைப்பாரேனே
திருநயனச்சடையொளிநுஞ் செழுங்கொழுமைப்பாரேனே.

செங்குயினின்ற ண்டம்வளர் செவகாரம்பாரேனே
அங்களியைவென்ற வதரத்தைப்பாரேனே (சுக)

முல்லைநிலவெறிக்கு முரலொளிபாரேனே
அல்லாழ்புருவத் தழகுதனைப்பாரேனே. (சுச)

மகரங்கிடந்தொளிரும் வண்மைதனைப்பாரேனே
சிகரமுடியழகுஞ் செஞ்சடையும்பாரேனே. (சுரு)

கங்கையொடுதிங்கணின்ற காட்சிதனைப்பாரேனே
பொங்கரவைத்தான் சடையில் பூண்டவிதம்பாரேனே.

சரக்கொன்றைபூத்த சடைக்காட்டைப்பாரேனே
எருத்தறுகமத்தையணி யேகாத்தம்பாரேனே

கொக்கிறகுழுநின்ற கொண்டாட்டம்பாரேனே
நெக்கினியையேந்திநின்ற வானத்தம்பாரேனே.

வாழ் அடியடியும்பாரேனே
யல்கன்மேற் றுண்டவுத்தைப்பாரேனே

வாரும் விசதிமும்பாரேனே
ஆசையளிக்கு மடியகரம்பாரேனே

அரிபிரம்போற்ற வமர்சயசயெனப்
பெரியம்மைபாகம்வளர் போழுகைப்பாரேனே

சந்தரநீற்றின் சொகுசுதனைப்பாரேனோ
சந்திரசேகரனாய்த் தயவுசெய்தல்பாரேனோ. (சுஉ)

கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா.

கெட்டநாஸ்கெட்டாலும் கிருபையினிப்பாரேடா
பட்டநாஸ்பட்டாலும் பதமெனக்குக்கிட்டாதோ (சுங)

நற்பருவமாக்குமந்த நானெனக்குக்கிட்டாதோ
எப்பருவமுங்கழன்ற வேதாந்தங்கிட்டாதோ (சுச)

வாக்கிறந்துரின்ற மவனமதுகிட்டாதோ
தாக்கிறந்துரிற்குமந்தத் தற்சுத்திகிட்டாதோ (சுடு)

வெந்துயரைத்தீர்க்குமந்த வெட்டவெளிகிட்டாதோ
சிற்தையையுநதீர்க்குமந்தத் தேறலதுகிட்டாதோ (சுசு)

ஆனவடியார்க் கடிமைகொள்கிட்டாதோ
ஊனமறவென்னை யுணர்ந்துவித்தல்கிட்டாதோ. (சுஎ)

என்னென்று சொல்லுவண்டாவென்குருவேகேளடா
பின்னையெங்கு நீயல்லாற்பிறிதில்லையே. (சுஅ)

கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா.

அன்னவிகாரமது வற்றவிடங்கிட்டாதோ
சொன்னவிகாரந் தொல்த்தவிடங்கிட்டாதோ. (சுக)

உலகவிகார மொழிந்தவிடங்கிட்டாதோ
மலக்குழுவின்மின்னார் வசியாதுங்கிட்டாதோ (எ0)

ஒப்புவமைபற்றோ டொழிந்தவிடங்கிட்டாதோ
செப்புதற்குமொட்டாத் தெளிந்தவிடங்கிட்டாதோ (எக)

வாக்குமனாதீத வகோசரத்திற்செல்லவெனைத்
தாக்குமருட்குருவேரின் ருளிணைக்கேயான்போற்றி. (எஉ)

பட்டணத்தார் முதல்வன் முறையீடு

முற்றிற்று.

பட்டணத்துப்பிள்ளை யார்

நு ட் பு ல ம் ப ல்.

ஐங்கரனைத் தெண்டனிட்டே

னருளடைய வேண்டுமென்று

தங்காமல் வந்தொருவன்

றற்சொருபங் காட்டியெனைக்

கொள்ளைப்பிறப்பறுக்கக் கொண்டாந்ருவடிவம்
க்ள்ளப்புலனுக்கக் காரணமாய்வந்தாண்டி.

ஆகாரமோராறு மைம்பத்தோரகூரமும்

சூதானகோட்டையெல்லாஞ் சுட்டான்றுரிசறவே.

மெத்தவிகாரம் விளைக்கும்பலபலவாம்

தத்துவங்களெல்லாந் தலைகெட்டுவந்ததடி.

என்னோடுன்பிறந்தா ரெல்லா நும்பட்டார்கள்

தன்னந்தனியே தரித்திருக்கமாட்டேண்டி.

எல்லாநும்பட்டகள் மென்றுகொலையுமடி

சொல்லியழுதாற் றுயரமெனக்காறுமடி.

மன்முதலாமைம்பூத மாண்டுவிழக்கண்டேண்டி.

விண்முதலாமைப்பொறிகள் வெந்துவிழக்கண்டேண்டி.

நீர்க்காப்புலன்களைந்து நீரு கவெந்ததடி

வாக்காதுயைவரையு மாண்டுவிழக்கண்டேண்டி.

மனக்கரணமத்தனையும் வகைவகையெமட்டழிய

இனக்கரணத்தோடே யெரிந்துவிழக்கண்டேண்டி.

ஆத்துமதத்துவங்கள் அடுக்கழியவெந்ததடி.

போற்றும்வகையெப்படியோ போதமிழந்தானே .

வித்தியாதத்துவங்கள் வெந்துவிழக்கண்டேண்டி.

சுத்தவித்தையைந்தினையுஞ் சுட்டான்றுரிசறவே.

முன்றுவிகைக்கினையி முப்பத்தறுவரையும்

கான்றுவிழற்சுட்டுக் கருவேரறுத்தாண்டி.

சூருவாகிவந்தானோ சூலமறுக்கவந்தானோ

உருவாகிவந்தானோ வருவழிக்கவந்தானோ

கேடுவருமென்றறியேன் கெடுமதிகண்டோற்றாமல்
 பாடுவருமென்றறியேன் பதியாண்டிருந்தேண்டி.
 எல்லாரும்பட்டகன மின்னவிடமென்றறியேன்
 பொல்லாங்குநீர்க்கும் பொறியிலியைக்கண்டேண்டி.
 உட்கோட்டைக்குள்ளிருந்தா ரொக்கமடிந்தார்கள்
 அட்கோட்டைக்குள்ளிருந்தா ரறுபதுபேர்பட்டார்கள்
 ஒக்கமடிந்ததடி யூடுருவவெந்ததடி
 கற்கோட்டையெல்லாம் கரிக்கோட்டையாச்சதடி.
 தொண்ணூற்றறுவரைபுஞ் சுட்டான்றுரிசறவே
 கண்ணிறப்பட்டதடி கருவேரருத்தாண்டி.
 ஒங்காரங்கெட்டதடி வுள்ளதெல்லாம்போச்சதடி
 ஆங்காரங்கெட்டதடி யடியோடறுத்தாண்டி.
 தரையாங்குடிவெழுதல் தட்டுருவவெந்ததடி
 இரைச்சுமண் த்திமீம்பை யெல்லாமறுத்தாண்டி.
 முன்னையினையெல்லா முழுதமறுத்தாண்டி
 தன்னையறியவே தானொருத்தியானேண்டி.
 என்னையேநானறிய விருவினையுமீட்டித்துத்
 தன்னையறியத் தலமெனக்குச்சொன்னாண்டி
 தன்னையறிந்தேண்டி தனிக்ஞமரியானேண்டி
 தன்னந்தனியே தனியிருக்கும்பக்குவமோ.
 வீட்டிலொருவரில்லை வெட்டவெளியானேண்டி
 காட்டுக்கெறித்ததிலா கனவாச்சேகண்டதெல்லாம்
 நகையாரோகண்டவர்கள் நாட்டுக்குப்பாட்டவவோ
 பகையாரோகண்டவர்கள் பார்த்தாருக்கேக்கவவோ.
 இந்நிலைமைகண்டாண்டி யெங்குமிருந்தாண்டி
 கன்னியழித்தாண்டி கற்பைக்குலைத்தாண்டி
 கற்புருலைத்தமையும் கறுவேரறுத்தமையும்
 பொற்புருலைத்தமையும் போதமிழ்த்தமையும்.
 என்னவினைவருமோ விண்ணமெனக்கென்றறியேன்
 சொன்னசொல்லெல்லாம் பலித்ததடிசோர்வறவே.
 கங்குல்பகலற்றிடத்தே கட்டிக்கொடுத்தாண்டி
 பங்குமழித்தாண்டி பார்த்தானைப்பார்த்திருந்தேன்.

சாதியிற்குட்டுவரோ சாத்திரத்திற்குள்ளாமோ
 ஓதியுணர்ந்ததெல்லா முள்ளபடியாச்சுதடி.
 என்னகுற்றஞ்செய்தேனோ எல்லாருங்காணுமல்
 அன்னைசுற்றமெல்லா மறியாரோவம்புவியில்.
 கொன்றாரைதின்றேனோ தின்றாரைகொன்றேனோ
 எண்ணதெல்லாமெண்ணு மிச்சைமறந்தேனோ.
 சாதியிற்குட்டுவரோ சமயத்தே தாரெண்ணுவரோ
 பேதித்துவாழ்ந்ததெல்லாம் பேசுசுக்கிடமாசுசுதடி.
 கண்டார்க்குப்பெண்ணலவோ காணார்க்குக்காமமடி.
 உண்டார்களுண்டதெல்லா மூண்டல்லாதுண்பர்களோ.
 கொண்டார்க்கொண்டதெல்லா வ கொள்ளாதார்கொள்ளு
 வரோ, விண்டவர்க்கண்டவரோ கண்டவா கன்விண்டவரோ
 பண்டாயகான்மறைகள் பாடும்பரிசலவோ
 தொண்டாயதொண்டருளந் தோற்றியொடுகுகுமதோ.
 ஓதவரிதோ வொருவருணர்வரிதோ
 பேதமறவெங்கும் விளவரும்பெருமையன்காண்.
 வாக்குமனமுந் கடந்தமனோலயன்காண்
 கோக்கவலியவன்கா ணுண்ணரியணுண்ணியன்காண்
 சொல்லுக்கடங்கான்காண் சொல்லிற்றூரின்றவன்காண்
 கல்லுளிருந்த கனலொளிபோளின்றவன்காண்.
 சூட்டி.மந்தபாழதனிற் சுதித்திருக்கச்சொன்னவன்காண்.
 எட்டிலெழுத்தோ எழுதினவன்கைபிழையோ.
 சும்மாவிருக்கவைத்தான் சூத்திரத்ததநானறியேன்
 அம்மாபொருள்தென வடையவிழுங்கினண்டி.
 பார்த்தவிடமெல்லாம் பரமாகக்கண்டேண்டி.
 கோத்தலிலைகுலைத்த கொள்கையறியேண்டி.
 மஞ்சனமாட்டி; மலர்பறித்துச்சாத்தாமல்
 நெஞ்சுவெறும்பாழானே னின்றனினைகாணேண்டி.
 ாடிப்படித்திருந்தும் பன்மலர்கன்சாத்தாமல்
 ஓடித்திரியாம லுருக்கெட்டுவிட்டேண்டி.
 மாணிக்கத்துன்னொளிபோல் மருவியிருந்தாண்டி.
 பேணித்தொழுதுயார்பேசாப்பெருமையன்காண்.

பட்டணத்தார்புலம்பல்.

அன்றுமுதலின் தளவு மறியாப்பருவமதில்
என்றும்பொதுவா யிருந்த நிராமயன்காண்
தத்தவிகாரத்தாலே சின்மயனைக்காணாமல்
தத்திகலங்கிப் புகுந்தேன்பொறிவழியே.
தத்தியறியாமற் பாழிற்கவிர்தேண்டி
தத்தவிடரித்திரையென் றொத்துமி நந்தேண்டி.
செத்தாரையொத்தேண்டி சிந்தைதெளிந்தேண்டி
மற்றருமில்லையடி மறுமாறறங்காணேண்டி
எல்லியல்லகேள்வியல்ல கைகாட்டுங்காரணங்காண்
எல்லையளவற்றதடி யெனகுறிமைந்ததடி.
வாசாமகோசரத்தை மருவிபிடங்கொண்டாண்டி.
ஆசுசமில்லாண்டி யறிவுக்கறிவாண்டி.
பத்துத்திசைக்கு மடங்காப்பருவமடி
எத்திசைக்குமெங்கு மிடைவிடாதேகமடி.
தித்திக்கூறுமடி சித்தமுடையார்க்குப்
பத்திக்கடலுட் பதித்தபாஞ்சோதியடி.
உள்ளுணர்வாமரினமவாத முணர்வுக்குணர்வாண்டி
எள்ளளவுமுள்ளதிலே யேறிக்குறையாண்டி.
தூருந்தலையுமிலான் றேற்றமொடுக்கமிலான்
ஆருமறியாம லகண்டமாய்நின்றாண்டி.
எத்தனையோவண்டத் திருந்தவர்களெத்தனைபேர்
அத்தனைபேருண்டாலும் அணுவுககுறையாண்டி.
வாக்குமனமும் வடிவுமிலாவரன்பெர்ருள்காண்
போக்கும்வரவுமிலான் பொருவரியபூரணன்காண்.
காட்சிக்கெளியான்காண் கண்டாலுங்காணன்காண்
மாட்சிமனம்வைத்தாற்கு மாணிக்கத்துள்ளொளிகாண்.
வாழ்த்தியவனை வழிபாட்டால்மன்னுயிர்கள்
தோற்றவரியான்காண் சொல்லிறந்தசோதியன்காண்.
ஐயமறுத்தவனை யாராய்வாருண்டாளுல்
வையகத்தேவந்து மலர்பாதம்வைத்திடுவான்.
அணுவுக்குமேருவுக்கு மகம்புறமாய்நின்றாண் காண்
கணுமுற்றுஞானக் கரும்பின்றெளிவான்காண்.

எந்நகர் மிப்படியாய்ப்படியாய்ச் [ண்
 சொன்னாலுங்கேளான் காண் சோத்திரத்திற்கொள்ளான் கா
 ஆத்தாளுக்காத்தாளா மப்பனுக்குமப்பனுமாம்
 கோத்தாற்குக்கோத்த நிலைகொண்டருணக்கடல்காண்.
 இப்போபுதிதோடி யெத்தனைநாளுள்ளதடி
 அப்போதைக்கப்போ தருளறிவுந்தந்தாண்டி.
 பற்றற்றார்பற்றாகப் பற்றியிருந்தாண்டி
 குற்றமறுத்தாண்டி கூடியிருந்தாண்டி.
 வெட்டவெளியிலெனை மேலியிருந்தாண்டி
 பட்டப்பகலிலடி பார்த்திருந்தாரெல்லோரும்.
 வாழ்வானவாழ்வெனக்கு வந்ததடிவாழாமல்
 தாழாமற்றீழ்ந்தேண்டி சற்றுக்குறையாமல்.
 பொய்யானவாழ்வெனக்குப் போதுமெனக்காணேண்டி
 மெய்யானவாழ்வெனக்கு வெறும்பாழாய்விட்டதடி.

என்னியல்புநானறியே னீதெனமாயமடி.
 சொல்லாலேசொல்லுதற்குச் சொல்லவாயில்லையடி.
 எல்லாருக்கண்டிருந்து மிப்போதறியார்கள்.
 கண்மாயமிட்டாண்டி கருத்துமிழந்தேண்டி
 யுண்மாயமிட்டவனை யுருவழியக்கண்டேண்டி.
 என்னசொல்லப்போறேனோ னிந்தவநிசயத்தை
 கன்னியினக்கமுகு காய்த்ததடிகண்ணாற
 ஆர்ந்தவிடமத்தனையு மருளாயிருக்குமடி
 சார்ந்தவிடமெல்லாம் சவ்வாதுமணக்குதடி.
 இத்தமணமெங்கு மியற்கைமணமென்றறிந்து
 அந்தச்சுகாதீதத் தருட்கடலிலமுழுகினண்டி.
 இரும்பிதுறைநீர்போல வெனைவிழுங்கிக்கொண்டாண்டி
 அரும்பிலுறைவாசனேபோ லன்றேயிருந்தாண்டி
 அக்கினிகற்பூரத்தை யறவிழுங்கிக்கொண்டாப்போல்
 மக்கினம்பட்டுள்ளே மருவியிருந்தாண்டி.
 கடல்நீருமாயும்போற் கலந்துகரைகாணேண்டி.

உடலுமுயிரும்டே

பொன்னுமுரைமாந்துப்போற் பொருவரியபூரணன் காண்
மன்னுமனுபூதியடி மாணிக்கத்துள்ளொளிபோல்,
தங்குகரையில்லாண்டி கரைகாணுக்கப்பலடி
எங்குமளவில்லாண்டி யேகமாய்நின்றாண்டி
திவகம்போலென்னைச் சேர்ந்தபரசின்மயன்காண்
பாவமொன்றில்லாண்டி பார்த்திடமெல்லாம்பரங்காண்
உள்ளார்க்குமுள்ளாண்டி யூருமில்லாப்பேருமில்லான்
கள்ளப்புலனுக்கக் காரணமாய்வந்தாண்டி,
அப்பிறப்புக்கெல்லாம் அருளாயமர்த்தாண்டி
இப்பிறப்பில்வந்தா னிவனாகுமெய்ப்பொருள்காண்,
நீரொளிபோலெங்கு நிறைந்திராமயன்காண்
பாரொளிபோலெங்கும் பரந்தபராபரன்காண்,
தூலாலுணர்வரிய நுண்மையினுநுண்மையன்காண்
பாலாறுசர்க்கரைபோற் பரந்தபரிபூரணன்காண்,
உளக்கண்ணுக்கல்லா தூன்கண்ணாலோருமதோ
விளக்குச்சுடரொளிபோல் மேலியிருந்தாண்டி
கல்லுளிருந்த கனலொளிபோற்காரணமாய்
புல்லியிருந்தும் பொருவரியபூரணன்காண்,
பொற்பூவும்வாசனைபோற் போதம்பிறந்தார்க்குக்
கற்பூவும்வாசனைபோற் காணுக்கயவருக்கு,
மைக்குழம்புமுத்தும்போல் மருவிமறவாதவர்க்குக்
கைக்குட்கனியாகுங் கருவறுத்தகாரணர்க்குப்
பளிக்கிற்பவளமடி பற்றற்றபாவலர்க்குக்
கிளிஞ்சியைவெள்ளியென்பார் கிட்டாதார்கிட்டெவரோ,
எட்டுக்கடங்காண்டி யெழுத்திற்பிறவாண்டி
நாட்டினரிகளெல்லா நற்புரவிசெய்தாண்டி,
பஞ்சப்பிரளயத்து மிஞ்சியிருப்பாண்டி
நஞ்சுபொதியிடற்றூனையனத்தழுவியிரியான்,
அகங்காக்கும்புறங்காக்கும் அளவிலாவண்டமுதல்
செகைகாக்கும்காணுத் திண்சுபத்துங்காக்கும்டி,
பேசாப்பிரமமடி பேச்சிறத்தபேரொளிகண்

ஆசாபாசங்கள் அணுகாதபேரொளிகாண்
 தேசமிறந்தவன்காண் திசையிறந்ததென்கடல்காண்
 ண்சிமுனைபூன்ற வில்லாவுறுபொருள்காண்.
 சிப்பியில்முத்தொளிகாண் சின்மயநோக்கில்லார்க்கு
 அப்பிலொளிபோ வ்மர்த்தவரும்பொருள்காண்.
 ஆலாவிருட்சமடி யளவிலாச்சாகையடி
 மேலாம்பதங்கள்விசம் பூடுருவுமெய்ப்பொருள்காண்.
 வங்கிஷ்மெல்லாங்கடந்து மருவாமலர்ப்பதங்காண்
 அங்கிஷ்மாயெங்கும் ஆய்ந்தவரும்பொருள்காண்,
 நாமநட்டமானதடி நவிலவிடமில்லையடி
 காமனைக்கண்ணெலரிக்கக் கனல்விழித்தகாரணங்காண்
 கொட்டாதசெம்பொன்னடி குளியாதத்தரமடி
 எட்டாதகொம்பிலடி யீப்புகாத்தேனமுதம்.
 காணிப்பொன்னாணியுடன் கல்லுரைமாத்தின்னதென்றே
 ஆணியுடன்சுட்டி யடங்கலிட்டுக்கொண்டாண்டி.
 அளவிறந்தவண்டத்தா ரத்தனைபேருண்டாலும்
 பிளவளவுந்தான்சற்றும் பேசாப்பிரமமடி.
 கன்னெஞ்சினுள்ளே கழுலம்பூத்தாப்போல்
 என்னெஞ்சினுள்ளே யிணையடிகளவைத்தாண்டி.
 வேதப்புரவியடி விரைந்தோடியும்மறியார்
 காதற்றுஞானமடி காண்பார்கருத்துடையோர்
 பாசவினையைப் படப்பார்த்தபார்வைபுடன்
 நேசத்தைக்காட்டியடி நில்லென்றுசொன்னாண்டி
 ஓசையொடுங்குமிட மோங்காரத்துள்ளொளிகாண்
 பேசாதிருக்கும் பிரமமிதுவெனாண்டி.
 சின்மயநன்னோக்காற் சிற்சூரபங்காட்டியெனை
 தன்மயமாயாக்கியே தானவனாய்நின்றாண்டி.
 தானென்னோப்பார்த்தாண்டி தன்னைத்தானல்லாமல்
 நானென்னசொல்லுவண்டி நவிலவிடமில்லையடி.
 இன்றிருத்தகாளைக் கிழக்கிறபேரெவ்வோரும்
 என்றுபரிபூரணத்தி லிணைதிருக்கச்சொன்னாண்டி.
 பார்க்கிலெளிதலுடைய பற்றற்றபற்றலுடைய

பட்டணத்தாராபுலமபல

ஆர்க்குமிடக்காட்ட வவனிதனில்வந்தாண்டி
இத்தனைகாலமடி யிறந்துபிறந்ததெல்லாம்

எக்காலம்பட்டதடி யிறந்துபிறந்ததெல்லாம்
அக்காலமெல்லாம் அழுந்தினேனானரகில்
காலக்கழித்ததடி கர்மமெல்லாம்போச்சதடி
காலுவகைக்கருவு நாமநட்டமாச்சதடி
மும்பாழுக்கப்பால் முதற்பாழ்முழுமுதலாம்
இப்போதுவந்தான்காண் எனவிழுதிகக்கொண்டான் காண்
பாலின்கணையிருந்தாற் போலப்பரஞ்சோதி
ஆலிங்கனஞ்செய் தறவிழுதிகக்கொண்டாண்டி.
தெத்தபடமானேண்டி தீயிரும்பிரானேன்
ஒத்தவிடரித்திரையென் றோதுமுணர்வறிந்தேன்
ஒப்புமைமயுமற் றோதவரிதாயபொருள்
இப்பூவினிற்குருவே யென்னவந்தோன்றள்வாழி
ஒப்பாரிசொல்லிடினு முவமையிழைத்திடினும்
மும்பாழுதகற்றுணர்ந்தோர் முன்னோற்பொருத்தருளே.

அருட்புலம்பல்.

முற்றிற்று.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்

ரந்தகால, ரைங்கல்.

வார்த்தைத்திறமில்லா மனிதருக்குப்புண்சொல்லாஞ்
சாத்திரங்கள்சொல்லிச் சதிரிழந்துகெட்டேனே
மெத்தமெத்தச்சொல்வாக்கில் வேறுமருனடித்துத்
தத்தித்தலைழாய்த் தாண்டத்துக்கெட்டேனே.
தக்கந்தலக்களினு மண்பெண்பொண்ணுசையினும்
புழக்கந்தவிராமற் பதியிழந்துகெட்டே

ஆணிப்பொருந்து மரும்பூயித்தனையுந
காணிமமென்று கனம்பேசிக்கெட்டேனே,
ஆசராயில்லா ஶ்ரீசருடன்கூடிப்
பாசாங்குபேசிப் பதியிழந்துகெட்டேனே,
குருமார்க்கமில்லாக் குருடருடன்கூடிக்
கருமார்க்கத்தன்னே கருத்தழிந்துகெட்டேனே.
ஆலமருந்து மரன்பெருமையெண்ணாமல்
பாலர்பெண்டிர்மெய்யென்று பதியிழந்துகெட்டேனே,
பிணவாசமுற்ற பெருநகரமெய்யென்று
பணவாசையாலே பதியிழந்துகெட்டேனே,
கண்டபுலவர் கனக்கவேதான்புகழ்
உண்டவுடம்பெல்லா முப்பரித்துக்கெட்டேனே,
எண்ணிறந்தசென்ம மெடுத்தச்சிவபூசை
பண்ணிப்பிழையாமற் பதியிழந்துகெட்டேனே,
சிறநெறும்புசற்றுந் தீண்டப்பொருவுடம்பை
உற்றுருக்கவுஞ்சுடவு மொப்பித்துமாண்டேனே,
தன்னுடம்புதானே தனக்குப்பகையாமென்
றெண்ணுமுணர்வில்லாம லின்பமென்று மாண்டேனே,
தோலெலும்புமாங்கிஷ்டமுந் தொல்லன்னததால்வளரு
மேலெலும்புசற்றமென்று வீரூப்பாய்மாண்டேனே,
பொருள்வரத்தும் பொருள்வரத்துக்காணாமல்
க்கழிவுசொல்லி மனமறுக்கிக்கெட்டேனே.

பட்டணத்தார்புலம்பல்.

உற்றாரார்பெற்றாரா ருடன்பிறப்பார்பிள்ளைகளார்
மற்றாரிருந்தாலென் மாளும்போதுதவவுறே
கற்றவிழந்தவினவ கன்றதுபோலேயுருகிச்
சிறுருகிச்சிறின்பஞ் சேர்ந்தனையெனெஞ்சமே.

வீழ்ருக்கததாபிருக்க வேண்டுமெனையாரிருக்கப்
பீழ்ருக்கவுணிருக்கப் பிள்ளைகளுந்தாமிருக்க
மாழ்ருக்கக்கண்ணிருக்க வைத்தபொருளிருக்க
கூழ்ருக்கபோன கோலமென்னகோலமே.

சந்தனமுருகுவருமுஞ் சாந்தும்பரிமளமும்
விந்தைகளாய்ப்பூசியிரு வேடிக்கையொய்யாரக்
கந்தமலர்குடுகின்ற கன்னியருந்தாமிருக்க
எந்தவகைபோனெயன் மெண்ணிலையெனெஞ்சமே.

காற்றுத்துருத்தி கடியவினைக்குள்ளான
ஊற்றைச்சுடத்தை யுண்டென்றிறுமாந்து
பார்த்திரங்கியன்னம் பசித்தோருக்கியாமல்
ஆற்றுவென்னம்போல வளாவினையெனெஞ்சமே

நீர்க்குமிழிவாழ்வைகமபி நிச்சயமென்றேயெண்ணிப்
பாக்களவர்மன்னம் பசித்தோர்க்களியாமல்
போக்குளெமதுதன் பிடித்திழக்குமப்போது
ஆர்ப்படுவென்று யரிந்திலையெனெஞ்சமே.

சின்னஞ்சிறுதுதலாள் செய்தபலவினையான்
முன்னத்தமார்பில் முளைத்தசிலந்திவிம்மி
வன்னத்தளதளப்ப மயங்கிவலைக்குள்ளாகி
அன்னம்பகிர்த்துண்ண வறிந்திலையெனெஞ்சமே.

ஓட்டைத்துருத்தியை யுடையும்புழுக்கட்டை
ஆட்டுஞ்சிவசித்த ருளை மிகப்போற்றியே
வீட்டைத்திறந்து வெளியையொளியாலழைத்துக்
காட்டும்பொருளிகென்று கருதினையெனெஞ்சமே.

என்பொதிந்தகாய முனைந்தபுழுக்கட்டைத்
நான்சுமந்ததல்லால்நீ சற்குருவைப்போற்றாமல்
நான்பரந்தவெள்ளங் கரைபுரளக்கண்டேகி
நீன்பறந்தாற்போலே விசாரமுற்றும்நெஞ்சமே. (௨௦)

உடக்கையொருத்தி யுயிரையடைத்துவைத்த
உடக்கைச்சதமென்று சார்ந்தங்கிறுமார்தே
உடக்கைதகர்த்தே யுயிரையமன்கொள்கையிலே
படக்கமாய்வைத்தபொரு ளங்குவரமாட்டாதே. (௨௧)

தித்திக்குந்தேனைத் தெவிட்டாததெள்ளமுதை
முத்திக்குவித்தான முப்பாழைப்போற்றாமல்
பற்றிப்பிடித்தியமன் பாசத்தாற்கட்டிம்வண்ணம்
சுற்றியிருக்கும்வினை குழந்தையேநெஞ்சமே. (௨௨)

அஞ்செழுத்தாயெட்டெழுத்தா னயம்பத்தோரட்சரமாய்
பிஞ்செழுத்தாய்நின்ற பெருமானைப்போற்றாமல்
வஞ்சகமாயுற்றமுலை மாதர்வலைக்குள்ளாகி
பஞ்சரித்துத்தேடிப் பாழுக்கிறைத்தோமே. (௨௩)

அக்கறுகுகொன்றைதும்பை யம்புலியுஞ்சூழுகின்ற
சொக்கர்திருத்தானைத் தொழுதுவணங்காமல்
மக்கள்பெண்டிர்சுற்றமுடன் வாழ்வையிகழப்பியன்பாய்
எக்காலமுமுண்டென் றெண்ணினையேநெஞ்சமே. (௨௪)

ஆண்டகுருவி னருளை மிகப்போற்றி
வேண்டிக்கயிலாய வீட்டுவழிபாராமல்
ஆண்டகுழன்மாதுகல்லார் பொய்மாய்கைக்குள்ளாகி
நாண்டிலகப்புட்டித் துடிக்கெண்டையானேனே. (௨௫)

ஏணிப்பழுவுர யிருளைவறுத்தானமுற்றம்
பேணித்தொழுக்கயிலே பேறபெறமாட்டாமல்
காண்வரும்பொருளாய்க் கண்கலக்கப்பட்டடியேன்
ஆணியற்றமாசுசம்பேந் லாகினனேநெஞ்சமே. (௨௬)

கோத்துப்பிரகாசங் தொண்டுகியண்டமெல்லாம்
காத்படியே கயிலாயஞ்சேராமல்
வேற்றருவப்பட்டடியேன் வெள்ளம்போதுந்நுகி
ஏற்றுக்கழுவி வருந்தபிணமானேனே.

நிலைவிட்டுலையுயிர் நீகியகலுமுன்னே
சிலைதொட்டவேடனெச்சிற் நின்னானைச்சேராமல்
வலைபட்டிழலுகின்ற மான்போற்பரதலித்துத்
தலைகெட்டநாலதுபோற் றட்டழிந்தாய்நெஞ்சமே. (௨௮)

முடிக்குமயிர்ப்பொல்லா முழிக்குரம்பையின்னரின்
இடைக்குடைக்குமிதகுகொண்டவார்த்தைசொல்லி
அடிக்கொண்டதில்லைவனத் தையனெநாயினேயேன்
விடக்கையிழந்த மிருகமதுவானேனே. (௨௯)

பூவாணர்போற்றும் புகழ்மதுரைச்சொக்கரது
சீர்பாதம்போற்றிச சிலலோகஞ்சேராமல்
தாவாரந்தோறந் தலைபுகுந்தநாய்போல
ஆகாதநெஞ்சமே யுலைந்துதிரிந்தாயே. (௩௦)

பத்தெட்டாயிரைந்தாய்ப்பதின்மூன்றிரண்டொன்றாய்
ஒத்திட்டிரின்றதோ ரோவியத்தைப்போற்றாமல்
தெத்திட்டிரின்ற திரிகண்ணிக்குள்ளாகி
விததிட்டாய்கெஞ்சே விடவுமறியாயே. (௩௧)

அஞ்சமுருகாகி யைமூன்றமெட்டுமொன்றாய்
மிஞ்சியிருந்த விளக்கொளியைப்போற்றாமல்
பஞ்சிலிவன்னியைப்போற் பற்றிப்பிடியாமல்
நஞ்சுண்டசெண்டையைப்போல் நானிலைந்துசெட்டேனே.

ஊனமுடனே யுடையும்புழக்கடை
மானமுடனேசுமந்து மண்ணுலகில்மான்சுமல்
ஆனதொருபஞ்சவர்க ளாண்டிருந்ததேசம்விட்டுப்
போனதுபோலேநாம் போய்ப்பிணமுத்தோயில்லையே.

ஹையிதைத்தினை வுப்பிருந்தபாண்டத்தை
நாருமல்நாறி நனவும்பழுக்கட்டை
விரும்புரத்தை விரும்புகின்றதெப்படியென்
றாருதநாட்டி லகன்றிருந்தேனில்லையே.

(௩௪)

அரியவரிதேய யறியாமொருமுதலை
பரிவுடனேபோற்றும் வரஞ்சுடரைப்போற்றாமல்
கரியபெருவாழ்வைவரம்பிக் காமத்தழுந்தியே
அரிவாயிற்பட்ட கரியதுபோலானேனே.

(௩௫)

தந்திரத்தையுன்னீர் தவததைகரிந்துத்தி
மந்திரத்தையுன்னி மயங்கித்தடுமாறி
விந்துருகிநாதமா மேலொளியைக்காணாமல்
அநாதரத்தேகோலெறிந்த அந்தகன்போலானேனே.

(௩௬)

விலையாகிப்பாணனுக்கு வீரடிமைபட்டதுபின்
சிலையார்வைவேடனெச்சிற் நின்றானேப்போற்றாமல்
அலைவாய்த்தரும்பதுபோ லாணுவததிலைழுங்கி
யுலைவாய்மெழுகதுபோ லுருகினையெஞ்சமே.

(௩௭)

நெஞ்சொடுபுலம்பல்
முற்றிற்று.

பட்ணத்துப்பின்னையார்.

அருளிச்செய்த

பூரணமா வல

முலத்தி ன்ந்த மூக்கோணச்சக்கரத்துன்
வாலேனைப்போற்றா மகிழ்ந்தேன்காணமே.

நகிகமலத் துதித்துநின்றபிரமாவைச்

காவீக்கமல நடுநெமொல்காணுமல
 ஆவிகெட்டியானு மறிவழிந்தேன்பூரணமே,
 உருத்திரனையிருதயத்தி லுண்மையுடன்
 கருத்தழிந்துநானு கலககினைன்பூர
 விசத்திமயேசுரனை விழிதிறந்துபாராமல்
 பசித்துருகிகெஞ்சம் பதறினேன்பூரணமே
 நெற்றிவிழியுடைய நிர்மலசதாசிவத்தைப்
 பததியுடன்பாராமற் பொறியழிந்தேன்பூரண
 நாதவிந்துதன்னை நயமுடனேபாராமல்
 போதமயங்கிப் பொறியழிந்தேன்பூரணமே,
 உச்சிவெளியை யுறுதியுடன்பாராமல்
 அச்சமுடனானு மறிவழிந்தேன்பூரணமே,
 மூக்குமுனையை முழித்திருந்துபாராமல்
 ஆக்கைகெட்டுநானு மறிவழிந்தேன்பூரணமே,
 இடைபிங்கலையி னியல்பறியமாட்டாமல்
 தடையுடனேயானுந் தயங்கினைன்பூரணமே,
 ஊனுக்குணீனின் றுலரவினைதக்காணுமல்
 நானென்றிருந்து நன்மழிந்தேன்பூரணமே,
 மெய்வாழ்வைநம்பி விரும்பியிகவாழாமல்,
 பெரியவாழ்வைநம்பிப் புலம்பினேன்பூரணமே
 பெண்ணிள்ளை தந்தைதாய் பிறவியுடன்சுற்றம்
 யுண்டென்றுநம்பி யுடவழிந்தேன்பூரணமே,
 தண்டிகைப்பல்லாக்குடனே சகலசம்பத்துகளும்
 உண்டென்றுநம்பி யுணர்வழிந்தேன்பூரணமே,
 இந்தவுடலுயிரை யெப்போதுந்தான்சதமாய்
 பந்தமுற்றுகானும் பதமழிந்தேன்பூரணமே,
 மாதர்பிரபஞ்ச மயக்கத்திலேவிழு
 போதமயங்கிப் பொறியழிந்தே
 சரிதைகிரியாயோகந் தான்,

மண்பெண்பாணஞ்சை மயக்கத்திலேவிழுந்து
ண்கெட்டமாடதுபோற் கலங்கினென்பூரணமே. (௧௮)

னிமுதலேயா ததித் தனித்திருந்துவாழாமல்
நியாயமாய்ப்பறந்திங் கலந்துநின்றேன்பூரணமே. (௧௯)

ராறுதன் குறுக்கு னிருந்துகூத்தாடினதை
ராய்ந்துபாராம லறிவழிந்தேன்பூரணமே. (௨௦)

ரசினைப்பார்த்து மகிழ்ந்துனைத்தான்போற்றாமல்
சிவரைபோய்த்திரிந்து காலலுத்தேன்பூரணமே. (௨௧)

நவிகடொண்ணுற்றறிற் கலந்துவிளையாடினதை
நியாற்பாராம லீடழிந்தேன்பூரணமே. (௨௨)

—லுக்குள்ளின் றுலாவினதைக்காணாமல்
—மலேதோறுந்நிரிந்து காலலுத்தேன்பூரணமே. (௨௩)

ந்தேசகாவமுநா பிறவாதிருப்பமென்று
ற்றனைத்தான்பாராம லுருவழிந்தேன்பூரணமே (௨௪)

ந்தனைதாய்தந்தை யிவர்களித்தேயிருந்து
ந்தனையானும் பிறந்திருந்தேன்பூரணமே. (௨௫)

பற்றலுத்தாள்தாயார் பிறந்தலுத்தேன்யானுமுன்
பாற்றனைத்தாந்தந்து புகலருள்வாய்பூரணமே.

பற்றாமுதலுத்தா ருறன்முறையார்கட்டலுத்தா
பற்றலுத்தாள்தாயார் பிறந்தலுத்தேன்பூரணமே.

பரம்படைத்தலுற்றான் பிறந்திறந்துநாலுநலுத்தே
பமுடையவக்கினிதா னுண்டலுத்தான்பூரணமே.

ண்பத்துநா
ண்பட்டுகாணம்பலவினென்பூரணமே.

ன்னையறியாமலெனக்குள்ளேயிருக்க
உண்பத்துநா

கருவாயுருவாயத் தலந்துலகெலாரீ
அருவாகிநின்ற தழிகிலேன்பூரணமே.

செம்பொற்கமலத திருவடிபுப்போர்
பம்பைகொட்டவாடும் பசாசானேன்பூரே

எனக்குள்ளேநீயிருக்க வுனக்குள்ளேநா
மனக்கவலைதீர வரமருள்வாய்பூரணமே.

எழுவகைத்தோற்றத் திருந்துவிளையாடினதைப்
பழுதறவேபாராமற் பயனழிந்தேன்பூரணமே. (௩௪)

சாதிபேதங்கள் தனையறியமாட்டாமல்
வாதனையால்கின்று மயங்கினேன்பூரணமே. (௩௫)

குலமொன்றாய்நீபடைத்த குறியையறியாமல்யான்
மலபாண்டத்துள்ளிருந்து மயங்கினேன்பூரணமே. (௩௬)

அண்டபிண்டமெல்லா மணுவக்கணுவாகநீ
கொண்டவடிவின் குறிப்பறியேன்பூரணமே. (௩௭)

சகஸ்திரத்தின்மேலிருக்குஞ் சற்குருவைப்போற்றாம
லைத்திணுடவாணுவத்தா லறிவழிந்தேன்பூரணமே. (௩௮)

ஐந்துபொறியை யுட்கொண்டபோற்றாமல்
காந்துகுறிநெஞ்ச நடுங்கினேன்பூரணமே. (௩௯)

என்னைத்திருக்கத்தா லிப்படிநீயாட்டுவித்தாய்
உன்வையறியார் துடவழிந்தேன்பூரணமே. (௪௦)

நரம்புதசைதோலெலும்பு நாற்றத்துக்குள்ளிருந்து
வரம்பறியமாட்டாமல் மயங்கினேன்பூரணமே. (௪௧)

சிலந்தியுடைதூல்போற் சிவசெந்துக்குள்ளிருந்த
நலந்தனைத்தான்பாராமல் நலமழிந்தேன்பூரணமே. (௪௨)

குருவாய்ப்பரமாகிக் குடிசைத்திரா
அருவாயுருவான தழிகிலேன்பூரணமே.

ஒளியாய்க்கதிர்மதியா யுள்ளிருளாய்க்கினியாய்
வெளியாகிநின்ற

தசுழிமுனையா
கூள்வறியேன்பூரணமே. (சௌ)

முனைத்துடல்தோறும்பிருந்த
கணக்கறியேன்பூரணமே. (சக)

நீளும்பு, புடலுக்குள்பீருத்த
தெள்ளவது திருத்தேனேபூரணமே. (சஎ)

தாயாகித்தந்தையாய் தமர்கிளைஞர்சுற்றமெல்லாம்
நீயாகிசின்ற நிலையறியேன்பூரணமே. (சஅ)

விளங்குபுள்ளுர்வனவாசம் விண்ணவர்நீர்ச்சாதிமலுக்
குலவகளெழுவகையில் நின்ற குறிப்பறியேன்பூரணமே. ( )

ஆனாகிப்பெண்ணு யலியாகிவேற்றருவாய்
மாணாகிசின்ற வகையறியேன்பூரணமே. (சௌ)

வாலையாய்ப்பக்குவமாய் வளர்ந்துகிழந்தானாகும்
பாலையாய்சின்ற பயனறியேன்பூரணமே. (சக)

பொய்யாய்ப்புவியாய்ப் புகழ்வாரிதியாகி
மெய்யாகிசின்ற வியனறியேன்பூரணமே. (சௌ)

பூவாய்மணமாகிப் பொன்னாகிமாத்நாகி
நாவாய்ச்சொல்லான நயமறியேன்பூரணமே. (சௌ)

முதலாய்நவாகி முப்பொருளாய்மூன்றலாகி
விதமாகிசின்ற வியனறியேன்பூரணமே. (சௌ)

ஊனையுடலுயிரா யுண்ணிதைந்தகண்ணெனியாய்க்
தேனையுருசியான திறமறியேன்பூரணமே.

வித்தாய்மரமாய் வினைந்தகனியாய்ப்பூவாய்ச்
சித்தாகிசின்ற திறமறியேன்பூரணமே. (ச)

புகிரண்டமெல்லாம்

சத்திசிவமிரண்டாய்த தான்முடிவிலொன்றாக
சித்திரமாய்நின்ற திறமறியேன்பூரணமே.

பொறியாய்ப்புலனாகிப் பூதபேதப்பிரிவா
அறிவாகிநின்ற ளவறியேன்பூரணமே.

வானிற்கதிர்மதியாய் ளர்ந்துபின்னொன்றானபோய்
ஊனுடலுக்குள்ளிருந்த வுயிர்ப்பறியேன்பூரணமே. (௧)

பொய்யும்புலையுமிகப் பொருந்தவீண்பேசலன்றி
ஐயோவுணையுரைக்க வறிகிலேன்பூரணமே (௧௨)

நிரந்தரமாயெங்கு நின்றவினையாடினதைப்
பரமதுவெயென்னப் பதமறியேன்பூரணமே (௧௩)

கொல்லவாய்பிறப்பிப்பாய்க் கூடவிருந்தேசுகிப்பாய்
செல்வாய்பிறர்க்குட் செயலறியேன்பூரணமே. (௧௪)

வாரிதியாய்வையமெல்லாமன்னுமண்டபிண்டமெல்லாஞ்
சாரதியாய்நின்ற தலமறியேன்பூரணமே. (௧௫)

வித்தாய்மரமாய் வெளியாயொளியாய்
சத்தாயிருந்த தரமறியேன்பூரணமே. (௧௬)

தத்துவத்தைப்பார்த்துமிகத் தன்னையறிந்தறிவால்
உய்த்துணைததான்பாராம லுய்வாரோபூரணமே. (௧௭)

என்றாயுயிரா யுடல்தோறுகியிருந்தும்
என்றுமறியார்க ளேழைகள்தாம்பூரணமே. (௧௮)

நேற்றென்றுநானையென்று நினைப்புமறப்பாய்ப்படைத்து
மாற்றமாய்நின்ற வளமறியேன்பூரணமே. (௧௯)

மணம்புத்திசித்தி மகிழறிவாங்கரமதாய்
நினைவாந்தலமான நிலையறியேன்பூரணமே, (௨௦)

உருப்பேதமின்றி யுயர்ந்தசுத்தபேதமதாய்க்
குருப்பேதமாய்வந்த குணமறியேன்பூரணமே. (௨௧)

சட்சமயபேதங்கள் தான்வகுத்துப்பின்னுமொரு
உட்சமயமுண்டென் றுறைத்தனையேபூரணமே. (௨௨)

பட்டணத்தார்புலம்பல்.

ஈப்பத்திரண்டுருப்பாய் முனைந்துபடைத்துள்ளிருந்த
ஈப்படிவீத்தை திறமறியேன்பூரணமே. (௭௩)

என்னதான்ஹேலென் னெப்பொருளும்பெற்றுவென்
என்னையறியுதா ருய்வேறுபூரணமே. (௭௪)

ற்றறிவோமென்பார் காணர்களுன்பதத்தைப்
பெறறியார்தவகளுக்குப் பிறப்பறுமோபூரணமே. (௭௫)

எனென்பாரண்டமென்பார் வாய்ஞானமேபேசித
எனென்பார்வீணர் தனையறியார்பூரணமே. (௭௬)

ஆதியென்பாரந்தமென்பா ரதற்குண்டவாயிருந்த
சோதியென்பார்நாதத் தொழிலறியார்பூரணமே. (௭௭)

முச்சென்பாருள்ளமென்பார்மோகமெனுமோட்சமென்பார்
பேச்சென்பாருன்னுடைய பேரறியார்பூரணமே. (௭௮)

பரமென்பார்பானுவென்பார் பாழ்வெளியாய்நின்ற
பரமென்பாருன்றன் வழியறியார்பூரணமே. (௭௯)

பத்தனைபேரோ வெடுத்தெடுத்ததாணுரைத்தார்
புத்தனைபேர்க்கொன்றான தறிவினென்பூரணமே. (௮௦)

பகாரமகாரமென்பார் நடுவேசிகாரமென்பார்
பகாரயகாரமென்பார் வகையறியார்பூரணமே. (௮௧)

பகத்துவமாய்க்காம மயக்கத்துக்குள்ளிருந்து
பகுத்தறியமாட்டாமற்பயனழிந்தேன்பூரணமே. (௮௨)

பண்ணைப்பொருளை யுகந்திருந்துபாராமற்
பெண்மயக்கத்தாலே பிறந்திருந்தேன்பூரணமே. (௮௩)

வாயாரவாழ்த்தி முகிழ்ந்துனைத்தான்போற்றாமல்
காயமெடுத்துக் கலங்கினேன்பூரணமே. (௮௪)

ஈந்திரனைமேகமது தான்மரைத்தவாரதுபோற்
பந்தமுறயானுமுனைப் பார்க்கிலேன்பூரணமே. (௮௫)

செந்தாமரைத்தானைத் தினந்தினமும்போற்றாமல்
அந்தாமாய்கிஞ்றாக கிலந்தேனான்பூரணமே. (௮௬)

கீர்மேற்குமிழிபோல் நிலையற்றகாயயிதைத்
தாக்கடிமென்றெண்ணினான் தட்டழிந்தேன்பூரணமே. (அ௭)

நெஞ்சமுருகி நினைத்துனைத்தான்போற்றிடுவோ
வஞ்சகத்தைப்போக்க வகையறியேன்பூரணமே. (அ௮)

என்றாக்கு ளெண்ணெய்போ வெங்குநிறைந்திருந்த
துள்ளமறியா துருகினேன்பூரணமே. (அ௯)

மாயாபிரபஞ்ச மயக்கத்திலேவிழுந்தே
யோயாய்ச்சனன மொழித்திலேன்பூரணமே. (௧௦)

பூசையுடன்புலன போகமெனும்போக்கியத்தால்
ஆசையுற்றேனு மறிவுழிந்தேன்பூரணமே. (௧௧)

படைத்துமிழ்த்திவொய் பார்க்கிற்பிரமாவெழுத்தைத்
தொடைத்துச்சொருஞ்சிலியாய்த் துலங்குவிப்பாய்பூரணமே. (1)

மந்திரமாய்ச்சகாத்திரமாய் மறைநான்காய்கீயிருந்த
தந்திரத்தைநானறியத் தருமோதூன்பூரணமே. (௧௩)

அல்லாப்பகலா யனவரதகாலமெனுஞ்
சொல்லாய்ப்பகுத்த தொடர்பறியேன்பூரணமே. (௧௪)

நரகஞ்சுவர்க்கமென் நண்ணுமிரண்டெண்டாயும்
அரகராவென்ப தறிகிலேன்பூரணமே. (௧௫)

பாவபுண்ணியமென்னும் பகுப்பாய்ப்படைத்தழித்தில்
வாவலையுண்டாக்கிவைத்த வருளறியேன்பூரணமே. (௧௬)

சாந்தமென்றற்கோபமென்றுஞ் சாதிபேதங்கொண்டும்
பாத்தமென்றம்புத்தியென்றும் படைத்தனையேபூரணமே. (1)

பாசமுடலாய்ப் பகலுதுவந்தாணுயிராய்
நேசமுடனீபொருளாய் நின்றனையேபூரணமே. (௧௮)

ஏதிலடியா ரிரக்கியிகத்திலிவந்துன்
புகழ்திலத்தாழப் பரிசுநுள்வாய்பூரணமே. (௧௯)

நானேகிரீயேநா னுமிரண்டிமொன்றானும்
தேனின்றியிதபேரத் தெளிட்டாய்ப்பூரணமே. (௧௦௦)

பட்டணத்தார் புலம்பல்.

ககூட

முடிவிலொருகுனியத்தை முடித்தின்றுபாராமல்
அடியிலொருகுனியத்தி லலைந்தேனோபுரணமே.

க0க,

புரணமாலேதனைப் புத்தியுடனேதினர்க்குத்
தாரணியிக்குநர் தழைப்பிப்பாய்புரணமே.

(க0உ)

புரணமாலே,

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

சட்டமுனிஞானம் ச.

பூசைசெய்யுமுறை.

நாணப்பாபூசைசெய்ய முறையைக்கேளு
 கைமுறையாய்ச்சுவடிவைத்து பூசைசெய்வார்
 பூணப்பாசிலபேர் நான் தீபம்வைத்து
 புகழாகப்பூசைசெய்வார் பெண்ணைவைத்தும்
 நாளப்பாயக்கரத்தைப் பூசைசெய்வார்
 நம்முடையபூசையென்ன மேருபோலே
 ஒதப்பாநாற்பதது முக்தோணம்வைத்து
 உத்தமனேபூசைசெய்வார் சித்தர்தாலே

(க)

தானென்றமேருவைத்தான் பூசைசெய்வார்
 சாபயிட்டாலண்டரண்டம் தீயாய்வேரு
 தேனென்றமேருவுக்குத் தசதீசைவேணுஞ்
 சிறுபின்னையாமொருவர் தீசைப்போகா
 வானென்றவாத்தான் பூசைசெய்தோர்
 வாய்திரந்தான் சொன்னாசெய்த
 கோனென்றவாதசீத்தி தென்னத்தி
 கொள்ளையிட்டானவன

(௨)

கூடியதோர்வாலையுட மூண்டு தககேளு
 குறியறிந்துபூசைசெய்து பிள்
 மாரியதோர்திரிபுரையி னெட்டெழுத்தைக்கேளு
 மைந்தனையிவளை பூசைபண்ண
 தேறியதோர்புவனையுட யெழுத்தைக்கேளு
 திறமாகபுவனையை பூசைபண்ணு
 ஆறியதோர்யாமளையி னொருமுததைக்கேளு
 யவளுடையபதம்போற்றி பூசைபண்ணே.

(௩)

பண்ணியபின்யாமளையி னைந்தெழுத்தைக்கேளு
 பண்பாகதீஷையெந்து முடிந்தபின்பு
 வண்ணியதோர்வாசியென்ற யோகத்துக்கு
 மைந்தனையைத்துப் பிராணயாமந்திரம்
 கண்ணியதோரித்தனையு மறிந்திருந்தாற்
 காயசித்திவிககினக ளில்லையில்லை
 உண்ணியதோருலகமென்ன சித்தரென்ன
 வுத்தமனைவிட்டருறை யெடுக்குகானே.

(௪)

முனிஞானம்-ச

முற்றிற்ற

வெண்பா

காப்பு.

கண்பானொஞ்சுக்கே ஞானத்தால்நல்லபுத்தி
வெண்பாவாய்நூறும் விளம்பவே-பண்பாக
ககனமறுபதமுருவக் ககனமுநடதிர்வறுக
ககனகதிர்வேல்முருகன் காப்பு.

நெஞ்சுடனே தான்புலம்ப னீலனிறத்லாளீன்ற
ஞஞ்சரத்தையாதரித்துக் கும்பிட்டால்-கஞ்சமுடன்
காமமுதல்மும்மலத்தின் கட்டறுத்துஞானமுடன்
பூமிதனில்வாழ்வாரெப் போதும். (ச)

எப்போதிரைவன் யெழுத்தைவிட்டுத்தப்படுவோம்
எப்போயெழுத்தைரெண்டையேத்துவோம்-யெப்போதான்
காமன்வலையறுப்போம் கதிருளியைக்கண்ணொஞ்சே
எமன்வலையறுப்ப தென்று. (உ)

என்றும்பயமறவே யீரெழுத்தும்ஒரெழுத்தும்
நின்றநிலவில்கத்தை நெஞ்சேகேள்-உண்டுநீயி
தேசமெல்லாம்நின்றசைந்த தியெழுத்தேலிககங்காண்
ஆசைவிந்தேகாடுமுத்தே ஆவனையார். (ங)

ஆண்டையாளோடிருந்தேன் அருளானந்தம்பிறவே
கோவுடையான்நின்ற தினங்கூடியே-பூவுடையான்
கட்டகிழைத்தள்ளி கடந்துபெற்றுவெளியில்
இஷ்டமுடன்கொஞ்சே யிரு.

(ச)

இருவினைகளுக்கிடையே யென்னுடமையெண்ணுதே
பெருகினைகொண்டு பிந்ததாதே-மருவுமலக்
கள்ளமெல்லாம்விட்டு கரைந்துகொண்டுநிற்கி
உள்ளுணர்ந்துகொஞ்சேபா ரென்றை.

(இ)

ஒன்றுமறியாதே ஒடியலையாதே
கருவியிற்சென்றுமயங்கித் திரியாதே-சுன்றலை
பிரியாதேநெடிய நெஞ்சேகொடிய
புலவினையும்மாததும் பொருள்.

(சு)

பொருளுடமைநம்பாதே பொய்வாழ்வைநததாதே
யிருளுறவைநம்பி யிருக்காதே-பொருளுறவு
கொண்டரிவினாலே குறித்துவெளியதனைக்
கண்டுபிடித்தேருகொஞ்சே காததை.

(எ)

காத்துடனேசேர்ந்து கனலுருவைக்கண்வெழி
மாத்தியினிப்பிறக்க வாறுதே-யேத்தபடி
ஒடியலையாதே ஒங்காரத்துள்ளொளியை
நாடிருப்போம்மனமே நாம்.

(அ)

நானெனதென்னென்றுவினை ஓடியலையாதே
தானவனெயென்று தரிக்காய்நீ-ஏன்மனமே
வீணுவல்கொன்னாதே மேலாம்பழம்பொருளை
காணாமல்கொன்னாய் கருத்து.

(க)

கருத்துவெறுகாதே கண்டிடத்தில்ஓடாதே
விரித்துப்பலவேடம் மேவாதே-பெருத்ததொரு
சஞ்சலத்தைவிட்டு ஸலமரிந்துகாண்மனமே
அஞ்செழுத்தாவொன்ப தடை.

(க0)

ஒன்த்துவாய்கூட்டை யுருதியென்றும்பாதே
ஐம்புலீனையென் றணுகாதே-இன்மமுடன்
சிற்பறத்தினுள்ளே தெளிந்தபறமானத்தத்
தற்பொருளெமெய்யென் றுணர்.

(௧௧)

மெய்யுணர்ந்துபாராமல் விரிந்தகன்றுபோகாதே
ஆய்யன் திருவிளையாட்டென்றறிநெஞ்சே-செய்யதொரு
ஆணைமுத்தம் பெண்ணெழுத்து மணுவாகின்றனடு
காணும்பொருளுரைக்குக கால்.

(௧௨)

கல்லானநெஞ்சே கவலைக்கருத்தாகி
பொல்லாப்பவக்கடலில் போகாதே-யெலலாம
ஜெலக்குமுழியென்றுநினை செம்பொன்னிநம்பலத்தை
கலகமறப்பாாததே கரை.

(௧௩)

கரைதெரியாயினபக காமக்கடலில்மூழ்காதே
வரையடைந்தவாழ்வைநததி போகாதே-உரையிறந்த
ஒசைவிரதுவேமனமே உறசபையாலரிந்து
நேசமுள்ளபாக்கியத்தி னில்.

(௧௪)

பாக்கியத்தைக்கண்டு பரிந்துமகிழாதே
தாக்குமிடிவந்தால் சலியாதே-நோக்குமே
ஒருவன்றிருவிளையாட் டென்றுணருநெஞ்சே
கருத்தாலேநின்று கருது.

(௧௫)

கருதாதேமகையர்கள் காமவலைக்கேகுகி
உருகாதேநெஞ்சே ஒருவன்-இருகாலை
நரத்தயந்துசேர்த்துக் கனலைக்கண்காட்டித்தின்கண்டரை
போற்றுபார்ஒத்தனல்ல பொன்.

(௧௬)

பொன்னாசைமண்ணாசை பூவருழலாராசையென
சொன்னாசையென்றறிந்து சேராது-யென்னாளும்
யீசுனமைத்தபடி யிருக்குககாணிம்மூன்றும்
பாசமதுநெஞ்சே பரிந்து.

பரிந்துநிரியாதே பார்வினைக்கு அஞ்சாதே
அருந்துருசின்தித் தலையாதே-வருந்தி
நடந்துசுத்திராடியிலே னாதமரிநெஞ்சே
உடைந்திடுமுன்னேயிருந்த உடல்.

(௧௮)

உடம்பழிந்துபின்மனமே ஒன்றுங்கிடையாதே
உடம்பழியுமுன்கண் கெணராதே-உடம்பிற்
கருநிறத்தசேர்ந்து கருமலைச்சிற்றற்றும்
பருகுசித்திரக்கலைமதியும் பால்.

(௧௯)

பாவிருக்கும்தோல்தனத்தை பாராதேமங்கையர்கள்
காலிசிக்கைநத்திக் கறையாதே-கோல்யெடுத்து
வீரமறவி வருமுன்வினையருக்கு
பார்வழியினருளைப் பார்.

(௨௦)

பார்த்தவிடமெல்லாம் பரமென்றிருமனமே
காற்றணல்மண்ணீர்வெளியாம் கண்டதெல்லாம்-மாத்திரண்ட
ஐம்புலனும்நில்லாது ஆசைகளும்நில்லாது
யென்புடலும்நில்லா தினி.

(௨௧)

ரியசுகம்ஐம்புலனென் றெண்ணுதேநெஞ்சே
இனியசுக மறவாதே-யினியசுகம்
கண்டதெல்லாமெவ்வுலகு காணாதுஇவ்வுலகில்
நின்றதோநில்லாத தோ.

(௨௨)

நில்லாமல்ஒடுகின்ற நெஞ்சேநிலையில்லா
மெல்லாப்பசையா விருக்குங்காண்-பொல்யாக்
கருக்குழியிலேபிறந்த கன்மவினையானால்
நீருக்கருக்கவேணும் தினம்.

(௨௩)

கினந்தினப்போதாதுலுந்தான் தீதறநில்லாமல்
யினம்பிரிந்தமான்போல் யிருந்தால்-கினந்தினமும்
ஒவகாரத்துள்ளொளியை யுற்றுணர்ந்துநீமனமே
நுகார அக்க மற.

(௨௪)

அசுததால்ஐம்புலனும் ஆகாரத்தால்மேய்ந்த
கச்சத்தானிச்சயமாய்க் கொள்ளாதே-மெச்சத்தான்
அண்டமெல்லாம்புலருவ ஆகாசமுங்கடந்து

நிலையறிந்துநில்லாமல் நீபாவிசெஞ்சே
அலைமதிபோலேதினமு மாளாய்-கலையறிந்து
மாறியுங்கடத்தினையும் மார்புரத்தையும்புதைத்த
வீரனையுந்தேடி விரும்பு.

(உச)

விரும்பித்தனித்தனியே மெய்யுணராதேமாய்கை
யிரும்புண்டநீர்போலே வேகும்-கரும்பத்தை
தின்றாலல்லோதெரியும் நெஞ்சேதினும்புலனை
வென்றாலல்லோவெளிச்ச மாம்.

(உ௭)

வெளிச்சமில்லாவிடே விளக்கேத்தினவிடே
கழிசெறிந்தநின்றதைத்தான் கார்நெஞ்சே-வெளிச்சமற
தொண்ணூத்தார்த்தத்துவமும் ஒவ்வொன்றாய்த்தோன்றுகா
யெண்ணிவிவைகாண திருட்டு.

(ண்)

இருட்டினையமாய்கையால் எவ்வுலகுந்தாயை
பொருட்டினையேமூடும் ஐம்புலனான்-திருட்டிமன்
வண்டருடன்கூடாதே வாழ்மனமேநாயிருவோர்
கண்டுகொள் வோம்காணு ததை.

(உக)

காணுததைக்கண்டால் கண்டதெல்லாங்காணுது
வீணாவல்கொண்டுஅக மெலியாதே-ஹைதே
ஐந்திரியத்தோடு யிணைகாதேபாவிசெஞ்சே
செஞ்சொல்மறை அக்கறத்தை தேடி.

தேடினலைந்து திருக்கறத்தைச்சென்றுவெழி
றாடினல்கெஞ்சே நலம்பெறலாம்-ஆடியே
பொல்லாப்புவிசாண் பேசாமதைகம்பாதே
யெல்லாம்பெயிலில் மஞ்சளே.

மஞ்சளையகூந்தல் மடவாரைகண்டிருகும்
பஞ்சமலநெஞ்சே பகரக்கேள்-மஞ்சள்
மயங்காணுமஇந்தவுடல் மாயவாழ்வெல்லாம்
அயன்காணளித்த சூஸ்திரம்.

(௩௨)

சூஸ்திரத்தாலாடும் சுழிமுனையைத்தாந்திரந்த
பார்த்திருந்தால்வாராது பாவமெல்லாம்-சூஸ்திரத்தை
பாராமலேயிருந்து பாவமனமேபிறக்க
வாராமலேயிருக்க வா.

(௩௩)

வாசிதனைப்பிடித்து வன்சனலோடேசேர்த்து
சீசெயெனவே திரியாமல்-மாசி
இருளானதைச்சேர்ந்து இருந்தாயெநெஞ்சே
பொருளானதைமறந்து போடு.

(௩௪)

போட்டிலிக்குமபொல்லாபுழுச்சொரியுநாய்விடக்கே
கூட்டற்குலைந்து குலைந்திடுமுன்-காட்டித்
தாழ்வுவாராய்நெஞ்சே தருதரமாய்யெவரும்
முறவானதைமுயிர்போம் முன்.

(௩௫)

முன்னயனெழுத்தும் மூன்றுவினைகண்டுமுன்று
பின்னுந்தெரியிலையே பேய்மனமே-தன்னை
அரியாமலேயிருந்தால் அவனரிவானேமனமே
குரியானபுத்தியென்றே கொள்

(௩௬)

கொள்ளைக்ககப்பட்டிக் குடிசைகேடறாடிருந்து
கள்ளக்கருத்தால் கருதாதே-மெள்ளமெள்ள
ஆய்த்தாய்த்துபார்த்துநீ ஆறாருக்கப்பாலே
தேர்த்தாய்த்துபார்த்து தெளி.

(௩௭)

தெளிந்திர்பட்டமுர்தம் சேர்ந்தால்தெளியாதா
தெளிந்திர்காட்டா தவைபோல்-தெளிந்தால்
சகலபொருள்தோற்றம் தாழ்வுவருளுமென்றும்
பகலிரவில்லாத பதி.

(௩௮)

பதிபசுபாசக்களை யும் பற்றதிலேனெருவப்
பதிதனிலேதங்கிப் பவமருந்து-கதிபெறவே
வீணாமோநெஞ்சேகேள் வேதார்த்தத்துட்பொருளை
காணாமலாமோகணக்கு.

(௩௩)

கணக்கரியாமாயக் கருவிகறணதிப்
பிணக்கரியாமற்பேதை நெஞ்சே-விணக்கம்
மரிந்திணக்கவேணும் மருள்வெளியினுள்ளே
செரிந்தவிந்துலுத்தைச் சேரு.

(௪௦)

சேராதேமாய்கைதனை சேர்ந்துகருக்குழியை
பாறுதேநெஞ்சே பதையாதே-சீறான
சித்திரத்தைப்பார்ந்து தினமனமேசித்திரத்திங்
சத்திரத்தைக்கொள்ளா யுகந்து.

(௪௧)

உகந்துகந்துநெஞ்சமே ஓரெழுத்தினாலே
அகந்தையேசுத்திபண்ணி யாய்ந்து-முகந்து
குடியாமலாமோ குலவுமலமான
மிடியானதுதீரவேண்டி.

(௪௨)

வேண்டிந்திரவியமும் மேலுயர்ந்துபள்ளியெல்லாம்
ஆண்டதிரைநாடு மம்பலமும்-மாண்டுபெரும்
காடுயந்தாரேமனமே கண்டாயோமாயநயன்
தேடரியயீசன் செயல்.

(௪௩)

செயமாகநெஞ்சே திருட்டுமலக்கேட்டை
பயமறவேவெட்டிப் பரப்பி-நயமான
வாசியினுல்கட்டொடிக்கி மதிமயக்கக்கண்டிருப்போம்
பேசியனும்பேசாம லே.

(௪௪)

பேசாதஞானப் பெருமைக்கிடப்பதுதான்
ஆசாபாசக்களில்லா தார்க்கல்லோ-உசாமல்
தேசமெல்லாம்ஒடித் திரியுறையேமனமே
ஆசாபாசங்களும் நீயாய்.

பாசங்களைந்து பதியிலிருந்துகொண்டு
பேசரியகாலப் பிடித்திருக்க-நேசமுடன்
னமிருவருங்கூடி னாதாந்தஞானத்தை
தாமொருவனாயிருக்கத் தங்கு.

(௪௧)

தங்குநெடுவனையில் சகலங்களுக்கடந்து,
யெங்குனன்றினு யிருக்காமல்-மங்கு
கருவானுய்நெஞ்சே கரிக்காலதுதன்
வருவானேயென்ன வகை.

(௪௨)

என்னவகையெய்தோம் யெமதுதன்வந்தாக்கால்
பின்னையென்னஒட்டானே பேய்நெஞ்சே-சொன்ன
படியேகேள் துதர்களும் பரிந்துவருமுன்னே
யடிதேடிக்கொண்டே யமர்.

(௪௩)

அமறும்மனம்புத்தி யாங்காரமோடுசித்தம்
அமறும்பொழுதுவேறானோர்-அமரும்
கோவென்றுரைத்தநமன் கொண்டிபோம்போதறிவு
வாவென்றால்நெஞ்சே வராது.

(௪௪)

வாராதுநெஞ்சே மயக்கம்வருமுன்னே
வேறானதைப்பிடித்து மேலேரி-பாராமல்
பொய்யிலேநில்லாதே புத்திகெடாதேயிருந்தால்
மெய்யிலேநின்றிரிவேரீம் மெய்.

(௪௫)

மெய்யாறுவீடுகளாய் மேலாம்பீடைவீடாய்
ஐயாறும்மாறும் மருபத்தாய்-மெய்யாக
கண்டதெல்லாம்பாண்காண் காணாததைத்தேடி
கண்டுருகிநெஞ்சே கனி.

(௪௬)

கனியருந்தமாட்டாமல் காயருந்துறும்மனமே
கனிருகிபோலாகுமோ காய்தான்-யினியதுகேள்
கானும்நீயும்கனிகாண் கடுவிருந்ததேருகிகாண்
தெனும்பாலும்போலே சிவன்.

(௪௭)

சிவதவங்களைத்தேடி சீயெழுத்தையுடறுத்து
சிவதவங்களைத்தேடி சேராமல்-அபதபங்கள்
பண்ணாதேநெஞ்சேசேகன் பாரவினைவந்தாக்கால்
யெண்ணாதே அஞ்சாதே யேங்கு.

(௫௨)

யெங்காதேநெஞ்சேசேகன் யெவ்வினைகன்வந்தாலும்
யேங்காதேசத்தும் யினாயாதே-தங்காமல்
கேண்டவனும்செத்தவனும் கூட்டத்தானும்வந்தால்
னின்றுகுறித்துண்மையிதென் மெண்.

(௫௩)

யெண்ணரியநெஞ்சே யினியபால்தன்னை
அன்னத்தண்ணீர்நீக்கி யுண்ணும்-தன்மைபோல்
துன்பங்களைத்துலைத்து தாயவெழியுடுருவா
யின்பங்களைச்சேர்ந் திரு.

(௫௪)

சேர்ந்திருவோரும்பாலும் தேனும்போலேகலந்து
வாய்த்திலேயுள்ளரிசை யாகாமல்-போங்காமல்
தத்திமறக்காணன் வருவானேவந்தாக்கால்
யேத்தப்படுவாரெஞ்சே யெவன்.

(௫௫)

எவனிருந்துநெஞ்சே யெதுப்பாறுமுண்டோ
கவனமறநின்று கருதுநல்லால்-புவனமெல்லாம்
வித்துயிரெல்லாகழண்டு விண்ணுடைந்துதேமன்மே
மற்றுடலையுண்குதே மண்.

(௫௬)

மண்ணெழுந்தும்நீர்யெழுந்தும் வாய்வெழுந்தியெழுந்தும்
விண்ணெழுந்துக்கூடி ஒருவீடாகி-நண்ணரிய
மாயமெல்லாமுண்டாக்கி வைத்தான்காண்நெஞ்சே
யிக்காயமெல்லாம்ஹைஸல் கருது.

(௫௭)

கருவழித்தால்வித்தையில்லாக் காரணம்போல்நெஞ்சே
கருவழிந்துதெல்லாம் கண்டதெல்லாம்-கருதி
திரியாதேநெஞ்சே சிவன்செயலையல்லாமல்
மதிராரியில்வாக்கால் வந்தி

(௫௮)

வந்துதவும்நா தாந்த வாகனைக்கண்டேவணங்கித்
தந்திரமாய்ச்சென்று தரியாமல்-அந்தரத்தில்
விட்டபட்டம்போலலைந்து வெவ்வினையினுல்மனமே
தட்டுகெட்டுப்போகாதே காண்.

(௧௦)

தானந்தவமுயர்ச்சி தாடாண்மையோடுநெஞ்சே
வானம்பிறந்து வழிகூடி-ஞனுமதில்
நீயுமொருநிழலில் நின்றங்கிளை ப்பாரி
தோயுமதிதானே துடங்கு.

(௧௧)

துடங்குவினையருத்து சுத்தமெலாங்கழித்து
அடங்குமிடத்தில் அடங்காமல்-கிடந்து
பறந்தெடுத்தஞ்சுதுபோல் பதைக்கிறுயேமனமே
அறுஞ்சூப்புமா ிதன் னடியில்

(௧௨)

மதனசறத்தால்மனமே வையகமெல்லாமயங்கி
விதனத்திறக்கமரங்குலவல்லால் வேரில்லை-மதனாலே
சத்துச்சுகத்தைனத்தி தானலையவேண்டாங்காண்
மெத்தசுகத்தை வெருத்து.

(௧௩)

வெருத்துவெருத்துகொண்டாபோல் வீணிலேநெஞ்சே
பொரித்தமக்கினுய்போல் போகாதே-குரித்தடுத்து
தேடியேவாசிதனை சேர்ந்துகலந்தபொருள்
கூடினாலாமோ குணம்.

(௧௪)

குணங்கன்பலவிதமாய் கொள்ளாதேநெஞ்சே
வணங்குக்குணமாக வந்து-நுணங்கியே
மண்டலமெலாங்கடந்து மகாவீட்டைத்திறந்து
கண்டெடுத்துக்கொள்ளவோ கனம்.

(௧௫)

கனதனத்துமாதர் கைக்காதல்கொண்டாப்போல்
வினையருப்பாணைக்குருகவேண்டாமோ-நினமே
சோதித்தானல்லாமல் சுபகாரியமாக
போதித்தாங்கொள்விலையோ

பட்டணத்தாரா ஞானம்.

புத்திரமும்லித்தைதரும் பெரல்லாப்பில்லாமல்நெஞ்சே
சித்திமுத்திபேரின்பும் சேர்ந்திடலாம்-நித்தரித்தம்
தானந்தமானதொரு சற்குருவோடேபழகி
ஆனந்தமுண்டிருக்க லாம்.

(௬௭)

கால்வழிசென்று கருப்பசுக்குழிக்கிக்கீழ்
மூலமுற்றநல்வழியே மூழ்கினறி-மாலை
இருட்டறுததுப்போடாமல் யென்பாவினெஞ்சே
திருட்டுவிததைசெய்கிறாய் சென்று.

(௬௮)

சென்றுசிவனடியில் சேர்ந்தபெரும்பாம்பு
ஒன்றுமிகவாசியைத்தான் ஒட்டாமல்-நன்றாய்
நிலையாகநில்லாமல் நீயலைகிறாய்மனமே
அலைவாயினிஸ்தரும்பு மாய்.

(௬௯)

தாய்தந்தைபெண்டிபிள்ளை தானென்றிரங்கிநித்தம்
கரப்பரிக்கிறாயே கனியிருக்க-தாய்தந்தை
யெத்தனைபேர்பெத்தாறோ யென்மனமேநாமுந்தான
யெத்தனைபேரைபெத்தோம் யிங்கு.

(௭௦)

இங்குஅங்குமாய்மனமே யீடழியவேண்டாங்காண்
அவகம்பொருளாய் அரிந்துகொண்டு-எங்குமெங்கும்
நாமேசிவமாக நாடினாஸ்ஞானமொழி
தாமேஅருளைத் தரும்.

(௭௧)

அருளில்லாதார்க்கு அருளறிவுதங்குமோ
அருளறிவுதானல்லோ ஆனந்தம்-அருளறிவு
தேடுவதுகூடுவதும் சிந்தையாணந்தமுடன்
ஆடுவதும்தானறிவி னால்.

(௭௨)

நாலெழுத்துஆறு கடுவெழுத்துயீராந்து
ஒடினாஸ்மூன்றி னொடுபதினாருமே-ஒதாய்
ஒரெழுத்தைகண்டிறங்கி உன்ஜெனாடுறங்கி நெஞ்சே
ஒரெழுத்திலேசெ

(௭௩)

உறைகளத்தினுற்போலே உள்ளமலங்களெல்லாம்
அகரத்துடைந்துநெஞ்சே யருதியிலே, நித்தி
புளியம்பழத்தோடு போலிருக்கவேணும்
உடலழியுங்காலங்க ளுக்கே.

(எச)

காலங்கழிந்திடுமுன் கடைவாயில்பாலுறுமுன்
வேலங்கனைய விழிமடவார்-யேல
குழியில்வைத்துமாறடித்து கூப்பிடுமுன்மாய்கை
களையெடுத்துப்போடுமுன் கண்ணால்.

(எடு)

கண்ணலேஞானம் கருதாமல் நெஞ்சே
எண்ணுதமாய்கை யெல்லாமெண்ணுகிராய்-நன்னாய்கை
பார்க்கவேணுந்தனையும் பத்திரைமாத்நுத்தகம்
ஆக்காமல்போகாதோ உன்னால்.

(எசு)

ஒண்ணலேநெஞ்சமே ஊழ்வினைவந்தாலும்
எண்ணுந்நம்பாம்பின்வாய்தேரைப்போல்-முன்னாலே
அகப்பட்டுப்போகாதே ஆனந்தமெய்வினக்கு
நம்பித்துனைக்குமுற்றும் நம்பு.

(எள)

நம்பினுன்றன்னை நடுவனையிலேயிருந்து
கும்பிடாதார்க்குங் குரையுண்டோ-நம்பி
பளிக்கொளிர்போல்நெஞ்சே பரந்திடலாமெய்க்கும்
மெழுகனலோடே சேருமே.

(எஅ)

ஔமன்வருமுன்னெஞ்சே யிருவியையுமெதென்றும்
சாமநடுவதனில் சார்ந்ததிலே தந்த-மனமுடனே
காலனையும்வென்றுசில காமனையும்வென்றுபின்பு
பாலிருக்கலாமதுநாம் பார்.

(எக)

பாரயனும்பாலும் பரமமருந்திரனும்
காரணையவாரணத்தை தான்கண்டு-சிராமனமே
நக்கத்திடைசமியே நற்கனகபொற்பதியில்
சொற்கனகத்தற்பதியில்

தோன்றுமேயெல்லாச் சுகமுற்றதில்மனமே
தோன்றுமேஆனந்தச் சந்திரபின்-தோன்றுமே
அக்ஷரச்சுருக்கினோடு அக்கரப்பெருக்கமுடன்
உச்சரித்துரைக்கிதென்ற உண்மை. (௮௪)

உண்மையிதுகாண்மனமே ஒளியிருந்தவீடதுகாண்
உண்மைசிவனிருக்கும் ஊறுகாண்-உண்மை
கருமைதங்கிஒளியெழுந்து கனத்ததந்தியுள்பதங்கள்
மருவுதங்கியினியுகந்த வாறு. (௮௫)

வருந்தும்பொழுதுகாண் மாயையாய்நெஞ்சே
வருந்தும்குண மாகவந்து-வருந்தும்
யிருவினை துடக்கறுத்து யெழுவகைபிறப்பறுக்கும்
கருமலித்திறுக்கறுங் காண். (௮௬)

காண்மனமேசத்திசிவம் ஒன்றாககாரணத்தை
காண்மனமேமாலயனும் காணரிதை-காண்மனமே
சேம்பொன்னம்பலத் துள்ளோர்செழுஞ்சொலென்று
மன்றுலொன்றும் அம்பலத்தில்ஆடும் நடனம். (௮௭)

நடனமதுபார்மனமே நயனத்திடைநடுவே
நடனமதுநாலாம் பதங்காணும்-நடனம்
பதிமதிவித்தாய்மனமே பலகெதிவித்தாயெனவே
அதிவிதசித்தாத்த மாடும். (௮௮)

ஆடும்பதிமனமே அம்பலத்தைசுட்டிநடனம்
ஆடும்பரமருகு ஆனந்தம்-ஆடுகின்ற
உற்றதனைஉற்றற்று சுத்தபித்தனைத்தசுத்தா
சித்தசித்த கைச்சித்தத்திலுத்து நில். (௮௯)

நில்லுநிலவறமாய் நேசமுடனேபதியில்
நில்லுபிறவியற நேசஞ்சே-நில்லு
கனல்மதியுத்தருமிடரும் கதிரெழுத்துக்கவிமதியும்.
புனலொடுசெஞ்சடைமுடியும் பேரற்றி. (௯௦)

போற்றித்தினமனமே பொல்லாக்குலங்கள்விட்டுக்
காத்துங்கனலுங் கருத்துஒன்றாய்-பார்த்தரிவால்
சுத்தமலபித்தையத்து சுற்றஒழிசுற்றிலுத்து
சற்றமறுத்துத்ததிலே தவரு.

(௮௮)

தங்குநீசென்று சதாசிவத்திலேமனமே
மங்குக் கறுக்குழிகள்-வாதவகுல்
கருவும்புனலும் கதியும்கெதியும்
விதியும்திறுத்தான் வெளி

(௮௯)

வெளியில்வெளியாகி விண்ணவன்றனாய்மனமே
வெளியினொளி யாயிறுக்க-வெளியிரவு
கரியுரித்துப்போற்றவனை கதிர்மதியைச்சென்றானே
கருவறுத்துப்பார்த்தாலே காண்.

(௯௦)

காணுமனமே கரிகாலனேவதைத்துக்
காணுமுலகமெல்லாம் காணுருவாய-தானுவாய்
மனவிரகமானபுலி மன்றுளன்றுநடனமிடும்
கனகரத்தின செயலுற்ற பாதம்.

(௯௧)

பாதத்தானஞ்செழுத்தான் பரமபதத்தான்சிக்க
நாதத்தானென்றுநெஞ்சே நன்றாக-போதத்தான்
ஆரணந்தானோடைந்து அண்டமெல்லாம்சுட்டதிரு
நீரணிந்துகொண்டிருப்போ நித்தம்.

(௯௨)

நித்தனாய்நிர்மலனாய் நின்றலகம்மூன்றுக்கும்
கர்த்தனாய்அஞ்செழுத்தின் காரணமாய்-பெற்ற
குருவினிருபதமுனது குளிருமண்முருகிநினை
தருமனதுபற்றமனமே தான்

(௯௩)

தானவனேஆகாட்டால் சண்டாளன் இழுத்தடிப்பான்
தானவனுமங்கேதரிக்கொட்டான்-மான்மனையார்
கலங்கும்கலவியிலே கருதித்தான்கொடுப்பான்
முதல்நினைதீரும்படிதேரு நெஞ்சே.

(௯௪)

பட்டணத்தார் ஞானம்.

நெஞ்சேயுனக்கு நிலவரமாய் சொன்னதெல்லாம்
நெஞ்சேயென்சொல்லொன்றும் நிகழாதே-நெஞ்சே
கருத்திசை பிச்சைதள்ளி கருத்தொன்றுசெப்பசித்தாய்
கருத்தக்கோசலதள்ளி கருத்துள். (௯௩)

உள்ளிருந்துநெஞ்சே உலாவுஞ்சிவகுருவை
வெள்ளெருக்கன்பூசுக்கும் மேனியனே-உள்ளே
மன்முருகப்பார்த்தான் மலேசிலையாய்ச்சென்றானே
உனதரிவால்பார்த்து ஒது. (௯௪)

ஒதுநீநெஞ்சேகேள் ஒரெழுத்துமந்திரத்தால்
ஆதியாய்என்கும் அமர்ந்தானே-ஒதினான்
கடியகொடுமிடியகலும் கடியகொடுமணியகலும்
கடியவிட்டனுகாமல் காற்கும். (௯௫)

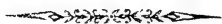
காற்குந்தினமனமே : டியப்பிறப்பறுதது
கார்க்கும்பலபிணிரோய் காட்டாமல்-நோக்கும்
யன்றுமிதைபகல்வெளியில் வளறுதமதனை
யுந்தியிலுணரதி வாழ். (௯௬)

வாமுநீநெஞ்சே மயங்கித்திரியாதே
யேழெழுத்துக்கப்பா லிருப்பானே-யேழை
வருத்தநதிரித்தனன்பன் மனசுந்தில்தங்கி
பரிததரத்தினக்காணத்தே பணி. (௯௭)

பணிந்துதுதிமனமே பல்லுயிர்கட்கெல்லாம்
அணுவிலணுவா யிருந்தானே-துணிவாய்
பிறவாதிருக்கவும் பேரின்பவாழ்முதலை
திறமாகம்புநெஞ்சே செலுத்து. (௯௮)

பட்டணத்தார் ஞானம்-ா
முற்றிற்று.

பட்டினத்தடிகளின்சீடராகிய
பத்திரகிரியார் சரித்திர நுட்பம்.

இல்லறத்தவர்கள் சொல்லுதற்கரிய வல்லவராகிய துல்
விய மனதுடைய பட்டினத்தடிகளவாய்க்கா தன்வீடுநாடு முத
லியவற்றை யகன்று சகலதேசமும் திரிந்து ஐயமேற்பதில்லை
யென்றுறுதிக் கொண்டு பத்திரகிரிமகாராசன் ஊர்ப்புரத்
திலுள்ள கணபதியாலையமடைந்து ஞானநிஷ்டை கூடியிரு
க்குஞ்சமையம் கள்வர் சிலா கூட்டமிட்டி பத்திரகிரி யரசன்
மனையிற்புகுந்து வெகுபொருள்களைச் சுவர்ந்துபோகுகால்
வழியிலுள்ள கணபதிகொன்றுபரிசரிக்க நினைத்து ஓர் இர
ததின ஆரத்தை வீசாட்டி ஏகுககாலஅவ்வாபரணம் பட்டின
த்தடிகளா கண்டததிலமைய உதையததில் அரண்மனைக் கா
வலர்கண்டு இவருக கள்வரை சேர்ந்தவரென்று வற்புறுத்தி
அரசன் முன்னிலைவிடுக்க அவர் வினாக்கட்கெலலாம் சிவசிவ
வென்றிறைஞ்சிய அடிகளைக் கண்ணுற்ற வரசன் சற்று மய
நகி அமைச்சனமனமபடி ஆக்கின தருகவென்றசைக்க கழு
வேற்ற நியமித்தனா, பட்டினத்தடிகளா காவலரால் கழுமரத்
தை யடைநது சற்றும் சலிப்புறது புன்னகைக் கொண்டு
(என் செயலாவ தியாதோன்றுமில்லை யினித் தெய்வமே.)
என்னுஞ் செயயுளைப்பாட கழுமரம் கொழுந்துவிட்டெரியக்
கண்டகாவலர் அரசனுக்கறிவிக்கதிடுக்கிட்டிபாதசாரியாயோ
டிவந்து பட்டினத்தடிகளா பாததப்பிலவழி மன்னன்மனபக்கு
வமற்றது கண்ணோக்க பத்திரகிரியரசன் இராஜகோலநீக்கி
உடன் தொடர்ந் திருவிடைமருதருக்குச் செலயெனவாக்
களித்து மீண்டும் சிவஸ்தலகன் திரிந்து திருவிடை மருத
ரையடைந்து கீழ்கோபுரவாயலிலவீற்றிருக்க பத்திரகிரியா
சனும் பலஸ்தலகளுந் திரிந்து திருவிடைமருதரை யடை
ந்து குருவைக்கண்டு வணங்கி அவர்சொற்படிமேலைக்கோபுர
வாயிலிலிருந்து பிச்சையேற்று வந்து குருநிவேதனஞ்செய்து

கஅஉ பத்திரகிரியார் சரித்திரதுட்ப்பம்.

மீதி சேடத்தையுண்டு யோகமெய்தி யிருந்தனர். இவ்வா
ரிருக்க பத்திரகிரியாரிடம் ஒரு பெட்டைநாய்க் குட்டிவந்து
வாலைகுழைத்து தன் பசினோயைக்குறிப்பித்து நிற்க அதனை
யறிந்து தமது சேடப் பிரசாதமளிக்க பசியாறி அவருடன்
கூடவேயிருக்க இதைச் சிவபெருமானறிந்து பட்டினத் தா
ரிடஞ் சென்று அதிக பசியுள்ளவர் போல் அபிநயிக்க பட்டி
னத்தடிகன் யான் கோவணந் தாங்குவதே பாரமாக வுடை
யேன் மேற்கு கோபுரவாயிலி லிருக்கின்றான் சமுசாரி அவ
னண்டையேகிலால் பசியாற்றுவானென இதைச செவியுற்ற
ஈசன் மேற்கு கோபுரவாயிலி லிருக்கின்ற பத்திரகிரியாரை
யடுத்து கீழ்த்திசையாலிலிருக்கும் பட்டினத்தடிகன் புகன்
றதையுரைக்க பத்திரகிரியார் இவ்வோடும் நாய்க் குட்டியு
மோ என்னைச சமுசாரியாக்கின என்று பாத்நிரத்தை எழுத
தெரிய அப்பாத்திரம் நாய்சிரசின்பெரிப்பட்டு மரித்ததுஉட
னே சிவபெருமான்மறைந்தருளபின்பு பத்திரகிரியார் திருப்
புலம்பல் முதலிய பலதமிழ்க் கண்ணிகளு மியற்றியும் சிவ
யோக மெய்தியுமிருக்க மரித்தநாய் காசிராஜன் மகளாய்பிற
நதுவளர்ந்து பக்குவமடைந்ததை அரசனறிந்துபுராகிதரை
யழைத்து என் புத்திரிக்குத் தக்க புருடனையிமிக்க வேண்டு
மென அதைக்கேள்வியுற்ற பெண் துடுக்கிட்டி பிதாவைநோ
க்கி யானொருவனுக் குரியவளல்ல திருவிடை மருனரில் மே
லைக்கோபுரவாயலில் வீற்றிருக்கும் எனது குருநாதரிடம்ஒப்
பு விப்பீரென அரசன் அதிசயித்து உண்மையை விசாரித்த
றிந்து புத்திரியை பத்திரகிரியார் முன் கொண்டு வந்து விட
அவர் நிஷ்டையி லிருந்து விழித்து நோக்க அப்பெண் அடி
நாய்மீண்டுந் திருவடியை நாடிவந்ததுயெனயாவமுறிந்த ஞா
னியரொழுந்து அப்பெண்ணின் கரத்தைப்பற்றிச் சென்று கு
ருவாகிய பட்டினத்தடிகளிடம் விட்டு தும்மிசசிட்ட முண்ட
நாய்க்கு மிப்பிறவீனோய் வரலாமோவென பட்டினத்தடிகள்
(அவன்செயலன்றி யாவதொன்றில்லை) யெனதிருவழுளை நா
டினர் அப்போது ஒருபெருஞ் சோதிதோன்றி அதில்அப்பெ
— பத்திரகிரியார் மறையச சோதியும் மறைந்தது.

பத்திரகிரியார் அருளிச்செய்த

மெஞ்ஞானப்பிலம்பல்.

- முத்தி தரும்வேத மொழிந்தபுலம்பல்சொல்ல
அத்திமுகவன்றன் அருள்பெருவதெக்காலம். (௧)
- ஆங்காரமும்மடக்கி ஐம்புலனைச்சட்டறுத்துத்
தூங்காமற்றூங்கிச் சுகம்பெருவதெக்காலம். (௨)
- நீங்காச்சிவயோக நித்திரைகொண்டேயிருந்து
தேங்காக்கருணைவெள்ளந் தேக்குவதுமெக்காலம். (௩)
- தேங்காக்கருணைவெள்ளந் தேக்கியிருந்துண்பதற்கு
வாங்காமல்விட்டகுறை வந்தடுப்பதெக்காலம். (௪)
- ஆயாக்கவழையின லுள்ளடைந்துவாடாமல்
மாயாப்பிறவி மயக்கறுப்பதெக்காலம். (௫)
- மாயாப்பிறவி மயக்கத்தைபூடறுத்துக்
காயாபுரிக்கோட்டை கைக்கொள்வதெக்காலம். (௬)
- காயாபுரிக்கோட்டை கைவசமாய்கொள்வதற்கு
மாயாவனுபூதி வந்தடுப்பதெக்காலம். (௭)
- சேயாய்சமைந்து செவிலைமேபோற்றிரிந்து
பேய்போலிருந்துன் பிரமைகொள்வதெக்காலம். (௮)
- பேய்போற்றிரிந்துன் பிணம்போற்கிடந்துபெண்ணைத்
தாய்போனினைத்துத் தவமுடிப்பதெக்காலம். (௯)
- கால்காட்டிக்கைகாட்டிக் கண்கள்முகங்காட்டி
மால்காட்டிமெக்கையரை மறந்திருப்பதெக்காலம். (௧௦)
- பெண்ணினல்லாராசைப் பிரமைதனைவிட்டொழிந்து
கண்ணிரண்டுமூடிக் கலந்திருப்பதெக்காலம். (௧௧)
- வெட்டுண்டபுண்போல் விரிந்தவல்குற்பைதனிலே
தட்டுண்டுநிற்றைக தவிர்வதுவுமெக்காலம். (௧௨)

கஅச

பத்திரகிரியார் புலம்பல்.

ஆறா தபுண்ணி லமுந்திக்கிடவாமல்
தேறாதசின்தைதனைத் தேத்துவதுமெக்காலம். (க௩)

தந்தைதாய்மக்கள் சகோதாரும்பொய்யெனவே
சிந்தைதனிற்கண்டு திருக்கறுப்பதெக்காலம். (க௪)

மன்னுயிரைக்கொண்டு வதைத்துண்டுழலாமல்
தன்னுயிர் போலெண்ணித் தவமுடிப்பதெக்காலம். (க௫)

பாவியென்றேபேர்படைத்துப் பாழ்நரகில்வீழாமல்
ஆவிரின்றருத்திரத்தை யறிவதினியெக்காலம். (க௬)

உளியிட்டகல்லு முருப்பிடித்தசெஞ்சாந்தம்
புளியிட்டசெம்புபோற் பொருளாவதெக்காலம். (க௭)

வேடிக்கையுஞ்சொகுசு மெய்ப்பகட்டும்பொய்ப்பகட்டும்
வாடிக்கையெல்லா மறந்திருப்பதெக்காலம். (க௮)

பட்டுடையுமொப்பனையும் பாவனையுந்தீவினையும்
விட்டுவிட்டுன்பாதம் விரும்புவதுமெக்காலம். (க௯)

ஆமைவருமாட்கண் டைந்தடக்கஞ்செய்தாற்போல்
ஊமையுருக்கொண் டொடுங்குவதுமெக்காலம். (௨௦)

தண்டுகையுஞ்சாவடியுஞ் சாளிகையுமாளிகையுங்
கண்டுகளிக்குங் கருத்தொழிவதெக்காலம். (௨௧)

அத்தனிசுப்பிடத்தை ஆராய்ந்துபார்த்துநிதஞ்
செத்தசவம்போற் றிரிவதினியெக்காலம். (௨௨)

ஒழிந்ததருமைத்தினைவைத் துள்ளெலும்புவெள்ளெலும்பாய்
கழிந்தபிணம்போலிருந்து காண்பதினியெக்காலம். (௨௩)

அற்பச்சுமறந்தே யறிவையறிவாலறிந்து
கெர்ப்பத்தில்வீழ்ந்துகொண்டு கோளறுப்பதெக்காலம். (௨௪)

கெர்ப்பம்-யானைப்பி

கருப்படுத்தினன்னையான் கைப்பிடித்துக்கொள்ளாமுன்
உருப்படுத்தியாள உடன்படுவதெக்காலம். (௨௫)

துண்டுவிளக்கணைய தொடர்ந்திருள்முன்குழந்தாற்போல்
மாண்டுபிழைத்துவந்த வகைதெரிவதெக்காலம். (௨௬)

தூரியினின்மீன்போற் சமுன் றுமனம்வாடாமல்
ஆரியனேத்தேடி யடிபணிவதெக்காலம். (௨௭)

எண்ணூறுகமிருந்து எய்தாதவீடுபெற
வெண்ணீறுபூசி விளங்குவதுமெக்காலம். (௨௮)

அவ்வேடம்பூண்டிவ கலைந்துதிரியாமற்
சிவ்வேடம்பூண்டு சிறந்திருப்பதெக்காலம். (௨௯)

அண்டருக்காநஞ்சருந்தி அம்பலத்திலாடுசிவன்
தொண்டருக்குத்தொண்டனைத்தொண்டிசெய்வதெக்காலம்

பன்றிவடிவெடுத்துப் பாரிடந்துமால்காண
குன்றில்விளக்கொளியை கூறுவதுமெக்காலம். (௩௦)

தித்திக்குந்தெள்ளமிர்தை சித்தாந்தத்துட்பொருளை
முத்திக்குவித்தை முதனினைப்பதெக்காலம். (௩௧)

வேதாந்தவேதமெல்லாம் விட்டொழிந்தேநிஷ்டையிலே
ஏகாந்தமாக யிருப்பதினியெக்காலம். (௩௨)

மற்றிடத்தைத்தேடியென்றன வாழ்நாளிப்போக்காமல்
உற்றிடத்தைத்தேடி யுறவகுவதுமெக்காலம். (௩௩)

இன்றுளோர்நாளை யிருப்பதுவும்பொய்யெனவே
மன்றுளோர்சொல்லும் வகையறிவதெக்காலம். (௩௪)

கஞ்சாவயினியுடன் கள்ளுண்டிவாடாமற்
பஞ்சாவயிர்தம் பருகுவதுமெக்காலம் (௩௫)

செஞ்சலத்தினுற்றிரண்டசென்னமோகும்பெறவே
சஞ்சலத்தைவிட்டுன் சரணடைவதெக்காலம். (௩௬)

கும்பிக்கிரைதேடிக் கொடுப்பாரிடந்தோறும்
நம்பித்திரிகை தடுப்பதினியெக்காலம். (௩௭)

ஆடுகின்றகுத்திரந்தா னுமளவுமேதிரிந்து
போடுகின்றநாள்வருமுன் போற்றுவதுமெக்காலம். (௩௮)

நவகுத்திரம்போட்டி நானலேநீயென்றிருந்த
சிவகுத்திரத்தைத் தெறிந்தறிவதெக்காலம், (௪௦)

கவிசு

பத்திரகிரியார் புலம்பல்.

மற்றும்மஞ்சலவகன் மாயும்புழுக்கூட்டைவிட்டுக்
கரந்துனடியிணைக்கீழ்க் கலந்துநிற்பதெக்காலம். (சக)

இம்மைதனிற்பாதகனா யிருவினைக்கீடாயெடுத்த
பொய்மைதனிற்போட்டுன்னைப் போற்றிநிற்பதெக்காலம்.

உப்பிட்டபாண்ட முடைந்துகருக்கொள்ளுமுன்னே
அப்பிட்டவேணியனுக் காள்படுவதெக்காலம். (சக)

சேவைபுரிந்து சிவருபகாட்சிகண்டு
பாவைதனைக்கழித்துப் பரமடைவதெக்காலம். (சச)

காண்டத்தைவாங்கிக் கிருமேகமீண்டதுபோல்
பாண்டத்தைநீக்கிப் பரமடைவதெக்காலம். (சங)

சோற்றுத்துருத்தினைச் சுமந்தலுத்துவாடாமல்
ஊத்தைச்சடம்போட் டினையடைவதெக்காலம். (சச)

வல்லினவெதுகை.

தொடக்கைச்சதமெனவே சுமந்தலைந்துவாடாமல்,
உடக்கைசுழற்றி உனையறிவதெக்காலம். (சள)

ஆசைவலைப்பாசத் தகப்பட்டுமாயாமல்
ஓசைமணிதீபத்தி லொன்றிநிற்பதெக்காலம். (சஅ)

கூரறியநால்வேதங் கூப்பிட்டுங்காணாத
பாராரகசியத்தைப் பார்த்திருப்பதெக்காலம். (சக)

புல்லாய்விவங்காய்ப் புழுவாய்நாடிவடிவா
யெல்லாப்பிறப்பி னிருளகல்வதெக்காலம் (ரு0)

தக்கும்வகைக்கோர்பொருளும் சாராமலேநினைவில்
பக்குவம்வந்துன்னருளைப் பார்த்திருப்பதெக்காலம். (ருக)

புருவத்தனை வரொடும் புல்கியின்பங்கொள்வதற்குத்
தெரிவைப்பருவம்வந்து சிக்குவதுமெக்காலம். (ருஉ)

தெரிவையறுப்பக்குவத்தின் சீராட்டெல்லாமறிந்து
குருவையறித்தேனினைத்துக் கும்பிடுவதெக்காலம். (ரு௩)

வம்படிக்குமாதருடன் வாழ்ந்தாலுமன்னுபுளி
யம்பழமுமோடும்போ லாவதினியெக்காலம். (ரு௪)

- பற்றற்றுநீரிற் படர்ந்தவன்னம்பச்சிலேபோல்
சுற்றற்றுநீக்கிமனந் தூரநிற்பதெக்காலம். (௫௫)
- சல்லாபலிலையிலே தனமனை விசெய்தசுகம்
சொல்லாரக்கண்டெனக்குச்சொல்வதுனியெக்காலம் (௫௬)
- மருவுமயற்புருடன் வருநேரங்காணாமல்
உருகுமனம்போலெனா முருகுவதுமெக்காலம். (௫௭)
- தன்கணவன் தன்சுகத்திற் தன்மனம்பேருளதுபோல்
என்கருத்திலுன்பததை யேற்றுவதுமெக்காலம். (௫௮)
- கூடிப்பிரிந்துவிட்ட கொம்பனையைக்காணாமல்
தேடித்தவிப்பன்போல சிந்தைவைப்பதெக்காலம், (௫௯)
- எவ்வனத்தின்ஸ்திரீமோகம் எப்படியுண்டப்படிபோல்
கவ்வனத்திலுண்ணைக் கலந்திருப்பதெக்காலம். (௬௦)
- கண்ணாலருவி கசிந்து புத்துப்போலுதிரச்
சொன்னபரம்பொருளைத் தொகுத்தறிவதெக்காலம். (௬௧)
- ஆகமிகவுருவ வன்புருகுவென்புருகப்
போகவறுபூதி பொருந்துவதுமெக்காலம். (௬௨)
- நீிற்குமிழிபோ னிலையற்றவாழ்வைவிட்டு
பேரிற்கருணைவெள்ளம் பெருக்கெடுப்பதெக்காலம். (௬௩)
- அன்பையுருக்கி யறிவையதன்மேற்புகட்டித்
துன்பவலைபாசத் தொடக்கறுப்பதெக்காலம். (௬௪)
- கருவின்வழியறிந்து கருத்தைச்செலுத்தாமல்
அருவிவழிசொரிய அன்புவைப்பதெக்காலம். (௬௫)
- தெளியத்தெளியத் தெளிந்தசிவானந்தத்தேன்
பொழியப்பொழியமனம் பூண்டிருப்பதெக்காலம். (௬௬)
- ஆதாரமூலத் தடியிற்கணபதியைப்
பாதாரவிந்தம் பணிந்துநிற்பதெக்காலம். (௬௭)
- மண்வளைந்தாந்தறிக்கில் வளைந்திருந்தவேதாவைக்
கண்வளைந்துபார்த்துள்ளே கண்டிருப்பதெக்காலம். (௬௮)
- அப்புரளவே யமர்ந்திருந்தவிட்டுணவை
உப்புக்குடுக்கையுள்ளே யுணர்ந்தறிவதெக்காலம். (௬௯)

மூன்றுவளையமிட்டு முளைத்தெழுந்தகோணத்தில்
தோன்றுமுருத்திரனை தொழுதுநிற்பதெக்காலம். (௭௦)

வாயுமறுகோணமதில் வாழுகேச்சரனைத்
தோயும்வகைகேட்கத தொடங்குவதுமெக்காலம். (௭௧)

வட்டவழிக்குள்ளே மருவுஞ்சதாசிவத்தைக்
கிட்டவழிதேடக கிருபைசெய்வதெக்காலம் (௭௨)

உச்சிக்கிடைநடுவே யோனகுருபதத்தை
நிச்சயித்துக்கொண்டிருந்து நேர்வதினியெக்காலம். (௭௩)

பாராகுபார்மீதிற்பஞ்சவர்னம்தானாகி
வேறாகிரீமுளைத்த வித்தறிவதெக்காலம். (௭௪)

கட்டறுக்கவொண்ணாக் கருவிகரணதியெல்லாஞ்
சுட்டறுத்துநிட்டையிலே தூங்குவதுமெக்காலம். (௭௫)

கன்னக்கருத்தையெல்லாங் கட்டோடுவேறுத்தின்
குள்ளக்கருத்தை யுணர்ந்திருப்பதெக்காலம். (௭௬)

அட்டகாசஞ்செலுதது மவத்தைச்சடலத்துடனே,
பட்டபாடத்தினையும் பகுத்தறிவதெக்காலம். (௭௭)

அறிவிக்கருவியுடனவதைபடம்பாட்டையெல்லாம்
பிறியவுடனிருத்திப் பெலப்படுவதெக்காலம். (௭௮)

பூதம்பொறிக்கரணம் போந்தவிந்துநாதமுமாய்
பேதம்பலவிதமும் பிறித்தறிவதெக்காலம். (௭௯)

தோன்றாசைமூன்றுந் தொடர்ந்துவந்துசுற்றாமல்
ஊன்றாசைவேரையடி யூடறுப்பதெக்காலம். (௮௦)

புன்சனனம்போற்றுமுன்னே புரிவட்டம்போகிலினி
யென்சனனமீடேறு மென்றறிவதெக்காலம். (௮௧)

நட்டனடுவிலின்று நற்றிரோதாயியருள்
கிட்டவழிகாட்டிக் கிருபைசெய்வதெக்காலம். (௮௨)

நானேநானென்றிருத்தேன் நடுவினிற்கட்டழகி
தானேவெளிப்படுத்தித் தருவனென்பதெக்காலம். (௮௩)

அடர்ந்தமனக்காட்டை யஞ்செழுத்தாம்வாளாலே
தொடர்ந்துதொடர்ந்துவெட்டி சுவைநினியெக்காலம். (௮௪)

ஐந்துபொறிவழிபோ யலைந்துமிந்தப்பாழ்மனதை
வெந்துவிழப்பார்த்து விழிப்பதினியெக்காலம். (அடு)

)னமாண்டுசேர்த்திருந்தோ ரெல்லாருந்தான்வாண்டு
சினமாண்டுபோகவருள் சேர்த்திருப்பதெக்காலம். (அசு)

அமையாமனதமையு மானந்தவீடுகண்டால்
டுமையாமனோக்கி யிருப்பதினியெக்காலம். (அஎ)

டண்டிவிடுஞ்சென்மெள்ளக் கொட்டாவிக்கொண்டாற்போல்
மாண்டிவிடுமுன்னனான் மாண்டிருப்பதெக்காலம். (அஅ)

ணனிதைந்தகாய முயிரிறந்துபோருமுன்னம்
நானிறந்துபோகவினி நாவ்ருவதெக்காலம். (அக)

கெட்டுவிடுமார்தர் கெர்விதங்கன்பேசிவந்து
சுட்டுவிடுமுன்னென்னைச் சுட்டிருப்பதெக்காலம். (க0)

தோளேணிவைத்தேறித் தூரநடந்தெக்காலம்
நூலேணிவைத்தேறி நோக்குவதுமெக்காலம். (க1)

வாயோடுகண்மூடி மயக்கமுற்றுநில்லாமல்
தாயோடுகண்கூடித் தழுவிற்பதெக்காலம். (க2)

காசினியெலாநடந்து காலோய்ந்துபோகாமல்
வாசிதனிலேறி வருவதினியெக்காலம் (க3)

ஒலிபடருங்குண்டலியை யுன்னியுணர்வாலெழுப்பிச்
சுழிமுனையின்றூன் திறந்து துண்டுவதுமெக்காலம். (க4)

இடைபிங்கலைநடுவே யியக்குஞ்சுழிமுனையில்
தடையறவேநின்று சலிப்பறுப்பதெக்காலம். (க5)

மூலகெருப்பைவிட்டு மூட்டிநிலாமண்டபத்தில்
பாலையிறங்கியுண்டு பசியொழிவதெக்காலம். (க6)

ஆகவெளிக்குள்ளே யடங்காப்புரவிசெல்ல
ஏகவெளியி விருப்பதினியெக்காலம். (க7)

பஞ்சரித்துப்பேசும் பலகலைக்கெட்டாப்பொருளில்
சஞ்சரித்துவாழ்ந்து தவம்பெருவதெக்காலம். (க8)

மலமுஞ்சலமுமற்று மாயையற்றுமானமற்று
நலமுஞ்சலமுமற்று நானிருப்பதெக்காலம் (க9)

ஒடாமலோடி யுலகைவலம்வந்துசுற்றித்
தேடாமலென்னிடமாய்த் தெரிசிப்பதெக்காலம். (க00)

அஞ்ஞானம்விட்டே யருண்ஞானத்தொல்லேதொட்டு
மெய்ஞ்ஞானவீடுபெற்று வெளிப்படுவதெக்காலம். (க0க)

வெல்லுமட்டும்பார்க்த்து வெகுளியெலாம்விட்டகன்று
செல்லுமட்டுஞ்சிந்தை செலுத்துவதுமெக்காலம். (க0உ)

மேலாம்பதந்தேடி மெய்ப்பொருளையுள்ளிருத்தி
நாலாம்பதந்தேடி நான்பெருவதெக்காலம். (க0ங)

எண்ணுததூரமெல்லா மெண்ணியெண்ணிப்பாராமல்
கண்ணுடிக்குள்ளொளிபேரற் கண்டறிவதெக்காலம் (க0ச)

எண்ணையறிந்தகொண்டே நெங்கோமானோடிருக்கும்
தன்மையறிந்து சமைந்திருப்பதெக்காலம். (க0டு)

ஆரூதாரங்கடந்த் வானந்தப்பேரொளியை
பேரூகக்கண்டுகான் பெற்றிருப்பதெக்காலம். (க0சு)

ஆணவமாயத்தா லழிந்துடலம்போகாமுன்
காணுதலாலின்பமற்றுக் கண்டறிவதெக்காலம். (க0௭)

மும்மலமுஞ்சேர்ந்து முளைத்தெழுந்தகாயமிதை
நிர்மலமாய்க்கண்டுவினை நீங்கிருப்பதெக்காலம், (க0அ)

முன்னைவினைகெடவே மூன்றுவகைகாட்சியினால்
உன்னைவெளிப்படுத்தி யுருவகினியெக்காலம். (க0ஈ)

கண்ணொளியாய்ந்ததுவுங் கருத்தறிந்துகொண்டதுவும்
விண்ணிலொளிகண்டதுவும் வெளிப்படுவதெக்காலம். (க00)

கனவுகண்டாற்போலெனக்குக் காட்டிமறைந்தேயிருந்த
நினைவைப்பரவெளிமேல் நிறுத்துவதுமெக்காலம். (க0க)

ஆரொன்றுகேட்டதுவு மறிவுவந்துகண்டதுவும்
பாரொன்றுசொன்னதுவும் பகுத்தறிவதெக்காலம் (க0உ)

நினைக்குநினைவுதொறும் நிறைந்தபரிபூரணத்தை
முனைக்குமேற்கண்டகண்ணில் முளைத்தெழுப்பதெக்காலம்.

முப்பாழும்பாழாய் முதற்பாழஞ்ஞானியமாய்
அப்பாழும்பாழாய் யன்புசெய்வதெக்காலம். (க0ச)

- ரென்றெழுந்து தெளிந்துநின்றவான்பொருளை
ரென்றுகண்டு நிலைபெறுவதெக்காலம். (ககடு)
- வ்வெழுத்துமவ்வெழுத்தும் வாளாகுஞ்சிவ்வெழுத்தும்
வ்வெழுத்தினுள்ளே யடங்கி நிற்பதெக்காலம். (ககசு)
- முத்தெல்லாமாண்டிநந்தே யேகமாய்கின்றதிலே
முத்தமாசசின்றைவைத் தன்புகொளவதெக்காலம், (கக௭)
- ருவாகியருவாகி ஆதியந்தமாகிநின்று
ருவாகிவந்தெனையாட் கொண்டருள்வதெக்காலம். (கக௮)
- ரனென்றிறிந்தவனை நானறியாக்காலமெல்லாந்
ரனென்றுநீயிருந்த தனுவறிவதெக்காலம். (கக௯)
- ன்மயமாய்க்கண்டதெல்லாமெண்ணி எண்ணிபார்த்தபின்பு
ன்மயமாய்க்கண்டதிலே சார்ந்துநிற்பதெக்காலம். (க௨௦)
- ளியிலொளியா முருப்பிறந்தவாறுதுபோல
வளியிலவெளியான விதமறிவதெக்காலம். (க௨௧)
- ளியிட்டமெய்ப்பொருளை யுளவழியிலேயடைந்து
வளியட்டுசாததிவைத்து வீழுவதெக்காலம். (க௨௨)
- ரந்தம்வலிதருமபைக கரத்திழுத்துகொண்டதுபோல்
ரய்ந்துபிடித்திழுத்துன் பதத்திலவைப்பதெக்காலம். (க௨௩)
- த்தாயகொண்டி பிரணவத்தையூடறுத்துச்
சத்தாரைப்போலே திரிவதினியெக்காலம். (க௨௪)
- ழிந்தகருத்தினைவைத் துள்ளெலும்புவெள்ளெலும்பாய்க்
ழிந்தபிணம்போலிருந்து காண்பதினியெக்காலம். (க௨௫)
- திசுபிலர்சொன்ன வாகமத்தின்சொற்படியே
திவகையெ டு சஞ்சரிப்பதெக்காலம். (க௨௬)
- துகளவுந் தொடராவீனையஞ்சுட்டிடக்காந்
துதந்துருத்தியைப்போட் டினையடைவதெக்காலம். (க௨௭)
- யசைவலைப்பாசத் தகப்பட்டுமாயாமல்
சைமணிதீபத்தி லொன்றிறிந்பதெக்காலம் (க௨௮)
- ல்லாய்மரமாய் கயலாய்ப்பறவைகளாய்
ல்லாய்ப்பிறிந்தஜென்மம் போதுமென்பதெக்காலம். (க௨௯)

தக்கும்வகைக்கோர்பொருளும் சாராமலேநினைவில்
பக்குவமாயுன்னருளைப் பார்த்திருப்பதெக்காலம். (கந0)

துரோடிசைந்து சுழன்றதத்துவத்தை
வேரோடிசைந்து விளங்குவதுமெக்காலம், (கநக)

பாதநடுமாறிப் பயந்தெழுந்தசித்திரத்தை
காதநடுமுலத திருத்துவதுமெக்காலம். (கநஉ)

ஒரின் பங்காட்டு முயர்ஞானவீதிசென்று
பேரின் பவீடுகண்டு பெற்றிருப்பதெக்காலம். (கநங)

காரணமாய்வந்தென் கருதநினுரைத்ததெல்லாம்
பூரணமாகக்கண்டு புகழ்ந்திருப்பதெக்காலம்.

ஆயுங்கலைகளெல்லா மாராய்ந்துபார்த்ததற்பின்
நீயன்றுமில்லா ரிசவகாண்பதெக்காலம்.

குறியாகக்கொண்டு குலமளித்தநாயகனைப்
பிரியாமற்சேர்ந்து பிறப்பறுப்பதெக்காலம்.

மத்தடுத்தின்று மருளாடுகார்போலே
பித்தடுத்தின்னருளைப் பெற்றிருப்பதெக்காலம்.

சாவாமற்செத்திருந்து சற்குருவின்பொன்னடிக்கீழ்
வேவாமல்வெந்திருக்க வேண்டுவதுமெக்காலம்.

என்னையறியாம லிருந்தாட்டுஞ்சுத்திரரின்
தன்னையறிந்து தவம்பெறுவதெக்காலம்.

உள்ளமறியா தொளிந்திருந்தநாயகனை
கள்ளமனந்தொளிந்து காண்பதினியெக்காலம். (கச0)

வாசித்துங்காணாமல் வாய்விட்டும்பேசாமல்
வீசித்துந்தோன்றப் பொருள்காண்பதெக்காலம். (கசக)

பன்னிரண்டுகாற்புரவி பாய்ந்தசில்லடந்தட்டாமல்
பன்னிரண்டுசங்கிலிக்குட் பிணைப்பதினியெக்காலம். (கசச)

காட்டுக்காலிரண்டும்விட்டு கடுவுக்காலுடேபோய்
ஆட்டுக்காலிரண்டெலுள்ள யமர்ந்திருப்பதெக்காலம்.

பாற்பசுவையோட்டி பதியில்வந்துசிராட்டிக்
காற்பசுவையோட்டியதிற் கட்டிவைப்பதெக்காலம். (கசச)

பலவிடந்தேமனைவிதப் பாயட்டுமபாராமல
நிலவரையிறுடேபோய் சேர்படுவதெக்காலம். (கசுடு)

காமக்கடல்கடந்து கறையேறிப்போவதற்கே
மக்கனவ்வளர்த்தி யுள்ளிருப்பதெக்காலம். (கசுசு)

உதயசசுடர்மூன்று முள்வீட்டிலேகொளுதறி
விதயத்திருநடன மினிகாண்பதெக்காலம். (கசுசு)

வேதாநதவேதமெல்லாம் விட்டேறியேகடந்து
நாதாநதமூல நடுவிரூப்பதெக்காலம் (கசுசு)

பட்டமற்றுக்காற்றிற் பறந்தாடுகுதுதிரம்சபால
வட்டிவெளியாக விசுவறிப்பதெக்காலம். (கசு)

அட்டாங்கயோகமதற் கப்பாணுகப்பாலாய
கட்டாப்பொருளதனைக கிட்டவதுமெக்காலம். (கசுடு)

ஒட்டாமலொட்டிநிற்கு முடனும்பிரிந்தே
எட்டாப்பழம்பதிகங் கேணிகைப்படுதெக்காலம் (கசுடு)

பாசததைக்கிப் பசுவைப்பதிவிலவிட்டு
நேசததினுள்ளே நிகுந் திருப்பதெக்காலம் (கசுடு)

ஆசாரநேய வனுட்டானமும்மறந்து
பேசாமெஞ்ஞானநிலைப் பெற்றிருப்பதெக்காலம். (கசுடு)

பல்லாயிரங்கோடிப் பகிரண்டமுமபடைப்பே
அல்லாதுவேறில்லையென் றறிவநினியெக்காலம் (கசுடு)

ஆதிமுதவாகிரிந்ற அரியென்றவட்சுத்தொ
நுதியறிந்துள்ளே யுணர்வநினியெக்காலம். (கசுடு)

சாத்திரத்தைச் சுட்டிச் சதூர்மலைப்பொய்யாங்கிச்
சுத்திரத்தைக்கண்டு துய்யறுப்பதெக்காலம். (கசுடு)

அல்லும்பகலுமென்ற னறிவையறிவாஸரிந்
சொல்லுமுறைமலாந்து தூ வதுவதுமெக்காலம். (கசுடு)

இறங்கஞ்சராசாத்தி லென்னுமென்னெனும்போல்
முயங்குமந்தவேத முடிவறியுதெக்காலம். (கசுடு)

ஊனாகிவூனி லுருவாகியெவ்வுலகந்
தானாகிரின்ற தரிப்பறிவதெக்காலம். (௧௬௧)

என்னைவிட்டுநீங்காம லென்னிடத்திலீயிருக்க
உன்னைவிட்டுநீங்கா தொருப்படுவதெக்காலம். (௧௬௦)

ஐன்னதென்றுசொல்லவொண்ணு வெல்லையற்றவான்பொரு
ளேச, சொன்னதென்றுநானறிந்து சொல்வதின்னியெக்காலம்
மனதையொருவில்லாக்கி வான்பொறியைநாணுக்கி
எனதறிவையம்பாக்கி யெய்வதின்னியெக்காலம். (௧௬௨)

என்னையிறக்கவெய்தே யென்பதியையீழிதத
உன்னைவெளியில்வைத்தே யொளித்துநிற்பதெக்காலம்.
கடத்துகின்றதேதோணிதனைக் கழைகள்சூத்தி விட்டாற்போல்
நடத்துகின்றசித்திரத்தை நானறிவதெக்காலம் (௧௬௪)

நின்றநிலைபேராம நிலைவிலொன்றுசாராமல்
சென்றநிலைமூத்தியென்று சேர்ந்தறிவதெக்காலம். (௧௬௫)

பொன்னுமவெள்ளியும்பூண்டு பொற்பதத்தையுள்ளமைத்து
மின்னுமொளியெளியே விட்டடைப்பதெக்காலம். (௧௬௬)

கூட்டிலடைப்பட்டபுழு குளவியருகொண்டதுபோல்
வீட்டிலடைப்பட்டருளை வேண்டுவதுமெக்காலம்; (௧௬௭)

கடலிலொளித்திருந்த கனலெழுந்துவந்தாற்போல்
உடலிலொளித்தசிவ மொளியெய்வதெக்காலம். (௧௬௮)

அருணம்பிரகாச மண்டமெனகுமபோர்த்ததுபோல்
கருணைத்திருவடியிற் கலந்துநிற்பதெக்காலம். (௧௬௯)

பொன்னிற்பலவிதமாய் பூஷணமுண்டானதுபோல்
உன்னிற்பிறந்ததுன்னி லொடுங்குவதுமெக்காலம். (௧௭௦)

நாயிற்கடைபிறப்பாம் நான்பிறந்துதுன்பமற
வேயிற்கடைலொளிபோல் விளங்குவதுமெக்காலம். (௧௭௧)

சூரியகாந்தியெளி சூழ்ந்துபஞ்சைகட்டதுபோல்
ஆரியனரோற்றத தருள்பெறுவதெக்காலம். (௧௭௨)

ஐரும்பிறகனன்முட்டி யிவ்வுருபோயவ்வுருவாய்க்
கருமபிறசுவைரசத்தைக் கண்டறிவதெக்காலம்

- கருக்கொண்டமுட்டைதனைக் கடலாமைதானினைக்க
உருக்கொண்டவாறதுபோ லுனையடைவதெக்காலம். (க௭௭)
- வீடுவிட்டுப்பாய்ந்து வெளியில்வருவார்போல்
கூடுவிட்டுப்பாட ந் குறிப்பறிவதெக்காலம். (க௭௮)
- கடைந்தவெண்ணெய்மோரிற் கலவாதவாரதுபோல்
உடைந்துதமியே னுனைக்காண்பதெக்காலம். (க௭௯)
- இருளாவெளிவிழுங்கி யேகவருக்கொண்டாற்போல்
அருளே விழுங்குமிரு ளகன்றிரிற்பதெக்காலம். (க௮௦)
- மின்னெழுத்துமின்னொடுங்கி விண்ணிலுரைத்தாற்போல்
என்னுணின் ததென்னுள்ளே யானறிவதெக்காலம். (க௮௧)
- கண்டபுனற்குடத்திற் கதிரொளிகன்பாய்ந் தாற்போல்
கொண்டசுருபமதைக் கூறறிவதெக்காலம். (க௮௨)
- பூணுகின் தபொன்னணிர்தாற் பொன்சுமக்குமோவுடலைக்
காணுகின்றவென்கரத்திற் கண்டறிவதெக்காலம். (க௮௩)
- செம்பிற்களிம்புபோல் சிவத்தைவிழுங்குமிக
வெம்பினின்றமம்மலத்தை வேறுசெய்வதெக்காலம். (க௮௪)
- ஆவியுங்காயமும்போ லாத்துமத்துரின்றனைப்
பாவியறிந்துமனம் பற்றிரிற்பதெக்காலம் (க௮௫)
- ஊமைக்கனாக்கண் டிரைக்கறியாவின்பமதை
நாமறிந்துகொள்வதற்கு நரன்வறுவதெக்காலம். (க௮௬)
- சாகாசிவனடியைத் தப்பாதாரெப்போதும்
போகாஉடலகன்று போவரென்பதெக்காலம் (க௮௭)
- ரிட்டைதனைவிட்டு ரினைவறிவுதப்பவிட்டு
வெட்டவெளிதன்னில் விரவிரிற்பதெக்காலம். (க௮௮)
- வெட்டவெளிதன்னில் வினைந்தவெம்பாசத்தை
திட்டமுடன்கண்டு தெளிவதினியெக்காலம். (க௮௯)
- எக்கும்பரவடிவா யென்வடிவுநீன்வடிவாய்க்
கங்குல்பகலின்ரியுனைக் கண்டிருப்பதெக்காலம். (க௯௦)
- உண்டதுவுமாத ருடன்கூடிச்சேர்ந்தின்பங்
கண்டதுவுளியெனவே கண்டுக்கொள்வதெக்காலம். (க௯௧)

- ஈமென்றுகேட்டதுவு மென்னுள்ளேநின்றதும்
ஒமென்றுசொன்னதுவு முற்றறிவதெக்காலம். (கஅக)
- சத்தம்பிறந்தவிடந் தன்மயமாய்நின்றவிடஞ்
சித்தம்பிறந்தவிடந் தேர்ந்தறிவதெக்காலம் (கக௦)
- போகும்வரவும் புரம்புள்ளமாகின்றும்
தாக்குமொருபொருளைச் சந்திப்பதெக்காலம் (கக௧)
- நானெனவூயெனவு நாரிரண்டுமற்றொன்றும்
ரீயெனவேசிந்தைதனி னேர்படுவதெக்காலம். (க௧௨)
- அறிவையறிவாலறிந்தே யறிவுமறிவுதனில்
பிறிவுபடசில்லாமல் பிடிப்பதினியெக்காலம். (க௧௩)
- நீவிட்புவனமெல்லாம் நிறைந்துசின் தூரமதாய்
ஆடுந்திருக்கூத்தை யறிவதினியெக்காலம். (க௧௪)
- தித்தியென்றகூத்துந் திருச்சிலம்பினோசைகளும்
பத்தியுடனேகேட்டுப் பணிவதினியெக்காலம் (க௧௫)
- நயனத்திடைவெளிபோய் நண்ணும்புமெளியில்
சயனத்திருந்து தலைப்படுவதெக்காலம். (க௧௬)
- அருவிமலைடுவே யாயிரக்கால்மண்டபத்தில்
திருவிளையாடககண்டு தெரிசிப்பதெக்காலம். (க௧௭)
- மீனைமிகவுண்டுக்கி விக்கிரின்றகொக்கதுபோல்
தேனைமிகவுண்டுக்கி தெவிட்டிநிற்பதெக்காலம். (க௧௮)
- பொல்லாதநாயமுனைப் போட்டுவிக்குமுன்னே
கல்லாலின்பால்தறப்பக் கறப்பதினியெக்காலம். (க௧௯)
- வெட்டவெளிக்குள்ளே விளங்குஞ்சதாசிவத்தைக்
கிட்டவரத்தேடக் கிருபைசெய்வதெக்காலம் (௨௦௦)
- பேரறிவிலேமனதை பேராமலேயிருத்தி
ஓரறிவிலெந்நாளுமுன்றி நிற்பதெக்காலம். (௨௦௧)
- அத்துவிதம்போலுமென்ற னாத்துமத்தினுள்ளிருந்து
முத்திதரநின்ற முறையறிவதெக்காலம். (௨௦௨)
- நாநின்றபாசபதி னுனிருந்துமானாமல்
நீநின்றகோலமதில் நிரவிரிற்பதெக்காலம். (௨௦௩)

- எள்ளுகரும்பு மெழுமலருமகாயமும்போல்
உள்ளும்புறம்புரின்ற துற்றறிவதெக்காலம். (108)
- அன்னம்புலனை வகுத்தமிழ்நையுண்டதுபோல்
எண்ணைவகுத்தவனை யினிக்காண்பதெக்காலம். (109)
- அந்தரத்தினீர்ப்பூத தலர்ந்தெழுந்ததாமரைபோல்
சிந்தையைததுக்கண்டு தெரிசிப்பதெக்காலம். (110)
- பிறப்புயிறப்புமற்றுப் பேசுகமறுமூச்சுமற்று
மறப்புரினைப்புமற்று மாண்டிருப்பதெக்காலம். (111)
- மன்னும்பரவெளியை மனவெளியிலடைத்தறியை
என்னுமொருநினைவை யெழுப்பிரிப்பதெக்காலம் (112)
- ஆசைகொண்டமாத ரடைகனவுக்கியென்மேல்
ஓசைகொண்டுநாணு மொடுங்குவதுமெக்காலம். (113)
- தன்னுயிரைக்கொண்டு தானரிந்தவாரதுபோல்
உன்னுயிரைக்கொண்டிடு கொடுங்குவதுமெக்காலம். (114)
- சேற்றிற்கிளைநாடுந் திடமாழுடலையினிக்
காற்றிலுழல்குத்திரமாய்க் காண்பதெனியெக்காலம் (115)
- என்வசமுங்கெட்டிடு கிருந்தவசமும்மழிந்து
தன்வசமுங்கெட்டருளைச் சார்ந்திருப்பதெக்காலம். (116)
- தன்னைமறந்து தலைத்துநிலைமறைந்து
கண்மறந்து கனிபெறுவதெக்காலம். (117)
- என்னையென்னிலேமறந்தே யிருந்தபதியும்மறந்து
தன்னையுந்தானமறந்து தனித்திருப்பதெக்காலம். (118)
- தன்னையுந்தானேமறந்து தலைவாசற்றாள்போட்டே
உன்னையினைந்துள்ளே யுறவருவதுமெக்காலம். (119)
- இணையிரிந்தபோதலரி யின்பமுறுமன்றிலைப்போல்
துணையிரிந்தபோதருனூல் தொடர்ந்துகொள்வதெக்காலம்.
- ஆட்டமொன்றுமில்லாம லசைவுசற்றுங்காணாமல்
தேட்டமற்றவான்பொருளைத் தேடுவதுமெக்காலம். (120)
- முன்னையினையாலறிவு முற்றாமற்புன்மறைந்தால்
அன்னைதனைத்தேடி யமுதுண்பதெக்காலம் (121)

கள்ளுண்டவர் போற் களிதருமானந்தமதாற்
தள்ளுண்டுநின்றாடித் தடைபடுவதெக்காலம். (௨௧௬)

தானென்றவாணவமுந் தத்துவமுங்கெட்டொழிந்தே
ஏனென்றபேச்சுமிலா திலங்குவதுமெக்காலம். (௨௨௦)

கானவனாய்க்காண்பதெல்லா ஞானவிழியாலறிந்து
தானவனாய்க்காண்பதெக்காலம். (௨௨௧)

தானந்தமில்லாத தற்பரத்தினூடுருவி
ஆனந்தகண்டே யமர்ந்திருப்பதெக்காலம். (௨௨௨)

உற்றவெளிதனிலே உல்லப்பாரந்தரத்தே
மற்றமறமாய்கை மாள்வதினியெக்காலம். (௨௨௩)

ஏடலர்ந்தபங்கயமு மிருகருணைநேத்திரமுந்
தோடணிந்தகுண்டலமுந் தோன்றுவதுமெக்காலம். (௨௨௪)

ஐயாறுமாறு மகன்றுவெறுவெளியில்
மையிருளில்நின்றமன மாள்வதினியெக்காலம். (௨௨௫)

காட்டுமருணஞானக் கடலிலன்புகப்பல்விட்டு
மூட்டுகருணைக்கடலின் மூழ்குவதுமெக்காலம். (௨௨௬)

நானாரோரியாரோ நற்றும்பரமானந்
தானாரோவென்றுணர்ந்து தவமுடிப்பதெக்காலம். (௨௨௭)

எவரெவர்களைப்பழிகண் டெந்தப்படிநினைத்தார்
அவரவருக்கப்படிநின் ருமென்பதெக்காலம் (௨௨௮)

உற்றுற்றுப்பார்க்க வொளிதருமானந்தமதை
நெத்திக்குநேர்கண்டு நிலைப்பதினியெக்காலம். (௨௨௯)

வினங்குகின்றதாரகையை வெய்யோன்மறைததாப்போல்
களகமறவுன்காட்சி கண்டறிவதெக்காலம். (௨௩௦)

என்னையேநானறியே னிந்தவண்ணஞ்சொன்னதல்லால்
முன்னையோர்கைக்கொள்ள முன்பணிவதெக்காலம். (௨௩௧)

ஐஞ்சுகரத்தானே யடியிணைப்போற்றிசெய்து
நெஞ்சின்பொருந்தி நிலைபெறுவதெக்காலம். (௨௩௨)

பத்திரகிரியார் புலம்பல்.

முற்றிற்று.

பாம்பா டீடிசித்தா பாடல்

கடவுள் வணக்கம்.

தெளிந்துதெளிந்து தெளிந் தாடுபாம்பே-சிவன்
சீர்பாதககண்டுதெளிந் தாடுபாம்பே
ஆடுபாம்பேதெளிந் தாடுபாம்பே-சிவன்
அடியிணைகண்டோமென் றாடுபாம்பே. (க)

நீடுபதமக்கென்றுஞ் சொந்தமென்றே
நித்தியமென்றேபெரு முத்தியென்றே
பாடுபெடும்பாதுமறி பதரினைந்தே
பன்னிப்பன்னிப்பாவிநின் றாடுபாம்பே. (உ)

பொன்னிலொளிபோலவெறும் பூரணமதாய்ப்
பூவின்மணம்போலததற்கும் பொற்புடையதாய்
மன்னும்பலவுயிர்களின் மன்னிப்பொருந்தும்
வள்ளலடிவணங்கிநின் றாடுபாம்பே.

எள்ளிலெண்ணெய்போலவுயி ரெககுநிறைந்து
ஈசன்பதவாசமல ரெண்ணியெண்ணியே
உள்ளபடியன்புபததி யோங்கிநிற்கவே
ஒடுககியடங்கித்தெளிந் தாடுபாம்பே.

அண்டபிண்டந்தந்தவெங்க ளாதிதேவனை
அகலாமலேநினைத் தன்புடன்பணிந்து
தெண்டிசையும்புகழ்ந்திட வேத்தியேத்தியே
ஏகமனமாகநாடி யாடுபாம்பே.

மமயமானபரி சுத்தவஸ்துவைத்
தொழுதழுதாவலறித் தொந்தோமெனவே
நீதிதவறாவுழியி னின்றிறிலையாய்
நினைந்துநினைந்துருகி யாடுபாம்பே. (ஈ)

அருவாயுமுருவாயு மாதியாயம
அந்தமாயுமொளியாயு மாகமமாயும்
திருவாயுகுருவாயுஞ் சீவனாயும்
செறிந் தவஸ்தவைப்போற்றி யாடுபாம்பே. (௭)

சுட்டிக்காட்டெண்ணாத பாழ்குனி யந்தனைச்
சூட்சுமநியாலறிந்து தோஷமறவே
எட்டிபிடித்தோமென் றுனந்தபாம்பை
யெடுத்துவிரித்துநின் றாடுபாம்பே. (௮)

எவ்வுட்கு உவவுலகு மீன்றும்புறம்பாய்
இருந்துதிருவினையாட் டெய்தியும்பின்னர்
அவ்வுயிருமவ்வுலகு மாகியுநின்ற
ஆனந்தவெள்ளங்கண் டாடுபாம்பே. (௯)

குருவணக்கம்.

சாற்றுமுடல்பொருளாவி தத்தமாகவே
தானம்வாங்குகின்றவெங்கள் சர்க்குருவினைப்
போற்றிமனம்வாக்குக்காய மூன்றும்பொருந்தப்
புகழ்த்துபுகழ்த்துநின் றாடாய்பாம்பே. (௧0)

பொய்மதங்கள்போதனைசெய் பொய்க்குருக்களைப்
புத்திசொல்லிநன்னெறியிற் போகவிடுக்கும்
மெய்மதந்தானின்னதென்று மேவவிளம்பும்
மெய்க்குருவின்பதம்போற்றி யாடாய்பாம்பே. (௧௧)

வேதப்பொருளின்னதென்றும் வேதங்கடந்த
மெய்ப்பொருளைக்கண்டிமன மேவிவிரும்பிப்
போதப்பொருளின்னதென்றும் போதனைசெய்யும்
பூரணசர்க்குருநாள் கண் டாடாய்பாம்பே. (௧௨)

உள்ளங்கையிந்தனிபோல உள்ளபொருளை
உண்மையுடன்காட்டவல்ல வுண்மைக்குருவைக்

கள்ளமனந்தன்னைத்தள்ளி கண்டுகொண்டன்பாய்க்
களித்துக்களித்துநின் ருடாய்பாம்பே.

(௧௩)

அங்கையிற்கண்ணாடிபோல வாதிவஸ்துவை
அறிவிக்குமெங்களுயி ரானகுருவைச்
சங்கையறச்சந்ததமுந் தாழ்ந்துபணிந்தே
தமனியப்படமெடுத்தாடாய்பாம்பே.

(௧௪)

நாயநிலையழிகையைக் கண்டுகொண்டியின்
கற்பநிலையுள்ளிற்கொண் டெக்காலமும்வாழும்
நாயநிலைகண்டபரி சுத்தகுருவின்
துணையடிதொழுதுநின் ருடாய்பாம்பே.

(௧௫)

கூடுவிட்டுக்கூடுபாயுங் கொள்கையுடைய
குருவின்வல்லபமெவர் கூறவல்லவர்
வீடுபெறும்வகையை மேன்மேலுங்காட்டு
மெய்க்குருவைப்பணிந்துநின் ருடாய்பாம்பே.

(௧௬)

அட்டதிக்குமண்டவெளி யானவிடமும்
அடக்கியகுளிகையோ டாடிவிரைவாய்
வட்டமிட்டுவலம்வரும் வல்லகுருவின்
மலரடிதஞ்சமென் ருடாய்பாம்பே.

(௧௭)

கற்பகாலங்கடந்தாதி கர்த்தாவோடுங்
கடமழியாதுவாழங் காரணக்குரு
பொற்பதமேதஞ்சமென்று போற்றுதல்செய்து
பூணெந்தையோ டாடாய்பாம்பே.

(௧௮)

வச்சிரத்திற்கோர்பழுது வாய்க்குமாயினும்
வல்லுடம்புக்கோர்குறை வாய்த்திடாது
மெச்சகடமுள்ளவெகன் வேதகுருவின்
மெல்லடிதுதித்துநின் ருடாய்பாம்பே.

(௧௯)

பாம்பினது சிறப்பு.

நாதர்முடிமேலிருக்கு நாகப்பாம்பே
நச்சிப்பையவைவத்திருக்கு நல்லபாம்பே
பாதலத்திற்குடிபுகும் பைகொள்பாம்பே
பாடிப்பாடிநின்றவினா யாடுபாம்பே. (௨௦)

வளைபுகும்போதேதலை வாங்கும்பாம்பே
மண்டலமிட்டுடல்வளை வண்ணப்பாம்பே
தளைக்கஞ்சிரின்றிடும் சத்தியப்பாம்பே
தலையெடுத்தேவினா யாடுபாம்பே. (௨௧)

குற்றமறசிவனுக்கு குண்டலமானாய்
கூறுத்திருமாலினுக்குக் குடையானாய்
கற்றைக்குழற்பார்வதிக்குக் கங்கணமானாய்
கரவாமலுளங்களித் தாடுபாம்பே. (௨௨)

மண்டலத்தைதாங்குமிரு வல்லமைகொண்டாய்
மாயனுக்குபடுக்கைக்கு வண்ணப்பாயானாய்
கண்டபடைநடுங்கிடக் காட்சியும்பெற்றாய்
கண்ணேசுவியாகக்கெண்டா யாடுபாம்பே. (௨௩)

சந்திரனைச்சூரியனைத் தாவித்தீண்டினாய்
சங்கரனுக்காபரணந் தானுமாகினாய்
மந்திரத்திற்கடங்கினாய் மண்டலமிட்டாய்
வளைந்துவளைந்துநின் றாடுபாம்பே. (௨௪)

சித்தர்வல்லபங்கூறல்.

இந்திரனாருகத்தை யிங்கேகாட்டுவோம்
கட்டுக்கடங்காதபாம்பைக் கட்டிவிடுவோம்
கடுவிஷந்தனைக்கக்கி யாடுபாம்பே. (௨௫)

ஆதிசேடனாகினுமெம் மங்கையினாலே
ஆட்டிவிடுவோமெங்க ளாக்கினைக்குள்ளே

தியோட்டக்கியே நின்றிடச்செய்வோம்
நின்றிலைதவராம லாடுபாம்பே.

(௨௬)

ஆணைச்சிறுதரும்பாக தோன்றிடச்செய்வோம்
தரும்பைப்பெருந்தூணைக் கோற்றசெய்குவோம்
ஆணைப்பெண்ணும் பெண்ணையாணாமாகச்செய்குவோம்
ஆரவாரித்தெதிராய்நின் றாடுபாம்பே.

(௨௭)

எட்டுமலைகளைப்பந்தா யெடுத்தெறிகுவோம்
எழுகடலையுங்குடித் தேப்பரிடுவோம்
மட்டுபடாமணலையு மதித்திடுவோம்
மகாராஜன்முன்புநின் றாடுபாம்பே.

(௨௮)

மண்டலமுற்றுவகையான் மறைத்திடுவோம்
வானத்தைபும்வில்லாக வளைத்திடுவோம்
தொண்டருக்குகுனியஞ் சொல்லிகாட்டுவோம்
தோன்றலுக்குமுன்புநின் றாடாய்பாம்பே.

(௨௯)

மூண்டெரியுமக்கினிகுள் மூழ்கிவருவோம்
முந்நீருள்ளிருப்பினுள் மூச்சடக்குவோம்
தாண்டியரும்வன்புலியைத் தாக்கிவிடுவோம்
தார்வேந்தன்முன்புநின் றாடுபாம்பே.

(௩௦)

செப்பரியமூன்றலகுஞ் செம்பொன்னுக்குவோம்
செங்கதிரைத்தண்கதிராய்ச் செய்துவிடுவோம்
இப்பெரியவுலகத்தை ஆல்லாமற்செய்வோம்
என்கள்வல்லபங்கண டாடுபாம்பே.

(௩௧)

வேதன்செய்ததிருஷ்டி சுன்ப்பால் வேறுசெய்வோம்
வேதனையுமெங்கள்கீழே மேவச்செய்வோம்
நாதனுடன்சமமாக நான்களும்வாழ்வோம்
நாம்கள்செய்கையிதுவென் றாடாய்பாம்பே.

(௩௨)

அறுபத்துநாலுகலை யாவுமறிந்தோம்
அதற்குமேஸொருகலை யானதறிந்தோம்

மறுபற்றுசற்றுமில்லா மனமுடையோம்
மன்னனையாசானென் றாடிபாம்பே.

(ருரு)

ஈறுபுலியானையாளி சிங்கமுதலாய்ச்
சிற்றடிக்குறறேவல் செய்யச்சொல்லுவோம்
வீறுபெருங்கடவுளை யெங்களுடனே
விளையாடசெய்வோமென் றாடாய்பாம்பே.

(ருசு)

சித்தரிசும்வாதம்.

வாசுகியையொருபக்க மன்னரிறுதது
மகததானபதுமனை மறுமக்கம்வை
தேசலவுதக்கனைத் தன்றிக்கிற்சேரு
செய்யபதுமனைக்கொள் சித்தனாரே.

(ருரு)

அனந்தனை யொரு பக்கமாகிறுத்தி
அதன்பககருளிகனை யண்டசேசேரு
கனங்கொண்டகார்க்கோடன் காணக்காட்டுங்
கடுஞ்சுகாபலனை ததா சித்தனாரே.

(ருசு)

அட்டதிக்குஞ் சக்கரங்களாகக்கீறி
அக்கோணநிலைகளி லக்காஞ்சேரு
திட்டமுடன்மந்திரதசதைசு செபித்தூரில்லு
சித்தந்தடுமாறுதே சித்தனாரே.

(ரு௭)

அட்டதிக்குஞ்சக்கரங்க ளமைத்துவிட்டோம்
அவ்வவற்றிற்சக்கரங்க ளமைத்துவிட்டோம்
எட்டுநாகமிருக்கின்ற விடததில்விட்டோம்
இனியென்னசெய்வதுசொல் சித்தனாரே.

(ருஅ)

நடுவாகவாதிசேடன் றன்னநாட்டு

கடுவிஷங்கக்கவே கட்செவிகளைக்
கையிலெடுத்தாடுகங் கித்தனாரே.

பொருளாசைவிளக்கம்.

நாடுநகர்வீடுமாடு நற்பொருளெல்லாம்
நடுவன்வரும்பொழுது நாடிவருமோ
கூடுபோனபின்பவற்றாற் கொள்பயனென்றோ
கூததன்பதங்குறித்துநின் ருடாய்பாம்பே.

(௪௦)

யானேசேனேதேர்ப்பரி யாவுமணியாய்
யமன்வருமபோதுதுணை யாவுமணியாய்
ஞானஞ்சற்றியில்லாத நாய்கட்டுப்புத்தி
நாடிவரும்படிநின் ருடுபாம்பே.

(௪௧)

மாணிக்கமாமணிமுடி னாகுவலயம்
மார்பிற்றொருகும்பதக்கங்கண் மற்றும்பணிகள்
ஆணிப்பொன்முத்தாரமம்பொ னந்தக்கடகம்
அழிவானப்பொருளென் ருடாய்பாம்பே.

(௪௨)

மாடகூடமாளிகைகள் வண்ணமண்டபம்
மதில்குழந்தவரண்மனை மற்றுமுள்ளவை
கூடவராதென்றவந்தக் கொள்கையறிந்தோர்
குலவாமல்வெறுப்பாரென் ருடாய்பாம்பே.

(௪௩)

மலைபோன்றசெம்பொற்கு வைத்திருப்பவா
மறலிவருகையில் வாரிச்செல்வரோ
அலையாமலகத்தினை யத்தன்பால்வைத்தோர்
அழியாரென்றேதுணிந் தாடாய்பாம்பே.

(௪௪)

பஞ்சணையும்பூவணியும் பாயலும்வெறும

முக்கனியுஞ்சக்கரையு மோதகங்களும்
முதிர்சுவைப்பண்டங்களு முந்தியுண்டவா
மிக்கவுயிர்போனபின்பு கண்ணைவிழுக
மெய்யாகக்கண்டோமென் றுடாய்பாம்பே. (௪௪)

வண்ணப்பட்டுவாசனையும் வாய்த்தகோலமும்
வண்கலிகையாலவட்ட மற்றுஞ்சின்னமும்
திண்ணமுடன்யமுபுரஞ் செல்லுங்காலத்தில்
சேரவரமாட்டாயென் றுடாய்பாம்பே. (௪௫)

மக்கள்பெண்டாசுற்றமரு மக்கண்மற்றவர்
மாளும்போது ஁டவவர் மாள்வதில்லையே
தக்கவுலகனத்தையுந் தந்தார்த்தனைத்
தாவித்தாவித்துதித்துநின் றுடாய்பாம்பே. (௪௬)

கானலைமானீரெனவே கண்டசொல்லல்போல்
காசினிவாழ்வனைமுடர் கண்டுகளிப்பார்
மேனினைகண்டார்களீனாய் வீம்புபேசிடார்
மெய்யன்பதநாடுவாரென் றுடாய்பாம்பே. (௪௭)

பெண்ணுசை விளக்கம்.

வெயில்கண்டமஞ்சன்போன்ற மாதரழகை
விரும்பியேமேல்விழுந்து மேவுமாந்தர்
ஒயில்கண்டயிலவுகாத் தோடுக்கிளிபோல்
உடல்போளுலோடுவாரென் றுடாய்பாம்பே. (௫௦)

செண்டுமுலைவண்டிவிழி கொண்டதோகையைச்
சித்தப்பாம்பால்விழுகுகியே சீயென்னொருத்தோம்
குண்டிகட்டெருமையேறுக கூற்றுப்பருந்தைக்
கொன்றுதின்றுவிட்டோமென் றுடாய்பாம்பே. (௫௧)

உட்டமுலையென்றுமிக வற்றுந்தோலை
மகமேறுவென்றுவமை வைத்துக்கூறுவர்

பாம்பாட்டி சித்தர்பாடல்

கெட்டநாற்றமுள்ளயோனிக் கேணியில்வீழ்ந்தார்
கெடுவரென்றேதுணித் தாடாய்பாம்பே.

(இஉ)

மலஞ்சொரிகண்ணைவடி வாளுக்கொப்பாக
வருணித்துச்சொல்வர்மதி வண்மையில்லாதார்
குலநலம்பேசுகின்ற கூகைமாந்தர்கள்
கும்பிக்கேயிரையென் றாடாய்பாம்பே.

சிக்குநாருக்கூந்தலைச் செழுமேகமாய்ச்
செப்புவார்கள்கொங்கைதனைச் செப்புக்கொப்பதாய்
நெக்குநெக்குருகிப்பெண்ணை நெஞ்சிரினைப்பார்
நிமலனைநினையாரென் றாடாய்பாம்பே.

நாறியருமெச்சிறினை நல்லமுதென்றும்
நண்ணுஞ்சுளிநாசுதினை நற்குமிழென்றும்
கூறுவார்கள்புத்தியில்லாக் கூகைமாந்தர்
கோனிலையையறியாரென் றாடாய்பாம்பே.

மயிலென்றுந்ருயிலென்று மாணிக்கமென்றும்
மானையென்றுந்தேனையென்றும் வானமுதென்றும்
ஒயிலானவன்னமதிற் கொத்தவனென்றும்
ஒதாமற்கடிந்துவிட் டாடுபாம்பே.

மின்னற்கொடியென்றுஞ்சோதி விளக்கமென்றும்
மெல்லியென்றும்வல்லியென்று மேனகையென்றும்
கன்னற்கட்டியென்றுஞ்சீனி கற்கண்டென்றும்
கழறாமற்கடிந்தோமென் றாடாய்பாம்பே.

பூவைபென்றும்பாவையென்றும் பொன்னையென்றும்
பூத்திருவேயென்றுமென்றன் பொக்கிஷமென்றும்
கோகையென்றுக்கீழையென்றுங் கோகிலமென்றும்
கூறாமற்றுந்ந்தோமென் றாடாய்பாம்பே.

(இஅ)

மலக்குடமீதிலே மஞ்சள்பூச்சென்றும்
மல்கும்புழுக்கூட்டினமேல் வண்ணத்தோலென்றும்

உருஅ

பாம்பாட்டி சித்தர்பாடல்.

சலக்குழிக்குள்ளேநாற்றஞ் சார்ந்தசேரென்றும்
தானறிந்துதள்ளினோமென் றுடாய்பாமபே.

சரீரத்தின் குணம்.

ஓல மண்ணெயெ

உதிரப்புனவிலே யுண்டைசோததே
வாய்த்தருயவனார் பண்ணுமபாண்டம்
வரகோட்டுக்குமாகாதென் றுடாய்பாம்பே. (சு0)

இருவர்மண்சேர்த்திட வொருவர்பண்ண
சுரைந்துமாதமாய் வைத்தருளை
அருமையாயிருப்பினு மந்தசருளை
அரைக்காசுக்காகாதென் றுடாய்பாம்பே. (சு1)

பரியாசம்போலவே : டித்தபாம்பு
பலபேரறியவே மெத்தவீகி
பரியா மொருமாது பார்த்தபோது
பையோடேகழன்றதென் றுடாய்பாம்பே. (சு2)

சீயுமலமுஞ்செந் நீருநிணமுஞ்
சேர்ந்திடுநாற்றக் குடமுடைந்தால்
நாயுநரியும பேயுகழுகும்
நமதென்றேதின்னுமென்றாடாய்பாம்பே. (சு3)

நீரிவெழுநீர்க்குமிழி நிலைகடல்போல்
நில்லாதுடல்நீகிவிடும் நிச்சயமென்றே
பாரிற்பலவுயிர்களைப் படைத்தவன்றனைப்
பற்றவேபற்றித்தொடர் தாடாய்பாம்பே. (சு4)

நாறுமீனைப்பலதர நல்லதண்ணீரால்
நாளுங்கழுவினுமத நாற்றம்போமோ
கூறுமுடல்பலகதி யாடிக்கொண்டதால்
கொண்டமலநீகாகாதென் றுடாய்பாம்பே. (சு5)

பாம்பாட்டி சித்தர்பாடல்.

காய்த்தமரமதுமிகக் கல்லடிபடும்
கன்மவினைகொண்டகாயக கண்டனைபெறும்
வாய்த்தவமுடையவர் வாழ்பவரென்றே
வஸ்துத்திருவடிதொழு தாடாய்பாம்பே.

பேசரியநவவாயிற் பீரற்றுருத்தி
பெருங்காற்றுள்புகுந்ததாற் பேச்சுண்டாச்சே
ஈசனிலையறியாருக் கிந்தத்துருத்தி
எரிமண்ணிற்கிரையென் றுடாய்பாம்பே.

மரப்பாவைபோலவொரு மண்ணுருச்செய்து
வளமானசீவனென்னுஞ் சூத்திரமாட்டித்
திரைக்குள்ளிருந்தசைப்பேன் தீர்ந்தபொழுதே
தேகம்விழுமென்றுதெளிந் தாடுபாம்பே.

தசநாடிதசவாயி சத்ததாது
சார்ந்தமரக்கப்பலது தத்திவிழுமே
ஹைசவானகப்பலினை யேகவெள்ளத்தில்
என்னொமோட்டததுணிந் தாடாய்பாம்பே.

அகப்பற்று நீக்கல்.

தாமரையினிலையிலே தண்ணீர்தங்காத்
தன்மைபோலச்சகத்தாசை தள்ளிவிட்டெவரும்
தாமணியாவிளங்கிய சோதிபதத்தைத்
தொழுதுதொழுதுதொழு தாடாய்பாம்பே.

கள்ளங்கொலைகரமவாதி கண்டித்தவெல்லாம்
கட்டறுத்துவிட்டுஞான கண்ணைத்திறந்து
தெள்ளிதானவெட்டிவளி ஈற்சொருபத்தைத்
தேர்ந்துபார்த்துசின்தைதெளிந் தாடாய்பாம்பே.

சொல்லும்புளியும்பழத்தி னோடுபோலவே
சுற்றத்திருந்தாலுமவர் தொந்தங்கன்று

பெல்லுமனதேபர நின்மலத்திலே
நென்றுணைதான்வெறும்பாமென் றாடாய்பாம்பே. (௭௨)

செற்றிற்றிரிபின்னைப்பூச்சி செற்றைநீக்கல்போல்
நேசத்தோடொத்துவாழ்பவ ரச்செய்கைகண்டபின்
நாற்றுபரவெளிதனைச் சாரும்வழியே
நாண்டக்கவேணுமென் றாடாய்பாம்பே. (௭௩)

நண்ணுக்குந்தண்ணீர்க்குந்தொந்தமில்லாவாறுபோல்
நப்போதுமிப்புலியி லெய்தவேண்டும்
நண்ணுக்குகண்ணுவொளி கண்டுகொள்ளவே
நீட்டறுத்துவாழ்ந்திடநின் றாடாய்பாம்பே. (௭௪)

நெகிவிட்டசோறுகறி கந்தமூலங்கள்
நென்களுக்கசுத்தமான காட்சிபோலவே
நெகிக்கொண்டசுகத்தினைச சியென்றொருத்துச்
நீர்பாதவகாணத்தெளிந் தாடாய்பாம்பே. (௭௫)

நேகாபமென்னுமதயானை கொண்டமதத்தை
நூர்கொள்புத்தியவகுசத்தாற் கொன்றுவிட்டோககாண்
நேமென்னுஞ்சிற்சொருப செய்யபொருளைச்
நேர்ந்துறவுகொண்டோமென் றாடாய்பாம்பே. (௭௬)

நித்தியமென்றுமலையி னின்றனுகொண்டோம்யாம்
நினைத்தபடிமுடித்து நின்மலமாளும
நித்தியமாயெவகன்கடந் தானழியாதே
நந்தமும்வாழ்வோமென் றாடாய்பாம்பே. (௭௭)

நனமென்னும்குதிரையை வாகனமாக்கி
நதியென்னுங்கடிவாளம் வாயிற்பூட்டிச
நனமென்றுஞ்சீனிமேற் சீராயேறித்
நெளிவிடஞ்சாரிவிட் டாடாய்பாம்பே (௭௮)

நசையென்னுஞ்செருப்பின்மே லடியவைத்தே
நகாரமுட்காட்டை யறமிதித்தே

சாசையெனுந்துற்குணத்திற் கனல்கொளுத்திக்
சாலதாலங்கடந்தோமென் றுடாய்பாம்பே.

(எக)

சாலனெனுங்கொடிதான கடும்பகையைக்
தற்பமெனும்வாளினுற் கடிந்துவிட்டோம
சாலப்பிறப்பினத் தான்கடந்தோம்
தற்பரக்கண்டோமென் றுடாய்பாம்பே.

(அ(1))

தேனில்வீழ்ந்தயீயைப்போலச் சிந்தைகுலைந்து

யாமற்சிற்சொருப

வானிற்பறந்திடச்சூத வான்ம

வாயிற்போட்டேகநின் றுடாய்பாம்பே.

(அக)

நாக்கியபாதங்கண்டேன் சேரதிகண்டேன்
நத்தவெளிக்குள்ளேயொரு கூத்தன்கண்டேன்
நாக்கியசிரசின்மேல் வைத்தபாதம்
சர்க்குருவின்பாதமெ ன்ருடாய்பாம்பே.

(அஉ)

ஆலடிபொந்திலே வாழ்ந்தபாம்பே
அரசடிபொந்திலே புகுந்துகொண்டாய்
வாலடிதன்னிலே பார்த்துபார்த்து
வாக்கியேதுவகநின் றுடாய்பாம்பே.

(அங)

நாலுதெருவிலே நாலுகம்பம்
நடுத்தெருவிலே பொன்கம்பம்
போலும்விளங்குபொன் கம்பத்தினுக்கே
பூமால்கூட்டிகின் றுடாய்பாம்பே

(அச)

ஆழிபெயர்ந்தாலுமேரு மட்டேயலையும்
அடியோடுபெயர்ந்தாலு மன்றிக்கால
ஊழிபெயர்ந்தாலுமாத் துண்மைப்படிக்கே
உறுதிபெயருதுகின் றுடாய்பாம்பே.

(அடு)

வாயுவினையிரையாக வாக்கியுண்டே
வருடிக்குரீரீனீவாயுண்மடுத்தே

தேயுபிரைஞளிற்காய்ந்து வெட்டவெளியில்
திதைப்பறச்சேர்ந்துநின் ருடாய்பாம்பே.

(அக)

மாசில்கதிவளையிலே மண்டலமிட்டே
மதியானபெரும்பட மடல்விரித்தே
ஆசில்பராபரமான வாதிபாதத்தை
அடுத்தடுத்தேதுதித் தாடாய்பாம்பே.

(அஎ)

காமுலேகதிபதி காசிமுதலாய்க்
கால்கடுக்கவோடிற்பலன் காணலாகுமோ
வீடுபெறுமவழிநில மேலிக்கொள்ளவே
வேதாந்தத்துரையினின் ருடாய்பாம்பே.

(அஅ)

எள்ளளவுமன்பகத்தி லில்லாதார்முத்தி
எய்துவதுதொல்லுலகி லில்லையெனவே
கள்ளப்புலன் கட்டறுத்துக் காலகாலனைக்
கண்டதொழுதேகளித் தாடாய்பாம்பே.

(அக)

ஞரியனைக்கண்டபனி தூரவோடல்போல்
சொந்தபந்தஞ்சிந்தபரி சுத்ததலத்தில்
ஆரியனைக்கண்டுதரி சித்தேயன்புடன்
அகலாமற்பற்றிதொடர்ந் தாடாய்பாம்பே.

(க0)

காந்தம்வலியிரும்புபோல் மாசின்மனைதைக்
காட்சியானவஸ்துவுடன் கலக்கச்சேர்த்துச்
சாந்தமுடன்றேண்டியின் தாம்பும்போலச்
சலியாமற்றொடர்ந்துநின் ருடாய்பாம்பே.

(கக)

உளியிட்டகற்சிலையி லுண்டோபலன்கள்
உலகத்தின்மூடர்களுக் குண்டோவுணர்ச்சி
புளியிட்டசெம்பிற்குற்றம் போமேவஞ்ஞானம்
போகாதுமூடர்க்கென் ருடாய்பாம்பே.

(கஉ)

திரளானபோரிஹி தேடல்போன்முத்தி
சிக்காதுதேசாசார தேசிகர்தம்மால்

ருளானமூலகுரு வையர்செயலால்
நனந்தங்கண்டோமென் ருடாய்பாம்பே. (க௩)

ரட்டுச்சுரக்காய்கரிக் கெய்திடாதுபோல்
ரண்டிசைதிரிந்துங்கதி யெய்தலிலையே
ராட்டுக்கொருகோயிற்கட்டி நாளும்புசித்தே
ரா தன்பாதங்காணூர்களென் ருடாய்பாம்பே. (க௪)

தன்னையறிந்தொழுகுவோர் தன்னைமறைப்பார்
தன்னையறியாதவரே தன்னைக்காட்டுவார்
தன்னையொருகடவுளைப் பேணநினையார்
பேரொளியைப்பேணுவாரென் ருடாய்பாம்பே. (க௫)

பாலிற்சுவைபோலுமெங்கும் பாய்ந்தவொளியைப்
பற்றுப்பொன்மற்றவைத்த பான்மைபோலே
காலிற்சுழிமுனைநின்று கண்டுகொண்டு
களித்துகளித்துநின் ருடாய்பாம்பே. (க௬)

தேக்கெடுத்தேயோடும்வானத் தேனையுண்டபின்
தேகபந்தகொண்டனமித் தேசவாழ்வினை
ஒக்காளமென்றெண்ணி யோகையுடனீ
உள்ளந்தெளிந்துநின் ருடாய்பாம்பே. (க௭)

சதுர்வேதமாறுவகை சாஸ்திரம்பல
தந்திரம்புராணங்கலை சாற்றுமாகமம்
விதம்விதமானதான வேறுநூல்களும்
வீணுநூல்களென் ருடாய்பாம்பே. (க௮)

சமயபேதம்பலவான சாதிபேதங்கள்
சகத்தோர்க்கேயல்லாது சற்சாதுக்களுக்கோ
சிவமயத்திலேறினபேர் சித்தமாறுமோ
சித்தர்சித்தாந்தோர் தாடுபாம்பே. (க௯)

பூசைசெய்ததால்வீத்த போதம்வருமோ
பூயிவலஞ்செய்ததனற் புண்ணியமுண்டோ

உகசு

பாம்பாட்டி சித்தர்பாடல்.

ஆசையற்றகாலத்திலே ஆதிவஸ்துவை
அடையலாமென்றுதுணிந் தாடாய்பாம்பே, (க00)

மூலவேரறிந்துகொண்டால் மூன்றுலகமும்
முன்பாககண்டுனித்திய முத்திசேவலாம்
சகலவேற்றிந்தாலே தான்பயனுண்டோ
சகத்தைப்பொய்யென்று தெளிந்தாடாய்பாம்பே (க0க)

சகத்தனாதியென்றிடாது தானனாதியாற்
சமைந்ததென்றுரைப்பவர்கள் சத்தையறியார்
மகத்துவநிலைகற்ப வன்மையல்லாது
மற்றுமவண்மையில்லையென் றாடாய்பாம்பே, (க0உ)

ஆயிரத்தெட்டிதழ்வீட்டி லமர்த்தசித்தன்
அண்டமெல்லாரிரைந்திடு மற்புதசித்தன்
காயமில்லாதோங்கிவளர் காரணசித்தன்
கண்ணுளொளியானுனென் றாடாய்பாம்பே, (க0௩)

நாற்பத்துமுக்கோணநிலை நாப்பனதாக
நாமெக்கரச்சொருப நாயகன் தனை
மேற்படுத்திக்கொண்டாலந்த மேலுலகெலா
மெல்லடிக்குத்தொண்டேயென் றாடாய்பாம்பே, (க0௪)

கண்டவர்களொருக்காலும் விண்டிடார்கள்
விண்டவர்களொருக்காலும் கண்டிடார்கள்
கொண்டகோலமுள்ளவர்கள் கோணிலகாணார்
கூத்தாடிகூத்தாடி யாடுபாம்பே, (க0௫)

ஆருகலைக்குசுசக்குள்ளே யாடுமொருவன்
அயல்வீடுபோருமுன்னே யான்கோலிக்கொள்
வேறுபட்டாலவன்றனை மீட்டலரிதே
மேவுமுன்னேவிடாதுகொண் டாடுபாம்பே, (க0௬)

எண்ணரியபுண்ணியங்க ளெல்லாஞ்செய்துமென்
எனடிநெஞ்சமறி வெண்ணாவீழிலே

பண்ணரியதவப்பயன் பத்தியில்லையேற
பாழ்படுமென்றுதுணிந் தாடாய்பாம்பே.

(௧0௭)

எவவுலகஞ்சொந்தமதா யெய்தும்பயனென்
எங்களாதிபாதாம்புய மெண்ணுக்காலையில
இவ்வுலகவாழ்வதானு மின்றேயருமென்
மெண்ணிக்கர்த்தனடிநினைந் தாடாய்பாம்பே.

(௧08)

மனக்கோலவகொண்டிமிக மனமகிழ்ந்து
மக்கள்மனைசுற்றத்தோடு மயங்கினின்றாய்
பிணக்கோலவகண்டுபின்னுந் துறவாவிட்டால்
பிறப்புக்கேதுணையென் றாடாய்பாம்பே.

(௧09)

பிறப்பையுமிறப்பையு மறுத்துவிடயான
பெருமருந்தொன்றுசொல்வேனபெட்டுடன்கேளாய்
திறப்புடன் மனப்பூட்டுஞ் சிந்தைக்கதவும
திறந்திடும்வகையறிந் தாடாய்பாம்பே.

(௧10)

இறந்தவரைவரவ ரிஷ்டமானவர்
எய்துமவரிறந்தாரென் மெல்லவர்க்குஞ்சொல்
மறந்தவரொருவரென்றே மண்ணினுள்ளோர்
வகையறிந்திடவேநின் றாடாய்பாம்பே,

(௧11)

நான்கடிச்செய்யுள்.

ஆகாரமுதல்லே பாம்பதாக

ஆனந்தவயலிலே படம்விரித்தே

ஊகாரமுதல்லே யொத்தொடங்கி

ஒடிவகாரத்தி னுக்கைகீட்டிச்

சீகாரங்கிடந்ததோர் மந்திரத்தைச்

சித்தப்பிடாரனார் போதஞ்செய்ய

மகாரப்பிறப்பையும வேறுத்து

மாயபந்தக்கடந்தோமென் றாடாய்பாம்பே (௧௧௨)

தந்திரஞ்சொல்லுவார் தம்மையறியார்
தனிமந்திரஞ்சொல்லுவார் பொருளறியார்
மந்திரஞ்செய்ப்பார் வட்டவீட்டினுள்
மதிலினைச்சுற்றுவார் வாயல்காணார்
அந்தரஞ்சென்றுமே வேர்பிடுங்கி
அருளென்னுஞானத்தா லுண்டைசேர்த்தே
இந்தமருந்தினைத் தின்பீராகில்
இனிப்பிறப்பில்லையென் றுடாய்பாம்பே. (௧௧௩)
களிமண்ணிலுலொரு கப்பல்சேர்த்தே
கனமானபாய்மரங் காணநாட்டி
அளிபுலந்தன்னையே சுக்காணாக்கி
அறிவென்னுமாதாரச்சீனிநாக்கி
வெளியென்னும்வட்டத்தே யுள்ளடக்கி

தெளிவுறுஞானியா ரோட்டுங்கப்பல்
சீர்பாதஞ்சேர்ந்ததென் றுடாய்பாம்பே. (௧௧௪)
உள்ளததுக்குள்ளே யுணரவேண்டும்
உள்ளும்புறம்பையு மறியவேண்டும்
மெள்ளக்கனலை யெழுப்பவேண்டும்
வீதிப்புனலிலே செலுத்தவேண்டும்
கள்ளப்புலனைக் கடிந்துவிட்டுக்
கண்ணுக்குமூக்குமேற் காணநின்று
தெள்ளுபரஞ்சோதி தன்னைத்தேடிச்
சீர்பாதங்கண்டோமென் றுடாய்பாம்பே. (௧௧௫)
ஓங்காரக்கம்பத்தி னுச்சிமேலே
உள்ளும்புறம்பையு மறியவேண்டும்
ஆங்காரக்கோபத்தையறுத்தவிட்டே
ஆனந்தவெள்ளத்தைத் தாக்கிக்கொண்டே
சாங்காலமில்லாமற் றுணுடனே
சட்டதிட்டமாகச்சேர்ந்துசாந்தமாகவே
துங்காமற்றுங்கியே சுசுமடைந்து
தொந்தோம்தொந்தோமென் றுடாய்பாம்பே. ௧௧௬

விரககுடத்திலே பாம்படைப்போம்
 வேதாந்தவெளியிலே விட்டாட்டுவோம்
 கரணங்களைப்பிடிங்கி யிரைகொடுப்போம்
 காலக்கடுவெளிரின் றூட்டுவிப்போம்
 தரகந்தனிலேறித் தொல்லுலகெங்கும்
 சுற்றிவலம்வந்துனித்திய சூஷங்கண்டும்
 உறையற்றமந்திரஞ் சொல்லிப்போம்
 ஒருநான்கும்பெற்றோமென் றுடாய்பாம்பே. (கௌ)

காயக்குடத்திலே நின்றபாம்பெ
 கருணைக்கடலிலே தியங்கவிட்டு
 நேயசுசுழிமுனை நீடுபாய்ச்சி
 நித்யமானவஸ்துவை நிலைக்கநாடி
 மாயப்பெருவெளிதன்னிலேறி
 மாசற்றப்பொருளினை வாய்க்கத்தேடி
 ஆயத்துறைகடந் தப்பாற்பாழின்
 ஆனந்தஞ்சேர்ந்தோமென் றுடாய்பாம்பே. (கௌ)

முற்றுஞ்சுழிமுனை தன்னிலுடே
 மேலத்தலத்திலே விந்துவட்டம
 மேலைவழியிலேமேவிவாழும்
 பாலத்திதாய்க்கருணையினால்
 பரகதிஞான சொருபமாகி
 ஆலச்சயனத்து மாஸுடனினே
 ஆனந்தஞ்சேர்ந்தோமென் றுடாய்பாம்பே. (கௌ)

புலனைந்துவீதியில் வையாள்பாயும
 புரவியெனுமனைத யொருமைப்படுத்தி
 மலபந்தவுலகங் கடந்ததாலே
 மன்னுகுருபாதத்தி னிலைநாடித்
 தலமைந்தபூலோகங் கடந்ததாலே
 சந்திரமண்டலங் கடந்ததாகும்

அலம்வந்துபூலோகக் கடலைக்கி
ஆனந்தமாகிரின் றுடாய்பாம்பே. (௧௨௦)

குருவென்னுமாசா னுருவெடுத்துக்
குறியானஞானந் துப்பாக்கியாக்கி
அருளென்னுமருளே யுண்டையாக்கி
ஆனந்தமாகவே யதைக்கடந்தே
மருளென்னுமாதர்தந் நெறிதொட்டு
வாங்காமலெரிந்திட நெட்டையிட்டு
பருவனைக்குள்ளே பட்டதென்றே
பற்றானைபற்றிரின் றுடாய்பாம்பே. (௧௨௧)

கன்னன்குகையிலே கான்மறிப்போம்
கருமானுலையிலே கீழாட்டுவோம்
சொன்னா தலையிலே பொன்னாக்குவோம்
சுறுதியருகல்வி யொப்பஞ்செய்வோம்
மின்னார்கள்பாசததை விட்டெறிப்போம்
மெய்ப்பொருட்குறிகண்டு விருப்படைவோம்
பன்னாதேபன்னாதே சும்மாவிரு
பராபராஞ்சேந்தோமென் றுடாய்பாம்பே. (௧௨௨)

சாதிப்பிரிவிலே கீழாட்டுவோம்
சந்தவெளியினிற் கோல்னாட்டுவோம்
வீதிப்பிரிவினில விளை யாடுவோம்
வேண்டாதமனையி லுறையுசெய்வோம்
சோதித்துலாவியே துங்கிவிடுவோம்
சுகமானபெண்ணையே சுகத்திருப்போம்
ஆதிப்பிரமாக்க னைந்த பேரும்
அறியார்களிதையென் றுடாய்பாம்பே. (௧௨௩)

நெட்டெழுத்ததனிலே நிலைபடித்து
நீங்காவெழுத் திலே வாலெழுதுக்கி
விட்டவ்வெழுத்து லபடம்விரித்து
விண்ணின்வழியிலே மேவியாடிப்

பட்டவெழுத்தையும் பதிந்திருப்போம்
 பன்னிரண்டாமெழுத்தினிற் பன்னிக்கூடித்
 திட்டமுடனெமக்கரு டேசிகனூர்தன்
 சீர்பாதஞ்சொந்தோமென் றுடாய்பாம்பே. (௧௨௪)

ஊசித்துளைக்குடத்தினிற் பாம்படைப்போம்
 மூலகலாஞ்சுற்றி யுலாவிலருவோம்
 மாசுள்ளபிறவியை மறந்திருப்போம்
 மனமொத்தவெளியிலே விட்டாட்டுவோம்
 மாசுப்புலன்களை யிறைகொடுப்போம்
 மனதுற்றஉச்சியி லேறியாடுவோம்
 பேசுமெழுத்தையும் விழுங்கவிடுவோம்
 பிறப்பிறப்பற்றோமென் றுடாய்பாம்பே. (௧௨௫)

ஆணிக் குடத்திலே பாம்படைப்போம்
 அக்கினிக்கோட்டைமே லேறப்பார்ப்போம்
 மாணிக்கத்தூணின்மேல் விட்டாட்டுவோம்
 மனம்வாக்குகாயத்தை யிரைகொடுப்போம்
 நாணிக்கயிற்றையு மறுத்திடுவோம்
 நமனற்றநாதன்பத நாடியேறிற்போம்
 ஏணிப்படிவருகண் டேறிவிடுவோம்
 யாருமிதையறியாரென்றாடாய்பாம்பே. (௧௨௬)

வடக்குகிழக்குமாய் தூவிழைப்போம்
 மற்றஞ்சுழலிலே பாவுபூட்டுவோம்
 நடக்கும்வழியிலே யுண்டைசேர்ப்போம்
 நடவாவழியிலே புடவைநெய்வோம்
 குடக்குக்கரையிலே கோல்போடுவோம்
 கொய்ததையெங்குமே விற்றுவிடுவோம்
 அடக்கியேகத்துள்ளே வைக்கவும்வல்லோம்
 ஆதிபதங்கண்டோமென் றுடாய்பாம்பே. (௧௨௭)

சூத்திரக்குடத்திலே பாம்படைப்போம்
 சுழிமுனைக்குள்ளே சுகித்திருப்போம்

பாத்திரங்கொண்டுமே பலியரப்போம்
 பத்தெட்டுமூன்று படிகடந்தோம்
 ணத்தைச்சடத்தினைப் புடமிடுவோம்
 உளவனெமக்குநல் லுறுதிசொல்லப்
 பார்த்துரையிதன்மெய் பலிக்கவெண்ணிப்
 பதனம்பதனமென் றாடுபாம்பே.

(௧௨௮)

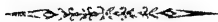
மவ்வகுடத்திலே பாம்படைப்போம்
 மணிவட்டவாசியை வாரியுண்போம்
 பவ்வக்குடங்களைத் தள்ளிவிடுவோம்
 வக்கிரசொர்ப்பனந் தாண்டிவிடுவோம்
 மவ்வெளியிலே விட்டாட்டுவோம்
 பஞ்சகருவியைப் பலிகொடுப்போம்
 சிவ்வுருவாகியே நின்றோமென்றே
 டீர்பாதங்கண்டுதெளிந் தாடுபாம்பே.

(௧௨௯)

பாம்பாட்டிசித்தர்பாடல்- முற்றிற்று.

கடவுள்துணை.

இடைக்காட்டுச்சித்தர் பாடல்.

காபபு.

கலிநிலைத்துறை.

ஆதியந்தமில் லாதவனாகியைத்
திதுறும்பவன் தீப்படுபஞ்சுபோல்
மோதுறும்படி மூப்பொறியொத்துறக
காதலாகக் கருத்திற்கருதுவாம்.

தாண்டவராயக்கோன்கூறுதல்.

எல்லாவுலகமு மெல்லாவுயிர்களு
மெல்லாப்பொருள்களு மெண்ணரிய
வல்லாளனாகி பரமசிவனது
சொல்லாலாகுமோ கோளுரே.

(க)

வானியல்போல வயங்கும்பிரமமே
சூனியமென்றறிந் தேத்தாக்கால்
ஊனியலாவிக் கொருகதியில்லையென்
றோர்ந்துகொள்ளுவீர் கோளுரே.

(உ)

முத்திக்குவித்தான மூர்த்தியைத்தொழுது
முத்திக்குறுதிகள் செய்யாக்கால்
சித்தியும்பத்தியுஞ் சத்தியுமுத்தியுஞ்
சேராவாகுமே கோளுரே.

(ங)

தொல்லைப்பிறவியின் றொந்தமுற்றறவே
சோம்பலற்றுத்தவஞ் செய்யாக்கால்
எல்லையில்லாவு னெய்தும்பதமுனக்
கில்லையென்றெண்ணுவீர் கோளுரே.

(ச)

ஆரணமுலத்தை யன்புடனேபர
 மானந்தக்கோலத்தை யன்புடனே
 பூரணமாகவே சிந்தித்துமெஞ்ஞானப்
 போதத்தைச்சார்ந்துக்கொள் கோனாரே. (ஐ)

காலகாலங் கடந்துகோதியைக்
 கற்பனைக்கடந்த வுற்பதந்தியை
 தூலாற்பெரிய சொன்னநுண்பொருளை
 நோக்கத்திற்காண்வலு கோனாரே. (ஈ)

சொல்லருஞ்சுகள நிட்களமானதைச்
 சொல்லாற்சொல்லாமல் கோனாரே
 அல்லும்பகலு மகத்திலிருத்திடி
 லந்தகன்கிட்டுமோ கோனாரே. (எ)

சூரியன்வாள்பட்ட துய்யபனிகெடுந்
 தோற்றம்போல் வெவ்வினை துள்படவே
 நாரியிடப்பாகன்றா ணெஞ்சிம்போற்றியே
 நற்கதிசேர்ந்திகுகோனாரே. (அ)

மும்மலநீக்கிட முப்பொறிக்கெட்டாத
 முப்பாழ்க்கிடந்த வப்பாழைச்
 செம்மறியோட்டிய வேலையமைத்துஞ்
 சிந்தையில்வைப்பீரே கோனாரே (க)

பஞ்சவிதமாய்ச் சஞ்சலம்பறக்கப்
 பற்றறநின்றதைப் பற்றியன்பாய்
 நெஞ்சத்திறுத்தி யிரவும்பகலும்
 நேசித்துக்கொள்வீர் கோனாரே. (கௌ)

நாராயணக்கோன் கூறுதல்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

பாராதிவான்பொருளைப்பஞ்ச வுருவானவொன்றைப்

பேரானவிண்ணொளியைப் பேரின்பவாரிதியை

நேராகவெந்நாளு நெஞ்சிருத்திவாழ்வேனே.

(கக)

கண்ணுண்மணியைக் கற்பகத்தைக்காஞ்சனத்தைப்

பெண்ணுருவிப்பாடியினை பேசரியமும்பொருளை

விண்ணினமுதைவிள கொளியைவெங்குதிரை

தண்ணளியையுள்ளில்வைத்துச் சாரூபஞ்சாருவனே.

(கஉ)

தரு.

யமாட்டவகிற ருண்டவக்கோனே-முத்தி

வாய்த்ததென்றெண்ணேடா தாண்டவக்கோனே.

(கங)

சினமென்னும்பாம்பிருந்தாம் ருண்டவக்கோனே-யாவஞ்

சித்தியென்றேறினையடா ருண்டவக்கோனே.

(கச)

ஆசையெனும்பசுமாரிற் ருண்டவக்கோனே-இந்த

அண்டமெல்லாங்கண்டறிவாய் தாண்டவக்கோனே.

(கரு)

ஓசையுள்ளடங்குமுன்னர் தாண்டவக்கோனே-மூலத்

தோய்காரங்கண்டறிந் தாண்டவக்கோனே.

(கசு)

மூலப்பகுதியறத தாண்டவக்கோனே-உள்ளே

முனைத்தவெர்பிடுங்கேடா தாண்டவக்கோனே.

(கஏ)

சாலக்கடத்தியல்பு தாண்டவக்கோனே-மலச்

சாவென்றேதேர்ந்தறி தாண்டவக்கோனே.

(கஅ)

பற்றேபிறப்புண்டாக்குந் தாண்டவக்கோனே-அதைப்

பற்றாதருத்துவிடு தாண்டவக்கோனே.

(கஆ)

சற்றேபிரமத்திச்சை தாண்டவக்கோனே-உன்னுள்

சலியாமல்வைக்கவேண்டும் தாண்டவக்கோனே.

(உU)

அவித்தவித்துமுனையாதே தாண்டவக்கோனே-பத்தி

அற்றவர்கதியடையார் தாண்டவக்கோனே.

(உக)

செவிதனிற் களாத மறை தாண்டவக்கோனே-குரு

செப்பில்வெளியாமல்லவோ தாண்டவக்கோனே.

(உஉ)

கட்டளைக் கவித்துறை.

மாடுமனைகளு மக்களுஞ்சுற்றமும் வான் பொருளும் வீடு
ம்பனைகளும் வெண்பொன்னுஞ் செம்பொன்னும் வெண்கல
மும், காடுங்கரைகளுங்கல்லாம் பணியுங்கரிபரியுந், தேடும்
பலபண்டமு நில்லாசியகதிசேர்மின்களே. (௨௩)

நேரிசை வெண்பா

போகம்போம்போக்கியம்போம்போசனம்போம்புன்மைபோம்
மோகம்போம்பூர்க்கும்போம்மோகம்போம் தாகம்போம்
வேதமுதலாகமங்கண் மேலான தென்றும்பலகால்
ஓதுபிரமத்திறற்க்கால். (௨௪)

தாண்டவராயக்கோன் தரு.

தாந்தியித்தியி தந்தக்கோனாரே
தீந்தியித்தியி திந்தக்கோனாரே
ஆந்தக்கோனாரே அருள்
ஆந்தக்கோனாரே.

ஆயிரத்தெட்டு வட்டமுங்கண்டேன்
அந்தவட்டத்துள்ளே நின்றதுங்கண்டேன்
மாயிருஞாலத்து நூற்றெட்டும்பார்த்தேன்
மந்தமனத்துறுஞ் சந்தேகந்தீர்த்தேன். (தாந்) (௨௫)

அந்தக்கரண மெனச்சொன்னாலாட்டையும்
அஞ்ஞானமென்னும் மடர்ந்தவன்காட்டையும்
சந்தத்தவமென்னும் வாளினுல்வெட்டினேன்
சாவாதிருந்திடக் கோட்டையுங்கட்டினேன். (தாந்) (௨௬)

மெய்வாய்கண்மூக்குச் செவியெனுமைந்தாட்டை
வீறுஞ்சுவையொளி யூரேசையாங்காட்டை
எய்யாமலோட்டினேன் வாட்டினேனாட்டினேன்
ஏகவெளிக்குள்ளே யோகவெளிக்குள்ளே. (தாந்) (௨௭)

பற்றிரண்டுமறப் பண்புற்றேனண்புற்றேன்
பாலையுமுட்கொண்டேன் மேலையாங்கட்கொண்டேன்
சிற்றின்பநீக்கினேன் மற்றின்பநோக்கினேன்
சிற்பாஞ்சேர்ந்திட்டேன் தற்பாஞ்சார்ந்திட்டேன். (தாந்)

அண்ணாக்கையுடே யடைத்தேயமுதுண்ணேன்
அந்தரந்தரத்தை யப்பொழுதேயெண்ணேன்
விண்ணாருமொழியை மேலிப்பூசைபண்ணேன்
மெஞ்ஞானமொன்றன்றி வேறையொன்றைநண்ணே.

ஃன

மாயாவிதாரங்கள் யாவையும்விண்டேனே
விண்ணாருமொளியை மெய்யினுட்கொண்டேனே
மேதினிவாழ்வினை மேலாகவேண்டேனே. (தாந்) (௩௦)

வாக்காதியைந்தையும் வாக்காய்தெரிந்தேனே
மாயைசம்பந்தங்க ளைந்தும்பிரிந்தேனே
நோக்கரும்யோகங்க ளைந்தும்பிரிந்தேனே
நுவலுமற்றைந்தியோக நோக்கம்பிரிந்தேனே. (தாந்) (௩௧)

ஆறுதாரத் தெய்வங்களைநாடி
அவர்க்குமேலான வாதியைத்தேடி
கூறுனவட்டவா நந்தத்திற்கூடி
கோசமைந்துங்கண்டு குற்றேறிக்கூத்தாடி. (தா) (௩௨)

நாராயணக் கோன்கூறுதல்.

ஆதிபகவணியே பசுவே

யன்பாய்நினைப்பாயேல்

சோதிபரகதிதான் பசுவே

சொந்தமதாகாதோ. (௩௩)

எங்கும்நிறைபொருளைப் பசுவே

யெண்ணிப்பணிவாயேல்

தங்கும்பரகதியில் பசுவே

சந்ததஞ்சாருவையே. (௩௪)

புடைக்காட்டுச்சித்தர் பாடல்.

அல்லும்பகலுநிதம் பசுவே
யாதிபதந்தேடில்
புல்லுமோட்சநிலை பசுவே
பூரணங்காண்பாயே. (௩௩)

ஒன்றைப்பிடித்தோர்க்கே பசுவே
உண்மைவசப்படுமே
நின்றநிலைதனிலே பசுவே
நேர்மையறிவாயே. (௩௪)

எல்லாமிருந்தாலும் பசுவே
யீசாருளிலையே
இல்லாததன்மையென்றே பசுவே
யெண்ணிப்பணிவாயே. (௩௫)

தேவனுதவியன்றிப் பசுவே
தேர்ந்திடில்வேறொன்றில்லை
ஆவிக்குமாவியதாம் பசுவே
யத்தன்றிருவடியே. (௩௬)

தாயினுமன்பனன்றோ பசுவே
சத்திக்குள்ளானவன்றான்
நேயமுடையவர்பால் பசுவே
நீங்காதிருப்பானே. (௩௭)

முத்திக்குவித்தானோன் பசுவே
மூலப்பொருளானோன்
சத்திக்குறவானோன் பசுவே
தன்னைத்துதிப்பாயே. (௪௦)

ஐயன்றிருப்பாதம் பசுவே
யன்புற்றீபணிந்தால்
வெய்யவினைகளெல்லாம் பசுவே
விட்டோடுங்கண்டாயே. (௪௧)

தாழ்ந்துபணிவாயேல்
இந்திரன்ருன்முதலோரா
யேவல்புரிவாரே. பசுவே
(சஉ)

கட்புலன்காணவொண்ணப்
கர்ததனடியிணையை பசுவே
உட்புலன்கொண்டேத்திப் பசுவே
மய்வாயே. (சங)

சுட்டியுகாணவொண்ணப் பசுவே
சூனியமானவஸ்தை
ஒட்டிப்பிடிப்பாயேல் பசுவே
ர்ப்பவாயாரா. (சச)

தன்மனந்தன்னாலே
தாணுவைச்சாராதார்
வன்மரமொப்பாகப் பசுவே
வையத்துரைப்பாரே. (சடு)

சொல்லென்றுநற்பொருளாம் பசுவே
சோதியைப்போற்றாக்கால்
இல்லென்றுமுத்திரிலை
யெப்பொருளுஞ்சொலலுமே. (சசு)

பலரும்கிளத்தல்.

மண்ணுணமணியைக கருதியபேரொளியை
விண்ணின்மணியை விளக்கொளியைப்போற்றாரே. (சஎ)

மனம்வாக்காயமெனும் வாய்ததபொறிக்கெட்டாத
தினகரன்னெருசமதிற் சேவித்துப்போற்றாரே. (சஅ)

காலமுன்றுகடந்த கதிமொளியைபுள்ளத்தாற்
சாலமின்றிப்பற்றிச் சலிப்பறவேபோற்றாரே. (சக)

௨௨௮ இடைக்காட்டுச்சித்தர் பாடல்.

பாலிற்சுவைபோலும் பழத்தின்மதுப்போலும்
நூலிற்பொருள்போலு நுண்பொருளைப்போற்றீரே. (௫௦)

மூவர்முதலை முக்கனியைச்சர்க்கரையைத்
தேவர்பொருளைத் தெள்ளமுதைப்போற்றீரே. (௫௧)

நாயமறைப்பொருளைக் சுகவாரிதியிர்தை
நேயமுடனாளு நிலைபெறவேபோற்றீரே. (௫௨)

சராசரத்தைத்தந்த தனிவானமூலமனனும
பராபரத்தைப்பற்றிப் பவமறவேபோற்றீரே. (௫௩)

மண்ணுதிபூதமுதல் வகுத்ததொருவான்பொருளைக்
கண்ணாக்காணக் கருதகிசைந்துபோற்றீரே.

பொய்ப்பொருளைவிட்டுப் புலமறியவொண்ணாத
மெய்ப்பொருளைநாளும் விருப்புற்றுப்போற்றீரே. (௫௪)

எள்ளிற்றைலம்போ லெங்குநிறைபொருளை
உள்ளிற்றுதித்தே யுணர்வடைந்துபோற்றீரே. (௫௫)

நெஞ்சொடு கிளத்தல்.

பூமியெல்லாமோர்குடைக்கீழ் பொருந்தவரசாளுதற்கு
காமியம்வைத்தாலுனக்குக் கதியுளதோகன்மனமே. (௫௬)

பெண்ணுசைக்கொண்டு பேணித்திரிந்தாக்கால்
விண்ணுசைவைக்க விதியிலையேகன்மனமே. (௫௭)

மேயும்பொறிகடமை மேலிடவொட்டார்க்குவினை
தேயுமென்றேநலவழியிற் செல்லுநீகன்மனமே. (௫௮)

பொன்னிச்சைகொண்டு பூமிமுற்றுத்திரிந்ததனால்
மன்னிச்சைமோக்கம் வாய்க்குமோகன்மனமே. (௫௯)

பொய்யானகல்விகற்றுப் பொருண்மபக்கங்கொள்ளாமல்
மெய்யானஞானகல்வி விருப்புவாய்கன்மனமே. (௬௦)

பேய்க்குரங்குபோலப் பேருலகிலிசைசைவைத்து
நாய்நரிகள்போலலந்தா னன்மையுண்டோ கன்மனமே.

இரும்பையிழுத்திடுங்காந்தத் தியற்கைபோற்பலபொருளை
விரும்பினதவைநிலையோ வினப்புவாய்கன்மனமே. (கங.)

கற்பநிலையாலலவோ கற்பகாலங்கடத்தல்
சொற்பநிலைமற்றநிலை சூட்சங்காண் கன்மனமே. (கச.)

தேகமிழப்பதற்குச் செபஞ்செய்தென்றபஞ்செய்தேன்
யோகமட்டுஞ்செய்தாலென் யோசிப்பாய் கன்மனமே. (கரு.)

சாகாதிருப்பதற்குத்தான் கற்றறமகல்வியன்றோ
வாகானமெய்க்கல்வி வகுத்தறிநீகன்மனமே. (கக.)

அறிவொடுகிளத்தல்.

எல்லாப்பொருள்களையு மெண்ணப்படிபடைத்த
வல்லாளன்றனை வகுத்தறிநீபுலலறிவே. (கஉ.)

கட்புலனுக்கெவ்வளவுங் காணாதிருந்தெங்கும்
உட்புலனாஸின்மறவொன்றை யுய்த்தறிநீபுலலறிவே. (கஅ.)

விழித்திருக்கும்வேளையிலே விரைத்துறக்கமுண்டாக்கும்
செழித்திலங்குவான்மாவைத தேர்ந்தறிநீபுலலறிவே. (கக.)

மெய்யிலொருமெய்யாகி மேலாகிக்காலாக்கிப்
பொய்யிலொருபொய்யாகும் புலமறிநீபுலலறிவே. (எ0)

ஆத்துமத்தின்கூறல்
உத்துபரிகின்ற கோளரிவாய் புலலறிவே. (எக.)

இருட்டரைக்கு நல்விளக்கா யிருக்குமுன் றன்வல்லமையை
அருட்டுறையினிறுத்திவிளக் காகுநீபுலலறிவே. (எஉ.)

நல்லவழியிற்சென்று நம்பதவியுய்தாமல்
கொற்றவழியிற்சென்று குறுகுவதேனபுலலறிவே. (எங.)

கைவிளக்குக்கொண்டு கடலில்வழ்வார்போல
மெய்விளக்குன்னுள்ளிருக்க வீழ்குவதேன்புலலறிவே

நாசிக்குமேலான வான்கதியுன்னுள்ளிருக்க
பாசிக்குமேற்கத்தா னுனக்கரிதோபுலலறிவே. (எடு.)

அன்னையப்போலெவ்வுயிருமன்புடனே காத்துவரும்
முன்னவனைக்கண்டு முத்தியடைபுல்லறிவே.

அஞ்ஞானம்போயிற்றென்று தும்பீபற-பர
மாந்தவகண்டோமென்று தும்பீபற
மெஞ்ஞானம்வாய்த்தென்று தும்பீபற-மலை
மேலேறிக்கொண்டோமென்று தும்பீபற. எ

அல்லவலைவிலையென்றே தும்பீபற-நிறை
ஆணவங்களற்றோமென்றே தும்பீபற
தொல்லைவினைநீங்கிறதென்றே தும்பீபற
பரஞ்சோதியைக்கண்டோமெனத் தும்பீபற. எ

ஐம்பொறியடங்கினவே தும்பீபற நிறை
அருவேபொருளெனத் தும்பீபற
செம்பொருள்கள்வாய்த்தனவே தும்பீபற-ஒரு
தெய்வீகவகண்டோமென்றே தும்பீபற. எ

மூவாசைவிட்டோமென்றே தும்பீபற-பர
முத்திரிலைசித்தியென்றே தும்பீபற
தேவாசைவைத்தோமென்று தும்பீபற-இந்தா
செகத்தையொழித்தோமென்று தும்பீபற. அ

பாழ்வெளிநோக்கியே தும்பீபற-மாண்பு
பற்றோமென்றே தும்பீபற
வாழ்விடமென்றேதோ தும்பீபற-நிறை
வன்னிலைசாத்தோமே தும்பீபற. அ

எப்பொருளுங்கனவென்றே தும்பீபற-உல
கெல்லாமழியுமென்றே தும்பீபற
அப்பிலெழுத்துடனென்றே தும்பீபற-என்று
மழிவில்லாதாயென்று தும்பீபற. அ

சூயிலொடுகினத்தல்.

கரணங்கனொருநான்கு மடங்கினவே-கெட்டத்
காமமுதலோராறு மொடியகினவே
சரணங்கனொருநான்குந் நண்டனமென்றே-நிறை
சந்தோஷமாகவே கூவுசூயிலே.

அந்.

உலகமோக்காளமென் றேது'சூயிலே-எங்க
— னுத்தமனைக்காண்பரிதென் றோது'சூயிலே
பலமதம்பொய்ம்மையென்றேது சூயிலே எழு
பலமகன்றிட்டோமென் றேது'சூயிலே

அசு

சாதனங்கள்செய்தவர்கள் சாகார்சூயிலே-எல்லாத்
தத்துவங்கடேர்ந்தவர்கள் வேகாரசூயிலே
மாதவங்கள்போலம்பலன் வாயாகசூயிலே-மூல
மந்திரங்களானமகிமை வாய்க்குங்கூயிலே.

அஞ்

எட்டிரண்டறிந்தோர்க்கிட ரில்லைசூயிலே-மன
மேகாமனிற்றிற்கதி யெய் ாங்கூயிலே
நட்டணையைச்சார்ந்தறிந்து கொள்ளுங்கூயிலே-ஆதி
நாயகனைநினைவில்வைத் தோதுசூயிலே.

அசு

மயிலொடுகினத்தல்.

ஆடுமயிலே நடமாடுமயிலே-எங்கள்
ஆதியணிசேடனெங்க ளாடுமயிலே
கூடுபோகுமுன்னங்கதி கொள்ளுமயிலே-என்றாக
குறையாமன்மோனநெறி கொள்ளுமயிலே.

அஎ

இல்லறமேயல்லவென்றாடுமயிலே-பததி
இல்லவர்க்குமுததிகித்தி யில்லைமயிலே
நல்லறமேதுறவறங் காணுமயிலே-சுத்த
நாதார்தவெட்டவெளி நாடுமயிலே.

(அஅ)

கற்றுணைப்போன் மனைதகாட்டுமயிலே-வரும்
காலணையுந்துரத்தி லோட்டுமயிலே

பற்றாடுருவவேபாயுமயிலே-அகப்

பற்றுச்சற்றில்லாமற் பண்ணுமயிலே

(அக)

அன்னத்தொடு கிளத்தல்.

சிறுதவளை தான்கலக்கிற் சித்தரத்தினிழன்மறையும்

மறுவாயைதான்கலக்கின் மதிமயங்குமடவனமே.

(க௦)

காற்றின்மரமுறியுங் காட்சியைப்போனல்லறிவு

தூற்றிலிடிவஞ்ஞானந் தூரப்போமடவனமே.

(க௧)

அக்கினியாற்பஞ்சுபொதி யழிந்திட்டவாறேபோல்

பக்குவநல்லறிகாலே பாவம்போமடவனமே.

(க௨)

குளவிபுழுவைக்கொணர்ந்து கூட்டிலுருப்படித்தல்போல்

வளமுடையவுன்மனதைவசப்படுத்துமடவனமே.

(க௩)

அப்புடனேயுப்புச்சேர்ந் தளவசரியானதுபோல்

ஒப்புறவேபிரமமுட னென்றிரில்லுமடவனமே.

(க௪)

காய்ந்தவிரும்புநிறங் காட்டிதல்போலாத் துமத்தை

வாய்ந்திவங்கச்செய்து வளம்பெருநீமடவனமே.

(க௫)

புள்ளாங்குழலாதல்.

தொல்லைப்பிறவி தொலைத்தார்க்கு முக்திதான்

இல்லையென்றாதுகுழல்-கோனே

இல்லையென்றாது குழல்.

(க௬)

இந்திரபோகக்க னெய்தினும்தொல்லையென்

றந்தமாயுதுகுழல்-கோனே

அந்தமாயுதுகுழல்.

(க௭)

மோனநிலையினின் முத்தியுண்டாமென்றே

கானமாயுதுகுழல்-கோனே

கானமாயுதுகுழல்.

(க௮)

காய்போற்பொறிகளை நானுவிதம்விட்டோர்

பேயரென்றாதுகுழல்-கோனே

பேயரென்றாதுகுழல்.

(க௯)

ஒடித்திரிவோர்க் குணர்வுகிடும்படி
சாடியேயுதுகுழல்-கோனே
சாடியேயுதுகுழல். (க00)

ஆட்டுக்கூட்டங்களை யண்டிம்புலிகளை
ஒட்டியேயுதுகுழல்-கோனே
ஒட்டியேயுதுகுழல். (க0க)

மட்டிக்குணமுள்ள மாரீசநாய்களை
கட்டிவைத்ததுகுழல்-கோனே
கட்டிவைத்தது குழல். (க0உ)

கட்டாதநாயெல்லாங் காவலுக்கெப்போதும்
கிட்டாதென்றுதுகுழல்-கோனே
கிட்டாதென்றுதுகுழல். (க0ங)

பெட்டியிற்பாம்பெனப் பேய்மனதடங்க
ஒட்டியேயுதுகுழல்-கோனே
ஒட்டியேயுதுகுழல். (க0ச)

எனதென்றும்யானென்று மில்லாதிருக்கவே
தனதாகவுதுகுழல்-கோனே
தனதாகவுதுகுழல். (க0ரு)

அற்றவிடமொன்றே யற்றதோடுற்றதைக்
கற்றனென்றுதுகுழல்-கோனே
கற்றனென்றுதுகுழல். (க0சு)

பால்கறத்தல்.

சாவாதிருந்திடப்பால்கற-சிறம்
தன்னிலிருந்திடும் பால்கற
வேவாதிருந்திடப்பால்கற-வெறும்
வெட்டவெளிக்குள்ளே பால்கற. (க0எ)

தோயாதிருந்திடும்பால்கற-முன்
தொல்லவினையறப் பால்கற
வாயாலுமிழ்ந்திடும்பால்கற-வெறும்
வயிரூரவுண்டிடப் பால்கற. (க0அ)

நாளுதிருந்திடும்பால்கற-நெடு
 நாளுமிருந்திடப் பால்கற
 மாறாதொழுகிடும்பால்கற -தலை
 மண்டையில்வளரும் பால்கற. (௧௮௯)

உலகம்வெருத்திடும்பால்கற-மிக
 ஒக்காளமாகியபால்கற
 கலசத்தினுள்விளை பால்கற- நிறை
 கண்டற்றினுள்விழப் பால்கற. (௧௯௦)

ஏப்பம்விடாமலேபால்கற- வரும்
 ஏமன்விலகடேபால்கற
 தீப்பொறியோய்த்திடப்பால்கற- பர
 சிவத்துடன்சாரவே பால்கற. (௧௯௧)

அண்ணுவின்மேல்வரும்பால்கற- பேர்
 அண்டத்திலூறிடும் பால்கற
 விண்ணாட்டிலில்லாதபால்கற- தொல்லை
 வேதனைக்கெடவே பால்கற. (௧௯௨)

வினையாமாடுகளை யேகவிடுகோனே-உன்
 இடக்குமனமாமொன்றை யடக்கிவிடுகோனே. (௧௯௩)

சாற்றரியணைட்டிகரே தற்பரத்தைச்சார்வார்-நாளும்
 தவமவமாக்கழிப்பவரே சன்னமதில்வருவார். (௧௯௪)

அகநகாரமாகண்முன் தகற்றிவிடுகோனே- நாளும்
 அவத்தையெனு மாடைந்தை யடக்கிவிடுகோனே. (௧௯௫)

ஒருமலத்த னென்னுமாட்டை யொதிக்ககட்டுகோனே-கி
 ன், உறையுமிருமலந்தனையு மோட்டிககட்டுகோனே. ( )

மும்மலத்தி னெனுமாட்டை முறுக்கிக்கட்டுகோனே-மிக
 முக்காலநேர்மையெல்லா முன்பறிவாய்கோனே. (௧௯௬)

புந்நியதஸ்ரையங்களை இறுக்கவங்ககாமன-வனமுய
லிலையெனதேமரண வகுழுவெடுத்ததுகோனே. (௧௧௮)

பாதிமெனு முனட்டையோட்டி விடுகோனே-உனக
குள்ளிருக்குவ கள்ளமெல்லா மோடிப்போருங்கோனே. (1)

முககாயமாடுகளை முன்னகடடுகோனே-யுனி
மோசமிலலை நாசிலலை முத்தியுண்டாங்கோனே. (௧௨0)

கனம்பலமாடுகளை நகடகககட்டுக்கோனே-மற்றக
கனபத்திரியப்பக வகக கடையிறகட்டுக்கோனே (௧௨௧)

காரணகக்கா முனறையுங் காலபிணிப்பாய்கோனே-நல்ல
கைவசமாஞ்சாத்தக கள் கடைப்பிடிப்பாய்கோனே. (௧௨௨)

வேறு-தரு.

பிரமரத்தரபுதிரபேரொளிகா னென்கள்கோனே-வாய்
பிசாதிருகதுபரு சிட்டைசாரென்கள்கோனே. (௧௨௩)

சிரமதிறகமலசுச்சைய தெரிந்தென்கள்கோனே-முத்தி
சிகத்குருத்தபதிட்டு சிகதத்கறியென்கள்கோனே. (௧௨௪)

விண்ணுடிவஸ்து நா மெய்யறிவிறகாணுகோனே-என்றம
மெய்யேமெய்யிறகாணுக மெய்யறிவிறசெல்லுக கோனே.

கண்ணாடி யுன்னுளே கண்டுபாத்ததுக கொள்ளுகோ
னெஞானக, கண்ணனறிக கண்ணாடி காணவொண்ணாதெங்
கள்கோனே. (௧௨௫)

குனியமானதைசுசுடவாரென்குணிகோனே-புத்தி
குக்குமமேயதைசு சுட்டிமென மெண்ணென்கள்கோனே.

நித்தியமானதுகோபடிவே விலகோனே-என்றம
நிறகுமெனதேகாணுகிச்சயங்காணென்கள்கோனே. (௧௨௬)

சுத்தியுமபமுந் தன்னுட்கலந்ததேகோனே-நிட்டை
சாதிக்கிலிரணங்க தன்னுளே காணலாங்கோனே. (௧௨௭)

கைபோலிருந்துமோனதைசுசாதிமென கோனே-பர
வலநிலைகண்க முட்டிப்பிறப்பறு கோனே. (௧௨8)

இடைக்காட்டுச் சித்தர்பாடல்.

முற்றிறறு.

சிவமயம்.

அகப்பை

பாடல்.

	அகப்பேய்
நாயகன்றாள்பெறவே	
நெஞ்சுமலையாதே	அகப்பேய்
நீயொன்றுஞ்சொல்லாதே	(க)
பராபரமானதடி	அகப்பேய்
பரையாகவந்ததடி	
தராதலமேழ்புவியும்	அகப்பேய்
தானேபடைத்ததடி.	(உ)
நாதவேதமடி	அகப்பேய்
நன்னடங்கண்டோயோ	
பாதஞ்சத்தியடி	அகப்பேய்
பரவிந்துநாதமடி.	(ஈ)
விந்துநாதமடி	அகப்பேய்
மெய்யாகவந்ததடி	
ஐந்துபெரும்பூதம்	அகப்பேய்
அதனிடமானதடி.	(ச)
நாலுபாதமடி	அகப்பேய்
நன்னெறிகண்டாயோ	
மூலமானதல்லால்	அகப்பேய்
முத்தியல்லவடி.	
வாக்காதியைந்தடியோ	அகப்பேய்
வந்தவகைகளாய்	
ஒங்காரமானதடி	அகப்பேய்
உண்மையதல்லவடி.	(ஊ)

சத்தாநியைந்தடியோ சாத்திரமானதடி	அகப்பேய்
மித்தையமாகுமடி மெய்யதுசொன்னேனே.	அகப்பேய் (௭)
வசனாநியைந்தடியோ வண்மையாய்வந்தடி	அகப்பேய்
தெசநாடிபத்தேடி திடனிதுகண்டாயே.	அகப்பேய் (௮)
காரணமானதெல்லாம் கண்டதுசொன்னேனே	அகப்பேய்
மாரணவகண்டாயே வந்தவிதவகனெல்லாம்	அகப்பேய் (௯)
ஔத்தத்துவமும்	அகப்பேய்
மாறாதமண்டலமும் வந்ததுமூன்றடியே.	அகப்பேய் (௧௦)
பிருதிவிபொன்னிறமே பேதமையல்லவடி	அகப்பேய்
பருவதாரீரடியோ யடி	அகப்பேய் (௧௧)
தேயுசெம்மையடி திடனதுகண்டாயே	அகப்பேய்
ரயுரீலமடி வான்	அகப்பேய் (௧௨)
ரணமஞ்சடியோ வந்ததரீகேளாய்	அகப்பேய்
ரணமதாகாதே உள்ளதுசொன்னேனே.	அகப்பேய் (௧௩)

அகாரமித்தனையும்

இதப்படிய

அங்கென் றெழுந்த தடி

உதாரணகூடியடி

ஆகப்பேய

உருவாகிவந்ததடி.

(കുറിപ്പ്)

மதுரா மாணியகம்

அகப்பேர்

மலமதுசொன்னேனே

சிகாரமூலம்

சிந்துத்துக்கொள்வாயே.

15

வன்னம்புகளே மழ

ஆகப்பேய்

மந்திர

இன்ன முஞ்சொல்வேளை

இம்மென்று கேட்பாயே.

1

1955

அத்திவரைவாடி

ஐம்பததேரட்சரமும்

ழித்தையாங்கண்டாயே

மெய்யென்று நம்பாதே.

தத்துவமான தமிழ்

சகலமாய்வுந்ததடி

புத்தியுஞ்சொன்னேனே

புதவடிவஸ்ஸலோ.

இந்தவிதங்களெல்லாம்

எம்மிதையல்லவடி

ஆராய்ந்துகாணையோ.

பாவந்தீரவென்றால்

பாவிக்கலாகாதே

சாவதாமில்லையடி

சற்குருபாதமடி.

அகப்பைசித்தர் பாடல்.

உருக

எததனைசொன்னாலும்
என்மனந்தேறாதே
சித்துமசித்தம்விட்டு
சேர்த்துநிகரண்பாயே.

அகப்பேய்

அகப்பேய்
(உக)

சமயமாருமடி
தனனாலேயநகத்தி
அமையாநின்றவிடம்
ஆராய்த்துசொலவாயே.

அகப்பேய்

அகப்பேய்
(உஉ)

ஆராமாருமடி
ஆகாதுரொன்னேனே
மேயேயுண்டானால்
மெய்யுடையசொலவாயே.

அகப்பேய்

(உரு)

உன்னையறிந்தாக்கால
உன்னையறிஞ்சாராயே
உன்னையறியுவுகை
உள்ளதுசொலவேனே.

அகப்பேய்

அகப்பேய்
(உச)

சரியையாகாதே
சாலோகங்கண்டாயே
கிரியைசெய்தாயும்
கிட்டிவதொன்றுநிலவே.

அகப்பேய்

அகப்பேய்
உரு

யோகமாகாதே
உன்னதுமகனாடாக்கால

அகப்பேய்

மேகசுநானமடி
தேடாதேசொன்னேனே.

அகப்பேய்
(உசு)

மேகசுநானமடி
மேகசுநானமடி

அகப்பேய்

ஆதாயங்கொஞ்சமடி
ஆதாயங்கொஞ்சமடி
எம்மனதகண்டாயே.

அகப்பேய்
(உஎ)

இறையவனென்றதெல்லாம்

அகப்பேய்

எந்தவிதமாகும்

அறையவேரீகௌய்

அகப்பேய்

ஆனத்தமானதடி.

(௨அ)

கண்டுகொண்டேனே

அகப்பேய்

காதல்விண்டேனே

உண்டுகொண்டேனே

அகப்பேய்

உள்ளதுசொன்னாயே.

(௨ஆ)

உள்ளதுசொன்னாலும்

அகப்பேய்

உன்னாலேகாண்பாயே

கள்ளமுந்தீராதே

அகப்பேய்

கண்டார்க்குகாமமடி.

(௨௦)

அறிந்துநின்றாலும்

அகப்பேய்

அஞ்சார்கள்சொன்னேனே

புரிந்தவல்லினையும்

அகப்பேய்

போகாதேயுன்னிவிட்டு

௩௧

நசன்பாசமடி

அகப்பேய்

இவ்வண்ணங்கண்டதெல்லாம்

பாசம்பயின்றதடி

அகப்பேய்

பரமதுகண்டாயே

௩௨

சாத்திரஞத்திரமும்.

அகப்பேய்

சங்கற்பமானதெல்லாம்

பாத்திடலாகாதே

அகப்பேய்

பாழ்பலங்கண்டாயே.

(௩௩)

ஆறுகண்டாயோ

அந்தவினேதீர

அகப்பேய்

தேரிததெளிவதற்கே

அகப்பேய்

தீர்த்தமுமாடாயே.

(௩௪)

அகப்பைசித்தா பாடல்.

உச்சு

எததனைகாலமுந்தான்
யோகமிருந்தாலென்
முத்தனுமாவாயோ
மோட்சமுமுண்டாமோ.

அகப்பேய்

அகப்பேய்
(௩௫)

நாசமாவதற்கே
நாடாதேசொன்னேனே
பாசம்போனாலும்
பசுக்களும்போகாதே.

அகப்பேய்

அகப்பேய்
(௩௬)

நாணமேதுக்கடி
நல்வினைதீர்த்தாககால
காணவேணுமென்றால்
காணக்கிடையாதே

அகப்போய்

அகப்பேய்
(௩௭)

சும்மாயிருந்துவிடாய்
சூத்திராடு
சும்மாயிருந்தவிடம்
சுட்டதுகண்டாயே.

அகப்பேய்

அகப்பேய்
(௩௮)

அகப்பேய்

என்ற
இடத்திலேவந்தாயே.

அகப்பேய்
(௩௯)

வானமோடிவாரில்
வந்துபிறப்பாயே
தேனையுண்ணுமல
தெருவோடிலைந்தாயே.

அகப்பேய்

அகப்பேய்
(௪௦)

சைவமானதடி
தானாகநின்றதடி
சைவமில்லையாகில்
சலம்வருங்கண்டாயே.

அகப்பேய்

அகப்பேய்
(௪௧)

ஆசையற	அகப்பேய்
ஆசாரங்கண்டாயே	
நசன்பாசமடி	அகப்பேய்
எகநனஞ்சென்றாலும்.	(௪௨)
ஆணவமூலமடி	அகப்பேய்
அகாரமாய்வந்ததடி	
கோணுமுகாரமடி	அகப்பேய்
டப்பிறந்ததுவே.	(௪௩)
ஒன்றமில்லையடி	அகப்பேய்
உள்ளபடியாச்சே	
நன்றில்லைத்தில்லையே	அகப்பேய்
நாணமுமில்லையடி.	(௪௪)
சும்மாயிருந்தவிடம்	அகப்பேய்
சுட்டதுசொன்னேனே	
எம்மாயமீதறியேன்	அகப்பேய்
என்னையுக்காணேனே.	(௪௫)
கலைகளேதுக்கடி	அகப்பேய்
கண்டார்நகையாரோ	
நிலைகளேதுக்கடி	அகப்பேய்
நீயார்சொல்வாயே.	(௪௬)
இந்தவமிர்தமடி	அகப்பேய்
இந்துவெள்ளையடி	அகப்பேய்
இரவிசிவப்பாமே.	(௪௭)
	அகப்பேய்
அக்கினிகண்டாயே	
தாணுவுமிப்படியே	அகப்பேய்
சற்குருகண்டாயே	(௪௮)
என்னபடித்தாலும்	அகப்பேய்
எம்முறையாகாதே	

சொன்னதுகேட்டாயே சும்மாயிருந்துவிடு	அகப்பேய் (௪௧)
சாடுமலையுமடி கடந்தவமாளுவென் வீடும்வெளியாமோ மெய்யாகவேண்டாமோ	அகப்பேய் அகப்பேய் அகப்பேய் (௪௦)
பரத்திலேசென்றாலும் பாரிலேமீளுமடி பரத்துக்கடுத்தவிடம் பாழதுகண்டாயே.	அகப்பேய் அகப்பேய் அகப்பேய் (௪௧)
பஞ்சமுகமேது பஞ்சபடித்தாதே குஞ்சிதப்பாதமடி குருபாதங்கண்டாயே	அகப்பேய் அகப்பேய் அகப்பேய் (௪௨)
பங்கமில்லையடி பாதமிருந்தவிடம் கங்கையில்வந்ததெல்லாம் கண்டிதெளிவாயே.	அகப்பேய் அகப்பேய் அகப்பேய் (௪௩)
நானறின்றவிடம் சைவங்கண்டாயே ஊனறின்றவற்கு ஊனமொன்றில்லையடி.	அகப்பேய் அகப்பேய் அகப்பேய் (௪௪)
சைவமாருக்கடி தன்னையறிந்தவற்கே சைவமானவிடம் சற்குருபாதமடி	அகப்பேய் அகப்பேய் அகப்பேய் (௪௫)
பிறவிதீரவென்றால் பேதகம்பண்ணுதே துறவியானவர்கள் சும்மாயிருப்பார்கள்	அகப்பேய் அகப்பேய் அகப்பேய் (௪௬)

ஆரலேந்தாலும்
நீயலையாதேயடி
ஊரலேந்தாலும்
ஒன்றையும்நாடாதே.

தேனாபாயுமடி
திருவடிகண்டவர்க்கே
ஊனாழமில்லையடி
ஒன்றையும்நாடாதே.

வெள்ளை கறுப்பாமோ
வெள்ளியஞ்செம்பாமோ
உள்ள, 'டாடி

அறிவுண்மன்னுமடி
ஆதாரமில்லையடி
அறிவுபாசமடி
அருளதுகண்டாயே.

வாசியிலேறியடி
வான்பொருள்தேடாயோ
வறசியிலேறியடி
வாராதுசொன்னேனே.

தூராதிடூரமடி
தூரமுமில்லையடி
பாராமற்பாரடியோ
வென்றால்.

உண்டாக்கிக்கொண்டதல்ல
உள்ளதுசொன்னேனே
கண்டார்கள்சொல்வாரோ
கற்பனைநீற்றதடி.

நாலுமறைகாணு
நாதனையார்காண்பார் '

அகப்பைசுத்தர் பாடல்.

உசுதி

பாலுமறைமுடிவில்
நற்குருபாதமடி.

அகப்பேய்
(கச)

மலமில்லையடி
முப்பொருளில்லையடி
மலமுண்டானால்
முத்தியுமுண்டாமே

அகப்பேய்

அகப்பேய்
(கதி)

நந்திரசாலமது
எண்பத்தொருபதமும்
நந்திரமப்படியே
வா6

அகப்பேய்

அகப்பேய்
(கக)

அகப்பேய்

பாழாகவேனுமென்றால்
பார்த்ததைகட்பாதே
கௌமற்சொன்னேனே
கேள்வியுமில்லையடி

அகப்பேய்
(கஎ)

அகப்பேய்

சாதிபேதமில்லை
தானாகநின்றவற்கு
ஐதியுணர்ந்தாலும்
ஒன்றுந்தானில்லையடி.

அகப்பேய்
(கஅ)

அகப்பேய்

சூழலானமடி
சுற்றிமாக்காவில்
வழமுண்டகனி
மெய்யதுகண்டாயே.

அகப்பேய்
(கக)

அகப்பேய்

ரணுமில்லையடி
சற்குருவில்லையடி.

அகப்பேய்
(எ0)

அகப்பேய்

மந்திரமில்லையடி
வாதனையல்லவடி

அகப்பேய்
(எக)

சமயமிழித்தபடி.

பூசைபசாசமடி	அகப்பேய்
போதமேகோஷ்டமடி	
சசன்மாயையடி	அகப்பேய்
எல்லாமுமிப்படியே.	(எஉ)
சொல்லலாகாதே	அகப்பேய்
சொன்னாலுந்தோஷமடி	
இல்லையில்லையடி	அகப்பேய்
ஏகாந்தங்கண்டாயே.	(எங)
தத்துவதெய்வமடி	அகப்பேய்
சதாசிவமானதடி	
மற்றுள்ளதெய்வமெல்லாம்	அகப்பேய்
மாயைவடிவாமே.	(எச)
வார்த்தையல்லவடி	அகப்பேய்
வாசாமகோசரத்து	
எற்றதல்லவடி	அகப்பேய்
என்னுடன்வந்ததல்ல	(எஊ)
சாத்திரமில்லையடி	அகப்பேய்
சலனங்கடந்ததடி	
பார்த்திடலாகாதே	அகப்பேய்
பாவனைகெட்டாதே.	(எசு)
என்னபடித்தாலென்	அகப்பேய்
ஏதுதான்செய்தாலென்	
சொன்னவிதங்களெல்லாம்	அகப்பேய்
சுட்டதுகண்டாயே.	(எஏ)
தன்னையறியவேணும்	அகப்பேய்
சாராமற்சாரவேணும்	
பின்னையறிவதெல்லாம்	அகப்பேய்
பேயறிவாகுமடி.	(எஅ)
பிச்சையெடுத்தாலும்	அகப்பேய்
பிறவிதொலையாதே	

இசையைறறவிடம் எம்மிறைகண்டாய்.	அகப்பேய் (௭௯)
கோலமாகாதே குதர்க்கமுமாகாதே	அகப்பேய்
சாலமாகாதே சுஞ்சலமாகாதே.	அகப்பேய் (௮௦)
ஒப்பனையல்லவடி உண்ணுணைசொன்னேனே	அகப்பேய்
அப்புடனுப்பெனவே ஆராய்ந்திருப்பாயே.	அகப்பேய் (௮௧)
மோட்சம்வேண்டவர்கள் முத்தியும்வேண்டார்கள்	அகப்பேய்
திட்சைவேண்டார்கள் சின்மயமானவர்கள்.	அகப்பேய் (௮௨)
பாலன்பிசாசமடி பாத்தாக்கால்பித்தனடி	அகப்பேய்
காலமுன்றுமல்ல காரியமல்லவடி.	அகப்பேய் (௮௩)
கண்டதுமில்லையடி கண்டவருண்டானால்	அகப்பேய்
உண்டதுவேண்டிடாயோ உண்ணுணைசொன்னேனே.	அகப்பேய் (௮௪)
அஞ்சையுமுனாதே ஆசையும்வேண்டாதே	அகப்பேய்
நெஞ்சையும்விட்டுவிடு நிஷ்டையிற்சாராதே.	அகப்பேய் (௮௫)
நாதாந்தவுண்மையிலே நாடாதேசொன்னேனே	அகப்பேய்
மீதானருதானும் மெய்யென்றுநம்பாதே.	அகப்பேய் (௮௬)

உசஅ

அகப்பைசித்தர் பாடல்.

ஒன்றோடொன்றுகூடில்

அகப்பேய்

ஒன்றுங்கெடுங்காணே

நின்றபரசிவமும்

அகப்பேய்

நில்லாதுகண்டாயே.

(அஎ)

தோன்றும்வினையென்களால்

அகப்பேய்

குனியங்கண்டாயே

தோன்றாமற்றேன்றிவிடும்

அகப்பேய்

சுத்தவெளிதனிலே.

(அஅ)

பொய்யென்றுசொல்லாதே

அகப்பேய்

போக்குவருத்துதானே

மெய்யென்றுசொன்னாக்கால்

அகப்பேய்

வீடுபெறலாமே.

(அக)

வேதமோதாதே

அகப்பேய்

மெய்கண்டோமெண்ணு

பாதநம்பாதே

அகப்பேய்

பாவித்துப்பாராதே.

(க0)

அகப்பைசித்தர் பாடல்.

முற் று.

குதம்பை

ரடல்.

வெட்டவெளிதன்னை மெய்யென்றிருப்பார்க்கு
பட்டயமேதுக்கடி † குதம்பாய்
பட்டயமேதுக்கடி. க

மெய்ப்பொருள்கண்டு விளங்குமெய்ஞ் ஞானிக்குக்
கற்பங்களேதுக்கடி குதம்பாய்
கற்பங்களேதுக்கடி. உ

காணாமற்கண்டு கருத்தோடிருப்பார்க்கு
வீணையேதுக்கடி குதம்பாய்

வஞ்சக மற்றவழிதன்னைக் கண்டோர்க்கு
சஞ்சலமேதுக்கடி குதம்பாய்
சஞ்சலமேதுக்கடி. ஈ

ஆதாரமான வடிமுடிசுண்டோர்க்கு
வாதாட்டமேதுக்கடி குதம்பாய்
வாதாட்டமேதுக்கடி.

சித்திரைகெட்டு நினைவோடிருப்பார்க்கு
முத்திரையேதுக்கடி குதம்பாய்
முத்திரையேதுக்கடி. ஈ

தந்திரமான தலந்தனினிற்போர்க்கு
மந்திரமேதுக்கடி குதம்பாய்
மந்திரமேதுக்கடி. எ

* குதம்பை-ஆபரணம்.

† குதம்பாய்-ஆபரணத்தையுடையவள்.

சத்தியமான தவத்திலிருப்போர்க்கு

உத்தியமேதுக்கடி

உத்தியமேதுக்கடி.

குதம்பாய்

(அ)

நாட்டத்தைப்பற்றி நடுவண்சேர்வோர்க்கு

வாட்டங்களேதுக்கடி

வாட்டங்களேதுக்கடி.

குதம்பாய்

க

முத்தமிழ்கற்று முயங்குமெய்ஞ்ஞானிக்குச்

சத்தங்களேதுக்கடி

சத்தங்களேதுக்கடி.

குதம்பாய்

க௦

உச்சிக்குமேற்சென்றுயர்வெளிகண்டோர்க்கு

இச்சிப்பிங்கேதுக்கடி

இச்சிப்பிங்கேதுக்கடி.

குதம்பாய்

கக

வேகாமல்வெந்து வெளியொளிகண்டோர்க்கு

மோகாந்தமேதுக்கடி

மோகாந்தமேதுக்கடி.

குதம்பாய்

கஉ

சாகாமற்றாண்டி தனிவழிபோவேளர்க்கு

எகாந்தமேதுக்கடி

எகாந்தமேதுக்கடி.

குதம்பாய்

கங

அந்தரந்தன்னி லசைந்தாடுமுத்தர்க்கு

தந்திரமேதுக்கடி

தந்திரமேதுக்கடி.

குதம்பாய்

ஆனந்தம்பொங்கி யறிவோடிருப்பார்க்கு

ஞானந்தானேதுக்கடி

ஞானந்தானேதுக்கடி.

குதம்பாய்

சித்திரக்கூத்தைத் தினந்தினங்காண் போர்க்குப்

பத்திரமேதுக்கடி

பத்திரமேதுக்கடி.

குதம்பாய்

கக

முக்கோணத்தன்னின், முனைத்தமெய்ஞ்ஞானிக்குச்
சட்கோணமேதுக்கடி குதம்பாய்
சட்கோணமேதுக்கடி. க௭

அட்டதிக் கொல்லா மசைந்தாநாதர்க்கு
நட்டணையேதுக்கடி 'குதம்பாய்
நட்டணையேதுக்கடி. க௮

முத்திபெற்றுள்ள முயங்குமெய்ஞ்ஞானிக்குப்
பத்தியமேதுக்கடி குதம்பாய்
பத்தியமேதுக்கடி. க௯

அல்லலைநீக்கி யறிவோடிருப்பர்க்குப்
பல்லாக்கேதுக்கடி குதம்பாய்
பல்லாக்கேதுக்கடி. ௨0

அட்டாவகையோக மறிந்தமெய்ஞ்ஞானிக்கு
முட்டாவகமேதுக்கடி குதம்பாய்
முட்டாவகமேதுக்கடி. ௨௧

வேகமடக்கி விளங்குமெய்ஞ்ஞானிக்கு
யோகந்தானேதுக்கடி குதம்பாய்
யோகந்தானேதுக்கடி. ௨௨

மாத்தானைவென்றுமலைமேலிருப்போர்க்கு
பூத்தானமேதுக்கடி குதம்பாய்
பூத்தானமேதுக்கடி. ௨௩

செத்தாரைபோலத் திரியுமெய்ஞ்ஞானிக்குக்
கைத்தானமேதுக்கடி குதம்பாய்
கைத்தானமேதுக்கடி. ௨௪

கண்டாரைகோக்கிக் கருத்தோடிருப்பார்க்குக்
கொண்டாட்டமேதுக்கடி குதம்பாய்
கொண்டாட்டமேதுக்கடி. ௨௫

உரு:

குதம்பைசித்தர் பாடல்

காலனைவென்ற கருத்தறிவாளர்க்கு

கோலங்களைதுக்கடி

கொலங்களைதுக்கடி.

குதம்பாய்

உச

வெண்காயமுண்டு மிளகுண்டிசுகுண்டு

உருகாயமேதுக்கடி

உருகாயமேதுக்கடி.

குதம்பாய

உஎ

மாணகாயபாலுண்டு மலைமேலிருப்போர்குத

தேவகாய்ப்பாலேதுக்கடி

தேவகாய்ப்பாலேதுக்கடி.

குதம்பாய்

உஅ

பட்டணஞ்சுற்றிப் பகலேதிரிவாராகு

முட்டாக்கேதுக்கடி

முட்டாக்கேதுக்கடி

குதம்பாய்

உக

தாவாரமில்லை தனகொருவீடில்லை

தேவாரமேதுக்கடி

தேவாரகேதுக்கடி.

குதம்பாய

உஓ

தன்னையறிந்து தலைவனைச்சோந்தோர்குப்

பின்னாசையேதுக்கடி

பின்னாசையேதுக்கடி.

குதம்பாய

உக

பததவருதானும் பதியோடிருப்பார்க்கு

குததாரமேதுக்கடி

குததாரமேதுக்கடி

குதம்பாய்

உஉ

குதம்பைசித்தர்பாடல்.

முற்றிற்று.

கடுவெளிசித்தா பாடல்.

ஆனந்தகளிப்பு

பாபஞ்செய்யாதிரு மனமே-நாளேக
கோபஞ்செயதேயமனை
கொண்டோடிப்போவான
பாபஞ்செய்யாதிரு மனமே.

✽

சாபங்கொடுத்திட லாமோ-விதி
தனைநமமாலே தடுத்திடலாமோ
கோபநதொடுத்திட லாமோ-ஆகை
கொள்ளக்கருத்தைக கொடுத்திடலாமோ.

பாப

சொல்லருஞ்சூதுபொய மோசம-செயதாற
சுற்றத்தைமுற்றாயத துடைத்திடுநாசம
நல்லபத்திவிச வாசம-எந்த
நாளுமனிதாக்கு நனமையாயநேசம.

பாப

நாமேற்குமிழிக காயம-ஆது
நிலலாதுபோயவிடு நீயறிமாயம
பார்மிதினமெத்தவு நேயம-சுற்றம
பற்றாதிருந்திடப பண்ணுமுபாயம.

பாப

நந்தவனத்திலோ ராண்டி-அவன்
நாலாறுமாதமாய்க குயவளைவேண்டி
கொண்டிவந்தானொரு தோண்டி-மெத்தக
கூததாடிககூததாடிப் போட்டிடைத்தாண்டி.

✽ ✽ ✽
பாப

துஷணமாகச சொல்லாதே-தேயு
சொத்துகளிலொரு துசுநில்லாதே

எடனைமுனறும பொலலாதே-சிவத
திசசைவைததாலெம லோகம்பொலலாதே. பாப

நல்லவழிதனை நாடி-எந்த
நானும்பரமனை நத்தியேதேடி
வல்லவா கூட்டத்திற கூடி-அந்த
வள்ளலைநெஞ்சினில வாழ்த்திக்கொண்டாடி. பாப

நல்லவாதமமைத தள்ளாதே-அறம
நாவெட்டிலொன்றேனு நாடித்தள்ளாதே
பொலலாகிலொன்றுந கொள்ளாதே-மெட்ட
பொய்ம்மொழிக்கோள்கள பொருந்தவிளளாதே. பாப

வேதவிதிப்படி நிலை-நலலோரா
மேவும்வீழியினை வேண்டியேசெவலு
சாதநிலையையே சொல்லு-பொலலாச
சண்டாளன்கோபத்தைச சாதித்துக்கொல்லு பாப

பிசையென்றொன்றுந கொள்ளாதே-எழில
பெண்ணைசெகொண்டு பெருக்கமாளாதே
இசையதுன்னை யாளாதே-சிவன்
இச்சைகொண்டவ்வுழி யேறிமீளாதே. பாப

மெய்ஞ்ஞானப்பாதையி லேறு-சுத்த
வேதாந்தவெட்ட வெலியினைத்தேறு
அஞ்ஞானமார்க்கத்தைத் தூறு-உன்னை
அண்டினோர்க்கானந்த மாம்வழிகூறு. பாப

மெய்க்குருசொறகடக காதே-நன்மை
மென்மேலுஞ்செய்கை மிகவடக்காதே
பொய்க்கலையானடக காதே-நல்ல
'புத்தியைபொய்வழி தனினைடக்காதே. பாப

கூடவருவதொன றில்லை-புழுக
கூடெடுத்தினை னுலாவதேதொல்லை
தேடருமோட்சம தொல்லை-அதைத
தேடிவழியைத் தெளிவோருமிலலை. பாப

ஐந்துபேர்குழந்திடுங் காடு - இந்த
ஐவர்க்குமைவ ரடைந்திடுநாடு
முந்திவருந்திரீ தேடு-அந்த
மூலமறிந்திட லாமுத்திவீடு.

பாப

உள்ளாகநால்வகைக் கோட்டை-பகை
ஒடப்பிடித்திட்டா லாளலநாட்டை
கள்ளப்புலனென்னுங் காட்டை-வெட்டிக்
கனலிட்டெரித்திட்டாற் காணலாம்வீட்டை.

பாப

கச்சிக்கோடில்வினை போமோ-அந்தக்
கனகையாடில்கதி தானுமுண்டாமோ
பேசுமுன்கன்மனகள் சாமோ-பல
பேதம்பிறப்பது போற்றினும்போமோ.

பாப

பொய்யாகப்பாராட்டுங் கோலம்-எல்லாம்
போகவேவாய்த்திடுமி யார்க்கும்போங்காலம்
மெய்யாகவேசுத்த சாலம்-பரரில்
மேவப்புரிந்திடி லென்னனுகூலம்.

பாப

சந்தேகமில்லாத தன்கம்-அதைச்
சார்ந்துகொண்டாலுந் தாழ்வில்லாப்பொங்கம்
அந்தமில்லாதவோர் துங்கம் - எங்கும்
ஆனந்தமாகவே நிரம்பியபுங்கம்.

பாப

பாரிலுயர்ந்தது பக்தி - அதைப்
புறினபேர்க்குண்டு மேவருமுத்தி
சீரியலுயரட்ட சித்தி - யார்க்குஞ்
சித்திக்குமேசிவன் யேசலினுல்பத்தி.

அன்பெனுநன்மலர் துவி - பர
மானந்தத்தேவ னடியிணைமேவி
ஒன்பொடுமுன்னுட் லாவி - நாளும்
சுடேற்றத்தேடாய்க் இககேகுலாவி.

ஆற்றம்வீடேற்றங்கண்டு - அதைக்
கானவழியை யறிந்துநீகொண்டு

சிற்றமில்லாமலே தொண்டு - ஆதி
சிவனுக்குச்செய்திடிற் சேர்ந்திடும்கெண்டு.

ஆன்மாவாலாடி மார்ட்டன் - தேகத்
தான்மாவற்றபோதே யுமுடல்வாட்டம்
வான்கதிமீதிலே நாட்டம் - நாளும்
வையிலுனக்கு வருமோகொண்டாட்டம்.

எட்டுமிரண்டையு மோர்ந்து - மறை
யெல்லாமுனக்குள்ளே யேகமாய்த்தேர்ந்து
வெட்டடி வளியினைச் சார்ந்து - ஆனந்த
வெள்ளத்தின்மூழ்கி மிகுகளிகூர்ந்து.

இந்தவுலகமு முன்னுஞ் - சற்றும்
இச்சைவையாமலே யெந்நாளுந்தள்ளு
செந்தேன்வெள்ளமதை மொள்ளு - உன்றன்
சிந்தைதித்திக்கத் தெவிட்டவுட்கொள்ளு.

பொய்வேதந்தன்னைப் பாராதே - அந்தப்
போதகர்சொற்புத்தி போதவோராதே
மைவிழியாரைச் சாராதே - துன்
மார்க்கர்கள் கூட்டத்தின் மகிழ்ந்துசேராதே.

வைதோரைக்கூடவையாதே - இந்த
வையகமுற்றும்பொய்த் தாலும்பொய்யாதே
வெய்யவினைகள் செய்யாதே - கல்லை
வீணிற்பறவைகண் மீதிலெய்யாதே.

சிவமன்றிவேறேவேண்டாதே-யார்க்குந்
தீங்கானசண்டையைச் சிறக்கத்துண்டாதே
தவநிலைவிட்டுத் தாண்டாதே - நல்ல
சன்மார்க்கயில்லாத நூலைவேண்டாதே.

பாம்பினைப்பற்றியாட் டாதே - உன்றன்
பத்தினிமார்களைப் பழித்துக்காட்டாதே
வேம்பினையுலகிலூட்டாதே - உன்றன்
வீரூப்புதன்னை விளங்கநாட்டாதே.

போற்றுஞ்சடங்கை நண்ணுதே - உன்னைப்
புகழ்ந்துபலநிற்புகலவொண்ணுதே
சாற்றுமுன்வாழ்வை யெண்ணுதே - பிறர்
தாழும்படிக்குநீ தாழ்வாகப்பண்ணுதே.

பாப

கஞ்சாபுகைபிடியாதே - வெறி
காட்டிமயங்கியே கட்குடியாதே
அஞ்சவயிர்மடியாதே - பத்தி
யற்றவஞ்ஞானத்தி னூல்படியாதே.

பாப

பத்தியெனுமேனி நாட்டித்-தொந்த
பந்தமற்றவிடம் பார்த்ததைநீட்டி
சத்தியமென்றதை யீட்டி - நாளுந்
தன்வசமாக்கிக் கொள் சமயங்களோட்டி.

பாப

செப்பரும்பலவித மோகம்-எல்லாச்
செயென்றொறுததுத் திடங்கொள்விவேகம்
ஒப்பருமட்டாங்க யோகம் - நன்றாய்
ஒர்ந்தறிவாயவற் றுண்மைசம்போகம்,

பாப

எவ்வகையாகநன் னீதி - அவை
யெல்லாமறிந்தே யெடுத்துநீபோதி
ஒவ்வாதென்றபுல சாதி - யாவும்
ஒன்றென்றறிந்தே யுணர்ந்துறவோதி.

பாப

கள்ளவேடம்புனையாதே - பல
கங்கையிலேயுன் கடனையாதே
கொள்ளை கொள்ளரினை யாதே-நட்புக்
கொண்டபுரிந்துநீ கோண்முனையாதே.

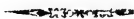
பாப

எங்குஞ்சயபிர காசன் - அன்பர்
இன்பவிருந்தயத் திருந்திடும்வாசன்
துகவடியவற் தாசன் - தன்னைத்
துதிக்கிற்பதவி யருளுவனீசன்.

பாபஞ்செய்யா

கடுவெளிசித்தர் பாடல்முற்றிற்று.

அகஸ்தியா ஞானம் ஒன்பது.

சத்தியேபராபரமே யொன்றேதெய்வம்

சகலவுயிர்ஜீவனுக்கு மதுதானாச்ச
புத்தியினாலறிந்தவர்கள் புண்ணியோர்கள்
பூதலத்திற்கோடியிலே யொருவனுண்டு
பத்தியினான்மனமடங்கி சிலேபிரிற்பார்
பாழிலேமனதைவிடார் பரமஞானி
சுத்தியேயலைவதில்லைச சூக்ஷஞ்சூக்ஷம்
சுழியிலேநிலையறிந்தால் மோக்ஷந்தானே.

(க)

மோக்ஷமதுபெறுவதற்குச சூக்ஷஞ்சொன்னேன்

மோகமுடன்பொய்களவு குலைசெய்யாதே
காச்சலுடன்கோபத்தைத தள்ளிப்போடு
காசினியின்புண்ணியத்தைக் கருதிக்கொள்ளு
பாச்சலதுபாயாதே பாழ்போகாதே
பலவேதசாஸ்திரமும் பாருபாரு
ஏசசல்லவவர்பிழைக்கச் செய்தமார்க்கம்
என்மக்காளெண்ணியெண்ணி நன்றாய்ப்பாரே

(உ)

பாரப்பாநால்வேத நூலும்பாரு

பற்றரசைவைப்பதற்கோ பிணையோகோடி
வீரப்பாஒன்றொன்றுக்கொன்றைமாறி
வீணிலேயவர்பிழைக்கச் செய்தமார்க்கம்
தேரப்பாதெருத்தெருவே புலம்புவார்கள்
தெய்வநிலைஒருவருமே கூரணர்காணர்
ஆரப்பாநிலையில்கிறகப் போருரையோ
ஆசசரியனகோடியிலே யொருவந்தானே,

அகஸ்தியாஞானம ஓனபது.

ஒருவனென்றேதெய்வத்தை வணங்கவேணும்
 உததமனாய்பூமிதனி லிருக்கவேணும்
 பறுவமதற்கேறுபயிா செய்யவேணும்
 பாழிலேமனதைவிடாா பரமஞானி
 திரிவார்கடிருடரப்பா ஞானிகோடி
 தேசத்திற்கள்ளரப்பா கோடாகோடி
 வருவார்களப்பனே யனேகககோடி
 வார்த்தையினுலபசப்புவார் திருடர்தானே.

தானென்றதானேதா னென்றேதெய்வம்
 தகப்பனுந்தாயுமககே புணருமபோது
 நானென்றுகருப்பிடித்துக கொண்டுவந்த
 நாதனைநீயென்றோளும் வணங்கினில்லு
 கோனென்றதிருடலுக்குந் தெரியுமப்பா
 கோடானகோடிபிலே யொருவனுண்டு
 ஏனென்றமனத்தாலே யறியவேணும்
 என்மக்காரிலைநிற்க மோகூந்தானே.

மோகூமது பெருவதற்குச சூகூங்கேளு
 முன்செய்தபோகளுடன் குறினயக்கேளு
 எச்சலதுகுருக்களது குலங்களகேளு
 எல்லாருங்கூடழிந்த தெனகேகேளு
 பேசசலதுமாய்கையப்பா வென்றுமிலலை
 பிதற்றுவாரவரவரு நிலையுங்காணர்
 கூசசலதுபாளையந்தான் போகும்போது
 ட்டோடேபோச்சுதப்பா மூசசுக்கானே

மூச்சொடுக்கிப்போனவிடம் ஆருங்காணர்
 மோகூத்தின்நரதாதி னிருப்புகாணர்
 வாச்சென்றேவந்தவழி யேற்றவகாணா
 வினிமாரிநிற்குபணி வழியுகாணர்
 விஞ்சப்பாவெட்டவெளி நன்றாய்ப்பாரு
 வேதங்கள்சாஸ்திரங்கள் வெளியாய்ப்போசச

ஆச்சப்பாகருவுதனி லமைத்தாறபோலாம்
அவனுக்கேதெரியுமல்லா வறிவாய்ப்பாரே. (எ)

பரீரப்பாவலகுகனிற் பிறவிகோடி
படைப்புகளோபலவிதமாய்க் கோடாகோடி
வீரப்பாவண்டத்திற் பிறவிகோடி
வெளியிலேயாடுதப்பா வுற்றுப்பாரு
ஆரப்பாவணுவெளியினுள்ளேதான்
ஆச்சரியம்புழுக்கூடு வலைமோதப்பா
கூரப்பாவண்டத்திற் பிண்டமாகும்
குணவியவாணாக்காற் சத்தியமாமே. (அ)

சத்தியமேவேணுமடா மனிதனாள்
சண்டாளஞ்செய்யாதே தவறிடாதே
நித்தியகர்மம்மறவாதே நேமம்விட்டு
நிஷ்டையுடன்சமாதிவிட்டு நிலைபேராதே
புத்திகெட்டுத்திரியாதே பொய்சொல்லாதே
புண்ணியத்தைமறவாதே பூசல்கொண்டு
கத்தியதோகர்ள்ளிட்டுத தர்க்கியாதே
கர்மியென்றுநடவாதே கதிரொளிதான்முற்றே. (க)

அகஸ்தியர் ஞானம் சு.

முற்றிற்று.

அழகணிசித்தர் பாடல்.

மூலப்பதியடியோ மூவிரண்டுவிடதிலே
கோலப்பதியடியோ குதர்க்கத்தெருநடுவே
சாலப்பதிதனிலே தணலாய்வளர்ந்தகம்பம்
உந்தன்மேலப்பதிதனிலே என்கண்ணம்மா
விளை யாட்டைப்பாரேனோ. (க)

எண்சா ணுடம்படியே ஏழிரண்டுவாயிலடி
பஞ்சாயக்காரைவர் பட்டணமுந்தானிரண்டு
அஞ்சாமற்பேசுகிறும் ஆக்கினைக்குத்தான் பயந்து
நெஞ்சாரரில்லாமல் என்கண்ணம்மா
நிலைநடந்தவாடுரண்டி. (௮)

முத்துமுகப்படியோ முச்சந்திவீதியிலே
பத்துவிதழ்பரப்பிப் பஞ்சணையின்மேலிருத்தி
அத்தையடக்கிநிலை யாருமில்லாவெளியிலே
குத்துவிளக்கேற்றி * என்கண்ணம்மா
கோலமிட்டுப்பாரேனோ, (ங)

சம்பா அரிசியடி சாதஞ்சமைத்திருக்க
உண்பாரியென்றுசொல்லி உழக்குமுக்குநெய்வார்த்து
முத்துப்போலன்னமிட்டு முப்பழமுஞ்சர்க்கரையுந்
தித்திக்கும்தேனயிர்தம் என்கண்ணம்மா
தின் றுகளைப்பாரேனோ. (ச)

பைம்பொற்சிலம்பணிந்து பாடகக்கால்மேல்தூக்கி
செம்பொற்கலையுதித்தி சேல்விழிக்குமையெழுதி
அம்பொற்பணிபூண் டறுகோணவீதியிலே
ஃம்பத்தின்மேலிருந்து என்கண்ணம்மா
கண்குளிரப்பாரேனோ. (ரு)

எட்டாப்புரவியடி யீராறுகாலடியோ
விட்டாலும்பாரமடி வீதியிலேதான்மறித்துக்
கட்டக்கயிறெடுத்திக் காலேநாலஞ்சேர்த்திருக்கி
அட்டாளதேசமெல்லாம் என்கண்ணம்மா
ஆண்டிருந்தாலாகாதோ. (௬)

கொல்லனுலைபோற் கொதிக்குதடியென்வயிறு
நில்லென்றுசொன்னால் நிலைநிறுத்தக்கூடுதில்லை
நில்லென்றுசொல்லியல்லோ நிலைநிறுத்தவல்லார்க்குக்
கொல்லென்றுவந்தநமன் என்கண்ணம்மா
குடியோடிப்போகாதோ. (௭)

ஊத்தைச்சடலமடி என்கண்ணே உப்பிருந்தபாண்டமடி
மாற்றிப்பிறக்க மருந்தெனக்குக்கிட்டிடுதில்லை
மாற்றிப்பிறக்க மருந்தெனக்குக்கிட்டிடுமென்றால்
ஊத்தைச்சடலம்விட்டிடு என்கண்ணம்மா
உன்பாதஞ்சேரேறோ. (௮)

வாழைப்பழந்தின்றால் வாய்நோகுமென்றுசொல்லி
தாழைப்பழந்தின்று சாவெனக்குவந்ததடி
தாழைப்பழத்தைவிட்டுச் சாகாமற்சாகவல்லோ
வாழைப்பழந்தின்றால் என்கண்ணம்மா
பாழாய்முடியாதோ. (௯)

பையூரிலேயிருந்து பாழூரிலேபிறந்து
மெய்யூரில்போவதற்கு வேதாந்தவீடறியேன்
மெய்யூரில்போவதற்கு வேதாந்தவீடறிந்தால்
மையூரும்மெய்யூரும் என்கண்ணம்மா
பாழாய்முடியாதோ. (௧௦)

மாமன்மகளடியோ மச்சினியோநானறியேன்
காமன்கணையெனக்கு கனலாகவேகுதடி
மாமன்மகளாகி மச்சினியும்நீயானால்
காமன்கணைகனெல்லாம் என்கண்ணம்மா
கண்விழிக்கவேகாதோ. (௧௧)

அந்தரததைவில்லாககி ஐந்தெழுததையமபாக்கி
மந்திரத்தேரேறியல்லோ மான்வேட்டையாடுதற்குச
சந்திரஞ்சூரியருந் தான்போந்தகாவனத்தே
வந்துவினோ யாடியல்லோ என் கண்ணம்மா
மனமகிழ்ந்துபார்ப்பதென்றே. (கஉ)

காட்டானேமேலேறி கடைத்தெருவேபோகையிலே
நாட்டார்நமைமரித்து நகைபுரியபார்ப்பதென்றே
நாட்டார்நமைமறித்து நகைபுரியபாராததாலு
காட்டானேமேலேறி என் கண்ணம்மா
கண்குளிரப்பாரேனே. (கங)

உசுகிக்குகிழடியோ ஊசிமுனைவாசலுகுள
மசுகிக்குள்மேலேறி வானிதிரநதானெடுத்த
கசசைவடமபுரியக காலூரபாதையிலே
வசசுமறந்தலலோ என கண்ணம்மா
வகைமோசமானேண்டி. (கச)

முககாலரும்பெடுத்த மூவிரண்டாய்தானதூககி
நாக்காலவளை பரப்பி நாற்சதுரவீடுகட்டி
நாக்காலவளைபரப்பி நாற்சதுரவீட்டினுள்ளே
முக்காலகதாணுமல் என் கண்ணம்மா
முழுதுந்தவிக்கிரண்டி. (கரு)

காமமலாதூவக கருத்தெணக்குவந்ததடி
பாசவலிதொலைக்கப் பாசவலைஒட்டுதில்லை
பாசவலிதொலைக்கப் பாசவலிநிற்குமென்றால
காலமலாமூன்றும் என கண்ணம்மா
கண்ணெதிரேநில்லாதே. (கசு)

தககாயந்தோற்றமல் சாணகலககொல்லேகட்டி
வெககாயநாத்துமிட்டுவெருநாளாய்காத்திருந்தேன்
வெககாயந்தின்னாமல் மேற்றேலைதின்மலவோ
வெககாயந்தோணுமல் என் கண்ணம்மா
சாகிரண்டிசாகாமல் (கௌ)

பற்றற்றநீர்திலே பாசிபடர்ந்ததுபோல்
உற்றுற்றுபார்த்தாலும் உன்மயக்கந்தீரவில்லை
உற்றுற்றுபார்த்தலவோ உன்மயக்கந்தீர்ந்தாக்கால்
பற்றற்றநீராகும் என் கண்ணம்மா
பாசியதுவேராமே. (௧௮)

உற்றருமுற்றருந் தொண்ணுற்றியாரதிலே
உற்றரும்பெற்றரும் ஒன்றென்றேயானிருந்தேன்
உற்றரும்பெற்றரும் ஊரைவிட்டுபோகையிலே
சுற்றாறுமில்லாமல் என் கண்ணம்மா
துணையிழந்துநின்றதென்ன. (௧௯)

கண்ணுக்குமூக்கடியோ காதோரமத்திபத்தில்
உண்ணுக்குமேலேறி உன்புதுமைமெத்தவுண்டி
உண்ணுக்குமேலேறி உன்புதுமைகண்டவற்கு
கண்ணுக்குமூக்கடியோ என் கண்ணம்மா
காரணங்கள்மெத்தவுண்டே. (௨௦)

சாயச்சரக்கெடுத்தே சாதிவிவகந்தான்சேர்த்து
மாயப்பொடிகலந்து வாலுழைவெய்யூற்றி
பொட்டென்றுபொட்டிமிட்டால் பருவத்திடைக்கிவே
இட்டமருந்தாலே என் கண்ணம்மா
நமாளேண்டி. (௨௧)

பாதாளமூலியடி பாஷாணந்தான்சேர்த்து
வேதாளமகூட்டியல்லோ வெண்சாரைநெய்யூற்றி
செந்துரமையடியோ ஜெகமெலாந்தான்மிரட்டி
தந்தமருந்தாலே என் கண்ணம்மா
தணலாகவேகுரண்டி. (௨௨)

கள்ளர்பயமெனக்குக் கால்துக்கவொட்டாமல்
பிள்ளையழுதுநின்றால் பெற்றவட்குபாரமடி
பிள்ளையழுகாமல் பெற்றமனம்நோகாமல்
கள்ளர்பயமெனக்கு என் கண்ணம்மா
கடுகளவுகாணாதே. (௨௩)

பட்டணதையாளுகின்ற புவனங்கள் இராஜர்கள்
விட்டுப்பிரியாமல் வீரியங்கள் தானபேசி
விட்டுப்பிரிந்தவரே வேறுபடுவகாலம்
பட்டணமுந்தானபரிபோய் என கண்ணம்மா
படைமன்னா மாண்டதெனன். (௨௪)

ஆகாப்புலையனடி யஞ்ஞானந்தான் பேசி
சாகாததலை யறியேன் தானறியேன்
வேகாததாலறியேன் விதிமோசமானனடி
நோகாமலநொந்தலலோ என கண்ணம்மா
நொடியிவமெழுதானனடி. (௨௫)

தாயைச்சத்தமென்றே தந்தையரையொப்பென்றே
மாயக்கலவிவந்து மதிமயக்கமானனடி
மாயக்கலவிவிட்டு மதிமயக்கந்தீர்தாக்கால
தாயுஞ்சத்தமாமே என கண்ணம்மா
தந்தையரு மொப்பாமே. (௨௬)

அஞ்சாதகள்ளனடி ஆருமற்றபாவியடி
நெஞ்சாரப்பொய்சொல்லும் நேயமில்லாநிஷ்டரேன
கஞ்சாவெரியனடி கைசேதமாகுமுன்னே
அஞ்சாதேயென்று சொல்லி என கண்ணம்மா
ஆண்டிருந்தாலாகாதோ (௨௭)

உண்ணைமறந்தலலோ உளுத்தமாமானேன
தண்ணைமறந்தார்க்குத் தாயதந்தையிலலையடி
தண்ணைமறக்காமற றுயாருமுண்டாளுவ
உண்ணைமறக்காமல் என கண்ணம்மா
ஒத்திருந்துவாழேனோ. (௨௮)

காயப்பதிதனிலே கந்தமூலமவா வகி
மாயப்பணிபூண்டு வாழுஞ்சரக்கெடுத்த
ஆயததுரைதனிலே ஆராய்ந்துபார்க்குமுன்னே

௨௬௬

அழகணிசித்தர் பாடல்.

மாயச்சுருளோலை

என்கண்ணம்மா

மடிமேல்விழுந்ததென்ன.

(௨௬)

சித்திரத்தைகுத்தியல்லோ சிலையையெழுதிவைத்து

உத்திரத்தைகாட்டாமல் ஊரம்பலமானேன்

உத்திரத்தைகாட்டியல்லோ ஊரம்பலமானால்

சித்திரமும்தேறாமோ

என்கண்ணம்மா

சிலையுங்கொலையாதே.

(௩௦)

புல்லரிடத்திற்போய் பொருள்தனக்குகையேந்தி

பல்லுமிகக்காட்டிப் பறக்கவிழிக்கிரண்டி

பல்லுமிகக்காட்டாமல் பறக்கவிழிக்காமல்

புல்லரிடம்போகாமல்

என்கண்ணம்மா

பொருளெனக்குத் தாராயோ

(௩௧)

வெட்டுண்டசக்கரத்தால் வேணதனமளித்துக்

குட்டுண்டிநின்றேண்டி கோடிமனுமுன்னாலே

குட்டுண்டிநில்லாமற் கோடிமனுமுன்னாக

வெட்டுண்டபிணிகீக்கி

என்கண்ணம்மா

விழித்துவெளிகாட்டாயோ.

(௩௨)

அழகணிசித்தர் பாடல்.

முற்றிறறு

நந்திஸ்வரர் பூஜாவிதியு.

கேளப்பாஓம்ஸ்ரீ கங்கென்றுந்தான்

கெடியாகமூலத்தில் கும்பித்தாககால்
வாளப்பாபழந்தேங்கா யவல்வடைகந்தோசை
வளமாகவிக்கினற்குப் புஷ்பபரிமளங்கள்சாற்றி
நாளப்பாமனதடங்கித் தோத்திரஞ்செய்து
நலமானவிக்கினரைப் பூசித்தாக்கால்
ஆளப்பாயாசர்வாத மீவாரையா
அப்பனேவிக்கினரைப் பூசைசெய்யே. (க)

செய்யப்பாவிக்கினர்தன் பூசைசொன்னேன்

செயமானஷண்முகவன் பூசைகேளு
வையப்பா சங் வக மங் சரவனாயாவென்று
வளமாகஅனாதத்தில் பூசைபண்ணு
வையப்பாபுஷ்பபரி மளங்கள்கொண்டு
மைந்தனேதூபநை வேத்தியங்காட்டி
கையப்பாகனகசபை யதிலேபூசி
கண்மணியேசண்முகத்தை வரங்கள்கேளே. (உ)

காணப்பாஆதார பூசைசொன்னேன்

கண்மணியேசிவபூசை சொல்லக்கேளு
வாணப்பாநமசிவய சிம்ஆம்மென்று
வளமாகப்பூரணத்தி லிருத்திங்கொண்டு
ஆணப்பாநமசிப நைவேத்தியத்தோடு
அப்பனேசதாசிவத்தை தோத்திரஞ்செய்நீ
மாணப்பாநிகேட்ட தெல்லாமீவார்
மைந்தனேசிவத்தினிட மகிமைதானே. (ஈ)

தானுனசிவத்தினிட பூசைசொன்னேன்

தண்மையுள்ளசத்தியுடபூசைகேளு

வாளுனயிம்மென்றுங் குப்பகத்தில்

வட்டிவளமாகவொரு மனதாய்நின்று

ஆளுனகதம்பகஸ்தூரி புஷ்பம்வைத்து

அப்பனேபால்பழங்கள் வஸ்துவைத்து

மாளுனதேவியைத்தான் தோத்தரித்து

மைந்தனேசாஷ்டாங்கஞ் சரணம்பண்ணே.

(ச)

பண்ணப்பாயென்னவம்மா வென்றுகேளு

பலவிதமாய்நீதொடுத்த தெல்லாமெய்யாம்

அண்ணப்பாயென்றுவவள் சொன்னாற்போதும்

அப்பனையட்சரத்திற் பலிக்கும்பாரு

வண்ணப்பாசத்தியுட பூசைசொன்னேன்

வளமானசிவத்தினுட பூசைசொன்னேன்

கண்ணப்பாவிஷ்ணுபூசை சொல்லக்கேளு

கண்மணியே மந நந சிங்கென்றேத்தே.

(ரு)

ஏத்தப்பாபுஷ்பபரி மளங்கள்சாத்தி

என்மகனேகதம்பம்கஸ் தூரிசாத்து

வாத்தப்பாசங்கீதத் துடனேபூசி

வளமானவிஷ்ணுவுக்கும் பூசி பூசி

போற்றப்பாமனதடங்கிப் பத்தியாகப்

போற்றவேவிஷ்ணுவவர் கேட்டதெல்லாம்

ஆற்றப்பாவிஷ்ணுவின் பூசைசொன்னேன்

அரகராறெகமுகவன் பூசைகேளே.

(க)

ரேசகபூசை.

பாரப்பாரேசகத்தின் பூசைகேளு

பண்பானரேசகத்தின் ஆமென்றேத்.

ஆரப்பானைவேத்தியங் கும்பகஞ்செய்து

அப்பனேரேசகத்தில் மனதைநாட்டு

வாரப்பாமனதுதான் ரேசகமேயாச்சு

வளமானரேசகந்தான் வசியமாச்சு

நாரப்பாரேசகத்தின்பூசைசொன்னேன்

நலமானபூரகத்தின் பூசைகேளே.

(எ)

பூரகபூசை.

கேளப்பாமணிபூர கத்தில்மைந்தா
கெடியாகயிம்மென்று கும்பித்தேத்து
வாளப்பாவகையாக நின்றுக்கொண்டு
வளமானபூரகத்திற் றேத்திரம்பண்ணி
வாளப்பவண்டியவரங்களேளு
வளமாகவிஷ்ணுவர மீவார்பாரு
ஆளப்பாபூரகத்தின் பூசைசொன்னேன்
அப்பனேகும்பகத்தின் பூசையாமே.

(௮)

கும்பகபூசை.

ஆமப்பாகும்பகத்துன் உம்மென்றுநாடி
அப்பனையுன்மனதைக் கும்பத்தில்வைத்து
வாமப்பாபூசைகை வேத்தியஞ்செய்து
வளமானகும்பகத்தை மனதால்வேண்டி
காமப்பாகும்பகத்தை வரங்களேளு
கண்மணியேவேண்டுவர மீவாரையா
காமப்பாகுரியன்றன் பூசைகேளு
நலமாக மங் சிங் கென்றுசொல்லே.

(௯)

சூரியன்பூசை

சொல்லப்பாகுரியனிற் கும்பகமேசெய்து
சொற்பெரியபூசைகை வேத்தியஞ்செய்து
அல்லப்பாசாஷ்டாங்க சரணஞ்செய்து
அப்பனேதோத்திரஞ்செய் கும்பகத்தை
மல்லப்பாஅஷ்டசௌ பாக்கியமீவார்
அகத்தியன்றான்கும்பத்தில் வரங்களீவார்
வல்லப்பாகுரியன்றன் பூசைசொன்னேன்
வளமானசத்திரன்றன் பூசைகளே.

(௧௦)

சந்திரன்பூசை.

கேளப்பாயங்கங் கென்றுகும்பி
கெடியாகப்பால்பழங் சன் பாயாசம்வைத்து

உ.எய்   நந்திஸ்வரர் பூஜாவிதியுட.

ஆளப்பாதுபதீபம் ஹவேத்தியஞ்செய்து
அப்பனேசந்திரனே தோத்தரித்து
வாளப்பாசோடசமாய்ச் சந்திரனில்நின்று
வளமானசந்திரனே வரங்கள்கேளு
நாளப்பாவேணவர மீவாரையா
நலமானசந்திரன்றன் மகிமைபாரே,

(க௭)

சனிபூசை.

பாரப்பாசனிபூசை சொல்லக்கேளு
பண்பானவனென்றுஞ் சுவகென்றுந்தான்
நாரப்பாமேருவிலே குந்திக்கொண்டு
நலமாகத்தோத்தரித்துப் பூசைசெய்நீ
வாரப்பாதுபநை வேததியத்தோடி
வளமாகத்தோத்தரித்து பானஞ்செய்து
ஆரப்பாவேணவரங் கேட்டுக்கொண்டு
அப்பனையட்சணத்தி லீவார்காணே,

(க௮)

நந்திஸ்வரர் பூஜாவிதி-க௮.

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

பரமதேவர் பூஜாவிதி ய.

ஆதியென்ற மணிவிளக்கை யரியவே
அகண்டபரிபூரணத்தைக் கா
சோதியென்ற துய்யவெளி மார்க்கமெல்லாஞ்
சுகம்பெறவேமனோன் மணியின்றொத்தான் தன்னை
நீதியென்றபாஞ்சோதி ஆயிபாதம்
நிற்குணத்தினின்றநிலை யாருநகாணர்
வேதியென்றவேதார்த்தத் துள்ளேநின்று
விளக்குவதும்பூசையிது வீண்போகாதே. (க)

போகாமல்நின்றதோ ரையாரீர்தான்
பூரணத்தினுனகலை ஐந்தும்பெற்று
ஆகாமலானந்த வல்லியாலே
அடிமுடியினவொகி வாறுக்குள்ளே
வாகாமல்வாலையுட் மூலத்தாலே
வழிதோற்றமூன்றெழுத்தை யுறைக்கவேணும்
சாகாமல்சாகுமடா யிந்தமூலஞ்
சதிர்வட்டம் நடுகோண முக்கோணமாமே. (உ)

முக்கோணமூலமதற் கோணமாகி
முதலானமூலமணி வாலேத்தன்னில்
நாற்கோணநாலுவரை நயந்துகார்க்க
நாயகியான்பாஞ்சோதிநாற்றமுற்றுத
நீக்கோணதிக்குதிசை யிருந்தமாயம்
தெரிந்திடவேயுரைத்திட்டேன் விபரமாக
தக்கோணவிட்டகுறை வந்துதென்றால்
தனியிருந்துபார்த்தவனே சித்தனாமே. (ங)

சித்தானமூன்றெழுத்து செயலானசோதி
சேருவரும்ஐயுங்கிலியும்சவ்வுமாகி

முத்தானலட்சமுரு செபிக்கச்சித்தி

முற்றிடுமேயெதிரியென்ற பேய்கட்குந்தான்
வித்தானவித்தையடா முட்டாடும்பாரு
விரிவானமுருக்கருவு மூன்றுகேளு
சத்தான அதன்கருவும் சிலைதனிவ்வைத்து
சதுரானவிதுவிபர மறியக்கேளே. (ச)

கேளப்பாபெலிகொடுத்து பூசைசெய்து

கிருபையுள்ளவுருவேற்றி திட்டமாக
வாளப்பாசுகொட்டின் சாம்பல்தன்னில்
வளமாகபுதைத்துவிடு கடுசாமம்பார்த்து
ஆளப்பா அடிவயற்று மரணமாகி
ஆண்டிருந்தவசுநிலை தான்குலைந்து
காணப்பாகண்மணியே வீழ்வான்பாவி
கறைதெரியச்சொல்லுகிறே னின்னம்பாரே. (ஊ)

இன்னமின்னமகண்மூன் சோதினையுமாகு

மீடேறவேணுமென்ற விதனிற்குட்சம்
அன்னமின்னுவயிர்கட்டை தேவதாரம்
அறிவுடையமுளைசீவி சிவகளத்தையோதி
வன்னமின்னார்பேர்சொல்லி கசியென்றுதானும்
வலுவானதூற்றெட்டு வருவும்போடு
சன்னமின்னுமரத்தடியி லிருந்துகொண்டு
சதிராக ஆணிவொண்டடித்திடாயே. (க)

அடித்தமுளைபிடிக்கியே வைத்திருக்கிப்போடு

ஆனந்தவுருக்குலைந்து பட்டுப்போகும்
தொடுத்தமுதல்நாலாளுள் கண்டுதானும்
தொகைமுடிந்துவாச்சுதடா விர்தப்போக்கு
விடுத்தபின்புவிஷமேறி கருவிப்போகும்
விரித்துரைத்தேன்பூட்டிதுவே வீண்போகாது
தடுத்தவிடுகரத்தி லடித்துப்பாரு
தட்டழிந்துஉயிர்முதலாய்ச் சேதமாமே. (எ)

ஆமப்பா அடிதரித்த சிங்களத்திலானால்
 அதிசயங்காண்கண்டவர்க்கு வடைக்கலம்போகும்
 வீமப்பாவெளிதிரந்து சொன்னேன்பாரு
 வினையாட்டியில்லையடா விர்தப்போக்கு
 சோமப்பாசுத்தியுடன் தலையும்முழ்கி
 சுருக்கென வெதியாளிப்பா யாத்தாள்முலம்
 தாமப்பாசுத்தியமே சொன்னோம்பாரு
 தவரா தாராமனுட வாக்கியந்தானே. (அ)

தானென்றமூலமுடன் சித்திட
 தனதான நூற்றெட்டுக் குள்ளேசித்தி
 ஆனென்ற அண்டர்பதி யெட்டுமாமும்
 அறுபத்தநால்மூலி யெல்லாமாமும்
 கோனென்றகொடிசித்து க்ஷணத்திலாமும்
 குணமாகரேவதிநாட் செய்யநன்று
 வாவென்றவஷ்டமியிற் செய்யநன்று
 லளர்பிறையில்செய்தவனையோகியாமே. (க)

யோகிகளாயாவதற்கு வுனக்குச்சொன்னேன்
 ஓகோகோமுன்னுறைத்த மூலத்தாலே
 யோகிகளாயேகாந்த வல்லியாட்டு
 யேட்டிலேயெழுதினதால் யெல்லாமாச்சு
 தாகிகளாதாயுடைய கிருபையாலே
 தவமாகுமவமாகும் சுபமுண்டாகும்
 மோகிகளாய்மூலசுழி பூஜாவிதிபத்தாலே
 முத்திபெறசித்திவினை பத்துமுற்றே. (க௦)
 இராமதேவாருளிச்செய்த பூஜாவிதி

முற்றிற்று.

சி வ ம ய ம்.

கொங்கண நாயனார் அருளிச்செய்த
வ ர வஸ கீ கு ம் மி.

வினாயகர் துதி.

பின்முடுகு- வெண்பா.

கல்விநிறைவாலைப்பெண் காதலியென்றோ துகின்ற
செல்வியின்மேற்கும்மிதனைச் - செப்புதற்கே
நாதனின் சொல்வேதனஞ்சு போதன்மிஞ்சுமானகஞ்சு
பாதம்வஞ்சநெஞ்சினில வைப்பாம்.

கு ம் மி.

சத்திசடாதரி வாலைப்பெண்ணுமந்த
வுத்தமிமேற்கும்மி பாட்டுரைக்க
வித்தைக்குதவிய வொற்றைக்கொம்பாம்வாலை
சித்திவினாயகன் காப்பாமே.

சுரஸ்வதி துதி.

சித்தர்கள்போற்றியே வாலைப்பெண்ணுமந்த
சத்தியின்மேற்கும்மிப் பாட்டுரைக்க
தத்திமித்தோமெனவாடிஞ் சுரஸ்வதி
பத்தினிபொற்பதங் காப்பாமே.

(உ)

எங்கும்நிறைந்தவள் வாலைப்பெண்ணுமாலின்
தங்கையின்மேற்கும்மி பாடுதற்குத்
கங்கையணிசிவ சம்புவாஞ்சற்குரு
பங்கயப்பொற்பதங் காப்பாமே.

(ங)

ஞானப்பெண்ணுமருள் சோதிப்பெண்ணுமாது
வாலேப்பெண்மேற்கும்மி பாடுதற்கு
மாணப்பெண்ணுக்கிய வல்லிக்கிசைந்திடும்,
மால்முருகேசனுங் காப்பாமே.

(௪)

ஆண்டிப்பெண்ணுமராஐ டாண்டிப்பெண்ணும்வாலே
அம்பிகைமேற்கும்மிப் பாடுதற்கு
காண்டிபனும்பணி பூண்டவன்வைகுந்தம்
ஆண்டவன்பொற்பதங் காப்பாமே.

(௫)

அந்தரிகந்தரி வாலேப்பெண்ணுமந்த
அம்பிகைமேற்கும்மி பாடுதற்குச்
சுந்தையில்துந்திநல் விந்தையாய்வந்திடு
நந்தீசர்பொற்பதங் காப்பாமே.

(௬)

நூ ல்.

தில்லையில்முல்லையி லெல்லையுளாடிய
வல்லவள்வாலேப்பெண் மீதினிலே
சல்லாபகும்மித் தமிழ்ப்பூடவரும்
தொல்லேவினைப்போகும் வாலேப்பெண்ணே

(௭)

மாதாபிதாசுட னுல்லாமலேவெளி
மண்ணுமவிண்ணுமுண்டு புண்ணுவென்று
பேதைப்பெண்ணுமுதல் வாலேப்பெண்ணுளென்று
புகுந்தாளிந்தப் புலியடக்கம்

(௮)

வேதமும்பூதமுண்டானது வும்வெளி
ஞானசாஸ்திர மானதுவுதும்
நாதமுருகேதமுண் டானதுவும்வழி
நாண்சொல்லக்கேளடிவாலேப்பெண்ணே

(௯)

வா லை க் கு ம் மி.

உச்சிக்குறேரேயுண் ணவுக்குமேஸ்ரிதம்
வைத்தவிளக்கு எரியுதடி
அச்சள்ளவிளக்கு வாலையடியவி
யாமலெரியுது வாலைப்பெண்ணே.

(௨௪)

எறியுதுஅறு வீட்டிலேயதி
லெண்ணையிலை யயிர் தந்தண்ணியில்லை
தெரியுதுபோக வழியுமில்லைபாதை
சிக்குதுசிக்குது வாலைப்பெண்ணே.

(௨௫)

சிலம்பொலியென்னக் கேட்குமடிமெதத
சித் தள்ளபாதை துக்கமடி
வலம்புரிசங்க மூதுமடிமேலே
வாசியைப்பாரடி வாலைப்பெண்ணே.

(௨௬)

வாசிப்பழக்க மறியவேணுமறு
மண்டலவீடுகள் கட்டவேணும்
நாசிவழிகொண்டு யோகமும்வாசியும்
நாட்டத்தைப்பாரடி வாலைப்பெண்ணே

(௨௭)

முசுசுடரான விளக்குக்குள்ளேமூல
மண்டலவாசி வழக்கத்திலே
எச்சுடராதி யந்தச்சுடர்வாலை
இவள்விடவேறில்லை வாலைப்பெண்ணே

(௨௮)

குடாமல்வாலை யிருக்கிறதும்பரி
சுத்தசிவனுக்குள் ளானதினால்
வீடாமல்வாசிப் பழக்கத்தைப்பாருகாய்
மேல்வீடுகாணலாம் வாலைப்பெண்ணே.

(௨௯)

மேல்வீடுகண்டவன் பாணியடிவிண்ணில்
விளக்கில்நின்றவன் வாணியடி
தாய்வீடுகண்டவன் ஞானியடிபரி
தாண்டிக்குகாண்டவன் பட்டாணியடி.

(௩௦)

வாலைக் கும்மி.

அத்தியிலேகரம் பத்தியிலேகணம்
பத்தியிலேநடு மத்தியிலே
நெற்றிசதாசிவ மென்றுசொன்னேனுந்தன்
நிலைமையைப்பாரடி வாலைப்பெண்ணே.

அழுத்திலேசொல்லஞ் செழுத்திலேநானும்
வழுத்தினென்ஞானப் பழுத்திலே
கழுத்திலே மயேஸ்வரனுமுண்டு
கண்டபாரடி வாலைப்பெண்ணே.

அஞ்சிலேபிஞ்சிலே வஞ்சியரேநிதம்
கொஞ்சிவிளையாடும் வஞ்சியரே
நெஞ்சிலேருத்திரன் சூழிருப்பான்
நேருடனாடி வாலைப்பெண்ணே.

தொந்தியிலேநடுப் பந்தியிலேகிட்சு
சின்னையிலேமுந்தி யுந்தனுடன்
உந்தியில்விஷ்ணுவந் தானிருப்பாரிதை
உண்மையாய்ப்பாரடி வாலைப்பெண்ணே

ஆலத்திலேநீந்த ஞாலத்திலேவருங்
காலத்திலேயனு கூலத்திலே
மூலத்திலேபிரமணுந் தரணிநுந்துவாசி
முடிக்கிறுன்பிண்டம் பிடிக்கிறன்.

தேருண்டுஅஞ்ஞாறு ஆணியுண்டுஅதில்
தேவருமுண்டு சங்கீதமுண்டு
ஆருண்டுபாரடி வாலைத்தெய்வமதில்
அடக்கந்தானடி வாலைப்பெண்ணே.

ஒன்பதுவாசல் கோட்டையுண்டுஅதில்
உள்ளேநிலைக்கார ரஞ்சபேராம்
அன்புடனேபரி காரர்களாற்பேர்
அடக்கந்தானடி வாலைப்பெண்ணே

வாலைக்கும்மி

இந்தவிதத்திலே தேகத்திலேயே தய்வம்
இருக்கையில்புத்திக் கறிக்கையினால்
சந்தோஷவாலையைப் பாராமல்மனிதர்
சாகிறதேதடி வாலேப்பெண்ணே. (௩௮)

நகரத்திலுட்பு ஆனதுனாலநய
வானவகார நயமாச்சு
உகாரமுச்சி சிரசாச்சுஇதை
உற்றுப்பாரடி வாலேப்பெண்ணே. (௩௯)

வகாரமானது ஓசையாச்சுஅந்த
மகாரமானது கெர்ப்பமாச்சு
சிகாரமானது மாய்கையாச்சுஇதை
தெளிந்துபாரடி வாலேப்பெண்ணே (௪௦)

ஒமென்றவட்சரந் தானுமுண்டதற்கு
ஊமையெழுத்து மிருக்குதடி
நாமிந்தெழுத்தை யறிந்துகொண்டோம்வீ
யாடிப்பாரடி வாலேப்பெண்ணே. (௪௧)

கட்டாதகாலையைக் கட்டவேணுமாசை
வெட்டவேணும் வாசியொட்டவேணும்
எட்டாதகொம்பை வளைக்கவேணுங்காய
மெண்ணைக்கிருக்குமோலாலேப்பெண்ணே. (௪௨)

இந்தமார்க்கமாய்த் தானிருந்துகொசி
ஏற்காமலேதா னடக்கவேணுந்
திரிந்துஒடி யலைந்துவெந்துதேக
மிறந்துபோச்சுதே வாலேப்பெண்ணே. (௪௩)

பூத்தமலராலே பிஞ்சுமுண்டுஅதில்
பூவில்லாபிஞ்சு மனேகமுண்டு
மூத்தமகனாலே வாழ்வுமுண்டுமற்ற
மூன்றுபேராலே யழிவுமுண்டு. (௪௪)

வாலைக்கும்மி.

௨௮௧

கற்புள்ளமாதர் குலம்வாழ்கிறை
கற்பையழித்தவ ரேவாழ்க
சிற்பரணேபோற்றிக் கும்மியடிகுரு
தற்பரணேபோற்றிக் கும்மியடி.

அஞ்சிலேரண் டழிந்ததில்லையஞ்
சாறிலேயுகாலொழிந்ததில்லை
பிஞ்சிலேபூவிலே தஞ்சுவதுஅது
பேணிப்போடலாம் வாலைப்பெண்ணே.

கையில்லாக்குட்டையன் கட்டிக்கிட்டானிரு
காலில்லாடுட்டையன் முட்டிக்கிட்டான்
சாயில்லாத் தேனெடுத் துண்டுவிட்டானது
இனிக்குதில்லையே வாலைப்பெண்ணே.

(௪௭)

மேலூருகோட்டைக் காதரவாய்நன்றாய்
விளங்குங்கன்னனூர் பாதையிலே
காலூருவம்பலம் விட்டதினாலது
கடுகடையடி வாலைப்பெண்ணே.

(௪௮)

தொண்டையுள்முக்கோணக்கோட்டையிலேயிதில்
தொத்திக்கொடிமரம் நாட்டையிலே
சண்டைசெய்துவந்து ஒடிப்போனன்கோட்டை
வெந்துதணலாச்ச வாலைப்பெண்ணே.

(௪௯)

ஆசைவலைக்கு ளகப்பட்டதும்வீடு
அப்பவேவெந்து அழிந்திட்டதும்
பாசவலைவந்து மூடியதம்வூலை
பாதத்தைப்போற்றடி வாலைப்பெண்ணே.

(௫௦)

அன்னமிருக்குது மண்டபத்தில்விளை
யாடித்திரியுது ஆண்புலியும்
இன்னமிருக்கு தஞ்சுகிளியதை
யெட்டிப்பிடிக்குதுமூன்றகிளி.

(௫௧)

தோப்பிலேமாகுயில் கூப்பிடுதேபுது
மாப்பிள்ளைமார்வந்து சாப்பிடவும்
யேய்க்குதிப்படி யஞ்சாரூந்தை
யிருத்தமுழிக்குது பாருங்கடி

(௫௨)

மீனாமிருக்குது தூரணியில்தை
மேய்த்துதிரியுங் கலசாவல்
தேனாமிருக்குதுபோரையிலே யுண்ணத
திகட்டிதில்லையே வாலைப்பெண்ணே.

(௫௩)

காகமிருக்குது கொம்பிலேதான்கத
சாவலிருக்குது தெம்பிலேதான்
பார்க்கவெகுதூர மில்லையிதுஞானம்
பார்த்தால்தெரியுமே வாலைப்பெண்ணே.

(௫௪)

கும்பிக்குளத்திலே யம்பலமாமந்தக்
குளக்கருவூரில் சேறுமெத்த
தெம்புயிடைக்காட்டுப் பாதைகளாய்வந்து
சேர்ந்தாராய்ந்துபார் வாலைப்பெண்ணே.

(௫௫)

பண்டுமேயாழக் கிணற்றுக்குள்ளேரண்டு
கெண்டையிருந்து பகட்டுதடி
கண்டிருந்தமந்தக் காக்காயுமஞ்சு
கழுருகொன்றது பாருங்கடி.

(௫௬)

ஆற்றிலேயஞ்சு முதலையடியரும்
புற்றிலேரண்டு கரடியடி
கூற்றனுமூன்று குருடனடிபாசங்
கொண்டுபிடிக்கிறான் வாலைப்பெண்ணே.

(௫௭)

முட்டையிடுகுதொருபாவை குட்டை
மோசம்பண்ணு தொருபறவை
வட்டமிட்டாரூர் கன்னியில்தான்
னின்றதவிக்குது வாலைப்பெண்ணே

(௫௮)

அட்டமாவின்வட்டப் பொட்டலிலேஷ்ரண்டு
அம்புலிநிற்குது தேர்மேலே
திட்டமாய்வந்து அடிக்குதிலேதேகம்
செந்தணலானதே வாலேப்பெண்ணே.

(௩௬)

முக்கோணவட்டக் கிணற்றுக்குள்ளேமூல
மண்டலவாசிப் பழக்கத்திலே
அக்கோணவட்டச் சக்கரத்தில்வாலே
யமர்ந்திருக்கிறாள் வாலேப்பெண்ணே.

(௩௭)

இரண்டுகாலாலொரு கோபுரமாம்செடு
களாயிருந்து அமிழ்ந்துபோகும்
கண்டபோதுகோ புரமிருக்கும்வாலே
காணவுமொட்டா னிலைக்கவொட்டாள்.

(௩௮)

அஞ்சுபூத்தையுண்டுபண்ணிக்கூட்டி
ஆராதாரத்தை யுண்டுபண்ணி
கொஞ்சப்பெண்ணாசை யுண்டுபண்ணிவாலே
கூட்டுறார்களானை மாட்டுகிறாள்.

(௩௯)

காலனைக்காலா லுதைத்தவளாம்வாலே
ஆலகாலவிஷ முண்டவளாம்
மாளாச்செகத்தைப் படைத்தவளாயிந்த
மானுடன்கோட்டை யிடித்தவளாம்.

(௪௦)

மாதாவாய்வந்து அமுதந்தந்தாள்மனை
யாட்டியாய்வந்து சுகங்கொடுத்தாள்
ஆதரவாகிய தங்கையானான்மக்
காசைகொழுந்தியு மாயியானாள்.

(௪௧)

சிரித்துமெல்லப் புரமெரித்தாள்
செங்காட்டுச்சேட்டியைத் தானுடைத்தாள்
ஒருத்தியாகவே ரூர்தினைவென்றாள்
ஒற்றையாய்க்கஞ்சனைக் கொன்றுவிட்டாள்.

(௪௨)

இப்படியல்லோ விவன் தொழிலாமிந்த
 னுணமலடி கொடுஞ்சுவி
 மைப்படுகன்னியர் கேளுங்கடி
 வயசுவாலை திரிசுவி.

(௯௯)

தத்திபெரிதோ யுரைபெரிதோ
 கண்ணுபெரிதோ விவன்பெரிதோ
 சத்திபெரிதோ சிவம்பெரிதோ
 சந்தேசொலவடி வாலைப்பெண்ணே

(௯௭)

அன்னமபெரிதல்லால் தண்ணீர்பெரிதில்லை
 அப்படிவாலை பெரிதானால்
 பொன்னுபெரிதல்லால் வெள்ளிபெரிதில்லை
 பொய்யாது சொல்லுகிறேன் கேளுங்கடி.

(௯௮)

மாமிசமானு லெலும்புண்டுசதை
 வாங்கியோடு சுழன்றுவிடும்
 ஆமிசமிப்படி சதகியென்றேவிளை
 யாடிக்குமயி யடியுங்கடி.

(௯௯)

பண்டுமுளைப்ப தரிசியேயானாலும்
 விண்டுமிபோனால் விளை யாதென்று
 கண்டிகொண்டுமுன் னவ்வைசொன்னாது
 உண்டோவிலையோ வாலைப்பெண்ணே.

(௯0)

மண்ணுமில்லாமலே விண்ணுமில்லையென்கொஞ்சும்
 வாசமில்லாமலே பூவுமில்லை
 பெண்ணுமில்லாமலே யாணுமில்லையிது
 பெணிப்பாடிவாலைப்பெண்ணே.

(௯௧)

கந்தவனத்திலே சோதியுண்டிலக
 கந்தபேருக்கு நெல்லுமுண்டு
 விர்தையாய்வாலையைப் பூசிக்கமுன்னால்
 விட்டகுறையேனும் வாலைப்பெண்ணே.

(௯௨)

வாலையைப்பூசிக்கச் சித்தராநூர்வாலைக்
கொத்தாசையாய்ச்சிவ கர்த்தராநூர்
வேலையைப்பார்த்தல்லோ கடலிவைத்தாரிந்த
விதந்தெரியுமோ வாலைப்பெண்ணே. (௭௩)

வாலைக்குமேலான தெய்வமில்லைமானங்
காப்பதுசேலைக்கு மேலுமில்லை
பாலுக்குமேலான பாக்கியமில்லைவாலைக்
ஈம்மிக்குமேலான பாடலில்லை. (௭௩)

நாட்டத்தைக்கண்டா லரியலாகுமந்த
நாலாறுவாசல் கடக்கலாகும்
பூட்டைக்கதவைத் திறக்கலாகுமிது
பொய்யல்லமெய்யடி வாலைப்பெண்ணே. (௭௫)

ஆணும்பெண்ணுங்கூடி யான தினுற்பின்னீ
ஆச்சுதென்றேநீரும் பேசுகின்றீர்
பெண்ணுமாணுங்கூடி யானதல்லோபேத
மற்றொருவித்தாச்சு வாலைப்பெண்ணே. (௭௬)

இன்றைக்கிருப்பதும் பொய்யல்லவேவீடு
வென்வாழ்க்கையென்பதும் பொய்யல்லவே
அன்றைக்கெழுத்தின் படிமுடியும்வாலை
ஆத்தானேபோற்றடி வாலைப்பெண்ணே. (௭௭)

வீணாசைகொண்டு திரியாதேயிது
மெய்யல்லபொய் வாழ்வு பொய்க்கூடு
காணாதவாலையைக் கண்டுகொண்டால்காட்சி
காணலாமாகாய மாளலாமே. (௭௮)

பெண்டாட்டியாவதும் பொய்யல்லவோபெற்ற
பின்னேகளாவதும் பொய்யல்லவோ
கொண்டாட்டமான தகப்பன்பொய்யேமுலை
கொடுத்ததாயும் டிசுமாமோ. (௭௯)

வாலைக்கும்மி.

தாயும்பெண்டாட்டியுந் தர்ன்சரியேதன்யம்
தர்மேயிருவருந் தாங்கொடுத்தார்
காயும்பழமுஞ் சரியாமோவுந்தன்
கருத்தைப்பார்த்துக்கொள் வாலைப்பெண்ணே. (அ0)

பெண்டாட்டிமந்தை மட்டும்வருவாள்பெற்ற
பிள்ளை மசானக் கரையுமட்டும்
தொண்டாட்டுத்தர்மம் நடுவிலேவந்து
சேர்ந்துபரகதி தான்கொடுக்கும். (அ1)

பாக்கியமும்மகள் யோக்கியமும்ராஜ
யோக்கியமும்வந்த தானாக்கால்
சீக்கிரந்தருமஞ் செய்யவேண்டுகொஞ்சந்
திருப்பணிகள் முடிக்கவேண்டும். (அ2)

திருப்பணிகள் முடித்தோருஞ்செத்துச்
சாகாதபேரி லொருவரென்றும்
அருட்பொலிந்திடும் வேதத்திலேயவ்வை
அறிந்துசொன்னாளே வாலைப்பெண்ணே. -

மெத்தைதனிலே படுத்திருந்துநாமும்
மெல்லியருடன் சிறக்கும்போது
யுத்தகாலன்வந்து தாம்பிடித்தால்நாமும்
செத்தசவமடி வாலைப்பெண்ணே. ¹

ஏழைபனாதிக எல்லையென்றாலவர்க்
கிருந்தாலன்னக் கொடுக்கவேண்டும்
நானே பென்றுசொல்ல வாகாதேயென்று
நான்மறைவேத முழங்குதடி.

பஞ்சைப்பனாதியை யடிக்காதேயந்த
பாவந்தொலைய முடியாதே
தஞ்சமென்றோரைக் கொடுக்காதேயார்க்கும்
வஞ்சனைசெய்ய நினையாதே.

ண்டதுகேட்டதுஞ் சொல்லாதேகண்ணில
காணாதவதரம விள்ளாதே
பெண்டாட்டிககுறறது சொல்லாதேபெற்ற
பிள்ளை க்கிளப்புகள கொடுக்ககாதே.

(௮௭)

சிவனடியரை வேதியரைச்சில
புலவாஞான பெரியோரை
மவுனமாகவும செய்யாதேயவா
மனதுநோகவும செய்யாதே

(௮௮)

வழக்கழிவுகள் சொல்லாதேதற்பு
மருகையாமேல்மனம வையாதே
பழக்கவாசியைப் பாராதுகொண்டுவாலை
பாததைப்போற்றடி வாலைப்பெண்ணே.

(௮௯)

கூடியபொய்களைச் சொல்லாதேபொல்லா
கொலைகளவுசெய்ய லாகாதே
ஆடியபாமபை யடியாதேயிது
அறிவுதானடி வாலைப்பெண்ணே.

(௯௦)

காரியநாகிலும வீரியமபேசவும
காணாதென்றவ்வை சொன்னாளே
பாரினிலவமபுகள் செய்யாதேபுளியம
பழம்போலுதிராது விடுத்தானே

(௯௧)

ராசாக்களபகை செய்யாதேநடுக
காட்டுப்புலிமுன்னே நிலலாதே
தேசாந்தரங்களுக்குச் சொல்லாதே மாய்கைத
தேவடியானதனம பண்ணாதே.

(௯௨)

தனவீடிருக்க அசல்வீடுபோகாதே
தாயாராதகப்பினை வையாதே
உன்வீடுக்குள்ளே யுகமிருக்கையில்
ஒடித்திரியுறய் வாலைப்பெண்ணே.

(௯௩)

சாதுபதஞ்ஞசால்லுகிரீர்தெய்வம்
தானென்றொருவுடல் பேதமுண்டோ
ஒதியபாலதி லொன்றாகியதில்
உற்பத்திநெய்தயிர் மோராச்சு. (கூச)

பாலோடுமுண்டு பூனையுமுண்டு
மேலாகக்காணவுந் காண்பதில்லை
மேலந்தவாசையைத் தள்ளிவிட்டுமனதில்
வேண்டிப்பூசையைச் செய்திடுங்கள். (கூடு)

கோழிக்காறுகா லென்றுசொன்னேன்கிழக்
கூளிக்குமூன்றுகா லென்றுசொன்னேன்
கூளிக்கிரண்டெழுத் தென்றுசொன்னேன்முழுப்
பானைக்குவாயில்லை யென்றுசொன்னேன். (கூசு)

ஆட்டுக்கிரண்டுகா லென்றுசொன்னேனம்
மானைக்குப்பானைக்கு நிற்குமேல்கூல்
மாட்டுக்குக்காலில்லை யென்றுசொன்னேன்கதை
வகையைச்சொல்லடி வாலேப்பெண்ணே. (கூஎ)

கோயிலுமாடும் பறித்தவனும்களறி
கூற்றுமேகற் றிருந்தவனும
வாயில்லாக்குதிரை கண்டவனுமாட்டு
வகைதெரியுமோ வாலேப்பெண்ணே. (கூஅ)

இத்தனைசாததிரந் தான்படித்தோர்செத்தா
ரொன்றாலுலகத் தோர்கள்சிரிப்பார்
செத்துப்போய்க்கூடக் கலக்கவேண்டிமவன்
தேவர்களுடனே சேரவேண்டும். (கூக)

உற்றதுசொன்னு லற்றதுபொருந்தும்
உண்டோவுலகத்தி லவ்வைசொன்னுள்
அற்றதுபொருந்து முற்றதுசொன்னுல்
அவனேகுருவடி வாலேப்பெண்ணே. (கூஓ)

பூரணசிற்கும் சிலையறியான்வெரு
பொய்சொல்வான்கோடி மந்திரஞ்சொல்வான்
காரணகுரு வவனுமல்லவிவன்
காரியகுரு பொருள்பறிப்பான். (௧௦௧)

எல்லாமறிந்தவ ரென்றுசொல்லியிந்த
பூமியில்முழு ஞானியென்று
உல்லாசமாக வயர்பிழைக்கவிவர்
ஒடித்திரியுறார் வாலைப்பெண்ணே. (௧௦௨)

ஆதிவாலைபெரி தாளுலமவன்
அக்காள்பெரிதோ சிவன்பெரிதோ
நாதிவாலைபெரி தாளுலமவன்
நாயகனல்ல சிவம்பெரிது (௧௦௩)

ஆயுசுகொடுப்பாள் ரீரிழிவுமுதல்
கண்டதுமற்ற வியாதியெல்லாம்
பசாசுபறந்திடும்பிலலிவினுவடி
பத்தினிவாலைப்பெண் பேரைச்சொன்னால். (௧௦௪)

சித்திரைதன்னிலும் வீற்றிருப்பாளெந்த
நேரத்திலும்வாலை முன்னிருப்பாள்
சத்துருவந்தாலும் தன்னிவைப்பாள்வாலை
யுற்றகாலனையுந் தானுதைப்பாள். (௧௦௫)

பல்லாயிரங்கோடி யண்டமுதல்பதி
னன்குபுவன மூர்த்திமுதல்
எல்லாந்தானுய்ப் படைத்தவளாம்வாலை
யெள்ளுக்குளெண்ணெய்போல் நின்றவளாம். (௧௦௬)

தேசம்புகழ்ந்திடும் வாலைக்கும்மித்தமிழ்
செய்யவெனக்குப தேசஞ்செய்தாள்
நேசவான்வீரப் பெருமாள்குருசாயி
நீள்பதம்போற்றிக்கொண் டாடுங்கடி. (௧௦௭)

ஆறுபடைப்புகள் வீடுகடைகுத்திர
 வஞ்செழுத்துக்கும் வகையறிந்து
 கூறுமுயர்வல வேந்திரன் துரைவள்ளல்
 கொற்றவன்வாழக்கொண்டாடுங்கடி.

(௧௦௮)

ஆடுங்கள்பெண்டிக னெல்லோரும்ந்த
 அன்பானகொங்கணர் சொன்னதமிழ்
 பாடுங்கள்சித்தர்க னெல்லோரும்வாலைப்
 பாதத்தைப்போற்றிக் கொண்டாடுங்கடி

(௧௦௯)

சித்தர்கள்வாழி சிவன்வாழிமுனி
 தேவர்கள்வாழி ரிஷிகள்வாழி
 பத்தர்கள்வாழி பதம்வாழிகுரு
 பாரதிவாலைப்பெண் வாழியவே.

(௧௧௦)

வாலைக்கும்மி

முடிநிறு.

சிவமயம்.

உரோமரிஷிஞானம்.

மூலவட்டமானகுரு பாதங்காப்பு
முத்திக்குவித்தான முதலேகாப்பு
மேலவட்டமானபிறப் பிரமங்காப்பு
வேதார்தங்கடந்துரின்ற மெய்யேகாப்பு
காலவட்டந்தங்கிமதி யமுர்தப்பாலைக்
கண்டிபசியாற்றிமனக் கவடுக்கி
ஞாலவட்டஞ்சித்தாடும் பெரியோர்பாதம்
நம்பினதாலுரோமனென்பேர் நாயன்றானே. (க)

கண்ணாடிசிலமூடித் தனுப்பினாலே
கருவதனையறியாமல் மாண்டுபோனான்
விண்ணாடிப்பாராத குற்றம்குற்றம்
வெறுமண்ணாய்ப் போச்சதவன்வித்தையெல்லாம்
ஒண்ணுனமவுனமென்றே யோகம்விட்டால்
ஒருபோதும்சித்தியில்லை வாதந்தானும்
பெண்ணுர்தன்னாசைதன்னை விட்டுவந்தால்
பேரின்பமுத்திவழி பேசுவேனே. (உ)

பேசுவேனிடகலையே சந்திரகாந்தம்
பின்கலேதானாதித்த னாதியாச்சு
நேசமதாய்கடுவிருந்த சுடர்தாநீங்கி
நீங்காமலொன்றான லதுதான்முத்தி
காதலாய்பார்த்தோர்க்கு இதுதான்மோசகம்
காணாதபேர்க்கென்ன காமதேகஞ்
சோதனையாயிடகலையி லேறவாங்கி
சுழிமுனையில்கும்பித்துச் சொக்குவீரே. (ங)

வாங்கியத்தப்பனிரண்டி னுள்ளேரேசி
வன்னிரின்றவிடமல்லோ ஞரியன்வாழ்க்கை

யோங்கியிந்தரெண்டிடமு மறிந்தேன்யோகி
உற்றபரமடிதானே பதினொருந்
தாங்கினின்றகாலடிதான் பன்னிரண்டு
சார்வானபதினூறில் மெள்ளவாங்கி
யேங்கினதைபன்னிரண்டில் நிறுத்தியூறு
எழுந்துபுரியட்ட மடங்கித்துப்பாரே. (ச)

பாரையாகுதிரைமட்டம் பாய்ச்சல்போச்ச
பரப்பிலேவிடுகாதே சத்தந்தன்னை
நேராய்யாரண்டிதழி னடுவேவைத்து
நிறைந்தசதாசிவனாரைத் தியானம்பண்ணு
கூரையாஅங்குலந்தா னுலுஞ்சென்றான்
குறிக்குள்ளே தானடக்கிக் கொண்டிதையா
ஆரையாஉனக்கீடு சொல்லப்போரேன்
அருமையுள்ளவென்மகனென்றழைக்கலாமே. (டு)

அழைப்பதுவுநல்லபிள்ளை யானால்நன்று
ஆநாதசீடர்களைச் சேர்த்தால்தோஷம்
பிழைப்பதற்குவழிசொன்னால் பார்க்கமாட்டான்
பெண்டாட்டி மனங்குளிர்ப் பேசுமாடு
உழைப்பதற்குச்செனனமெடுத்தாலேயல்லால்
உதவிதனக்கெவ்வளவு முண்டோவில்லை
யினப்பயிவன்பேச்சையடிக் கடிதானொரு
மேதுக்குச்சொல்லுகிறே மினிமேல்தானே (சு)

மேலென்னவிரூக்கையிலும் கடக்கும்போதும்
வேறுரையால்சாராகள் விடமேலேற்று
காலென்னவேட்டென்ன வெல்லாமொன்று
நவமானஅஷ்டாங்க மப்பியாசித்துக்
காலென்னபிரானாய முன்னேசெய்யில
கணக்காகப்பூரகமாக் கும்பகமேநாலு
கோலென்னரேசகந்தா னென்றுமூன்று
குரையாமற்சரபீசங் கூட்டத்தீரே (எ)

கூட்டியேபழகினபின் சரபீசத்தில்

குறையாமல்சாதித்தால் பிரமாந்திரம்

காட்டிவிக்குமல்லாமல் விழிக்குறியினிலே

கண்மூக்குமத்தியிலே கண்டுபாரு

மூட்டிவிக்குமாதார மாறுந்தானே

மூலவட்டகணபதிதான் முகத்தோன்மாயன்

தாட்டிகமணிப்பூரம் கையன்வட்டந்

தணலானருத்திரனுந் தணலுமாமே.

(அ)

தணலாகும்விசுத்தியறு கோணவட்டஞ்

சதாசிவஞர்வட்டமல்லோ குருபீடந்தான்

மனையானபதியினிலே குறித்துப்பார்க்க

மத்தியமுதல்கரிகொண்டு தூங்குந்நங்குங்

கனலேறிக்கொண்டிருந்தா லெல்லாமுண்டு

கேற்றைவெளிவிட்டாக்கால் கருமதீதான்

புனலூறுமவழிபாதை யிந்தமார்க்கம்

பொல்லாததுரோகிக்குப் பொய்யாமன்றே.

(ஆ)

செலுத்துவது உண்ணாக்கிலண்ணாக்கையா

சென்றேறிப்பிடரிவழித் தியானந்தோ ணும்

வலுத்ததடாகாலுமுனக் கமுதமாச்சு

மவுனமென்றே நிருவிகற்பவாழ்க்கையாச்சு

சொலித்திருக்கும் பன்னிரண்டிலிருத்தியூது

சோடசமாம்சந்திரகலை தேய்ந்துபோச்சு

பலித்துதடாயோகசித்தி ஞானசித்தி

பருவமாய்நாடிவைத்துப் பழக்கம்பண்ணே.

(க)

மூடாமல்சிறிதுசன முகபடம்பண்ணி

முழுதுமவன் வந்ததுபோல் பிரசங்கித்து

வீடேதுடலேது யோகமேது

வீண்பேச்சாசொல்லியல்லோ மாண்டிபோனார்

காடேறியையேறி நதிகளாடிக்

காய்கிழங்குசருகுநின்று காமத்தியால்

குடேரிமாண்டவர்கள் கோடாகோடி

சொருபமுத்திபெற்றவர்கள் சுருக்கமாச்சே. (கக)

சுருபமுத்திக்கடையாள மேதென்றாக்கால்

சுடர்போலேகாணுமாடா துலதேகம்

அருபமுத்தியிடமல்லோ பிரமஞான

மபராட்சமென்றுசொல்லுஞ் சிரவணத்தான்

பருபதத்தை அசைப்பனெனச் சிற்றெரும்பின்

பழங்கதைபோலாச்சுதிந்த யோகம்விட்டால்

வெறுங்கடத்திலிப்புருந்த வாறுபோலே

வேதாந்தமறியாத மிலேச்சர்தானே. (கஉ)

ஓமென்றகெட்டபுத்தி மாணாக்காளே

உலகத்தில்மானிடர்க்கு ஆண்டுதூறு

ஆமென்று நிறுபத்தோ ராயிரத்து

அறுநூறுசுவாசமல்லோ ஒருநாளேக்குப்

போவென்றுபோனதினூல் நாள்குறைந்து

போச்சுதுபோகாவிட்டால் போரதில்லை

தாமென்றுநினைக்கயிலே தெய்வமொன்று

தானினைத்ததன்மையல்லோ விதிகள் தானே. (கங)

உரோமரிஷிஞானம்.

முற்றிற்று.

திருமூல நாயனா ஞானம்.

காப்பு-விருத்தம்.

அடியாகியண்டரண்டத் தப்பாலாகி
 அகாரமெனு மெழுத்ததுவே பாதமாகி
 முடிவாகிநடுவாகி மூலந்தன்னில்
 முப்பொருளுநதானாகி முத்தலமாகிப்
 படியாகிமுப்பாழற்றுப் படிக்குமப்பாற்
 படிகடந்தபாஞ்சோதிப் பதியுமாகி
 அடியாகுமூலமதே அகாரமாகி
 அவனவளாய்நின்றநிலை யணுவதாமே. (க)

அணுவாகியவனவளாயல்லாமாகி
 அடிநடுவுமுடிவாகியகண்டமாகி
 பொதுவாகிப்பல்லுயிர்க ளனைத்துக்கெல்லாம்
 புகலிடமாயப்பொருட்கு மூலமாகி
 பதுவாகிவண்டாகிச் சுவையமாகி
 பலராகிமண மாகி மதிக்கவொண்ண
 அவராப் அகாரமதே மூலமாகி
 அண்டமெல்லாந்தாங்கிநின்ற வம்பரமூலம்மே. (உ)

மூலமெனுமாதார வட்டந்தானே
 முச்சுடருமுக்கோண மூன்றுனாடி

திருவடியுந்திருமேனி நடனமாகும்
 கோலமுடனண்டமெலாந் தாங்கிக்கொண்டு
 கொழுந்துவிட்டகம்பமதாய் மேலேனோக்கி
 ஆலமுண்டரண்டமெலாந் தானாய்நின்ற
 அகாரமுதல்வவ்வெழுத்தை அறிந்துபாரே. (ங)

அறிந்ததுவுந்தற்பரமே யகாரமாகும்
 அறிவுடையஉகாரமே சிற்பரமதாகும்
 பிறிந்ததுவுமலகமெல்லாம் சமையந்தானும்
 பேதமெனுங்கருவிவகை யெல்லாமாகும்
 அறிந்ததுவும் அகாரமெனும் பாதந்தன்னை
 அடிமுடியென்றனுதினமு மறிந்துநோக்கே. (ச)

நோக்கமுடன்மூலமெனும் பாதந்தன்னை
 நுட்பொருளாஞ்சிற்பரத்தி னூடேநோக்குந்
 தீர்க்கமுடனாதார வகையுந்தாண்டித்
 திருநயனம்நாசினெற்றிநடுவேபார்த்து
 போக்கரிந்துயிந்தநிலை நோக்கவல்லர்
 புரிசடையொன்றன் னுடைய புதல்வராவர்
 ஆக்கமுடனருட்சுடர்போற் குருவைத்தானே
 அனுதினமும்நோக்கிநிற்பா ரரசனாமே. (சு)

ஆசானுமீசானு மொன்றேயாகு
 மவனவருமொன்றாகும்அதுதானாகும்
 பேசாதமந்திரமு மிதுவேயாகும்
 பேரொளியின்வடிவாகும் பேருமாகும்
 நேசாருங்கலைகளெல்லார் தானேயாகும்
 நிலையானஒங்கார பீடமாகும்
 யீசானையாசானாய்க் கானும்பேர்க்கு
 யின்பமுடன்கயிலாச மெய்தலாமே. (சு)

எய்தரியபரசிவத்தின் மூலந்தன்னி
 விருசுடருமுதித்தொடுங்கு மிடமேயென்று
 மெய்தொழியுஞ்சுழிமுனையே கம்பமாகி
 மெய்ப்பொருளாஞ்சோதியென மேவிநிற்கும்
 யிவ்வகையேமூலமெனும் பாதந்தன்னை
 யிருநேர மற்றிடத்தே யிரஞ்சிகாணே. (எ)

காண்பதுதான் பேரொளியின்காட்சியாகும்
 காணரியபொருளாகுந் காட்டிம்போது

ஆண்பெண்ணாய் அலியாகி அடியுமாகி
 அப்பாலைக்கப்பாலா யமர்ந்தசோதி
 வீண்பயிலும்வேதமெல்லாந் தேடிக்காணா
 வெறும்பாழதாகியே மேவிநின்றார்
 சேண்பயிலும்செகசோதி மூலத்தன்னை
 தேடரியபாதமென்றே தெளிந்துனோக்கே. (அ)

தெளிவரியபாதமது அகாரமாகி
 சிற்பரமுந்தற்பரமுந் தானேயாகி
 அளிவரியசோதியதில் தானேயாகி
 அடிநடுவுமுடியாகி யமர்ந்துநின்று
 மொருவரியமுதலாகி மூலமாகி
 முச்சுடருந்தானாகி முடிந்தசோதி
 சுழியினிலேமுனையாகிக் கோபமாகிச்
 சொல்லரியவெழுததென்றே தொகுத்துப்பாரீர். (ஆ)

தொகுப்பதுதான்மந்திரங்கள் கருவிநூல்கள்
 சொல்லரியதத்துவங்கள் தன்னையெல்லாம்
 வகுத்துடனேயிதையெல்லாம் கண்டுநீங்கி
 வாகானஉடலுயிரை வகையாற்கண்டு
 பகுப்புடனேசேராமற் பாதந்தன்னைப்
 பரகதிக்கிவழியெனவே பற்றிக்கொண்டு
 விகர்ப்பமில்லாமூலமதில் நின்றசோதி
 மேலானபாதமென்றே மேவிநில்லே. (க)

மேவியதோர்சற்குருவின் பாதந்தன்னை
 மெஞ்ஞானமென்றதனை மேவிக்கொண்டு
 ஆவியுடல்காலமெல்லா மறிந்துபார்த்து
 அத்தனார்வடிவென்றே அறிந்துக்கொண்டு
 பாவியையுளானதெல்லாம் விட்டுநீங்கிப்
 பகவிரவுமற்றிடத்தே கருததுவைத்துச
 சேவியையுஞ்சிவந்தனையு மொன்றாய்த்தானே
 திருமூலர்பாதமென்றே திடமாய்க்கானே. (க௧)

திருமூலநாயனார் ஞானம் - முற்றிற்று.

சி வ

கருவூரார்பூசாவிதி.

கா ப் பு.

தெளிவதனில்தெளிவதரு மருளுங்காணும்
கெண்ணத்திலே சிவமையஞ்சேரத்தோணும்
வழியதனில்நல்லவழி ஞானங்கூடும்
மகத்தானவேதாந்தஞ் சித்திக்காட்டும்
ஒளிவுதனிலொளிவுதரு முருதிகொல்வா
ருற்பனத்திலுற்பனமா யுறுதிதோணும்
வெளியதனில்வெளியாகி நாதத்துள்ளே

நூ ல்

ஆதியந்தம்வாலையவ ளிருந்தவீடு
ஆச்சரியம்மெத்தமெத்த வதுதான்பாரு
சோதியந்தநடுவீடு பீடமாகிச்
சொகுசுபெறவீற்றிருந்தாள் துரைபெண்ணத்தாள்
வீதியந்தஆறுதெரு வமர்ந்தவீதி
வினையாடிநின்றதிரு மாளிகண்டாய்
பாதிமதிருடியே யிருந்தசாயி
பத்துவயதாகுமிந்த வாயிதானே. (க)

வாயியிவள்மர்மம் வைத்துப் பூசைபண்ண
மதியுனக்குவேணுமடா வதிகமாக
காயியிவள்வெருகாயி சிவகாயிருபி
காணரிதுசிறுபிள்ளை கன்னிகன்னி
ஆயிவளையறிந்தவர்கள் சித்தர்சித்தர்
அறிந்தாலுமனதடக்க மறியவேணும்
நாயிவளைப் பூசைபண்ண நினைத்தவாறு
நாட்டிலேசொல்லவென்றால் நகைப்பார்காணே. (உ)

காணப்பாவிவளுடைய கற்புமெத்த
கண்டவர்க்குப்பெண்ணரசு நானேயென்பாள்
ஊணப்பாவிர்தமவ னுட்டிவைப்பா
ளுள்வீட்டுக்குள்ளிருந்து மேலேயேற
பூணப்பாமனமுறைந்து வாவாவென்பாள்
புத்திரனேயென்மகனே யென்றுசொல்லி
வேணப்பாவேணதெல்லாந் தருவேனென்பாள்
வேதாந்தகுட்சமெல்லாம் விளங்குந்தானே. (௩)

தானென்றவாலையிவள் ரூபங்காணச
சமர்த்துண்டேவாண்பின்னே தானுமுண்டோ
பானென்றவாமத்துக்குள் ளேயப்பா
பராபரையாள் பலகோடி விதமுமாடி
தேனென்றமொழிச்சியிவள் சித்தர்க்கெல்லாந்
சிறுபின்னோபத்துவய துள்ளதேவி
ஊனென்றவுடலுக்குள் நடுவுமாகி
யுத்தமியாள்வீற்றிருந்த வுண்மைதானே. (௪)

உண்மையிவள்நாணமில்லா திருந்தவீடு
ஊருக்குள்நடுவீடு உற்றுப்பாரு
செம்மையாய்கண்டவர்க ளுண்டோவப்பா
ஜெகஜாலவித்தையிவ ளாடும்வித்தை
உண்மையடாபஞ்சவர்ன மாகினின்ற
உலகதனிலலைந்தவர்கள் கோடாகோடி
நின்மயமாய்கண்டவர்கள் சொல்லாரப்பா
னேசமுடனெனக்குறைத்த நிசங்கண்டேனே. (௫)

கண்டதொருபூரணத்தில் மகிமைகேளு
கால்மேலுந்தலைமும் நடுவுமாகி
அண்டரொடுமுனிவர்களுக்கண்டுபோற்ற
ஆதவனுமம்புலியு மதிலேநின்று
தொண்டுபண் ணுமைவர்களில் நாலுபேர்கள்
ககம்பெறலாமென்றுசொன்ன வாசல்காலு

கொண்டவர்கள்கண்டுவந்த தொண்ணூற்றாறு
கொள்கையெனக்காத்திருந்த குறிப்பைப்பாரே. (௬)

பார்த்தவர்கள்செய்தொழிலு மனதுவேராய்ப்
பலநூலைப்படித்து படுகுழியில்வீழ்வார்
ஏற்றபடிமனம்போனாற் புத்திபோச்சு
ஏழைமதிபோகாதே யென்தாய்பாதம்
போற்றுதற்குஐவரையு மனதிலொன்றாய்ப்
புத்திசித்தமோர்நிலையில் நிறுத்திவாசம்
பூர்த்தமலரெடுத்துதிருப் பாதம்போற்றப்
பொறியைந்துகருவிகர ணுதிபோமே. (௭)

போச்சுதடாமனமாய்கை வீறுபோச்சு
பொறியைந்துகருவிகரணுதிபோச்சு
ஏச்சுதடாவென்றுமன மிறக்கலாச்சு
எனக்கொருவரினையிலை யென்றபேச்சு
வாச்சுதடாமனமடங்க வறகென்றோர்சொல்
வாய்பேசாமவுனத்தை யதிலேசேர்க்கக்
காச்சுதடாபூத்தமலர் கருத்தையூணு
கனியாகுமக்கனியைக் கண்டுகொள்ளே. (௮)

கொள்ளுதற்குஇன்னமொரு குறிப்பைக்கேளு
கோடிஇடியின்மீழங்குங் கண்ணைமூடு
விள்ளுதற்குமனமடங்காப் பூதங்காணும்
விள்ளாதேயுள்ளபடி சிங்கென்றோர்சொல்
விள்ளவுமேயுபாயமதால் நடுவேநில்லு
வேகமெல்லாமொடுங்குமடா சத்தம்போச்சு
கள்ளரைப்போல்மயங்காதே மவுனத்துணு
கண்ணையுதீறிதக்காதே சுருதிப்பாரே (௯)

பாரேதுபுனலேது அனலுமேது
பாங்கானகாலேது வெளியுமாகும்
நாரேதுபூவேது வாசமேது
நல்லபுட்பந்தானேது பூசையேது

ஊரோதுபேரேது சின்மமேது

ஓகோகோவதிசயந்தா நென்னசொல்வேன்

ஆரேதுகுளமேது கோயிலேது

ஆதிவஸ்தையறிவினாலியலாமே.

(௧௦)

ஆமெனவுமஊமெனவு மிரண்டுகூட்டி

யப்பனேஓமென்ற மூன்றுமொன்றாய்

நாமெனவுந்தாமெனவு மொன்றேயாகும்

நல்லவர்களறிவார்கள் காமிகாணர்

வாமம்வைத்துப்பூசைபண்ண வந்தமார்க்கம்

வந்தவர்க்குச்சத்திசிறு பிள்ளை வாரை

சோமநதியமிர்தமுண்ண வாவாவென்பாள

சுகமுனக்குப்பரமசுக மருள்செய்வாளே.

(௧௧)

செய்குவாய்பூசையது செய்யும்போது

செய்குறிகள் தவறாமல் நடக்கவேணும்

உய்குவாய்பெண்ணரவம் கடியாவண்ணம்

ஊமையென்றநடுத்தீயை யதிகங்கண்டால

பைகுவாயரவுவிஷம் புசிக்குப்போகும்

பங்கமுனக்கில்லையடா அங்கமீதில்

ஐகுவாயுள்ளடங்கிப் பேச்சைவிட்டி

அனுழத்திடவேயஞ்சமது கொஞ்சங்காணே.

(௧௨)

காணாதகாட்சியெல்லாவ கண்ணிற்காணும்

கலங்காதேமெய்மயக்க மெத்தவாகும்

பூணாதபணிபூண்டு சிறுபெண்ணாகப்

போதமெனும் பொருள்பறிக்கவருவார்க்கண்டாய்

வாணாளமடக்கியிவர் ரூபங்கண்டு

மயங்காதேமவுனத்தில் நில்லநில்லு

கோணாதமுக்கோணக் குறியைப்பாரு

கூசாதேகண்கூசுக கூசுககாணே.

(௧௩)

கூச்சுமற்றுப்பார்க்கையிலே யிருள்போல்பூடு

கொள்ளிகொண்டு கொளுத்தியதைவெளிச்சம்போடு

வாய்சமர்த்துபேசாதே மவுனத்தானு

வாவாவென்றேநீயும் வருந்திக்கூவு
சூட்சமதுவிருந்தவிடஞ் சொல்லலாமோ

சொல்லுதற்குவாய்விட்டுச் சொல்லலாமோ
தாய்சமர்த்துப்பாராதே தாயைப்போற்று
சற்குருபோலுற்பனத்தைத் தாய்சொல்வானே. (௧௪)

சொல்வதற்குஇவனையல்லால் சுகம்வேறுண்டோ

சூட்சமெல்லா மிவளைவிடச்சூட்சமுண்டோ
நல்லவற்குநடுவில்விளை யாடும்வல்லி

நாதவிந்துலங்கார நிலையுங்காட்டி
வல்லவர்க்குள்வல்லவளும் நானேயென்பான்
வல்லவர்க்குவேணதெல்லாம் வழங்கும்ருபி
புல்லவர்க்குஆபுதமும் புகலேயாகும்
புத்திகெட்டலோபிகட்குப் புகலொண்ணாதே. (௧௫)

புகலுவர்வேதமெல்லாம் வந்ததென்று

பொய்பேசுசாஸ்திரங்கள் மிகவுங்கற்று
அகலுவார்பெண்ணுசை விட்டோமென்று

அறிவுகெட்டினுர்தோறுஞ் சுற்றிச்சுற்றி
சகலமுமேமறிந்தவர்போல் வேடம்பூண்டு
சடைமுடியுங்காஷாயந் தன்னைச்சாற்றி
இகலுமனமடங்காமல் நினைவுவேராய்
எண்ணமெல்லாம்பெண்ணுசை பூசைதானே, (௧௬)

பூசையதுசெய்வமென்று கூட்டங்கூடி

புத்திகெட்டுக் கைம்முறையின் போக்கைவிட்டு
* பாசையதுமிகப்பேசி பாட்டும்பாடிப்

படிப்பார்கள்மந்திரத்தின் பயனைக்காணார்
ஆசையதுபெண்ணுசை மயக்கத்தாலே
யங்கிருந்தவாமத்தைப் பங்குபோட்டுப்
பேசையிலேமனம்வேராய் நினைப்பான்பாவி
புரட்டுருட்டாய் நினைவுதப்பிப்பேசுவானே. (௧௭)

* பாசை பாஷை யெனக்கொள்க.

பேச்சென்றால்வாய்ச்சமர்த்தாய்ப் பேசிப்பேசி

பின்னுமுன்னும்பாராமல் மதமேமீறி
நீச்சென்றும்நிலைப்பென்று மேதுங்காணார்

நிர்மூடானேகவித ஜாலங்கற்று

ஆச்சென்றாலதனாலே வருவதேது

ஆத்தானைப்பூசித்தோ நவனேசித்தன்

முச்சென்னசெய்யுமடா நாகிற்றன்றும்

மோசமதுபோகாதே முக்கால்பாரே.

(௧௮)

முக்காலும்பொறுந்துமென்று சொன்னபோதே

மோசமில்ல ரூட்சமது மொழிந்துகூடும்

தக்காமற்போனபே ரனேகருண்டு

சமர்த்தறிந்தாலவன்வாமி யவனேசித்தன்

எக்காலுந்நடத்திருநீ காலுமுன்னி

யிருந்தடங்கியுள்ளிருந்து வெளியிற்போன

அக்காலகாணாம லலைந்தேயோடி

அழிந்துகெட்டுப்போனவர்க ளறிந்துகொள்ளே, (௧௯)

அறிந்தருறியடையாளம் காணவேணு

மக்குறியிற்சொக்கிமனந் தேறவேணு

மறிந்தவன்போலடங்கிமன மிறக்கவேணு

மலகையதுவழிபாதை யறியவேணும்

மறைந்தவரைநிறைந்தவரை நீர்தான்காண

மயக்கத்தைக்கண்டுனையு மறிக்கவேணும்

நிறைந்தமதிருரைந்தவரை யறியவேணும்

ரிட்சயத்தையறிந்தவர்க்கு முத்திதானே.

(௨௦)

முத்திதருமென்றுமனம் புத்தியற்று

மோசமதுபோகாதே பாசங்கையில்

சித்தமதில்சந்திரனை நிறுத்திக்கொண்டு

செந்தீயிலுன்னீயை கடுவில்வாங்கி

சத்தியுடன்ஆகியந்த மனதில்லைத்துச்

சொல்லாதமந்திரத்தின் தீயைமூட்டு

சித்தியமலர்ச்சனைசெய் பாதம்போற்றி
நீயுமதிமதியுமதி லதிகமாமே.

(௨௧)

மதிபெருகுகெதிபெருகும் வாதம்வாதம்

வருந்தாதேயந்தமுறை யாகாதப்பா

சிதிபெருகமிவள்குறியே வாதமாகும்

நிர்மூடரறியாமல் வகாரம்பேசி

நதிகள் தனையறியாமல் சலத்தில்மூழ்கி

நானேநானென்றுவாய் மதங்கள்பேசி

உரியபொருளுள்ளதெல்லாங் சுட்டுசுட்டு

உட்பொருளைப்பாராம லழிந்திட்டாரே.

(௨௨)

இட்டகுறிநாதவிந்து ரூபங்காண

யியலறியாச்சண்டாளர் சுட்டுமாய்வார்

விட்டகுறைவந்ததென்றால் காணையெய்தும்

விதியில்லார்க்கெத்தனை தான் வருந்தினாலும்

பட்டுமனமாய்வதல்லால் வேறொன்றில்லை

பதியில்லார்க்குரைத்துமனம் பாழ்போக்காதே

திட்டமாய்பாணம்வைத்துத் தேலிபுசை

சீர்பெற்றார்பதினெட்டுச் சித்தர்தாமே.

(௨௩)

எட்டிரண்டுமொன்றும்து வாலையென்பா

ரிதுதானேபரிதிமதி சுழ்நையென்பார்

ஒட்டிமுறிந்தெழுந்ததுவே முக்கோணமென்பார்

உதித்தெழுந்த மூன்றெழுத்தை யறியாறையோ

கொட்டுமொருதேளுருவாய் நிற்கும்பாரு

கூட்டமிட்டுப்பாராதே குறிகள்தோணும்

கூட்டசுகாமது வெளியுமாகும்

சொல்லுதற்குவாய்விளங்காச் சூட்சந்தானே.

(௨௪)

சூட்சமிவன்வாசமது நிலைத்தவீடு

சொல்லுதற்கு எஞ்ஞமாய்நிறைந்தவீடு

தேசமதில்போல்விளங்கு மிந்தவீடு

சித்தாந்தசித்தரவர் தேடும்வீடு

ஓசைமணிப்பூரமதி லுதிக்கும்வீடு

ஓகோகோவதிகயங்க னுள்ளவீடு

ஆசகவிமதரமது பொழியும்வீடு
அவனவருங்கூ டிவ்வே யாடும்வீடே. (௨௫)

வீடுமதுதலைவாச லதுமேல்வாசல்
வெளியானசுழிக்கதவு அடைக்கும்வாசல்
தேடுகிறமூவருமே வணங்குமவாசல்
திறமான பன்னிருவா கார்க்கும்வாசல்
ஆடுகிறபுலியாகி நின்றவாசல்
அரகா சிவசிவா வாசிவாசல்
கூடுகிறமுக்கோணப் பரங்களாகிக்
குறுதிமதிபெருகுமதி கூறெண்ணுதே. (௨௬)

ஒண்ணாகி இரண்டாகி வீளைவுமாகி
உத்தமியாளுட்கருத்தை யறியப்போமோ
திண்ணதவிடக்கொடுத்துத தின்னச்சொன்னால்
செத்தசவம்போலிருந்து செபிக்கச்சொன்னால்
பண்ணுதண்ணக்கோடிப் பண்ணிவைத்தாள்
பார்த்திருந்துகழுத்தறுக்கப் பார்த்தாள்பாவி
எண்ணுதுமெண்ணிமனம் ஏங்கினாளாம்
எனக்கபயமேதெனவே யெழுந்திட்டேனே. (௨௭)

எழுந்திட்டதிவன்பார்த்துத் தொடர்ந்துகூடி
என்னையுமேயிழுத்துமடி பிடித்துக்கொண்டு
கொழுந்துவிட்டு வளர்ந்தெரியு மனலேமூட்டிக்
குடிகேடிக்சத்துருப்போல் கூச்சலிட்டாள்
அழுதேனேமுந்தியினி யந்தவீரி
லரகராதுணையெனக்கு யாருமில்லை
எழுந்திட்டாரெல்லாரு மோடிப்போனார்
என்னசெய்வேன் தனித்திருந்து ஏங்கினேனே. (௨௮)

ஏங்கினேன்வீடழிந்தேன் வீடுமற்றேன்
என்னையுந்தான் கண்டவர்கள் சீசியென்ன
துங்கினேன்காலறிந்து மடக்கமாட்டேன்
துணையெனக்கு யாருமில்லை குழ்ச்சியாக
வாங்கினேன்காலறிந்து மடக்கவேண்டும்
வகையாகவெனக்கொருத்தி யுறுதிச்சொன்னால்

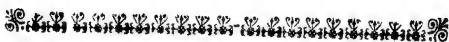
தேங்கினேன் முன்னுமவன்பின்னுமாகத்
கிடமெனக்குச்சொன்னதிந்த தெளிவுதானே. (௨௬)

தெளிவதற்குஞ்சுமிது தெளிவாய்ப்பாரு
சிவனிருந்துவினையாடுங் தெருவைப்பாரு

முன்னுதியந்தமொடி நடுவுஞ்சொன்னேம்
சுழியதற்குஞ்சுழியிருந்த குட்சம்சொன்னேம்
சொல்லாதமவுனமுதற் கருவுஞ்சொன்னேம்
ஒளிபிறக்குமுறுதியிந்த வறுதிசொன்னேம்
உற்பனமாய்ப் பார்த்தவர்கள் சித்தர்தானே. (௩௦)

கருவூரார் பூஜார்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

அகவஸ்தியமகாமுனிவ ரருளிச்செய்த

ஞானம்

பாரப்பா சீவன்விட்டுப் போகும்போது
பாழ்த்தபிணங் கிடக்குதென்பார் உயிர்போச்சென்பார்
ஆரப்பாவறிந்தவர்க ளாருமில்லை
ஆகாய சிவத்துடனே சேருமென்பார்
காரப்பா தீயுடனே தீச்சேருமென்பார்
கருவறியா மானிடர்கள் கூட்டமப்பா
சேரப்பா காமிகள்தா னென்றாய்ச்சேர்ந்து
தியவழி தனைத்தேடி போவார்மாதே (௩)

மாதேர னுறையும் பொருபோக்குண்டு
மனிதனுக்கு அவ்வளவுத் தெரியாதப்பா

நாடுமெத்த நகரமென்பார் சொர்க்கமென்பார்
 கல்வினையோ தீவினையோ யெண்ணமாட்டார்
 ஆடுகின்ற தேவதைக ளப்பாகேளு
 அரியதந்தை யினஞ்சேரு மென்றுந்தோணார்
 சாடுமெத்த பெண்களைத்தான் குறிப்பாயெண்ணி
 தனமான தீயில்விழத் தியங்கினாரே.

(௨)

தயங்காமற் பிழைப்பதற்கு யிந்தஞானஞ்
 சார்வாகப் பாராட்டி ஞானம்வேறே
 மயங்குதற்கு ஞானம்பார் முன்றோர்கூடி
 மாட்டினார் கதைகளைய புராணமென்றும்
 இயலான ரசந்தணிவே யீபுகுந்தாற்போலும்
 இசைந்திட்டார் சாஸ்திரங்க ளாறென்றேதான்
 வரையான பயன்பெறவே வியாசர்தானு
 மாட்டினார் சிவனார்தன் வுத்திரவினாலே.

(௩)

உத்தரந்தா னிப்படியே புராணங்காட்டி
 லோகத்தில் பாரதம்போல் கதையுண்டாங்கி
 கர்த்தாவைத்தானென்று தோணவொட்டாமல்
 கபடநாடகமாக மேதஞ்சேர்த்து
 சித்தாக வழியாக சேர்ந்தோர்க்கெல்லாஞ்
 சதியுடனே வெகுதர்க்கம் பொருள்போற்பாடி
 ரத்தாக சைவர்க்கு வொப்பிணையுஞ்செய்து
 பாடினார் சாஸ்திரத்தைப் பாடினாரே.

(௪)

பாடினதோர்வகையேதுசொல்லக்கேளு
 பாதக புராணமென்ற சோதியப்பா
 நீடியதோ ராவணன்தான் பிறக்கவென்றும்
 நிலையான தசரதன்கை வெல்லவென்றும்
 நீடியதோ ரரசனென்றும் முனிவரென்றும்
 அருள்பெற்ற வர்களைன்றுந் தேவரென்றும்
 ஆடியதோ ரரக்கரென்றும் மனிதரென்றும்
 பாடினார்நான்தோறும் வகையாய்த்தானே.

(௫)

கழிந்திடுவார் பாவத்தாலென்று சொல்லும்
 கட்டிய நால்வேத மாருசாஸ்திரமு
 மழிந்திடவே சொன்னதல்லால் வேறொன்றுமில்லை
 யதர்மமென்றுத் தர்மமென்று மிரண்டுண்டாக்கி
 வொழிந்திடுவா ரென்று சொல்லி பிறப்புண்டென்றும்
 வுத்தமனாய்ப் பிறப்பெனென்று மூலகத்தோர்கள்
 தெளிந்திடுவோர் குருக்களென்றுஞ் சீஷரென்றுஞ்
 சீவனத்துக் கங்கேயல்லே தெளிந்துகாணே

அகஸ்தியர் ஞானம் ௬.

முற்றித் தீர்.

அகஸ்தியர் ஞானம்-௭

பூரணமேதெய்வமென்று னாத்தானாயா
 பூரணத்தையின்னதென்று புகலவேணும்
 காரணத்தைச் சொல்லுகிறேன் கினைவாய்க்கேளு
 கலையானபதினும் பூரணமேயாகும்
 மாரணமா மூலகத்தில் மதிமயங்கி
 மதிக்கெட்டுபூரணத்தை யிகழ்ந்தானாயா
 வாரணத்தை மனம்வைத்துப் பூரணத்தைக் காத்நால்
 வாசியென்ற சிவயோக வாழ்த்தையாச்சே. (௭)

ஆச்சப்பாவிர்தமுறை பதினெண்பேரும்
 அயன்மாலுமரனோடுத் தேவனெல்லாம்
 மூச்சப்பாதெய்வமென்ற நியிச்சொன்னார்
 முனிவோர்களரிஷியோர்க ளிப்படியே சொன்னார்

பேசுசப்பாபேசாமல் னலைப்பார்த்து

பேராணபூரணத்தை நினைவாய்க்காரு
மாச்சப்பாபூரணத்தைக் கார்க்கும்பேர்கள்
வாசினடுமையத்துள் வாழ்வார்தாமே

(௨)

தானென்றபெரியோர்க ளுலகத்துள்ளே

தாயானபூரணத்தை யறிந்தபின்பு
தேனென்றவமுதமதைப் பானஞ்செய்து
செவிட்டாதமவனசிவ யோகஞ்செய்தார்
ஊனென்றவடலைநம்பி யிருந்தபேர்க்கு
ஒருநான்குவேதமென்றும் நூலாரொன்றும்
நானென்றும்நீடுபென்றும் பலஜாதியென்றும்
நாட்டினுலகக்கோர் பிழைக்கதானே

(௩)

பிழைப்பதற்கு நூல்பலவுந் சொல்லாவிட்டால்

பூரணத்தையறியாம லிறப்பாரொன்றும்
ஐழைப்பதற்குநூல்சட்டிப் போடாவிட்டால்
உலகத்திபுது சிகெட்டே யிலைவாரொன்றும்
ஐழைப்பதற்குச்சாதினொன்றும் விந்துவென்றும்
கந்தையாயிள்ளையென்றும் பாரியென்றும்
உளைப்பதற்குச்சொன்னதல்லாற் கெதிவேறில்லை
யுத்தமனையறிந்தோர்கள் பாடினாரே.

(௪)

பாடினாரிப்படியே கதைசொல்லாவிட்டால்

பரிபாஷையறியார்க ளுலகமூடர்
சாவொர்சிலபேர்கள் பலநூற்பார்த்து
தனைமறந்துபடுகுழியில் விழுவார்சாவார்
வாவொர்நாமமென்றும் ரூபமென்றும்
வையகத்திற்கற்செம்பைத் தெய்வமென்றும்
நாவொர்பூரணத்தை யறியார்மூடர்
நாய்போலேகுலத்தல்லோ வொழிவார்தானே.

(௫)

காணுமலைந்தோர்கள் கோடாகோடி

காரணத்தையறிந்தோர்கள் கோடாகோடி

வீணாகப்புலம்பினதா லறியப்போமோ
வாய்ஞானம்பேசுவது மேதக்காகும்
கோணமற்சுழிமுனையில் மனதைவைத்து
குருபாதபிருநான்கில் நாலேசசேர்த்து
நாணமலொருநிலைவாய்க் கார்க்குமபோது
நாலுமெட்டுமொன்றாகும் நாட்டியுதே. (சு)

ஊதியதோருதறிந்தா லவனேசித்தன்
உத்தமனேபதினும் பதியேயாகும்
வாதிகளையிருநான்கும் பதியின்பாதம்
வகைநான்குமுயிராகு / மார்க்கங்கண்டு
சோதிபரிபூரணமு மிதமூன்றந்தான்
தாங்காமற்றாங்கியங்கே காக்கும்போது
ஆதியென்றபராபரையு மாலுமொன்றாய்
அண்ணாக்கின்வட்டத்துள் ளாடும்பாதே. (சு)

பாரப்பாவதயத்தி லெழுந்திருத்த
பதறமற்சுழிமுனையில் மனதைவைத்து
காரப்பாபரிதிமதி ரண்டுமாரி
கருவானசுழிமுனையி லுதிக்கும்போது
தோரப்பாவண்ணாக்கு ணின்றிகொண்டு
தியங்காமற்சுழிமுனைக்குள் ளடங்கும்பாரு
சேரப்பாபதினில் எட்டுநான்கும்
சிதறமல்மூன்றுமொன்றாய்ச் சேர்ந்துபோமே. (சு)

ஒன்றானபூரணமே யிதுவேயாச்சு
உதித்தகலைதானென்று மிதுவேயாச்சு
நன்றாகத்தெளிந்தவர்க்கு ஞானஞ்சித்தி
நாட்டாமற்சொன்னதினால் ஞானமாமோ
பன்றானவாதிருரு சொன்னஞானம்
பரப்பிலேவிடுக்காதே பாவமாகும்
திண்டாமெனத்தோர்க்குக் காணப்போகா
தெளிந்தவர்க்குத்தெரிவித்த வகமைதானே. (சு)

உகமையின்னஞ்சொல்லுகிறே னுலகத்துள்ளே
யுவமையுள்ளபரிசாசம் நனிபேசாதே
பகைமைபண்ணிக்கொள்ளாதே வீண்பேசாதே
பரப்பிலேதிரியாதே மலையேறாதே
சகையாதேசினகாதே யுறங்கிடாதே
நமுகாதேசுழினைவிட்டுப் பின்வாங்காதே
ஐகமுழுதும்பரிபூரண மறிந்துவென்று
தெளிந்துபின்புலகத்தோ டொத்துவாமே.

(க0)

வாழாமலுலகம்விட்டுப் பலவேடம்பூண்டு
வயிருபிழைக்கவாய்ஞானம் பேசிப்பேசி
தாழ்வானகுடிதோறு மிரப்பான்மட்டை
தனையறியாச்சண்டாளர் முழுமாடப்பா
பாழாகப்பாவிடகடன் சொற்கேளாதே
பதறாதேவயிர்பிழைக்க மயங்கிடாதே
கேளாதேபேச்செல்லாவ கெட்டுக்கெட்டுக்
கலங்காதேயுடலுயிரென் றுரைத்திடாதே.

(கக)

உடலுயிரும்பூரணமு மூன்றுமொன்று
வுலகத்திற்கிறிதுஐனம் வெவ்வேறென்பார்
உடலுயிரும்பூரணமு மேதென்றாக்கால்
உத்தமனேபதினு மொருநான்குமெட்டு
உடலுயிரும்பூரணமு மயன்மாலீசன்
உலகத்தோரறியாமல் மயங்கிப்போனார்
உடலுயிரும்பூரணமு மடிமுடியுமாச்ச
உதித்தகலைநிலையறிந்து பதியில்நில்லே.

(கஉ)

பதியின்னவிடமென்ற குருவைச்சொல்லும்
பரப்பிலேவிள்ளாதே தலைரண்டாகும்
விதியென்னவிடமென்று சொல்லக்கேளு
விண்ணைவிண்ணுக்கு எண்ணுக்கப்பா
மதிரவியும்பூரணமுக கண்வாய்மூக்கு
மகத்தானசெவியோடு பரிசுமெட்டும்

பதியவிடஞ்சு ிமுனையென் றதற்குப்பேராம்

பகருவார்சொற்கமென்றும் கைலாசமென்றே. (கந)

கைலாசம்வைகுந்தந் தெய்வலோகம்

காசிகன்னியாகுமரியென்னுஞ் சேதுமென்றும்

மலிலாடுமேகமென்றும் நாகமென்றும்

மாய்கையென்றும்மின்னலென்று மவுனமென்றந்

துயிலானவாயையென்றுஞ் சூகாமென்றும்

சொல்லற்றவிடமென்று மொடிக்கமென்றும்

கயிலானபாதமென்று மலரடியென்றும்

தாயானவஸ்துவென்றும் பதியின்பேபோ. (கச)

பேர்சொன்னே னூர்சொன்னேனிடமுஞ்சொன்னேன்

பின்கலையுமுன் கலையு மொடிக்கஞ்சொன்னேன்

பாருலகிற்பலநூலின் மார்க்கஞ்சொன்னேன்

பலபேர் கண்டத்துகின்ற தொழிலுஞ்சொன்னேன்

சீருலகிலின்னதென்று தொடகிச்சொன்னேன்

சித்தானசித்தெல்லாஞ் சுருக்கிச்சொன்னேன்

கேர்சொன்னேன்வழிசொன்னேன் நிலையுஞ்சொன்னேன்

நின்னுடம்பையின்னதென்று பிரித்துச்சொன்னேன்.()

பிரித்துரைத்தேன்ருத்திரமீ ரொட்டுக்குள்ளே

பித்தர்களேநன்றாகத் தெரிந்துபார்க்கில்

விரித்துரைத்தநூலினது மார்க்கஞ்சொன்னேன்

விள்ளாதேயித்தநூ லிருக்குதென்று

கருத்துடனையறிந்துகொண்டு கலைமாறுதே

காரியத்தைநினைவாலே கருத்திற்கொள்ளு

சுருதுசொன்னசேதியெல்லாஞ் சுருக்கிச்சொன்னேன்

சூத்திரம்போல்பதினாறுந் தொடுத்தேன்முற்றே. (கக)

சிவமயம்.

பதினெண்சித்தர்கள்

பெரிய

ஞானக்கோவை.

இரண்டாம்பாகம்.

இஃது

வா - சரவணமுத்துப்பிள்ளையால்

ஞானவான்களுக்கு

உபயோகமாகும்பொருட்டு

சில ஏட்டுப்பிரதிகளிலிருந்தும்

அச்சப்பிரதிகளிலிருந்தும்

சேர்க்கப்பட்டு.

தந்தி

பதிப்பு

சென்னை-இட்டா

பாரததசாதிநாயு

அவர்களாற்றமது

ஸ்ரீபத்மநாபவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1906.

சுவமயம்.

இரண்டாவது

ஞானக்கோவையின்

முகவுரை.

தவமனறியின் மிக்கபதி னெண்மராலே

தானருளிச் செய்தபல சாத்திரத்தில்

சிவனவனே யாகவென சீவகோடி.

சிவமெனவே சிறப்பித்த சிவனூல்யாவும்

அவமனத்தாற் சிந்துண்டு வகலாவண்ண

மரிந்தவறையே திரட்டிக் கோவையாக்கி

புனமனு வெளிதனிலே ஞானபாதை

புரிந்துய்ய போதிக்கப் புரந்தவாதே.

(க)

போதசிவ சுந்தரமா முனிவராலே

போதித்த சிவானந்த போதமோடு

ஆதிகண பதிதாச ருளும்நெஞ்சு

அரிவிளக்க மொடுஞானக்

நீதரு முனிதனக்கு நெடியவேலோன்

நிகழ்த்தியமும் பானிரண்டாம் ஞானச்செய்யுள்

சோதிமய மாங்காயக் கப்பலேலம்

சொற்பெரிய வால்மீக சூத்திரமாமே.

(உ)

ஆகமத்தின் கட்டறுத்தே அருளைத்தேக்கும்

அகத்தியனார் சோடசமு மருளின்மிக்க

யோகமணைப் பேறுபெற்றே யொனியோடுற்ற

வயர்ராம லிங்கவள்ள லுணாததீதம்

தேகஞா னக்குறத்தின் வஞ்சியேத்தம்

திகழ்ஞான சரம்நாமா வளியின்மட்டே

ஏகமுற வேதிரட்டு மிரண்டாங்காண்ட

மிதுவாகு மன்றையதூற் கெதிர்கொள்வீரே.

(ஈ.)

உ

சிவமயம்.

இல் அடங்கியிருக்கும்

புத்தகங்கள்.

நூல்பெயர்.

செய்யுள்தகை.

அகஸ்தியர் உயர்ஞானம் பாடல்	1
ஷை தனிஞானம்	1
ஷை தனிஞானம்	2
ஞான சரநூல்சாஸ்திரம்	58
சிவானந்தபோதம்	100
நெஞ்சறிவினக்கம்	103
ஞானரத்தினக்குறவஞ்சி	63
ஞானக்கும்மி	185
சுப்ரமணியர் ஞானம்	32
வால்மீகர் சூத்திரஞானம்	16
இராமலிங்கப்பிள்ளை பாடல் நாமாவளிகள்	
காயகப்பல்	
சேஷயோகி ஞானயேற்றம்	

அறிவிப்பு.

பதினெண்ணித்தர்கள் ஞானக்கோவை	
புல்பவுண்டு விலை அனா	0 8 0
ஷை ஞானக்கோவை இரண்டாம்பாகம்	0 8 0
ஷை ஞானக்கோவை இரண்டிபாகம்	
ஒரோகட்டமாய் வேண்டியவர்க்கு	
புத்தகம் விலை	1 0 0
கிளேஸ் ஒரோகட்டம்	1 8 0

இட்டா - பார்த்தசாரதிநாயுடு.

ஸ்ரீபத்மநாபவிலாசம் பிரஸ்.

ஆச்சாரப்பன் தெரு, 84-வது.செ.

மதராஸ்

வ ம ய ம.

ஹாஸ்யக் காலைவ.

டாம்பாகம்

காப்பு விருத்தம்.

மனமதுசெம்மையானால் மந்திரஞ்செபிக்கவேண்டாம்
மனமதுசெம்மையானால் வாயுவையுயர்த்தவேண்டாம்
மனமதுசெம்மையானால் வாசியைநிறுத்தவேண்டாம்
மனமதுசெம்மையானால் மந்திரஞ்செம்மையாமே.

* அகஸ்தியமுனிவர்

உயர்ஞானம் ஒன்று.

உண்ணும்போ துயிரெழுத்தை வுயரவாங்கி
உறங்குகின்ற போதெல்லா மதுவேயாகும்
பெண்ணின்பா லிந்திரியம் விடும்போதெல்லாம்
பேணிவலம் மேல்நோக்கி அவத்தில்நில்லு
திண்ணுங்கா யிலையருந்து மதுவேயாகும்
தினந்தோறும் அப்படியே செலுத்தவல்லார்
மண்ணாழிகாலமட்டும் வாழ்வார்பாரு
மறலிகையில் அகப்படவு மாட்டார்தானே.

அகஸ்தியமுனிவர்

தனிஞானம் ஒன்று.

ஒண்ணு உச்சிவெளி தாண்டிநின்று
உமையவளும் கணபதியு முந்தியாகி
விண்ணொளியாம் யம்பரமாம் ஒம்அவ்வும்உவ்வும்
விதித்தபரம் ஒருவருக்கும் யெட்டாதப்பா

விர்ததவுட லுயிர்நிலையை யறியாதாருத்

கியாமறிய வியம்பும்வகை யாதோவென்னிற்
பைத்தொடியே யான்சொல்லுஞ் * சரநூறன்னைப்
பரிந்துநீபாரென்று பரமன்சொல்வான்.

இ-ள். சந்திரன், சூரியன், கோள், நாக், பக்ஷம், கரணம், யோகம், வாரம் இவை முதலாகச் சொல்லப்பட்ட சோதிட விலக்கணத்தை யறியாதவர்கள் தத்தம் மனநினைவினாலே யறிந்துக்கொள்ளு மார்க்கம் உள்ளதோ உண்டாயின் அரு ளிச்செய்ய வேண்டுமென்று உமையாவன்கேட்க சங்கரனார் சொல்லுகிறார் அழகிய வளையல்கள் பூண்ட கைகளையுடைய பெண்ணையான் சொல்லுஞ் சரநூலாகிய இந்தச்சாஸ்திரத் தைப் பரிவுடன் பார்ப்பாயாக பார்க்கில் நன்றுணர்வையெ ன்று சொல்லுகிறார்.

சொல்லரு நெடுங்கயிற்றின் வருணமான

சூத்திரனார் துவக்கெனுமா சீர்மந்தன்னி

னல்லாரு மூக்கணங் கயிறுகோத்து

நலந்தீவகாய் வருடின்ற நஞ்சுட்கொண்டு

பொல்லாத காலப்பாம் புண்டிமிழ்த்து

பூதலத்திற் பிறந்திற்று போவாரேனு

மெல்லாரு மியாஞ்சொல்லுஞ் சரநூறன்னை

யிகழாதார் சுரர்மூங்க ரிகழ்வோர்தாமே.

இ-ள், சொல்லப்பட்ட நார்புரிகூடிய நீண்டகயிற்றைப் போல் பரம்பரையாய் விர்த்தியாகி வராரின்ற பிரம், கூத் திரிய, வைசிய, சூத்திரராத் வருணசிரமம்பெற்ற இந்தமானி டதேகத்தில் இச்சரம் நாகிகையின் வழியாய் நின்று எருது க்கு ஒரு மூக்கணங் கயிரிருந்து ஆட்டுவிப்பதுபோல் நம்மை தீமையென்னு நஞ்சினை பூட்டுவிக்கும் அப்படிப்பட்ட நஞ் டக்கொண்டு கொடிய காலனென்னும் பாம்பானது

* சரம் என்பது - காற்று, மனம், சீவன், சுவாசம், மூச்சு பிராணன், ஆவி, உயிர், உயிர்ப்பு இவைமுதலாகச் சொல்லப் பட்டவைதான் என்றறிக.

ண்ணவு முயிழவுந் தா முட்பட்டு இருவினைக் கிசைந்தவரா
புப் பிறந்து மிறந்துபோவார்கள், ஆயினும் நான் சொல்லி
ருஞ் சரநூலையிகழாமல் குருமுகாந்தரத்தில் அறிந்து அனு
பவித்து அந்நெறியி னிற்பவர்கள் யாவரேனு மொருங்கே
தவராவார்கள் அப்படி யறியமாட்டாதவர்கள் ஊமைகளுக்
நச் சரியாவார்கள்-எ-று. (௨)

சரம்பார்க்க ஆசனவிதி கூறுகின்றார்.

பங்கிற்பாய் மிழுகல்லு நோய்மண்டுக்க
முறிபலகை நன்மையிலை முடைந்தபுல்லு
நெகிவிடுங் கீர்த்திதழை மனநடுக்க
நிகரில்லைத் தோல்ஞா
லோங்கியசெல் வம்வீடு முன்குகைப்பு
லொளிர்தூசு நன்மையுயர் படந்தானென்று
தூங்கியதூக் கம்போக்கு நன்மையாகத்
தலங்கியவா தனத்திருந்து தோகைசொல்வாம்.

இ-ள்? மூங்கிற்றடுக்கு ஆதனம்-வறுமை, கல்-வியாதி, மண்
ஆதனமில்லாமல் வெறுமணலில் (உளுக்கார்த்துகொண்டால்)
தூக்கம், உடைந்த அல்லது அறுபட்ட பலகை மனை-நன்மை
யில்லை, கோரைப்பாயல்கள்முதலிய புற்பாயல்கள் கீர்த்திநா
சம், பச்சிலை தழை மனநடுக்கம், மான்ரோல் ஞானம், புலித்
தோல் செவ்வம், தர்பாசனம் மோகும், வெள்ளைவஸ்திரம்
நிமையிலை, சித்திராசனம் அல்லது இரத்த கம்பளம் நன்
மை, இவைகளில் நன்மையாக விளங்கும்படியான ஆதனத்
திலிருந்து (சரம்பார்க்கவேண்டும்) மற்றுஞ் சொல்லுகிறேன்
கேள் மயில்போலும் அழகிய பெண்ணே-எ-று. (௩)

சரம்பார்க்கு மார்க்கக் கூறுகின்றார்.

சொல்லியவா தனக்கன்பல வவற்றணன்றிற்
றுய்யபக்க யாதனமா யிருந்துதோன்று
மல்லலறுத் தேகமன மாக்கியொட்டி
யாணபந்த பிராணைய மங்கல்பண்ணி

மெல்லையிலுந் தியின்கீழா மெழுத்தைம்பற்றி
 யெழுபத்தீ ராயிரநா டியிலீரைந்து
 நல்லனவா யதினமூன்று நாடியோடு
 நலந்தரும்பே ரவ்வெழுத்தை நவிலப்பாரே,

இ-ள், முன்கூறப்பட்ட வாதனங்கள் பலவுண்டு அவைகளில் தீங்கில்லாத ஒருஆதனத்திற் பதுமாதனமென்னப்பட்டஅங் கமாயிருந்து (பார்க்கும்போது) மனதுக்கு மிகவும்நினைவினால் அல்லல்வரும், அப்படி வரும் அல்லல்களை நீக்கி வேறு நினை வில்லாமல் ஒரே மனமாக்கி ஒட்டியாண பந்தமென்று செ. ல்லும் பிராணயாமஞ்செய்து அதன்மேற் பார்க்கில் எல்லை யில்லாத திருவருளுக்கிடமாகிய உந்தியின்கீழிருக்கு மெழுத் தைத்தொடங்கி எழுபத்தீராயிரம் நாடிகள் இந்தத் தேகத்தி லுண்டானவை தெரியும். அந்நாடிகளுள் பத்துநாடிகள் நல்ல னவாம் அப்பத்துநாடிகளுள் மூன்று நாடி நல்லன அம்மூன் றின்வழியாய்த்தான் சரம் எளிதிற்காண வோடும் இவையறி யப் பெரிதாகிய நன்கினை யளிக்கும் அவ்வெழுத்தைப் பார் மான்போலுங் கண்களையுடையபெண்ணே-எ-று.

அன்றியு மிதன் விவரத்துக்கு மற்றும் வருவனவற்றுள்
 ஈடு-வது கலியைப்பார்க்க. (௪)

நவ்வியழி யாயிதய கமலந்தன்னி

னன்றாக வசவையுயிர் நடக்கும்போதுஞ்

செவ்வியுடன் மீளும்போ திருபத்தோரா

யிரத்தறுதூற் றச்செபிச்சி லொருநாளாகு

மவ்வியபூ தாதாரஞ் சுவாதிட்டான

மணிபூரக மநாகதம் விசுத்தியாக்ஞை

பவ்வமற யாஞ்சொல்லுஞ் சரநூறன்னைப்

பார்ப்பவரே பராபரத்தின் பயன்பார்ப்பாரே.

இ-ள், மான்போலும் விழிகளையுடைய பெண்ணே இருதய கமலத்தின் வழியுருவிக் கொண்டு யாதொரு தீங்குமில்லாம ல் அசுவையுயிரென்னப்பட்ட இச்சரம் காசிகையின்வழியாய் போகும்போது (௪ - அங்குலங்கள்போக) மற்றவைசெவ்வை யாய்த் திரும்பி வரும்போதும் (கணித்துப்பார்க்கில்) இருப

தோராயிரத் கறுதுறுதரம் நடக்கும் அது சுய-நாழிகைசே
ந்த ஒரு நாளாகும் அப் பரிசெல்லாம் மூலாதாரம், சுவாதி
புடானம், மணிபூரகம், அனாகதம், விசுத்தி; ஆக்ஷை என்று
சொல்லப்பட்ட பரநிலையின பரிசுதான் (அங்கிருந்து உண்டா
யினவெனக் கருத்தி) இதனைக் காணும் வழி யாதெனில், யா
ர் சொல்லுஞ் சரநூலை மயக்கமறப்பார்ப்பதுதான் அபபடிப்
பார்ப்பவர் பரமாகவும் அபரமாகவும் விளங்குகின்ற ஒருவஸ்
வீறு லுண்டாகும் பிரயோசனத்தை யறிந்துகொள்வார்.

சந்திரர், சூரியர், சுழிமுனை இலக்கணமும்

மற்றும் யாத்நிரைபலனும்

கூறுகின்றார்.

பார்க்கிலிடை யிடமதுவே திங்களாகும்

பகலவனும் பின்கலையே வலமதாகும்

மேற்கவுரை சுழிமுனைதா னடுவாமகி

யிடையான சந்திரனே யமுதமாகுந்

தீர்க்கமுடன் பொருள்விளைக்கும் கரியவண்ணந்

திரராசி யாமவனே செப்புங்காலை

வேற்றடங்கண் மடமாதே விரும்பிக்கேளாய்

விரிவாக விவையனைத்தும் விளங்கச்சொல்வோம்.

இ-ள். ஆராய்ந்து பார்க்கில் இடைகலையென்பதுவேயிடது
பக்கம் நாசியில்வருஞ் சுவாசம் அதுவே சந்திரகலை யென்ன
ப்படும் பின்கலை யென்பதுவே வலதுபக்கம் நாசியில் வருஞ்
சுவாசம் சூரியகலை யென்னப்படும் யாவருக்கும் ஒக்கசொல்
லுங்காலத்தில் சுழிமுனையென்பது நடுவாகும் அக்கினியென்
னப்படும், பின்னும் அந்தச் சந்திரனை சொல்லுமிடத்தில் அ
முதம்தீர்க்கமாக எப்பொருள்களையும் உண்டாக்குவன் நிறங்
கருத்தவன் ராசியில் திரராசி, வேல்போலுங் கண்ணினையு
டைய பெண்ணேமற்றுமுண்டாகியவனைத்தும் பரிஷ்காரமா
கச்சொல்ல அதனை நீ விருப்பமுற்றுக் கேட்பாயாக-எ-று.

அறியும் அசுசுழிமுனை இரண்டு நாசிகையிலும் பரவியேர
டும் அதற்குப் பூரணமென்றும் பெயர்.

(க).

(இதுவுமது.

சொல்லுங்காற் கதிரவனுஞ் சகவியாபி
சுத்தநிறம் வெண்மைசர ராசியாகுந்
கொல்லுமெலாக் கருமங்கள் கொடியவன்னி
கூறுங்கா னிறஞ்சிவப்பா முபயராசி
நல்லவிடை தெரிந்துணர்கிற் றிங்கள்பெண்ணும்
நலம்பயில்பின் கலைககிரோன் புருஷனாகுஞ்
செல்லுமிரு பதின்காத வழிக்கப்பாலாந்
திசைக்கிடமாய்ச் செவ்வலமூர் சேரக்கேளே.

இ-ள், சூரியனுடைய குணகுறிகளைச் சொல்லுமிடத்தில் அந்தச் சூரியன் உலகத்தில் வியாபகமுற்றவன் பரிசுத்தமான வெண்மை நிறத்தை யுடையவன் ராசியில் சரராசி சுழிமுனை யென்னும் அக்கினியை சொல்லவென்றால் சகல் கருமங்க ளையு மழிக்கும் பொல்லாதுநிறம் அக்கினிச் சிவப்பு ராசியில் மேற்சொல்லிய விரண்டு ராசியுங்கூடியது இன்னமும் நன் றாய்த் தெரிந்துபார்க்கில் இடகலையென்று சொல்லப்பட்ட சந்திரன் பெண்பால், பின்கலையென்று சொல்லப்பட்ட அந் தச் சூரியன் ஆண்பால், சுழிமுனை யென்னப்பட்ட அந்த உப யராசியானது அஃறிணைப்பால் (அல்லது அவியாகும்) அன்றி யும் இருபதின் காதவழிக்கு மேற்பட்ட தலைவானதே சத்தா க்குப் போகும்போது சந்திரகலை யோடுமேபோது புறப்பட்டுச் சூரியகலை யோடுமேபோது அததேசத்தில் போய்ச் சேரவே ண்டியது இன்னமுஞ் சொல்கிறேன் கேள்- ஏ-று. (எ)

சந்திரனிலக்கணம் அதிலும் அச் சந்திரன்

பவ நடக்கும்போது இன்னவை செய்யலா
மென்று கூறுகிறார்.

உகிலிடந் தாதாடை யணிபொன்புணற்
க1 கிளர்க்குமண மடிமைகொளாற் கீழ்நீர்காண்டல்
வழக்கைமனை யெடுத்தல்குடி புகுதல்விற்தன்
உ1 மன்னவரைச் காணலுண்மை மருவல்சாந்தி
ய1

வெட்கைதெய்வப் பதிட்டைசரம் வெறுப்புதீர்த்தால்

வித்தைபெற்றற் றவ மபுகைததன் மிகவுமீத
 ருட்கமல மலர்முதததாய் நரகந்தீர்த்த
 னன்றேயா மிவையலலா நயந்துபாரே.

இ-ள். சந்திரகலை இடதுநாசிகையி னட்கரும்பொழுதுள்
 தெந்தகாரியங்கள் செய்யலாமென்று வினவிக் கேட்கில் அந்த
 இட்கலையில் ஒருவரைத் துதனுப்புதல துதுதானேபோகுத
 ல், புதியவஸ்திரந்தரித்தல, ஆபரணங்கள் பூண்டுகொள்ளல்,
 விவாகஞ்செய்து கொள்ளுதல (தாலிகட்டல) ஒருவனை யடி
 மையாகப் பெற்றுக்கொள்ளல், கிணறுமுதலிய ஞானம்எரிவெ
 ட்டிதல், வாழும்படியான வீடுமனைவாங்குதல ஒருவீட்டிற்குக்
 குடிபோகுதல், ஒரு வஸ்துவை விற்குதல, நூதனமாய் அரசு
 ரைக்காணல், தனக்கு ஒருபடிமேற்பட்டபரா னுலுஞ்சரிதான்
 உண்மையாகிய வஸ்துவைச் சார்தல, சாந்திகழித்தல, இஷ்ட
 தெய்வ பிரதிஷ்டைசெய்தல், சிவந்தீர்த்தல, வெறுப்புதீர்த்தல
 (ஒருவனைச் சமாதானஞ்செய்தல்) கல்விகேட்டுக கொள்ளுத
 ல், தனந்தாரியமுதலிய ஆஸ்திசேர்த்து வைத்தல, தியாகம்
 கொடுத்தல், பாப விமோசனஞ் செய்தல், இவையெல்லாம்
 னண்மையாகும் மற்றக்காரியங்கள் மத்திய மென்றறித அன்று
 மலர்ந்த தாமரைப்பூப்போல முகத்தினையுடைய பெண்ணே.

இன்னமு மிதிற் செயலறியவெனருல-ச-அ - ன கவியை
 யும்-ச-எ-ன கவியையும் பார்க்க (அ)

சூரியனிலக் கணம் அஹி, ம சூரியம் நடக்

குமபோது , னனைத செய்யலா

மென்று கூறுகின்றா.

பார்க்கில்வலதுபே தசம வித்தைசேவ

படையோட்டல் பரிசெட்டிக கனவுகுது
 பேர்க்கவொண வழக்குரைத்தல் கரிபரிதேராதல
 பிறகுமெழுத் திடுதலசந கீதமபாடல

வார்த்தைபகை பங்கவகோள் பசாசுதீர்த்தன்
மந்திரஞ்சாதித்தன்மருந் துணலுறறகற்
கோத்தபுனலாடல்கொல்விடங்கடர்த்தல்
கொடும்பிணித்தம் பனயோகங் குறிக்குங்காலே.

இ-ள்- வலதுநாசிகையில் சரமோடும்போது எவை செய்ய
த்தக்கவை யென்று விசாரித்துப் பார்க்கும் போது குருஷப
தேசம்பெறல், தா மொருவருக்கு உபதேசம்பண்ணல், வித்
தை பாராயணஞ்செய்தல், வித்தைஒருவருக் கோதல், ஒருவ
னை வணங்கல், எதிரியின்படை துரைத்தல், பயிர்விளைதல்,
வியாபாரஞ்செய்தல், திருடல், சூதமாடல், ஒருவனாலுந் தீர்த்
தற்கரிதாகிய வழக்குபேசல் இயானை, குதிரை; தேர் இவை
களிலேறி சவாரிபோதல் விளங்கிவரும்படியான் எழுத்தெழு
தல், சங்கீதம்பாடல் பேசத்தொடங்கல், பகைமையுண்டா
க்கல், ஒருவனைப் பங்கம்பண்ணல், கோள்சொல்லுதல், பசா
சுஷ்டிதல், மந்திரநிட்டை சாதிக்குதல், மருந்துசாப்பிடுதல்,
போசனம்புசித்தல், நித்திரை செய்தல், ஸ்நானஞ்செய்தல்,
கொல்லுதற் கேதுவாகிய விஷங்களை நிவர்த்திசெய்தல், தம்
பனயோக சாதனஞ் செய்தல் இவைகளை யெல்லாங்குறித்த
னுபவித்துப் பார்க்கில் நன்மையாகும்- ஏ-று.

மற்றச் சூரியசந்திரர் இருவருக்கும் விபரம் ௪௬-ங் கவி
யையும் ௪௮ க் கவியையும் பார்க்க. (௬)

சுழிமுனை பூரணசூனியபலன் கூறுகின்றார்.
காவிரண்டுமொத்தக்காற்சமாதிகின்றரு
கருதியதொன்றாகாது காணுமெனிற்காணு
சீலமிகுத்தவமுடையாய் நன்மையில்லை
நியானவாகருமஞ் சேரக்கூடுஞ்
சாலநிறைபூரணத்தில் வழக்குவாது
தர்க்கம்போரவகமன்னர் தம்மைக்காண்டன்
முலமருஞ்சூனியத்து விறுத்தில்வெல்வர்
முயல்வதெல்லாவகயல்விழியால் முயலலாமே.

இ-ள், சுழிமுனையா விரண்டுசாமும ஒத்தோடுகையில் என்
னவை செய்யலா மென்றால் சமாதியோகஞ்செய்தல் (கரு

விகரணங்களோயச் சம்மாவிருக்குதல்) நன்மைநினைத்தகாரியம் ஒன்றேனுமாகாது அப்போது ஒருவன்வந்து இப்பொருளகப்புகுமா வென்றால் அது அகப்படாது சீலம்பொருந்தியதவமுடைய பெண்ணே? இந்தச் சுழிமுனை நடக்கும்போது நன்மையேகிடையாது கெட்டகாரியங்களெல்லாம்பலிக்கும் இது இங்ஙனம்நிற்க (சரம்) மூக்கில் எந்தப்புழையில் ஒடுகின்றதோ அந்தப்பக்கம் பூண்ணமென்றும் சரம்ஒடாதபக்கம் குனியமென்றும் பேர் இப்படியான குறைவில்லாத பூரணபக்கத்தில் நின்று வழக்குப்பேசுகிறவர்களை தர்க்கம்பண்ணுகிறவர்களை சண்டைபண்ணுகிறவர்களை ஒருவன்போய்க்காணும் அரசனை (அல்லது) தமக்குமேற்பட்டவனை இவ்வாறு கூறப்பட்டவர்களை இதனால்காணலா மென்று ஒரு சாட்சியும் இல்லாதபடி சரமோடாத பக்கமாகிய குனியபக்கத்தில் நிறுத்தினால் பூரணபக்கத்தி லிருக்கிறவன் வெல்வான் அல்லாமலும் ஒருவன் இப்படிப்பட்டவர்வனைத் தனக்குச் சரமோடாத குனியபக்கத்தில் நிறுத்தினால் அவன்பேச்சே மேலாய் வெல்வான் எவ்வெவற்றை எவ்வெவ்வாறு நாட்டமுற் றறியவேண்டிமோ அவ்வவ்வாறே யறியலாம் சேல்மீன்போலும் கண்டையுடைய பொண்ணை-எ-று

(வ)

யாத்திரை பிரயாணமாகும்போது சரம்

இசைவு பிசகாயிருந்தால் அதற்கு

உபசார்தம் கூறுகின்றார்.

முயலுங்காற் புரணத்தி லிடத்திலிரண்டடிபோ

முன்வலமென் முன்றடிபோ மொழியும்யாத்திரைக்கு
கயலடருக் கண்மடவாய்; கருமமதுமுற்றுக்

கருதுவடக் குங்கிழக்கு மிடத்தேபோகி
வியலுமொரு பகையுண்டா மீளமாட்டா

ரிசைந்தவலந் தெற்குமேற் கேகவென்னிற்

புயலடரும் புனல்புகுந்து மரணமாவார்

புணர்முலைக்கச் சிறுமிடையாய் போற்றிக்காணே.

ஓ-ன், பின்-யக-ம் கவியில் சொல்லியபடி மேற்றிசையும் தென்றிசையும் சந்திரன்றிசை-வடக்கு கிழக்கும் சூரியன்றிசை இது இம்மனம்நிற்க சொல்லப்பட்ட யாத்திரைபோக நாடியவன் சந்திரனில் சந்திரன் திசையே போகவேண்டியது சூரியனில் சூரியன் திசையே போகவேண்டியது அல்லாமலும் முன் ஏழாங்கவியிற் சொல்லியபடி இருபதின் காதவழிச்சப்புரமான தலங்களுக்கும் சந்திரனில் புறப்பட்டுச் சூரியனில் ஊர்போய்ச் சேரவேண்டியது அப்படி சேரத்தருணபேதமாய்ச் சமுமிசைவுபிசகாய் மாறியோடினால் (அதற்கு உபசாந்தம்யாதெனில் சூரியகலையிற் போகவேண்டியதிக்கின் யாத்திரைக்குச் சந்திர கலையாயிருந்தால் அந்தச் சந்திரன் சுவாசத்தையேற வுள்ளேயிழுத்து பூரணமாக்கி இந்தக் காலையே ஓரண்டுதொ முன்னிட்டிவைத்து பின்பு சுதாவாய் நடந்து வழியில் கொஞ்சதூரம் நிற்காமல் போக வேண்டியது (இதுசாந்தி) சந்திரன் டலன் கெட்டுப்போகும் தீமையில்லை சந்திரகலையிற் போகவேண்டியதிசையின் யாத்திரைக்குச் சூரிய கலையாயிருந்தால் சூரியன் சுவாசத்தை ஏற வுள்ளேயிழுத்து அக்காலையே மூன்றடி முன்னிட்டிவைத்துப் பின்பு சுதாவாய் நடந்து வழியில் கொஞ்சதூரம் நிற்காமல் போக வேண்டியது (இது அதற்குச் சாந்தி) சூரியன் பலன் கெட்டுப்போகும் தீமையில்லை சேல்போலாக கண்களையுடைய பெண்ணே போகிற காரியம் ஜெயமாகும் இப்படியல்லாமல் வடக்குத்திசையும் கிழக்குத்திசையும் யாத்திரை) சந்திரன் நடக்கும் போது போனால் போகிற விடத்தில் ஒருவனுக் கொருவன் விரோதப்பட்டுப் போவான் திரும்பமாட்டான் மேட்குத்திசையும் தெற்குத்திசையும் சூரியகலை பாயும் போது யாத்திரை போனால் சலத்தினால் அல்லது மழையினால் இறந்து போவார்கள் கச்சினாலிழை நெருக்கிய தனங்களையும் இப்போதுதான் னற்றப்போவது போற் றேற்றுகின்ற இடையினையுமுடைய பெண்ணே விசுவாசித்துப்பார்-எ-று

(௧௪)

ஒருவனுக்கு நன்மை தீமை சொல்லு

மார்க்கங் கூறுகின்றார்.

காணவொரு கருமத்தைக் குறித்துவந்தோன்

கருதியமுன் னுயிடமு மேலுயிந்து

பேணுவல முநகீழும் பின்னும்வெய்யோன்

பேசியசொல் லெழுத்திரட்டை சோமனாகு

மாணுமெழுத் தொற்றையேற் கதிரோனாகு

மதிக்குமவன் பூரணத்தில் வந்த கேட்கிற்

பூணவுரைத் தனவெல்லா நன்றேயாகும்

பொல்லாது குனியதகிற் புந்நவோர்க்கே.

இ-ள், நாம் விழையுங்காரியம் நன்முதலாகத் தோகண்டறிவோமென்று வந்தவன்முன் ய-க கவியிறசொல்லியபடி சூரியகலை நடக்கும்போது அவன் அப் பூரணமாகவே யிருந்தானாகில் அவன் பொருந்தச் சொன்ன காரியங்களெல்லாம் அவனுக்குச் சித்திக்கும் அப்படியில்லாமல் வலதுபக்கத்தில் நின்றாலும்கரம்பார்க்கிறவன் மேலிருக்க வந்தவன் கீழிருந்து கேட்டாலும் நேர்நேரே பின்னிருந்து கேட்டாலும் அச சூரியகலைக்குடைய பலிதமேசொலக சந்திரகலை நடக்கும்போது அவன் அப் பூரணபக்கமாகவேயிருந்து வினவினானாகில் அவன்சொன்ன காரியங்களெல்லாம் அவனுக்குப்பலிக்கும் அப்படியில்லாமல் இடதுபக்கத்தில் நின்றாலும் நேர்நேரே முன்னேநின்றாலும் மேலிடத்திலிருந்தாலும் அசசந்திரகலைக்குடையகுணமேசொல்க இதுதவிற சரம்ஓடாத குனியபக்கத்திலின்று கேட்பானாகில் அவன்கேட்டகாரியம்பொல்லாதாகும்பலிக்கமாட்டாதென்க அல்லாமலும் அவன் முதல்வாய்திறந்துசொன்னவார்த்தையின் எழுத்தை யெண்ணிப் பார்த்து ஒற்றைப்பங்காகில்சூரியனுடைய குணஞ்சொலக இரட்டையாகில் சந்திரனுடைய குணஞ்சொல்க மேல் கீழ் என்றது மெத்தைவீட்டையும்கிணறுமுதலிய பள்ளக்குழிகளைக்குறித்ததென்றறிக இப்படியாக ஓ-க-வகையிற் சொல்லி யிருக்கின்றதே இவையெல்லா மேககாலத்தி லொத்திருக்கவேண்டு மென்பதில்ல ஏதாவது ஒன்றைப்பார்த்துசொல்லலாமென்பதுகருத்து மற்றம்வருவனவற்றிற்காண்க இன்னமும்விரித்துசொல்லுமளவில் சந்திரனுடையதிகையும்பக்கமும் அதுபூரணமானாலுஞ்சரிதான் கிஞ்சித்த மத்திபம் சூரியனுடைய திகையும் பக்கமும் அது குனியமானாலுஞ் சரிதான் திரணமாயினு நன்மையுண்டேய

ல்லது வியர்த்தமாகாது ஆதற்குப்பிரமாணம் சு-ந கவியிலும்
எ-ந் கவியிலும் சந்திரனைத் திரராசி யென்றுஞ் சூரியனைச்
சாராசியென்றுஞ் செப்பி யிருப்பதனை யறிந் இக்கவிகளில்
உரி-பண்பு அல்லது அடைமொழிகளை சோரவிடாமல் பதவு
ரையாய்ச் சொல்லிவருவோமென்றால் விரிவுரைக்கு இசைவு
பட்டு வருவதரிது ஆயினும் அவ்வுரிகளை மாத்திரம் சேர்த்துக்
கொண்டு வருவோமென்றால் ஒருஸ்திரீ யானவள் தன்புருஷ
னுக்கு அமளியிற் சம்போக காலத்தில் கால்கை படுதல் முத
லிய கற்புவமை தவறுதல் கூடாதென்று அங்கு முனைவுகளை
யிருக்கக் காண்பிக்கப்படுவாள் புருந்தால் அச்சதிபதிகள்கொ
ண்ட கருத்து ஒருமித்தத தடையின்றி நிறைவேறுமோ ஏறு
தபோல் இங்கும் விகாரமில்லாமல் உரை புணர்வுமமாட்டா
தாதலால் சமையவுச்சிதமாய் நேர்படுத்தவும் நிராகரிக்கவு
மாயிற்று.

இதிலுமது.

அதினும் முன் ட-ந் கவியிற் சொல்லிய பூரண

குணியங்களின் விகற்பங்கூறுகின்றார்.

கேடென்றேன் பறிகொடுத்தோ னஞ்சுதின்றேன்

கிடையனிற சாவென்றேன் கிளர்நோய்கொண்டோன்
பாடொன்று மில்லைகுணியத்தேயாகிற்

பலித்துவிடும் பூரணத்திற் பகர்ந்தவெல்லாம்

ஆடும்பையரவென்ன வலகுளாளே

யடுத்தொருவன் வந்ததிசை சோ மனாகி

நீடுஞ்சொல் லிரவியாய் நிற்குமாடுவ்

நினைத்தமொழியாகாது நின்றுபாரே.

இ-ள். ஒருவன்வந்து நானின்னதனால் கெட்டுப்போனே
னென்றாலும் விடங்கடித்தது அல்லது விடமுண்டே நென்
றாலும் இதோ படுக்கையிற்றானே பிராணன் போகின்றது
என்றாலும் அல்லது இவைமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட அபாய
குண குறிகளையையானுஞ் சரிதான்சரம் ஒடாத்ருணியபக்
கமாய்வந்து நின்றானாகில் ஒருவருத்தமுமில்லை நிவர்த்தியாகி

ப் போகும்மென்க அப்படியல்லாமல் சரம் ஒகிகிறபக்கமாகிய பூரணபக்கத்தில் வந்துகின்று சொல்லுவானாகில் வந்தவன் எப்படி யெப்படிச் சொன்னானோ அப்படி அப்படியேலபித்து ப்போகும்பறிபோன பொருள்பாது நஞ்சுமீளாது படுக்கையி னோயாளிதேறான் அன்றியும்சூனியத்தில் எவனாவதுவந்து எதையாவதுசொன்னானாகில் அது ஒருகாலத்தில்அபத்தமான வார்த்தைக ளானாலுமாகும் பூடணத்திற் சொன்ன சொல் உண்மையாயிருக்கும் இதல்லாமலும் ஆடும்பையரவென்ன வல்சூலையுடையபெண்ணே வந்தவனுடைய திசையும் உடங்க வியிற்சொல்லியபடி எழுத்தையும் வண்ணிப்பார்க்கில் அவன் திசை சந்திரன் கூறுகவும் முதற்சொன்ன சொல் சூரியன் கூறுகவுமிருந்தால் மேற்சொல்லிய காரியங்களுக்குக்கிஞ்சித்து மத்திபமாயினு முழுமோசமல்ல இன்னமுஞ் சொல்லுகிறேன்கேள்.

(௧௩)

கருப்பக்குறி கூறுகின்றார்.

கேட்டவனாயிர்தன்னி லேறிசிற்றம்
 கிளர்கையிலுயிருளவை பிடித்துநிற்றல்
 வாட்டமற வருமதலை யிடத்திற் பெண்ணும்
 வலமாகிநின்றரைத்தல் மைந்தனாகு
 மீட்டமில்சூனியத்துரைக்கிற்கேடேயாகு
 மிருஞ்சுழிமுனை மேலுரைக்கி லலியேயாகு
 காட்டுமொழிகுனியம் பூரணத்தேயாகி
 கடுக்கமுடன் மகவுயிர்க்கக்கிடைக்குமன்றே.

இ-ள், ஒருவன் கர்ப்பத்தைக்குறித்துக் கேட்குங்காலத்தில் வந்தவன் ஒரு ஜீவன்பேரி லேறிக்கொண் டிருந்தானாலும் உயிருள்ள யாதொன்றைக் கைப்பிடித்துக்கொண் டிருந்தானாலும் ஒருஜீவனைத்தொட்டு சின்றானாலும் அவன்நின்ற பக்கம் வலமாகில் அதிலும் பூரண மாற்றான் ஆண்பிள்ளை பிறக்கு மென்க, இடமாகில் பூரணமாற்றான் பெண்ணென்க, அப்படி பூரணபக்கமில்லாமல் சூனியபக்கமா யிருந்து எதனைத் தொட்டு நின்றாலும் சும்மா நின்றாலும் வலமாகில்.

ஆன்தான் இடமாகில் பெண்தான் ஆனால்பிறக்கின்றபிள்ளை
 ஈராகும் அப்போது சரம்பார்க்கிறவனுக்கு சுழிமுனையாயிருந்
 தால் பிள்ளை ஆணுருவின் தல்லாமலும் பெண்ணுருவின் தல்
 லாமலும் அலியாகுமென்க, இப்படியாக வந்தவன் முன்வல
 த்தில் நின்று அவன் வந்த காரியத்தைச் சொல்லிக்கொண்ட
 பின் இடத்திலவந்து நிற்கில் தாய்வயற்றி விருக்கிற பிள்ளை
 வருத்தப்பட்டு பின் பிறக்குமென்க ஈ-று

அன்றே அசை.

(௧௪)

கெற்பக்குறியும் போர்வெல்லுங் குறியுங்

கூறுகின்றார்.

கிடைக்கின்ற மைந்தனுஞ் சூனியத்திற்கேடாக
 கெடாதிருவர் போருவதும் சூனியத்திலோது
 வடிகின்ற மொழியின்முதற் சொன்னோரேற்பன்
 மருவியபூரணத்தின் பின்புசொன்னோன்றேற்பன்
 நடக்கின்ற சுழிமுனையில் வேட்டலர்கள்போர்த
 ணட்பாகும் வலயத்தியநக நடப்போன்வெவ்வன்
 இடத்தியநகி லேந்தோடிபோ யெதிர்ததோன்வெவ்வ
 னிருஞ்சுழினை நிற்கிலிட ரில்லைபாரே.

இ-ள், இதற்கு முன்கலியில் சூனியத்திற் கேட்ட பிள்ளை
 மரிக்குமென்றாலும் போர்வழக்குவாதைக்குறித்து ஒருவன்வ
 ந்து இன்னவன் இன்னவன் எவன் வெவ்வானென்றால்வந்
 தவன் சூனியபக்தத்திலிருந்துசொன்னானாகில் முன் சொல்ல
 ப்பட்ட பெயரை யுடையவன்தோற்பன் பூரணமாகில் பின்பு
 சொல்லப்பட்ட பெயரை யுடையவன்தோற்பன் அப்போது
 சரம் பார்க்கிறவனுக்குச் சுழிமுனை நடந்தால் அவ்விருவரு
 மொருமித்துப் போவார்கள் இதல்லாமலும் சண்டை வாது
 வழக்கு நேர்கிறவனுக்கு அப்போது சூரியகலையாயிருந்தால்
 வெவ்வன் சந்திரகலையா யிருக்கிறவன் தோற்பன் சுழிமுனை
 யாகில் ஒருமித்துப்போவார்கள் அப்படி சந்திரகலை நடக்கப்
 பெற்றவன்முன் ஐக-ங் கலியிற் சொல்லியபடி சரத்தை யுள்

எழுதகப் பூரணமாக்கி அச்சரம் நடக்கிறகாலையே முன்
எனிடெஜந்தடிபோய்ப் பின்பு நேர்நடந்தால் வெல்வன்-எ-று.

சரத்தின் ஸ்பரிசங் கூறுகின்றார்.

பார்க்குங்கா விடமெனினும் வலமெனினுமொக்கும்

பஞ்சபூதங் கியக்கம் பகருங்காலை

சாற்றியகண் டென்சேரிற் பிரிதிவியாந்

தப்பாம லப்பினுக்குத் தாழ்வோடு

மேற்றிசையை நோக்கியெழுமங்கிவாயு

மெய்யுணர்ந்தோர் புறத்தோடுமேன்மைசூன்ற

நீர்துரையா நாற்றிசையுள் சிதறியோட

னெடுவானென் றுரைத்திடிகீ நிலத்துளோர்க்கே.

இ-ள். இடை, பின்கலை, சுழிமுனை யென்று சொல்லப்பட்ட
ட இம் மூன்று கலைகளையும் அவற்றின் பயன்களனுபவத்தை
யும் பரிட்சித்துப் பார்க்குங்காலத்தில் ஒத்துவரும் அந்தந்த
நாடிகளுக்குள் பஞ்ச பூதியங்கள் நடப்பதாண்டு அவற்றைத்
கோந்தறிந் தனுபவிப்பதே அரியதாகும் யாதெனில் மூக்கிலி
ருந்து வருகிற சரம் அம்மூக்குத்தண்டைச் சார்ந்துவந்தால்,
பிருதிவின் கூறென்றறிக கீழ்நோக்கியோடில் அப்புலின் கூ
றென்றறிக மேலாகப் பாய்ந்தால் தேயுலின் கூறென்றறிக
அத் தண்டிற்குநேராகிய மற்றொருபுரத்தைச் சார்ந்து வீசினு
ல் வாயுலின் கூறென்றறிக இப்படி நான்குபக்கங்களுள் ஒரு
பக்கமல்லாமல் அந் நான்குபக்கமும்கலைந்து நடந்தால் அது
ஆகாயத்தின் கூறென்றறிந்துஉலகத்துள்ளவர்களுக்குச் சொ
ல்லென்றவாறு இப் பஞ்சபூதியம் இடத்திற்கும் வலத்திற்கும்
ஒன்றுதான்-எ-று. (கக)

சரத்தின் வடிவமும் நிறமும் அச்சரத்தின்

ரசக்கியமுங்கூறுகின்றார்.

நிலம்பொன்மை யிரதநெடுநு கோணநான்கா

நீளம்பன் னிருவிரலா நீர்தான்வெண்மை

வடிவுகண்டந் துவர்த்திருக்கு

மெட்டிரண்டு விரலோடு மெரிதான்செம்மை

நலன்கொண்ட முக்கோண மழற்சிமேலாய்
நாவிரண்டு விரலோடு நளிர்கானீலத்
துலங்குபுலி யறுகோண மொருபக்கத்திற்
தய்யநால் விரலோடுஞ் சொல்லுங்காலே.

இ-ள், பஞ்சபூதியசரம் நடப்பதை இன்ன மெப்படிக்கண்டு தெளியலா மெனில் பிருதிவு சரம் பொன்மை அப்புச்சரம் வெண்மை தேயுச்சரம் செம்மை வாயுச்சரம் கருமையாயிருக்கும் அப்போது கண்டத்தில் எவ்வித உணர்ச்சியாகுமெனில் பிரிதிவுக்கு கண்டந் தித்திக்கும் அப்புவிற்ரு துவர்க்கும் தேயு விற்கு உவர்க்கும் அல்லது அழற்சியா யிருக்கும் வாயுவிற்கு புளிக்கும், எவ்வடிவா யிருக்குமெனில் பிரிதிவு எண்கோணம் அப்பு எட்டுநாள் பிறைபோ லிருக்கும் தேயு முக்கோணம் வாயு அறுகோணம் அன்றியும் அது ஓடுகிற நீட்சியைச்சொல்லுங்கால் பிரிதிவு பன்னிரண்டங்குலம் அப்பு பதினாறு அங்குலம் தேயு எட்டு அங்குலம் வாயுநான்கு அங்குலமென்றறிச இதல்லாமலும் இக்கவியில் இரதமென்று தனியே போட்டபடியினால் முதல் இரதமாகவே வைத்துக்கொள்ளலாயிற்று உலகத்தவருக்குச் சொல்லுங்காலத்தில் இப்பேதங்களை யவர்களறிவது அறியதென்று ஒருபூதியத்திற்கு நான்கு குறிசொல்லியிருக்கின்றார் ஒன்றில்லாவிட்டாலும் மற்றொன்றிலாவது தெரியவேண்டியது- எ-று. (௧௭)

இதுவும் அதுவுடன் அப்பூதியநடக்கையில்
செய்கருமங்களின் குணகுணம்

சொல்லியவான் வடிவதுதான் வட்டமாகுந்
தய்யதொரு விரனாசி யெல்லாஞ்சுற்று
மொல்லேநிறம் படிசங்கைப் பிரதம்வாயு
மோடிவரும் பூதங்கட் குளதோசொல்க
மல்லில நீர்க்குமிரு பயனாஞ்செந்நீ
மத்திபமாம் பகர்காலும் வானுந்தீதாம்
பல்வனையாய் சரம்பார்ப்போன் தன்னைபோற்றி
பாசிலையென் றோதியிட்டிப் பணிந்துபாரே.

இ-ள். ஆகாயபூதியம் நடக்கும்போது நிறம் படிசுமீரசம் கண்டல் கசக்கும், வடிவு; வட்டம், நீட்சி. ஓரநகுலம் இப்படியாக பூதியங்களின் குணகுணங்களைச் சொல்ல வெணில் பிரிதிவுக்கும் அப்புக்கும் உத்தமம், தேயுமத்திபம், வாயுவும் ஆகாசமும் தீதாம், வளையல்களைத் தரித்த காததையுடைய பெண்ணே சரம்பார்த்து குறி சொல்லுகிறவனுக்குத் தாம்பூலமுதலானவைகள் கொடுத்து உபசாராதிகள் செய்து பின் கேள் இது இங்ஙனம் நிற்க முன் எ-அ - கவியிற் சொல்லியபடி சூரிய சந்திரகலையிற் செய்பவேண்டிய கருமங்களும் இக்கவியைய யனுசரிக்கவேண்டியது-ச-அ-ச-க-ங் கவியைப்பார்க்கவேண்டியது அதிலும் சரம்பார்க்கிறவன் தாம்பூலந் தரித்துக் கொள்ளுகையில் வினவிக் கேட்கிறவனுக்குச் சொல்லுகிறவனுக்கும் நன்கு ஒருவன் பேரைக்குறித்து வினவில் அவனுக்குரியவைகளைக் கூறுகின்றார் எ-று.

பாராகுமுதுகுநீர் காலதாகும்

பைந்தழல்மார் பவனங்கைப் படாலானசென்னி

பேராமல் வினவினபோ துதித்தபூதம்

பேர்படைத்த விடங்களிலே பிழையில்லாம

லேராகும் பூரணமாம் பக்கந்தன்னி

லேறிவெட்டுந் கோல்படுத லிசைதததெல்லாந்

கூராழி மால்வந்து விலக்கினாலுந்

குறையாமல் உடுப்படுங்காண் குறிக்குங்காலே.

இ-ள், முன் றிஞ்-கவியிற் சொல்லியபடி ஒருவரைச் சட்டிக்காட்டாமலும் சூனியபக்கத்தி லிராமமாம் பூரணபக்காரகவிருந்து சண்டைக்குப் பேசுகிறவன் என்னுடானெனில் ஆயுதங்களினால் காயப்பட்டு வருவானென்று சொல்க அதிலும் அப்போது பிரிதிவு நடந்தால் முதுகில் படுமென்க அப்புவாகில் காலில், தேயு,மார்பு, வாயு,கை, ஆகாயமாகில் தலையிற் படுமெனச் சொல்க விஷ்ணுவேவன் வந்தவிலக்கினாலுந் தப்பித்துக்கொண்டு வரமாட்டானென்க-எ-று. (யக)

இந்தவிர்தப் பூதியத்துக் கிந்தவிர்த ஆயுதமெடுத்துப்

போருகவெனவும், அதம் கிவ்விடத்தி னிர்க

வெனவந கூறுகின்றார்.

கால்மூலை தொடங்கியமூன் மூலையேறக்

கயிறெனவே கீறிமதி கதிரோளுக

கோல்மேற்குந் தெற்குமதி நிலமாக்கொள்க

கொழுங்கதிரோன் கிழக்குவடக் காகக்கொள்க

சேல்போலு நெடுங்கண்ணாய் புலிக்குங்கத்தி

சேர்ந்தசலம் வானழற்குச சிலைகாலுக்கு

மேற்றண்டாம் வானுக்கா யுதவகல்லேந்தி

விதித்தநிலத் திற்பொருதல் வெற்றியாமே.

இ-ன், மேற்கூறியபடி சமர்செய்ய வேண்டில் வாயுமூலை தொடங்கி அக்கினிமூலையளவாக ஒருகயிறு பிடித்தாற்போற் சரியாய் பாவனைசெய்து அதில் மேற்கையுந் தெற்கையுஞ் சந்திரன் கூறுகவும், வடக்கேயுந் கிழக்கேயுஞ் சூரியன்கூறு கவுந் கொண்டு போர்செய்கிறவனுக்கு அப்போதுசூரியகலை இயங்கில் தான் அச்சூரியன் றிசையிற்றானே நின்று எதிரி யைச் சந்திரன் றிசையில் நிறுத்திச் சமர்செய்யவேண்டியது அப்படிச் செய்கையில் சந்திரனானுஞ் சூரியனானுஞ் சரி எடுத்தெரியு மாயுதங்கள் எவையெனில் சேல்மீன்போலும் நீண்டகண்களையுடைய பெண்ணே பிருதிவாகில் கத்தி அப்பு வாகில் வான், தேயுவாகில் வில், வாயுவாகில் தண்டு, ஆகாய மாகில் கல், இப்படியாக அந்தவந்த பூதியங்களுக்கு அந்தவந் த ஆயுதங்களேந்தி விதித்தபடி அந்தந்த நிலத்தினின்று சண் டைசெய்தால் வெற்றியடைவான்-எ-று.

நோய்க்குறி கூறுகின்றார்.

ஆகியநோய் புருடருக்காய் புருடர்வலங்கேட்கி

லாறுமென்க மாதருக்கு மாதரிடங்கேட்கிற்

சோகமிகும் முறைதப்பிற் பொல்லாதென்க

தொலையாது நாட்சென்று மீளுமென்க

தோகைநிலநாட்செய்து கருவீனரு

மேதழவாநாடு நுதப்பிற முஞ்சப்பண்ணு

மேதழவாநாடு நுதப்பிற முஞ்சப்பண்ணு

மேதழவாநாடு நுதப்பிற முஞ்சப்பண்ணு.

இ-ள், புருடன் கொண்டபிணிக் காகப் புருடனே வந்து சரம்பார்க்கிறவனைக் கண்டு ஸுனனாய் லகுவாமாவென் வினவின மந்நோய்தா வினயாம் சரம் பார்க்கிறவனுக்கு வலது பக்கத்தில்நின்று கேட்கிலும் நிவர்த்தியாகும் ஐயமில்லை ஸ்ரீகொண்ட நலிக்காக ஸ்ரீயேவந்து வினவினாலுன் குணமாகும் வந்தவன் அவனுக்கு புடதுபக்கத்தில்நின்று கேட்கில் மீளும் சமுசயமில்லை முன்பு நினமுனருவகவியிற் சொல்லிய படி குணியபக்கமாகவேயிருந்தாலு முத்தமம் இப்படி யல்லாமல் ஆணுக்குப் பெணவந்தாலும பெணனுக்கு ஆணவந்தாலும அவ்வியாதி தீர்வது துலபம் அன்றியும் ஒருவன் வலதுபக்கத்தினின்று குறி கேட்டுக் கொண்டே இடதுபக்கத்தில் வந்து நின்றாலும் ஒருத்தி யிடது பக்கத்தில் நின்று குறிகேட்டுக்கொண்டே வலதுபக்கத்திலு வந்து நின்றாலும் நோய்போக்கு கடினம் ஆயினும் மெல்லென நாட்சென்று சொஸ்தப்படும் அப்படி யப்படியே சரியாய்வந்து கேட்கில் அவன் நோய்நீங்குமென்க அதிலுமெப்போதுதீருமெனில் அந்நோய் பூதியம் பிருதிவாகில் கொஞ்சநாட் செல்லுமென்க அப்புலாகில்விரைவிலென்க அக்கனியாகில் மூன்றுநாட்களில் விமோசனமென்க மிருந்தாற் கொல்லும் வானமாகில் அன்றைக்கே நோய் பிரிந்துகாணும் மிஞ்சில் மறுநாளாமரிக்குமென்க-எ-று

இதின் முன் கவிதா சொல்லல் வியல்பும அதன்மேற் கவிகளிற் செப்பிய பூதபதங்களில் குணமும் முன் கூங்கவியிற் கூறியபடி சரம்பார்க்கிறவன் ஓரிடத்துக்குப் போகவேண்டியது இத்தருணமென்றும் பேசவேண்டியது இத்தருணமென்று கூறுகின்றார்.

இதற்குமுபயந் தனக்கைந்து நாளிலேவினக்காற்

சாவில்லை யிதவுண் மெய்யே

பிறக்குமொரு பூதத்தி லேந்துபூதம்

பிரிந்தோடு மதுவுன் பேசக்கேட்டுச்

சிறப்புடைய பயன்மெறிக தெல்லாநூலின்

செயல்தனாற்றேவர்களுந் தெரியமாட்டார்

பிறக்குமதிக் கிருந்தழைத்தால் வந்துகேட்டா

னீன்வெயிலாச் செலசொல்க நினைந்துகேளே.

இ-ள். இதற்கு முன் கவியிற் கூறிய பூதியங்களி னியற்கை யாகிய குணங்களுக்குரியவை சொல்லக்கூடாது அதற்குமுன் ட-ங் கவியிற் சொல்லியபடி சுழிமுனை நடக்கில் ஆகுமென்ப து ஆகாது ஆகாதென்பது ஆகும்போல இப்போதும் ஒருவ ன் நோயைக்குறித்துக் கேட்கும்போது சுழிமுனை நடந்தால் அந் நோயாளி ஐந்துதினங்களில் மரிக்காமல் தப்பினால் அவ னுக் கினியொரு விபத்து வருமளவுஞ்சாகான் இதுமெய்மை அன்றியும் முன் ட-ங் கவியிற் சொல்லிய வண்ணம் ஒருபக் கமாகுகிறசாத்தில் ஐந்துவகைபட்ட பூதியங்களுண்டு அப்பூதி யம்ஒவ்வொன்றுக்குள் ஐந்துபிரிந்து நடப்பனவுண்டு அவை எவையெனில் ஒருபிருதிவுக்கு பிருதி விலம்பு, பிருதிவிற் றே யு,பிருதிவில் வாயு, பிருதிவில் ஆகாயம், இப்படி இவ்வைந்து க்குள் னைந்தாயோடும் இதனையும் மற்றின னூற்பயன் யா வையும் குருமுகார்த்தத்தி லறிந்துகொள்வதல்லாமல் தேவர் களேயானாலுந் தனியே சுருதியைக்கொண்டு வருவைதள்ளிச் சுபானுபவத்தால் இந்துலைக்கொண்டேஅறிவது கூடாது அ லாமலும சரம்பார்க்கிறவன் ஒருவன்வந்தழைத்தால்அவன் சூரியகலை யியங்கும்போதே போகவேண்டியது பேசுகிறதா னாலும் சூரிய னியங்கும்போதே சொல்லவேண்டியது மற்றப டி கூடாது மிஞ்சிடக்கில் மததிபமென்றறிக. இன்னமுஞ் சொல்லுகிறேன் மனதுற்றுக்கேள்.

முன் ட-ங் கவியிற் சொல்லிய பூதியசரங்களி

னியல்பு கூறுகின்றார்.

கேளிதனை நிலத்திற்கு நீரிற்குங் குணமாம்

கெற்பமென லானாகும் கிளர்ந்தொருவன்வினவி

ஞானிமிகு லாபங்கள் சாந்திபோக்கு

- நனயநன் றுருமங்கித னிலங்கம்வெல்லும்
வானமரிற் பொல்லாது கெபங்கேடாம்

வாயுவெனிற் பெண்ணுரு மற்போர்தோர்க்கு
நீள்விசம்பிற் றனுவித்தை யோகந்தானு
நீடுமிக கெற்பமெனி லலியாய்வீயும்.

இ-ள். பெண்ணே கருத்தற்றுக் கேட்பாயாக முன்-ய-ங் கவியிற் சொல்லிய பூதியசரங்களி னியல்ப கூறுமிடத்தில் பிருதியும் அப்பும் நன்மைகளையேதருவன. இதன்பின்-௩௩-ங் கவியிற் சொல்லியபடி ஐந்துநாழிகைக்கு மிஞ்சி நடக்கையில் இவ்விரண்டு பூதியங்கள் அதிகமாக நடந்தால் லாபமுண்டு வேண்டில்-ய-ங் கவியையும் பார்க்கில் ஈ திங்நனம் நிற்க முன்-ய-ச-ங் கவியிற் சொல்லியபடி ஒருபிராணியைக் கைப்பற்றாமலும் அதின்பேரி லூர்ந்துநில்லாமலும் தனியேவந்து ருனியத்தினில்லாமல் பூணத்தில் நின்று கெற்பக்குறி கேட்டால் அப்போது சரம் பிருதிவாவது, அப்புவாவது நடந்தால் ஆண்பிள்ளை பிறக்குமென்க ந, சு-வது கவியிற் சொல்லியபடி சாந்திபண்ணுதல் போக்குகழித்தல் செய்யவேண்டியது அங்கனஞ் சொல்லிய சுலையில் இவ்விரண்டு பூதியங்களிலே தாவது நடக்கும்போது செய்தால் பலிக்கும் இதன்றித் தேயுபூதியம் நடக்கையில் போராங்கம் புரியில் வெல்லும் அப்போரில் வாளெடுத்தால் மத்திபமாம் அப்போது கெற்பத்தைக்கேட்டால் அது அழிந்துபோகும் வாயு நடக்கையிற் கெற்பம் பெண்ணுமென்க மற்போர் தோல்வியடையும் ஆகாயமாகில் விற்சமர்செயிக்கும் இப் போரிலக்கணஞ் செப்பிய உ-ங் கவியையும்-ய-ங் கவியையும்-ய-ங் கவியையும் பார்க்கவும் கூ-ங்-கவியிற் சொல்லிய யோகம்புரிய நன்மைஆகாயச்சரம் நடக்கையில் கெற்பங்கேட்டால் அலியாய்ப்புறக்கும் பிறந்து மிறக்கும் என்க-எ-று. (௨௩)

திதி வாரம் நட்சத்திரகாலசரபன் முன் ச-ங் கவியிலும் ௩௩-ங் கவியிலுஞ் சொல்லியபடி பிராதகாலத்திற் சரம்பார்க்கவேண்டிய கிரமத்தினும் விசேஷமாய்ப் பார்க்கவேண்டியது இதுவென்றுங் கூறுகின்றார்.

வீயாத பிரதமைமுதல் வினந்தும்பட்டும்
 விரவிவரு முப்பதின மும்முன்றாக
 மாயாது வருஞ்சோம னிடமதாக
 வருகின்ற வருக்கனுக்கும் வலமதாகச்
 சாயாது புதன்வெள்ளி திங்கண்மூன்றுந்
 தப்பாது சந்திரனுஞ் சாற்றுங்காலை
 தேயாது கதிர்செவ்வாய் சனிவியாழஞ்
 செங்கதிரோன் நினமென்று தேறநீயே.

இ-ள், முன் ச-ங் கவியிலும் பின் ந-டு-ங் கவியிலுஞ் சொல்லியபடி பிராதகாலத்தில் சரம்பார்க்கவேண்டிய கிரமத்தினும் விசேடமாய்ப் பார்க்கவேண்டிய தெதுவெனில் பொழுதுவிடிய நு-நாழிகை யிருக்கையில் எழுந்து மேல் ச-ங் கவியிற் சொல்லியபடி சரம் பார்க்கும்பேந்து வளர்பிறை பிரதமைக்கும் துவதிகைக்குந் திரிதிகைக்கும் சந்திரகலை யுதித்து நடக்கவேண்டியது இப்படி மும்முந்நான்ச பன்னிரண்டும் போக தேய்பிறையில் பிரதமைக்குந் துவதிகைக்குந் திரிதிகைக்குஞ் சூரியகலை யுதித்து நடக்கவேண்டியது பொழுதுவிடிய நு-நாழிகையிருக்கையி லுதித்த சரம் மற்றவைந்துநாழிகையுந் கவங்கா தோடவேண்டும் திசி யோக வாரங்களில் எவை நிகழ வேண்டியவெனில் ஞாயிறுக்குஞ் செவ்வாய்க்குஞ் சனிக்கும் வியாழத்திற்கும் சூரியகலை யுதித்தோடவேண்டியது திங்களுக்கும் புதனுக்கும் வெள்ளிக்குஞ் சந்திரனுதித்தோடவேண்டியது இப்படியுதிக்குஞ் சரம் எந்தபூதியத்தி லுதிக்கவேண்டியதெனில் பின் ச-டு-ங் கவியைப் பார்க்கவேண்டியது இதில் பூதியங்கள் அதிகமாய்க்கதித்தோடில் பயன்தன் என்னவையாமெனில் முன் உ-ந-ங் கவியிற் நெரியும் அன்றியும் விபரம் ந-ந-ங் கவியிற் காண்க-எ-று. (உச)

இதனுள் நட்சத்திரங்களுக்கு நடக்கவேண்டிய காலசரமும் இதன்மேற் கவியிற்கூறிய வாரகங்களுக்குரியனவாகிய காலசரங்கள் சரவரில் இடரில்லை பிழைக்கில் இன்னவின்ன கிகழுமென்றுங் கூறுகின்றார்.

தேறிநீ யொன்பதுநாள் பூரமாதி
 சிறந்தரோ கணிசதய முத்திரட்டாதி

செங் கதிரோனா னாகக்கொள்க

கூறா னடையுமிக் கென்றுகொள்க

வீறிமஞ்செங் கதிர்பிழைக்கி னேய்காரிக்கு

மிடித்திடுமண்டலஞ் செய்விக்கும் வெம்போர்ச்சாவாய்
யாறிடம்பொன் பிழைக்கின்மன்னா கேடாம்புந்தி

பதிக்கதிபன் கெடுமிந்து கிளைஞர்போக்கே.

இ-ள். பெண்ணே திதி யாடமென்று இரண்டு வேறுபா
டாய்க் கூறினோமென்று துயக்கம் வேண்டியதில்லை விபரம்
மேற்கவிகளிற்குளே சொல்லியிருப்பதனைக் காண்க இவ்வி
ரண்டினுள் கீழ்வரும் நட்சத்திரபலனாகிய மூன்றினுள்ளும் ஏ
தாவது கஷ்டமோ அதிலும் ஏதாவது இஷ்டமோ தெரிந்து
அதிலும் வீக்கந் தூக்கம் கோககிப் பார்ப்பதென்று காண்க
கண்டு தேறியிரு அஃது நட்சத்திரங்களுக்கு நடக்கவேண்
டிய காலசரமாம் ஏதெனில் பூரம்; உத்திரம், அஸ்தம், சித்தி
ரை, ஸ்வாதி, விசாகம், அனுஷம், கேட்டை, மூலம், உரோ
கணி, சதயம், உத்திரட்டாதி இப்பனிரண்டிலுஞ் சூரிய
னடக்கவேண்டுமெனக் கொள்க மற்றப் பதினைந்திலுஞ் சந்
திர னடக்கவேண்டும் அல்லாமலும்மேற்கவியிற்கூறிய வாரங்
களுக்கு சூரியனவாகியகாலசரங்களில் ஞாயிறுதப்பில்வியாதி,
சனி வறுமை, செவ்வாய் சண்டை, சாவு, வியாழம்தன்மன்
னனுக்குக்கேடாம், புதன் அவ்ஞரதிகாரிக்குக்கேடு, திங்கள்
சுற்றத்தாருக்குக் கேடுமேலும் தன மன்னனென்பதும் அவ்ஞ
ரென்பதும் சரம் பார்ப்பவனுக்கு சூரியெனலாம் வெள்ளி
யின் கலியிற் காண்க: சனி கருமையுடன் தான்காண்க சனி
வறுமையுடன் தனக்கைவிருப்பதும்போகும் பொன்பிழைக்
கில் மன்னர் கேடாமென்பதில் தன்தாவிறகு வருத்தம்வரில்
தனக்கு எப்படிப் பொருள்வரும் வராது பதிக்கதிபன் கெடு
மென்பதில் அவனி உறவு பறிகொடுக்கப்பட்டா னெனவரும்

இதன்மேற் கலியிற் கூறாத வெள்ளி பிழைக்கில் நிகழ்
வன விவையெனவும் மற்றதன்மேற் கூறிய திதி பிழைக்கில்
நிகழ்வன விவையெனவும் கூறுகின்றார்.

போக்கரிய புகர்பிழைக்கி லூர்வட்டேகல்

பொருந்தியதோர்மெயநோதல் புணர்ந்தோர்சாத

லாக்கமதி விடராமுற் பக்கந்தன்னி

வருககலக மிரண்டாகி லர்த்தநாச

மூக்கமுடன் மூன்றதனிற் போக்குண்டாகு

முரைத்தநான் கிற்கிளைஞர்க் குறுநோயுண்டாந்

தேக்கியவைந் திற்மேச மலையுமாறிற்

செகத்தரசர் கெடுமேழிற் சேருநோவ.

இ-ள். வெள்ளி தப்பில் தான்வசிக்கும் பதியைவிட்டு சுழிந்
து போதலாகவேணும் அவ்வெல்லையை விட்டு மற்றேரெ
ல்லையைப்போய் மிதிப்பதாகவேணும் வரவரும் தேக நலி
வரும் தன் மனைவிக்குச் சாவுவரும் சாவென்பதில் சண்டை
பிணக்குநோய் முதலிய வருத்தமாதலையும் சதிபதிகளுக்குப்
பொருத்தம் போதலையுங் காண்க நூலாகிரியர் புணர்ந்தோர்
சாதவென்றும் சாமுடி வரைக்கும் வருத்தம் வருமென்றுந்
துணிந்து கூறினமையால் நன்மையதேவாராக அட்டமா சித்
திமட்டும் பெருகுமென்ற கருத்துக் கண்டு இதன்மேற் கல
யில் கூறியது காண்க மற்றதனிற் சொல்லியபடி ஊருக்கும்
மன்னனுக்கும் அதிகாரிக்கும் வந்தாலும் வரும் இதன்றியில்
வளர்ப்பிறை காலத்தில் பிரதமை தப்பில் யாதேனு மிடர் வரு
வது விதிக்கை கலகம், திரிநிகை பொருட் சேதம், சதுர்த்தி
போக்குண்டாகும், (சகலவித நஷ்டததுக்குங் காண்க) பஞ்
சுமி பந்துக்களுக்கு வியாதி, சஷ்டி அத்தேசத்தாருக்கும் அர
சனுக்கும் வருத்தம், சத்தமிநலி, அரசனுக்குந் தேசத்தாருக்
குழையுண்டு தனக்கில்லையென்றேமாத் திருத்தர் சூடாவாகுந்
தன்னாலே யவர்களுக்கு வருத்தம் வந்ததென்று அவதூறண
பொச்சாப்பினாலாவது தான் வருத்தப்பட வருமென்ற விவ
ரம் மேற்கவியிற்றானே செப்பியிருப்பதனைக் காண்க-எ-று.()

திதி பிழைக்கில் நிகழ்வன விவையென்றும்

சந்திர சூரிய ரியல்புங் கூறகின்றார்.

நோவுடனே சாவுமா மெட்டாகின்மற்றை

நுவலாத பக்கமுமீம் முறையேகொன்க

தாவில்வெங் கதிரவனின் மதியமுண்டாரு

சந்திரனுள் வெங்கதிருந் தப்பாதுண்டா

மோவரிய விவர்களையே யுணரும்போதி

ஹற்றசரங் குருமுகத்தா ஸுணர்ந்துகொள்க
தேவர் பிரா னுரைத்தருள வுமையாள்கேட்டச்
செவ்வியிதன் முறைமைதனைத் தெளிந்துதேறே.

இ-ள், அஷ்டம் பிழைக்கில் நோவுஞ் சாவும் வருர் வளர்
பிறை இவ்வனமிருக்கத் தேய்பிறைக்கு மிம்முறையே கொள்
வது இதல்லாமலும் சூரியனுக்குள் சந்திரனும்சந்திரனுக்குள்
சூரியனு மொன்றுக்கு ளொன்று கரந்து தோன்றுவது முண்
டாம்உமையவளே தன்சயவல்லமையினால் தெரிந்துக்கொள்
ள வல்லவளல்லவளாகிப் பின்சரங்கர னருளினால் தெரிந்துக்
கொள்ளத்தக்க சிறப்பினதாகில் இந்நூலை யார்தான் தம்மாற்
றாமே தெரிந்துக் கொள்வர் கொள்ளமாட்டார்கள் ஆதலாற்
ற் தெளிக - என்று. (உஎ)

மேற்கவிகளிற் கூறிய சரம்பிழைக்கில் இடர்

வரும் வந்தாலும் அதற்கு உபசார்தங்

கூறுகின்றார்.

தெளிக்ககிசேய் மூன்றடியாத் தெற்குமந்தன்

செம்பொன்மூன்றடி மேற்குத்திவகள்வெள்ளி
இளகியநா லடிவடக்குப் புந்திமுன்போ

விரட்டையது கிழக்கிரவி யெழுதன்முன்னே
வளமுடனே பூரணபக்கத்திற்சென்று

வந்திருந்து நமசினைந்து வழுத்தல் செய்தே
உளமகிழ்ந்து போகிலெல்லாம் பலிக்குந்துன்ப
முண்டாகா விவையனைத்து முணர்ந்துதேறே.

இ-ள், பெண்ணே மேற் கவியிற் சொல்லியபடி காலசரஞ்
சரிப்பட்டுவருமோ வாராதே ஊழ்வினைப்படிக்கல்லவோ நட
க்கும் அதை நம்முடைய வசமாக்குவதற்கு இலேசோ எனத்
தளர்வுற்றிருக்க வேண்டியதில்லை சரம் பார்க்கிறவன் முன்
கவிகளிற் சொல்லியபடி பிராதகாலத்தில் அருணோதயதிற்கு
முன்னெழுந்து ஞாயிறு, செவ்வாய்க்கிழமைகளுக்குத் தென்

புறமாய் மூன்றடி முன் டிக - க கவியிற் சொல்லியபடி சரத்
தைப் பூரணமாகக் கி யக்காலையே முன்னிட்டுக்கொண்டு போ
கவுர சனி வியாழங்களுக்கு மூன்றடிமேற்கேபோகவும் திக
கள் வெள்ளிக்கு நாலடி வடக்கேபோகவும் புதனுக்கு இரண
டடி கிழக்கேபோகவும் பூப்படியாகப் போய்வந்து ஒரு திவ
வியமாகிய ஆதனத்திலிருந்து என்னை நினைத்து துதிசெய்து
பின்னெழுந்து ஏகே சென்றாலும் அல்லது அகே யிருந
தாலும் முறகவிகளிற கூறிய துண்பங்களையாதேனு மடராது.

இதனமேற கவிகளிற்கூறிய ஒருவாரத்திற்குச் சரத்தப்பி
ல ஆனவையாமெனவும் ஏழுநட்களுக்கு சரிவரிலின்னி
னனையாமெனவுக கூறுகின்றார்.

தேறூர் இவையெல்லாரு செவ்விறாக

செங்கதிர்ரான நன்னாளிற நிகளோடி
மாறிவருக கதிரவனுஞ் சோமநாளின

மறிநீதாடி வருககிழமை யேழுமாறிற
கூறுபட வுடலுயிராவிட் டேகுமென்க

குணமாகு மிககிழமை கோணுதோடிற்
சிறிவருக காலனையும் செயிப்பர்மற்றச

சித்தியோ கததுநிலை சித்தியாமே.

இ-ள். இவையெல்லாந் தேர்ந்தறி சூரிய னடக்கவேண்டிய
நாளிற் சந்திர னடந்து சந்திரனடக்கவேண்டியநாளிற சூரிய
னடந்து இப்படியாக மாறுபட்டி ஒருவாரமுழுதும் நடந்தால
மரித்ததப்போவேன் அப்படியல்லாமல் கிழமை ஏழுந் தவறாம
ல திகளுநோக்கிச் செல்லுதுடன் பிராணயாமமுமாறாமல் நிக
ழந்து வருமாகிய பூயமனடரான் பிராணனுக்கழிவிலலை சிவ
புருஷததனய் வாழநதிருப்பன் அஷ்டமாசித்தியு மவனுக்குச்
சித்திக்கும் என்று. (உக)

குறிசொலமார்க்கக கூறுகின்றார்.

சித்தமுடனிரேசகதில வந்துகேட்டாற்

செப்பியவப் பொருள்களெல்லாந் தீதேயாகும்
உத்தமமாம பூரகததில் வந்துகேட்டா

ஹரைததபொரு ளத்தனையு முண்மையாகு

மெத்கியகும் பததரைகி னன்றேயாகும்

வேண்டாரை ரேசகத்தில் விளியப்பார்க்க

வைத்தமலம் வாயுநீர் கழிபோதென்னின்

மாற்றலர்தாங் கெடுவரிது மாறிலாதே.

இ-ன், சரம்பார்க்கிறவன் ரேசகஞ்செய்போதில்வந்துகேட்
டால்கேட்டகாரியஞ் சித்தியாது பூரகத்திலென்னில் நம்மை
யவன் சொல்லுகிறது முண்மையாயிருக்கும் கும்பகஞ் செய்
காலத்திலாகில் நற்காரியம் அது சித்திக்கும் மலம் சலம் வா
யுகழியும்போதானால் பகைவர்கெட்டுப்போவார்கள் நின்ன
மிதற்கு விபரம் குருமுகாந்தரத்திற் றெரிந்துக்கொள்ளவேண்
டியது உல்லாமற்றெரியாது-எறு. (௩௩)

சனி வியாழன் பகல் கூறுகின்றார்.

மாறிவளர் பக்கங்குறையும் பக்கமதி

நாடி கதிர் நாடிவளர் பொன்னேனடிற்

பேறுநீக வுண்டாகும் பிராணனிற்கும்

பின்புரைத்த காரியங்க ளெல்லாமேறாக

கூறுகின்ற சனிநாளிற் பகலிரவிற்

குலவுசரம் வலமிடத்திற் கோணதோடி

ஹமலர்ப் பொருந்திருவே சொன்னேயிந்த

ஞாலமெங்கும் புகழ்பெறவே நடக்குமென்றே.

இ-ன், வளர்பிறை வியாழத்திற்குச் சந்திரனுந் தேய்பிறை
வியாழத்திற்குச் சூரியனுந் தப்பாமல் நடந்துக்கொண்டேவந்
தால் சிறந்த பேறுண்டாகும் ஜீவன்முத்தனயத் தளர்வின்றி
வாழ்வான் இதல்லாமல் சனிக்கிழமைக்கு இரவிலும் பகலிலு
ஞ் சந்திர சூரிய சதங்கள் மாறுபாடில்லாமல் நடக்கவேண்டி
யது நடந்தால் இவ்வுலகமெங்கு மெச்சத்தக்க கீர்த்திவந்துறு
ம் மற்றும் முன்காலசரஞ்சொல்லிய கவியை நோக்கவேண்டி
யது-எறு. (௩௪)

குறிசொல்மார்க்கம் கூறுகின்றார்.

நடைப்புடையவொருவனெங்கேயென்றொருவன்கேட்கி

ஹனிவத்தி லகத்திருப்ப னன்னீர்முற்றம்

அடக்குமுழுவாகிலுள்ளார் வாயுவேற்றா
 ரம்பலமென் மலைமேற் றுயிலலாகும்
 விடப்போனான் புவிக்குநிலை நீர்க்குமீண்டான்
 வெவ்வழற்கு வருகின்றான் வெயில்காலுக்கு
 மடற்குழலா பூர்வந்தான் வானமாகில்
 வருவனொரு நாழிகையின் மாறிலானே.

இ-ள், ஒருவன்வந்து இன்னொருவன்கேயிருக்கிறானெனில் அப்போது சரம் பிறுதிவாகில் வீட்டுக்குள்ளிருக்கிறான் அப்பு வாகில் முற்றத்திலிருக்கிறான் தேயுவாகில் அக் கிராமத் தெ ல்லைக்குட்டானே யிருக்கிறான் வாயுவாகில் எல்லைக் கப்புறப் பட்டான் ஆகாயமாகில் மலையேறுகிறான் அல்லது தாங்குகி ன்றான் என்று சொல்லவேண்டியது இதுவீட புறத்தேசம் போனவனைக் குறித்தக்கேட்டபோது பூகியமைந்தில்முதலா கில் அவ் ஆரில்தானே நிலையாயிருக்கிறான் இரண்டாகில் தி ரும்பிவருகிறான் மூன்றாகில் திரும்பினவன் நில்லாமல் நடந் துவருகிறான் நான்காகில் அவனிருக்கு மூருக்குள் வந்தான் ஐந்தாகில் ஒருநாழிகைக்குள்வந்து வீடுசேர்வானென்று சொ ல்லவேண்டியது-எ-று (௩௨)

இச் சரம் மனதுடன் லயப்பட்டால் இன்னவை
 யாமெனக்கூறுகின்றார்.

மாறிவரு வாயுமனோ வலயந்தன்னின்
 மரிக்கவுயிர் சித்திரிநிக வதுதானிற்குங்
 கூறுசம யங்கூற்றார் பயமுமில்லை
 குறித்திருமண் னொன்றரைநா ழிகையாக்கொள்க
 தேறுபுனற் கொன்றேகால் வன்னிக்கொன்று
 சேவன்முக்கால் வானமரை சிறந்தநாடி
 பாருமைந்து நாழிகைக்குள் வரிநற்குன்றிற்
 பழுதுபடு முடம்பிலிது பற்றிப்பாரே.

இ-ள், இடதுபக்கத்திலும் வலதுபக்கத்திலும் ஒன்றைவிட் டொன்றை மாறிமாறி நடக்குமிச்சரமானது தேகத்தினூடே லயப்பட்டுப்போகுமேயானால் பிராணனுக் கழிவில்லை அப்படி

லயப்பட்டு நிற்கில் மனமுதலிய வந்தக்கரணங்களுக்கும் வே
லையில்லை அசைவுற்றிருப்பனவாகும் பின்புமற்றெச்சமயத்தா
ராலும் பயமில்லையமனாலும் பயமில்லை முன்சொன்னபடி இ
டதுபக்கமும் வலதுபக்கமும் மாறியோடுஞ் சரம் ஒவ்வொரு
பக்கத்தி லென்னேரந்தரித்து நடக்குமென்னில் ஐந்துநாழி
கையாம் அதிலும் பூதியங்களின்கூறுக் கெவ்வாறு பகுப்பதெ
னில் மண்ணில் ஒன்றரைநாழிகையும் நீரில் ஒன்றேகாலும்
நெருப்பில் ஒன்றும் காற்றில் முக்காலும் வெளியில் அரையும்
ஆக நிறைந்தோடும் இப்படியாகிய பூதியங்கள் கூறுகொண்
' - ஐந்துகடிகைகளும் ஒவ்வொருபக்கத்திற்குச் சரியாய்ச் சி
தையாதோடவேண்டியது இதைவிட குறைந்தாலும் வளர்ந்
தாலும் தேகாலியாம் சரம் லயப்படும்'வழி தேடவேண்டியது
தேடிப் முன்கண்ட பயனுண்டா மில்லையேல் நாலடியொன்
றுக்கு ஐந்துநாழிகையும் பூதியங்களினளவே சிதறாமல் நடப்
பிக்கவேண்டும் அதுவுமின்றெனில் தேகாலியேவரும்-எ-று.

தத்தமது வாழ்நாட்பிரமாண மறியும்படி

அயனசகற்பக கூறுகின்றார்.

பற்றினுஞ் சொன்னபடி மயனமுன்னாட்

பாலொருபோதுண்டுபரிசுத்தனாகி

மற்றைநாளுத்தரமா மயனந்தன்னின்

மாறியிடந் தனிலோடும் வவர்தெற்காகும்

பெற்றதொரு நாழிகைதானென்று துறும்

பெருவகடிகை தனிற்குறைபிற பிராணஞ்ச

முற்றொருமா நாழிகைக்கோராண்டுதாழு

முமையோநான் சொன்னகணக் குண்மைதானே.

இ-ள், சரம்பார்க்கிறவனுக்குச் சென்றநாட்கள் போக மற்
றும் நின்றநாட்கள் எவ்வளவோ என்னுங் கருத்துக்கொண்டு
பார்த்துத் தெளியுமாறு யாதெனில் அயன சரமாம்அதனைப்
பார்ப்ப தெவ்வாறெனில் தைமாதமுதற்றேதியில் உத்ராயண
காலம் ஆடிமாத முதற்றேதியில் தெஷ்யனகாலம் இவ்வா
யனகாலத்திற்கு முன்னாள்பகலில் ஒருபொழுது தன்னமுண்

தெத்துவங்களைப் பரிசுத்தமாக்கித் தேகமெலியதனால் மன
துக்கும் மற்ற வாயுவாதி கரணங்களுக்கும் வருமிடையூறின்
நிருவிதைமாதமுதற்றேதியில் பொழுதுவிடிய ஐந்துநாழிகை
யிருக்கையில் பார்க்கும்போது சரம் வரம் நிதி நட்சத்திரங்
களைத்தள்ளி இடதுபக்கத்திலுதித்து முன்கவிகளிற் சொல்லி
யபடி ஐந்துநாழிகைகளுஞ் சிதறாமல் ஒடுமதனைப் பார்க்கவே
ண்டியதுஇதுபோகஆடிமாதமுதற்றேதியில் புதேபிரகாரமா
ய்ப் பார்க்கவேண்டியது அப்போது சரம்வலதுபக்கத்திலோ
டும்அப்படியோடிய சரம் முற்கூறியவண்ணம் ஐந்துநாழிகை
களுஞ் சிதறாமலோடினால் சரம்பார்க்கிறவன் தான்செய்யும் பி
ராணயாம் வதவியினால் அன்றுதொட்டுவரும் தூறுவருஷகா
லம் வாழ்த்திருப்பான் இதுவின்று குறைந்தால் அவ்வைந்து
நாழிகையை நூற்றொருமா ஐந்தாக நூறுக்கிக்குறைந்தநாழிகை
ஒருமாவோ இரண்டுமாவோ அல்ல ததன்மேற் றொகைப்பட்
டவையோ அதற்கு ஒவ்வொரு வருஷத்தைக்கூட்டிப்பார்த்து
குறைத்த ஒவ்வொருமா நாழிகையின் பேரில் கணக்காக்கிச்
கொள்ள வேண்டியது முழுவதுமே தப்பிச் சரம் இடத்திற்கு
வலமாகவும் வலத்திற்கு இடமாகவும் ஒழில் அவனுக்குக்ஷண
கால மென்றறி - ௭-று.

(௩௪)

போசனவிதி கூறுகின்றார்.

உண்பவனுக் கப்புவிட மதிக்குவெய்ய

வுவர்த்தனகைத் தனகார்த்த லுண்கமுன்னே
பண்பயில்செவகதிர்க்கு நெய்பாஸ்புளித்தல்கன்னல்

பாகுடனே ஸோத்தரணமு லுண்ணிபார்க்க
கண்பனம வயிற்றிறகுச் சோறுபாது

நன்னீர்கால காற்றுக்காலாடல்கித்
கண்பாயினு டிகள்கத்தி பணனிதுபவ

காட்டிமலர் குட்டியிருள் கழியுங்காலே.

இ-ள். முன்கவியிற்சொல்லியபடி சரம் பார்க்கிலவன் சூரி
யகலை யியக்கிவருகிறமட்டும் போஜனமில்லாமல் மற்ற தனு
க்காக காக்கவேண்டியதில்லை -ந்திரனடக்கும்போதுஞ் சரப்
பிடலாம் எப்படியெனில் ஊ டிணமான பண்டங்களும் உப்பு

கசப்பு, காரலாகிய பண்டங்களை வைத்துக்கொண்டு தாகபானத்தை நிறுத்தி யுண்ண வேண்டியது சொல்லியபடியே சூரியனடக்கில் நெய்பால புளித்தல் தித்தித்தல் துவர்த்தலா ளிய பண்டங்களுடனே சாப்பிடலாம் தாகபானமு மப்போ தேசெய்யலாம் சந்திரனுக்கு அப்போதுகூடாதாயினும்பின்பு சூரியனடக்கில் சாப்பிடவேண்டியது இதுமாறினாலும் ஆத்திரத்தினாலும் அவாவினாலும் சூரியனுக்காககாத்திராமல் அடுத்தடுத்துசந்திரனின்றானே தின்றுகொண்டுவந்தாலுமநலியாம் ஓப்படியாகச் சாப்பிடுகிறதாயினும் அவ்வுணவு வயிற்றிற்குப் பாதிதானாகும் மிஞ்சினாலாகாதுமற்றப்பாதிக்கு சலங்காலாகவும் கொள்ளவேண்டியதுகொண்டு தசநாடிகளையும் பிராணயாம முன்னிலையில் சுத்திசெய்துஎகாக்கிற சித்தனாய்ச சரம் பார்க்கவேண்டியது - ஏ-று. (௩௫)

சரத்தை யேறவொட்டாமலும் குறையவொட்

டாமலுந் தன் வயப்படுத்திக்கொள்ளு

மார்க்கங் கூறுகின்றார்.

கால்கொண்டு கணக்கறிவார்க் கியாதுந்தப்பா

கருதரியவெல் லாமுடியுந் காண்போர்க்கெல்லா

மேல்கொண்ட புலியுடனே யப்புவன்னி

விளங்கியகால் வானமுடன் வினவுவார்க்குப்

பால்கொண்ட மொழியாளே பவனங்கட்டிப்

பற்றியவா ராதாரம் பரிசுபார்த்துச்

சால்கின்ற முதனாடி தன்னுணின்ற

தபனன்வதி செந்தழலாந் தன்மைபாரே.

இ-ள், பால்போலு மினியசொல்லையுடைய பெண்ணே சரம்பார்க்கிறவனுக்கு அனுபவ மிந்துற சொல்லியபடி வருமோ மற்றவ் விதிப்படி பிறழாது போஜனமுறைமையும் வந்தொத்துக்கொள்ளுமோ மிகினுங் குறையினும் நோய்செய்யுமோ எளிதிற்சரிப்படவராதே வராதெனில் தானெப்படிநன்கடைவன் வினவுவார்களுக்கு யெவ்வாறாய் நன்றெனவுந்தீதெனவு

௩௮௦   'ஞானசரஸ்வதாஸ்திரம்.'

மூழறிந்தெதித் தோதுவனென்று ஐயமுறவேண்டிய தில்லை
சரம்பார்ப்பான் பரம்பார்ப்பாரென்பதுபோல் சரத்தைக் க
ணக்கின்படி யறிந்துபார்க்கிறவனுக்கு யெந்த காரியமானாலு
ந் தப்பிப் போகாது அஃனைக் கண்டபேர்களுக்கும் நினைத்த
காரிய மெல்லாமுடியும் அதெப்படியெனில் பிரிதிவு அப்பு
தேயு வாயு ஆகாயமாகிய பஞ்சபூதியங்களின்கூறுகூடியவாயு
வினைப் பாழ்போகாமல் மனமறிவுடனே கட்டி ஆரங்கரத்
தினுள்ள பரிசினையறிந்து தசரூபிகளுள்ளூல் முதனூடியாகிய
பிராணகாடியினின்று மற்றங்கிருந்துதித் தோடுஞ் சந்திரன்
சூரியன் அக்கினியென்னு மிம்மூன்றினையுடைய குணங்களை
யும் பார்த்தால் கைக்கனிபோல் இலேசிற் றெரியவரும்.

சரம்பார்க்கிறவனுக்கு நன்மை தீமை மரணகால

மறியும்படி சாயபுருஷதெரிசனங் கூறுகின்றார்.

பாரிலொத்த நிலத்தகல்வரன் களங்கமற்றாற்

பத்தடிக்குள் னைந்தடியாம் பருவந்தன்னிற்

சீரியமெய் நிழல்கழுத்து கைகால்சென்னி

சிமிட்டிப்பார்த் திமையாமற் நிகழ்வான்பார்க்கிற்

கூருருவாம் பொன்கண்டாற் செல்வமவெண்ணை

காருருநோ யாறுபிறை கைகால்குன்றிற்

கங்குறையின் முப்பிறையிற்காட்டுஞ்சாவே.

இ-ள், பூமியிலே மேடுபள்ளியில்லாதயிடத்தில் ஆகாயத்தில்
மேக மறைவில்லாமல் வெயில் கரையும்போது தன்னிழல் ஐ
தடிகளைமுதல் பத்தடிக்குட்பட்டதருணத்தில்தான் அந்நிழல்
முகமாய்நின்று கைகளிரண்டையுந் தொககவிட்டி கண்களி
மையாமல் அந்நிழல்களை கழுத்து கைகள்கால்கள் இவ்வுறுப்
புகளி லொன்றைப்பார்த்து அப்படியே இமையாமல் ஆகாய
த்தைப்பார்த்தாலவ்கே அவனுருவம்தோன்றும் அவ்வுருவம்
பொன்னிறமாயிருந்தா லவனுக்குச் செல்வமவரும் வெண்மை
யெனில் பிராணபயமில்லை ஆயுள்வளரும் செம்மையாகில் ஆ
யுந்தேயும் அதற்கொருகுறையும் வரும், கருமையேல் கவி இ
துவிட அவ்வுருவில் கைகளாவது கால்களாவதுதோன்றாமலி

ருந்தால் ஆறுமாதங்களுள் மாணம் இதுவன்றித் தலையே காணாமல் கவந்தமாய்க்தோன்றில் மூன்றுமாதத்தில் மாணம்இல்லாமலுந் சந்திரனிலுமிப்படியே பார்ப்பதுமுண்டு இதனை சாயாபருஷ தெரிசனமென்றார் சொல்லுவார்கள் இச்சாயாபருஷதெரிசனத்தை விடாமல் பன்னிரண்டுவருஷம் பார்த்துக்கொண்டுவந்தால் தன்முன்னிற்கு மந்திரம் தன்னுடன் பேசும் பேசில் அதன்முகாங்கரமாய் அஷ்டமாகித்தியையும் பெறலாகும் பெருவதன்றிப் பின்னுஞ்சிலநாட்களில் அந்நிழல் ஓராளுருவமாகித் தன்னுடனே திரியும் படித்தால் தானும்படுக்கும் எழுந்தா வுடனெழும்பும் இவனுக்கு வருநன்மை தீமைகளை முன்னதாகவுணர்த்தும் இன்னமுமிப்படிப்பட்ட அநேகவற்புதங்கள் விளைக்குமென்று பெரியோர் சொல்லுவார்கள்-எ-று. (ந.உ)

மரண விலக்கணம் வில்லுருவின்

பயன்கூறுகின்றார்.

காட்டியகா னிழற்றனக்கு முன்பின்னோகக்

கடிபுனல்வாய் கொண்டகல்வான் களங்கமற்றால்
பூட்டியநீர் துன்பிறக்க வுமிழ்ந்தால்வானிற்

பொருந்தியவில் லைந்துருவாய் பொலிந்துதோன்று

மீட்டியவில் லுருவுளதே லாண்டுவாழ்வ

னிதுமுறியி லவ்வாண்டி னிறந்துபோவான்

கோட்டியவில் லுரு மறிய வணங்குகோன்றிற்

கொண்டுபோம் பிறையாறிற் குறித்துக்கூறே

இ-ள், 'வானிற் களங்கமில்லாமல் சூரியனெறிக்கையில்மாநிழல்வீட்டுத் தாழ்வாரநிழல் இப்படிப்பட்டயாதொரு நிழல் தனக்கு முன்னிருக்கச் சரம்பார்க்கிறவன் பின்னின்று வாய் நிறைய சலங்கொண்டு அந்தநிழலருகில் துகள்பறந்து அனுப்போல் பறக்க ஒரேதரமாய் உமிழ்ந்து அத்துனைப்பார்த்தால் அதி விரதிரதனுச அமைந்து வானங்களுடனே தோன்றும்தோன்றில் பார்க்கிறவனுக்கு அன்றுமுதல் ஒருவருஷமட்டுக்குஞ் சாவில்லை இல்லையே லதுவரும் வருவதிலும் அவ்வில் சிறமாரி அங்கனனே ஒரு பெண்ணுருத்தோன்றில் ஆறுமாதங்களிலுந் தவன்பன்-எ-று. (ந.அ)

சந்திர சூரியரைப் பார்க்கு மிலக்கணங்கூறுகின்றார்.

குறிகொண்ட சிறமதியங் குறைமதியந்தன்னிற்
 குலவியதோர் செப்பகலில் கோடுநெய்யைவிட்
 டெறிகின்ற மதிக்கதிரைப் பகற்கதிரைப்பார்த்தா
 வியல்வெண்மை செம்மை பொன்மை பசுமைகறுப்பெ
 னெறிகொண்ட வுயிர்வாழ்வு கெடநோய்சாத (ன்னி
 னிரைநிறையே யறியாதனிற் றெற்குமேற்கு
 மறிகின்ற வடக்குடனே கிழக்குநடுகுறைந்தால்
 லாண்டிதிக் களாறுமுன் றேன் றுகாட்பத்தழிவே

இ - ள், ஒரு செப்பகலில் பசுவின் நெய்யை யுருக்கிவிட்டு
 அதிற் பூரணசந்திரனை யல்லது அமாவாசையின்போது சூரி
 யனைப்பார்க்க்தால் அதிற்றேன்றுகிற சந்திரன் அல்லது சூரிய
 ன் வெண்மை செம்மை பொன்மை பசுமை கருமை இவ்வைந்
 தில் ஒன்றுளதாய் தோன்றும் அதில் வெண்மையேல் பிராண
 பயமில்லை செம்மையெனில் வாழ்வுண்டாம் பொன்மையாகில்
 கேடு பசுமை யானால் நோய் கருமையோ சாவுவரும் அதிலு
 ம்ப்படிச்சாகிறவனுக்குக் காலமெப்போதெனில் தென்புறவ
 ட்டங்குறைந்தால் ஒருவருடம் மேல்புரம் வட்டங் குறைந்
 தால் ஆறுமாதம், வடபுறம் மூன்றுமாதம், கீழ்புரம் ஒருமாதம்
 நடுவேதொன்னி யாயிருந்தால் பத்தாநாள் நிறைமதியம் பெள
 ரணகுறைமதியம் அமாவாசையென்றறி-க-எ-று (௩௬)

சரீரபழுதுமுதலான மரணவிலக்கணங்

கூறுகின்றார்.

அழிந்திடுங் கைகானென்றி கண்ணந்தம்மி
 லடர்ந்துடிப் புறிவறண்டு திங்களாறு
 மொழிந்ததிக்கண் மூன்றுநாள் மத்திலாவி
 முடிந்தவிடு மிதுவொழிய செவியிலோசை
 யொழிந்திடுன ளேமுகண்ணி னொளிதாணந்தா
 முரைந்தமூண் மூன்றிரண்டி லுரைவேறாறால்
 கழிந்திடுநல் லுயிரென்றுகருதியீசன்
 கழல்ணையைப் போற்றில்வினை கழிந்துபோமே.

இ-ள், கை கால் நெற்றி கன்னம் இவை அடர்ந்த துடித் தால் மரணகாலம் வந்ததென்றறிந் அதிலும் கைதுடிக்கில் ஒருவருஷம், கால் ஆறுமாதம், நெற்றிமூன்று மாதம், கன்னம் பத்துநாளென்று கொள்ளவேண்டியது இது பொழிய காத கேளாவிட்டால் எழுநாளில் மரணம் கண் பார்வைமழுங்கி னால் ஐந்துநாள், மூக்கில் கந்தம்போனால் மூன்றுநாள் வாய் குழறிப் பேசுபழிந்தால் இரண்டுநாள் இடையறிந்து கடவு ளுடைய பாதங்களை நினைத்து போற்றிசெய்தால் வினை யென்பதிராது அஃகனே கலந்துபோதலுமாகும்-எ-று.(௪௦)

உசவாநிசவாசங்களின் பயனுக்கறுகின்றார்.

போம்வாயு சீவமுள்ளேபுகுதற்சத்தி

போகில்விடப் புகிலமுதம் புகன்றவெல்லாம்

ஆம்வாயு புகிற்போகி லல்லவாகு

மடங்கில்விடந் கெடும்போகிலகலுமப்பார்

தேமேவுசத்தியிரண் டொற்றையீசன்

செவியிற்போ வார்வருவர் சரமீனமாகில்

ஒமேவுமுயிற்போகி னோயாமற்ற

துட்புகினோயாகவெய் யுரைத்தநாமே.

இ-ள், உசவாசம் நிசவாசம் அல்லது ரேசக பூரக காலபல னைச் சொல்லுமிடத்தில் உடலைவிட்டுப் போகிற வாயுவே சி வம் உட்புகுவது சத்தி சரம் வெளிப்பட்டுப் போவதெல்லாம் விடமுண்பதற்குச் சரி சரம் உட்பட்டுப் புகுவதெல்லாம் அ முதமுண் பதற்குச் சரி சரம் உள்ளேபோகும்போது ஒருவன் சொன்னது அல்லது நினைந்தகாரியம் ஆகும் வெளிகொள்ளு கையில் ஆகாது அந்தவாயு ரும்பகத் தடங்கில் உண்டவிடங் கெடுமெனச் சரி அடங்கியது நடுநாடி வழிபோகில்பாவமென் பதில்லை இதன்றியில் ஒருவன்வந்து குறிகேட்கையில் முதற் சொன்ன சொல்லின் எழுத்தை யெண்ணிப்பார்க்கில்ஒற்றை யாகில்சிவன்கூடுமென்றும் இரட்டையாகில் சத்திகூடுமென்றும் கொள்ளவேண்டியது சரம் வெளியேபோகும்போது ஒருவன் வந்து இன்னான் போவானுவெனில் போவான் வான் உட்பு க்கையில் வருவான் சரம்போகும்போது வருவானுவென்றும்

புகும்போது போவானுவென்றும் மாறுபட்டு வினவில் சரிப்
படாது போகும்போது போவானேயல்லது வாரான் புகும்
போதுவருவானேயல்லது போகான் சரம் போகும்போது
கோய் தீருமோவென்னில தீராது புகும்போது தீருமென்க

குறிசொல்லவும் பேராபுரியவு மார்க்கங்

கூறுகின்றார்.

உரைத்தொருவ னிறைவிற்போய் குறைவிலுறத்தீதாம்

உயிரில்புறத் துறைத்துரிமைபுறத்துறமததிபமாம்

கிரைத்துரிமை பகத்தினின் நிடினன்மையதாம்

கிரைமதியந் தனிலேகி நேர்ந்திமும்போர்களைத்து

சுதைத்தசெழுங் கதிர்வெட்ட வல்லவனேதோர்பன்

வாகான சந்திரனே வெல்லமாட்டான்

விரித்தகதி யனிலேகி வெங்கதிரிலவெட்ட

மேனியிலும் வடுப்படான் வெல்வானருனே.

இ-ள், குறிகேட்கவந்த ஒருவன் தன்காரியத்தைச்சொல்லி
க்கொண்டே முன்னர் பூரணத்தில் வந்தாலும் பின்னர் குனி
யத்தில் வந்துவிடுவானாகில் அக்காரியம்தீதாம்முன்பு குனியத்
தில்நின்று பின்பு பூரணத்தில் வருவானெனில் மத்திபம் இவ்
விரண்டு மாறுடாடியில்லாமல் உந்தவன் கருமாம் பூரணபக்
கத்திற்குனே யிருந்து தான் வந்த காரியத்தைச் சொல்லி
முடித்து விடுவானெனில் அக்கருமம் நன்கினதாம் என்றறிக
போர்க் குறியைச் சொல்லுமிடத்து சந்திரகலை யியங்கும்
போது சென்று குரியனியங்கும்போது களத்தினேரில் எகிரி
எப்படிப்பட்டவனானாலும் தோற்பன் இப்படியல்லாமல் சந்தி
ரனியங்கும் போது புறப்பட்டுச் சந்திரனிற்குனே போர்கல
க்கில் தோற்பன் இதுநிற்குகுரியனிற்குனே புறப்பட்டுச் அச்
சுரியனிற்குனே போரில்வெல்வதிலும் தனமே ஒருபடை
படாமல் வென்றுவருவன்-எ-று. (சஉ)

போர்வெல்லுமார்க்கவகூறுகின்றார்

வெல்லனம் நிருவர்பே ரெழுத்தினையுமெண்ணின்

மிகுத்தவெழுத் தடைய அ இ உ எ ஓ வென்னு

வல்லவெழுத் துடனே ஆ ஈ ங் ஞ ஏ —

நலந்திகழ்பா லன் குமா னரசனே விருத்தன்
சொல்லுமவர் பேரின்முத லெழுத்திலையிரெழுத்தைத்
தலங்கியவக தானத்திற் றுகளறவேகூட்டில்
எல்லெழுதற் றுனத்தி னெழுத்துடை யோன்வெல்வ
னிருவரையு மிவரர்கா மிரட்டையெழுத்தோனே

இ-ள், அ ஆ ௩ ஈ ௨ ங் ௪ எ ௪ ஞ ௧ ஐவைமுதலானது பா
லன்குறெனவும் இரண்டாவது குமாரன் கூறெனவும், மூன்
றாவது அரசன்கூறெனவும், மற்றவிரண்டும்விருத்தன் கூறெ
னவும் கொள்ள வேண்டியது இதில் சண்டைக்காரனுடைய
பேரில் முதலெழுத்தைப் பார்க்கும்போது ஆ வொளியே லா
வுடனையும், ஈ யொளியே லீயுடனையும், ங் வொளியே லூ
வுடனையும், எ யொளியே லேயுடனையும், ஞவொளியே
லோவுடனையும் கூட்டிக்கொண்டு அவர்களை ௩வ்வெழுத்
துக்களின்படி பாலன் குமாரன் அரசன் விருத்தனுக்கி பால
ன் குமாரனையும் அரசனையும் வெவ்வா னெனவும் விருத்தன்
மற்றவர்களால் படுவானெனவுஞ் சொல்ல வேண்டியது அதி
லும் எ ஏ ஒ ஞ விருத்தன்கூறு னுவ்விரண் டெழுத்துக்களைக்
கொண்டவன் அவர்களாற்படுவான்-எ-று. (சந்.)

கருப்பக்குறியின் முறை கூறுகின்றார்.

இரட்டையா முடியத்திற் கேட்டபின்னை
யினியபூ ரணத்திலாண்குனியத்தினுற்பெண்ணும்
மருக்குழலா ளிடத்தியிறை விடியற்கால
மகிணன்வலத் துயிரதனால் வாககநட்பாந்
தரிக்குநிலம் புதன்வெய்யோ னப்புமந்தன்
சந்திரன்நீ விபாழஞ்சேய் தன்காஸ்வெள்ளி
நெருக்கியவம் பரங்குதவ கிழமைந்த
நெறிநிந்தி னன்மைமிக நிகழுந்தானே.

இ-ள், முன்சொன்ன கருப்பக்குறிகளுமல்லாம விதுவு
மொன்றெனக்காண்க யாதெனில உபயசரகன் நடக்கும்
போது கேட்கப்பெற்ற பின்னை இரட்டைபேறெனலாம் என்ப

பக்கமாயிருக்கினும் பூரணபக்தம் ஆண் குணியபக்தம் பெண் ஆனாலும் மேற்கவிகளிற் சொல்லியபயன் றானாகுமெனக்கொள்க இதுநிற்க வைகறைப்பொழிதில் மனைவிக்குச் சரம் இடதுபக்கத்தில் நடந்து பெண்ணுக்கு வலத்தில்நடந்தால் அதை அம்மகிணன் அவ்வலச்சரததாற்றாணே வாங்கி யுட்கொள்ளுமப்பியாசஞ் செய்துக்கொண்டிருவானெனில் மனைவியிவன் வயமாவாள் பிறன்முகநோக்குங்கருத்து விழையாள் அப்படி வாங்குவது பன்னிரண்டுதரம் வாங்கி யுட்கொள்ளவென்றுஞ் சொல்லுவார்கள் அல்லாஹும் வாரசரநகன் எந்தெந்தபூதியங்களி லுதிக்கவேண்டுமெனில் புதன் பிருதியில்ஞாயிறு அப்பில், சனியுந் திங்களும் தேயுவில், வியாழமுஞ் செவ்வாயும் வாயுவில், வெள்ளி ஆகாயத்தி லுதிக்கவேண்டியது உதிக்கில் அவ் வாரஞ் சரியாய்நடந்து அதனால் வரும் நன்மைகள் மிகுபலனைவினை க்கும்-எ-று (சச)

இன்னதற்கு மூல மின்னதென்றங் கூறுகின்றார்.

நிகழ்புவிக்கு மூலநீர் வாயுசேவ

நெரிதாது கனல்வீண்ணு நினைக்குங்காலை

புகழுடனே பூதத்திற் குளதேசொல்க

பொருவின்சர ராசுவெய்யோன் புதுவெண்டிங்கள்
மகிழ்கொள்திர ராசியா முபயராசி

மறங்கினருஞ் சுழிமுனையாம் வாரந்தோறும்

பகுதல்படர் துயிர்பலிக்கு நிலைமைதன்னைப்

பங்கயவா தனத்திருந்து பரிந்துபாரே

இ-ள், பிருதிவிற்கு மூலம் அ வா சேவன் ௧ ஆ தாதுஇப்படி நிரைநரையே ஒன்றுக்கொன்று ஆதாரமாய்வரும் அவைகளை வினங்க விவ்நனம் விபரமாய்ச் சொல்லவில்லையாயினும் இதனையும் சர ராசியெனப்பட்ட குரியனையும் திர ராசியாகிய சந்திரனையும் உபயராசியாகிய சுழிமுனையையும் மற்றவற்றின் பயன் முதலிய கூறுபாட்டையும்பங்கயாதனத்திலிருந்து பரிவுற்று சிவயோகஞ்செய்தாலல்லது நன்குணர்தலரிது உயிர் பாழ்போகாது சேவன்முத்தனாதலுக்கு அது மார்க்கம் இல்லையேல் அவம்போகுமென்றறி-எ-று. (சக)

மூன்றுநாடிகளின் முறைமை கூறுகின்றார்.

பாதரினைக் கதிர்மதிச்சுன் வாழ்வுகேடு
பண்டைநிலை யிம்மூன்றும் பரிந்துகேட்கில்
மேரடருஞ் செல்வம்வரும் வெய்யோனாகில்
வெண்மதியங் கேடாகும் விரைந்துவாயு
தீரமிகு சுழிமுனைகா னாகில்முன்பிற்
சிறுகாலம் பெருகாதுதேவரானோர்
போரருகில் வருமெனினு மதியில்வாரார்
பொங்கியசெங் கதிர்வருவர்புகன்றோனாமே.

இ-ள், நாபசொன்ன இச்சுரநூலைப் பரிவடன் பார்ப்பா
யாக ரூரியன் சந்திரன் சுழிமுனையென்னு மிம்மூன்று நாடிக
ளுள்ளும்வாழ்வு கேடுநிலைமை யென்கிற மூன்றுசுருமநிதான
ப்பலன்களைக் கேட்குமிடத்தில் ரூரியனாகில் நன்மையையும்
பிருந்த செல்வத்தையு மடைவார்கள் சந்திரனாகில் கேடுமுத
லிய சுன்னியக்குறைவாகும் சுழிமுனையாகில் முன்புள்ளபடி
எராமல் குறைபாமல் நிறைவாகும் அன்றியுந் தேவாதிதேவர்
களே வசிகரப்பட்டவனாகிலும் ஜெயஜெயத்தின் முன்னிலை
யில் வருவோமென்றுறுதியாகச் சொல்லினுஞ் சந்திரனைய
திகமாக வியங்கிடில் வாரார் ரூரியனே யதிகப்படில் வருவா
ரென்று காண்க-எ-று, (சக)

இதுவுமது உபசாந்தங்கூறுகின்றார்.

நாமுறைத்த தொகையளவுஞ் ரூரியனோடாம
னன்மதிய மேல்வாயு நடக்குமாகிற்
நுமினை த்தல் கிளையினை த்தல் பொருள்கேடாதல்
சாகுவருண்டாதலிவை தப்பதாகும்
போமிடத்தின் மதியாகின் மருந்தைப்போக்கிப்
பொருத்தமடியிரட்டித்துப் போகநன்றாந்
தேமெருவு கதிராகி னுயிருள்வாங்கித்
திகழும்வலக் காலேற்றிச் செய்கநன்றே

இ-ள், முன்சொன்னபடி சந்திரனே யதிகமாய் நடந்தால்
நமக்குகேடுவருவதல்லாமலும் பந்துக்களுக்குஅதுவே வாரும்

சத்துருக்கள் தோன்றிவருவதாகப்போது சந்திரனிற்போகவேண்மிய காரியமல்லாத காரியார்த்தமாய்ப் போகும் போது சந்திரநடந்தால் சரக்கைகளெவெளிவிட்டு அப்பக்கக்காலையே இரண்டுமன்றடி முந்திவைத்துக்கொண்டு போகவேண்டியது சூரியனிற்போகவேண்டிய காரியமல்லாத காரியார்த்தமாய்ப் போகும் போது சூரிய நடந்தால் அச் சரத்தையேற வுள்ளே வாங்கி அவ்வலதகாலையுன்னிட்டுக்கொண்டு போகவேண்டியது அப்படிப்போகில் போங்காரியம் நன்று-எ-று. (சஎ)

சந்திரகலையில் நடக்கும் பூதியங்களைக்

கூறுகின்றார்

செல்லுமதி தனிலேரி சஞ்சரித்திடவவாய்வு
சிவாலயநக ணதிமகிற்செய் காலில்லகட்ட
நல்லமுடி சூட்டல்துடி புகுதல்போக்கும்
நயந்துமரம் வைத்தனன்று நளிரீதன்னி
லொல்லையுறம் வரவுகளுஞ் சோலைவைக்க
வழுவிரைக்க மணமுளதே லவக்கவாகு
நல்லழலிற் நீப்பினியாக 'காற்றிலானை
நற்பரிசே ரொட்டாங்க னாவாயோட்டே.

இ-ள், சந்திரகலையில் பிருகிவநடந்தால் சிவாலயம் மதில், வீடுகட்டல், குடிபுகுதல், போக்கு, சாந்திகழித்தல், மரம்வைத்தல் இவை நன்றும் அப்புவாகில் குளமுதலிய வெடுத்தல், சோலைவைத்தல், நிலத்தை உழுதல், விரைக்குதல், விவாகஞ் செய்தல் நன்றும் தேயுவாகில் பிணிதீர்த்தகலாம் வாயுவாகில் குதிரை முதலிய தேர் கப்பல் ஓட்டலாம்-எ-று. (சஅ)

ஓட்டியவா னத்திற்செபிக்க விற்போர்செய்ய
வுள்ளபின் கலைக்குமொக்கு மீதேசொல்க
நாட்டமதி வெயிற்ககிரோ னறிக்கிலந்த
நாடிகளிற் பூரணச்சேர் னன்றேயாகும்
மீட்டுதிசை பிடித்தவைகள் செயல்களாண்பெண்
னியங்கிடலுஞ் சூனிய பூரணமெழுத்தும்

வாட்டமற மதித்தெண்ணி நிருமித்தற்கு
வல்லவனே சரம்பார்க்க வல்லனென்றே.

இ-ள், ஆகாயத்தில் மந்திபஞ்செபிக்க விற்போர்செய்ய நன்று இது சூரியகலக்குமொக்கும் இது நிறகச சந்திரன்றிசையானாலும் அல்லது சந்திரனையானாலும் சூரியனையானாலும் வந்தவன் பூரணபட்சத்தினின்றால் அவன் வந்தகாரியம் நன்றும் இது போகதிசை ஆண்பெண்குணியம் பூரணம் எழுத்து இவைமுதலாய்ச் சொல்லப்பட்ட பூச சரநூலினுள் துட்பப் பொருளைக்கண்டு இதுஇன்னதென்றும் அது இன்னதென்றிருமிக்கவல்லவன் சரம்பார்க்கவல்லவன் அல்லாதவன் னல்லாதவனென்றறித-எ-று. (௪௯)

சரம்பார்ப்போனியலபு

நன்றான மறைவல்லோர் குலமானுலென
முமுரைத்த சரநூலி னடைதப்பாம
லென்றரும் பார்ப்பவரே பூமிதேவ
ரிசைந்தமா னிடப்பிறப்பி னின்பகுகொள்வார
குன்றாத மாபறவை யெரும்புதாரும்
கொடிமுருந்தி னளவறிந்து கொண்டுவாழ்ந்து
பொன்றாத தெய்வீகம் பொருந்துவார்கள்
புகுதுவார் புன்பிறப்பிற் புகலாதாரே.

இ-ள், நல்ல பிராமணகுலத்தவராய்ப் பிறந்தாலு மென்றும் அல்ல திழிந்தகுலத்தராய்ப் பிறந்துமென்றும் இச் சரநூலு ணர்ந்து இதனடைதப்பாமல பார்ப்பவரே பிராமணராவர் சராசரங்களினுடைய தன்மைகளை யறிந்தவராக இப் பூமியின் கண் இவரே தேவரென யாவராலும் பூசிக்கப்பட்டு வாழ்ந்து பரம்பொருளிற் சாயுச்சமடைவர் பார்க்கமாட்டாதவர் இழிந்தகுலத்தினராய்ப் புன்பிறப்பிற் பிறந்துக்கொண்டிருப்பார்கள்-எ-று. (௫௦)

புன்பிறப்பிற் பிறக்கினுஞ் சற்குரு முகத்தார்
பொருத்தியயிச் சரநூலைப் புகலக்கேட்டு

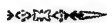
நன்குணர்ந்து நெறிநடப்போன் யாவரேனு
 நாமவனென் றிரண்டில்லை நல்லாகேட்கின்
 மின்பிறக்குஞ் செந்தழலை யடுத்தவெல்லா
 மிக்கதழல் வடிவான விதமேபோலத்
 தன்பிறப்பி லினிபிறவான் வசமேசாகான்
 சடைமேனா மணிந்தசந் திரனெப்பானே.

இ-ள், இழிந்தகுலத்திற் பிறந்தவனானவன் குருமுகாந்தர
 மா யிச் சரநூலை சொல்லக்கேட்டு இதனையுணர்ந்து இவ்வழி
 நடப்பவன் யாவனானவன் அவன் யாமேயாவன் வேற்றுமையி
 ல்லை நெருப்பு தன்னை யடைந்தவற்றையுந் தன்னுருவாக்கிக்
 கொள்ளு மியல்புபோல அவன்யாமேயாவன் அவமாய்ப் பிற
 ந்திறவான் இன்னம் விசேஷமாய்ச் சொல்லுமளவில் சடா
 பாரத்தில் நா மணிந்திரானின்ற சந்திரன்போன்ற என் மு
 டிமேல் வீற்றிருப்பான்-எ-று. (௫௧)

ஞானசரநூல்சாஸ்திரம் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

வ ர ன ந த போ த ம்.

கா ப் பு.

வெண்பா.

சிவானந்தபோதமாஞ் சித்திமுத்திதந்து
பவானந்த மானவினை பாழாம்—நவானந்த
நசனேதானாகு மென்வடிவுத்தாளிணையைப்
பாசமுடன் றொழுவார் பார். (க)

அயாகரான் போதஞ் சிவசந்தானசொல்
தயாபரியென் றாய்வடிவந் தானும்—செயாவெனவே
பொய்யாலினாயகனும் பொற்குருவாஞ்சண்முகனும்
அய்யாவு மென்னுள்ளே யாம். (உ)

முத்திபெறுமென்னெஞ்சு மூர்க்கருடேனையிணங்கி
சித்தந்ததும்பிச் சிதறாமன்—முத்தனும்
பட்டினத்தார் சாட்சிப் பகுத்தறி தலிந்நூலைத்
தொட்டவர்க்கு முண்டாஞ் சுகம். (ங)

பணியறுத்தகாகப் பாபோகங்கொண்டு
துணிவுறுத்தநெஞ்சுக்குச் சொல்லின்—அணியாய்
படபடென்னும்வெஞ்சம் பகருசிவானந்தத்
திடமுறுவார் தானே சிவம். (ச)

சிற்காதனமுடைய செல்வவடியார்கள்
தங்க ற்சிரமேற் றறித்திட்டேன்—பொன்கால்
஁ற்றிப்புசுழந்தன்பா லிந்நூலென்புன்கவியால்
சாற்றத் துணிந்தேன் சரம். (ஞ)

நூ ற் ய ய ன்.

விருத்தம்.

அறிவதனை மனங்கேட்கச் சிவானந்த போதத்தை யறிய
நன்றாய், நெறியுடையமுத்தர்கன்தன் திருவடியிற்பணியவரு
ள் நிலைக்கக்காட்டிக், குறியுடனையனுபவித்து வழியடைந்து
கதிபெறவே கூறவென்றும், பிரிவறவேவாழ்ந்துசிவப் பேரா
னந்தம்பெருகப் பேசுமிந்துல். (சு)

நிறைந்தபரி பூரணமாய் நிற்குணமாய் நிர்மலமாய்நித்த
நூகித், துறந்தமனத்துடையோர்க்குந் துரியனுமாயதீதனுமா
ய்ச்சேரதியாகிக், கறந்தமுலைப்பாலாகிப் பாலிலுள்ள, ருசிகா
ட்டுங்கர்த்தநூகிச், சிறந்தகுருமாணிக்க சுவாமிகளை யெம்முள்
க்கிற் றொருகல் செய்வாம். (ஏ)

சமயாசாரியர் மூவர் துதி.

இசைக்குருகிப்பாரந்தரனை யெழுந்தருளியேண்டியதோ
ரின்பந்தந்து, இசைக்குளவரயெதிர்த்தவனா முதித்திடாச்சிவ
சமய மேலாய்ச்செய்து; இசைக்குளவோபுகழ்ந்தேத்தச் சிவா
கயத்திற் றேவாரஞ் சிறக்கவோகிழ், பசைக்கருதியருள்பெ
ருகி மூவரினை மலரடியிற்பணிகினை தேனே. (அ)

பஜவண்ணர் அல்லமாப் பிரபு துதி.

பத்திநிலைதவறாமற் கிருபையுமே வழுவாமற் பாரின்மீ
தே, புத்திசிவகணேசருக்குப் போதமுற்றுப்பூசைசெய் துகந்
துஞானத், துததுவமேபுணர்ந்துசிவந் தானாகும்பஜவண்ணர்
சாட்சாத்கார, முத்திதருமல்லமாப் பிரமீச்சிருவர்தான் முடி
கொள்வாமே. (க)

மருத்துமலைதேஜிகர் துதி.

பன்னுமறை சாத்திரங்க ளாகமங்கள் விரிந்ததூற் பலத்
திற்சென்றே, புன்னுகின்றமனத்தாலே பிறப்பிறப்பாம் கோ
ய்ப்பலவற் றுற்றிடாமற், பொன்னுடைய வம்பலவர் கழற்பணி

பச்சிந்தையற்றுப் பூஜைசெய்ய, வென்னதென்றேயெனையா
ண்ட மருத்துமலைத் தேசிகன்றாளிறைஞ்சுவோமே. (௧௦)

நூல்.

அறிவிற்கும் மனதிற்கும் * வாக்குவாதம்.

கூறுதல்.

ஆனநெஞ்சமே யிமைபொழுதாகிலு மலைவறுத்திருந்தா
யோ, போனாளிலே நடந்ததுமிருந்ததும் புதுமைகளறியா
யோ, ஈனமாகிய கவலையைக்கி யைம்பொறியினிலிணக்கா
மல், தானமொத்துநான் சொன்மொழிகேட்டுகீ சரியென்று
மகிழ்வாயே. (௧)

மனங் கேட்குதல்.

(அவதாரிகை.) ஏதேது விபரீதமாக யிருக்கிறதுஇமைப்
பொழுதாகிலும் பிரியாமலிருந்த நீஇப்போதென்னை அன்னி
யமாகக்குறித்து சொற்படி கேட்கச்சொன்னதும் சந்தோஷ
மாயிற்று ஆகிலும் உதவியான காரியமாக விருப்பிற் கேட்க
வேண்டுந்தானே ஆதலாற்சொல்கலென்று மனங்கேட்க வறி
வுகூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

முத்துபெறுமழகான நெஞ்சகமேபணியறுத்தன்மொழியக்
கேணீ, சத்துசித்தானந்த பராபரமேகெனியென்றுஞ்சார்ந்தி
டாமன், முத்தர்களுமோதிவைத்த நூலதனையாராய்ந்து மு
னைந்திடாமற், பத்திரிலைநில்லாமற் சிந்தனையுமோயாமற் பா
ர்ப்பதென்னே. (௨)

(அ - கை.) இளையாத்தா பரததைச் சர்வவில்லையெனவு
ம், நூலிடுப்பொருளையறிந்து முனைகொள்ளவில்லையெனவு
ம், பத்திரிலையி னிற்கவில்லையெனவும், சிந்தனைகளை யறுக்க
வில்லையெனவும், சொல்கின்றனைவற்றை எக்காலத்தினுமி
யா னறியாதவனாக விருக்கிறேன்இஃ தந்தர்க்கப்பாணையா.

* பாக்கள் அறிவு செல்லாது, வசனங்கள் மனதுசொல்வது.

சிவானந்தபோதம்.

க விருக்கின்றது மாடு, மக்கள், பெண்டிர், சுற்றம், வாணுள் முதலியனவே பொருளென் றுன்னியிருந்த வெனக்கிப்போ துதிடென்று நான்குவகையிற்சீந்திக்கச்சொன்னீர் ஸ்பஸ்ட மாகப்புலப்படுமாறு புகல்கவென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

மாடுமக்களுஞ் சுற்றமும்பெண்டிரு மாளிகையுடன் வாழ்வம், நாடுராச்சிய மாண்டிடும்புகழ்ச்சியு நம்மதென்றேதே கத்தி, னாடுசென்றுநீ யெனதுடலியானென வழன்றலுத்தி னெஞ்சே, வீடுவிட்டியி ரேகிடும்போதினில் வினைவழிதழைந்தாயே. (௩)

மனங்கேட்டுதல்.

(அ-கை.) தேகத்தினுள்ளே புகுந்த மாடு, மக்கள், சுற்றம், பெண்டிர், உயர்வாழ்வ, தேசாதிபத்தியப்புகழ்ச்சி முதலியவை சதமென்றும், தேகம் நான் என்றும் பாராட்டி உழலுகிறாயென்றும், முடிவுகாலத்தில் வினைவழியிலே உயிரை நுழைக்கிறாயென்றுஞ் சொல்லுகிறாய் நீ இதுகாறும் கூட்டிருந்தையா இல்லையா இதுகாறும் நீதும் புகலாதிருந்தவாறென்றே? இப்போது இவ்வனஞ் சொல்லித் தற்குக்கண்ணமென்றே? என்பதனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

கேண்டெஞ்சமே யுன்னிடவயற்றிலே கிடந்துலைந் தனமின்னாள், வீணிலேபலசென்னமுமெடுத்ததின் மெலிந்திடுமப்போது, ஊணிலேனென யானறியாமலே யுத்தமர்நோக்கத்தாற், காணுமிப்படி மானிடதேகமுக கண்டதுமறிவாயே. (௪)

மனங் தேட்டுதல்.

(அ-கை.) அனேகந் திரேகத்திற் பிறத்துபிறந்திற்க்கின்றதாகவுஞ் சொன்னீர், அவற்றுள் மானிடதிரேக மருமையாக பெரியோர் கிருபாநோக்கத்தாற் கிடைத்ததாகவுஞ் சொன்னீர் அது தெரியும்படிக்குச் சொல்லுமென மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

வேறு.

நாலுவகை யோனியிலு மெழுவகையின் றோற்றத்துள்ளி
னமாக, மேலுகந்தமானிடந்தா னெடுப்பதுவே யருமையாய்
மெய்யனாகி, பாலுபோன் மனமுடைத்தாய் புண்ணியமேயிகு
ந்துபவன ழீழாய்த்தளளி, நூலுணர்வ தருமைநெஞ்சே யிருவி
னையிலொருவினையை நொறுக்கித்தானே. (௫)

மனங் கேட்டுதல்.

(அ-கை.) ஆனால் மானிடதேகமெடுப்ப தருமையென்று
சொன்னீர் அதிலும் மெய்யனாகிக் கள்ளமற்று பாவம்போக்கி
புண்ணியமிருந்து நூலுணர்வ தருமை யென்றன காட்டிகிறீர்
அப்படியானால் மானிடதேகத்திலேதானே பலவிதமா யரு
மையாகியதேக முண்டோ வென்று மனங்கேட்க அறிவுகூறு

அறிவு கூறுதல்.

மனிதரிலும் பறவையுண்டு விலங்குண்டிகல்லுண்டு மரமு
முண்டு, மனிதரிலுநீர்வாழுஞ் சூதியுண்டு அநேககுலமனிதரு
ண்டு, மனிதரிலுமனிதருண்டு ஞானவருமனிதராய் வருவது
ண்டு, மனிதரிலேபிறப்பறுக்க வந்ததேயருமையென வகுத்தா
ர்முன்னோர். (௬)

மனங் கேட்டுதல்.

(அ-கை.) ஆனால் தேகமெடுப்பது எவ்விதம்? வினையென்
பது ஒன்றோ? இரண்டோ? இதில்சகாயவினையெது வினைவ
ழியாய் தேகமெடுக்கிறது யாராலேயென்று மனங்கேட்க அ
றிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

எழுவகையின்றோற்றமாய்க் கடந்தோறும் பலவிதமாயி
ன்பமுற்றே, பழுதறவேதேகம்வரும் பேய்மனமேன்செய்த ப
ண்பினாலே, உழிதருமிக் காலத்துமொழியாம விருவினையாலு
கந்துகிற்கும், சுழிதருமிக் விருவினையிலொருவினையை நோக்
குவதுகடினத்தானே. (௭)

மனங்கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனால் என்னாலே வினையுண்டாகிற தென்றும் வினையினாலே தேகமெடுக்கிறதென்றும் சொன்னீர் வினைவழியாய்ப் பலயோனிகள்தோறும் எப்படிப்புகுந் துஜனனமரணமுண்டாகிறதென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

வேறு.

மனவாக்குக்காயத்தான் மருவுஞ்செய்கை

மலர்மணம்போலுறுஜன்ம மயக்கத்தாலே

இனமாக்கும்பிறவியினி விழுத்துக்கொண்டே

யெத்தனையோஜன்மத்தி லிறக்கச்செய்யும்

தனவாக்காய்பிரம்மாவுஞ் சிருஷ்டிசெய்ய

தான்றானேவளர்ந்தித்தத் தாணிமீதே

இனமாக்குவெம்பாசந் தன்னிற்சித்தி

யிறந்தார்கள்பிறந்தார்க ளின்னம்கெஞ்சே.

(அ)

மனங் கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனால் பிறந்தாந் பிறந்தாலும் வேதாகம சாத்திரச்சொற்படி நடந்தால் தேவேந்திரபதவி பிரீம்மபட்டமுதலானது மடையலாமென்று சொல்லுகிறார்களே அதுசுகமல்லவோவென்று மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

வேறு.

முத்தஜன்மமாம் புண்ணியமிருந்திடின் முக்கியமுண்டாகும், பித்தஜன்மமாம் பாவமேமிருந்திடிற்பெரியதோர்துயராகும், அந்தரொண்டையு மறுத்திடிலொளிதருமரண்கழற்றுணையாகும், பந்தமானதோர்புராணங்கள்வேதங்கள்படைக்கதை யறிவாயே.

(க)

மனங் கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனால் மும்மூர்த்திகள் பட்டமாயிருந்தாலும், தேவேந்திரபுகழ்ச்சி பெற்றாலும் பின்னும் பூலோகத்திலே பிறப்ப துண்டோவென்று மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

வாமுமாலய னுருத்திரனிந்திரன் வானவறுனாலும் சூழு
மாயுதம் பிரளயந்தன்னிலுஞ் சுகமுடன் வாழ்ந்தாலும், தாமு
மானதொல் லுலகில்வந்துறுவர்கள் கரணியோர் புகழ்ந்தே
ற்ற, வீழும்நெஞ்சமெ யரனடிசேர்ந்திடில் வினைக்குழிவிழந்
தாயே, (௮)

மனங் கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனால் வேதாகமபுராண சாஸ்திரங்களுண்டா
க்கிவைத்ததார்? அவற்றாலே என்னபிரயோஜனமென்று மன
ங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

நரஜென்மத்தையெடுத்துப் பவத்தினில்நழுகிடா திவ்வ
ண்ணமே திரமதாகவே யீசனுத்தரவினாற் செய்பவர் புண்ணி
யமென்றே, வரமுடைத்தநல் வியாசருஞ்செய்தனர் வழங்கிடு
மதனாலே, பாவடியை யுறுமுத்தர்க ளிருவினைப் பற்றறப்பார்
த்தாரே. (௯)

மனங் கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனால் ஒருவர்செய்கிற பாவபுண்ணியமொருவ
ருக்கு உண்டென்கிறது எவ்விதமென்று மனங்கேட்க அறிவு

அறிவுகூறுதல்.

வேறு.

ஒருவர்செய்த பாவபுண்ணிய மொருவர்க்
குண்டென்று சொல்லுகின்ற ஆமைநெஞ்சே
தருகுவ ரவருயிர்க்குத் துணையார்சொல்வாய்
தந்தைதாய் பெண்டிபிள்ளை துணையுமாமோ
வருகும்பத் வியாதிகளும்வினைதானல்லோ
மக்கள்பெண்டு தந்தைதாய் வாங்கிக்கொண்டு
திருகுவவர் பிண்டொருவர்க் கீந்ததுண்டோ
திருஷ்டார்த்தம் கண்டுநீ தெளிந்திடாயே. (௧௦)

மனங்கேட்குதல்.

(அ-கை.) அப்படியானால் புராணங்களிலே ஒருவர் செய்த பாவபுண்ணியம் மற்றொருவருக்குண்டென்று பொய்சொல்ல வேண்டிய தென்னவென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

பாசபந்தமானதொரு மூடர்க்கிந்தப்
பற்றுதலை வையாட்டால் நம்பமாட்டார்
ஆசைகொண்டு செய்யார்கள் விகாதஞ்செய்வார்
அதனாலே பொருத்தம்வைத்துச் சொன்னதல்லால்
நேசமிதுபோலவே பகைத்தார்பாரு
நீங்கினால்வேறுகெதி நிலத்தோர்க்குண்டோ
மோசமிதுபோலத் தெஞ்சேகேளு
முனைந்தவர்க்குச் செய்தபலன் முடியுந்தர்னே. (௧௩)

மனங்கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனால் ஒருவர்க்கொருவர் நன்மை தன்மைக் கூட்டுறவில்லையே! அப்படியிருக்க ஒரு குடும்பத்திலே பந்து ஜனங்களில் தாங்கள் ஒன்றுக்கொன்று பிறவற்றிற்கிடங்கொடாமல் உள்ளுக்குள்ளே அனேக விகற்பத்தோடு மனம்பேதித்துவாழ்கின்றார்களே எந்தபற்றுதலைக்கொண்டு ஒன்றுபோலிருக்கிறார்களென்று மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

பற்றுதல்.

பெண்ணுலும் பொன்னுலும் பூமியாலும் -
பெருக்கவே யிச்சைகொண்டொன்றுக்கொன்று
தின்னார்க ளுறவாடிச் செத்தாரல்லாற்,
சேர்ந்துமன மொன்றுகிச் சிறந்திட்டாரோ
கண்ணாலே பார்த்துநீ சுதங்கண்டாயே
கவலைக்கே யானாகிக் கருத்திழந்துப்
புண்ணுகிப் பிறப்பிறப்பிற் புகுந்திட்டாய்நீ
பூமலர்த்தா டெனையென்று புகழ்வாய்கெஞ்சே, (௧௪)

மனங் கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனால் வினைவழியேயுயிர் இத்தேசகத்தைவிட்
 டிணிமேற் தேசமெடுக்கிற தெந்ததேசமோ வதைத் தெரியும்
 படியும் இத்தேசத்தை விடும்போது யாதொரு குறிகளுண்
 டோவென்றும் மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

வெண்பா.

தேகந்தனிற்பொறியுஞ் சீராம்புலன்கரணம்
 ஆகத்துறக்குமப்போ தந்நேரம் — போகமது
 எவ்விடத்துச்சென்றதோ யேற்குங்கடவடிவம்
 அய்விடத்தை நன்றா யறி. (கடு)

மனங் கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனால் வினைப்பயனுமறிந்தேன் இந்த அருமை
 யாகிய மானிடதேகம் வந்ததுமறிந்தேன் வேதாகமபுராண
 சாஸ்திரங்களது கட்டுப்பாடு மறிந்தேன் பிறப்பிறப்பென்கிற
 விவரமுமறிந்தேன் வினைவழியே தேசமெடுக்கிற தென்னும்
 விவரத்தையும் என்னால் வினையுண்டாகிற தென்பதையு மறி
 ந்தேன், ஒருவர்க்கொருவர் நன்மை தீமை உதவியில்லையென்
 பதுமறிந்தேன், ஒருகும்பத்திலே பலஜனங்களொன்றுபோ
 ட்கூடி வாழ்கிறபுத்தத்தையுமறிந்தேன், எல்லா முள்ளபடி ஒத்
 துக்கொண்டேன் அரனது திருவடிநிழலை யடைகிறதே சுக
 மென்று ஆசைகொண்டேன் இத்தனைநாளாக வெண்ணை நம்
 பியிருந்த குடும்பத்தா ரெல்லாம் இளமைகளாக விருக்கிற
 படியினாலே யவர்களைவிட்டுவிட்டால் வேறுகெதியின்றி அவர்
 கள் வருந்துவாராதலா லவர்கள்பக்குவகால பரியந்தமிருந்து
 காக்கவேண்டுமென்று பரிதாபப்படுகின்றமையா லதற்கொரு
 வயணஞ்சொல்கவென்று மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

விருத்தம்.

அவறெல்லா மிருக்கவிப்போ துன்னையேம
 னழைத்துவிடி லியாதுசெய்வா யழகுசெஞ்சே

யிவர்களுக்குப் பிழைக்கும்வகைத் திரும்பிவந்தே
யேதுவாய் முடிப்பதுண்டோ வெண்ணிப்பாரு
தவறிக் கடம்விட்டுப் போகும்போது

தான்கூட மாண்டாரோ பிழைப்பில்லாமல்
அவரவர்க்குச் சிவன்றினையென் மெண்ணிடாம
லையத்தாலிப்படியே யலைவுற்றாயே. (௧௬)

மனங் கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனாலறியலானேன் இனிமேற் பாசபந்தத்தி
ல் வீழ்வேனோ? திருவடியை யடையாம லிருப்பேனோ! ஆ
னாலின்னுங் கொஞ்சகாலம் பொருத்துதான் திருவடியைடை
வதற் கேதுபண்ணிக்கொள்ளக்கூடாதோ; இப்போதுதானே
துணிந்துக்கொள்ள வேணுமோவென்று மனங்கேட்க அறிவு
கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

காயமானவாக்குதான் றளர்தபோது
கருத்தழிந்து வறுதியற்றுப்பாசமீறி
கேயமந்தமாய்கையினிற் புற்றிக்கொண்டால்,
நெற்றிக்கண்படைத்தவர்தா னிலைப்பிப்பாரோ
மாயமனமேயிந்தக் ஞாயுந்தீந்னும்
வல்லமையோவெத்தனைநாள் வாழுமோசொல்
காயமதுநிலையல்ல வென்றுமூண்டுநீர்
கண்ணினொளி மீழ்க்குமூன்னேகதியுற்றாரே. (௧௭)

மனங் கேட்குதல்.

(அ-கை.) அப்படியானும் சாலவு மச்சங்கொண்டேன்
இனி திருவடியடைதற்குப் போந்தவழி சொல்லென்று மன
ங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

வெண்பா.

மூந்திப்பரிபூரணமாய் முத்தியடைந்தவர்கள்
சுந்தைமகிழ்ந்தோதுஞ் சிவநிலை — யுத்தியுத்தி
புரந்தத்திறிசுந்தியுய் பகுத்துப்பகுத்துநெஞ்சே
சேர்த்தறிநீ யென்வசத்திற் செல்.

சிவானந்தபோதம்.

மனம் கேட்குதல்.

(அ-கை.) அப்படியே சொல்லுகிற சில நூல்களைப் பார்த்ததேன் திருவள்ளுவநாயனார் மூப்பால்வைத்துக் குறள் சொன்னதிலே “துறந்தார்க்குந் துறவாதவர்க்கு மிறந்தார்க்கு மில்வாழ்வா னென்பான் றுணை” என்று சொற்றன ரஃ தென்னகாலென மனம் வினாவ வவற்றிற கறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

விருத்தம்.

யாவரிருக்குநிலையதனை யவாககேயதனினிலையமா மூவாமுதலாம், ரிஷியோர்க்கு முமுககத்திறந்தோர் காமியர்க்குந், தேவர்க்குந் திறமுதலாய் சிறக்கக்காட்டுவ கண்ணொளி போல், நாவிலிருந்தே அஞ்சனமாய்நவினற மொழியென்றாயகமே. (கக)

மனம் கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனால்முத்திரிலையுமிழ்த்திரும் தனிமையிற் பேசுகின்ற நூல்தானெவ்விதமாகச் சொல்லு மென்று மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

வெண்பா.

தெகமெடுத்ததுவுஞ் சிந்தையுடைத்ததுவும்
போகசமுசாரத்திற் புக்கதுவும் — தாகமது
கொண்டுதவிர்த்ததுவுக கூறுகனவெனவே
கண்டெசொல்லும் நூல்தனைக்காண்.

மனம் கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனால் அந்த நாலும் பார்த்தே பொருளைச்சங்கையற இப்படியிருக்குமென்றுதெரிந்திக்கொண்டார் போதுமோவென்று அதிவினயத்துடன் மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

சிவானந்தபோதம்.

அறிவு கூறுதல்.

விருத்தம்.

அறிவுக்கேசாட்சிகொண்டு தூலைப்பேசி

அங்கத்தைத் தானழித்து அகத்தைநோக்கு
குறிவைத்தபடியிருந்து மெய்யைப்பொய்யாய்க்;

குற்றமென்றேபொய்யைத்தான் பொய்யாய்க்கண்டு
நெறியுற்று இருவினையும் நீக்கிப்போட்டு

* நேசமுட னீசனுடன் பாசம்வைத்து

பிறிவற்று ஒன்றாகி வாழலாகும்

பேதித்துப் போகாதேபேணிக்கூடே.

(உக)

மனங் கேட்குதல்.

(அ-கை.) அந்தப்படி தானே யனுபவிக்கிறதா மற்றொருவருடைய சகாயமும் வேண்டியிருக்குமாவென்று மனங்கே

கூறுதல்

வேறு.

புகர்சமயமாகின்ற ப்ல்சமயந்தன்னிலே புகுநதிடாமல்,
அகச்சமயமாகின்ற சிவசமயத்திச்சைக்கே வகப்பட்டாய்நீ, மி
கப்பெரிதாம்புத்தியைநீ படைத்திருந்தும்பெரியோரை மேவி
டாமல், தகப்படவேபிறவியென்ற நோய்க்குள்ளேசிக்கித்தா
ன் தளர்வதேனோ.

(உஉ)

மனங் கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனால் பெரியோர்களைச் சாரவும் வேண்டுமோவென்று மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

பெரியோரைச்சாராம லவர்களுக்கேயன்புசமயதுபபி
டாமல், துரியமாதீதத்தில் சிவபூஜைசெய்யாமல்சுற்றிச்சுற்றி,
அரியய்னுங்காணாத பரமசிவமென்றதையு மறிந்திடாமல், ச
ரிமென்றுவினைப்பயனுங் கொண்டதுவே கோலமாய்ச் சாதி
த்தாயே.

(உஉ)

சிவானந்தபோதம்.

மனங்கேட்டுதல்.

(அ-கை.) ஆனால் தெளிந்த பெரியோர்களுக்கு ஜகத்திலே பிரயோஜன மில்லையே எவ்விடத்தி லிருப்பார்களோ அவர் களைக் கண்டு தரிசிக்கலாகுமோவென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

தெளிந்ததுறவி யிகந்தனிலே தேகப்பிராரத் துவப்படி க்கு, மொழிந்தேகாணத்தனுபோகப் புவனத்திருந்துமெச்செ யலும், ஒழிந்துசிற்தெளிவுற்றே ஒன்றேசிவமென் றிருப் பார்க, ளிழந்தபேருமவரைக்கொண் டேறுவார்களிகத்தோ டே.

(௨௪)

(அ-கை.) ஆனால் இதத்தில் சஞ்சரிக்கிறதினால் பெரி யோர்களுக்கு இடறுவராதோவென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

கருவியசன்றிவ்வுலகத்தைக் கனவென்றிருக்கக் கருத்த தனுள், ஞ்ருவைக்கொண்டொப்புலமையற் றுள்ளும்புறம்பு மொன்றுகிக், குருவைப்பணிந்தபூரணத்தில் குலாவுமடியார் ஜகந்தனிலே, மருவப்பொருந்தி வாழ்ந்தாலும் மாசற்றிருப் பார்வல்லவரே.

(௨௫)

மனங்கேட்டுதல்.

(அ-மை.) ஆனால் விபரீதமிருந்து வந்ததானால் அதை நீ க்கிக்கொள்ள வல்லமை யுண்டோவென்று மனங்கேட்க அறி வு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

முந்தவிருந்தவஞ்ஞான மூடமானசத்தியையும், பந்தமற வேதுணிந்து பராபரனைத்தினமுங் கைக்கொண்டு, சிந்தைதெ

ளித்தேகுருபரனைச் சிவமென்றெண்ணுந் துணிவதனால், தொ
ந்தம்முததுச் சிவானந்தச சோதியதுவாய்ச் சுகிப்பாரோ. (௨௬)

மனங் கேட்குதல்.

(௨-கை.) அப்பேர்ப்பட்டபெரியோர்கள் எந்தச்சாதியா
யிருந்தாலும் தொண்டபெடலாகுமோவென்று மனங்கேட்க
அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

சாதிபேதந்தனைக்குறித்துத் தயங்கி மயங்கித்தளராதே
சாதியாவதெவரறிவர் சர்வவுடலுமொன்றாச்சே,
சாதியாவரெவரென்னில் தன்னையறிந்துசிவுமான
சாதிபெரியசாதியென்று சாற்றாமறைகள்சத்தியுடே.

மனங் கேட்குதல்.

(௨-கை.) ஆனால் பெரியோர்களை சாதிபிரித்துச்சொல்
லுகிறதினாலே குற்றமுண்டோவென்று மனங்கேட்க அறிவு
கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

ஞானம்பதியா விழிகுலத்தோர் நாட்டிற் பிரித்தேசாதி
தன்னை, யினசாதியா ரென்றே யிகழ்ந்தாங் முத்தர்பத்தரை
யும், ஆனபெரியோர்தங்கனையு மவரினொன்றாங்குறித்துக்
கொண், டனமுரைத்தே யருநாகி விழிந்து போனா ரிகத்
தோரோ. (௨௮)

மனங் கேட்குதல்.

(௨-கை.) இப்பேர்ப்பட்ட பெரியோர்கள் ஜகத்தோ ரி
கமுத்தக்கதாக திரிவானேன் ஜகத்தோரிகமுவானேன் இத
னால் யாருக்குத் துன்பம யாருக்கு இன்பமென்று மனங்கே
ட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

வேறு.

பெரியோரைப் பிரித்தென வுலகத்தோர்கள்

பேயரென்ன விசுவதென்ன பிரித்துக்கேளு

திரிவார்க ளிச்சைபடி ஜகத்தோர்பார்த்த
 தீவினையும் நல்வினையும் திரட்டிக்கொன்வார்
 சரியாச்சென் றிருவினையு மொழித்துப்போட்டு
 சச்சிதா னந்தமென்ற பதத்திற்சார்ந்த
 துரியாதீ தப்பொருளைப் பெற்றுமந்தச்
 சுயஞ்சோதி யாகியே சுகமுற்றாரே. (௨௧)

மனங் கேட்டுதல்

(அ-கை.) ஆனால் பெரியோர்க ளிருவினையும்ஜகத்தோ
 ருக்கு ஒப்பித்து சுகம்பெற்றார்களே, அவர்களை யிகழ்ந்த வுல
 கத்தா ரென்னலாபம் பெற்றார்களென்று மனங்கேட்க அறி
 வுஉறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

பெரியோரையிகழ்ந்தவர்கள் பெற்றலாபம்
 பேசக்கேள்நெஞ்சுகமே பெருமையாக
 பரியேறிப்போனவன்றான் நீயில்வீழ்ந்து
 பதைத்ததுபோலடிவயிற்றில்நெருப்பைக் கூட்டி
 நரிவாயில்பொருள்விற்கு மின்பம்போல
 நகைத்திகழ்த்தே ளரிவாயி னரகம்புக்கு
 விரிவானவெழுநாகில் விழுந்தினைத்து
 மெலிந்திடுவா ரென்றமறை வீசுந்தானே. (௩௫)

மனங் கேட்டுதல்.

(அ-கை.) ஆனால் பெரியோர்கள் மகத்துவ மிப்படியென்
 று மறியலானேன் அப்படிப்பட்ட மகாத்துமாக்கள் தெரிச
 னங் கண்டுகொள்ளுகிறதற்கு மார்க்க 'முண்டோவென்று ம
 னங்கேட்க அறிவு உறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

வேறு.

குற்றமேதிற்குறியாமல் குணமும் பவவாய் விரியாமல்,
 ஒத்துபொறிகள் புலனைந்து முறவாய்நீயுமுநர்க்கினை, 'பத்து
 ம்பதன மாகத்தான் பட்சயிகவும்வைத்துரைத்தாற், சித்தம
 தனைச் சிவமாக்குஞ் சிவானந்தபோதமிதே. (௩௬)

மனங்கேட்டுதல்.

(அ-கை.) ஆளு லெவர்களிடத்திலும் சாத்திரத்தின் கேள்விகேட்டுத் தெரியும்படிச் செய்துக் கொள்ளுகிறதாதானே அவர்க ளாக்கினைக்குட்பட்டு தொண்டிபண்ண வேண்டுமோ வென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

கூறுதல்.

ஐயமின்றி யுடல்பொருளு மாவீழன்று

மாண்டவனே யுன்னதென் றளித்துப்பின்னுந்

துய்யகுரு நாதனுக்கே யடிமையாக்கிச்

சொன்னபடி கேட்பதற்கே தொண்டனாகி

மெய்யனென்றே யவர்மனமுங் களிக்குமட்டும்

வேண்டினதோர் சோதனைக்கு மிதத்திடாமல்

செய்யதிரு மலரடியிற் காத்திருந்தாற்

செவியதளி லுபதேசம் செய்வார்தாமே.

(௩௨)

மனங் கேட்டுதல்.

(அ-கை.) ஆனால் வெகு பிரயாஷையா யிருக்கும்போலே யிருக்கிறதே சாத்திரங் கேள்விமாத் திரங் கேட்டுக்கொண்டு யுத்தியினாலே அனுபவித்து முத்தியடையக் கூடாதோருருசமுகத்தில் தொண்டிபட்டுதான் முத்தியடைய வேண்டுமோவென்று மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது

அறிவு கூறுதல்.

வேறு.

இருவினையுஞ்சமமுடைத்தே யெழுந்துவந்த

வென்குருவா மாணிக்க வீசனார்க்கு

குருவடிவா யம்பலவ ருபதேசித்த

குறிப்பைத்தா னறியாயோ குருட்டுநெஞ்

மருவுமிந்த வுடலுக்கு ஞடலைக்காட்டி

வாக்குக்கு வாக்கருளி மனமுமொத்த

திருவடியி லடையகுரு மூகூர்த்தமல்லாற்

சிவானந்த போதகமுந் தெளிந்திடாதே.

மணங் கேட்குதல்.

(அ-கை.) அப்படியானால் ஞானசாரியரிடத்தில் அனுக்கிரகம் பெற்றுக்கொண்டால் போதாதோ சாத்திரமும் புரர்க்க வேணுமோவென்று மணங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

கூறுதல்.

சேறபோல் தளதளென வலைபூமிக்குள்

திடமான கம்பத்தை நாட்டினாக்கால்
மாறுகொண்டு விழுந்திடுமென் றதனாற்சுற்றி
மணற்கலைக் கெட்டித்து முறைக்குமாபோல்
கூறுகின்ற சாத்திரத்தின் காட்சிதந்த

குலைந்திடாத் திடாமுற்றுக் குறித்துநின்ற
வீறுகொண்டு நெஞ்சேநீ யனுபவித்தால்

மெய்ஞ்ஞான வீடதனில் விளங்குவாயே.

மணங் கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனால் சாத்திரம் தெரியாதபேர்கள் சற்குருபு
னிட முபதேசம்பெற்று சாதித்து அனுபவம் அடைந்தபேர்
கள் பெற்றகாட்சி நூலிலுள்ள பொருளுக்கு ஒத்துக்கொள்ளு
மோவென்று மணங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

உறுதிகொண்டபின்னையென்று லாசாணவைத்த

உபதேசங் கேட்டளவி லுறுதிகொண்ட

இவ் நாட்டினது நழுவிடாம

லெப்போதும் குருபத்தி தவறிடாமல்

மறுகவலை சாராம லுன்றப்பெற்றால்

வழங்குதல் பேசுகின்ற வண்மைக்கொக்கும்

கிருபைதரும் முத்தியே யடையலாகும்

கிட்டினவர்க் கேதுகுறை கேடில்நெஞ்சே.

௩௮

மணங் கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனால் ஞானனுபோகம் ஒருவர் பெற்றிருந்
தால் பெருநவர்கள் அந்தவனுபோகத்தைச் சொல்லென்றும்

காட்டென்றும் சொன்ன வவர்களுக்கு ஒததுக்கொள்ளும்படி சொல்லலாமோ அப்படி இப்படி யென்றுங் காட்டலாமோ ஆகிலும் மெய்ப்பொருளினிடபிரகாசத்தைப் பேசினால் மனமொத்து களிப்பார்களோவென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

ஒருவர்தின வொருவர்கொரிந் துற்றபோது

வற்றவர்க்கோ சொரிந்தவர்க்கோ வற்றப்பாரு.
மருவுமந்த சொப்பனத்திற் கண்டகாட்சி

மகிழ்ந்தவர்க்கோகேட்டவர்க்கோமதித்துப்பவந்
உருசியுட னறுசுவைகொண் டெண்டவர்க்கோ

உகமையுடன் கண்டவர்க்கோ யூன்றிப்பாரு
தெரிசனமுங் கண்டெகண்டி சிந்தையற்ற

சிவஞான மவரவர்க்கே தெளிபுந்தானே. (௩௭)

மனங் கேடகுதல்.

(அ-கை.) ஆனால் மெய்ப்பொருளினுடைய பிரகாசம் அவரவர்கள் கண்டு களிக்கப்பட்டதானேவென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

நீதானே யறிந்தவலோர் நிலைக்கீவேண்டும்

நித்தோர் சொல்லுகின்றநெறியிற்சென்றால்

போதாது போதாது பெருந்துக்குள்ளே

புவியிருக்கு மென்றதென்னப் புருந்துபடந்தால்

வேதான மென்றதொரு மயக்கந்தீரும்

மெய்யடியார் மனங்களிக்க மேளிவரழவாய

வாதாடி முத்தர்களை விட்டிடாதே

மனமேரீ யுள்ளபடி வணங்குவாயே, (௩௮)

மனங்கேட்டுதல்.

(அ-கை.) ஆனும் மனித்தனியே சகமடைவதாயிருக்க பெரியோர்க் கொருவர்க்கொருவர் கூடிக்கொண் டானந்த மிருந் தறவாகின்றார்களே அஃதெவ்விதகாரணம்பற்றியென மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

மறப்பான மூன்றுடனு மீழ்ந்தமுத்தர்
 மனவெளியாம் பெருவெளியில் மருவலாலே
 துறப்பான வாகாச மொன்றந்தன்னிற்
 சூரியன்றன் பிரகாசத் தேர்ந்தம்போல
 சிறப்பாகத் தேகத்தி லிருந்தமுத்தர்
 திருஷ்டியினற்கலந்தொன்றாய்த்தியானிப்பார்கள்
 மறைப்பான தில்லைநெஞ்சே கண்மணிக்குள்
 வன்னியொளி மருவுமந்த வண்மைபாரே.

மனந கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனாற் சாத்திரநாளிலே சரியை, கரியை,
 யோக, ஞானமென்று சாற்றுகின்றதே யவற்றுள்முன்சொல்
 விய முத்தொழிலுஞ்செய்து முடிந்தபின்னரன்றோ ஞானம்
 றியவேண்டியது அப்போதன்றோ ஞானசாரியர் கிருபாகடா
 ட்சம் வேண்டியதென்று மனந கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

சரியைமுதன் முத்தொழிலுஞ் செய்கின்றோர்கள்
 சாயுசெய முத்திரையைப்பணியவேண்டும்
 உருசியுடனமுதளித்துப் பாதபூசை
 யுண்மையுட னுபசாரஞ் செய்யவேண்டும்
 பரிசைகொண்டு சோதித்துநிறைதொல்வி
 பகைத்துவிடி னகைத்திவிவார் பலவேபாழா -
 விரிவுகொண்டு மயநகராதே யுற்றுப்பாரு
 வீணருடன் கேள்விவிட்டு மெய்யைப்பாரே (௩௯)
 மனந கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனா லவ்வனவு மகத்துவமிருக்கிறபடியினாலே
 யம்முத்தொழிவினது லாபமுஞ்சூளுவிலேமுடித்துக்கொள்ள
 லாகாதோவென மனநகேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

சாயுசெய முத்திரையை யடுத்துக்கூத்துச்,
 சங்கையற்றுத் திருவுளத்துப் பாங்குக்கொத்தால்

நீயுச்சிய மாகவேன்றுகிருபைநோக்கில்

நேரான முத்தொழிலி னிலாபநோர்ந்து

மாயுச்சிய மாகவே யம்பலத்தான்

மலரடிக்கே யன்பாகச் செல்வாய்நெஞ்சே

பாயுச்சிய மாகவே பெற்றேருண்டு

பராபரத்தை யடைந்ததின் பண்பிஃதாமே. (சு)

மனக் கேட்குதல்.

(அ-கை) ஆளு லித்தகையனுபவத்தை யில்லாத்தினின்
று பெற்றுள ரெவரேனுமுண்டு கொல்லோ; அன்றேல் துறவ
றம்புண்டு சந்ரியாசியாய் பற்பலவிரதவைராக்கியமும்சர்வசந்
கரிவர்த்தியுஞ்செய்து ஜெகசஞ்சாரத்தைவிட்டகன்று ஆரணி
யசஞ்சாரமுற்று வருபவர்களின் ஞானமென்னுமறிவு பிரகா
சமாகி ஸ்பஷ்டப்பட்டுளரோவென்றும் இவர்தளிலுந் தம்மன
துட் குடிகொண்டவஞ்ஞானந்தகாரத்தையோட்டும் வன்மை
யிலராகி மூடராதலு முண்டோவென்றும் மனக் கேட்க அறி
வுகூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

சன்னியாசி யானதிலு மூடருண்டு

சமுசாரஞ் செய்வதினு ஞானியுண்டு

முன்னாலே யேதுவாம் பிராரத்தாவங்கள்

மூட்டிவிட்டு ஞானிக்கு முறைதப்பாது

பின்னாலே யிருவினையுந் தொடரச்செய்து

பெற்றிடுவா ராசான்றன் கிருபைகொண்டு

பின்னாபின் னங்களா வென்றெனாதே

பெருஞ்சோதி முத்திரையைப்பேணிக்கூடே. (சக)

மனக் கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனால் இல்லரத்திலேயிருந்தும் ஞானம்பெற்
றுக்கொள்ளலாமென்கிறது சுளுவாகவிருக்கிறதே உலகத்தி
லுள்ள பலரும் ஞானாசிரியரிடத் தனுக்கிரகம் பெற்றுக்கொ
ண்டு முத்தியையடைவ தருமையாயிருக்கிறதே அதி வெண்
னபிரயாசையென்று மனக்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

அறிவு கூறுகின்றது.

யாவர்களும் பெரியோரை யடுத்துக்காத்து
அவரடிக்கே பணிந்துமிக வண்புசெய்து
ஆவலுடன் பஸ்னிரண்டு வருடங்காத்து
மப்போது பக்குவத்தை யறச்சோதித்து
தேவர்முதனை மூவர்களுந்தேடிக்காணத்
திருவடியு முடிநடுவுந் தெரிசிக்கத்தா
னுவதன லுபதேசஞ் செய்வாரநெஞ்சே
நல்லறிவால் வெகுபூசை நவீன்றதாமே. (௪௨)

மனங் கேட்டுதல்.

(அ-கை.) ஆனால் புண்ணியமிருந்து சிவசாரபக்தி நேயம்
சிவார்ச்சனை வெகுதூலஞ்செய்து பின்னே நல்லறிவ பிரகா
சித்திருக்கும்பேர்களுக்குப் பெரியோர்கள் தெரிசனங்கிட்டும்
அப்பேரப்பட்டவன் ஆசாந்திருவுளத்துப் பாங்குக்கொத்து
நடந்து ய்ரகதி டடைவானென்று சொன்னது மறியலானே
ன் ஆகிலும் பெரியோர்களை யடுத்து அவர் திருவுளத்துக்குப்
பாங்குபோல் நடந்து தீட்சையும் பெற்றுக்கொண்டொத்திர
த்திலுள்ள பூட்டை அனுபோகத்துக்கும் ஒப்பும்படி தெரிய
வுக்கேள்விப்பட்டிக்கொண்டு ஆசாரியரைக் கவனியாமல் ம
தங்கொண்டு ஆசாரியர் திருவடிசூட்டி மகிழ்ச்சியில்லாமலும்
புரணதீட்சையாகாமலும் தட்டிப்போகிது துண்டோவென்று
மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

|| அடியறுக்குத் தொண்டாவ தருமைநெஞ்சே
யவரவர்க்கு விட்டகுறை யடுத்தகாலம்
|| பிடியாம விருப்பாரோ தொட்டுக்கொள்வார்
பேதமைக ளாலுலகம் பிணக்குவந்து
குடியாகுமதனாலே நழுகிப்போவார்
குற்றமறச் சற்குருவைக் குறிக்கச்சொல்லும்
விடியாதகாலத்தி விருளேயாகும்
விடிந்தபின்பு கண்ணுக்கு வெளிச்சமாமே. (௪௩)

மனக் கேட்குதல்.

(அ-கை.) நீர் உலகவிபரீதம் வருகிறதாகவும் அதனாலே ஆசானைவிட்டு நமுகும்போது ஆசானைக் குற்றமாகக் குறித்த க்கொண்டு போகிறதாகவுஞ் சொன்னீர் அறியலானேன் ஆகிலும் இவ்வளவிலே நமுகினுளும் துன்னெருநேகம்புண்ணியமிருந்த மானிடமாயெடுத்து சமூகியிலே விட்டருறை முடியும்படி ஞானசாத்திரியார் கிருபை யடைந்து முத்தி யடைவார்கள் எனவென்று மனக்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

கூறுதல்.

இவ்வளவுந் தொட்டேகும் போதுமீண்டும்

இகபோக விபரீதம் வந்தாலுந்தான்

அவ்வளவுந் தான்கருவின் றிருவுளத்துக்

நன்புதவ றாமலே யகன்றானுகிற் .

நெவ்வளவாய் விட்டருறை தாக்குஞ்சேர்க்குந்

தேசிகனைக்குற்றமென்னில் தெளிந்துமேலாம்

நவ்வளவாயிழிந்துவிடும் பின்னுமந்த

ஞானருத்துரோகமுற்றநாகெய்வாரே.

(சுசு)

மனக்கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனால் ஞானசாரியரிடத்தி லொத்தாப்போலிருந்து தெரிந்துகொண்டு ஞான ருருத்துரோகி தானேதான் தெளிந்தவன்போலே பேசுகிறானே உலகத்தார்களுஞ் சிறிது பேர்கள் அதைக்கேட்டு மயங்கி ஒத்த வணங்குகிறார்களே அவர்களுக்கு மிவர்களுக்கும் என்னலாபங் கிடைக்குமென்று மனக்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

புலித்தோலை பசுவரித்துப் பேர்த்துக்கொண்டு

புலியென்றூற் புலியாமோர் வின்னுக்கேஞ்

பலிப்பாக பெண்போல புருடன்வேடம்

பகட்டினாலவனுருவம் பாவையாமோ

சலிப்பான நாகத்தில் வீழாமாண்பர்

சற்கருவின் தன்னிடத்திற் கற்றுக்கொண்டு

நலிப்பாகப் புலிப்பாயு மியல்புபோலே
காளிலத்தோர் வணங்கினதா லீனமாச்சே. (சுடு)

(அ-கை.) ஆளு லவன் றுணுக குருத்துரோகி யானபுடியினு
லே எவ்வளவு தெளிவாய்ப்பேசினாலும் முதலிலிலக்கனென்ப
து சரியே அவன் நிச்சயவானென்று நேசிககிறவர்தட்டு என்
னவிலாபமென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

மாப்பசுவின் முலையதனிற் பாலுண்டாமோ
மலடிக்குச் சதனுடைய மகிழ்ச்சியுண்டோ
தூரத்தரியாத தண்ணீர்பாம் பதனதலையிற்
றுவகருமணி யிரத்தினமுந் தோனறுமோசொல்
பரத்தினிட நிலையதனைக் குருமுனபாகப்
பதியாத மூடனையே பணிந்ததாலே
வியர்த்தமே யல்லாம லுதவிசெய்ய
மெஞ்ஞான முண்டாமோ விளக்குகெஞ்சே. (சுக)

மனக கேட்டுதல்.

(அ-கை.) ஆளு லறியலானேன் ஸ்திரீகட்டு ஞானமுண்
டென்றால் எதனாலே அஃது விளக்குமாறு சொல்க வென்று
மனகேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

நஞ்சுகின்ற பெண்ணென்று மாணென்றுந்தா
னஞ்சுபஞ்ச பூதத்திற் பிரித்ததுண்டோ
நிசிலுள்ள வஞ்சகங்கள் வேறுமுண்டோ
நிறம்பேவேறே குணம்பேவேறே நேசம்பேவேறே
ஞ்சுகின்ற வுயர்தானாண் பெண்ணென்றுண்டோ
மெய்கண்டறாலதிலே பிரித்ததுண்டோ
பலத்தாற் சொற்கேட்டு மயங்கிடாதே
சகலகயற் முன்னாலேச் சார்ந்துபாரே. (சுஎ)

மனகேட்டுதல்.

(அ-கை.) ஆளுற் பேதமை யென்பது மாதர்க்கணிகல
மென்றும் ஒளவையார் கூறிய தென்தொடென்றறிவு வினவு
அறிவு கூறுகின்றது

அறிவுகூறுதல்.

ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கு மறிவொன்றேயாம்
ஆனாலும் பேதைகுணம் பெண்ணுக்குண்டு
வீணுக்கு எடுத்தசென்ம மனந்தங்கோடி
விவேகமுத்தி யடைந்தவர்க ளதிலுமுண்டு
ஊனுக்குத் தேடியுண்டு வுறங்கிச்செத்த
வுலுத்தருண்டு புருஷரிலே யனந்தங்கோடி
தாணுக்குவகசரா சரந்தாநெஞ்சே
சற்குருவுக்கப்படியே சார்ந்துபாரே.

(௧௮)

மனங் கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆளு லதுவுமறியலானேன்நான் கேட்கப்பட்ட
டசமகைக்குச சரி யென்னும்படி சமாதானங் கொடுத்து ந
ன்றாக வருமையாய் தெளிவுடனே யார்சொல்லப்போகிறா
கள் இனிமேல் கடக்கவேண்டிய தென்னவென்று குணகலங்
கொண்டு மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

இன்னமின்னம் பிறவிதனிற் பிறத்தன்னன்றே
வினிமேலும் பிறவாம லிருக்கைநன்றே
வுன்னுகின்றரினவேது கருத்தங்கேது
வோதுகின்றவாக்கேது செவிதானேது
பன்னுகின்ற கலையேது பண்தானெங்கே
பாடுகின்றசத்தந்தான் தொனித்ததெங்கே
முன்னிலையாய் ஞானகுரு மொழிந்ததேது
முத்திருநெறி யாய்மனதே முனைந்துபாரே.

(௧௯)

மனங் கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆளு லெவ்விதத்திலேயும் பார்க்குமளவில் இ
ந்த குடும்பசேறில் உழைத்துக்கொள்ளுகிறதும் அதற்கொத்
தாசையா யுலகத்தார் சொல்லை விசுவாசமாய் ஒத்துக்கொள்
ளுகிறதும் துக்கமேயொழிய வுன்னபடி குடும்பத்தார் என்
மேல் பிரியமா யிருக்கிறதேயில்லை எப்படியெனினும் அந்நன்
சிலநாள் சம்பாநனையில்லாமலும் தேகசௌக்கிய மில்லாமலு
ம் ரோகஸ்தனாக விருக்கும்போது சர்வத்திரயேந்தனும் என்

மேல் மனதுசலிப்புற்றிருந்தது கண்டேன் ஏவல்பணிவிடை யில வெறுப்பானதுகண்டேன் சாலவும் பிரக்ஞைதப்பி யிருக்கும்போது பெண்பிள்ளைகளை எதிர்த்தார்-ஆஸ்தியைக் கேட்கச் சொன்னது கண்டேன் அவரவர்க ளுமும்போது ஒப்பின்சொல்லி அழுகிறவயணமங்கண்டேன் எல்லாம்பொருளை யிச்சித்திருப்பதென்று மறியலானேன் எனக்குஉரிமையானபேர் ஒருவறையுடையகாணேனஅல்லது சிலது நாளாழைத்து மக்கள் முதலாகியபேர் சம்பாதிக்க சாமர்த்தியம் வருந்தனிலும் உழைத்துப் போட்டு அதன்பின் சும்மாயிருப்போமென்றாலும் எனனிசைப்படி நடக்கவுமாட்டாது அதுவும்அறியலானேன் ஆகையால்சத்துருவாகிய இந்தப்பேய்க்கூட்டனகளைவிட்டு காயந் தளராமுன சிவன றிருவடி யடைதற்கு நீ சொன்னபடி சத்தியமாய் நடப்பேனென்று மனஞ்சொல்ல அறிவுகூறுகின்றது.

பணியறுத்தல்

அறிவு கூறுதல்.

வேறு.

பொன்னி நெஞ்சமே சொற்படி கேட்கவும் பொருத்தியேநன்றாக, இன்னமின்னமும்பேதமைகொள்ளவையோ வில்லறந் தாவிட்டு, தன்னைத்தானறி யாமலுஞ்சிவனடிசார்வது நிகழ்தாக்கால், பின்னம்பின்னமா யிப்பணிகெட்டானென்றே பேதமைகொள்வாயோ. (௫௦)

மனக்கேட்டுதல்.

(அ-கை.) இதனால் நான் தெளிந்த வதததலே பேதமையென்ப திருக்குமிடமுங்காணேன் சர்வபணியும் அறுத்துவிட்டேன் ஆனால் இதளிவாய் கேட்பதற்குத் தெரியும்படிசெய்யுமன்று மனக்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

சுத்தஞ்சுத்தமே சற்குருமலரடி தொழுவகை கேட்பா
யேல், பத்தனாகியே மாண்பிமானமும் பற்றறவிட்டேநீ, குற்ற
மேதுமற நெய்விடவகாண்கினுந் கூறுடற்களிப்புற்று, பற்று
மாகியே திருவடிகெதியெனப் பண்புடன்பணிவாயே. (௫௧)

மனக்கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனால் மாண்பிமானம் விட்டு குருவை யெவ்வி
டவகாண்கினு மனோவாக்குக்காயம் ஒத்து அன்புகளிகூர்ந்து
என்சாண் தேகத்தை இருகையாக்கி நன்மலரால் அவர் திரு
வடிக்குச் சாத்திநீர்க்கதெண்டம்பண்ணிசொன்னீர் அதற்கு
ச்சந்தேகமில்லை இவ்வளவுயிழந்து நான் இதற்கு அஞ்சுவேலே
அப்படியேசெய்வேன் ஆனால் அதிகமாக உலகத்தார் இகழ்த்த
க்கதாக குரு மிகுந்த அசங்கிய ரூபமாகவிருந்தால் நான் ப
ணியுமளவிலே நிந்திப்பார்க்கே அல்லது அவ்வாறிருக்கினும்
அப்படிதான் செய்தல் முறைமையோவென்று மனக்கேட்க
அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

குவலயத்தோர் சொல்கின்ற கேள்வியாலே
கூசுகின்ற சுஞ்சுக்கமே கூறக்கேளு
அவலமாய் கடலுக்கு னாமுமாண்பர்
அபிமானம் வந்துண்ண அண்டித்தானால்
கவலையாய் நமுகிவாய் முத்திமார்க்கந்
தாண்கிடைப்ப தருமையதைச் சார்த்தேநீதான்
சிவனடியை யடைவதற்கு சற்குருத்தான்
நிருவுனத்துக் கொத்தவழி சொல்லுவாயே. (௫௨)

மனக் கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனால் சற்குருவின் நிருவடியில் சரணஞ்செ
ய்வதற்கு மார்க்க முண்டோவென்று மனக்கேட்க அறிவு கூ
றுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

ஒம்நமசி வாயவென்ற வகூரத்தை
உச்சிக்கண் புருவம்வாய் மூக்குநாசி
தாமதங்க ளில்லாமல் முக்காலுந்தான்
சற்குருவின் நிருவடியில் தானமுத்தி
நேமமா யிப்படியுஞ் செய்வதந்தான்
நேரான சரணத்தின் தீ நகையாகும்
ஆம்பின்னே யென்றெண்ணி யிருத்திடாதே
ஐயனுள்ளங்களித்திடவே யாசைவைப்பாய் (௧௩)
மனங் கேட்டுதல்.

(அ-கை.) ஆனால் சரணதீகையுமறிந்தேன் செய்யவுந்
தணிந்தேன் கருத்தில் செய்யும்படி குறித்தால் போதாதோ
காயத்தினாலு மிருதியாய் வணங்கிக்கொள்ள வேணுமோவெ
ன்றுமனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

காயமன வாக்கினு லடைந்தகன்மம்
நாயமன வாக்கினுற் கடக்கவேணும்
காயமன வாக்கினு லெரன்றொளித்தால்
கடமெடுக்க வேதுவாந் கண்டுபாரு
சேயமுள வைம்புலனாற் சூழ்ந்ததன்பம்
நீக்குதற்கு முறைபிதாந் னிலைத்துப்பாரு
மாயலித்தை யாமென்று நழுவிடாதே
வஞ்சகத்தை நீவிட்டி வணங்குவாயே. (௧௪)

மனங்கேட்டுதல்.

(அ-கை.) ஆனால் பப்படியே செய்கிறேன் இன்னஞ் சற்
குரு திருவுளத்துக்குப் பாங்காய் கடக்கு மார்க்கங்கள்சொல்
கவென்று மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

வஞ்சனைபொய் சூது கபடங்கணிக்கி
மானவபி மானமுதற் பெருமைநீக்கி

யஞ்சுகின்ற கோபமான் காரர்க்கி

ஆசையதைப் பாதியடி யோடேநீக்கி

தஞ்சவே சோதித்துப் பார்த்தாலுந்தான்

துணிவாகித் திருவடியே கெதியென்றெண்ணி

தஞ்சமென்றே யையனது நிழல்போற்காத்து

சரணத்தி னேவல்செய்து தழைத்திடாயே.

மனங்கேட்டுதல்

(அ-கை) இப்படியே தொண்டிசெய்கிறதற்கு மாளானேன் எத்தொழிலுமில்லாமல் சர்வ ஆசையுரிழந்து நிரந்தரமாயிருக்கிற பெரியோர்களிடத்தில் தொண்டுபூண்டிருக்கால் வயிற்றுப்பசிக் ௩ அன்னம் வேண்டி இருக்குமே முதற்கென்னவயணமென்று மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்

இச்சையுடனெத்தனைநாள் எவ்வளவில் வாழ்ந்தாலுமிடமோசொல்வார், நச்சையருமிதனாலே தெளிவுற்றமனதென்று நல்லோர்சொல்லார், சச்சடியைவிட்டுவிடும்பொருளையோர்பொருளாய்த் தனித்துப்பாரு, பிச்சையென்ன விசாரமென்ன தலைமேலேகமந்துவரப் பெருமானுண்டே, (1)

மனங் கேட்டுதல்.

(அ-கை.) அப்படியிருக்கச் சிவசொருபத்தைப் பெற்றிருக்கின்றபேர்கள்ஆசாரத்துக்காகப் பலவிதங்களான தொழில் செய்கிறதும், சித்துகள் வித்தைகள்செய்கிறதும் பொய்சொல்லுகிறதும் சிவசின்னவேடத்தை கபடாகத் தரித்துக்கொள்ளுகிறதும் என்னவென்று மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

ஆனைமுத லெறும்புகடைக் கமுதளித்துக் காக்குமொரு வானேயல்லால், சேனைவிதமாகவிந்த மானிடர்கள்கெய்ததெல்லாஞ் செகத்தின்மாயை, ஊனைமுதல் சுமந்தவாராண்டபின்புகளித்தவரார் உற்றுப்பார்க்கில், தேனையுண்டு கண்ட திருடனைத்தான் கண்டவர்க்குத் தெரியுந்தானே,

மனம் கேட்குதல்.

(அ-ஐக.) ஆனா லறியலானேன் பெரியோர்களிடத்தி
ல் பக்திவைராக்கியத்துடனே சிமிடநேரமாகிலும் பிரியாமல்
சரணடைந் தேவலுஞ் செய்துக்கொண் டிருக்கிறவர்களுக்கு
எந்தபதவிகிட்மென்று மனங்கேடக அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

வேறு.

ஆசான்கிருபையிருந்ததனா லந்தவுடற்போய் மறுவுடலி
ல், கூசாதிருந் தந்தன்னண்டை. குறைவொன்றில்லா நிறை
வாக, தேசாரேசரீர்தந்திருக்கத் திருவோலக்கஞ் சேவிக்க,
ஈசாவென்றேமறைபோற்ற வெய்தும்பரமபதம்நெஞ்சே. ( )

மனம் கேட்குதல்.

(அ-ஐக.) ஆனால் நிழற்போற்பிரியாமல் கரணத்தேவ
லுஞ் சலியாமலும் செய்கிறேன் ஐயோவெத்தனைபிறவியோ
எடுத்துவந்து நொந்திருக்கிற நான் இன்னும்ஒர்பிறவி பிறப்
பேனோ முழுதும் பிறவாமலிருக்கிற மார்க்கமுண்டோ அ
தைச் சொல்கவென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

வேறு.

உடல்பொருளுமாவியுஞ் சங்குருநாதற்கே
வுண்மையுட னுதகத்தால் தானாவசர்த்து
நடமாடு மிம்மூன்று மெனதென்றெண்ணி
நாயகனுஞ் சீவனையே யடிமையாக்கு
திடவாக்குத் தவறாமல் நிலைத்துநெஞ்சே
தேகந்தா னொழியளவு முதவிசெய்தால்
படமாடு மாவத்தை யணிந்தவீசன்

பதம்பெறுவா யுள்ளபடி பகர்ந்திட்டேனே. (௫௬)

மனம் கேட்குதல்.

(அ-ஐக.) ஆனால் எல்லதாயிற்று இதுவரைக்கும்நானே
உடல் பொருள் ஆவி மூன்றுக்குமுடையவனென்று நீர் சொ

நூகய

சிவானந்தபோதம்.

ன்னபடி கேட்டு சர்வசங்கையுமிழந்து நிருவிகாரியாய் என்
னகெதியென்று கேட்குமளவிலே சேவனுண்டென்றும் சேவனு
க்கு உடல் பொரு ளாவி தொந்தமென்றும் அனைக் குருவுக்
குத் தத்தஞ்செய்து சேவனே அடிமையாக்கி ஆசான்சொற்படி
நடந்து சேவேசனாகிறதாய்ச் சொன்னீர் மகாசந்தோஷமாயி
ற்று அப்படியே சேவன்முத்தியடைகிறதானால் நானித்தனைப்
பிரயாசைபடவேண்டியதென்ன நான் நியார் இவ்வளவுநான்
சந்தேகமற்றுத் தெளிவுகொண்ட லாபமென்னவாகப்போகி
றதென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

சேவனே நியாகு மறிவுநியாஞ்

சிவன்றானே நியாகும் பரமுநியாம்

தாவுகின்ற செயலுடனே மனதென்றுண்ண

சாற்றியதோர் நாமமாஞ் சர்வசங்கை

மேவவே மொழிகிறது முனதால்நெஞ்சே

மெல்லமெல்லச் சொற்படியே மேவினக்கால்

நாவுதனிற் பிரிக்கின்ற பேதமற்று

நாமசிவமாய் வாழலாம் நாடிப்பாரே.

(சு0)

மனங் கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆன லறியலானேன் இனி உடல் பொருள் ஆவி
மூன்றும் குருவுக்குத் தத்தம்பண்ணசொன்னீர் இந்தமூன்
றையுந்தெரியப்படுத்துமென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகி
றது.

அறிவு கூறுதல்.

உடலென்றற் சடாதார உடலேயாகும்

உயிரான பிராணனே யாவியாகும்

திடமாக விரண்டையுந்தா னெனதென்றற்ற

சேவனே சிற்றம்பலப் பொருளதாகும்

அடவாக விம்மூன்றங் கொடுத்தத்தனை

அடிமையெனச் சத்தியமா யிருந்தால்நெஞ்சே

இடமான கதிபெறவே யுபதேசிப்பார்

யிப்படியே குருபதத்தி லிவ்ந்தம்வையே.

(சு1)

மனங்கேட்டுதல்.

(அ-கை.) அப்படியே செய்யலுற்றேன் இனி தீகை யென்பதும் முத்திலீடென்பதும் தெரியச்சொல்கவென்று மனங்கேட்ட அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

தீகையது நூலாகும் நூல்விளக்காம்

திறமான சற்குருசொல் லுபாயமாகும்

தாக்குகின்ற சாதகந்தா னேணியாகும்

சபையென்ற வெளிதானேவீடதாகும்

மார்க்கமென்ற திறநெஞ்சே முன்னோர்கூட

வாழ்ந்தவரு மிப்படியே மருவிப்பாரு

நோக்கையிலே யிதிலொன்று நழுவிற்றாளுல்

நொந்துநொந்து பிறவியினி னுழைக்கும்பாரே.

மனங்கேட்டுதல்.

(அ-கை.) எல்லாம் உள்ளபடியென் றறிந்துக்கொண்டேன் இனிமேல் சற்குருவினுடைய திருவுளமகிழ்ந்து நான் கடை த்தேறும் பொருட்டாய் உபதேசஞ் செய்யும்படி சொல்கவெ ன்று மனங்கேட்ட அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

அப்படியே செய்விப்பா மழுகொஞ்சே

யாசான்றன் றிருவடிக்கே யன்பதாக

யெப்படியா கிலுமுன்னை மாயைகிட்டி

யிதம்போலாம் ஜெனனமதற் கிடக்கொடாதே

செப்படிபோல் வந்ததொரு ஜெனனநீங்கி

சிவானந்த போதமாய்த் தெளிவாய்நீயும்

மைப்படியுந் கன்னிபககன் குருவாய்வந்து

வாதனையைத் தீர்த்திவொர் வணங்குவாயே. (கூட)

பொதுகவனிப்பு.

(அ-கை.) இதுவரையிலுஞ் சீவனைப் பின்னிட்டு மன தை முன்னிட்டு சற்குருவைப்பின்னிட்டு அறிவுமுன்னிட்டுத்

கொண்டு மனத்தினுடைய பணியறுத்து சற்குருகடாட்சம் பெற்றுக்கொள்ளும் வகைகூறினது இனிமனதைப் பின்னிட்டு ஜீவனைமுன்னிட்டு ஜீவனுக்குள் மனமொடுங்கிமுத்தியடையத் தக்கதாக அறிவைப்பின்னிட்டுசற்குருவைமுன்னிட்டுஅறிவை சிவனுக்குப்போதித்து நீ நானென்று இரண்டில்லாதபரிபூரணமாய் ஆக்கும்பொருட்டு சிவனுக்குக் குரு சிவானந்தம் போதிக்குமார்க்கம் கூறுகின்றது.

ஜீவன் சொல்லுதல்.

ஆதியேயந்தமே யருமையான

வருட்கடலே யையனே யகண்டமுற்ற

சோதியேசொருபமே சுதத்தைக்காட்டும்

சுத்தனைசித்தனே சுயம்பிற்பொங்கும்

பாதியேபரமனே பாரின்மீதே

பரம்போகச்சந்தரமே யெழுந்துவந்த

நீதியேயென்னுடைய பிறவிகீக்கும்

நிச்சயமே திருவடிக்குச் சரணென்றேனே. (சு௯)

குரு சொல்லுதல்.

தீக்ஷமுறையாகவே சரணஞ்செய்த

செல்வனேஞானமென்ற தீரம்பெற்று

பாக்கியமாய் மெய்ப்பொருளைக் கொள்ளவேண்டிப்

பாரினிலே வெகுபேர்கள் பதைத்துவந்தார்

பாக்கியத்தாற் சிதறினார் சிலதுபேர்கள்

பாழ்மனதாற் சிதறினார் சிலதுபேர்கள்

தாக்கியதோர் சாதகத்தில் தானாமற்றான்

தவறுண்டே போயினார் சங்கையற்றே (சு௧)

சங்கையது விட்டாற்போற் றெண்ணபட்டு

சாத்திரத்தின் பூட்டுகளைத் தெரிந்துகொண்டு

மங்களமாய் தீக்ஷனைப் பெற்றுசுன்றாய்

வையகத்தின் சுழலினிலே மயங்கிச்சென்று

பவகமாயபிமானத் தொழிலேசெய்து

பதுகினார் குருமுதற்குக் காகாமற்றான்

இத்களனி சடையார்தன் பாதஞ்சேர
தீவீனையில் மெலிந்திட்டார் சிலதுபேர்கள். (௧௯)

அப்படியே நீநழுகித் தடத்தைவிட்டே
யம்பலத்திற் கேகாமற் காலன்பாசந்
தப்பவகை யறியாமற் பிறவிதன்னிற்
சாருவையோ நிலைகொண்டு சாதிப்பாயோ
ஒப்பவேயுடற்பொருளு மாவிலுன்று
முதகத்தால் தாரைவிட்டு வுணைநானென்று
செப்பவுந்தா னுவிழந்தே யடிமையாகிச்
சந்தையற்றச ிவமாகி வாழ்ககீயே. (௨௦)

பாக்கியங்கள் பெறவேண்டி குருவடிக்கு
பதரியேவந்தசொரு பாரிலுள்ளோர்
வாக்கினால் பனத்தாலஞ்சாதகத்தின்
வருத்தத்தாற் சிதறினபே ராராரையா
நோக்கினதிற் றவறாமற் பிடித்துமுத்தி
நுண்ணறிவாற் பூரணத்தை யடைந்ததாரோ
தாக்கியதோர் மைந்தர்களை யறியச்சொல்லும்
தயாபரணே குருமூர்த்தி சொல்வாய்நாதா. (௨௧)

குருசொல்லுதல்.

எத்தனையோ மைந்தர்களைப் பெற்றேனப்பா
வெடுத்தாரப்பேன் மதலையேயின்பமாக
பத்திவை ராக்கியமு நழுகிடாமல்
பாரிலுள்ளோர் தங்களுக்குச் சொந்தமாக
முத்திபெறு மனக்கண்ணும் பிரகாசித்து
மூதறிவால் தத்துவத்தை முழுதுமாள
சத்துசித்தானந்தமுமாய்ப் பூரணத்தைச்
சார்ந்திட்டேன் குழந்தையென்ற தங்கந்தானே. (௨௨)

ஆமென்றே வந்தவர்க ளின்னமுண்டு
அவரவர்க்குத் தீக்கைவைத்தோ மன்பதாக

ஒமென்றமுத்திநெறிக் கொவ்வவாரோ
 ஒதுங்கியேபதுங்கியே யோடுவாரோ
 நாமென்ற வகன்கொண்டு நழுவிப்போரார்
 நாதனையே தாவித்த நலம்பெறாமல்
 போமென்றே தள்ளவில்லை யவர்கள் தானே
 பொல்லாங்கைக் குறித்தல்லோ போய்விட்டாரே. (௭௦)

நிலைக்கவென்று வந்தவரில் தவறிப்போன
 நெஞ்சகரைச் சொல்லக்கேள் நினைவாய்நீயு
 முலைகருதிக் கைபிடித்துப் பாலுண்ணாமல்
 மூடத்தால் நானென்ற மகத்தையுற்று
 கலைகருதி ரில்லாமற் சாதிக்காமல்
 கற்றபொருள் பேரதுமென்றே பெருமைகொண்டு
 கொலைகளவாம் வஞ்சகத்தை விடாமற்றானே
 குலைந்திடான் வைதியலிங்கன் குரூரனானே. (௭௧)

ஹீவன் சொல்லுதல்.

அப்பனேமைந்தர்கள் தன் நிறத்தைக்கேட்டு
 அறிந்திட்டேன் முத்திபெற்றோர்க் கடியேன்றானே
 செப்பமாஞ் சரணங்கள் கேரடிசெய்தேன்
 சித்திரினவர் பால்மனமுஞ் செல்வவொட்டேன்
 கொப்பெனவே யெனையான விஞ்ஞவந்த
 கொற்றவனே யுனைப்போலத்துலக்கங்கானேன்
 இப்பவேயடிமைகொண்டு காக்கவேண்டி
 யிரக்கியேயருள்புரிவா யெந்தன்கோவே. (௭௨)

அறிவாள னாகியே பணியறுத்து
 அச்சங்க னெல்லாந்தா னறுத்துப்போட்டு
 குறியாளனாகவே துணிந்துவந்த
 கொடும்பாலி யெனையுளக் கூச்சமென்னே
 தறியாள னாகின்ற வுலகத்தேதான்
 சங்கையது வந்தாலுந் தாளமாட்டேன்
 முறியாளவந்தருந் நாதாவுந்தன்
 முகிழ்மலர்த்தான் கெதியென்று முனைந்திட்டேனே.

குரு சொல்லுதல்.

நிலமதினைச் சலத்தினுற் சுத்திசெய்து
 நிரமயமாக கணபதியைநாட்டிவைத்து
 பலமுடைய சோதிமலர் சாத்திமிக்கப்
 பரிவான புகைதுபங் காட்டிப்பின்னுந்
 தலமுடைய வெளியதினை நிவேதனஞ்செய்
 சாணஞ்செய் யென்மகனே யுபதேசிப்போம்
 பிலமுடனே யிடம்வலமாய்ச் சுற்றிவந்த
 பெருவிரலைப் பற்றிக்கொன் பேரின்பத்தே. (எசு)

அன்புடனே யுடல்பொருளு மாவிமூன்றும்
 அறுதியா யளித்துவிட்டு நீதானையா
 தென்புடனே யடிமையெனச் சத்திபஞ்செய்
 சிதறாமல் நிலப்பா தீக்ஷைவப்போம்
 பின்புந்தன் செவிதானே யோனியாக
 பேசுமெந்தனவுதா னிலிங்கமாச்சு
 இன்பமுடனனுபோகத் திருக்கவென்றே
 இருசெவியிலுபதேச மேற்றுவோமே. (எடு)

ஜீவன் சொல்லுதல்.

அப்படியே பஞ்சசித்தி பூசைசெய்தேன்
 அழகாகச் சரணங்கன் பிரகாரஞ்செய்தேன்
 செப்பினதோர் பெருவிரலைப் பற்றிக்கொண்டேன்
 தேகமுடன் பொருளாவி தத்தந்தந்தேன்
 ஒப்பதுவா யானுமே யடிமையானேன்
 யுகமுழுதத் தடைவரினு மசையாரிப்பேன்
 தற்பரனே தீக்ஷையெய்து கருணைவைத்து
 சங்குருவே திருவடியிற் சரணென்றேனே. (எசு)

குரு சொல்லுதல்.

வேறு.

ஞானமென்பதில் கால்வகையுண்டதை காமுரைத்திடக்
 கேளாய் தானமுற்றனர் சரியையுங் கிரியையுஞ் சாருமேசிவ

யோக, மோனமுற்றமெய்ஞ் ஞானமேநான்கதாமுடிவதைப் பெறுவாயே, யீனமற்றவென் மைந்தனேயுன்னிட விற்பமே துரைப்பாயே. (எ)

ஜீவன்சொல்லுதல்.

தேசிகாவிந்த நால்வகையென்றதை தெரியவுமுறைத்தி ட்டால், மோசமாயின்ப முற்றிருப்பது தனைமொழிந்திடு மெ னக்கேட்பேன், ஆசையற்றதா யிருந்திடினுழைத்திட வதிகய குகொள்வேனான், நேசமுற்றதிற் பத்தியேயுறைத்திடில் நிலை த்திடுமையாவே.

குருசொல்லுதல்.

அங்கசத்தியு மாலையந்தொழுவதுஞ் சரியையென்றறை வார்கள், மவகளத்துட னட்டமாவத்தியும் வரையுஞ்சங்கரமு சை, பொங்கமானது கிரியையாம்வாயுவை பிரண்டிடா திழு த்திட்டி. தனகிரின்றதோர் யோகமென்றிதனையே சாற்றிடும றைதானே. (எக)

ஞானமேதெனக் கேட்டிடினத்ததுவ நானெனவுணர்ந் திந்த, ஊனைநானென வுரைத்ததை யகன்றுபின்னொழிவறத் தனைக்கண்டு மானம்வெட்கமுந் துக்கமுநகவலையுமவஞ்சனை தான்போக்கி, யீனமற்றுநான் சிவமெனத்துணிந்ததுமிழந்த தமுடிவாமே. (அ௦)

ஜீவன் கேட்கக் குரு சொல்லுதல்

ஐந்தநாளினி லிற்பமுற் றிருக்கையிலிச்சடம்விழுந்திட் டால், தொந்தமானத்தா பவனென்னதெரிந்திடச் சொல் லுவாய் குருமூர்த்தி, சொந்தமாகவே கேள்மகனேயதன் சுக மறையறிவிப்போம், தந்தனகளாய் விடாமலேகேட்பது சரி யெனமகிழ்ந்தேனே. (அக)

சரியையென்பது குறைவறச்செய்துமே தன்கடம்விழுந் திட்டால், கிரியையெய்யவே யெடுத்திடுக்தடமதுகிரியையுமு டிந்தேகிவ், உரிசையாகிய யோகமேசெய்யவு முடவெடுத்தது னைக்குக்காண், பரிசொன்யோகமுமுற்றவுமுடிந்துடற் பாரி னிலுருவாமே. (அ௨)

ஞானமேபெற வெடுத்திடுமவ்வுடல் நழுவிடாதுரைத்தி
 லீனமாகிய சென்னமுமபோக்கிமீசனேநானாகி, வா
 னமுற்றதோர்சசசிதானந்தமாய்வாக்குரைக்கெட்டாத, மோ
 னமுற்றதானெ க்குமாயநிறைந்ததுமுத்தியென்றுணர்வாயே
 ஜீவன் சொல்லுதல்.

அப்பனையெனையடிமைபாய்க்கொண்டவோ ரழகுள்ள
 குருமூர்த்தி: தப்பவேகெதிவே நெனக்கில்லைநின்றானாகெ
 தியேன்றேன், ஒப்பவேசிவஞானமு முணர்ந்திடினுகந்திஊ
 ன்றிக்கொண்டிப்பவேபரவீடதிலேருவனீசனையருள்வாயே,
 குரு சொல்லுதல்.

வேறு.

தத்துவமேயுடல் தானெனுமானது தன்னையறிந்திடுநீ,
 சித்ததுவாய்பிராண னிரானதில் திரண்டதைக் கண்டிடுநீ, க
 ற்றமேகாணாக் கண்மணியானதை கண்டுதெளிந்திடுநீ, முற்
 றசிவானந்த போதகமானது முதனியுயிதுதானே. (அடு)

வேறு.

அறிவிபோ தகமென்ற னுலைப்பாரு
 அதற்குமுன்னே உடலறியும் விளக்கம்பாரு
 பிறிவின்றி மேவின்றி மறைப்புமின்றிப்
 பேரின்ப வமுதமழை பெய்ததுல்தான்
 கெறிகொண்ட வந்நுலை யிசைந்துபாரு
 நிலைக்கவே யப்படியே திகைவைப்போம்
 பொறிவிட்டு சபைபுகுவாய் பிக்கோயில்லை
 பெரும்பொருளைக் கைக்கொண்டுபிழைத்துகொள்ளே. (1)
 ஜீவன் சொல்லுதல்.

அப்படியே போதிக்க முத்திபெற்றேன்
 அரியயனுங் காணாத வடிவுங்கண்டேன்
 தப்பியே யிளைக்காமற் பிழைத்துக்கொண்டேன்
 சஞ்சலத்தை யிழந்துதான் சுகத்தைப்பெற்றேன்

சிவானந்தபோதம்.ஃ

ஒப்புவமை சொல்லவொரு வரைபுங்காணேன்
 உணப்போலே தெளிவுரைக்குங் குருவுகாணேன்
 செப்பவே நாவீழந்தேன் பரமானந்தத்
 தீவிலே சேர்ந்திட்டேன் வாழ்ந்திட்டேனே. (௨௭)

ஞானியென்ற பெயர்களையே கண்டுகொள்ள
 நல்லதொரு கண்பெற்றேன் பேசவென்று
 லீனமறச் சொற்கற்றேன் சிரவணத்தால்
 ஏகாந்த பரகவன மெயதலானேன்
 மானமற்ற வடியருட னுசைகொண்டேன்
 மருவுமுடல் குருவுக்கே வணங்கிப்பெற்றேன்
 தானமுற்றேன் சிவானந்தந் தனிலேநின்றேன்
 சச்சிதா னந்தனென்றே தழைத்திட்டேனே. (௨௮)

வாழ்வுமுதற் சம்பத்தை மதித்திடாமல்
 மலைமேலே யேறினதோர் பறவையானேன்
 தாழ்வுகளா யுலகோர்சொல் நிறையெல்லாம்
 சகாயமென் றேயெண்ணிச் சந்தோஷமானேன்
 வீழ்வதருனரகிலுள்ள மாண்பர்க்கெல்லாம்
 வீழாம லேமனிதர் மேலுமானேன்
 எய்யலகும் மேலேழும் நானேயானேன்
 ஏகாந்தத் தீவினிலே யிறங்கினேனே. (௨௯)

குரு சொல்லுதல்.

மைந்தனே புனைப்போல வோடிமெள்ள
 வாதனையே தீர்ந்துமதி மயங்கிடாமல்
 பந்தமறத் தேயின்பு குருவைத்தேடி
 பரமாகி வாழ்ந்தவர்க ளுண்டோவப்பா
 சிந்தையற்ற பெரியோரை வணங்கிக்கொள்ளு
 சிவஞானி தன்னுடனே நேசஞ்செய்தே
 னந்தனைபெற் றவனையப் பாவப்பா
 வெடுத்திணைத்தே யம்பரத்தி லிருப்போம்நாமே. (௩௦)

சிவானந்தபோதம்.

ஜீவன் சொல்லுதல்.

வெண்பா.

மறந்தேனோர்வார்த்தை மசிழ்ஞானமூர்க்கி
துறந்தேனினித்தெரியச சொல்வாய்—சிறந்திலரு
பத்திசெய்கோருக்குப் பலனேததைக்கெடுக்கும்
குத்திரருக்கென்ன குணம். (கக)

குரு சொல்லுதல்.

வீருத்தம்.

வண்ணிலாத்தவங்க ளியாகங்கள்செயினு மீஸ்வரவிஷ்ணு
வாலயங்கள், பண்ணுலாக்கவிதை பாடினுமேனகம் பாரினி
ல்வருபவனேது, கண்ணுலாவியநம் ஈருதிமெய்ப்பொருளைக்
கண்டரனடியாருந், குண்ணலாமென வழதளித்தவனடை
பலனுரைக்கவமுடியாதே. (கக)

வேதமாகம சாத்திரபுராணங்கள் முரிந்தனாவறிந்திடாவிந்
து, நாதமேயுருவா மத்விதானந்தஞானமேபெற்றிடவேண்டி
ன், ஒதவல்லவாச்சத்துச்சித்தானந்தமுற்ற எல்லையோர்க்குப்,
பாதபூஜைக ளடங்கலுஞ்செய்தவர்பலனுரைக்கடங்காதே. (க)

கலித்துறை.

அன்னமளிப்பானாக் கலைப்பாருமிந்தவவனியிசை
பின்னலவர்க்குப்புரிவார் நினைப்பாரிகழ்ந்திடுவார்
மன்னவராயிருந்தே மறிப்பாராயுமறவியினி
என்னென்னவேதனைசெய்வான் முடிவிலியம்பரிதே. (கச)

சிவனருள்பெற்றயர் மேலோர்தமக்குஞ் சிவனையுன்னி
த், தவஞ்செயுமன்பர்க்குஞ் சிவவேடம் பூண்டதன்னியர்க்கு,
முவந்தேபணிபுரி வார்மேலுலக ருண்மையதாய், அவஞ்செய்
தவரை யிகழ்வோரடைவ ரருநரகே. (கக)

பெரியோர்க்குத்தொண்டு செய்வானாத் தடுத்திடும் பே
தையரும், சரியாநடுநிலை சார்ந்தவர்க்கல்லல் சமைப்பவரும்,
பரிவானதிகைக் கொண்டோரைமறிக்கும்பாதகரும், எரிவாய்
நரகத் தெண்ணிற்றுயரி லிருப்பொன்றும். (கச)

சிவானந்தபோதம்.

வெண்பா.

இந்நூலைப்பார்ப்போர் எடுப்போர்படிப்போர்
நன்னூலெனமனதி னுமீவோர்—பொன்னூற்
படியேறித்தாண்டிப் பவசாகரத்தைக்
கடவுளர்க்குமுன்னிற்பர் கண்ண்,

(க௭)

சந்தேகமரதிகளைச் சாராமலே பகற்றிப்
புந்தபாசங்களைப் பாழாக்கும்—இந்தநூல்
எத்தநாளும்மழியா யேகாந்தவீடதனைச்
சொந்தமாக்குமெனவே சொல்.

(க௮)

கலி விருத்தம்.

அரணங்கிரிவாழி யம்பிகைதான்வாழி
பெருமான்பதம்வாழி பின்னைசரணம்வாழி
பரமேட்டியடிவாழி பாரதிபாதம்வாழி
கரிமுகன்கழல்வாழி கந்தன்திருவடிவாழியே.

(க௯)

கொச்சகம்.

வான்வாழியானையளி மாதவரும்வாழி
கோன்வாழிகுருவாழி குவலயத்தோர்வாழி
ஆன்வாழியமரர்முத லிருடிசித்தர்வாழி
நான்நியென்கமற்ற நாதாக்கள்வாழி.

(௧00)

சிவானந்தபோதம்

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

நெஞ்சறிவிளக்கம்.

விநாயகர் காப்பு.

அறுதிர்க்கழிநெடிலடி விருத்தம்.

வஞ்சகமனத்தினுடை மாற்றியேபெரியோர்தாளில்
கஞ்சமாமலரிட்டோதுங் கணபதிதாசனன்பால்
நெஞ்சறிவிளக்கஞான நீதிநூலுறும்பாடக்
குஞ்சரமுதத்துமூலக் குருபரன்காப்பதாமே.

நூல்வரலாறு.

பூயியிற்செனந்தரப்பெண் புணர்ந்திடுநாகைநாதர்
நாமமெந்நாளுநாவி னவின்றுசெந்தமிழாற்பாடிக்
காமமுமாசபாசக் கன்மமுமகற்றிமூலா
ஒமெனமெழுத்தைந்தாலே யுனையறிந்துணர்வாய்நெஞ்சே.)

தந்தைதாய்நிஜமும்ல்ல ஜனங்களுநிஜமும்ல்ல
மைந்தருநிஜமும்ல்ல மனையவணிசுமும்ல்ல
இந்தமெய்நிஜமும்ல்ல வில்லறநிஜமும்ல்ல
சுந்தரநாகைநாதர் துணையடிநிஜம்பார்நெஞ்சே. (உ)

காண்பதுமழிந்துபோகும் காயமுமழிந்துபோகும்
ஊன்பொருளழிந்துபோகு முலகமுமழிந்துபோகும்
பூண்பணிநாகைநாதர் பொற்பதமிழாரதென்று சே.
வீண்பொழுதினைப்போக்காமல் வெளிதனிலொளிபார்நெஞ்

மனமெனும்பேயினாலே மாய்கையாயிருடான்மூடச்
சனமெனுமாசபாசத் தலையிசையேற்றிக்கொண்டு
சனமெனுஞ்சுமையைத்தனக்கிக் கவையுற்றிட்டாய்நீயுற்
புனமெனும்நாகைநாதர் பதம்பணிந்தருன்சேர்நெஞ்சே. (ச)

இருவினைபகுதியாலே யெடுத்திந்தேதகந்தன்னை
மருவியகாளுனென்று மாணியிலழிந்தாய்ந்தான்
குருவினாற்குறியைப்பார்த்துக் குண்டலிவழியேசென்றங்
குருவினானைநாத ருண்மையையுணர்வாய்நெஞ்சே. (இ)

வான்மதிலிரவியுன்றன் வயதெலாங்கொடுபோகின்றான்
தன்னையறிந்திடாமற் றரணியிலிருப்போமென்றே
ஊனமாமுடலைநம்பி யுண்மைகேட் டலைந்தாய்ந்தீமெய்ஞ்
ஞானமேபொருளாய்நாகை நாயிரைத்தொழுவாய்நெஞ்சே.

எட்டினிரண்டொகி யிரந்ததோரெழுத்தைக்காணர்
விட்டதோர்குறையுங்காணர் விதியின்றன்விவரங்காணர்
தொட்டதோர்குரியுங்காணர் சோதிமெய்பொருளுங்காணர்
கிட்டிமோகைநாதர் கிருபைதானுரைப்பாய்நெஞ்சே. (எ)

வஞ்சகநடைமரத்தில் வளர்வினைக்கொம்பிலேறிச்
சஞ்சலமனக்குறவகு தாவியேபலையீதான்
பஞ்சபாதகங்கள்செய்து பாம்பின்வாய்தேரையானாய்
நஞ்சமுதருந்துநாகை னாதரைவணங்குநெஞ்சே. (அ)

உடலினைநிசெமென்றெண்ணி யுலகெலாமோடியாழிக்
கடனமாக்கலப்பாய்க்கம்பம் காகமபோற்கலக்கமுற்றாய்
திடமருள்குருவின்பாதஞ் சிக்கெனப்பிடித்துநின்றால்
நடமிநொகைநாதர் நற்புதம்பணிவாய்நெஞ்சே (க)

வீட்டிருள்போகவென்றே விளக்கினையேற்றிவைத்தால
வீட்டிருளொகையோச்சு விளக்கொளிபெய்கையோச்சு
கூட்டினினடஞ்செய்யீசன் குறிப்பறியாமனீதான்
நாட்டினிலலைந்தாய்நாகை நாதரைவணங்குநெஞ்சே. (கௌ)

காட்டினின்மேவுகின்ற கனபுழுவெல்லாம்பார்த்து
வேட்டுவெனெடுத்துவந்து விருமபியகிருமிதன்னைக்
கூட்டிலேயடைத்துமந்தக் குளவிதன்னுருவாய்ச்செய்யும்
நாட்டினில்நீதானாகை நாதரைவணங்குநெஞ்சே. (கக)

குளத்திலேகிடக்குமாமை குளக்கரைமுட்டையிட்டுக்
குளத்துநீர்க்குள்ளிருந்து குறிப்புடனினைக்கும்போது
களத்திலேபுதைத்தமுட்டை கருவுருவானுற்போலுன்
உளத்திலேனுகைநாத் குருவறிந்துணர்வாயநெஞ்சே. (கஉ)

மருவியசிலந்திப்பூச்சி வயிற்றினி னூலுண்டாக்கி
உருவுடன்கூடுகட்டி யுகந்ததிவிருக்குமாபோல்
குருபரனுனதுகூட்டில் குடியிருப்பதுவைப்பார்த்துப்
பெருவெளிநாகைநாதர் பெருமைகண்டருள்சேர்நெஞ்சே. ( )

வாரணமுட்டையிட்டு வயிற்றில்வைத்தனைத்துக்கொண்டு
பூரணகூடுண்டாக்கிப் பொரித்திடுவகுஞ்சிபோலக்
காரணகுருவைமூலக் கனல்விலக்கதனற்கண்டு
நாரணனறியானுகை நாதரைப்பணியாய்நெஞ்சே. (கச)

புள்ளிஊள்ளிருக்கும்பூச்சு பொருந்தவெண்ணுரையுண்டாக்கி
மெல்லியதண்ணீர்வீட்டில் வெயிற்படாதிருக்குமாபோல்
சொல்லிலேனுகைநாதர் தோய்ந்திடாசகுட்சுவகண்டால்
கல்லிலேதெய்வமில்லைக் கருத்திலேதெய்வநெஞ்சே. (கடு)

தண்ணீரிலிருக்குமீன்க டண்ணீரிற்கருவைப்பிச்சிக்
கண்ணினுற்பார்க்கும்போது கயலுறுவானுற்போல
நண்ணியகுருவைக்கண்டு நாதனல்லருவைச்சேர்த்தது
விண்ணின்மேனுகைநாதர் மெல்லடிவெளிபார்நெஞ்சே. (கஈ)

இலகியண்சிகாந்த மிரும்பினையிழுப்பதேபோல்
உலவியகுருபரன்ரு லுன்னையாட்கொண்டதன்மை
நலமுடனறிந்துதீதா னுயனையறிந்திடாமல்
நிலமிசையலைந்தாய்நாத லிவகரைநினைப்பாய்நெஞ்சே

குரியகார்த்தம்பஞ்சைச் சுட்டிமீம்சுடரேபோலக்
கூரியவடிமூவத்தின் குண்டலிக்கலைமூட்டி
வீரியவிருந்துறாத வெளிவீடுதன்னிற்சென்றே
ஆரியனுகைநாத ரடியினைதொழுவாய்நெஞ்சே

ஐவகைப்பூதந்தொண்ணூற் றுறுதத்துவங்களாட்டும்
தெய்வமுன்னிடத்திருக்க தேசத்திலிலைந்தாய்தீதான்
பொய்வசத்தேகபந்தம் போக்கிமெய்ப்பொருளைநோக்கி
ஐவரோரிடத்திற்கூடு மானந்தமறிவாய்நெஞ்சே. (௧௧)

ஊனமாமுடலம்பொய்யென் றுணர்ந்துமெய்யறிவைக்கண்டு
தானவனானபோதே சற்குருபதத்தைச்சேர்த்தாய்
வானதிலிரவிதிகள் வந்துபோவதுவுகண்டால்
ஞானவானுகைஞாதர் நடனமுகாண்பாய்நெஞ்சே. (௨௦)

கிட்டிமோஞானயோகங் கிடைக்குமோகுருவிற்பாதம்
கட்டிமோமூலவாசி காணுமோகைலைவீதி
எட்டிமோநாகலிங்க மேற்றுமோதிபசோதி
தட்டிமோபளிக்குமேடை தனையறியார்க்குகெஞ்சே. (௨௧)

ஒருபாதத்தன்னை துக்கி யொருபாதத்தன்னைமாந்
இருபாதமாகின்ற வியல்பையிறந்தாயானால்
குருபாதமென்றுகூறுங் குறிப்புணக்குள்ளேயாச்சு
வருபாதனுகைஞாதர் மலரடிகாண்பாய்நெஞ்சே. (௨௨)

நாடென்றுநகரமென்று நலந்திகழ்வாழ்வதென்றும்
வீடென்றுமனையாளென்று மிக்கதோர்மைந்தரென்றும்
மாடென்றுஞ்சம்பத்தென்றும் வாஞ்சைகொண் டிலைந்தாயிந்
தக்,கூடொன்றுமழிந்தாற்கூடத் தொடருமோகுகெஞ்சே.

ஈட்டிலேயெழுதுதூல்க னெத்தனைபடித்துநீதான்
கீட்டிலேஎரித்ததிங்கள் கானலிற்சலம்போலானாய்
நாட்டிலேதெய்வமென்று நடந்தலையாமலுன்றன்
கூட்டினினுகைஞாதர் குறிப்பறிந்துணர்வாய்நெஞ்சே. (௨௪)

நற்பிடிசோறுவைத்த னுயனென்றறிந்துகொட
சொற்படிபின்னையோடுஞ் சணக்கன்போற்குணமுண்டாதி
விற்பிடித்தடிக்கப்பெற்ற விமலனார்கமலபாதம்
பிற்பிடிபிடிததுனாதலிங்கரைக்காண்பாய்நெஞ்சே. (௨௫)

விரகநாயகனைத்தேடி விரும்பியமங்கைபோலக்
 குரவொருபதேசத்தைக் குறிப்புடனிதமுந்தேடி
 ஐரவுடன்பகலுமான விருபதநடனங்கண்டால்
 சிரமதினுகைஞாதர் சிலம்பொலிகேட்குநெஞ்சே. (௨௭)

வாரணனயன்மால்ருத்திரன் மகேசுரன்சதாசிவன்மன்
 காரணமாதுவீட்டிற் கலந்தவரிருக்குமப்பால்
 பூரணநிராதரத்தின் புதுமையுங்கண்டுபோற்றி
 ஆரணனுகைஞாத ரடியினைதொழுவாய்நெஞ்சே. (௨௮)

மோரிலேநீணாவிட்டால் முறிந்திடுங்கொள்கைபோலக்
 காரியருருவைவிட்டுக் காரணருருவைக்கண்டு
 சீரியசாலுநீர்போற் சேர்ந்திருவருமொன்றாகி
 ஆரியனுகைஞாத ரடிபணிந்தேத்துநெஞ்சே. (௨௯)

நித்திரைவந்தபோது நினைவுதானிருந்ததெங்கே
 புத்திரர்தாமுமெங்கே புணர்ந்திடுமனைவியெங்கே
 பத்திரபூசையெங்கே பலதொழில்செய்வதெங்கே
 சிற்பதனுகைஞாதர் செயலினையறிவாய்நெஞ்சே. (௩௦)

வேடத்தைத்தரித்தாலென்னவெண்பொடியணிந்தாலென்ன
 நாடொத்துவாழ்ந்தாலென்ன நதிதலங்கண்டாலென்ன
 தேடொத்தனுகைஞாதர்சீரடிசின்னதேர்ந்தே
 ஓடத்தாமரையின்பூப்போ லுயர்ந்திடும்பெரியோர்நெஞ்சே()

தள்ளிடுகணக்கன்போலச் சாஸ்திரம்படித்தாலென்ன
 வெள்ளியதுகிலைத்தாவி வேட்டியாய்த்தரித்தலென்ன
 உள்ளிருந்தாட்டிலிக்கு மொருவனையுருகித்தேடித்
 தெள்ளியனுகைஞாதர் செயல்காண மாந்தர்நெஞ்சே.

பளிக்குற்றருளத்துநீரைப் பாசிதான்மறைந்தாற்போலக்
 களங்கற்றபுத்திதன்னைக் காமன்தான்மூடிக்கொண்டு
 வினங்கத்தான்செய்குதில்லை மெய்யறிவினக்கையெற்றி
 முழங்கத்தானுகைஞாதர் முழுமொழிபகர்வாய்நெஞ்சே.(௩௨)

மண்ணதையெடுத்தாரால் வசையுடன்பிசைந்துபாண்டம்
பண்ணியேகனலாற்சட்டுப் பாதையென்பதுதான்விட்டே
அண்ணலர்வாய்வாகாச மடந்தைவம்பூதக்கூட்டை
விண்ணமர்ஞகைஞதர் வினையாட்டென்றறிவாய்நெஞ்சே. (1)

கண்ணாடிதன்னிற்றோற்றுங் காரணவுருவம்போல
உண்ணாடிமூலாதாரத் துதித்தசற்குருவைக்கண்டு (ல்)
விண்ணாடிவெளியைப்பார்த்து விளக்கொளிமகிமைச்சேர்ந்தா
மண்ணுகுஞகைஞதர்வந்துனையாள்வார்நெஞ்சே. (௩௪)

உருவமுநிழலும்போல உசந்துபின்றொடருநாயன்
பருவங்கண்டநிந்திடாமற் பருந்தின்சாற்பட்சியானாய்ப்
புருவனைகடுவனைக்குட் பொருந்தியநடனங்கண்டால்
குருபரஞகைஞதர் கூப்பிடவருவார்நெஞ்சே. (௩௫)

கணக்கில்லாவெழுவசைக்குட் கலந்தருவெடுத்தவிண்ணுள்
பிணக்கில்லாநட்சென்மந்தான் பிறப்பதேயரிதென்றெண்ணி
குணக்கிலாகுணமுண்டாகிச் கோதிலாஞானம்போற்றித்
கணக்கிலாஞகைஞத நிணையடிசேர்வாய்நெஞ்சே. (௩௬)

அரியதோர்நரஜன்மந்தா னவனியிற்பிறந்துமுண்ணுள்
பெரியபேரின்பஞானம் பெறுவதேயரிதென்றெண்ணி
உரியவேதாந்தவண்மையுரைக்ருமாசானைப்போற்றிக்
தெளியொணுஞகைஞதர் சீர்பதந்தேடுநெஞ்சே. (௩௭)

பசும்பொன்னினுமமென்றிற் பணதிவேறுறாற்போலே
லீசும்பெலாங்கலந்தசோதி வெவ்வேறுதெய்வமாகி
உசும்பிசீவாத்துமாக்க ஞடல்பலவானதன்மை
கசிந்துகொண்டுருகிஞக விற்கரைக்காண்பாய்நெஞ்சே. (௩௮)

விண்டவர்கண்டதில்லை விட்டதோர்குறைமெய்ஞ்ஞானம்
கண்டவர்விண்டதில்லைக் ககனவம்பலத்தின்காட்சி
அண்டர்கோடஞ்சையீசு னடியினைவாசியுச்சி
மண்டலஞகைஞதர் வாழ்பதிவுழிபார்நெஞ்சே. (௩௯)

நாதுடனாக்குமக்குக் கண்ணுயிர்சிரங்கருத்து
 நாதுடனீசனாடு மலர்பதமறிந்திடாமல்
 வாதுசொற்றர்க்கநூல்கள் வகைபலபலித்தாலென்ன
 நாதுவாய்னுகைனாதர் தான்கண்டுதெனப்பார்பெஞ்சே. (சு1)

பேத்தைமலரென்றெண்ணிச் சென்றிடுவிட்டில்போலக்
 கோபத்தின்கணலில்வீழ்ந்து கொடியதோர்பிறவிபெற்றாய்
 பூபத்துவந்தாலுன்றோ டியாவர்தாம்வருவாரந்தச்
 கோபத்தைமறந்துனுகை லிங்கரைத்தொழுவாய்பெஞ்சே. ( )

நின்மினிப்பூச்சிதன்னுண் மெய்யொளிகண்டாற்போல
 உன்மனதொடுங்கியேயுன் னுள்ளொளிகண்டாற்பின்னைச்
 சென்முழில்லையந்தச் சிவத்துளேசேர்வாய்நாளும்
 பொன்மகன்புகழுநாகை நாதரைப்போற்றுநெஞ்சே (சு2)

வசம்பிளிற்றகளிம்புபோலச் சீவனுஞ்சடமுங்கூடி
 நம்பினவுடலைக்கண்டு நலனுயிர்வடிவநகராணாய்
 வெம்பியகாமமாயை விட்டுமெய்ப்பொருளைத்தேடித்
 ம்பியனுகைநாதர் கூததடல்காண்பாய்பெஞ்சே. (சு3)

வவுகாத்திருந்தபட்சி யேங்கியேபறக்குமாபோல்
 உலகமேபொருளாய்நம்பியொருபலன்றாய்நீதான்
 நிலைமையாகருருவைப்போற்றித் தாளிணைவாசிகண்டால்
 நிலைமையாற்றுகைனாதர் நின்னிடையிற்பார்பெஞ்சே. (சு4)

பூத்துமலிகைகண்டு என்பெனுமலரைநன்றாய்ச்
 நாத்தியேபிரணவத்தாற் றனிப்பெருவட்டஞ்சூட்டி
 போற்றியேதீபமூல விரிசுடர் விளகும்பார்த்துப்
 போற்றியேனுகைனாதர் பொன்னடிபூசுநெஞ்சே. (சு5)

பக்கிலவீந்துதானுஞ் சுரோணிதக்கருவிற்கூடிப்
 பக்குவக்கிழவியாகிப் பையுளையடைந்தபாவை
 பக்குவையதனைவிட்டிக் கவனியிற்பிறந்தருட்சம்
 பக்கினினுகைனாத ரமைந்ததென்றறிவாய்பெஞ்சே. (சு6)

நீக்கமில்லாமலெங்கு நிறைந்ததோர்வெளியையுன்னுள்
தாக்கியேயறிவினாலே தனைமறந்திருந்துபார்வை
நோக்கியேநிஷ்டைகூடி நொடியரைநிமிஷம்வாங்கி
தாக்கியேனாநுகை நாதரைத்தொழுவாயனெஞ்சே. (௪௭)

கடலெனவிளங்கும்வேத காரணகுருவைக்கண்டின்
உடல்பொருளாவிழுந்து முகந்தவர்க்குதவிநீதான்
திடமுடன்பூர்த்தியாகி செந்துளிப்பரத்திற்சேர்ந்து
நடமிடம்வாசினாகை னாதரைநாடுநெஞ்சே. (௪௮)

நாசியினுனியின்மீது நடனமேசெய்யுந்தேசி
வாசிவாவென்றுவன்னுள் வாங்கியேமொளமுற்று
காசிமாநதியுந்தில்லைக் கனகவம்பலமுநகண்டு
பூசித்தனாகைனாதர் பொன்னடிவணங்குநெஞ்சே. (௪௯)

தாவுநல்லுதயகாலத் தபனன்றேரெழும்பக்கண்டு
கூவுமாக்குக்கிடங்கு கூப்பிகொட்டிற்சம்பு
மேலியேநீயுமந்த மெய்யறிவறிந்தாயானால்
மூவர்கோனாகைனாதர் முன்வந்துநிற்பார்நெஞ்சே. (௫௦)

வஞ்சையர்மீதிலாசை வைத்திந்தவையமீதில்
சுவகையில்லாததுன்பச் சாகரந்தனிலேழ்ந்தாய்
நங்கைமேல்வைத்தபாச நாயன்மேல்வைத்துநீயும்
செவகையானாகைனாதர் சீர்பதந்தொழுவாய்நெஞ்சே. (௫௧)

அன்றிலும்பேடுபோல வடிமையுங்குருவுங் கூடிக்
கொண்டிருந்தடிமுலத்திற் குதித்தெழும்வாசியாடக்
கண்டிமையாதநாட்டக் கருணையால்வெளியிலேறிப்
பண்டிண்டினாகைனாத லிங்கரைப்பணிவாய்நெஞ்சே. (௫௨)

குலங்கெட்டுப்பாசங்கெட்டுக் கோத்திரப்பேதங்கெட்டு
மலங்கெட்டுக்கோபங்கெட்டு மங்கையராசைகெட்டுத்
தலங்கெட்டுத்தானுக்கெட்டுத் தனக்குளேவெரும்பாழாக்கிப்
பலங்கெட்டுனாகைனாதர்பதங்கெட்டுவார்பெரியோர்நெஞ்சே.

ஓமென்னும்பிரணவத்து னுதித்தவைந்தெழுத்துமாகி
ஆமெனுமகாரபீடத் தமர்ந்திடுவாசிகண்டு
ஊமெனுமெளனமுற்றே யூரிடுமதிப்பா லுண்டு
காமெனுனுகளுதர் தாண்டவம்பார்ப்பாய்நெஞ்சே. (௫௪)

அலைதனிற்றுரும்புபோலு மாலையாய்க்கரும்புபோலும்
வலைதனின்மானைப்போலு மயங்கினைத்தலைந்தாய் தோன்
உலைதனின்மெழுகைப்போலு முருகிமெய்ப்பொருளே யுன்னி
நிலைதனினின்றுனுகலிங்கரைக்காண்பாய்நெஞ்சே. (௫௫)

பொறிவழியலைந்துமீளும் புலன்களை யடக்கிஞான
அறிவெனும்விழியினுலே யம்பரவெளியைப்பார்த்து
உரிதனிலிருக்குக்கள்ளை யுண்டுதற்போகாட்டிடு
நெறிதருனுகளுதர் நிலைமைகண்டறிவாய்நெஞ்சே. (௫௬)

ஆயாதனால்களெல்லா மாய்ந்துநீபார்த்துங்காமத்
தீயானகுழியில்வீழ்ந்து சென்னமுற்றலைந்தாயுன்னின்
காயாதபாலையுண்டு கனகவம்பலத்தைக்கண்டு
மாயாமனுகளுதர் மலரடிவணங்குநெஞ்சே. (௫௭)

ஆதாரமாறுந்தாண்டி பைம்பூதவடிவந்தாண்டி
மீதானவெளியுந்தாண்டி விளங்கியபார்த்தன்கூத்தை
நீதானுமறிந்துகொண்டு நின்மலவடிவமாகி
வேதார்த்தனுகளாதர் மெல்லடிவெளிபார்நெஞ்சே. (௫௮)

பார்த்திடுந்திசைகளெங்கும் பராபரவெளிதான்கூடிக்
கோர்த்திடுமவடிவைஞான குருவினாலறிந்துகொண்டு
பேர்த்திடுமிமையாநாட்டத் திருந்துபேரின்பவெள்ளம்
வாழ்த்தியேழுமுகினுகை விவகரைவணங்குநெஞ்சே. (௫௯)

சச்சிதானந்தமானசற்குரு பதத்தைப்போற்றிக்
கச்சிமாநகரமுலக் கனல்விளக்கதனையேற்றி
உச்சிமேல்வைத்துப்பார்வை யுணர்பிலான்வெளியிலுன்னித்
தச்சிலாவீட்டினுகை விவகரைததழுவுநெஞ்சே. (௬௦)

சாய்

நெஞ்சறிவிளக்கம்.

காரின்பமுலையாளோடு உன்றிலேநடஞ்செய்வோனைப்
பேரின்பவீட்டைக்கண்டு பிரணவவிளக்கையேற்றிச்
சேரின்பவெளியில்வாசித திருவிளையாடல்பார்த்தால
ஓரின்பனுகைஞதர்க் குகத்துவந்துரைப்பாரெஞ்சே. (௬௧)

நாயனையறிந்திடாம னானென்னுமாண்மையாலே
ஆயனில்லாதகாலி யாகியலையலுற்றாய்
நாயமேகோயிலாகக் கலந்திருந்தவனைக்கண்டு
மாயொணுவாழ்க்கைனுகை னாதவைணங்குநெஞ்சே. (௬௨)

உருப்படுகல்லுஞ்செம்பும உண்மையாய்த்தெய்வமன்றே
மருப்புனைமலரைசகுட்டி மணியாட்டிததாபங்காட்டி
விருப்பமுற்றிலைந்தாயந்த வினைமயலவிட்டிநின்னுள்
இருப்பவனுகைஞத ரிணையடிபூசினெஞ்சே. (௬௩)

உனைவிடவேறேதெய்வ முண்டெனவுலகிற்றேடும்
நினைவதேதெய்வவாகி நீகண்டிநின்றயானால்
சென்னமாம்பிறவிபோகுஞ் சிவத்துளேசேர்க்குமெங்கோன்
மனமகிழ்வாசினுகை னாதந்தாள்வணங்குநெஞ்சே. (௬௪)

ஆசையாம்பாசமாயை யறிவதைமயங்கியுன்னுள்
ஈசனைத்தேடொட்டாம லிருக்குமவ்விருளைப்போக்கி
கோசமாகுறியைநோக்கி ிருபரன்வடிவைக்கண்டு
வாசமாலவாணுகை னாதவைணங்குநெஞ்சே. (௬௫)

கன்றதைத்தேடுகநா னுடைய காலியைப்போலையுன்னுள்
நின்றபேரொளியைக்கண்டு நினைவெனுமறிவாற்றெய்வம்
ஒன்றெனக்கண்டாயாந லுமையவருடனே தில்லை
மன்றினுளாடுனுகை னாதர்முன்வருவாய்நெஞ்சே (௬௬)

மடைவாயிற்பட்டிபோடே மனத்தனையடக்கிவாசி
விடையேறமீசன்பாதம், விரும்பியபெரியோர்பின்னே
தடையறத்திருந்தினான் சாதனம்பெற்றநீர்தான்
புண்டிருமுனுகைஞதர் டொன்னடிபோற்றநெஞ்சே. (௬௭)

சிரமெனுங்குகையினுள்ளே சிவகைலாயமன்றில்
அரனுடமமையுவாசி யாடல்தான்செய்வரென்று
பரமமெஞ்ஞான நூல்கள் பகர்வதையறிந்துபார்த்து
வரமிகுனுகைஞாதர் மலரடிவணங்குநெஞ்சே (சுஅ)

கடமதுநிறைந்துகின்ற கனவொளிபோலேவுன்றன்
செடமதினிறைந்துகின்ற சேவனையறிவாற்கண்டு
திடமிருசேவசாட்சி தரிசிக்கசீவன்முத்தி
இடமருனுகைஞாத ரிணையடியுணர்வாய்நெஞ்சே (சுக)

மெய்யருள்விளங்குட்சோதி வெளிசனையறிவா லுன்னி
ஐயமில்லாமற்காண்போ ரவரின்பமுத்தரென்று
தய்யமெஞ்ஞான நூல்கள் சொல்வதாற்பரத்தைனோக்கிச்
செய்யதாள்வாசிஞான லீங்கரைத்தெரிசினெஞ்சே. எய

முந்தினபிறப்புவந்த முதன்மையுமறியாயிப்பால்
பிந்தினபிறப்புவந்த பெருமையுமறியாய்நீதான்
அந்தரப்பட்டிபோலே லேகின்றாயகத்துளேமூச்
சந்தியையறிந்துனுகை ஞாதரைச்சார்வாய்நெஞ்சே. (எக)

காகத்தின்கண்ணிரண்டிற் காண்பதுங்கண்ணென்றேபோல்
தேகத்தினறிவின் கண்ணைத் திடமுடனறிந்துகொண்டு
மோகத்தின்கனலில்வீழா முனைசுழிவாசிபார்த்தால்
ஏகத்தனுகைஞாதரிணையடிசார்வாய்நெஞ்சே. (எஉ)

ஒட்டிலேபட்டபட்சி யுழல்கின்றநெறிபோலாசைக்
காட்டிலேமயங்கிமாறாக் கவலையுற்றலைந்தாய்நீதான்
நெட்டிலேயோடுவாசி நிலைமையாய்நிறுத்திமேறு
வட்டிலேனுகைஞாதர் வாழ்பதியறிவாய்நெஞ்சே. (எங)

ஆலைவாய்க்கரும்புபோலு மாவின்வாய்த்தேரைபோலும்
பூனைவாயெலியைப்போலும் புவிபுனைந்தலைந்தாய்ஞானத்
தேனைவாயருந்திமுத்தி சேர்ந்திச்சிவத்தைநோக்கி
ஊனுளேனுகைஞாத ருற்றிடமறவாய்நெஞ்சே. (எச)

மித்திக்குருக்கள்சொல்லை மெய்யென்றுகல்லைவைத்துப்
பத்திராயுட்பஞ்சாத்திப் பணிந்திடும்பாணைநீதான் *

சித்திரப்பதமைபோலுஞ் செய்தொழிலொடுக்கின்று
புத்தியாய்மானைநாதர் பொன்னடிபோற்றுகெஞ்சே. (எடு)

உப்பொடிபுளிப்புங்கைப்பு முணர்வினலறிந்தநீதான்
எப்போதுமுனக்குறைய னிருப்பிடமறியாகென்னே
முப்போதுங்குருவைப்போற்றி முனைசுழிவாசிபார்த்தால்
அப்போதுமானைநாத ரடியிணையறிவாய்கெஞ்சே. (எக)

படிக்கவுநாவிருக்கப் பணியவுஞ்சிரமிருக்கப்
பிடிக்கவுநகரமிருக்கப் பேணவந்தநுலிருக்க
நடிக்கவுந்தாளிருக்க நாட வுங்கண்ணிருக்க
இடிக்கமுற்றலைத்தாய்காளை நாதராயிறைஞ்சுகெஞ்சே. (எஎ)

அருவருவில்லாநாய னணுவினுக்கணுவாய்ரின்றும்
மருவபல்வாயிர்கட்கெல்லாம் வடிவவேறானதன்மை
ஒருவருமறியாநல்லோ ருறுதியாலறிவார்ஞான
குருபரானைநாதர் குறிப்பறிந்துணர்வாய்கெஞ்சே (எஅ)

ஆண்டொறுநாகற்ப மௌவதழுவிரண்டு
நீண்டதோர்காயசித்தி நெடுநானைக்கிரங்கபேரும்
மாண்டிதான்போவாரல்லான் வையகத்திருப்பாருண்டோ
திண்டொனானைநாதர் சிற்பதத்தேடுகெஞ்சே. (எக)

பொருடனைத்தேடிப்பாரிற் புதைக்கின்றபுத்திபோன்மை
யருடனைரிதமுந்தேடி யரனடியதனில்வைத்தால்
இருடனையகற்றுஞ்சோதி யெம்பிரான்முன்னேவந்தான்
மருடனைமாற்றினுனை நாதரைவணங்குகெஞ்சே. (அய)

ஆண்டியின்வேடந்தானு மறிவுடனெடுத்திடாமல்
தூண்டிலின்மீனைப்போலத் துள்ளிவிழ்ந்தலையாய்நீதான்
வேண்டியபோதுநாயன் மெல்லடிவெளிதாய்த்தோன்றும்
தாண்டியவாசினுனை நாதரைத்தழுவாய்கெஞ்சே. (அக)

சத்திலேறுழைந்திருந்த சிறுபிள்ளைபூச்சிபோலும்
நீற்றிலேறுழைந்திருந்த நேர்மையாம்கழற்சிபோலும்
மாற்றுபேருலகினல்லோர்மருவிரிமருவார்சித்தத்
தேற்றியேறுனைநாத ரிணையடிவைப்பாய்கெஞ்சே. (அஉ)

நாடகப்பெண்ணையாட்டு நடவென்போலயுன்றன்
கூடகச்சடத்தையாட்டுங் குருவைநீயறிங்கிடாமன்
முடகமானுய்ஞான முதல்வனையறிவாற்றேடி
ஆடகநாகைநாத ரடியிணைபணிவாய்நெஞ்சே (அ௩)

சத்தியுஞ்சிவமுமாகித் தாண்டவமாடும்வாசி
சத்தியமூலநாடிச் சுழிமுனைககம்பத்துள்ளே
புத்தியைச்செலுத்திமேலாம் பொருடீனையிக்கவல்லார்
பத்திசெய்ஞனைநாதர் பதிதனைபார்ப்பாய்நெஞ்சே. (அ௪)

நாட்டமாமறிவின்கண்ணா னுயனையருகிப்பார்த்துத்
தேட்டமாங்கருணைபெற்ற சிவனடியார்கடங்கள்
கூட்டமாம்பரத்திற்சென்று குருபணிவிடையுஞ்செய்து
கோட்டமானாகைநாத ரருடரவருவாய்நெஞ்சே. (அ௫)

காலனையுதைத்தநாயன் காலெனும்வாசிதானை
மூலநன்மனையிற்கணிடு முப்பதிமுப்பாழ்தாண்டி
பாலமுதருந்தமேலாம் பராபரைபாதம்போற்றி
மாலயன், யானுரை நாதரைவணங்குநெஞ்சே. (அ௬)

கடுமையாம்பதட்டிலேறிக் கயிரொடுகுலமேங்கிக்
கொடுமையாங்காலன்வந்து கொண்டிபோமுன்னேநீதான்
அடுமையானுயன்பாதமனுதினமறவாதேத்தில்
கெடுமையானாகைநாதர் நிலைமைகண்டறிவாய்நெஞ்சே. (அ௭)

அரகராசிவசிவாவென் மனுதினமறவாதற்கே
சிரகசிலாயலீட்டிற் சிவனைநீயறிந்துதேடி
மரகதவல்லிபங்கன் வந்துமுன்காட்சிநல்கிப்
பரகதிகொடுக்குனாகை நாதரைப்பணிவாய்நெஞ்சே. (அ௮)

நடக்கிலும்வாசிப்பாரு நாட்டமும்வாசிப்பாரு
முடக்கிலும்வாசிப்பாரு முனைசுழிவாசிப்பாரு
மடககிலும்வாசிப்பாரு மறிவிலும்வாசிப்பாரு
திடக்குறநாகைநாதர் திருநடஞ்செய்வாய்நெஞ்சே. (அ௯)

போனனுவீணய்ப்போனாற் புதியநாள்கோவிடாமல்
ஞானநாளிதுதானென்று நாடொழங்குருவைப்போற்றி

நெஞ்சறிவிளக்கம்.

வானநாளத்திற்சென்னி வழிக்கண்டுமதிப்பாலுறும்
தேனைநகருத்தினுகை விங்கரைத்தெரிசினெஞ்சே. (௧௦)

தராதலமெல்லாந்தானாய்த் தாபரசுகமெங்கும்
நிராமயுமாகக்வகாத்து நின்றதோர்வொருளாமந்தப்
பராபரவடிவங்கண்டு பரத்துளையடிக்கிமேலாம்
புராதனமூர்த்திநானை விங்கரைபோற்றுகெஞ்சே. (௧௧)

மாணிக்கவாசகர்க்கு மகிழ்பரஞ்சுத்தரர்க்கும்
ஆணிப்பொன்றிருமூலர்க்கு மறுபத்துமூவருக்கும்
பேணிக்கொள்பொரியோருக்கும் பேரருள்சிவனைபுன்னுள்
தோணக்கண்டிருந்துகை விங்கரைத்தொழுவாய்கெஞ்சே.

மகத்துவமடைந்தநெஞ்சே மன மாயைகொண்டநெஞ்சே
பகுத்தறிவில்லாநெஞ்சே பலநினைவானநெஞ்சே
மிருத்திடுங்காமநெஞ்சே மெய்ப்பொருளறியாநெஞ்சே
செகத்தினினுகைநாதர் சீர்பதந்தேடுநெஞ்சே. (௧௩)

காலதுமேலதாகக் கனியுண்ணும்வவ்வால்போல
மூலால்வாசியோடு முறைமையையறிவாற்கண்டு
சீலமெய்ஞ்ஞானபோத சிவயோகந்தன்னைப்பார்த்து
ஞாலமேனுகைநாதர் நடனமுங்காண்பாய்கெஞ்சே. (௧௪)

உறக்கமும்விழிப்பும்போல வுடல்பிறத்தி நுக்குந்தன்மை
சிறக்கவேயறிந்துமிந்தச் செகவாழ்வைமெய்யென்றெண்ணிக்
குறைத்தலைக்குவாமர்சொல்லைக் குறிப்புடனம்பலாமோ
மறக்கொணுநாகைநாதர் மலரடிவணங்குகெஞ்சே. (௧௫)

எத்தனைபுத்திசொல்லி யெடுத்துரைத்ததுவுநீதான்
பித்தனைப்போலேயோடிப் பிரவிசாகரத்தில்கீழ்த்தாய்
முத்தமிழ்நாகைநாதர் முண்டகமலர்த்தாள்போற்றி
சத்தமுன்னுடலிற்றோற்றந் தலந்தனைப்பார்ப்பாய்கெஞ்சே.

சுவர்தலைப்பூனைபோலச் சுற்றியபிரவிதீரத்
தவத்தினுக்குருவமான சற்குருதானைப்போற்றிச்
சிவத்துடன்கலந்துமேலைச் சிதம்பரவழியேசென்றந்
செவர்க்குமேலானனுகை விங்கரைப்பணிவாய்கெஞ்சே. (௧௬)

உலவாயிற்றிபோலு மாணவாய்க்கவனம்போலும்
உலவாயின்மிருகம்போலு மயங்கினைந்தலைந்தாய்ந்தான்
உலவாயின்மெழுகைப்போல யுருகிமெய்ப்பொருளையுன்னிப்
பலகாலுமேத்தினுகை விங்கரைப்பணிவாய்நெஞ்சே. (கஅ)

மூலமாகரமீதின் முளைத்தெழுஞ்சுடரைக்கண்டு
காலதீமேலேயேற்றிக் கபாலதேனமுதிருத்தி
கோலமாமதுவெயுண்டு குருபதந்தன்னிற்சேர்ந்து
வாலசந்தரியானுகை விங்கரைவணங்குநெஞ்சே. (கக)

இறந்திடுமிருபத்தோரா யிறத்தாறுநூறுபேரும்
இறந்திடுமிக்காயம்போலு லீசனைக்காண்பதென்னான்
மறந்திடாதறிவான்மூல வாசியையமேலேயேற்றிச்
சிறந்தசம்பரத்துனுகை விங்கரைதரிசினெஞ்சே (கங)

கதிதருமூலாதார கணபதிதாசன்சொன்ன
நிதிமணிவாலையான நெஞ்சறிவிளக்கநூறும்
துதிசெயுமறிவோர்ஞான சோதியின்வடிவமாக
மதியணிநாகைநாதர் மலர்பதம்பெற்றுவாழ்வார். (கக)

சித்தியப்பொருளதான நெஞ்சறிவிளக்கநூறும்
பத்தியாய்மனதிலெண்ணிப் படித்ததன்பயன்காண்போர்கள்
முற்றிமெஞ்ஞானம்பெற்று மூவர்க்குமுதல்வராசிச்
சத்தியஞ்சிவமுந்தோன்றத் தம்பரமதனுட்சார்வார். (கஉ)

கனகமார்மணிசேர்மூல கணபதிதாசனாக
நினைவினாலறிதட்செப்பு நெஞ்சறிவிளக்கநூறும் [ம்
விலிவியேபடிப்போர்கேட்போர் வினையெலாமகன்றுமெய்யு
மனமெனுமோட்சநாலாம் பதம்பெற்றுப் பதத்துள்வாழ்வார்.

நெஞ்சறிவிளக்கம்

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

சேஷயோகி அருளிச்செய்த ஞானயோத்தம்.

பிள்ளையாரும்வாரி
பிள்ளையாருமங்கே
பெருந்தமூலாதாரஞ்
நாலாம்

ஒங்கியுச்சிதொட்டு
தாங்கியதின்கீழாய்
தானிரண்டதாதி
தனையேவாயுவானாள்
அங்கிமேகடந்து
சங்கிலிபிளந்து
சமதவாயுவானாள்
இங்கிதுவுரைத்தே

அன்னமதினமேலே
வன்னமதைச்சொல்வே
அன்னத்துக்கிராஜன்
ஆயன்சரஸ்வதியாம்
நயந்தவிதழாரும்
நல்லநிறம்பொன்னு
நகரமேயெழுத்தாம்
உகாரங்கெந்தமாகு
யித்திதந்தநாதா
மூன்றுடனேவாரி
மோசமபண்ணமாயன்
வாசமணியூரம்
இசைவல்லசுமியாம்
விசம்பத்திதழும்
ஒசமெவ்வெழுத்தாம்
தேசமேவெழுப்பாம்
ஆறுசுவையாலே
நயிதேயுவிடாம்
நாலுடனேவாரி

நாலுமெட்டிதழும்
நல்லசெம்புமேனி
யெல்லைருத்திரனும்
தொல்லைவிழிப்பார்வை
செல்லுமேசிகாரம்
அல்லலுண்டேயின்னம்
அஞ்சடனேவாரி
நெஞ்சிலவ்வெழுத்தாம்
கொஞ்சியமயேசன்
மிஞ்சமறுகோணம்
மேனிகருப்பாமே
தன்னிதழைப்பார்க்கில்
தனியேபதினாரும்
முனிந்தவேலையோடல்
அந்தரங்கஞ்சொல்வேன்
ஆறுடனேவாரி
கூறுவேனேனாறுங்
குருவிருந்தநேர்மை
யருகிருந்தபூசம்
அமச்சல்லோவத்தான்
என்னவென்றுசொல்வேன்
ஏழுடனேவாரி
நாமுசொன்னபேச்சு
சத்தியவகாணத்தான்
ஏழைசொன்னபேச்சு
எட்டுடனேவாரி
எட்டுசான்றுடம்பு
கட்டையைனம்பாதே
ஒன்றல்லவோதெய்வம்
ஒருபதியாலெட்டாம்
ஊமையெழுத்தாலே
ஒங்காரமுண்டாச்சு
ஒங்காரத்தினாலே

உண்டாச்சுதேலோகம்
 இதுவுங்குருவாலே
 இருபதியாலெட்டாம்
 இறைக்கிறெண்டேத்தம்
 சுரக்குமேழநாலாம்
 முந்திருபாதம்
 முப்பதியாலெட்டாம்
 முப்பாழுகடந்து
 அப்பாலேநடந்தால்
 அதிசயம்பார்த்தான்
 நல்லகுருபாதம்
 நாற்பதியாலெட்டாம்
 நாலுமூலகுண்டம்
 படுமுதலில்ரெண்டாம்
 படுமுதல்பிடுகி
 பருத்தமரமேறி
 குயிறுமேயன்றிக்
 கூசாமற்குடித்தாற்
 பேசாதபிறகு
 அஞ்சாதேரீயத்தான்
 ஐம்பதியாலெட்டாம்
 அஞ்சல்லவோபூதம்
 பிஞ்சல்லோயெழுத்து
 அஞ்சொடுங்கும்போது
 நெஞ்சுடங்குமத்தான்
 ஆறுமுகமல்லோ
 அறுபதியாலெட்டாம்
 ஆறல்லோவாதாரம்
 வேறல்லோசுருபம்
 வேரறிந்தபேர்க்கு
 தூரமில்லையத்தான்
 என்னவென்றுசொல்வேன்
 எழுபதியாலெட்டாம்
 ஏழல்லவோநாடி
 வாழின்பத்துநாடி
 பாழல்லவோநானும்

பாழ்கடந்தபேர்க்கு
 பத்துகோடிதெண்டம்
 என்னவென்றுசொல்வேன்
 எண்பதியாலெட்டாம்
 எண்ணப்பிணக்கண்டு
 திண்ணப்பாபழத்தை

சண்ணப்பாகுருவை
 சொன்னதபசாரம்
 தொண்ணாறுடனெட்டாம்
 மண்ணில்வெகுதூரம்
 குண்ணறிந்தபேரை
 எண்ணறிந்தவாடி
 ஏகமானதாகி
 பாரமுமறித்து
 நாகத்தையெழுப்பி
 பீசத்தையுறந்து
 யோகத்தையுடத்தி
 போகத்தையுடத்தால்
 தாகத்தையுறத்தாம்
 சோதியறிந்தோர்க்கு
 தூரமில்லையத்தான்
 சாதிருவமில்லை
 சற்குருவறிந்தால்
 நித்தியமிதுவே
 பத்தியாய்ப்பணிந்தால்
 முத்திரமத்தான்
 வாமநெறிசீவன்
 ராமயோகிதந்த
 ராஜயோகிசேஷன்
 சாதனருளாலே
 பாசமறச்சொன்னேன்
 பிரியாமலேயத்தான்
 பின்னையாரும்வாரி

பிசுமில்லாகிற்றகுமானிற்றகீம்.

ஞானரத்தினக் குறவஞ்சி.

காப்பு.

பொன்னுலகுபொருந்துமனப்
பொருளறியத்தனமறிய
மின்னுலகில்மெய்ஞ்ஞானம்
விளக்ககுறவஞ்சிதனை
உன்மைத்தன்னினைவி
னுன்னியுதிப்பொருநான்காய்த்
தன்னிறையைத்தன்னினைவாய்த்
தரிப்பதுவேகாப்பாமே.

ஆதிக்குமுன்னமநாதியமென்னடிசுங்கி
அந்தக்கருக்குழிமுந்தவிருளறைசுங்கா.

ச

ஆதியாய்வந்தவரும்பொருளேதடிசுங்கி
சோதியிலாதிசொருபமாயெழுந்ததுசுங்கா.

அது

உ

சோதியிலாதிசொருபானதெப்படிசுங்கி
வேதமாம்முப்பொருளொன்றாய்முடிந்ததுசுங்கா.

அது

ங

முப்பொருளென்றநீமுன்சொன்னதாரடிசுங்கி
அப்பனுமாயிமாதையாம்நாமடாசுங்கா

அது

ச

எப்படியுலகத்திலிப்படியுருவானேம்சுங்கி
அப்பன்நன்னட்புக்குவொப்பியதாயாலேசுங்கா.

அது

டு

பராபரத்தினிற்பஞ்சவன்னமேதுசுங்கி
வேராகித்தாரானவிந்துநிறமடாசுங்கா.

அது

க

ஒன்றக்குனைவர்களுண்டானதெப்படிசுங்கி
வொன்றோடேயொன்றாகவேடியிணைந்ததுசுங்கா.

அது

எ

மூலக்குகைக்குள்ளேமுச்சுடரேதடிசுங்கி
நாதத்திலைம்பூதமன்பாயுதித்ததுசுங்கா.

அது

அ

ஞானரத்தினக்குறவஞ்சி.

சுகசு

மூலக்குகையெனுங்கோட்டைக்கரசர்யார்சிறகி	அது
முப்பொருளொன்றாய்முடிந்தநினைவெடாசிறகா.	க
மூலக்கிழவகுமுளைத்திடமெவ்விடஞ்சிறகி	அது
நாதத்திலானநடுநிலையல்லவோசிறகா.	ய
முன்னேமுளையாய்முளைத்திடமெவ்விடம்சிறகி	அது
மூளைமுனையிருகண்ணிகழல்லவோசிறகா.	யக
பின்னையுருவாய்முடிந்திடமெவ்விடம்சிறகி	அது
பெண்ணுணுமாகப்பிறந்ததலமடாசிறகா.	யஉ
இந்தவுடலுக்குவேரென்னதூரென்னசிறகி	அது
இந்தவுடலுக்குயீராதிமூலமேசிறகா.	யந
இந்தவுடலுக்குயிாவந்தெப்படிசிறகி	அது
தொந்திநடுக்குழிதொப்பூழ்வழியடாசிறகா.	யச
இந்தவுடலுக்குயிரெகுகேரின்றதுசிறகி	அது
அந்தரமாயண்டமாக்கொடிநின்றதுசிறகா.	யடு
இந்தவுடற்கனியெந்தக்கொடிகனிசிறகி	அது
முந்தியதொப்பூழுமாககொடியலலவோசிறகா.	யசு
மாக்கொடியென்பதைமானிடரென்சொன்னார்சிறகி	அது
மட்டிலடங்காதமாகலிமாவடாசிறகா	யஎ
எந்தவழியினால்வந்தோமுலகினில்சிறகி	அது
வெவ்லாமுடிந்தபொருள்வழியடாசிறகா	யஅ
முன்னேயறிவாலறிவகையென்னடிசிறகி	அது
முச்சுடாமுன்றுமுடலுயிராத்துமரசிறகா.	யக
பிசுனேரறிவாகளொன்றானதெப்படிசிறகி	அது
பேதகமற்றபெருவெளியானதுசிறகா.	உய
ஆசைகொண்டநம்மையாட்டிகிறதாரமுசிறகி	அது
அனினிவாயுந்நம்ண்ணின்மகிமையேசிறகா	உக
ஆசைபாசபலனுபோகமாராடிசிறகி	அது
அங்கம்பொருந்தியபவகுமண்ணல்லவோசிறகா	உஉ

தன்னையறியுந்தலமேதுசொல்லுகிங்கி	அ
சண்ணிடையானநெய்யல்லவோசுககா.	உ
என்னவிதமாகத்தன்னையறிவதுசிகிங்கி	அ
தன்னவன்றாய்தந்தையாகிராமானதுசுககா.	உ
இன்றையறியறிவதுஎப்படிசொல்லுகிங்கி	அ
இறையெனருகின்றருநென்னினைவாகுமெசுககா.	உ
தன்னுள்வினவருந்தவமென்னசொல்லுகிங்கி	அ
தன்னமறந்துதவத்திலிருப்பதுசுககா.	உ
என்னவிதமாகத்தன்னமறப்பதுசுககி	நி
யொன்றைப்பொருந்தியொடுக்கியிருப்பதுசுககா	உ
என்னவிதமாகவொன்றைப்பொருந்தலாமசிகிங்கி	அ
உல்லாமறந்துயிருளாயிருப்பதுசுககா.	உ
ஒன்றென்றசொன்னவுயிரிலையென்னுகிங்கி	அ
உன்னுதிப்பலமுன்னுத்தினைவடாசுககா.	உ
கன்னியெழுந்தகலந்திடாமெவ்விடஞ்சுககி	சில
முன்னியெழுந்தவுயிரிலையல்லவோசுககா,	ந
எனரும்தபெரும்பொருளென்னுகிங்கி	அ
அனுகருமெனரும்கண்டபெருவெளிகுகா.	ந
அண்ணிணுமெண்ணுமழியாப்பொருளென்னுகிங்கி	ந
கண்ணையுமடவியுளழியாயப்பொருள்குகா.	ந
ஆவகாரவுடலுக்குஆணியானென்னுகிங்கி	அ
ஓவகாரமூலத்திலுள்ளொளியல்லவோசுககா.	ந
ஆணியாய்வந்தவரும்பொருளென்னுகிங்கி	மு
தோனியசற்குமுதனாமல்லவோசுககா,	ந
இந்தபொருள்வந்ததெந்தவழியுகிங்கி	அ
அந்தக்கதிமதிவந்தவழியடாசுககா.	ந
கத்தனெளியுக்கலந்திடமெவ்விடம்சிகிங்கி	வழி
யத்தநடனந்தானாடியதற்பாஞ்சுககா.	ந

உத்தமவபாரு ணக்ஞயிரெழுத்தென்னடிசின்கி அது
நசசவாடுநடுநிலையலலவோசினகா. ௩௭

எட்டெழுத்தாகவெழுந்தெழுத்தென்னடிசின்கி அது
மட்டிலடவகாவடிவட்டே ணமேசினகா. ௩௮

அஞ்செழுத்தாகசமைந்தெழுத்தென்னடிசின்கி அது
அஞ்சமொருந்தியஆகாயயட்டமேசினகா. ௩௯

அன்பததோரட்சரமறியநீசொல்லடிசின்கி அது
வஞ்சமகாரநசெசுழிமூன்றுமேசினகா. ௪௦

கற்பகவாசிகலந்திடமெவ்விடஞ்சின்கி அது
உற்பனமூலத்தினுன்னொலிவலலவோசினகா. ௪௧

சத்தம்பிறந்திடுஞ்சற்குருவேதடிசின்கி அது
உற்றகவாசமுயிரநிலையலலவோசினகா. ௪௨

கண்டுதொழுஞ்சிவகாணமேதடிசின்கி நம்மை
யுண்டுபடுத்தியயுன்னொளிவானதேசினகா. ௪௩

எப்படிக்கண்டியிறையைவணங்கலாம்சின்கி அது
நட்புடன்ரெண்ணெடுநிலைகாண்பதுசினகா. ௪௪

நடுநிலையானதைநாடுறதெப்படிசின்கி அது
நாட்டந்தேட்டமோட்டமாட்டமொன்றாகினுல்கினகா. ௪௫

தேட்டமுநாலுந்திருந்துறதெப்படிசின்கி அது
திருவைப்பொருதியொருமித்திருப்பதேசினகா. ௪௬

ஒருமித்திருக்கின்றவோரிடமெவ்விடம்சின்கி அது
வொன்றாயிரவு ம பக முதிப்பிடம்சினகா ௪௭

இரவும்பகலுமொன்றானதுமெவ்விடம்சின்கி அது
யெய்ப்போதுமிருளா யிருப்பதுமூளையேசினகா ௪௮

இரவும்பகலும் பிறப்பிடமெவ்விடம்சின்கி அது
யிருளிலுதித்துன்னி வந்ததடிமூலம்சினகா ௪௯

இரவும்பகலு மெழுந்திடமெவ்விடம்சின்கி அது
யேகார்தஉன்னலந் தேறியதாமரைசினகா ௫௦

- இரவும்பகலும் பிரிந்திடமெவ்விடம்செங்கி அது
யெழுந்தருகோண மிடம்வலம்வாசியேசெங்கா ௩௧
- இரவும்பகலும்நின் றாடியதெவ்விடம்செங்கி அது
யெழுந்துநின்றடுஞ் சுழிமுனைமண்டலம்செங்கா ௩௨
- இரவும்பகலு மிருப்பிடமெவ்விடம்செங்கி அது
யீராறுமோடிய வோரானநான்கடாசெங்கா. ௩௩
- இரவும்பகலு முதிப்பிடமெவ்விடம்செங்கி அது
மேறுமெட்டங்கல மிருவீழிநடுநிலைசெங்கா, ௩௪
- இரவும்பகலென்று யென்னத்தைச்சொல்லலாம்செங்கி அது
யிரவும்பகலிட பின்கலைவாசியேசெங்கா. ௩௫
- இடகலைபின்கலை என்னத்தைச்சொல்லலாம்செங்கி அது
இடகலைசந்திரன் பின்கலைஞரியன்செங்கா. ௩௬
- என்னத்தைச்சொல்லலாம் சந்திரன்குரியன்செங்கி அது
கலையும்பொருந்து நடுச்சுழிமுளையேசெங்கா. ௩௭
- சந்திரன்குரிய னென்றானதெவ்விடம்செங்கி அது
கலையும்பொருது நடுச்சுழிமுளையேசெங்கா. ௩௮
- என்னத்திலேபால மேறிநின்றடுதுசெங்கி அது
உன்னுக்குளவாசி நடனப்புரவிமேற்செங்கா. ௩௯
- என்னவிதமாக வெடுத்திநின்றடலாம்செங்கி அது
ஏற்றவுமாற்றவு மிணங்குகின்றடிப்பார்செங்கா. ௪௦
- மாற்றிப்பிடிக்க மருந்தென்னசொல்லடிசெங்கி .
மானாமல்மாண்டு மறந்துஇருப்பதேசெங்கா ௪௧
- அட்டகெஐக்க ளறிந்திடமெவ்விடம்செங்கி அது
எட்டுவிதமா யெழுதும்பலனடாசெங்கா. ௪௨
- உற்றஞானப்பொரு ளுத்தியாய்ச்சொன்னதார்செங்கி அது
உற்றமர்பீரு முகம்மதுரைத்ததுசெங்கா. ௪௩

ஞானரத்தினக்

முற்றிற்று.

ஞா ன க் கு

சீர்மேவுஞான வடிவான பர
தேசிகன்சற்குரு தன்னருளால்
பார்மீதின்ஞானக் கும்மிப்பாடச் சிவ
பாலன்கணபதி காப்பாமே. (க)

அம்பிகைவாலைப் பதம்போற்றி யரு
ளானந்தகும்மித் தமிழ்பாட
தும்பிமுடினுக் கிளை பவஞஞ் சிவ
சுப்பிரமணியனுந் காப்பாமே. (உ)

நாலாம்வேதமு மோராறும் வெகு
நானுபேதமு நின்றானே
மேலாய்போற்றிக் கும்மிப்பாடச் செத்தில்
வேலவன்றன்பதங் காப்பாமே. (ங)

தாரிலுயர்மது ராபுரியில் வாலை
சாமிசொல்லுங்கும்மிப் பாடலுக்கு
மேருவதனடி மூலமுக்கோண
விநாயகன்றன்பதங் காப்பாமே (ச)

ஆதியுமந்தமு மொன்றாகி உ
ரண்டபிண்டமு மிரண்டாகிச்
சாதிபலபல வேறாகி நின்ற
தத்துவங்கேளடி ஞானப்பெண்ணே. (ஊ)

தேகமானமலப் பாண்டம் அதிற்
சிற்பனம்வந்திடு முற்பனத்தை
யோசகமெனுந்தமிழ்ப்பாடலுக்கு மன
முவந்துகேளடி ஞானப்பெண்ணே. (சு)

வேதோசித்த நெருவனுண்டாம்
வாசனிலேபேச வாயுமில்லை அந்த
மாப்பிள்ளைபெண்ணென்று ஞானப்பெண்ணே. (௭)

சாட்சியெனும்பிர்மா பிள்ளைக்கு மூல
சத்தியென்றொரு பெண்ணரசு
சூட்சமகாரண மிரண்டினுக்கு நிலை
தூலநாமென்கிறாள் ஞானப்பெண்ணே. (௮)

ஊமையனென்றே யறிந்துக்கொண்டா ளந்த
ஆமைபேச்சல்லோ நாமென்கிறாள்
சிமையையாளத் துசங்கட்டினு ளந்த
சிமாட்டிதானடி ஞானப்பெண்ணே. (௯)

பெண்ணரசானது ரத்தினமா மதைப்
பெண்ணென்ற சொல்லவங் கேள்வியுண்டோ
மண்ணையும்விண்ணையும் கூட்டிப்பயிர்செய்த
மார்ச்சுத்தைக்கேளடி ஞானப்பெண்ணே. (௧௦)

பட்டணங்கட்டி மகராசிதுரை
பாங்குடன்செய்த வதிகாரச்
சட்டமுஞ்சொல்லத் தொலையாதே விதைச்
சற்றேகேளடி ஞானப்பெண்ணே. (௧௧)

அஞ்சுராஞ்சுர் வகுப்பாச்சா மதி
லஞ்சுராஞ்சு பிரிவாச்சாம்
அஞ்சுருக்கொரு வித்தரச்சா மதற்
கானகுளமுண்டு ஞானப்பெண்ணே. (௧௨)

ஊரையடுத்த மலையுமுண்டா மதற்
குள்ளேயிருந்த நிலைக்காரர்
பேரையுரைக்க வினிகேளு மவர்
பெருமைதானென்னடி ஞானப்பெண்ணே. (௧௩)

ஞானக் கும்மி.

தலைமன்னுரிலிருப்பவர மந்தச்
சட்டையப்பின்னை நெட்டையராம்
நிலமுமானியமு மென்னதென்றாளந்த
நிசந்தெரியுமோ ஞானப்பெண்ணே. (௨௪)

கும்பகோணத்திலே யப்புபின்னை ய்வர்
கூட்டமற்றாலவெகு வாட்டமென்று
செம்பாதிப்புகு கேட்டுவந்தானியாயந்
தெளிவதெப்படி ஞானப்பெண்ணே. (௨௫)

மூலக்குடிவன்னித் தேவரைவரவர்
மூர்க்கமுந்தீர்க்கமு மார்க்கமுண்டோ
நாலுகரைபுகுநாமென்கிற நிந்த
நியாயந்தெரியுமோ ஞானப்பெண்ணே. (௨௬)

காத்தவராய வகண்டனுக் கத்திசை
காவலமற்ற விசாரணையும்
பார்த்துஉருவது நாமென்கிற நிந்தப்
படிநிலைக்குமோ ஞானப்பெண்ணே. (௨௭)

ஆகாயமான பரஞ்சோதி யவ
ரஞ்சுக்கரைப்புகுந் தன்னுக்குள்ளே
சேகரமாமென்றுஞ் செல்லுற நிந்த
சேதியைக்கேளடி ஞானப்பெண்ணே. (௨௮)

அம்பலக்காரரு மூன்றுபேராம் பின்னு
மஸ்தகநாட்டுக் கணக்கனென்றும்
வம்புசெய்தாலந்த முன்னுனுப்படி
வகைதெரியுமோ ஞானப்பெண்ணே. (௨௯)

ஒன்பதுகூத்தரும் பங்காளி யெந்த
பூருக்குஞ்ஞாநஞ் மப்படியாம்
ஜம்புதுசேருவைக் காரருக்கு மவ
னென்கொருவனும் ஞானப்பெண்ணே. (௩௦)

ஞானக் கும்மி.

கோயிற்குருக்க ளொருபார்ப்பான் றெப்பக்
குளத்தின்மேலே யவன்வீடு
தாவிக்கொண்டிதொடை தட்டுகிறுனிலஞ்
சாருமோகேளடி ஞானப்பெண்ணே. (௨௧)

செட்டியொருவனும் பங்காளி யதிற்
சேர்ந்தவனாக மிகவோநகி
கட்டியவராகனைக் கொண்டிவந்தால் காணி
யாட்சிசெல்லுமோ ஞானப்பெண்ணே. (௨௨)

காரியக்காரரோ வஞ்சபேரா மவர்
காரியம்பாக்கவீ ரஞ்சபேராம்
மாரீசக்காரர் சமாதிகண்மூன்றுபேர்
வார்த்தையைக்கேளடி ஞானப்பெண்ணே. (௨௩)

ஊழியக்கார ரனேகருண்டா மவர்க்
கும்பளஞ்சம்பள நிரம்பவுண்டாம்
பாளையமகோட்டைக்குச் சாரிவைத்தா லிவர்
பதுங்குவாரடி ஞானப்பெண்ணே. (௨௪)

பாழுருக்கொரு மேன்மணியா மவன்
பார்த்தாற்சின்னப் பயல்கா ணும்
வேளுரானரைப் பங்குத்தன் முதல்
விறற்கொடுக்கிறுன் ஞானப்பெண்ணே.

ஆராறு குடியுமுண்டா மதி
லங்கியக்குடி முப்பத் தைந்துமுண்டாம்
ஓராறுபத்துக் குடிதனிலே யஃ
தொட்டுகுடியடி ஞானப்பெண்ணே. (௨௫)

இத்தனைபேரு யிருந்தாலுமதி
விரண்டேபேர்கள் சமுசாரி
அத்தனைபேரையுந் தள்ளிவைத்தார் பயி
ராரிவாரடி ஞானப்பெண்ணே. (௨௬)

ஒற்றேரொற்றை யெருதாரு மதி
 லொன்றுபரம்முச சாலடிக்குங்
 கற்றுடன் காரணங் கண்டாயோ ஞானக்
 கண்கொண்பாரடி ஞானப்பெண்ணே. (௨௮)

இரண்டுகரைக்குடி மானியமா மதி
 லிட்டலிரையொட்டி ரட்டியுண்டாம்
 பண்பழகின மேன்புள்ளிக்காரனும்
 பார்த்துப்போயினான் ஞானப்பெண்ணே. (௨௯).

புள்ளிக்குறைச்சலும் வாராமன் முன்னே
 போட்டபலனுநகை யாடாமற்
 கொள்ளையிடச்சொல்லி யோலைவந்தா விதை
 கொடுமைசொல்லடி ஞானப்பெண்ணே. (௩௦)

வந்தவிதியென் றிருந்தாலும் வசக்
 கட்டுநிலைவையுங் கேட்கிறான்
 இந்தமகிமை யவன்றானே விதற்
 கென்னசுகமடி ஞானப்பெண்ணே. (௩௧)

தருநிச்சிக்கிடக்கிற பெட்டியிலே யே நித்
 தண்ணீர்பாய்ச்சவுஞ் சொல்லு கிறான்
 வரிகொடுக்கிற தில்லையென்றற் பூசை
 மாட்டுகிறானடி ஞானப்பெண்ணே. (௩௨)

ஊரிற்குடிய திருக்கவொட்டா னிருந்
 தாழியஞ்செய்யவும் வேலைவிட்டான்
 நீரயில்லையென்று சொன்னாலு மவன்
 மெண்டம்பிடிக்கிறான் ஞானப்பெண்ணே. (௩௩)

அந்தவிருபத்தோ ராயிரத்திருநூற்
 றுக்கலசெல்லுங் கண்டுமுதல்
 வந்ததுண்டோவதின் மூன்றைத்தொருபங்கு
 வாரம்பிடித்தாண்டி ஞானப்பெண்ணே. (௩௪)

மிச்சமிருந்தெல்லுத்தொனையில் வாரம்
 விண்ணுநோய்கொண்ட பேயனுடன்

அச்சுதன்சேயனுந் தூங்கக்கோளுனுமா
யழித்துப்போட்டாரடி ஞானப்பெண்ணே. (௩௫)

நிலம்விந்ளைததுங் காணீரோவதிந்
செலவழிந்ததும் பாரீரோ
அலமந்து திரியாம லரு
ளானந்தஞ்சேரடி ஞானப்பெண்ணே. (௩௬)

என்சாணீள மொருவீடா மதி
லெட்டொருபீற்றன் மலக்கடாம்
பஞ்சாயக்காரரீ ரைந்துபேருந்தெய்வப்
பதியிதென்கிறார் ஞானப்பெண்ணே. (௩௭)

தேகமெனுஞ்சிவ வாலய மாமதிந்
சென்னிசிறுவாயிற் கோபுரமாம்
காகமன விரண்டுகரக்கோடுங்
கையாக்கேளடி ஞானப்பெண்ணே. (௩௮)

உண்ணுக்கென்ற கொடிமரமா மதிந்
கோபுரசந்திர புட்கரணி
அண்ணுக்கென்ற தலப்புறத்திற்கண்ட
தக்கினிதீர்த்தமாம் ஞானப்பெண்ணே. (௩௯)

நாற்பத்துமுகக்கோண மண்டப மாமதி
நடுவிருக்குதாஞ் சிங்காரம்
பார்ப்பதுசக்கரக் கோட்டையிலே யிந்தப்
படியிருக்குதாம் ஞானப்பெண்ணே. ௪௦

பீடமிருப்பது மையத்திலே பவி
பீடமிருப்பதுங் குய்யத்திலே
மாடமிருந்த சிவாலயத்தின் மணி
விளக்கிருக்குது ஞானப்பெண்ணே. ௪௧

இப்படியான திருக்கோவி லதந்
கெட்படிவாய லிருக்காதோ
அப்படியென்று தெரியாமற்றெரிந்
தலைகிறாடி ஞானப்பெண்ணே. (௪௨)

பூட்டைத்திறப்பதுங் கையாலேமனப்
பூட்டைத்திறப்பது மெய்யாலே
வீட்டைத்திறக்க முடியாமல் விட்ட
வீதியிதென்கிறார் ஞானப்பெண்ணே.

(௪௩)

வாசலிலேயொரு மேல்வாச லந்த
வாசலிலேசிறு வாசலுண்டு
நேசமுடன்றிரு வாசலிற்பூட்டு
நெருக்கம்பாரடி ஞானப்பெண்ணே.

(௪௪)

அக்ஷரமாமெள ஞக்ஷரமாமது
வாணல்லல்ல திறவுகோலா
முத்திதமாகத் திறந்தாலேயந்த
வுச்சிவழிகாணும் ஞானப்பெண்ணே.

(௪௫)

கண்ணாலேமனக் கண்ணாலே யதைக்
கண்டாலேவழி யுண்டாகும்
பெண்ணுசைதனை யடுக்காமல் வழி
பேணிப்பாரடி ஞானப்பெண்ணே.

(௪௬)

பார்த்துநடப்பது மேல்வாச லந்தப்
பாதையறிவது மெவ்வாறு
மாத்திரைநேரம் பிரியாமற் பாதை
மார்க்கங்களுளடி ஞானப்பெண்ணே.

(௪௭)

எருக்கிடந்த குழிதாண்டி யதி
லிரண்டுவிதற்கடை மேற்றாண்டி
சருக்கிடைக்கு மடையான மதைக்
கண்டுகேளடி ஞானப்பெண்ணே.

(௪௮)

மாயனரண்மனை காணீரோ வன்னி
மரமிருப்பதுங் தோணீரோ
நேயமதுகடந் தப்பாலே யறு
கேர்ணப்படியடி ஞானப்பெண்ணே.

(௪௯)

கோணத்தினின்று மயங்காதே சுழி
காற்றையடக்கிச் சினுக்காதே

வீணுக்கலைந்து நியங்காதே தூல
வேட்டைத்தள்ளடி ஞானப்பெண்ணே. (௭௭)

தூலத்தைவிட்டு விடாயாகிலதிற
சூட்சுத்தைக்காண முடியாது
பாலத்திலேறி நடந்தாக்காற் பெரும்
பாதையிதல்லவோ ஞானப்பெண்ணே. (௭௮)

பாதையானபெரும் பாதைகிட்டப்
பட்டணமுண்டொரு வட்டமதாய்
நாத முங்கீதமுங் கேட்குதடி தெய்வ
நாயகன்சந்நிதி ஞானப்பெண்ணே. (௭௯)

சந்நிதியென்னடி கண்டதுண்டோ கண்டாற்
மத்துவம்பேசத் திறமுமுண்டோ
முன்னே முப்பாழும் கடப்பதுண்டோ வதின்
முச்சுடருண்டடி ஞானப்பெண்ணே. (௮௦)

முச்சுடர்வட்டமே சக்ரமடி மது
மூக்குதுனியது சுழிமுனையா
மச்சுடர்வட்டத் திருந்தவனே குரு
வானந்தநந்தியா ஞானப்பெண்ணே. (௮௧)

நந்தியிருந்தது வன்னிவட்ட மதி
னாட்டம்புருவமத்தி யானதிட்டஞ்
சந்திரனுக்கதிர் சூரியனுமந்தத்
தலத்தின்கின்றனர் ஞானப்பெண்ணே. (௮௨)

நாதவிந்தல்லவோ நாலயோனி நசு
நாதவிந்தல்லோ வெழுதோற்றம்
நாதவிந்தாலுட லுடனுமுயிரும்பா
நந்தியைப்போற்றடி ஞானப்பெண்ணே. (௮௩)

விந்துவிருந்த தலந்தனிலேகுரு
சந்தியிருந்தார் கொலுவாகி
சுந்தைதெளிந்து மகாரம்வைத்தா லந்தச்
சேமானக்காணலாம் ஞானப்பெண்ணே. (௮௪)

சீமான் கிட்ட வடுத்தாக்கான் மேலைச்
சீமைநமக்குக் குடியாச்ச
ஆமாமென்று கும்மிப்பாடி யரு
ளானந்தஞ்சேரடி ஞானப்பெண்ணே.

(௩௮)

ஆனந்தமான தலந்தானே ஆது
அத்வீதமான தலந்தானே
தானந்தமான சதாசிவத்தைப் போற்றித்
தாண்டிக்கும்மி யடியுங்கடி.

(௩௯)

ஞானமாமாயிரத் தெட்டிதழ்ப்பீடம்
நாட்டமாஞ்சந்திர னார்வீடு
மோனயிருந்த மகாரமௌனத்தை
மூட்டிகும்மி யடியுங்கடி.

(௪௦)

குண்டலிவாசி யகாரமடி பிடர்க்
கண்டமதிலே யகாரமடி
உண்டுசுழியின் மகாரம்வைத்தாற் சிவ
யேகமிதல்லவோ ஞானப்பெண்ணே.

(௪௧)

ஒங்காரமான பிரணவத்தால் எங்கு
முயர்க்தசோம கலைநிறத்தாள்
நீங்காரமானப்ராசத்தியை நீங்கள்
நேர்ந்துகும்மி யடியுங்கடி.

(௪௨)

பூரகமுப்பத் திரண்டாகு மனப்
பூரணகும்ப மிரட்டியதாம்
கூறவேரேசக மெண்ணிரண்டா மந்தக்
குறிப்பறிந்துகொள் ஞானப்பெண்ணே.

(௪௩)

பிங்கலையாவ திரேசக, உதை வளர்
பூரகந்தன்னி விடத்துது
நங்களை நந்தியிற் கும்பிக்கவே சிவ
நாட்டமிதல்லவோ ஞானப்பெண்ணே.

(௪௪)

அறிந்துகொள்ளு மெழுத்தோடேபெள
ரணமூதலமா வாசிமட்டும்

மறந்தடாமற்செய் மாத்திரையின்படி
வாசிவசமாகும் ஞானப்பெண்ணே. (௬௫)

காலாலேகன லேற்றுங்கடி சுழி
மேலேகொண்டமு தூட்டுங்கடி
மூலாதாரத் தலங்கேசரமென்று
முழங்கிக்கும்பி யடியுங்கடி. (௬௬)

சாந்துகொள்ளடி கேசரத்தைமுதற்
றன்னையறியலாந் தானாகக்
கூர்ந்துமூலக் கணபதிபாதத்தைக்
கும்பிட்டுக்கொள்ளடி ஞானப்பெண்ணே. (௬௭)

நவ்வெழுத்தேபிரம ஞாகுமதில்
நாரணன்மவ்வெழுத் தானானே
சிவ்வெழுத்தேதெய்வ ருத்திராணி ன்னுஞ்
செப்புவன்கேளடி ஞானப்பெண்ணே. (௬௮)

செப்பவேகவ்வு மகேசரனும்வட்டஞ்
சேர்ந்தவுபசாரஞ் சதாசிவனும்
தப்பிலாவைந்தெழுத் தாலேசராசரந்
தங்கியிருந்தது ஞானப்பெண்ணே. (௬௯)

வாலையினட்சர மூன்றாகும் அதை
வாய்கொண்டுசொல்வ ரார்காணும்
மேலொன்றுங்கிழொன்று மத்திமமுங்கட்டி
விரைந்துபாரடி ஞானப்பெண்ணே (௭௦)

விரைந்துசொல்லுவேன் மூன்றெழுத்தாற் சதம்
விரிந்துதானாயி ருண்டாச்சு
தெரிந்துகண்டவர் தங்களுக்காவலை
தீட்சையிலல்லவோ ஞானப்பெண்ணே. (௭௧)

தீட்சையெனுஞ்சிவ சக்கரத்தின்மையந்
தேவியெழுத்தை நிலைநிறுத்தி
காட்சியுடன்சிவ பூசைசெய்தாற்சித்தி
கைவசமாமடி ஞானப்பெண்ணே, (௭௨)

கன்னுண்டு தன்னுண்டு நிலலாதேயபின்
கஞ்சாவுறக்கமுங் கொள்ளாதே
உன்னுண்டுசோமக் கலையாதிபாநத்தை
மூட்டிக்கும்மியடியுங்கடி.

(எ௩)

கும்மியடிப்பெண்கள் அம்பலத்தையரைக்
கூட்டியமுதல் குடியுங்கடி
அம்மென்றுமும்மென்றுந் சொல்லாமரின்
அத்தவிதம்பாரடி ஞானப்பெண்ணே.

(எ௪)

அத்தவிதமாவத்துக் காதியடிமதி
ஆயிரத்தெட்டிதழ் பூசைபண்ண
முத்திதருஞ்சோமப் பாலையனுதின
மூட்டிக்கும்மியடியுங்கடி.

(எ௫)

மூட்டுவதென்ன திரிகோணவட்ட
மூலத்தில்குண்டலி வாசியினால்
காட்டுவேன்பூரண காலையுகட்டின
னியாயமிதல்லவோ ஞானப்பெண்ணே.

(எ௬)

கட்டிக்கொள்வீந்துவைத் தன்னாதே சுழிக்
காற்றையடக்கிப் பொருநாதே
கட்டிமனப்பொரு துறாதேகாமச்
சோம்பலைத்தன்னடி ஞானப்பெண்ணே.

(எ௭)

சோம்பலுந்துக்கமு மாகாதே அன்ன
செயுஞ்சோகமுந் கொள்ளாதே
சாம்பசதாசிவ நாட்டத்திலேநின்று
சார்த்துகும்மியடியுங்கடி.

(எ௮)

கைவசமாமது சஷ்டிவித்தை ஞானக்
சற்பமும்வந்து வயிக்குமடி
தெய்வமிவரென்று சொன்னாரேகல்ல
சித்தருமுத்தரு ஞானப்மெண்ணே.

(எ௯)

யோகத்துக்காதி யுமைதீட்சைமற்ற
யோகத்துக்கெல்லா முதற்றீட்சை
போகத்தைக்கைவிட லாகாதேசத்திப்
பூசையைவேண்டிக்கொள் ஞானப்பெண்ணே.

வேண்டிக்கொள்வீந்து முதனாதஞ்சத்தி
மேவுஞ்சிவத்துட னேபரமாம்
தாண்டிக்கொளிந்த வகையாறும்யோக
சாதகசாக்கிரம ஞானப்பெண்ணே.

சாக்கிரம்வீந்துக்கு மேலண்டமாமதைச்
சார்ந்திடுநிற்குண நிஷ்களந்தான்
பார்க்கினிராதா ராமலத்தை அனைப்
பாராவிடமந்தமாம் ஞானப்பெண்ணே.

அந்தமடியிந்த மேலாறுக்கண்டே
ஆரறிவாரடி ஞானவழி
சிந்தைதெளிந்த பெரியோரைக்கண்டு
சேவித்துகும்மியடியுங்கடி.

சேவிப்பதந்தவ நந்தியடியோக
மாய்நிற்பதுவீந்து நாதமடி
ஆவிக்கிசைந்த சதாசிவசாக்கிரம
அவ்விடமாமடி ஞானப்பெண்ணே.

அவ்விட்டேயுவ்விட்டே மேற்சுழியிற்சுவடி
அங்கியைவிட்டுக் காலாலே
மவ்விட்டுநாதவிந் துட்பொருளைக்கண்டு
வாழ்த்திக்கும்மி யடியுங்கடி.

முழக்கமென்ன பிராணாயமவை
முட்டுச்சமாதியி லிரேசகத்தை
வினக்குமாகு மிரவிதாந்திரித்தம்
வேண்டிக்கும்மி யடியுங்கடி.

பார்க்குஞ்சுழிமுனை காணுரேயது
முக்குறுனியென் றறியாரே

மார்க்கமறிந்து பெரியோரைக்கண்டு
வாழ்த்திக்கும்மியடியுகடி.

(அஎ)

வாழ்த்தியடிபெண்ணே தேசரத்தைவினை
மாற்றியடிபெண்ணே பூரணத்தை
தூற்றுகாமிய சஞ்சிதத்தை
தொலையைத்தொலைத்துக் கும்மியடியுகடி.

(அஅ)

பாசமற்றவிடம் கேசரமாமொரு
பாதியினின்றிட யோகமுமாம்
கேசமற்றூர்பிர்ம ஞானசமாதியு
கிருவிதற்பமாம் ஞானப்பெண்ணே.

(அஆ)

கற்பமடியிது மெய்யாகுமற்றைக்
கர்மமெல்லாமிக அற்பமடி
தற்பரானந்த சதாசிவமோனத்தைச்
சார்ந்தாகும்மி யடியுகடி.

(அ0)

பாசத்தைச்சொல்லு முடனாகஅந்தப்
பசுவைச்சொல்லு முயிராக
கேசத்தினிற்ப தியாதுபிர்ம
நிஷ்டையென்பாரடி ஞானப்பெண்ணே,

(அக)

தேகத்துக்காதியா மைம்பூதமற்றைச்
செயலுக்காதியாம் விட்சேபம்
மோகத்துக்காதியா மாயையின்னு
முழுதுக்கேளடி ஞானப்பெண்ணே.

(அஉ)

இன்னமுண்ட. வியாதிருதற்கும்
இரணியகற்பன் விஷ்ணுவுக்கும்
மின்னியவிராட புருடனுக்குமின்னு
மேலுண்டிசைதன்யம் ஞானப்பெண்ணே.

(அஈ)

சைதன்யவஸ்துவே பிரமமடிஅந்த
சாட்சிக்குப்பிரதி பிம்பமடி
மெய்சின்னசுத்த வறிதானுல்பிரதி
பிம்பத்தைததள்ளலாம் ஞானப்பெண்ணே.

(அஐ)

ஆமடியிந்தப் பத்தானேகண்டா
லாதியுமந்தமு தீதானே
நாமடிவாசிக் குதிரையினுன்மிக்க
நல்லகதியடி ஞானப் பெண்ணே. (௧௮)

சாதிக்குதிரை வலுவேகஞ்சரு
தாருயிருக்கின்றான் மேலாக
வீதிக்குவீதி சாரிவைத்தாற்பரி
வேடிக்கைபார்க்கலாம் ஞானப் பெண்ணே. (௧௯)

கட்டுபடாதத்த வச்சமட்டம் அது
காலோபன்னிரண் டாகையினால்
எட்டுகயிற்றினும் கட்டிக்கொண்டாலிது
மட்டுப்படுமடி ஞானப் பெண்ணே. (௨௦)

கட்டுப்படுமோ மலவாயில்கடு
மையத்தின் குண்டலி வாசியினால்
எட்டையுநாலையுந் கட்டியேபோற்றிடி
லேறிநடத்தலாம் ஞானப் பெண்ணே. (௨௧)

குட்சக்குதிரை யடங்காது சுழிக்
கோட்டுக்குட்செல்ல முடியாது
மூச்சுக்காயிரந் காதவழியிக்
முந்திநடக்குதாம் ஞானப் பெண்ணே. (௨௨)

குதிரைகட்டிய வாயத்திலேமனக்
கோட்டையிலேசந்தைப் பேட்டையிலே
எதிரிதான்வந்து தட்டுகிறானதை
யேதென்றகேளடி ஞானப் பெண்ணே. (௨௩)

காமனவருக்கு மூத்தவனுமவன்
கற்றிடும்வித்தைகண் மெத்தவுண்டாம்
தாமதமான குரோதனும்லோபனுந்
தம்பியாங்கேளடி ஞானப் பெண்ணே. (௨௪)

மோகமதயிரண்டு பின்னைகனாமொரு
மூர்க்கமகசியக் காரனெடு

சேகரவீரனைஷ்டம்பனுஞ்சம்பனுஞ்
சினேகிதமாமடி ஞானப்பெண்ணே. (௩௩)

சினேகிதனுக்கேற்ற வுறவாளிபொல்லாத்
தீயவனுமோ ராங்காரி
அனேகத்தைச்செய்ய மதியில்ரோஷனு
மத்தைமகனடி ஞானப்பெண்ணே. (௩௩)

பெண்ணேகேளு பதின்மூன்று
பேர்களுண்டு பகையாளி
ஒன்றையொன்று வசமானாவ
ரொடுங்குவாரடி ஞானப்பெண்ணே. (௩௪)

ஒடுக்கமில்லை யிவராலேபல
னோட்டமெல்லாமனக் கோட்டையிலே
படுகனத்துக்கு மேய்த்துவரப்பசு
பற்றுகிறாரடி ஞானப்பெண்ணே. (௩௫)

பாம்பிருக்குது புற்றுக்குள்ளே சக
பந்தமிருக்குது நெஞ்சுக்குள்ளே
வீம்பையடக்கி யுயர்ந்தாக்காற் பரி
வேடிக்கைபார்க்கலாம் ஞானப்பெண்ணே. (௩௬)

பித்துப்பிடித்த மனக்குராகு வெறிப்
பேயும்பிடித்துக்கொண் டாட்டமிட்டால்
அத்தையடக்க மருந்துசெய்தாற் பரி
யன்றுகடத்தலாம் ஞானப்பெண்ணே. (௩௭)

கடத்தலாமே மோனவாசி ஒரு
காலத்துபீத்தலை மூடாமல்
திடத்தினுன்மனஞ் சித்தனாற்சித்தந்
தெளிந்துக்கொள்ளலாம் ஞானப்பெண்ணே. (௩௮)

தெளிந்தசித்தகம் பூட்டியதிற்சேணத்
தேறுமறிவையதிற் சேர்த்துக்.
ஞளிர்த்தஞான வைராக்யக்குறடா
கொண்டுமாட்டடி ஞானப்பெண்ணே.

அ ஞானக்கும்மி.

மூலத்தெருவி லொருபாச்சவந்த
முச்சந்தவீதியி லோர்பாய்ச்சல்
மேலைத்தெருவி லொருபாய்ச்சம்¹பரி
வேடிக்கைபார்க்கலாம் ஞானப்பெண்ணே. (நாய)

இந்தவிதங்க ளறியாமண்மணி
மந்திரமென்று திரியுகின்றார்
அந்தரமான வெழுத்தறிந்தால் மணி
மந்திரமல்லவோ ஞானப்பெண்ணே. (ககக)

மௌன மந்திரம் களிஞ்ஞலேதங்கள்
வாய்தனை மூடித் திரிவார்கள்
புவனசாரம் புசிப்பார்க்குமதி¹
போசனமாகுமோ ஞானப்பெண்ணே. (ககஉ)

தாயென்றுசொல்லுவார் சொற்பனத்தில் காம
சன்னதம்வந்தா னினைப்பாரோ
வாய்கொண்டுவேதம் படித்தாலுஞ்சுத்த
மௌனந்தங்குமோ ஞானப்பெண்ணே. (ககங)

தாடிவளர்த்துச் சடைவளர்த்துநல்ல
சன்யாசியென்றொரு வேடமிட்டு
ஒடித்திரிந்த புலையாட்டையின்கே
யொப்புவதாரடி ஞானப்பெண்ணே. (ககச)

பேசாதிருக்கு மிடம்பார்த்துஅதைப்
பெற்றேயிருப்பது மந்திரமாம்
ஆசானென்றுப தேசமிட்டாற்குரு
வல்லவென்றும்மி யடியுக்கடி. (ககஊ)

சொற்குருவாலே கதியாமோபொய்யைச்
சொல்லுவார் தங்க ஞாறவாமோ
சற்குருவானவ ரைச்சேர்ந்தேயவர்
தன்சொல்லைக்கேளடி ஞானப்பெண்ணே. (ககக)

நானென்றவாணவம் பேசார்க ணல்ல
நாடென்றுக்காடென்றுஞ் சொல்லார்கள்

தானென்றியாவையுங் கண்டாரே நல்ல
சற்குருவாமடி ஞானப்பெண்ணே. (கக௭)

குருவீருப்பது முன்னத்திலேமன
கோணலறுப்பதுந் தன்னுக்குள்ளே
பொருளிருப்ப தறியாமற்புடம்
போகிவதெப்படி ஞானப்பெண்ணே. (கக௮)

வாதஞ்செய்ய வறியாமல் ரச
வாதஞ்செய்கின்றோ மென்றுசொல்விச்
சுதங்கெந்தி புடத்திலிட்டாலதிற்
சொர்னம்விளையுமோ ஞானப்பெண்ணே. (கக௯)

லிங்கமுருக்க வலைவார்கன்சாதி
லிங்கமிருப்ப தறியாமல்
வங்கமுந்தங்கமுஞ் சேர்த்துருக்கினுற்
பங்கமிதல்லவோ ஞானப்பெண்ணே. (க௧௦)

பாஷாணங்குடை தன்னில்லைவத் துவெள்ளைப்
பாலாலுட்டி குடைமுடி
யீசானியப்புட மிட்டாலுமதி
வீருப்பதென்னடி ஞானப்பெண்ணே. (க௧௧)

காரணமானது காரியமாமதைக்
கட்டவறியார் முழுமுடர்
பூரணமென்று திரிந்தாலுமதிற்
புண்ணியமுண்டாமோ ஞானப்பெண்ணே. (க௧௨)

முப்பூவென்று திரிவார்களந்த
முப்பூவந்த வகைகாணர்
அப்பூவென்று மறிந்தாக்காற் சித்தி
யாமென்றாகுமீ யடியுக்கடி. (க௧௩)

காரத்தைக்கட்ட வறியார்கள் கவிஞ்
சாரத்தைகீற்றினஞ் செய்பாமல்
வீரத்தைப்பூரத்தைச சேர்த்ததினாலது
வீணல்லவோசொல்லு ஞானப்பெண்ணே. (க௧௪)

கோரவித்தையை யறியாமல்லோக
வேஷத்தினின்று மலைவார்கள்
கோசபீச மறிந்தாலேவாதன
கேசரமாமடி ஞானப்பெண்ணே, (கௌ.௩)

வாதத்திறவுகோல் காணாரே பஞ்ச
பூதச்சரக்கையுந் தோணாரே
யேதுக்குகண்புகைந் துதுகின்றாரிதை
யேதென்றுசேளடி ஞானப்பெண்ணே, (கௌ.௪)

துருசுகன்ன முடிந்தாச்சு அனைத்
சோதிக்கவெட்டரை மாற்றாச்சு
பொருளைச்சொல்லிப் பணம்பரிப்பாரிவர்
பொய்க்குருவல்லவோ ஞானப்பெண்ணே, (கௌ.௫)

கவனகுத முடிந்ததென்பார் ஊசிக்
காந்தத்தைக்கண்ணமுஞ் செய்தோமென்பார்
பொருளைச் சொல்லிப் பணம்பரிப்பாரிவர்
பொய்க்குருவல்லவோ ஞானப்பெண்ணே, (கௌ.௬)

இழைக்கமுத்தி யறியாமற்சென்ம
தூர்வக்கியானமுந் தெரியாமற்
மழையைத்தின்று சருகாகித்
நயங்குகிராடி ஞானப்பெண்ணே, (கௌ.௭)

நயங்கியென்ன பலனாமோ மனஞ்
சாதித்துநிற்கத் திறமாமோ
நயங்கிடாதே வழலைமகத்துவம்
நருவதெப்படி ஞானப்பெண்ணே, (கௌ.௮)

உப்பையறிந்தவ னேவாதி சகத்
துப்பையொழித்தவ னேயோகி
உப்பிலையேபூமி நாதமகிமையைச்
நார்த்துபாரடி ஞானப்பெண்ணே, (கௌ.௯)

நீட்டிலிருக்கு தொருமூலம் வெளி
நாட்டிலிருக்கு திருமூலம்

மாட்டிலிருக்கும் பெரியோர்க்கு ரச
வாதமிதல்லவோ ஞானப்பெண்ணே.

(கநஉ)

தோனாதென்ற சரக்கெடுத்துக்கருஞ்
சூரூரையில் வைத்தெடுப்பச்
சாணன்கண்ட பொருள்போலே சித்தி
தானென்றுகூம்மி யடியுக்கடி.

(கநங)

நெல்லியிருக்குது காட்டுகளுள்ளே ஒரு
நெல்லியிருக்குது வீட்டுக்குள்ளே
கொல்லிமலைக்குத் தரித்தாலுங் குரு
கொண்டுவருவாரே ஞானப்பெண்ணே.

(கநச)

காயம்பட்டிக் குளத்துக்குள்ளே வெள்ளை
காசாம்பேரு முளைத்திருக்கும்
வாபாற்றின்று சிமிர்ந்தாக்கா லுடல்
மாயாதல்லவோ ஞானப்பெண்ணே.

(கநகி)

கற்பசிலையறிந் தெண்ணாமல் வெறிக்
கஞ்சாவுண்டு விழிப்பார்கள்
அற்பர்குடைமலை சென்றாலும்வந்து
வறியலாகுமோ ஞானப்பெண்ணே.

(கநக)

கொங்கணர்சொன்ன கடைக்காண்டமதித்
சங்கையறிவது பிர்மாண்டம்
எங்களுக்கு சட்டமானியா
நிருநூறும்பாரடி ஞானப்பெண்ணே.

(கநங)

நூறிலுரைத்தது மெய்ஞ்ஞானம் திரு
மூலருணர்ந்தது வேஞானம்
பூரணகுமப முனிசொன்னகுத்திரம்
பூட்டகம்பாரடி ஞானப்பெண்ணே.

(கநஅ)

திட்சையின்மச்ச முனிதிட்சை யவர்
செப்பினஞான மொருநூறும்
தாழ்ச்சிவராது பெரியோரைக்கண்டு
காட்சிகளேடி ஞானப்பெண்ணே.

(கநக)

ஞானக் கும்மி.

ரேசகபூரக கும்பத்தால்வாசி
 கேரிட்டுச்செய்வது மாயசயடி
 கேசரமாகிய வத்விதமர்மத்தைக்
 கிட்டிக்கும்மி யடியுக்கடி. (கசய)

உப்பைவிடுவது மாயசயடியன்ன
 மோர்பொழுதுண்பது மாயசயடி
 செப்பவொண்ணாத மனோன்மணித்தேவனைச்
 சேர்ந்துகும்மி யடியுக்கடி. (கசக)

வாசலிலேயொரு மேல்வாச லுந்த
 வாசலிலேசிறு வாசலுண்டு
 கேசமுடன்சிறு வாசலிழ்பூட்டி
 நெருக்கம்பாரடி ஞானப்பெண்ணே. (கசஉ)

தேசங்கள்போவது மாயசயடிகுல
 தெய்வமுண்டென்பது மாயசயடி
 நேசமெம்பிர்ம ஞானசோதியை
 நேர்ந்துகும்மி யடியுக்கடி. (கசங)

சமயபேதமு மாயசயடி கங்கா
 ஸ்நானபூசையு மாயசயடி
 மமதையற் றிருக்கின்றமமதையை
 வாழ்த்திகும்மி யடியுக்கடி. (கசச)

பால்கரவாப்பசு தள்ளுக்கடிபதி
 பாசத்தையும்விட்டுத் தீருக்கடி
 மேல்விளங்கிய தற்பரசோதியை
 வேண்டிகும்மி யடியுக்கடி. (கசசி)

தத்துவகுப்பையைத் தள்ளுக்கடிவேத
 சாஸ்திரப்பொத்தலை மூடுக்கடி
 முத்திதருஞான உஸ்தைகொவென்று
 மூட்டிகும்மியடியுக்கடி. (கசக)

ஆறுதாரமூற் தொல்லையடி யதற்
 கப்பாலேயொன்று மில்லையடி

ஞானக் கும்மி.

சீராய்நின்ற நிலைபார்த்துபெண்கள்
சேர்ந்துகும்மி யடியுங்கடி. (கசௌ)

சித்தர்சொற்படி சித்தாந்தங்கண்டு
தெளிந்துகொள்ளடி வேதாந்தம்
தத்துவமாகிய வற்பத்தி சூஞ்ஞமச்
சார்புகேளடி ஞானப்பெண்ணே. (கசஅ)

சார்புதானென்னடி வேதாந்தஞ்சொல்லுந்
தத்துவந்தானிவ வகையுடனே
காரணாதி யவஸ்தைநிலைகளின்
கணக்குரைக்கிறேன் ஞானப்பெண்ணே. (கசக)

உரைக்குந்தத்துவ நாலேழிற்கண்
டோதுஞ்சித்துரு நாலாரும்
மறைக்குட்சொல்லிய சித்திருநாலாகு
மகிமைபாரடி ஞானப்பெண்ணே. (கசடு)

மகிமையாகிய தொம்பதமா மதில்
வந்தவுபாதி யுணர்த்துகிறேன்
தகைமையென்னமுன் சொன்னவசித்திரு
தன்செயல்கேளடி ஞானப்பெண்ணே. (கசக)

வாசன்மிசூந்த வுடம்போடுபிராண
வாயுவோடிந்திரிய மானதொன்று
காசலையா மதி சேர்ந்துவளர்ந்த
காரணநாலடி ஞானப்பெண்ணே. (கசஉ)

காரணமென்ப திவையேழும்வந்து
கலந்ததாமடி தொம்பதத்தைத்
காரணதொம்பத மானதுரியத்திற்
றன்னுடலாச்சதா ஞானப்பெண்ணே. (கசரு)

தன்றாலமாகிய சாக்கிரத்தைத் தன
நாகவிருந்திடு மாத்துமற்கும்
பின்சொல்வதாம்விஸுவ னென்றபிமானப்
பேரல்லோசொல்லடி ஞானப்பெண்ணே. (கசச)

பேர்பெறுமெந்தர முபாதிபுடன் கூடப்
பெற்றிடுகுட்சம் சொற்பனத்தின்
சார்பிலிருந்த துரியர்க்குநாமமுஞ்
சைதனாமடி ஞானப்பெண்ணே. (கடுகி)

ஆகும்பிராணனல் வாயுவுடன் கூடி
யடங்கிமூலத் துடன்சேர்ந்து
சேகரமாவந்த நாததுரியத்தை
சேர்த்திழங்காரண தேகமடி. (கடுகி)

சேர்ந்தவவத்தை சுழுத்தியடி யதைச்
சேர்த்தவனும்பிராக்கு னாகுமடி
கூர்ந்தமூன்றையுங் கண்டதுரியத்தைக்
கும்பிட்டெகும்பி யடியுங்கடி. (கடுகி)

கும்பிட்டெத்தொம்பதச் சித்தார்த்தங்கண்டு
கூறியஞாயிதுபோல
வம்பிட்டெத்தற்பத மானவீவேகத்தை
யறியச்சொல்லுவேன் ஞானப்பெண்ணே. (கடுகி)

அறிவதென்னடி தொம்பதமாம் பொரு
ளானவுபாதிபு மானதுபோற்
சருவதற்பர மானபொருளுக்குத்
தன்னுடல்சீவன் றுரியமடி. (கடுகி)

சர்வஞ்ஞன்சருவக் காரனுக்கு சரு
வேந்திரியாமிசர் வேஸ்வரனுஞ்
சர்வசிருஷ்டி சர்வதிதிசர்வ
சங்காரனும்பேராம் ஞானப்பெண்ணே. (ககஉ)

பேரானதென்ன லிவையேழுமிகப்
பேசிடில்வாதம் துரியமடி
தோராவுபாதியைப் பெற்றதினான் முத்தி
னுஷணமுண்டாச்சு ஞானப்பெண்ணே. (ககக)

னுஷணச்சீவ னிவையேழுங் கண்டு
சொல்லும்பரனுக் குடவாச்சு

சாஸ்விதமென்ற தானத்தினுற்சாயா
 ஈரகமெனறுபேர் ஞானப்பெண்ணே. (ககஉ)

சாக்கிரத்தன்னைத்தா னென்றுசொல்லியப்பால்
 தானபிமானி தருந்தாக்காற்
 சேர்க்கவிராட்டெனச சொல்லுவார்நாமம்
 தெரிந்துக்கொள்ளடி ஞானப்பெண்ணே. ககங

தெரிந்தமூன்ற னுபாதியுமாமதிற்
 சேர்ந்தபரன்பர சொப்பனமாம்
 பிரிந்திடாதபி மானனிரணிய
 கற்பனென்பாரடி ஞானப்பெண்ணே. (ககச)

பாருமிதிலொரு பாதியுடன்
 பாணுக்கல்லவோ பார்சமுத்தி
 சேரும்பொழுது வியாகிருதனெனச
 சிந்தையிற்காண்டி ஞானப்பெண்ணே. (ககநி)

காண்டிதற்பத சத்தார்த்தமதைக்
 கண்டுதெரிந்த வகைபோல
 யூண்டிஞரன சிவபதார்த்தத்தி
 லுண்மையைக்கேளடி ஞானப்பெண்ணே. (ககக)

உண்மையான் தற்பர நற்றூரியக்கண்டு
 முற்றும்பாராதொரு தோஷமதால்
 தண்மைச்சிவபத சுத்தனுக்குப் பரன்
 தன்னுடலாச்சது ஞானப்பெண்ணே. (ககௌ)

ஒதும்பரம்விஸ்வ கிராசமடி யுப
 சாந்தமெனும்வகை மூன்றிலொன்றைச
 சாதனைசெய்த சிவத்துக்கல்லேரபர
 சாக்கிரமாகுமே ஞானப்பெண்ணே. (ககஅ)

ஆகும்பொருள்சிவ சாக்கிரத்தை யபி
 மானித்திருந்த சிவதூரியம்
 சேகரமாயிடிற் சிற்சொலிதெயென்று
 செப்பிடும்வாக்கிய ஞானப்பெண்ணே (ககக)

வாக்கியமாய்விஸ்வ கிராசமடி யந்த
 மார்க்கமென்னசிவ சொப்பனத்தைப்

பாங்கியனபிமா னிடத்திற்பிரசா
பத்தனென்றுசொல் ஞானப்பெண்ணே (௧௮)

சொல்வதுமென்ன வுபசாந்தஞ்சிவ
சுழுத்திதானென் றிருந்தாக்கால்
நல்லதுபொற்புறு சாந்தனென்றாலது
நாமமதல்லவோ ஞானப்பெண்ணே. (௧௯)

நாமச்சிவதுரி யத்திலடி யபி
மானமிழந்து தனித்ததினால்
கேமமிதல்லவோ வாதிதுரியத்தி
னிலைமைகண்டிலோ ஞானப்பெண்ணே. (௨௦)

கண்டரியாதது முற்றரியமதைக்
கண்டுசுழன்றுமே லானதடி
பண்டுபிரம் வானந்தசொருபத்தைப்
பணித்துகும்மியடியுங்கடி. (௨௧)

பணிந்துஞான மதுதாண்டி பர
மானந்தமான திதுதாண்டி
துணிந்துபாரு மானந்தசொருபனைத்
தொழுதுகும்மி யடியுங்கடி. (௨௨)

தொழுதுகொள்ளுஞ் சுகசிவ பர
சுத்தப்பொருளு மிதுதாண்டி
பழுதிலாத சொருபக்குருவுடைப்
பாதமிதல்லவோ ஞானப்பெண்ணே க௨௩

பாதமாகிய தொம்பதமாம் அறிற்
பாதமுந்தற்பத மானதடி
பேதவுபாதி யவத்தைகளும் பல
பேர்களுமானது ஞானப்பெண்ணே. க௨௪

பருக்குச்சாந்த துரியமடி யதைப்
பேசவுந்தற்பிர காசமடி
யாருக்குக்கண்டறி யாதபொருளைக் கண்
டகத்தெளிந்துகும்மி யடியுங்கடி. க௨௫

முத்திபெருந்தேவ தத்தனைபோற்சக
முழுதுந்தன்மய மானதடி ..

நத்தியேவிட்டு விடாதேவிலக்கண
ஞாயம்தல்லவோ ஞானப்பெண்ணே.

கௌஅ

ஞானமாமோட்ச மிதுதாண்டி மற்ற
ஞாயமெல்லா மன மாயமடி
தானசங்கற்ப விசற்பசமயமுந்
தன்மயமானது ஞானப்பெண்ணே.

கௌக

தூரானரமு மில்லையடி யதைச்
சொல்வதுங்கேட்பது மில்லையடி
தாரார்பிரம் நிலைபார்த்துப் பெண்கள்
தாண்டிக்கும்மி யடியுங்கடி.

கஅய

அண்டமும்பிண்டமும் பாழாச்சே அதற்
கப்பாலும்பெரும் பாழாச்சே
஁.ண்டில்லையென்று பராபரப்பிரம்மத்தை
யுவந்துகும்மி யடியுங்கடி.

கஅக

சொல்லினுக்கல்லினு நிலலாதே பிரம்
சோதியையாதியைத் துவெளியை
வல்லதற்பிர காசமவுனத்தை
வகையறிந்துகொள் ஞானப்பெண்ணே.

கஅஉ

பிருதிவியில்தாய்மை மயமாச்சே யதில்
பேதஅபலபல வுண்டாச்சே
சுருதிமுடிவைக் குருசொல்லுவாரத்த
சூட்சந்தெளியுமோ ஞானப்பெண்ணே.

கஅங

அறிந்துகொண்ட பெரியோர்பாதங்க
ளர்ச்சனைசெய்துகும் மித்தமிழைப்
பிரிந்திடாமனாற் றெண்பத்தைத் துகண்ணி
பேசினேன்சற்குரு தாள்வாழி.

கஅச

சற்குருபாத மிகவாழி வாலு
சாமிதமிழ்நிதந் தான்வாழி
நற்குணஞானத் தும்மித்தமிழ்கற்றவர்
ஞானநெறியே மிகவாழி.

கஅஐ

ஞானக்ஞம்மி,
முற்றிற்று.

ஒழியாதசுழிமுனையி லொடுங்கிகல்ல
உற்றகலைவாசினிவ யோகத்தேகி
வழியானதுறையறிந்து மவுனங்கொண்டு
மகத்தான அண்டவரை முடிமேற்சென்று
தெளிவானவோங்கார வழுவேல்கொண்டு
தெளிந்துமனதறிவாலே தன்னைக்கண்டு
வெளியானபரவெளியில் வாசமாகி
வேதாந்தசத்திசிவ ஆதிகாப்பே.

று ல்.

ஆதியிலேபராபரத்திற் பிறந்தசத்தம்
அருவருவாய்நின்றபர சிவமுமாகி
சோதியென்றசிவனிடமாய் சத்தியாகித்
தொல்லுலகிலெழுவகையாக் தோற்றமாகி
நீதியென்றஅறிவதனால் தானாய்நின்று
நிறைந்தபரிபூரணமாய் நிஷ்களமுமாகி
சாதியென்றசத்திசிவ மருள்தன்னாலே
சண்முகமுங்கணபதியுந் தானுண்டாச்சே.

உண்டானசத்திசிவம் ஏகமாகி
உளக்கனிந்துபூரணமாய் நிற்கும்போது
குண்டானமாய்க்கனியைக் கையில்காங்கி
குமரனுடன்கணபதியைக் குணமாய்ப்பார்த்து
என்றாகுகிரிவலமாய் வந்தபோர்க்கு
எல்லகனிதானீவோ மென்றுசொன்னார்
பன்றானகனியறிந்து குமரன்றானும்
பாய்ந்துமயிலேறினிரி வலஞ்சென்றாரே.

சென்றபின்புகணபதியு மாலோசித்தத்
தீர்க்கமுள்ளமேருகிரி நீர்தானென்று
கண்டவுடன்சிவனுமையாள் பாகந்தன்னைக்
கருத்துடனேசுற்றிவந்து கனியைவாகுகில்
கொண்டுமந்தசிவனுமையை தியானஞ்செய்து
குறியறிந்துநெறிதமக்குள் குருவைப்போற்றி
தின்றுருகிகண்டறிந்து நிற்கும்போது

தீர்க்கமுள்ளகணபதியை வாவென்றாரே (ங)
வாவென்றேயெடுத்தனைத்து அருட்பாலீந்து
மகத்தானஐவருக்கும் பீடமாதி
ஆவென்றுமூலமதற் கரசாய்நின்று

ஐந்தெழுத்திற்குயிரான ஆதியாகி
குவென்றசத்துசித்த சத்தமாகிக்
குவிந்தெழுந்தவாசிதிருதேசியாகி
பூவென்றஆயிரத்தெண் மலருக்குள்ளே

பொருந்திமனவறிவாலே யறிந்துவாழே, (ச)
திருநதுவாழென்றுரைத்த வேளை தன்னில்
ஏகாந்தமயில்வீர னெதிரில்வந்து

அருந்தவமாய்நின்றநிலை தன்னைப்பார்த்து
அருமையுள்ளகண்மணியே வாவென்றேதான்
வருந்தியேமாக்கனியொன் றீந்தநல்ல

மகத்தான அண்டரண்டவரைகன்சுற்றி
திருந்தியேதீர்க்காயுள் பெற்றுவாழ்ந்து
தீர்க்கமுடன்மலைக்கரசா யிருந்துவாழே. (சி)

வாழென்றுசொன்னவுடன் மயில்வீரன்றான்
மகத்தானசிவசத்தி பதமேற்றுகொண்டு
ஆவென்றுமயிலேறி கயிலாசத்தை

யாவலுடன்சுற்றிவரும் போகிலேதான்
குழென்றுஇமயகிரி வடபாகத்திற்
சுத்தசித்தமானதபோ தனர்கன்கண்டு
தரன்பணிந்துவணக்கமதாய் நிற்கும்போது
தபோதனர்கள்ளிஷிகளுமே தான்வந்தாரே. (சு)

வந்தவரைத்தான்பார்த்து வரையில்நிற்க
மகத்தானசற்குருவேன் றடிபணிந்து
இந்தமலைச்சாரலிலே வெருநாளாக
இன்பமுடன் தவஞ்செய்து வாழ்ந்தோமையா
அந்தரமாய்ராட்சதர்க ளண்டிவந்து
அலங்கோலஞ்செய்துமே துரத்துகின்றார்
சுந்தரமாயிருந்துதவக காருமென்று
சுத்தசித்தமாய்த்தவத்தைத் தொடங்கினாரே.

தொடங்கிமனதடக்கிலே தன்னைக்காத்து
சுத்தமுடனின்றவினே யாடுமபோது
அடங்கிமனமடங்காத அசுராள்தானும்
அஞ்சாமலமும்புசெய்யு மகத்தைப்பார்த்து
திடங்கொண்டமயிலேறி செவ்வேல்கொண்டு
சினந்துவருமசுரர்கினை மானவென்று
படங்குவிந்துவேல்முனையைத் தியானம்பண்ணி
பாயவிடஅசுரர்கினை பறந்துபோச்சே.

பறந்துபோய்பலவிதமாய் ரூபங்கொண்டு
பந்திபந்தியாயசுரர் பறந்துவந்தார்
சிறந்துவந்தசேனைகளை நன்றாய்ப்பார்த்து
தீர்க்கமுள்ளமயிலேறித் தெனிந்துரின்று
அறந்தழைக்கவேணுமென்று ஸ்நாஸருட்சம்
அருபமென்னுங்காரணமாய் ரூபங்கொண்டு
சிறந்தரமாய்வந்ததொரு அசுரான்தன்னை
நிர்த்துளியெய்துவ நிலைகொண்டாரே.

நிலைகொண்டிரின்றஜெயங் கொண்டசித்தை
தோர்மையுடன் தவஞ்செய்யு முனிவர்கண்டு
கலைகொண்டுமனந்தெளிந்து மகிழ்ச்சியாகிக்
கானமயில்வீரனடி கருதிப்போற்றி
கலைகொண்டுதான்பணிந்து அருட்கண்பெற்று
தபோதனருமரிக்கிதருமே தான்பணிந்து
சிலைகொண்டுநன்றவடி வேலர்தன்னைத்
தெரிசித்துஅவரவர்கன்பதிசென்றாரே.

பதிதேடியவரவர்கள் செல்லும்போது
 பத்தியுள்ள அகத்தியமா முனிவர்வந்து
 விதியறிந்து அசுரர்களை மானவென்று
 வெற்றியுள்ளவடிவேலை தியானம்பண்ணி
 கெதியறிந்து ஸ்ரீலமுடன் சூட்சுமமாகிக்
 கிருபையுள்ள காரணமாம் ரூபகொண்டு
 சதியறிந்து சங்காரஞ் செய்திரையா
 சண்முகமேயென்குருவே சரணந்தானே.

(கக)

சரணமென்ற அகத்தியமா முனியைப்பார்த்து
 சண்முகமாய் நின்றவடி வேலர்தானும்
 திரணமதாய்தானறிந்து நியாரென்ன
 திருவடியைப்பூசையெய்துச் சேயனென்றார்
 தரணமந்தக்கரணமதாய் வந்ததேதோ
 கருணையுடன்வாருமென்று கட்டாட்சநல்கித்
 தருணமறிந்து தவ்வது தருமமென்று
 சங்கையுடன் தான்வந்த வகைசொல்லீரே.

(கஉ)

சொல்லென்றுமயில்வீரன் கேட்கவந்தச்
 சோதிமயமானதொரு அசுரான் தன்னைச்
 சல்லென்றுவந்ததொரு அசுரான் தன்னைச்
 சண்முகமாய் நின்றவடி வேலுகொண்டு
 சொல்லென்று சங்காரஞ் செய்திரந்த
 திருவுருவாய் நின்றகா ரணத்தைக்காட்டி
 உள்ளென்ற ஆதார ஸ்ரீலகுட்சுமம்
 உண்மையென்ற காரணமு முரைசெய்வீரே.

(கங)

உரைசெய்வீரென்று சொன்ன வுறுதி கேட்டு
 உண்மையென்றுமயில்வீரன் உறுதியாகி
 நிறைசெய்துயக்கியங்கள் தானுண்டாக்கி
 கேமமுடன் அகத்தியமா முனிவாவென்று
 அரையறிந்து அருகிருத்தி யோமகுண்டம்
 ஆதியென்ற மந்திரததா லக்கினியுண்டாக்கி
 புரையறிந்து மந்திரங்கள் ஜெபிக்கும்போது
 பூரணமாய்கும்பமதில் தானுண்டாச்சே.

(கச)

உண்டானபூரணமாய் சும்பம்வாங்கி
உண்மையென்றுமாமுனிக்கு அபிஷேகித்து
கண்ணநவக்கிரக மொன்பதுக்கும்
நலமான அனுக்கிரக நிலையுங்காட்டி
குண்ண அனுக்கிரக வாசலகாணக்
குவிந்துமன அறிவதஞல வின்னென்றானே.

வின்னென்றுவிசையுடனே முனைநிரவுள்ளே
மெஞ்ஞானவவ்வாசல் திறக்குமப்போ
கன்னென்றகபாடவழிக் குள்ளேநின்று
கலையறிந்தவாசியினால் கமலநோக்கி
யுன்னென்றுமூலமதில் வங்கென்றுபூரி
யுறுதியென்றதமரதிலே சிங்கென்றேறசி
என்னென்றுமிப்படியே கொண்டிரின்றால்
யோகமுள்ள தசதீட்சை யுண்மைகானே.

உண்மையுடன்சுழினையிலே வின்னென்றாணர்
உறுதியுடன் ஆதார தீட்சைகேளு
நண்மையுடன் ஓகரீங் அங்கெங்கென்று
நாட்டமுடன்பதினாறு உருவேசெய்தாய்
தண்மையுடன் கணபதியும் பிரகாசிப்பார்
தானமென்றசுழினையிலே தண்ணைப்பார்த்து
நுண்மையுடன்-ஓம்-நமசிவாயமென்றால்
நோக்குமுன்னேபிரமன் தரிசனமுமாமே.

ஆமப்பாசிவயநம சிவயநமவென்று
அதிற்பிறகு வயநமசிவாயவென்று
தாமப்பாதலைகாலாய் மாறிக்கொண்டு
சுகையுடன்கால்தலையாய் மாறிக்கொள்ளு
ஆமப்பாநமசிவய வென்றுமாத
அதிற்பிறகு வயநம சிவயநமவென்று
ஓமப்பாநமசிவய வென்றுமாத
உண்மையென்ற ஆதாரஞ்சித்தியமே

சித்தமுனைந்தைந்தெழுத்தை மைந்தாரீயும்
 செம்மையுடன்தலைகாலாய் கால்தலையாய்மாத
 சுத்தமுடன் ஆதார தேவதைகள்வந்து
 சொன்னபடியிருதயத்தில் சுகமாய்நிற்பார்
 பத்தியுடனிப்படியே தியானம்பண்ணி
 பதிவாகவிபூதியுந் தனமாய்ப்பூசி
 நித்தமுநீயிப்படியே செய்துநின்றால்
 நிலையில்லாதாலசடம் நிலைக்கும்பாரே.

(105)

பாரப்பாகலையறிந்து நிலையில்நின்று
 பத்தியுடனாதார சூட்சம்கேளு
 நேரப்பாஒங்கிலி அங்கென்றேது
 நிலையறிந்துஅங்கிலி மங்கென்றேது
 காரப்பாமங்கிலி சிங்கென்றேது
 கருணையுடன்சிங்கிலி வங்கென்றேது
 சாரப்பாவங்கிலி யங்கென்றேது
 சலுதியாய்அங்கிலி மங்கென்றேது.

(106)

ஒதியபின்யங்கிலி உங்கென்றேது
 உண்மையுடன்உங்கிலி அங்கென்றேது
 நீதியுடன்அங்கிலி மங்கென்றேது
 நிலையறிந்துமங்கிலி நீங்கென்றேது
 ஆதியுடன்நீங்கிலி ஓமென்றேது
 அப்பனேதலைகாலாய் மாறியோது
 சோதியுடன்சுழிணையிலே மனக்கண்சாற்றி
 சுத்தமுடன்விபூதியைநீ தரித்துக்கொள்ளே.

(107)

கொள்ளப்பாவிபூதியைநீ தரித்துக்கொண்டு
 கூர்மையுடன்கால்தலையாய் மாறக்கேளு
 சொல்லப்பாஒங்கிலி நீங்கென்றேது
 சுத்தமுடன்நீங்கிலி மங்கென்றேது
 வில்லப்பாமங்கிலி யங்கென்றேது
 விவரமதாய்த்தோன்றுமடசு செய்கையாலும்
 உள்ளப்பாமங்கிலி அங்கென்றேது
 உறுதியுடன்அங்கிலி வங்கென்றேதுதே.

(108)

ஓதியபின்வங்கிலி சிங்கென்றேது
 உத்தமனேசிங்கிலி மககென்றேது
 நீதியுடன்மங்கிலி ஒமென்றேது
 நிலையறிந்துநங்கிலி யங்கென்றேது
 சோதியுடன்மங்கிலி ஒமென்றேது
 சுத்தமுடன்ஈராறு தவமுஞ்சித்தி
 வீதியென்றஆதார மேலாதாரம்
 விண்ணடங்கிகண்ணடங்கி மேலிநில்லே.
 நிலப்பாக்கண்ணடங்கி வின்னென்றாஹு
 நிலையறிந்துபிராணயஞ் செய்தால்மைந்தா
 கல்லப்பாதிரேகமது காலனேது
 காலனென்னும்வியாதி யெல்லாங்காணாதோடு
 உள்ளப்பாவாசியது உறுதியாகும்
 ஒதுகின்றமந்திரமுஞ் சித்தியாகும்
 சொல்லப்பாஸ்துலமுடன் சூட்சஞ்சொன்னேன்
 றுலங்கிவின் றஸ்துலத்தின் சுருக்கங்கேளே.
 சுருக்கமுடன்ஆதார ஸ்துலசூட்சஞ்
 சொன்னபடிபிராணயஞ் செய்துகொண்டு
 உருக்கமுடன்ஜபதபங்கள் பூசையாவும்
 உண்மையாயுனக்குள்ளே கண்டிதேறி
 பருக்கமுடன் தானிருந்து சிவன்மாவே
 பிரணவமாய்நின்றபரம் நீருமாகி
 நெருங்கியந்தஅண்டவெளிக் குள்ளேசென்று
 நேமமுடன்பிராணயம் நினைவாய்ச்செய்யே.
 செய்யப்பாபிராணயம் நினைவாய்செய்ய
 சிவசிவாகருமானஞ் செப்பக்கேளு
 பொய்யப்பாபோகாது பிராணயவாய்வு
 பொருந்திரின்றுவிளையாடும் புதுமைகேளு
 பையப்பாசுழிநையிலே வின்னென்றாணி
 பதியாகமூலமதில் வங்கென்றுபூரி
 மெய்யப்பாசுழிநையிலே சிங்கென்றுரேசி
 வேகமுடன் கண்டமதில் அங்கென்றுகும்பே.

சுப்பிரமணியர் ஞானம்,

சுருதி

உகமென்றுகண்டமதில் சும்பித்தேதான்
சையாதுவாசிதிரு வாசிதானும்
செககமலமானசுழி பிண்டத்தேரும்
திரும்பியந்தபிண்டமதில் சென்றுவாழும்
சங்கையுடன் தன்னகத்தில் தானேதானாய்
தன்மையுடன் நின்றவினா யாடும்வாசி
மகதளமாய்சுழிணையிலே விண்ணென்றாணி
மார்க்கமுடன் இகபரமா யிருந்துகாணே.

(உ.எ)

காணவேசத்தியவள் தியானகேளு
கருவாகச்சொல்லுகிறேன் கருத்தாய்க்கேளு
பூணவேயுரைத்திடுவாய் அகநிகுகென்று
புத்தியுடன்பதினா உறுவேசெய்து
தோணவேவிபூதின ளிதமேபூசச்
சுத்தமுடன்பராசத்தி நிர்த்தஞ்செய்வாள்
ஊணவேயிப்படியே தியானம்பண்ணி
உண்மையுடன்பிராணய வுறுதிபாரே.

(உ.அ)

உறுதியுள்ள அகத்தியமா முனியேகேளு
உண்மையுள்ள சத்தியைநீ தியானம்பண்ணி
பருமதிசுடரொளிபோல் பஞ்சகர்த்தாள்
பதியறிந்துபிராணயம் பதிவாய்ச்செய்து
சுருதிபொருளானதொரு பொதிகைமேவி
சுகசீவபிராணகலை வாசியேறி
கருதிமனமொன்றாகி சுழியில்நின்ற
சலகமற்றடியிர்தபா னகுகொள்வாயே.
பானமென்றமதியமிர்த பானகுகொள்ள
பரப்பிரமமானசுழி வழியுகாட்டி
தானமென்றஆதார மேலாதாரந்
தனையறியப்பிராணயச் சங்கைசொல்லி
ஞானமென்றநிலைகாட்டி மூலங்காட்டி
காதார்தஆறுமுக நிலையுகாட்டி
மோனமென்றவடிவேலின் முனையுகாட்டி
அணியலித் தகவிலிசுக்கி முடிமேல்பிட்டு.

நில்லப்பாசதூரிகிரி முடியிற்சென்று
 நிலையானபொதினையிலே வாசமாகி
 உள்ளப்பாதானாகி விண்ணென்றானி
 உன்மனதில்நினைத்ததொரு மந்திரத்தன்னை
 சொல்லப்பாதி யானமுடன் ஜெபிக்கும்போது
 சித்தமுடன்சித்திக்கும் சுகமாய்நின்று
 செல்லப்பா அஷ்டாமக யோகத்தேகிச
 சிவாயருபாதமதில் தெளிவாய்நிலிவே.

தெளிவானதெளிவதனால தன்னைக்கண்டு
 தீர்க்கமுடனிருந்துதவரு செய்வாயென்று
 மழியாதவனுக்கிரக வரமுமீந்து
 மார்க்கமுடன்மயில்வீரன் வடிவேலகொண்டு
 அழியாதஅண்டவரை முடிமேறசென்று
 அஷ்டகிரீபர்வதத்திற் கரசமாகி
 ஒளிவாகிஅண்டவெளி யெனருந்தானாய்
 ஓகாரவடிவேலை யுவந்தான்முற்றே.

சுப்பிரமணியர் ஞானம்.

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

காப்யப் பல்

சாஸ்திரம்

ஏலேலோ ஏவரோதம் சாவரோதம்

பிரமரோதம் ஏலேலோ ஏவலிலோ.

பஞ்ச தத்ப்பலகை கப்பலாய் சேர்த்து-பாங்கானவகுமா
மபலாமராத்நி நெஞ்சமணபுததி ஆங்காரஞ்சித்தம்-மாண
பிரானவ கயிராகசசேர்த்த-புரெழுத்துக்கட்டி சரக்காக
யேற்றி-ஐ மபுலத்தனளிலேசுககாரிநத நெஞ்சுக்கட்டித்ததா
ல சீனிப்பாய்துக்கி-சிவனு மடயநிருப்பபா நுலோ சிவநையில்
நினைந்து-தருசலானந்த வெள்ளத்தித்தரவேனே அகண்டரதம்
பொருத்தா ஏலேலோ ஏலேலோ. (1)

கனவையுங்கனவையுந் தள்ளுடாதளந் நருணைக்கடல்
ல தள்ளுடாகப்பல்- சிறகுணத்தன்னிலே கள்ளுடாதள்ளு-நி
நரந்தபார்ப்புரணத்தால் தள்ளுடாகப்பல்- மூக்கணைமூன்றையு
ந் தள்ளுடாதளந் - முப்பாமுக்கப்பாலே தள்ளுடாகப்பல்-தி
ககுத்திசையெவரும் தள்ளுடாதளந் - திருமந்திரஞ்சொல்லி
தள்ளுடாகப்பல்-பக்கமுடன் கீழ்மேலும் தள்ளுடாதளந்-பா
வெளிக்கப்பாலே பொருத்தாகப்பல்- ஏலேலோ ஏலேலோ

தந்தைதாயசுற்றமும் சகலமுமறந்த -தாரம்சகோ ம்
தானதும்மறந்து பந்தமுந்நசமும் பாசமுமறந்து- பதினாறு
லோகமும் தனையுமறந்து- இந்நிரியர்க்க இரட்சித்த கப்பலி
லேரி - ஏகாந்தமானதொரு கடல்லைதள்ளி-அந்திரமானவெ
ளி அருடானந்த வெள்ளத்திவ அமுந்துதையாகப்பல் - ஏலே
லோ ஏலேலோ. (2)

காயகப்பல் முற்றிற்று.

சாஸ்திரம்

கணபதிதனை.

வால்மீகர் அருளிய

சூத்திரஞானியகா.

...

இருள்வெளியாய்நின்றசிவ பாதம்போற்றி
எழுத்தினுடவிபரத்தை விரித்தச் சொல்வேன்
அருவுருவாய்நின்றதுவே யெழுத்ததாகும்
ஆதிவந்தம்அண்டபிண்ட மதுவேயாகும்
திருவுருவாய்ரவிமதியாய் நின்றரூபம்
சிவசத்திதிருமாலின் ரூபமாகும்
வருமுருவேசிவசத்தி வடிவமாகும்
வந்ததிலும்போனதிலும் மனதைவையே.

(க)

வந்ததிலும்போனதிலும் வாசியாகும்
வானில்வரும்ரவிமதியும் வாசியாகும்
சிந்தைதெளிந்திருப்பானே யவனைசித்தன்
செகமெலாஞ்சிவமென்று யறிந்தோன்சித்தன்
நந்தியெனறவாகனமே துலதேகம்
நான்முகனைகண்முகு செவிநாக்காகும்
தந்திமுகன்சிவசத்தி திருமுகமாகும்
தந்தைதாய்ரவிமதியென் றறிந்துகொள்ளே.

(உ)

அறிந்துகொள்ளும் * பூரகமே சரிதைமார்க்கம்
அடங்குகின்ற () கும்பகமே கிரிகைமார்க்கம்
பிரிந்துவருமரேசகமே ப்யோகமார்க்கம்
பிசகாமல்நின்றதுவே ஞானமார்க்கம்
மறிந்துவுடல்புகுகின்ற பிராணவாய்வு
மகதநானசிவசத்தி அடங்கும்வீடு
சிறந்தமனத்தெளிவாக சேர்ந்தோன்சித்தன்
சிவசிவா அவனவனென் றுரைக்கலாமே.

(ங)

* பூரகம்-இழுக்கிறது () கும்பகம்-அடக்கிறது ப்யோசகம்-
விடுகிறது.

ஆமப்பாவுலகத்தில் பெருநூல்பார்த்தோர்
 அவரவர்கண்டதையெல்லாம் சரிதையென்பார்
 லுமப்பாகல்லைசெம்பை தெய்வமென்று
 உருகுவார்பூசிப்பார் கிரிகையென்பார்
 வாமப்பாயோகமென்று காய்கணியத்தின்று
 வாய்பேசாவுமையைப் போல் திரிசுவார்கள்
 காமப்பாஞானமென்று விண்டுமேலும்
 காக்கைபித்தன்மிருகம்போல் சுத்துவாரே. (ச)

சுத்துவார்பெருநூலைப் பார்த்தபார்த்து
 நூவுப்பாருலகத்தில் சிறிதுபேர்கள்
 தெத்துவாரவர்பிழைக்க வணைகவேலதம்
 தேகத்திலணைந்துகொண்டு திரிசுவார்கள்
 பத்துவாராருக்களென்பார் சேஷரென்பார்
 பையவேதீகைகளைப்பார் தீமையென்பார்
 சுத்துவார்திரிமூர்த்தி தாமையென்று
 காரணத்தையறியாத கசடர்தானே. (சு)

தானென்றவுலகத்தில் சிறிதுபேர்கள்
 சடைபுலித்தோல்காஷாயம் தாவுடம்பூண்டு
 ணரென்னவடம்பெல்லாம் சாம்பல்பூசி
 உலகத்திலோகியென்பார் ஞானியென்பார்
 தேனென்றசியபூசை தீட்சையென்பார்
 திருமாலையெண்ணலை கண்டோமென்பார்
 கானென்றகாட்டுக்கு ஸலைவார்தோடி
 காரணத்தையறியாமல் சுத்துவாரே. (சு)

சுத்துகின்றபேய்களையர்கோடாகோடி
 காரணத்தைக்கண்டவர்கள் கொஞ்சம்கொஞ்சம்
 பதறுகின்றபேர்களைல்லாம் பராபரத்தைப்
 பத்தினின்றுபார்த்தவர்கள் சுருக்கம்பா
 உதறுகின்றபேர்களைல்லா முலகத்துள்ளே
 உதித்தலைதண்ணுள்ளே யறியமாட்டார்
 சிதறுகின்றபேர்களைப்போல் சிதறிடாமல
 சிவசத்திவரும்பாறை தன்னில்சில்லே.

நில்லென்றபெரியோர்கள் பாஷைபாலே
 நிலைகம் தன்னுக்குள் நாலுடேதம்
 உல்லமையாய்சாஸ்திரங்க ள்ருமூன்று க
 வயிர்பிழைக்கபுராணங்கள் பன்னெட்டாக
 கல்லுகரைக் கரைப்பத்பேரல் வேதார்த்தங்கள்
 சுட்டினாரவர்கள் பாஷைபாலே
 தொல்லுலகிநாலசாதி யனேகஞ்சாதி
 தொடுத்தார்கள் உவர்கள் பிழைக்கத்தனே. (௮)

தானென்றவுகத்தி லில்லாவிட்டால்
 * தன்பெருமையாலுரித்த சுகத்திவ்வீழ்வார
 னானென்றவுடம்பெடுத்தா லெல்லாம்வேணும்
 உலகத்திலுஅவரவர்கள் பாஷைவேணும்
 மானென்றசிலகாமி சிலனுங்குடி
 மாமுனிவர்முகம்பார்த்து மறைநூல்சொன்னார்
 தேனென்றசிலகாமி யருளிநூலை
 திரட்டினார்வெகுதேடி தேசபாஷை

தேசத்தின்பாஷைதனை யறிந்திடாமல்
 தெளிவாகத்தாமுறைப்பார் பாஷைபார்த்தோர்
 ஆசிப்பாருலகத்தில் கண்டகெல்லாம்
 ஆச்சரியந்தனைக்கண்டு மறந்துபோவார்
 வாசிதனையறியாத சண்டிமாண்பர்
 வார்த்தையினால்மருட்டிவைப்பார் மற்றபேரை
 நாசிதுனிதனிநடுவில் சிவத்தைக்கண்டோர்
 நான்முகனும்திருமாலும் சிவனுந்தானே. (௯)

சிவசிவாபதினெண்பேர் பாடற்கெல்லாம்
 திறவுகோல்வால்மீசன் பதினாறாகும்
 சிவம்பெத்தசித்தரெல்லா மென்னுல்பார்த்து
 சிவனோடேதோள்கள்கொன்னார் சினந்தகர்நாதன்
 அவமாகப்போகாமல் சிவனுத்தாரத்தின்
 அருளினால்துறந்துகொன்னேன் உலகுக்காக
 கலமானகவக்கிரகங்கள் தன்னுக்குள்ளே
 காக்குவாய்செவிமூக்கு அதனுன்பாரே. (௧௦)

நாக்குவாய்செவியுக்கு மத்திக்கப்பால்
 நடுவீதிருய்யமுதல வுச்சிதொட்டு
 நாக்குவாய்அங்கென்றே அதிலேமுட்டி
 தாயாரைப்பூசித்து வேதம்வேரது
 வாக்குவாய்அசையாமல மவுனநகொண்டு
 வாசிவருகிடைத்திலமனம் வைத்துக்காரு
 நீக்குவாய்வாசிபொடி மனநதான்புககல்
 ரிணைவுஅதிலடங்குகிடரும் வரிசைகாரணே.

(கஉ)

காணரிதுயெவராலு மிருசுவாசம்

புணரிதுவுலகத்தி லிந்நூல்கிட்டில்
 பூலோகசித்தனென் னுரைக்கல். கும
 காணரிது சிவசத்தி திருமூசசாகும்
 காட்டாதமுடருக்கு யிந்நூலதன்னை
 தோணரிதுவிழிமயக்கம் சும்மாப்போமோ
 சொலலரிதுரு சுமத்தைச சொன்னேன்பா.

(க)

குட்சமின்னூல்சொல்லுகிறேன் வாசிகாண
 குட்சாதிருட்சததைத தறக்கப்போகா
 சாட்சியில்லைதுணையிலலை கேழ்வியில்லை
 சந்தேகமொன்றுமில்லை விழியைக்காண
 காட்சியென்னகற்பததிவ வசக்குமாபபோல்
 காரணத்தைக்கண்ணாலே கண்டிருக்க
 ஆட்சிதருமுமையாளை யப்படியேகண்டேன்
 ஆனநததிருக்கூத்தின் நடக்கைக்காரே.

(கச)

காற்பதற்குபத்தியத்தைச் சொல்லக்கேளு
 காய்கனிகன்பஞ்சாசம பரமானவகன்
 ஏறையுடனுணங்கொண்டு சிவத்தைக்காரு
 என்மக்காள்சித்தருட குருநிலபாரு
 ஆததுமததுக்கழ்விலல. திருக்கவேணும்
 அவரவர். ஸ்நிதத்யகாம நடத்தவேணும்
 தீர்க்கமுடனினரவர்க்கு வாசசித்த
 சிறப்புடனேபதினும் பலிக்குத்தானே.

(கஊ)

தானவனாயிருக்கவென்றால் வாசிவேணும்
தன்னுக்குள் தானிற்க யிடமும்வேணும்
வானவனாய்நின்றவர்க் கெல்லாஞ்சித்தி
வானுக்குள் மனயிருக்க மதிபோல்வானும்
தேனவனாஞ்சித்தருக்குத் தெகிட்டாமுவி-
சிரசப்பாவுடலுக் கப் பதிய்யாகும்
கோனென்றவட்டததுள் நடுவேநின்றால்
குமரியவன்வாஸிசிறு பெண்தானதேவி
கோனவனாயிருக்கவென்று குரியைச்சொன்னேன்
குவலயத்தில்பதினாறுக் குருகத்தானே. (கக)

வால்மீகிர்ஞானம் கக.

முற்றிற்.

சுருருவேதனை.

அகஸ்தியாஞ்ஞானம்-யுக.

பூரணமேதெய்வமென் றுரைத்தாராயா
பூரணத்தையின்னதென்று புலவேணும்
காரணத்தைச்சொல்லுகிறேன் நினைவாய்க்கேளு
கலையானபதினாறும் பூரணமேயாகும்
காரணமாமுலகத்தில மதம்மயங்கி
மதிக்கெட்டுபூரணத்தை யிசழ்த்தாராயா
வாரணத்தைமனம்வைத்துப் பூரணத்தைக்காத்தால்
வாசியென்றகிவியோக வாழ்க்கையாசசே.

ஆச்சப்பாவில்தமுறை பதினெண்பேரும்
அயன்மாலுமாரேனாக தேவாலவாம்
மூச்சப்பாதெய்வமென் றறியச்சொன்னார்
முனிவோர்கள்ரிஷ்யோர்க ளிப்படியேசொன்னார்

பேச்சப்பாபேசாமல் னுலைப்பார்த்து
பேரானபூரணத்தை நினைவாய்க்காரு
வாச்சப்பாபூரணத்தைக் கார்க்கும்பேர்கள்
வாசிகடுமையத்துள் வாழ்வார்தாமே

உ

தானென்றபெரியோர்க ளுலகத்துள்ளே
தாயானபூரணத்தை யறிந்தபின்பு
தேனென்றவழுதமதைப் பாணஞ்செய்து
தெவிட்டாதமவுனசிவ யோகஞ்செய்தார்
ஊனென்றவுடலைநம்பி யிருந்தபேர்க்கு
ஒருநான்குவேதமென்றும் நூலாரென்றும்
நானென்றும்நீயென்றும் பலஜாதியென்றும்
நாட்டினுருகத்தோர் பிழைக்கத்தானே.

(ங)

பிழைப்பதற்குநூல்பலவுஞ் சொல்லாவிட்டால்
பூரணத்தையறியாம லிறப்பாரென்றும்
உழைப்பதற்குநூல்கட்டிப் போடாவிட்டால்
உலகத்திற்புத்திகெட்டே யலைவாரென்றும்
தழைப்பதற்குச்சாதியென்றும் வித்துவென்றும்
தந்தைதாய்பிள்ளையென்றும் பாரியென்றும்
உளைப்பதற்குச்சொன்னதல்லாம் கெதிவேறில்லை
யுத்தமனையறிந்தோர்கள் பாடினாரே.

ச)

பாடினாரிப்படியே கதைசொல்லாவிட்டால்
பரிபாஷையறியார்க ளுலகமூடர்
சாடுவார்சிலபேர்கள் பலநூற்பார்த்து
தனைமறந்துபடுகுழியில் விழுவார்சாவார்
வாடுவார்நாமமென்றும் ரூபமென்றும்
வையகத்திற்கற்செம்பைத் தெய்வமென்றும்
நாடுவார்பூரணத்தை யறியார்மூடர்
நாய்போலேகுலைத்தல்லோ வொழிவார்தானே.

(ஊ)

தானுமலைந்தோர்கள் கோடாகோடி
காரணந்தையறிந்தோர்கள் கோடாகோடி

வீணுப்புலமபினதா லறியப்போமோ
வாய்ஞா நமபேசுவது மேதுக்காகும்
கோணுமற்சுழ்முனையில் மனதைவைத்து
குருபாதமிருநான்கில் நாலேசசேர்த்து
நாணுமலொருநிலைவாய்க் கார்க்குமபோது
நாவுமெட்டுமொன்றாகும் நாட்டியூதி.

ஊதியேரூருதறிநதா லவனேசித்தன்
உததமனேபகிளும் பதியேயாகும்
வாதிகளேயிருநான்கும் பதியினபாதம்
வகைநான்குமுயிராகும் மராக்கவகண்டு
சோதிபரிபூரணமு மிதுமூன்றுநாள்
தூவகாமரூபகியவகே காககுமபோது
ஆதியெவையபரையு மானுமொன்றாய்
அண்ணுககினவட்டத்தன் னாகும்பாரே.

பாரப்பாவுதயதவி லெழுந்திருந்த
பதமுமற்சுழ்முனையில மனதைவைத்து
காரப்பாபரிதிமதி ரண்டுமாரி
கருவானசுழிமுனையி லுதிக்கும்போது
தேரப்பாவண்ணுக்கு னினமுசொண்டு
தியககாமறசுழ்முனையுள் ளடங்கும்பாரு
சீடப்பாபதிஞால எட்டிக் ன்கும்
சிதமுமலமூன்றுமொன்றாய்ச சேர்ந்துபோமே.

ஒன்றானபூரணமே யிதுவேயாசு
உதித்தகலேதானென்று மிதுவேயாசு
நன்றாகத்தெளிநதவர்க்கு ஞானஞ்சித்தி
நாட்டாமறசொன்னதினால ஞானமாமோ
பன்றானவாதிகுரு சொன்னஞானம்
பறப்பிலேவிடுக்காதே பாவமாகும்
திண்டாடுமனத்தேதாக்குக் காணப்போகா
தெளிந்தவாக்குத்தெளிவித்த வுசமைதானே.

உகமயின்னுஞ்சொல்லு கிறே னுலகத்துள்ளே
யுவமையுள்ளபரிகாசம் நனிபேசாதே
பகமைபண்ணிகொள்ளாதே வீண்பேசாதே
பரப்பிலேதிரியாதே மலையேறாதே
நையாதேசின வகாதே யுறங்கிடாதே
சமூகாதேசுழினைவிட்டுப் பின்வாககாதே
இசமுமுதுமபரிபூரண மறிந்துவென்று
தெளிந்தபின்புலகததோ டொத்தவாதே.

(40)

வாழாமலுலகம்விட்டுப் பலவேடம்பூண்டு
வயிர் பிழைக்கவாய்ஞானம் பேசிப்பேசி
சாழ்வானகு உதோறு மிரப்பான்மட்டை
தனையறியாசசண்டாளர் முழுமாடப்பா
பாழாகப்பாவிகடன சொற்கேளாதே
பதறாதேவயிர் பிழைக்க மயங்கிடாதே
கேளாதபேசசெல்லாக கேட்டுக்கேட்டுக்
கலங்காதேயுடலுயிரென்றுரைத்திடாதே.

(41)

உடலுயிரும்பூரண மழுன்றுமொன்று
வுலகத்திற்கிந்தினும் வெவ்வேறென்பார்
உடலுயிரும்பூரணமு மேதென்றாக் கால்
உத்தமனேபதினாறு மொருநான்குமெட்டு
உடலுயிரும்பூரணமு மயன்மாலீசன்
உலகத்தோரறியாமல் மயங்கிப்போனார்
உடலுயிரும்பூரணமு மடிமுடியுமாச்சு
உதித்தகலைநிலையறிந்து பதியில்நிலே.

(42)

பதியின்னவிடமென்ற குருவைச்சொல்லும்
பரப்பிலேவிள்ளாதே தலைரண்டாகும்
விதியென்னவிடமென்று சொல்லக்கேளு
விண்ணுனவிண்ணுக்கு எண்ணக்கப்பா
மதிரவியும்பூரணமு கணவாய்மூக்கு
மகத்தானசெவியோடு பரிசுமெட்டும்
பதியவிடஞ்சுழிமுனையென் றதற்குப்பேராம்
பகருவார்சொற்கமென்றும் கைலாசமென்றே.

(43)

சைலாசர்வைருந்தந் தெய்வலோகம்

நாசிகன்னியாகுமரியென்னுஞ் சேதுவென்றும்

மயிலாடுமேசமென்றும் நாகமென்றும்

மாய்கையென்றும்மின்னலென்று மவுனமென்றும்

துயிலானவாடையென்றுஞ் சூகாமென்றும்

சொல்லற்றவிடமென்று மொடுக்கமென்றும்

சுயிலானபாதமென்று மடியென்றும்

தாயானவஸ்துவென்றும் பதியின்பேரே. (யசு)

பேர்சொன்னே ஹார்சொன்னேனீடமுஞ்சொன்னேன்

பின்சுலையுமுன்சுலையு மொடுக்கஞ்சொன்னேன்

பாருலகிற்பலநூலின் மார்க்கஞ்சொன்னேன்

பலபேர்கண்டத்துகின்றதொழிலுஞ்சொன்னேன்

சீருலகிலின்னதென்று தொட்டுச்சொன்னேன்

சித்தானகிததெல்லாஞ் சுருக்கிச்சொன்னேன்

நேர்சொன்னேனவழிசொன்னேன் நிலையுஞ்சொன்னேன்

நின்னுடம்பையின்னதென்று பிரித்துச்சொன்னேன்.

பிரித்துரைத்தேன்குத்திரமீ ரெட்டுக்குள்ளே

பித்தர்களைநன்றாகத் தெரிந்துபார்க்கில்

விரித்துரைத்தநூலினது மார்க்கஞ்சொன்னேன்

வின்னாதேயிந்தநூ லிருக்குதென்று

கருத்தடனையறிந்துகொண்டு கலைமாறாதே

காரியத்தைகநினைவாலே கருத்திற்கொ

கருதவசானனமசதுமயலலாரு சுருகவசவசானமெ

குத்திரம்போல்பதினாறுந்தொடுத்தேன்முற்றே.

அகஸ்தியர் ஞானம் யசு.

மம்மீற்று.

உ

சிவமயம்.

சிவகணபதியேநம:

திருச்சிற்றம்பலம்

௧௮௮௦

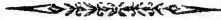
திருவருட்பிரகாசவள்ளலாரென்னும்

சிதம்பரம்,

இராமலிங்கப்பிள்ளை அவர்கள்

திருவாய்மலர்த்தருளிய திருமுறையாறிலுள் சில

பாடற்றிரட்டு.

எண்சீர்கழிகெடிலடி ஆசிரியவிருததம்.

திருவுகல்வியுஞ்சீருஞ்சிறப்புமுன் திருவடிப்புகழ்ப்பா
டுந்திறமுால், லுருவஞ்சீலெழு மூக்கமுந்தாழ்வுறு வுணாவுந்த
ந்தென துள்ளத்தமர்ந்தவா, குருவுகடெய்வமுமாகியன்பாளர்
தரு குறைதவிர்க்கும் குணப்பெருந குணமே, வெருவஞ்சித்
தை விலககஜானனம் விளங்குஞ்சித்தி விராயகவள்ளலே.(ச)

தஞ்சமென்றுனைச சார்ந்தனெனந்தைநீ தானுயிர்தச
சகததவர்போலவே, வஞ்சகமண்ணியிருந்திடிவென்செய்வே
ன் வஞ்சமற்ற மனத்துறையண்ணிலே, பஞ்சபாதகந் தீர்த்த
னையென்றுதின் பாதபகவயம் பரறினன்பாவியேன், விஞ்ச
நல்லருள் வேண்டித்தருதியோ விளங்குஞ்சித்தி விராயகவள்
ளலே. (உ)

ஆணிலேயன்றி யாருயிர்ப்பெண்ணிலே யலியிலையிவ்
வடியனைப்போலவே, காணிலெனொரு பாவியையிப்பெருங்
கள்ளெஞ்சக் கடையனையானாயா, வேணிலேயிட ரெய்தவி
தெதியே வென்செய்கேனினி யிலவுலகத்திலே, வீணிலேயு
ழைப் பேணருளையனேவிளங்குஞ்சித்திவிராயகவள்ளலே (ங)

சீர்பூத்த வருட்கடலே கரும்பேதேனே செம்பாகேடு
னதுருவ தெய்வமேநற், கூர்பூத்தவேன்மலர்க்கையரசேசர்
த குணக்குன்றே தணிகைமலை கோவேளுனப், பேர்பூதக
ரினபுகழைக் கருதியேழை பிழைக்கவருள்செய்வாயோ ப்
ழையேநோக்கிப் பார்பூதபலத்துலுமலிடினென்செய்க்கன
பாவியெனந்தோவன் பயந்தீயேனே. (ச)

தீராததுயர்க்கடலி லமுந்திராநுந் தியங்கியமுதேங்கு
மிந்தச் சேய்க்குநீகண், பாராதசெய்வென்னெயெந்தாய் யெ
ந்தாய் பாவியென வட்டினையோ பன்னாளாக, வேராயவருட
ருவா யெனேறேயேமாந் திருந்தேனெயென்செய்கேன் யாரு
மிலவேன், சீரானுந்தணிவகவரை யமுதேயாகி தெய்வமேங்
ன்கருத்தைத்தெளிந்திலேனே. (ரு)

வாழ்வேநற்பொருளேகன் மருந்தேனான வாரிதியேத
ணிகைமலை வள்ளல்வான, பாழ்வலைவெனுங்கொடியதுய
ருண்மாழிப் பதத்தையாழ்வையாழின் பதத்துக்கெனேறே,
தாழ்வேனீதறிந்திலேயே நாயேன்மட்டிந் தயவலையோ நான்
பாவிதானோபார்க்கு, வாழ்வேனென்றயலவிட்டா னீதியே
யோழிச்சோவிவகென செய்கே னண்ணலண்ணல. (சு)

பெருங்களப் முலைமடவா ரென்னும்பொல்லாப் பேய்க்
கோட் பட்டாடுகின்றபித்தனேனுக், தருமபுலவர்கரியதுருவ
ருளீவாயே வெனசொல்வாரடியாததெந்தாயெந்நாய, கரு
ம்பினிழிந்தொழுமருட்குவையெழுக்கட்கண்கனந்தேனே
யெனகண்ணேனான, தருமபுனிதாபுகழ்த்தணிகை மணியே
ஜீவசாகுதியாய்நிறைந்தருளுஞ்சகசு வாழ்வே. (எ)

வாழ்வுண்ணமெனைக் கெடுக்குமபொல்லாவஞ்சகநெ
ஞ்சாலுலகின் மாழாந்தந்தோ, பாழானயடந்தையாபாற் சிந்
தைவைக்கும் பாவியேன் முகம்பார்த்தப் படுவதேயோ, யே
ழாயவன்பவத்தை நீக்குஞான லின்பமேயென்னரசே யிறை
யசுறந், தாழாதபுகழ்த்தணிகை மணியேவ் வசாகுதியாய்நி
றைந்தருளுஞ் சகசுவாழ்வே. (அ)

மின்னைநிகர் தழிவாழ்க்கைத் துயரானெஞ்சமெலந்து
நினதருள்பருக வேட்டிநின்றே, நென்னையின் பெரும்பா
வி யென்றேதள்ளி லென்செய்கேன் றுனபெறுஞ்சே யியற
றுவகுற்ற, மன்னைபொறுத திடனீதி யாலவோவென்னையா
வேர்பொறுதக லாகாதோதான், மன்னைநிகாதருந்தணிகை
மணியேஜீவ சாக்ஷியாய்நிறைந்தருளுஞ் சக்சவாழ்வே. (௯)

கூலியேழையர் குரைகடரவாட் கொள்ளும்வன்னலேரு
றும்வாழ்க்கையிற், பாலியேன்படும் பாடனைத்தையும் பார்
தநிருந்துகீ பரிந்துவந்திலாய், சேவியேனெனிற் றள்ளனீதி
யோ திருவருட்கொரு சிந்துவல்லையோ, தாலியேர்வளைப்ப
யிலசெய்போரிவாழ் சாமியேதிருத தணிகைநாதனே. (10)

செல்லுபவாழ்க்கையிற் றியகவலிட்டிநின் செய்யதாட்டு
தி செய்திடா துழல், கல்லும்வெந்நிடக் கண்டிமிண்டிசெய்கள்
ள நெஞ்சினேன் கவலைதீர்ப்பையோ, சொல்லுமின்பவான்
சோதியேயருட் டோற்றமேசுகசொருபவன்னலே, சல்லிபவ
கெடவருள்செய்போரிவாழ் சாமியே திருத்தணிகைநாதனே.

மாலின் வாழ்க்கையின் மயககிரின்பதம் மறந்துழிநிடு
ம் வஞ்சநெஞ்சினேன், பாலினீரென நின்னடிக்கணை பற்றி
வாழ்கதிடப் பண்ணுவாய்கொலோ, சேலின்வாட்கணுர்தீய
மாயையிற் றியககினின்றிடச செய்குவாய்கொலோ, சாலநி
ன்னுளந் தானெவ்வண்ணமோ சாற்றிடாய்திருத் தணிகை
நாதனே. (11)

அடுத்திலேளினைனடி யரவைக்குட்சற்று மன்பிலேனின்
றெழும்பனுகேன்வஞ்சந், தடுத்திலேறணிகைதனிற் சென்று
நின்னைத் தரிசனஞ்செய்தேமதூரத்தமிழ்ச்சொன்மலை,தொ
டுத்திலே னழுதுநின் கருணைவேண்டித்தொழுது தொழுதா
னந்தத்தாய்நீராடே, நெடுத்திலே னல்லனென்னும் பெய
ரையந்தோபென்பிறந்தேன்புவிச் சமையாயிருக்கின்றேனே.

அரும்பாயகைமடவார்க் காளாய்வாளா வலைகின்றே
னறிவென்ப, தலையேனின்பாற், நிரும்பாதபாகனேன் நிரு

வொன்றிலேன் திருத்தணிகைமலைகேகச்சிந்தையெ
 ன், கடும்பாயவெறுத்துவெம் பருந்தும பொல்லாக் காக்கை
 யொத்தேன சறமேனுக்கனிதலில்லா, விரும்பாய உன்னெ
 ளுசககனவனையா னேன்பிறந்தேன்புவிச்சுமையா விரு
 கின்றேனே. (௮௪)

முன்னறியேன் பின்னறியேன் மாதாபாலென் மூடம
 னமிழுத்தோடப் பின்சென் றெய்த்தேன், புன்னறியேன்
 பொய்யரொடும் பயின்றேனின்றன் புனிதவருட் கடலாடே
 ன் புளகமூடேன், பொன்னரையன்றொழுஞ்சுடிவப் புனித
 வீன்ற புண்ணியமே தணிகைவளர் போதவாழ்வே, பென்ன
 ரைசே பென்னமுதே நின்பாலன்றி பெவர்க்கெடுத்தென்கு
 றைதன்னை யியம்புகேனே. (௮௫)

முலையொருபான் முகமொருபால் காட்டும்பொல்லாமு
 டமடவார்க்கடிமைமுயக்கின்தே, னிலையொருபாலனமொ
 ருபான் மலஞ்சோததுண்ணு மேழைமதியேன் தணிகையே
 ன்திலைபொன், மலையொருபால் வாக்கியசெவ் வண்ணமேனி
 வன்றருமருந்தேநின் மலர்த்தாளேத்தேன், புலையொருவா
 வஞ்சகஞ்சுடையேனென்றன் புன்மைதனையெவர்க்கெடு
 த்துப் புகலுவேனே. (௮௬)

திக்குருஞ்சினேன் வேங்கையையனையேன் நியமாதா
 த் திறத்தழல்கின்றேன், பாங்கிலாரொடும்பழகியவெறியே
 ன் பாவியெனந்தப் பரிசுகொண்டடைவேன், தேக்குகை
 கையைச் செஞ்சடையிருத்துஞ் சிவபிரான்செல்வத திருவரு
 ட்பேமே, யோற்குறற்றணி காசலத்தமர்தவண்மையென
 க்குத் திடுந்துணையே. (௮௭)

பட்டிமாடெனத் திரிதருமடவார் பாழ்க்குழிக்குள்வீழ்ந்
 தாழ்ந்தினைக்கின்றேன், மட்டிலார்புகழ் தணிகையைடை
 யேன் சம்புவென்னுமோர் தருவொளிர்கனியே, யொட்டிலே
 னினை யுனத்திடைநிலையெனுதவுறுதுகச்சுறுமரமானே, னெ
 ட்டியென்முன் மினிப்புழமந்தோ வென்செய்வான்பிறத் தே
 னெனியேனே. (௮௮)

ஆறுமுகப்பெருங் கருணைக்கடலே தெய்வயானைமகிழ்ம
ணிக்ருன்றே யரசே முக்கட், பேறுமுகப்பெருஞ்சுடர்க்குட்
சுடரேசெவ்வேல் பிடித்தருளும்தகையே பிரமஞானம், வீறு
முகப்பெருநகுணத்தோரிதயத்தோற்கும் வினக்கமேயானந்த
வெள்ளமே முன், நேறுமிகப்பெரிய வருட்குருவாமென்னைச்
சிறகாலையாட்கொண்ட தேவதேவே. (யக)

ஞாலமெலாம் படைத்தவனைப் படைத்தமுக்க னாயக
னேவழிகுற்றை நாதனேநான், கோலமெலாங்கொடியேன
ற் குணமொன்றில்வேன் குற்றமேவிழைந்தேனிக் கோது
னோனைச், சாலமெலாஞ்செயுமடவார்மயக்கினீக்கிச் சன்மா
ர்க்கமடையவரு டருவாய்ஞானச், சிலமெலாமுடையவருட்
குருவாய்வந்து சிறகாலையாட்கொண்ட தேவதேவே. (உய)

இயற்கையிலேபாசக்க னொன்றுமிகார் குணங்களேது
மிலார்த்தத்துவங்களேது மிலார்மற்றோர், செயற்கையிலார்
பிறப்பில்லாரிதப்பில்லார் யாதந்திரிபில்லார்களங்கயில்லார்
திமையொன்றுமில்லார், வியப்புறவேண்டதவில்லார் லேண்
டாமையில்லார் மெய்யெமெய்யாகியெனரும் வினாவிழிப்பும
யமாய், உய்த்தருமோர்சுத்தசிவா னந்தசபைதனிலே யோன
குகின்றதனிக்கடவு னொருவருண்டே கண்டார். (உக)

ஒன்றுமில்லாரின்றுமில்லா ரொன்றிரண்டு மாறார் உருவு
மலாரருவுமலா குருவருவுமாறார், அன்றுமுளாரின்றமுளா
ரொன்றுமுளாதமக்கோரா தியிலா ரந்தமிலாரும்பெருஞ்சோ
தியினார், ஒன்றுகனல்மதியகத்தும் புறத்தும்வினங் கிடுவார்
யாவுமில்லார் யாவுமுளார்வாயுமலாந்யாவும், ஒன்றுறுதாமாதி
சின்ருத்திருச்சிற்றம்பலத்தே யேகங்குகின்றதனிக்கடவுனொ
ருவருண்டேகண்டார். (உஉ)

குலத்தினடயும் கொடியனொரு குடித்தனத்தும் கொடி
யேன், குழளிலுங்கொடியனன்றிக்குணங்களிலுங்கடையே
ன், மலத்தினடையேபுழுத்தசிறு புழுக்களிலுங்கடையேன்வன்
மனத்தும் பெரும்பாலிவஞ்சொஞ்சப்பூலையேன், சலத்தினட

யோரணுவனவுமநண்ணுகிலேன் பொல்லாநாய்க்ருகைதோ
ன்றறிந்தேன்பேய்க்குமிகவிழிந்தேன், நிலத்திடைநானேன்
பிறந்தே னின்கருததையறியே னிர்க்குணனேகடராசநிபுண
மணிவிளக்கே (௮௩)

அரசரொலாமதிததிடப்பே ராசையிலேயரசோ டாலெ
னவே மிகக்கிளைத்தே னருளறியாக்கடையேன், புரசமயம்
போற்பருத்தே னெட்டியெனத்தழைத்தேன் புக்கெனவும்
புளியெனவும் மடக்கியுதிர்நின்றேன், பரசும்வகைதெரிந்து
கொளேன் தெரிந்தாரைப்பணியேன்பசையறியாக்கருககண்
மனப் பாரைசமந்துழலவேன், விரசுநிலத்தேன்பிறந்தே னி
ன்கருத்தையறியேன் வியக்குமணி மன்றோங்கி விளங்குபரம்
பொருளே. (௨௪)

கொடியவெய் மலிக் குணத்தினேனுதவாக் கூவநோர்ந்து
ளேன் பாவமேயின்தேன், கடியநெஞ்சினேன் குறகுமஞ்ச
மந்த கழுதையேன் ஁ப பொழுதையேகழிப்பேன், விடியமுன்
னரே யெழுந்திடாததற்கும் வேடனேன்முழு மூடரிற்றெரி
யேன், அடியதைற் கென்செயக்கடவே னப்பனையெனையா
ண்கொண்டருளே (௨௫)

தருக்கலோகொடுக கருக்கலோ வயிரச் சூழ்கலோவெ
னக் காழ்கொளுமனத்தேன், தருக்கலாணவக் கருக்கலோடு
ழல்வேன் சந்தைநாயெனப்பந்தமுற்றலவேன், திருக்கெலா
ம்பெறு வெருக்கெனப்புருவேன் தீயனென்பெரும் பேயனே
னுனந்தான், உருக்கலாகுதற்கென்செயக்கடவே னுடையவா
வெனை யுவந்துகொண்டருளே. (௨௬)

மருத்தறியேன் மணியறியேன் மந்திரமொன்றறியேன்
மதியறியேன்விதியறியேன் வாழ்க்கைநிலையறியேன், திருந்
தறியேன்றிருவருளின் செயலறியேன நந்தான் செய்தறியே
ன்மனமடகருந் திறத்தினிலோரிடத்தே, யிருந்தறியேனறிந்
தோரை யேத்திடவுமறியேனெந்தைபிரான் மணிமன்ற மெ
ய்தவறியேனே, யிருந்ததிசைசெவவறியேனெங்கனநான்புகு
வேன்பார்க்குரைப்பேனென்னசெய்வே னேதுமறிந்திலனே,

அநகராகக்கொடுங்கிழங்கை யகழ்ந்தெரியவறியே னறி வறிந்தவந்தணர்பாற் செறியுநெறியறியேன், நகவகாணமுறுத வர்ஃபால் நலம்புரிந்துமறியேன் நச்சுமரக்கனிபோலே யிச் சைக னரிந்துழன்றேன், மகங்காணும்புலவரெலாம்வந்துதொ முகடிக்கும் மணிமன்றத்தனையடையுமவழியுமறிவேனோ, இந கவகாணத்திரிகின்றே நெனவனநான்புகுவேன்யார்க்குரைப் பேனென்னசெய்கவே னேதுமறிந்திலனே. (௨௮)

தேகமுறபூகநிலைத் திரஞ்சிறிதுமறியேன்சித்தாந்தநிலை யறியேன் சித்தநிலையறியேன், யோகமுறநிலைசிறிது முணர் ந்தறியேன்சிறியே னுலகநடையிடைக்கிடந்தேயுழைப்பாரிற் கடையேன், ஆகமுறதிருநீற்றி னொளிவிளவகவசந்தே யம் பலத்திலாடுகின்ற வடியைபறியேனோ, ஏகவறுபவமறியேனெ னவனநான்புகுவேன் யார்க்குரைப்பேனென்னசெய்கவேனே துமறிந்திலனே. (௨௯)

சாதிமதஞ் சமயமெனுஞ் சங்கடம் விட்டறியேன் சாத் திரசச்சுரடுகின்ற சஞ்சலம்விட்டறியேன் ஆதியந்தநிலையறி யே னலையறிபாக்கடல்போ லானந்தப்பெரும்போகத் தமர் ந்திடவுமறியேன், நீதிநெறிகடந்தறியேன் சோதிமணிப்பொ துவில் நிருத்தரிடுமொருத்தந்திருக் கருத்தையறியேனோ, ஏ திலாசாருலகினிடை யெவனநான்புகுவேன் யார்க்குரைப் பேனென்னசெய்கவே னேதுமறிந்திலனே. (௩௦)

வெறுத்துரைத்தேன் பிழைகளெலாம் பொறுத்தருளல் வேண்டும் விளவகறிவுக்கறிவாகி மெய்ப்பொறுவினடிப்போ ய, கறுத்துரைத்தார்தமக்குமருள் கனித்துரைக்கும்பெரிய க ருணைசெய்ககடலேழுக்கண்ணோறுகருமபே, மறுத்துரைப் பா தெவனருணீ வழுவுகுகினுமென்று மறுத்திடினுமுன்னையலா ன்மற்றொரு சாபறியேன். செறுத்துரைத்தவுரைகளெலாந் திருவருளேயென்று சிந்திப்பதல்லாமற் செய்வகையொன்றி லனே. (௩௧)

குற்றமெருசிறிதெனினுங் குறித்தறியேன் வேறொர் கு ஹையதனுந்நிலவுகன்றேன் குறித்தறியேன்மீட்டும், சற்றுமன

திருவுடையாய்சிற்சுபைவாழ் சிவபதியெயெல்லாஞ் செ
ய்யவல்லதனித்தலைமைசு சித்தசிகாமணியே, யுருவுடைமென்
னுயிர்க்குபிரா யொளிர்கின்றவொளியே யுன்னுதொழமென்
னுளத்தே யுமகின்றவமுதே, யருவுடையபெருவெளியா யது
விளங்குவெளியா யப்பாலுமாய்சிறைந்த வருட்பெருஞ்சோ
தியனே, மருவுடையாள்சிவகாம வல்லிமணவாளாவந்தருள்க
வருட்பெருஞ்சோதி தத்தருன்கவினார்தே (௪௧)

மறப்பறியாப்பேரறிவில் வாய்த்தபெருஞ்சுகமே மலைவ
றியாநிலைநிறம்ப வயங்கியசெமபொருளே, இறப்பறியாத்திரு
நிலையி லெண்ணைவளர்த்தருளு மென்னுடையநற்றாயே யெந்
தாயேநினை து, சிறப்பறியா வுலகமெலாஞ் சிறப்பறிந்துகொள
வே சித்தசிகாமண்பேரே சித்தி யெலாம்விளங்கப், பிறப்பறியா
ப்பெருந்தவரும் வியப்பவந்துதருவாய் பெருநகருணையரசே
நீதருந்தருணமிதுவே. (௪௨)

பாலிமணக்குரங்காட்டம் பார்க்கமுடியாதே பதிவெறு
த்தேனினிவெறுத்தேன் பற்றனைத்தந்தவிர்த்தே, னுவியுடல்
பொருளையுன்பாற் கொடுத்தேனுன்னருட்பே ராசைமயமா
கியுனை யுதெதுமுயல்கின்றேன், கூவியெனையாட்கொள்ள
நினையாயோநினை குறிப்பறியேன்பற்பலகால் கூவியினைக்கி
ன்றேன், தேவ்சிகாமவல்லி மகிழுமணவாளா தெருணிறை
வானமுதளிக்குந் தருணமிதுதானே. (௪௩)

காட்டையெலாநகடந்துவிட்டே னுட்டையடைத்துன
து கடிநகர்ப்பொன்மந்ரகாட்சிகண்குளிரக்கண்டேன், கோ
ட்டையெலாநகொடிநாட்டிக் கோலமிடப்பார்த்தேன் கோ
யிலின்மேலவாயிலிலே குரைகளெலாந்தவிர்த்தேன், சேட்
டையற்றுக்கருவியெலா மென்வசநின்றிடவே சித்தியெலாம்
பெற்றேனானறிருசுகிற்றம்பலமேல், பாட்டையெலாமபாடுகி
ன்றே னிதுதருணம்பதியே பலந்தருமென்னுளந்தனிலேகல
ந்துநிறைந்தருளே. (௪௪)

அவ்வண்ணம்பழுத்தவரு மறித்திலர்சற்றெனினு மறிந்த
னமோர்சிறிதுகுரு வருளாலேயநகச், செவ்வண்ணம்பழுத்த

தனித் திருவருக்கண்டெவர்க்குந் தெரியாமலிருப்பமெனச்சி
ந்கனைசெய்கின்றதேன். வெவண்ணரிந் தவெனைப்பிறறிய
த்தெருவிலிழுத்துவிடுத்தாகடவ ளியர்சையருட் செயலோ
மவ்வண்ணப்பெருமையை சன்செயலோவறியேன் மனமாலே
பாய்வதுகாண்மன்றினடத்தரசே. (சடு)

கருங்களிம்போன்மத்தாற் கண்செருக்கி வீணைகால
மெலாங்கழிக்கின்ற கடையர்கடைத் தலைவாய், ஒருங்குகிறியே
ன்றனைமுன்வலிந்தருளேவடிவா யுன்னமர்த்தேயுள்ளதனையுள்
ளபடியுணர்க்கிப், பெருங்கருணையாலளித்த பேறதனையின்
ஹம் பிறறியாவதகபெருதும்பெறுதுமெனவுள்ளே, மருங்கி
ருந்தவெனைவெளியி லிழுத்துவிட்டதென்றே மனமாலேபாய்
வதுகாண் மன்றினடத்தரசே. (சச)

மஞ்சனையருமலம்மை யெந்தன்சிவகாமவல்லி மகிழ்திட
மேனி வண்ணமதசிறிதே, நஞ்சனையசொடியேன்கண் டிரி
ப்புரிந்தவருளை நாடறியாகையின்னுநீடரினேத்திருந்தேன்,
அஞ்சனைய பிறரெல்லா மறிந்தபலபேசி யலர்நூற்ற வளிய
வெனை வெளியிலிழுத்திட்டு, வஞ்சனைசெய்திடவந்த விதியை
ரினைந்தையோ மனமாலேபாய்வதுகாண் மன்றினடத்தரசே.

அரிபிரமருருத்திரரு மறிந்துசொன்னமாட்டா தலமாவு
மீதென்னவதிசயமோமலத்திற், புரிபுழுவிலிழிந்தேனைப்பொ
ருளாக்கியருளாம்பொருளளிக்கப்பெற்றனனிப்புதுமைபிறா
றியா, துரிமைபெறவிருப்பனென வுள்ளிருந்தவென்னை யுல
கறியவெளியிலிழுத் தலகில்விருத்தியினால், வரிதலையிட்டாட்
டுகின்ற விதியைரினைந்தையோ மனமாலேப்பாய்வதுகாண்
மன்றினடத்தரசே. (சஅ)

அப்பாநான்பற்பலகா லறைவதென்னையடியே னச்ச
மெலாந்துன்பமெலா மறுத்துவிரைந்தவந்தே, யிப்பாரிலிது
தருண மென்னையாடந்தருளி யெண்ணமெலாமுடித்தென்
னையேன்றகொளாவெனிலோ, தப்பாமலுயர்வடுவேன் சத்
தியஞ்சத்தியநின் ருளினைகளறிகவித தயவடையோயெவர்க்
குந், துப்பாடித்துணையாகித் துலககியமெய்த்தனையே சத்தி
சிவானந்தவருட் சோதிருடத்தரசே. (சக)

வாழையடிவாழையென வந்ததிருக்கூட்ட மாயினில்வா
னெருவனன்றோ வகையறியேனின்த, கேழைபடும்பாடுனக்கு
ந் திருவுளச்சம்மதமோ விததருமோவிதமுறையோவிததரு
மத்தானோ, மாழைபணிப்பொது நடஞ்செய வன்னால்வாணு
னக்கு மகனவனோயெனக்கு வாய்த்ததந் அடியலையோ,கோ
ழையுலகுயிர்த்துயர மினிப்பொறுக்கமாட்டேன் கொடுத்தரு
ணின் னருனொளியைக் கொடுத்தருளிப்பொழுதே.

பொய்கொடுத்தமனமாயைச் சேற்றில்விழா தெனக்கே
பொன்மணிமேடையிலேறிப் புந்திமகிழ்த் திருக்கக, கைகொ
டுத்திருலகமெலாறுகளிக்கவுலகாததாலிரண்டுக்கொடுத்திரோ
க்காறுமழியாத,மெய்கொடுக்கவேண்டுமுமைவிடமாட்டேன்
கண்டிச் மேலேறினேனினிக்கீழ் விழைந்திறங்கேனென்றும்,
மைகொடுத்த விழியும்மை சிவகாமவல்லி மகிழநடம்புரிநின்
நீர் வந்தருள்வீர்விரைந்தே. (இக)

மின்போலேவயங்குதின்ற விரிசடையீரடியென் விளங்
முமதிணையடி கன்மெய்யழுத்தப்பிடித்தேன், முன்போலேயே
மாத்த விடமாட்டேன் கண்டிர்முனிவறியீரினியொளிக்கமுடி
யாதுகமக்கே, யென்போலேயிரக்கம்விட்டுப் பிடித்தவர்களி
லையே பென்பிடிக்குளிரைந்ததுபோலிரைத்ததினியிறக்கே,
பொன்போலேமுயல்கின்ற மெய்த்தகர்க்குமறிதே பொய்த
வனென்செய்தவம்பரன் கையகத்திற்பெரிதே. (இக)

தத்துவமெல்லாமென்றன் வசமாக்சிச்சாகாவரத்தைபு
த்தத்தெனத்தேற்றி, பொத்தவத்துன்னேகலத்து கொண்டெ
ல்லா வுலகமும்பொற்றவுயர்நிலையற்றிச், சித்தியெலாஞ்செ
யச் செய்வித்தாச்சத்தஞ் சித்தம்கெளரிப்படசுத்தகாதாத்த,
அத்திருவீதியி லாடச்செய்திரோ யருட்டெருஞ்சோதியென்
னாண்டவர்கீரே. (இக)

மருத்திதமணியிதமத்திரமிதுசெய் வகையிததுறையித
வழியிதவெனவே, யிருத்தெனுனநிலித்தத் தென்னமுதளித்
தே பெண்ணையுத்தன்னயு மேகமதாதிப், பொருத்தியெலாஞ்

செய வகலவோர்தித்திப் புண்ணியவாழ்க்கையில் கண்ணியே
நாந்த, வருந்தவல்தியிலாட்ச்செய்தீரே யருட்பெருஞ்சோதி
யென் னாண்டவர்தீரே. (இச)

படமாட்டேன்றுயாசிறிதும் படமாட்டேனினிகான் ப
யப்படவமாட்டேனுன் பதத்தனையேபிடித்தேன் விடமாட்
டேனே மாந்து விடமாட்டேன்கண்டர்மெய்ம்மையிதும்மா
னே விளம்பின னும்மடியேன, கெடமாட்டேன்பிறர்மொழிக
ள கேட்டிடவமாட்டேன் கிளரொளியம்பலத்தாடல்வனரொ
ளிறும்மல்லால், கடமாட்டேனென்னுளத்தே நான்சாசமாட்
டே னல்லதிருவருளாலே நான்ருளுனேனே. (இஊ)

பாயிரமாமறைகளெலாம் பாடுகின்றபாட்டுன் பாட்டே
யென்றறிந்துகொண்டேன்பரம்பொருளுன்பெருமை, ஆயிர
மாயிரகோடி காவுடையோரெனினு மனுத்துணையும்புகலரி
தே லந்தோவிச்சிறியேன், வாயிரக்காவகைபுகலத்துணிக்தே
னென்னுடய மனத்தாசையொருகடலோ வெழுகடலிற்
பெரிதே, சேயிரகைமுனமெடுத்தே யனைத்திடுந்தாயனையா
ய் திருசசிற்றம்பலம் விளகருஞ் சிவஞானகுருவே. (இச)

கருணாதியேயபயமபயங் கனகாகரனையபயமபயம்
அருளுடனையபயமபய மழகாவமலாவபயமபயம்
தருஞ்ஞதனையபயமபயந் தனிகாயகனையபயமபயம்
தெருணுகெவாயபயமபயந் திருவம்பலவாவபயமபயம். (இச)

அருள்விளக்கேயருஞ்சுடரே யருட்சோதிசிவமே யருள
முதேயருணிறைவே யருள்வடிவப்பொருளே, யிருள்கடிந்தெ
னனுளமுழுது மிடங்கொண்டபதியே யென்னறிவேயென்
னுயிரே யென்க்கினியவுரவே, மருள்கடிந்தமாமணியே மாற்
றறியாப்பொன்னே மன்றில்நடம்புரிகின்றமணவாளாவென
க்கே, தெருளளித்ததிருவாளா ஞானவுருவாளா தெய்வநடத்
தரசேநான் செய்மொழியேற்றருளே. (இச)

உண்ணவுண்ணத்தெவிட்டாதேதித்தித்தென்னுடம்போ,
மெயுணர்வுந் கலந்துகலந்துன்னகததும்புறத்துந் தண்ணியவு.

ண்ணம்பரவும்பொங்கி ிறைந்தாரங்கே ததும்பியென் றன்மய
மெல்லாந்தன் மயமேயாக்கி, யெண்ணியவென்னெண்ணமெ
லா மெய்தவொளிவழங்கி யிலங்கி கின்றபேரருளா மின்னமு
தத்திரளே, புண்ணுடமேயெனபெரியபொருளேயென்னரசே
புன்மொழியெனற்கழாதேபுனைந்துமகிழ்ந்தருளே. (ருக)

சாதிசுவஞ்சமயமெலாந்தவீர்ததெனைமேலேற்றித் தனித்த
திருமமுதளித்ததனித் தலைமார்ப்பொருளே, ஆடுநடுக்கடைசா
ட்டா தண்டபிரண்ட மாருயிர்க ளகம்புறமற்றனைத்துநிறை
யொளியே, யோதியுணர்ந்தவரெலலாமெனைக்கேட்கவெனை
த்தானோதாமலுணர்ந்துணர்வாமுருவறச்செய்யுறவே, சோதி
மயமாய்வீளவகித் தனிப்பொதுவில்நடிக்குந் தூயநடத்தரசே
யென் சொலலுமணிந்தருளே. (க௦)

கவலார்க்குநகற்றவார்க்குநகளிப்பருளுங்களிப்பே காணா
ர்க்குநகண்டவார்க்குந் தண்ணளிக்குநகண்ணே, வல்லார்க்கு
மாட்டார்க்கும் வாமளிக்குமடமே மதியார்க்கும்மதிப்பவர்க்
கும் மதிக்கொடுக்குமதியே, நல்லார்க்கும்பொல்லார்க்கும் நடு
நின்றநடுவே நரர்களுக்குஞ்சுரர்களுக்கும் நலவகொடுக்குநல
மே, யெல்லார்க்கும்பொதுவில்நட யிடுகின்றசிவமே யென்ன
ரசேயான்புகலு மிசையுமணிந்தருளே. (க௧)

காட்சியுறக்கண்களுக்குக் களிக்கும்வண்ணமுளதாய்க் கை
யுமெய்யும் பரிசிக்கச சுகபரிசுத்ததுவாய்ச், சூழ்ச்சியுறநாசிக்
குச் சகந்தஞ்செய்துவதாய்த் தூயசெவிக்கினியதொரு சுதநா
தத்ததுவாய், மாட்சியுறவாய்க்கினிய பெருஞ்சுவையிடுவதாய்
மறைமுடிமேல்பழுத்தெனக்கு வாய்த்தபெரும்பழமே, யாட்சி
யுறவருளொளியாறறிருசசுறமம்பலத்தேயாடல்புரியரசேயெ
ன் னலவகலணிந்தருளே. (க௨)

கையாததீங்கினியேகயக்காதவமுதே கரையாதகற்கண்
டேபுரையாதகரும்பே, பொய்யாத்பெருவாழ்வே புகையாத
கனவே போகாதபுனலேயுள் ளேகாதகாலே, கொய்யாதநறு
மலரே கோவாதமணியே குளியாதபெருமுத்தே யொளியாத
வொளியே, செய்யாதபெருநவிசெய்தபெருந்தகையே தெய்
வநடத்தரசேயென் சிறுமொழியேற்றருளே. (க௩)

வானிதகுமாரி மாகளு, கீரண மயி... மாசுவமயன்
 ஞடிரிச, ம... ரிடரி... ம... ச... ந... ர...
 க... ம... ம... த... க... ம... ம...
 ட... க... ர... ம... ம... ம...
 ந... ம... ம... ம... ம...
 ச... ம... ம... ம...
 ய... ம... ம...

இதையளவுநீதி நிதிவதாய தூயவையசாயநடைவாயியற
கையதாயநுடவையிக ளெனவைக்குமுதல்தமாய, மனைமுடியோ
டாசமஉதன் மன முடியென்முடியாய மனனுனைமெயஞ
ஞான மனைமேடைமாரத நிறையருடசயடிமலாகள் சுவந
திடயநத்தியோக டொசுமெலொமகொடுத்தருளி நலவபரச
செயபகன்மீய, குறைவி, படுபந் டாச ப்பாசநதாவர
செ கொசயநிலையெருடியை உருவவந்தழநதாயே.

[illegible][illegible]

செய்யாளைக்கரியாண்ப் பசுமையாளைத்திகழுகதிசெய்யா
ணமையொருனெயுண்ணையாளை, மெய்யாண்ப் பெய்யாளை
மெய்யெய்யாயல்லா யெய்யாணெய்யாளியாண வின்மூய்வார்

க்குக், கையாணையெண்ணையெடுத்த தனைத்துக்கொண்ட கையாணையெண்ணென்றுங் கையாதாணை, மெய்யாணையெவ்வுலகு மேத்தவெண்ணையின்றானைக் கண்டுகளித்த திருக்களையேனே. (சுசு)

மருந்தாணைமணியாணை வழத்தாநின்ற மந்திரங்களாளுணைவானநாட்டி, விருந்தாணையுறவாணைநண்பினுண்ணேமலாணைக்கீழாணைமேல்கீழெனனப்பொருந்தாணையெண்ணுயிரிறப்பொருந்தினுணைப் பொன்னுணைப்பொருளாணைப் பொதுவாயெவ்வுலகு, மிருந்தாணையிருப்பாணையருக்கின்றானை யெம்மாணைக்கண்டுகளித்த திருக்களையேனே. (சுகசு)

அருளரசையருட்குருவையருட்பெருஞ்சோதியையென்னம்மையெனனபபணையென னுண்டவ்ணையமுறைத்த, தெருளுறுமெண்ணுயிரையென்ற னுயிராகுயிரையெல்லாருசெய்யவல்லதனித்தலைமைச சித்தசிகரமணியை, மருவுபெருவாழ்வையெல்லா வாழ்வுமெனக்களித்த வாழ்முதலேமருந்தினமா மணியையெனகண்மணியைக் கருணைநடம்புரினறகனகசபாபதியைக் கண்டுகொண்டேன்கனிந்துகொண்டேன்கலந்துகொண்டேன்களித்தே. (ஸு)

திருத்தருவேதாந்தமொடு சித்தாந்தமுதலாம் திகழ்கின்ற வந்தமெலாகத்தெய்யுங்கண்டறியா, மொருத்தணையுளமளாளியை மொளிருளமொளிக்ஞளமொளியை யுளபடியுளவையுடையபெருந்தகையை, நிழத்தனை மெயப்பொருளானநின்மலனைசசிவனை நித்தியனைசசத்தியனைநாக்ஞனைநனைநி, கருத்தனைசசிறசபையொருவ கடவுளை மெலகண்ணுந்நெய்மொண்டன கனிந்துமொண்டனை கலந்துமொண்டனே களித்தே. (ஸசு)

அருட்சோதித்தெய்வமெனை யாண்டுகொண்டதெய்வம் ம்பலதெய்வாங்குனறவானந்ததெய்வம், மொருட்சாருமறைகனெலாம போற்றுகுனறதெய்வம் போதாந்ததெய்வமுயர்நாதாந்ததெய்வம், மிருப்பாங்கிப்பொளியீந்தருளுந தெய்வமெண்ணையுனெண்ணியவா மெனக்கருளுநதெய்வம், தெரு

ட்பாட லுவந்தெனையுந் கிவமாக்குந்தெய்வம்சிற்சபையில் வி
ளந்குகின்ற தெய்வமதேதெய்வம். (எஉ)

என்னிதயக்கமலத்தே யிருந்த நுளுந்தெய்வ மென்னிர
ண்டுண்மணிக்கு ளிலக்குகின்றதெய்வம், பொன்னடியென்
சென்னியிலே பொருந்தவைத்ததெய்வம் பொய்யாததெய்வ
மிடர் செய்யாததெய்வ, மன்னியமல்லாத தெய்வ மறிவான
தெய்வம் வறிவக்கறிவாமென் னன்பானதெய்வம், சென்னி
லையிற்செய்பொருளாய்த் கிகழ்கின்றதெய்வம்சிற்சபையில் வி
ளந்குகின்ற தெய்வமதேதெய்வம். (எங்)

பதியேபொம்பாளையெம் பரம்பரனையெமது பராபர
னையானந்தப்பதந்தநுமெய்ஞ்ஞான, நிதியேமெய்நிறைவே
மெய்நிலையேமெய்யின்ப நிருத்தமிடுந் தனித்தலைமைசிபுண
மணிலிளக்கே. சுதியேயென்கண்ணையென் கண்மணியேயெ
னாகநுத்தேயென் கருத்திலுற்றகணியேசெங்கணியே, துதி
பெயென்றுரையேயென் றோழாவென்றுனத்தே சுத்தகடம்பு
நிகின்ற சித்தசிகாமணியே. (எச)

ஆற்றாதவடிச்சுறியேற் காற்றல்லிகக்கொடுத்தே யம்மை
யுமாயப்பனுமா யாகரித்தன்புடனே, போற்றாதருற்றமெலா
ம் பொருத்தருளியெனையிப் பூதலத்தார்வானகத்தார் போற்
றிமதித்திடவே, யேற்றாதவயர்நிலைமை வேற்றியெல்லாம்வ
ல்லவிறைமையுந் தந்தருளியவென்னிறையவனையெனக்கே,
தோற்றாததோற்றுவித்த துரையேயென்னுள்ளத்தேசுத்தகட
ம்புநிகின்ற சித்தசிகாமணியே. (எடு)

ஆவாவென்றெனையாட்கொண்டருளியதெள்ளமுதே வ
ம்மையென்னப்பாவென்னையாவென்னரசே, சாவாதவரமெ
னக்குத் தந்தபெருந்தகையே தயாநிதியே சிற்சபையிற்றணி
த்த பெரும்பதியே, யோவாதென்னுள்ளகத்தே யூற்றெழும்
பெரன்பே யுள்ளபடியென்னறிவினுள்ளபெருஞ்சுகமே, நீவா
வென்மொழிகளெலா நிலத்தபயன்பெறவே நித்திரைதீர்க்
தேனிரவு நீகிவிழித்ததுவே. - (எஃ) !

அன்புடையவென்னறிவேயுந்நடைபொருளேயம்மே
யென்னப்பாடுவென்னைபாடுவனாரேசே, அன்னையவிலக
ரெவாந்நகரமுதலாரா சதவாரங்க்கு சம்பாது நரிச்ச
ணயார்க்கமபுநக வன்புடையபேரநுளிரெண்ணப்பாருள
செய்தளித்த பொன்னையெவ்வொருபேரெவ்வொன்றியது
ணையே, மென்புடையிருக்கின்றமன்புடைநான் சம்பந்தே
யிருக்கின்றேனென்கொருமையார்பெழுநாளை (எ௭)

பொழுதுவிடிந்ததென்னென்னொன்றை அபுத்தக பொ
ன்னெளி பொருளியாக சந்தொழுதுசிறந்தனை செய்
டனென்கொள்ளு கொள்ளுதலேயுமென வசமுநகே,
முமுமமாநெனன வாகமாநகரநகரென வசமுநகே,
முன்னமுன, பொழுதுசிறந்தொருநாளை (எ௮)
தந்தையே பனவியொழுந்தொன்வாயே

நிலந்தெளிந்தது கருமுதுபுகின்சொருநாளை
நிறந்திகோடொலிக்கென்ற, அலக சதவார மனவிரு
ளபேரபொருததகநகர மாணாயாவலவ புலந்தொ
ண்டிரோ ரண்டருககடிப் போதறியேவென்கொருநாளை
ன்கிரார், நிலந்தெளிந்ததென்கொருநாளை நஞ்சோதி யெ
ன்குருவேபள்ளி யெழுந்தருள்வாயே. (எ௯)

அம்மதவேள் கணையொன்றொரு வைககணயும் விடுத்தா
னருளடையுமகையினு லாருயிரதான்பொருததான், அம்மத
மோசிறிதுநிலாள் கலவியிலேயொழுந்தொருநாளை போகவெள்
ளத் திரண்டுபடாநெனினும், எயமகமீமா வெக்கலவோ வெ
ன்றுந்நைப்புளதே விவன்மதமுயிவொருமெவ்வொருநாளை
மே, சம்பந்தமோ தேவந்திரு வாய்மலரவேண்டுஞ் சபையில்
நடம்புகின்தந்தைப்பெரியதுரையே. (௯௦)

அன்னையைக்கண்டம்மாநீ யம்பலதென்கணவரடியவ
னெல்லிகருககவுல்லெனிலிககே, யென்கையுனக்கிருக்கின்
ததேருகவென்றுரைப்பா ளிசையெலாமுமயிடததே யிசை
ந்தனனிககுவை, முன்னையென்கொண்டுநீர் தாழ்த்திருப்

பீரானால் மருமியுடன் உடன் கூர்வாறானதேல். மண்
னயே உமதுகிந் தாடியல் வனநில வயகுஞ் சூணின
நில வாழ்பெரிதா னாடி. (அக)

அன்னப்பார்ப்பாலுழர்நிலையுடன் வாய்வு செய்த நின்
ருமெழுகர், துணைப்பாநகருந் துபிர்க்காழியுநாணுஞ் சூ
தாடுகின்றசை சூழலியகாடி, அன்னப்பாநகரன்னுள்ளே
யென்னப்பார்ப்புழைப்பார்தக்காடி யுழலுகின்றபெண்
னே, மெண்ணப்பாரென்னு ரென்னடியமமா வென்னை
ப்பிடிக்கின்ற ரென்னடியம்மா. (அஉ)

பாரொடுகின்னும் படைத்தபுண்ப னாபற் றம்பலத்தா
ர்சொல் சிற்றம்பலதாரர் வாரிசொருகாரர் மகனகயாரா
டே மனறகயாடி மகழுகின்றபொது யெருடம்பொன்ற
ன வெண்ணையுண்ணென யெழுடம்பொரும யினத்திங்
கெயக்கே யீருடம்பென்கின்ற ரென்னடியமமா வென்னை
பிடிக்கின்ற ரென்னடியம்மா. (அங)

கற்பூரமணக்கினை தென்னேனி முழுதுங் கணவர்மணம்
துவெனந் தனதா னிலாவலந், துருதுவையறியு மடி கடந்தவ
ண்ணெயெல்ல. கமனதுரைத்தேனித்தனாலாவெதனாலா வறி
யென், பொருந்நியை முகம்விபாததாள் பாங்கிபவளுடனே பு
ரிந்தெழுததுவளந்ததெருவ் கரிந்தமுதகயபடைத்தாள், சொற்
பூவைதெதாடுக்கொருகூரல்கள் னையாகேதுன்னுடராயர்
கருத்தென்னையறிந்திலனே. (அச)

கள்ளுண்டா'வெனப்புணறீர் கனகசுபைநகிலே கண்ட
தலாலுண்டதுவெபாநவதுனாலோ, கள்ளுண்டமற்றம்போ
லென்னநிலையாடி பொதுரைத்தேனித்தனாலாவெதனாலோ
வறியேன, உள்ளுண்டுகிழ்ச்சியலாழ்வுவட்டிநின்றாள்பாக
கியுவந்துவளர்த்ததுவருமணபாற சிபநதகண்ணளாலுள், து
ள்ளுண்ட பெண்களெலாரு குழந்தைநொடிக்கின்றா சுத்தர்ந
டராயர்திருசு சித்தமறிந்திலனே. (அது)

மாடமிசையோருருகிலா மண்டபத்தேயெனது மணவா
ளர்கொடுத்திரு வருளமுதமகிழ்ந்தே, ஏடவியுழ்வுருமுலாய்

காணுண்டதொருதருண மென்னையறிந்திலனுலகத் தன்னையு
காணறியேன், தேடரியநறம்பாலுத் தேம்பாருகெய்யுத்தேனு
மொக்கக்கலந்ததெனச் செப்பினுஞ்சாலாதே, ஈடறியாச்ச
வைபுகல வென்னாலேமுடியாதென்னடியோவவ்வுமுதம் பொ
ன்னடிதானிகரே. (அசு)

தாழ்குழலாயெனைச்சற்றே தனிக்கவிட்டால்ஞானசபை
த்தலைவாவருகின்ற தருணமிதநான்றான், வாழ்வடைபொன
மண்டபத்தே பளிக்கறையினுடே மலரணையையலங்கரித்து
வைத்திடுதல்வேண்டும், குமுறகானலங்கரிப்பே நென்கின்ற
ய்தோழி துரைக்குமனமிலலையதுதுணித்தறிந்தேன்பலகால்,
எழ்கடலிற்பெரிதன்றோ நானடைந்தசுகிவ கிதைவிடநான்
செய்பணிவே மெப்பணிநீயியம்பே. (அசு)

வான்கண்டபிரமர்களும் நாரணரும்பிறரும் மாதவம்ப்
ன்னாட்புரிந்துவருந்துகின்றாரந்தோ, நான்கண்டகாட்சியவர்
கண்டிலரேயுலகில் காளுருபென்செய்ததவ மெததவமோ
வறியேன், கோன்கண்டகுடிக்கொன்றுங் குறைவில்லையெ
ண்ட கோடியெலாம் தனிப்பெருஞ்செங் கோனடத்துமிறை
வர், தான்கண்டகுடியானேன் குறைகளெலாந்தவிர்த்தேன்
தனித்தவனமாடயிசை யினித்திருக்கின்றேனே (அசு)

திருச்சிற்றம்பலத்தின்பத் திருவுருக்கொண்டின்பத்திரு
நடஞ்செய்தருள்கின்ற திருவடிக்கேதொழும்பாய் அருச்சிக்
கும்பேரன்ப ரறிவின் கண்ணறிவா யவ்வறிவில்வீளாந்தசிவா
னந்தவமுதாகிப், பரிசுகிசுகுமவ்வுமுதினிறைந்தசுடையா கிப் ப
யனாகியபத்தினனு பவமாகிநிறைந்தே, உருச்சிகுமெனடாற
களாகமககளெலா மோதுகின்ற வெனிலவர்தம் மொளியு
ரைப்பதெவரே. (அசு)

கூசுகின்றதென்னடிநா னம்பலத்தேநடிக்கும் கூத்தாடி
க்கணவருக்கேமாலையிட்டாயெனவே, யேசுகின்றாராரடியோ
வண்டபகிரண்டத் திருக்கின்றசத்தர்களுஞ் சத்திகளும்பிரரு
ம், பேசுகின்றவார்த்தையெலாம் வள்ளவருட்கூத்தின் பெரு

மையலால்வேறென்றும் பேசுகின்றதிலையே, வீசுகின்றபெருஞ்சோதித் திருக்கூத்தினற்றமே வேதமுடனாகங்கள் விளம்புகின்றதனமே. (க௦)

கொடியிடைப்பெண்பேதாய்நீ யம்பலத்தேநடிக்குங் கூத்தாடிபென்மெனது கொழுந்தமைக்குறித்தாய் படியிடத்தேவானிடத்தே பாதலத்தேயண்ட பகிரண்டகொடியிலே பதிவிளக்கமெல்லாம், அடிமலாகொண்டையர்செயுந் திருக்கூத்தின்விளக்க மாருமிதுசுத்தியமென் றருமறையாகமங்கள், கெடியுறவே பறைபடிததுத் திரிகினறவவற்றைக் கேட்டறிந்துக்கொள்வாய்நின் வாட்டமெலாந்தவிரந்தே. (க௧)

பொய்பிடித்தாரெல்லாரும் புறத்திருக்க நான்போய்ப்பொதுநடனக ன னெவகளிக்கும் போதுமணவாளர், மெய்பிடித்தாய்வாழியநீ சமரசசன்மார்க்கம்விளங்கவுலகத்திடையே விளங்குகவென்மெனது, கைபிடித்தார் காணுமவர்கால் பிடித்துக்கொண்டேன் தளித்திகெவினியுனைநான கைவிடேமெனனும், மைபிடித்தவிழியுலக ரெல்லாருங்காண மாலைபிட்டோமென்மெனக்கு மாலையணிந்தாரே. (க௨)

காமலைக்கண்ணர்பலர் பூமாலேவிழைந்தார் கணங்கொண்டகண்ணர்பலர்மணங்கொள்ளத்திரிந்தார், கோமாலேமனச்செருக்கால மயங்கியுடம்பெல்லாருகுறிகொண்டகண்ணர்பலர் வெறிகொண்டிருக்கலேந்தார், ஆமாலேயவரெல்லாம் கண்டிளநாணுறவே யருமபெருஞ்சோதியரென்னை விரும்பிமணம் புரிந்தார், தேமாலேயன்குழலாய் நான்செய்ததவந்தான் தேவர்களோ மூவர்களுஞ் செய்திலர்கண்டறியே. (க௩)

மாலையிலேயுலகியலார் மகிழ்கரொடுகலத்தல் வழக்கமதுகண்டன நீ மணவாளருடனே, காலையிலேகலப்பதற்கிவகெண்டப்புறம்போவென்றாய் கண்டிலநீததிகயமென் றுரையே மெனன்றோழி, ஓலையிலேபொறித்ததைநியுன்னுனத்தேகருதியுழல்வன்னுயாதலிலிவ் வுளவறியாய்தருமச், சாலையிலேசமரசசன மார்க்கசுவகநதனிலே சற்றிருந்தாயெனிவிதனையுற்றுணர்வாய்காணே. (க௪)

ணயர் தன்னிலையுணர்ந்தோர். யாவர்களுமல்லவென்றால்யா
 ணுணர்ந்துகொல்லுநாயுமோடு ருநிதி மமமயாக கண்
 டா, யாவருவெடுமன்புடொழுக சனசகை நடிப்பா ரவாப
 ருமையெவ்வீதகது பகரீய ருதோதி (கக)

பசியுடையார்கனகசபா பகியெனும்பேகடையார்பண
ம்புரிந்தவரையொன்றிை மணம்புரிந்தனவா விசியுடையா
ரேத்தநின்றதுகியுடையார்ஞான விளகனையமையுடையா
ர்வெய்யலினையறுதது, மசியுடையாரதமகநஞும் ஁ண்ணை
பெரிதுடையார் மங்ககசிவகாமவல்லி மனபாசாபுடிமேல,
நசியுடையாராட்டு நகை ஁றாச்சுவமட்டாடுதனாஸ் நா
ணாரைக்கமாட்டுகேரலுதலி ஁ரென்றேழி

கலைக்கடவுள் கடங்கு மரிக் கன வசனது + மலராவ தரிசு
ன்றயோகி ஞா கண்டிகொட மாட்டா கலைக்கடலி று து
பாதி யலைகின் றாமன் றுளாதி) ராவி சைவாலகர்வண்ண
மதவும், நிலைத்தியி யிருசசையின் வண்ண மரச சபைக்க
ண்ணிரு ததககின்வண்ண மமிச் சீர மமயமய மனதே, மலைக
குறிதைகண்டா லுங் காணவொ ளுறதமமயாய்ப்பதசுகள் தூற்ற
வதில் வரும்பயனென்றோழி. (க0க)

[illegible]

நயந்தகடநாயகருன் ஞாயகமேமெனினும் நாடியமந்திர
ந்சன்சிவ கூடியுரையிடவே, வியந்தமற்றைகதேவரெலாம் வர
புரகாடெயர்விநாற்பாரொய் பிட்டுதெனன் மெனினுய்தோ
யுயக்கூடும்நதிராபயா நாயணாநாயணாபய மதிறைய
சண்மற்றையாதன் மறறையர்க்கெனவாக்கும், பயந்தகுடியுல
மநான் றிருசகிற்றம்பலததே பதிமடஞ்செய்யடிபணக்கே
பதிக்ககுடியறியே.

அறங்குலவுதோழியின்கே நீயுரைத்தவார்த்தை யறவற யார்வார்த்தையெத னுலெனிலிம்மொழிகேள், உறங்குவதும் விழிப்பதம்பின் னுண்ணுவதுமிறத்தலுவதடன் பிறத்தல்ப ல பெறுவதுமாயுழலும், மறங்குலவுமனுக்கள்பலர் செய்தவி ரதத்தால் மதத்தலைமை பூண்டதொரு வாய்த்தனரங்கவர்பா ல், இறங்கலிலென்பேசுதலா லென்பயனோகடஞ்செய் யிறை வாடிப்புக்கழ்பேசியிருக்கின்றேன்யானே. (க0ச)

உலகுபுகழ்திருவமுதந் திருசசிற்றம்பலத்தே யுடையவரி ன்றதவினார்நா னுண்டுருகைதீர்த்தே, னிலருசிவபோகவடி வாகிமகிழ்கின்றே னிளைப்பறியேன்றவிப்பறியே னிடர்செய் பசியறியேன், விலகலிலாத்திருவணையீர் நீவிரெலாம்பொதித் தே விரைந்துவம்மி னம்பலத்தே விளங்குதிருக்கூத்தி, னலக றியாத் திறம்பாடி யாடுதநாமிதுவே யருளடையுநெறியென வே தாகமமார்ப்பணவே. (க1ரு)

ஒளியாகி யுள்ளொளியா யுள்ளொளிக் குள்ளொளியா யொளியொளியி னொளியாயல் வொளிக்குளுமோ ரொளியா ய், வெளியாகிவெளியெளியாய் வெளியிடைமேல்வெளியாய் மேல்வெளிமேற்பெருவெளியாய்ப் பெருவெளிக்கோர் வெளி யாய், அளியாகியதுவாகி யதுவுமல்லாதாகி யப்பாலாயப்பா லு மல்லவாய்நிறைவார், தளியாகியெல்லாமாய் வினங்குகின் றஞானசபைத்தலைவாநின்னியலைச்சாற்றுவதெவ்வணமே.

மாற்றறியாதசெழும்பசும் பொண்ணேமாணிக்கமேசுடர் வண்ணக்கொழுந்தே, கூற்றறியாதபெருந்தவருள்ளக் கோயி லிருந்தருணப்பெருங்குன்றே, வேற்றறியாதசிற்றம்பலக் கனி யே விச்சையிலவல்லவர் மெச்சலிருந்தே சாற்றறியாதவென் சாற்றுக்களித்தாய் தனிசுடராசவென்சற்குருமணியே (க0எ)

உருவமுமருவமு முபயமுமுளதாயுனதிலதாயொளிரொ ருதனிமுதலே, கருவினிலெனக்கருள் கனிந்தளித்தவனே க ண்ணுடையாய்பெருக்கடவுளர்பதியே, திருசிலைபெறவெனை வளர்க்கின்றபரமே சிவருருதரியத்திற்றெளியறுபவமே, தரு வளர்பொழில்வடற் சபைநிறையொளியே தனிசுடராசவென் சற்குருமணியே. (க0அ)

என்னை மணமாலையிடாரொன்னுயிரிற் கலந்தாரெல்லா
ஞ்செய்வல்லசித்த ரெனக்கறிவித்ததனை, யின்னவுலகினரறி
யா ராதலினுற்பலவே யியம்புகின்றாரியம்புகநச் தலைவரவருந்
ருணம், மன்னியகாலையிலாகு மாளிகையைவினாந்து மககல
ககள் புனைந்திடுக மயங்கியையமடையேல், தன்னிகர்தானும்
பொதுவில் நடம்புரிவாராணை சத்தியஞ்சத்தியமாதே சத்திய
ஞ்சத்தியமே. (க0க)

கிளையனந்த மறையாலும் நிசையிக்ககூடாக் கிளரொ
ளியாரென்னளவிற் கிடைத்ததனித்தலைவ, ரனையவெனக்கு
ணர்த்தியதை யானறிவேனுலகாறிவாரோ வவருரைகொண்
டையமுதேலிககே, யினவடையென் மாளிகையை மககலக
கணாரம்ப வினிதுபுனைத்தலககரிப்பாய் காலையிதுகண்டாய்,
தனரவறசெறறம்பலத்தே நடம்புரிவாராணை சத்தியஞ்சத்திய
மாதேசத்தியஞ்சத்தியமே. (க0ஹ)

கட்டோடேகனத்தோடே வாழ்கின்றோமென்பீர்கண்
னோடே கருத்தோடே கருத்தனைக்கருதீர், பட்டோடே ப
ணையோடே திரிகின்றீர்தெருவில் பசியோடேவந்தாரைப்பா
ர்க்கவுகேரீர், கொட்டோடேயுழக்கோடே கோலககாண்கி
னதீர் குணத்தோடே குறிப்போடே குறிப்பதைக்குறியீர், எ
ட்டோடேயிரண்டிசோத தெண்ணவுமறியீ ரெத்துணைகொள்
கின்றீர் பிதவகிகே. (க0க)

சாமாந்தராகாததராஞ்சிறிதுணரீர் தத்துவஞானத்தையி
ற்றெனததெரியீர், மாமாந்தநோயுறறகுழலியற குழைந்தீர்
வாழ்ககையிலற்ப மகிழ்ச்சிபுமபெறதீர், காமாந்தகாரததிற க
ண்முகத்திரிவீர் கற்பனகறங்கலீகருத்தனைக்கருதா, தேமாந்
தனவகுகின்றீர் விழிககின்றீ ரெத்துணைகொள்கின்றீர் பித்
தலகிகே. (க0ஹ)

சாதியிலேமதங்களிலே சமயகெறிகளிலே சாதகிரச்சந்
தகிகளிலே கோதகிரசசண்டையிலே, ஆதியிலேயபிமானி,
தலைகின்றவுகி ரலைந்தலைந்துவினைநிரழிதலழகலவே, நீத்

யிலேசன் மார்க்க னிலேதனிலே நிருத்தகமிடுத்தனித்தலைவரொ
ருத்தரொதாமே, விதிவிலையருட்சோதி வினையாடல்புரிய
மேவுகின்றதருணமிது கூவுகின்றேனுமைபே, (ககக)

காடுவெட்டிலந்நிருத்திக காட்டெருவுமபோட்ககரு
ம்பைவிட்டுக்கடுவிரததது களிகங்நறவாகிர், கூடுவிட்டுத்
போயினபின நெடுபுரிவீரெவசே குடியிருப் ிரையாநீர் குந்
ததறியீரிகே, பாடுபட்டிப்பயனறியீர் பாழ்க்கிறைத்துக்கழ்
ததீர் பட்டெல்லாம்போதுமிது பரமங்கருதருணம், ஈடுகட்டி
வருவீரே லினபங்கபபெறவீ ரெண்மையுரைத்தேனலரை னு
ண்மையுரைத்தேனே, (ககக)

சுத்தியவே தாந்தமெலாஞ் சித்தார்த்தமெல்லாந் தனித்த
னிமேலுணர்ந்தணாந்த தலையுணர்ந்தகரிவாய், நித்தியசிற
சபைநடுவே நிறைந்துநடையுரியு உ நித்தபரிபூரணசை சித்தச்
காமணியை, சித்தகையோர்பெரும் தினைய யருமருந்தையடி
யேனாவியென்னாவியிலேயமாநததயாநிதியை, சித்தியெ
லாமெனக்களித்த சிவகறையையுலக சிந்தைசெய்துவாழ்த்த
மினே நிந்தையெல்லாந்தவிந்தே, (ககக)

வாங்குவின்னுதன் மககையர்விழியான மயகிவருசா
பால் வருந்தநாட்டாறு, மேங்குகின்றதெவையென கண்டா
யெழில்வகா னொற்றியாக கெனலுடையபாது. தேங்குலா
வுசென கருமபயம்வந்தாயத் தித்தத்தனபாத்து சித்தத்தன்
னறி, யேவகருமொருசிவசுணமுககிவோ மோருசிவாயவெ
ன மன்னுதிமனனே, (ககக)

சொல்லவாவியதொண்டர் தம்மனத்திற சுத்தரங்கொ
டு தோன்றியதுணையக் கல்லவாவிய வேழையெனஞ்சுக்க
ரைந்து வந்திடக்கலகதியுக்களிப்பை, சொல்லவாவியபொழ்
பறிருவொற்றித்தேனைத்திலைச சிற்றம்பலத்தாடு, நல்லவாழ்
வினைநான்மறைப்பொருளைநமசிவாயத்தகைநான்மறகேனே

ஏஞ்சவேண்டிய வைம்புலப்பகையா லிடர்கொண்டோ
ய்த்தனை யென்னினுமினிநீ, யஞ்சவேண்டிய தென்னையென
னென்சே யஞ்சலஞ்சலகா னருமறைநான்கும் விஞ்சவேண்

டியு மாலவன்மலரோன் வினங்கவேண்டியுபிடற்றின்னணந்
தா, நஞ்சைவேண்டிய நாதன்றன்னும் சமச்சுவாயங்க னும்
பெறுந்துணையே. (ககஅ)

திரப்பெந்திரமா லயன்வாழ்த்தத்தியாக ரென்னுமோர்
திருப்பெயராடைந்தீர், வரப்பெந்திறத்திருமையடைக்கால்வா
ய் திறந்தொருவார்த்தையஞ்சொல்லீ, ரிரப்பவர்க்கொன்று
மீகிலிராணல் யாதுக்கையநீரிப்பெயரெடுத்தீ, ரூரப்பெந்தவத்
தோர் துதித்தோகவோங்குடி ரொற்றியுருரையீரே. (ககக)

ஆனந்தக்கத்தனை யம்பலத்தானை யற்புத்தேனையெம்
மாதிரானைத், தேனந்தக்கொன்றையஞ் செஞ்சடையானை
ச் செங்கண்விடையணி யெங்கண்மணியே, மோனந்தத்தார்
பெறுந்தானந்தத்தானைமுத்தனை முத்தியின்வித்தனைமுத்தை,
யீனந்தக்காதனை யேன்றுகொண்டானை யின்றையிரவினெ
திர்ந்துகொள்வேனே. (கஉ௦)

அணிகொள்கோவணக் கந்தையேநமக்கிங் கடுத்தவா
டைபென் றறிபுடசெஞ்சே, கனிகொண்மாமணிக்கலன்கண்
ங்கடவுட் கண்ணுண்மாமணிக்கண்டுகைகண்டாய், பினிகொ
ள்வன்பவ னேகும்வெண்ணீரே பெருமைச்சாந்தமாம் பிறங்
கொளிமன்றிற், றினிகொள்சுகர சிவசிவவென்று சென்று
வாழ்த்தலே செய்தொழிலாமே. (கஉ௧)

கண்கண்முன்றினுற் கறைமணியிடற்றூர்கங்கை காயகந்
மங்கைபருகுடையார், பண்கணீடிய பாடலாமன்றிற் பாதநீ
டிய பகையப்பதத்தா, ரொண்கண்மாதரார் நடம்பயிலொந்
றியு ரமர்ந்துவாழ்விறவர்க்கேகம், மண்கொண்மாலோபாம்
வண்ணசற்றமிழ்ப்பூ மாலைகுட்டுதம் வருதியென்மனனே.

பண்ணுன்னருட்புகழைப்பாடுகின்றார் பணிபின்றார்
நின்னழகைப் பார்த்துப்பார்த்துக், கண்ணுரவுளருவாரக் க
ளித்தந்நந்தக் கண்ணீர்கொண்டாடுகின்றார்சுருணைகாழ்வை,
யெண்ணுநின்றையெந்தாயெந்தாயெந்தா யென்ருந் தின்

திருப்பாடற்றிரட்டு.

என்ப ரெல்லாமென்ற, எண்ணுகாநொருபாவி வஞ்சநெஞ்
'சரலிலைகின்றே நென்செய்கேனத்தோவத்தோ. (கஉ௩)

ஆண்டதண்டிடுயென்றையடியே னுக்கையொன்றாமே
யணசமடற்பனைபோ, னீண்டதன்மெற் றன்னடிக்கன்பே நீ
ண்டதில்லைவன்னெறிசெலு மொழுக்கம், பூண்டதண்டிடுநின்
புனிதரல்லொழுக்கே பூண்டதில்லையென் புன்மையைநோக்
கி, யீண்டவத்தருளாயெனிலத்தோவென்செய்கே னாகிடை
யிடும்போதே. (கஉ௪)

நன்றியொன்றிய நின்னடியவர்க்கே நானுமிக்கொருநா
யடியவன்கான், குன்றினொன்றிய விடர்மிகவுடையேன் குற்
தகீக்குந் குணமிலேனெனினு, மென்றினொன்றிய சிவபாஞ்
சுட்டிர யின்பவாரியே யென்னுயிர்த்துணையே, யொன்றினொ
ன்றியவுத்தமப்பொருளேயுணையலானேயுடையவரெவரே.

விண்படைத்த புகழ்த்தில்லை யம்பலத்தா னெயர்க்கும்
மேலானு னன்பருள மேவுநடராசன், பண்படைத்த வெணை
யறியா விளம்பருவந்தனிலே பரிந்துவந்துமாலையிட்டான் பா
ர்த்தறியான்மீட்டும், பெண்படைத்தபெண்களெலா மவமதி
த்தேவலது பேசுகின்றார் கூசுகின்றேன்பிசியெனலானேன்
கண்படைத்துவ குழியில்வீழக் கணக்குமுண்டோவவன்றன்
கணக்கறித்துமவிடுகேனோ கண்டாயென்றேழி. (கஉ௫)

அற்புதப்பொன்னம்பலத்தே யாடுகின்றவாசே யாரமு
தேயடியேன்றனனபேயென்னறிவே, கற்புதவுபெருங்கருணை
க் கடலேயென்கண்ணே கண்ணுதலேயானந்தக் களிப்பே
மெய்க்கதியே, வெறபுதவு பசுகொடியைய மருவுபெருந்தரு
வே கேதவாகமமுடியின் விளக்குமொளிவினக்கே, பொற்பி
றகேயிவ்வுலகிற் பொருந்துசித்தனுனைன் பொருத்தமுநின்
நிருவருளின் பொருத்தமதுதானே. (கஉ௬)

என்பருளக்கொயிலிலே யமர்த்தருளும்பதியேயம்பலத்தி
லாடுகின்ற வானத்தரிதியே, வன்பருளத்தேமஹந்தவழங்கு
மொளிமணியே மறைமூடியாகமமுடியின் வயங்குநிறைமதி
யென பெண்பகவங்குறையாம வெண்ணைவலிந்தாட்கொண்டி.

ன்பரிஸ்தனையளித்த வென்னறிவுக்கறிவே, முன்பருவம்பின்
பருவங்கண்டருளிச்செய்யு முறைமைரின தருணறிக்குமொ
ழிதலறித்திலனே. (சஉஅ)

என்னையொன்றமறியாதவினம்பருவத்தனிலே யென்னு
ளத்தேயமர்த்தருளி யான்மயங்குக்கோற, மன்னையெனப்ப
ரிந்தருளி யப்போதைக்கப்போ தப்பனெனதெளிவித்தே
யறிவற கதிரின்றாய், நின்னையெனக்கென்னென்பே நென்
னுயிரென்பேனோ நீடியவென் னுயிர்த்துணையா நேயமதென்
பேனோ, வின்னலறத்தருள்கின்ற வென்கருவென்பேனோ
வென்னென்பே நென்னுடைய வின்பமதென்பேனே.

ஏழுசீர்க்கழிநெடியலாசிரியவிருத்தம்.

உலகெலாந்தழைப்பவ ருண்மதவருவி யொழுது மாமுக
மைக்காரமு, மிலகுசெம்மேனிக் காட்சியுயிரண்டோ டிரண்
டெனவோங்குதிண்டோளுந், திலகவாணுதலார் சித்திபுத்தி
களைச் சேர்த்தனைத்திடுமிருமருங்கும், விலகருறுதெளியேன்
மிழைந்தனன்சித்தி விநாயகவிக்கினேச்சரனே. (ச)

மருளுறமனமுந் கொடியவெங்குணமு மதித்தறியாதது
ன்மதியு, மிருளுறநிலையு நீங்கிரின்னடியை பெத்தகாண்டை
குவனெளியே, னுருளுறமொளியா யவ்வெளிக்குள்ளே யுமந்
த்தசிற்பரவெளிரிறைவே, வெருளுறுசமயத் தறியொணுச்சித்
தி வியாகவிக்கினேச்சரனே. (உ)

குப்பமாமுனியின் நாகநீர்க்கவிழ்த்துக் குளிர்மலர்க்கத்
னங்காத்தாச, செம்பொனாட்டிறைவற் கருளியசினது திருவ
ருட்பெரு மையைமறவேன், கம்பனூர்க்கினியவருண்மகப்பே
றே நற்குணத்தோர்பெருவாழ்வே, வம்பருமலர்த்தார் மறை
முதிருக்கந்தல் வல்லபைக்கணேசமாமனியே. (ங)

வல்லிருட்பவர்தீர் மருத்தெனினது மலாடிமனமுந்
முத்தாப், புல்லர்த்தம்மிடமிப் பெய்யயனைப்புருதல்பொறுக்கி
வன்பொறுக்கினின் கண்டா, யெய்யிலையெனமீட் டென்ன

ஐயவர்பா லுற்றவாழ்த்திடச்செயினுய்வேன, சல்லமற்றவர்க
ட்குடரும்பொருளே தணிகைவாழ்சரவணபவனே. (ச)

நீற்றணிவிளங்கு மவர்க்கருள்புரியுநின்னடிக்கமலங்கணி
னைந்தே, போற்றிடாதவர்பாற் பொய்யனேனபுகுதல்பொறு
க்கிலன்பொறுக்கிலன்கண்டா. யாற்றலகொண்பொன்ன
டியருக்கடியஞ்சு செயிலுயருவனமுதே, சாற்றிநிம பெருமைக்
களவிவாதோடுருந் தணிகைவாழ்சரவணபவனே. (ரு)

போதுகொண்டவனு மாலுநின்றேத்தும் புண்ணியரின்
நிருவடிக்கே, யாதுகொண்டடைகேன்யாதுமேற்செய்கேன்
யாதுநின்றிருவுளமறியேன், தீதுகொண்டவனென் மெனக்
கருள்சிறிதுஞ்செய்திடா திருப்பையோசிறியோ, நேதிவன்
செயலொன் றிலையெனக்கருதி யீவையோதணிகைவாழிறை
யே, (சு)

வாழ்வனோரின்பொன் னடிநிழல்கிடைத்தே வயங்குமா
னந்தவெள்ளத்து, ளாழ்வனோவெளியே னல்லதிவ்வுலகி லற
ஞ்செயாக் கொடியர்பாற்சென்றே, தாழ்வனோதாழ்ந்தபணி
புரிந்தவமே சஞ்சரித்துமுன்றகென்னரகில், வீழ்வனோவிக்கெ
ன் றறிகிலேன்றன்கை வெற்பினுளொளிரருள்விளக்கே. (எ)

பொன்னாப்புயனார் புகழும்புகழார் புலியின்னதனார் பு
யகாலார், தென்னாச்சடையார் கொடிமேல்விடையார் சுவனா
ரருமைத்திருமகனா, ரென்னுயகனா ரென்னுயிர்போலவா ரெ
ழின்மாமயிலாரிமையோர்க, டங்காயகனார்தணிகாசலனார் த
னிவந்திவண்மாறந்தாரே. (அ)

காஞ்சடையார் கனலார்மழுவார் கலவார்புரமுன்றெ
ரிசெய்தா, ராருருடையார் பலிதேர்ந்திடுமெம் மரனாருமை
த்திருமகனார், பேருருரைவார், தணிகாசலனார் புதியாரென
கென்முன்மகந்தா, ருசேரெமதுநினில்வாவென்ற ரெளியே
னேமாந்திருந்தேனே. (க)

ஏகமோகன்றி யனேகமோகென்று மியற்கையோசெய
யாசித்தோ, தேகமோபோதுவோ சிறப்பதோபெண்

திருப்பாடற்றிரட்டு.

ஐகிழந்திமொனதோவதுவோ, யோகமோபிரியோ வொ
னியதோவெனியோ வுரைப்பதெற்றோ வெனவுணர்ந்தோர்,
ஆகமொனரைத்து வழுத்தநின்றோற்கு மருட்பெருஞ்சோதி
மென்னரசே. (௮)

தத்துவமனைத்துத் தனித்தனிகடந்தேந் தத்துவாதிதமே
நிலையில், சித்தியல்முழுதுந் தெரிந்தனமவைமேற்சிவநிலைதெ
ரித்திடசசென்றேம், ஒத்தவாநிலைக்கண் யாமுமெம்முணர்வு
மொருங்குறைக் கணாந்துமோபின்மென், றத்தகையுணர்ந்
தோர் வழுத்தநின்றோற்குமருட்பெருஞ்சோதியென்னரசே.

தவம்வளர்தையயேதையவளர்தவமே தவநிறைதனையவள
ர்சுதுரே, நவமவளர்புரமே புரம்வளர்நவமே நவபுரமவளர்தரு
மிறையே, துவம்வளர்குணமே குணம்வளர்தவமே துவகுணம்
வளர்தருதிகழுவே, சிவமவளர்பதமேபதர்வளர்சிவமே சிவபத
ம்வளர்சிவபதியே. (௧௨)

நிதிவளர்நிலமே நிலம்வளர்நிதியே நிதிகலம்வளர்தருதி
றையே, மதிவளர்நலமே நலம்வளர்மதியேமதிகலம் வளர்தரு
பரமே, கதிவளர்நிலையே நிலவளர்கதியே கதிநிலைவளர்தரு
பொருளே. பதிவளர்பதமே பதம்வளர்பதியே பதிபதமவளர்
சிவபதியே. (௧௩)

எழுவினும்வலிய மனத்தினேன்மலஞ்சா ரீயினுகாபினு
மிழகதேன், புழுவினுஞ்சிறியேன் பொய்விழைந்தழல்வேன்
புன்மையேனபுலைத்தொழிற்கடையேன், வழுவினும்பெரியே
ன் மடத்தினும்பெரியேன்மாண்பிலாவஞ்சககெஞ்சக், குழுவி
னும்பெரியே னம்பலக்கத்தன் குறிப்பினுக்கென்கடவேனே.

கடுமையேன்வஞ்சக் கருத்தினேன்பொல்வாக் கன்மன
க் குரங்கனேன்கடையேன், கடுமையாண்டனையோல் கிள்
றவெற்றடம்பே னீசனென்பாசமேயுடையேன், கடுமைவொ
ன்றறியேன் கடுமையிற்கினைத்த கச்சகாமாமெனக் கினைத்
தேன், கொடுமையேருறித்தேனம்பலக்கத்தன் குறிப்பினுக்
கென்கடவேனே. (௧௪)

பணமிலார்க்கிடுக்கண் புரிந்தனுஞ்சோற்றுப் பணம்பறித்துழல்கின்றபடியேன், எணமிலாதடுத்தார்க் குறபெருந்தீமை யியற்றுவெனெட்டியேயினையேன், மணமிலாமலரிற் பூத்தனனிருகான் மாடெனத்திரிந்துழன்கின்றேன். குணமிலாக்கொடியே னம்பலக்கூத்தன் குறிப்பினுக்கென்கடவேனே

கொட்டிலையடையாப் பட்டிமாடனையேன் கொட்டைதன்பரப்பிமேல்வளைந்து, கட்டிலைவிரும்பி யடிக்கடிபடுத்த கடையனென்கங்குலம்பகலும், கட்டிலையடுத்த பூணையேனுணவை யறவுண்டுகுப்பைமேற்போட்ட, கெட்டிலையனையேனென்னினும்வேறு கிளைத்திடேன் காத்தருளெனையே. (கௌ)

தொழுதெலாம்வல்ல கடவுளேகின்னைத் துதித்திலென்றாய்மையொன்றறியேன், கழுதெலாமனையே னிழுதெலாமுணவிற் கவந்துணக்கருதியகருத்தேன், பழுதெலாம்விரிந்து பொழுதெலாவகழித்த பாவியேன்றீமைகவசிறிது, மெழுதெலாம்படிததென் றென்மிகவுடையேனென்னினும் காத்தருளெனையே. (கௌ)

உட்டியேபெருக்கிக் கொட்டியேயேழை மனைகவர்கருத்தினேனோட்டைச், சட்டியேயெனினும்பிறர்கோளத்தறியேன் தயவிலென்குதெலாமடைத்த, பெட்டியேநிகர்த்த மனத்தினேனுலகிற் பெரியவர்மனம்வெறுத்திடச்செய், எட்டியே மண்ணுக்கட்டியேயனையேனென்னினுகாத்தருளெனையே.

சோற்றிலேவிருப்பஞ் சூழ்த்திடிலொருவன் றன்னுதற் றவமெலாஞ்சுருங்கி, யாற்றிலேகரைத்த புளியெனப்போடுமென் றறிஞர்களுரைத்திடல்கிறிதம், போற்றிலேனுண்ணப்போற்றிலேன்சுவையிற் பொருத்தியகாரசாரஞ்சேர், சாற்றிலேகலத்த சோற்றிலேயாசை தங்கினேனென்செய்வெனென் தாய். (உய)

விரூப்பிலென்போலக் காட்டினென்னுறி விளையிலாது. னெலாமறத்த, கருப்பிலேயெனினுக்கஞ்சியாதிகளைக் கருத்துவகதுண்ணுதற்கமையேன், நெருப்பிலேயுருக்கு செய்யி

லேனிறிதம் நீரிடாத்தவிரிலேகெழீந்த, பருப்பிலேசோற்றப்
பொருப்பிலேயாசை பற்றினேனென்செய்கேனெந்தாய். (1)

உறியிலேதயிரைத் திருடியுண்டனென் னெருவனையி
ரைப்பதோர்வியப்போ, குறியிலேயமைத்த வணவெவாந்திரு
டிக் கொண்டுபோயுண்டனன்பருப்புத், கறியிலேபொரித்த க
றியிலேகூட்டுக் கறியிலேகலந்தபேராசை, வெறியிலேயுணவு
முத்தனன்வயிறு வீங்கிடவுண்டனெந்தாய். (உஉ)

பருப்பிடியரிவா லிடுகளாகிகளாத் பண்ணியபண்ணிகா
ரங்க, நுருப்பிடிநிரம்ப வரவாவெல்லா மொருபெருவயிற்றி
லேயடைத்தேன், கருப்பிடியுலகினெருப்பிடியினய கடைய
நிற்கடையனெனுதவாத், துருப்பிடியிருப்புத் துண்டுபோற்றி
டந்து துங்கினேனென்செய்கேனெந்தாய். (உ௩)

உன்கடனடியேற் கருளவென்றுணர்ந்தே னுடல்பொரு
ளாவியுமுனக்கே, புன்கடனின்றித் கொடுத்தனன் கொடுத்த
பின்னுளான் தருதலழகோ, என்கடன்புரிவேன் யார்க்கெடு
த்தாரப்பே னென்செய்கேன்யாந்துணையென்பேன், முன்
கடன்பட்டார் போன்மனக்கலங்கி முறிதலோர்கணத்தநி
யேனே. (உ௪)

தத்தையுந்தாயுற குருவும்யான்போற்றஞ் சாயியும்பூயி
மியும்பொருளுஞ், சொந்தால்வாழ்வு சேயமுந்துணையுஞ் சுத்
தமுமுற்றுகியென்றே, சிந்தையுற்றிககே யிருக்கின்றேனிது
கின்றிருவுளந்தெரிந்ததேயெந்தாய், சிந்தைசெய்யுலகில் யா
னுளங்கலகல் நீதியோகின்னருட்கழகோ. (உ௫)

என்னுளவாரமே வருளொளியோக்கிற் திருளிரவெழு
ந்ததமுமுதும், மன்னுறுமிதயமலர்மலர்ந்ததான்மக்கலமுழ
ங்குகின்றனசீர்ப், பொன்னியல்வினக்கம்பொலிந்ததுதித்திப்
பூண்வயர் புணர்ந்திடப்போந்தார், சொன்னதற்றருண் மருட்
பெருஞ்சொதி துலங்கவந்தருளுகவிரைத்தே. (உ௬)

சீரிடம்பெருமோர் திருச்சிற்றம்பலத்தே திகழ்தனித்தத்
தையேகின்பாத், சேரிடமறித்தே சேர்ந்தனன்கருணசெய்த

சொ.

திருப்பாடத்திரட்டு.

ருள் செய்திடத்தாழ்க்கில், யாரிடம்புகுவேன் யார்துணையெ
ன்பேன் யார்க்கெடுத்தென்குறையிசைப்பேன், போரிடமுடி
யா தினித்துயரொடுகான்பொறுக்கவேனருள் கவிப்போதே.

யாரினுங்கடையேன் யாரினுஞ்சிறியெனென்பியைப்பொ
றுப்பவரயாரே, பாரினும்பெரிதாம் பொறுமையோய்ரியேபா
வியென்பியைப்பொறுத்தியேயேல், ஊரினும்புகுத வெண்ணு
மோபாவியிடம்பைவைத்துலாவவும்படுமோ, சேரினுமெனைத்
தான்சேர்த்திடார்பொறுவாந்தெய்வத்துக்கடாதவனென்றே

அடாதகாரியங்கள் செய்தனெனினு மப்பரியடியனை
ன்றன்ன, விடாதவாமறிந்தே களித்திருக்கின்றேன் விதி
யோவிட்டியுவாயேல், உடாதவற்றரைநேர்த்து யங்குவேனை
யோவுன்னருளடையாரானிகே, படாதபாடெல்லாம் பட்ட
னனந்தப் பாடெல்லாம் ரீயறியாபோ. (உக)

களித்தெனதுடம்பிற் புருத்தனையெனது கருத்திலையம
ர்த்தனைகளித்தே, தெளித்தவென்னறிவில் விளங்கினையுயிரிற்
சிறப்பினுற்கலத்தையுன்னர், தளிர்ந்திடச்சாகா வரங்கொடு
த்தென்றுத் தடைபடாச்சித்திகளெல்லாம், அளித்தனையென
க்கே நிற்பெருங்கருணை யடியன்மேல்வைத்தவாறென்றே.

எவ்வுயிர் திரளு மென்னுயிரொணவே யெண்ணிகல்லின்பு
றச்செயவு, மவ்வுயிர்களுக்கு வருமிகடபூற்றையகற்றியேயச்ச
கிங்கிடவுஞ், செவ்வையுற்றெனது திருப்பதம்பாடிச் சிவசிவ
வென்றுகூத்தாடி, யொவ்வுருகளிப்பா லழிவுறுநிககே யோ
ந்தவுயிச்சைகாணெந்தாய். (உஉ)

கருணையேவடிவாய்ப் பிறர்களுக்கடுத்த கடுத்துயாச்சமா
ரெனைத், தருணரின்னருளாற் தவிர்த்தவர்க்கின்பத் தரவுமவ
ர்புலகொலையிரண்டு, மொருவியதெறியிலுலகெலாகடக்கவு
நுத்தவுமம்பலத்தனிலே, மருவியபுகழை வழுத்தவுகின்றனா
ர்த்தவுயிச்சைகாணெந்தாய். (உஉ)

சீர்த்திநிச்சையென் னப்பனைபெனது தெய்வமெ யெ
ர்பெருஞ்சிறப்பே, யார்த்தவிவ்வுலகி லம்மையர் துணைவ ரு

த்தவருறவினர்நேயர், லேர்ததமற்றயலாசீபசியினுற்பினியால்
மெய்யுளம்வெதும்பிய வெதுப்பைப் பார்த்தபோதெல்லாம்ப
யத்தென துள்ளம்பதைத்ததுன னுளமறியாதோ. (௩௩)

வேறுபல்விடஞ்செய் யுயிர்களைக்கண்டு வெருவினென்
கெய்யநாய்க்குழுவின, சீறியருரலோ டமுருரல்கேட்டித் திய
ங்கினென்மற்றாவெஞ்சுருனக், கூறதாம்விலங்கு பறவையூர்
வனவெகைகோள்செறுமாடவர்மடவா, ருறுசெய்கொடுஞ்சொ
ல் லிவைக்கெலாருள்ளமுயகுகினென் மயகுகினெனெந்தாய்.

பொருளிலேயுலக மிருப்பதாதலினால் புரிந்துநாமொரு
வர்பாற்பலகால், மருவினாற்பொருளு னிச்சையாற்பலகால் ம
ருவுகின்றாறெனக்கருதி, வெருவுவரொனநானஞ்சியெவ்விடத்
து மேவிலேனென்கைநீயறிவா, யொருவுமப்பொருளைநினைந்
தபோதெல்லா முவட்டினெனிதுவுநீயறிவாய். (௩௪)

திருவெலாந்தருமோர் தெய்வமாமொருவன் திருச்சிற்ற
ம்பலந்திகழ்கின்ற, னுறுவெலாமுணர்ச்சி யுடல்பொருளாவி
யுனவெலாமாகவன்மனக்கே, தெருவெலாமறியக் கொடுத்த
னன்வேறு செயலிலேனெனநினைந்திருத்தே, னருவெலாமு
டையாய் நீயறிந்ததுவே யடிக்கடியுரைப்பதென்னெனக்கே.

சாதியுமதமுஞ் சமயமுந்தவிர்த்தேன் சாதிரக்குப்பை
புத்தணந்தேன், நீதியுநிலையுஞ்ச த்தியப்பொருளு நிததியவாழ்
க்கையுஞ்சுகமு, மாதியுநிலை மந்தமுமெலலா மருட்பெருகு
சோதியென்றறிந்தே, னோதியவனைத்து நீயறிந்ததா னுரை
ப்பதென்னடிக்கடியுனக்கே. (௩௫)

திருச்சிற்றம்பலம்.

வர்க்கமாகியென்னுங் காகைப்பாட்டு.

இராகம்-காம்போதி-தாளம்.

பல்லவி.

வாரீர்சிதம்பரவல்லிசிவகாம
வல்லிமனாரேவாரீர்
மணிமன்றவாணரேவாரீர்.

சுரணாகன்.

அருட்பெருஞ்சோதி யென்னாண்டவரே
வம்பலவாணரேவாரீர்
அன்புடையாளரேவாரீர் (வா)

அச்சந்தலீர்த்தென்னை யாட்கொண்டருளிய
யந்தணரேயிக்குவாரீர்
அம்பலத்தையரேவாரீர் (வா)

அன்புருவானவ ரின்புறவுள்ளே
யறிவுருவாயினீர்வாரீர்
அருட்பெருஞ்சோதியீர்வாரீர் (வா)

அண்டர்சுளெல்லா மணுவீலடக்கு
மரும்பெருஞ்சித்தரேவாரீர்
அற்புதரேயிக்குவாரீர் (வா)

அம்மையுமாயெனக் கப்பனுமாகியென்
அப்பனுமாயினீர்வாரீர்
அங்கணரேயிக்குவாரீர் (வா)

அல்லலறுத்தென் னறிவைவினக்கிய
அம்பலவாணரேவாரீர்
செம்பொருளாயினீர்வாரீர் (வா)

திருப்புலம்பல்.

பற்றுநினைத்தெழுமிப் பாவமனத்தீமையெலா
முற்றுநினைக்கிலெனக் கூடுருவிப்போகுதடா

என்னேதநின்னிடத்தே யெண்ணுகின்மதோறுமதை
புன்னேநினைக்கிலெனக் கூடுருவிப்போகுதடா

துண்ணுகின்மதீமைநின்பாற் குழந்துரைக்குந்தோறுமதை
புண்ணுகின்மபோதிலெனக் கூடுருவிப்போகுதடா

என்னுகின்மதீமைநின்பா லெண்ணுகின்மதோறுமதை
புன்னுகின்மபோதிலெனக் கூடுருவிப்போகுதடா

மிக்கநிலைநிற்க விரும்பேன்பிழைகளெல்லாம்
ஒக்கநினைக்கிலெனக் கூடுருவிப்போகுதடா

கோகோவெணுகொடியேன் கூறியருற்றுகளெல்லாம்
ஒகோநினைக்கிலெனக் கூடுருவிப்போகுதடா

பித்துமனக்கொடியேன் பேசியகன்சொல்லையெலா
மொத்துநினைக்கிலெனக் கூடுருவிப்போகுதடா

தேர்த்ததெளியாச் சிறியவனென்மீமையெலா
மோர்த்துநினைக்கிலெனக் கூடுருவிப்போகுதடா

கிறத்தியறியே னிகழ்த்தியவென்சொல்லை
புறத்திநினைக்கிலெனக் கூடுருவிப்போகுதடா

தோன்றிவிரியுமெனத துட்டனென்வன்பிழையை
பூன்றிநினைக்கிலெனக் கூடுருவிப்போகுதடா

உலகெலா முணர்ச் தோதற் கரியவன்
 நிலவு லாவிய நீர்மலி வேணியன்
 அலகில் சோதியு னம்பலத் தாவொன்
 மலர்சி லம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

கோரிசை வெண்பா.

முன்னவனையானே முகத்தவனேமுத்திலஞ்
 சொன்னவனே தூய்மெய்ச் சுகத்தவனே—மன்னவனே
 சிற்பரனேயைநகரனே செஞ்சடைமஞ்சேகரனே
 தற்பரனே நின்றான் சரண்.

இராகம்-இன்னுஸ்தான்-பியாக்-ஆதிதானம்.

சிவசிவகஜமுக கணநாதா, சிவகுணவந்தித குணரீதா
 சிவசிவசிவசிவ தததுவபோதா, சிவகுருபரசிவசண்முகநாதா
 சிவசிவசிவசிவ சின்மயதேஜா, சிவசந்தராகுஞ்சித கடராஜா.

அம்பலத்தாசே யருமருந்தே
 யானத்தத்தேனே யருள்விருந்தே

பொதுடத்தாசே புண்ணியனே
 புலவரெலாம்புகழ் கண்ணியனே

மலைதருமனே மடமயிலே
 மதிமுகவமுதே யினங்குயிலே

ஆனந்தக்கொடியே யினம்பிடியே
 யற்புத்தத்தேனே மலைமானே

சிவசிவசிவசிவ சின்மயதேஜா
 சிவசந்தராகுஞ்சிதகடராஜா

படனவிவேக பரம்பரவேதா	
நடனசுபேச சிதம்பரநாதா	க
அரிபிரமாதியிர் தேடியநாதா	
அரகரசிவசிவ வாடியபாதா	எ
அந்தணவங்கண வம்பரபோகா	
அம்பலநம்பர வம்பிகைபாகா	அ
அம்பரவிம்ப சிதம்பரநாகா	
அஞ்சிதராஞ்சித குஞ்சிதபாதா	க
தந்திரமந்திர யந்திரபாதா	
சங்கரசங்கர சங்கரநாதா	வ
கனகசிதம்பர கங்கரபுரஹர	
அனகபரம்பர சுங்கரஹரஹர	கக
சசலகலாண்ட சராசரகாரண	
சகுணசிவாண்ட பராபரபூரண	கஉ
இக்கரைகடந்திழ லக்கரையே	
இருப்பதுசிதம்பரசு சுர்க்கரையே	கங
என்னுயிருடம்பொடு சித்தமதே	
இனிப்பதுநடராஜ புத்தமுதே	கச
ஐயர்நிருசசபை யாடகமே	
ஆடுதலானந்த நாடகமே	கஜ
உததராஞாண சிதம்பரமே	
சித்தியெலாத்தரு மம்பரமே	கக
அம்பலவாசிவ மாதேவா	
வம்பலவாலிங்கு வாவாவா	கஎ
கடராஜனெல்லார்க்கு நல்லவனே	
நல்லவெலாஞ்செய வலவனே	கஅ
ஆனந்தநாடக கண்டோமே பர	
மானந்தமோனகங் கொண்டோமே	கக

சகனவுபகன் நிட்கனநாதா	
உகனசததன் மகனகன்பாதா	உ
சந்ததமுஞ்சிவ சங்கரபசனம்	
சங்கீதமென்பது சற்சனவசனம்	உ
சங்கரசிவசிவ மாதேவா	
வெனகளையாட்கொள வாவாவா	உ
சுரகரசிவசிவ மாதேவா	
அருளமுதந்தர வாவாவா	உ
கடனசிகாமணி நவமணியே	
திடனகமாமணி சிவமணியே	உ
கடமிடுமம்பல நன்மணியே	
புடமிடுசெம்பல பொன்மணியே	உ
உவட்டாதுசித்திக்கு முள்ளமுதே	
தெவிட்டாதுதித்திக்கு தெள்ளமுதே	
கடராஜவள்ளலை காடுதலே	
நந்தொழிலாம்விளை யாடுதலே	
அருட்பொதுகடமிடு தாண்டவனே	
யருட்பெருஞ்சோதியென் னுண்டவனே	
கடராஜமாணாகசமமானறதுவே	
நண்ணுதலாணிப்பொன மன்றதுவே	உக
கடராஜபலமது நம்பலமே	
கடமாடுவதுதிரு வம்பலமே	கஉ
கடராஜர்பாட்டே நறும்பாட்டு	
ஞாலததார்பாட்டெல்லாம் வெறும்பாட்டு	கஉ
சிதம்பரப்பாட்டே திருப்பாட்டு	
சீவர்கள்பாட்டெல்லாந் தெருப்பாட்டு	கஉ

அம்பலவாணனை நாடினனே அவனடியாரொடுங் கூடினனே	௩௪
தம்பதமரம்புகழ் பாடினனே தந்தனவென்றுகூத் தாடினனே	௩௫
நான்சொன்னபாடலுங் கேட்டாரே ஞானசிதம்பர நாட்டாரே	௩௬
இனிதயர்படமரட்டேன் விட்டேனே யென்குருமேலாணை யிட்டேனே	௩௭
இனிபாடுபடமாட்டேன் விட்டேனே யென்னப்பன்மேலாணை யிட்டேனே	௩௮
சன்மார்க்கம்நன்மார்க்கம் நன்மார்க்கம் சுன்மார்க்கந்தன்மார்க்கந் தன்மார்க்கம்	௩௯
நாதாந்தநாட்டுக்கு நாயகரே நடராஜரேசபா நாயகரே	௪௦
நான்சொல்லுமிதுகேளீர் சத்தியமே நடராஜரெனில்வரு நித்தியமே	௪௧
நல்லோரெல்லார்க்குஞ் சபாபதியே நல்வரமீயுந் தயாநிதியே	௪௨
நடராஜர்தன்னட நன்னடமே நடமபுரினெறது மென்னிடமே	௪௩
சிவகாமவல்லிக்கு மாப்பிள்ளையே திருவாளானுவன் சீர்ப்பிள்ளையே	௪௪
சிவகாமவல்லியைச் சேர்ந்தவனே சித்தெல்லாருசெய்திடத் தேர்ந்தவனே	௪௫
இறவாவராதரு நற்சபையே யென மறைபுகழ்வது நற்சபையே	௪௬
என்னிருகண்ணு ளிருந்தவனே இறவாதருள மருந்தவனே	௪௭

சிற்சபையப்பனை யுத்தேனே	
சித்தியெலாஞ்செயப் பெற்றேனே	சஅ
அம்பலவாணர்தம் மடியவரே	
யருளரசாள்மணி முடியவரே	சக
அருட்பெருஞ்சோதியைக் கண்டேனே	
ஆனந்ததௌளமு துண்டேனே	ருய
அருட்பெருமாயையை விண்டேனே	
எல்லாஞ்செய்சித்தியைக் கொண்டேனே	ருக
கருணாநிதியே குணநிதியே	
கதியாநிதியே கலாநிதியே	ருஉ
தருணாநிதியே சிவபநிதியே	
தனிமாபநிதியே சபாபநிதியே	ருங்
கருணாநிதியே சபாபநிதியே	
கதியாநிதியே பசுபநிதியே	ருச
சபாபநிபாதம் தபோபிரசாதம்	
தயாநிதிபோதம் சகோதயவேதம்	ருரு
கருணாம்பரவர கரசிரபவவ	
அருணாம்பரபர ஹரஹரசிவசிவ	ருசு
கனகாகரபுர ஹரசிரகாதர	
கருணாகரபர சுரவரஹரஹர	ருஎ
கனகசபாபதி பசுபநிநவபதி	
அனகவுமாபதி யதிபதிசிவபதி	ருஅ
வேதாந்தபராம் பரசயசய	
நாதாந்தநடாம் பரசயசய	ருஃ
ஏகாந்தசர்வேச சமோதம்	
யேகாந்தநடேச நமோநம்	க௦
ஆதாம்பரவாடக வதிசயசய	
பாதாம்புசநாடக சயசயசய	க௧

போதாதபுரேச சிலகாம நாதாந்ததேச'கமோகம	கஉ
ஜாலகோலகன காம்பரசாயக காலகாலவண காமபரநாயக	கங
உபலசிரதல சுபகணவங்கண சுபலகரதல கணபணவங்கண	கச
அபயவர'கர தலபுரிகா'ண உபயபரதபத பரபரீபூரண	கதி
அகரவுகரசப கரவரசினகர தகரவகரநவ புரசிர'கினகர	கக
வகரசிகரதின கரசசிகரபுர மகரவகரவர புரஹரஹரஹர	கஎ
பரமமந்திரிசக ளாகளகரண படனதந்திரநிக மாகமசரண	கஅ
அனந்தகோடிகுண கரகரசொலிதர அகண்டவேதசிர கரதரபலிதர	கக
பரிபூரண ஞானசிதமபர பதிகாரண நாதபரம்பர	கஃ
சிலஞானப தாடகநாடக சிலபோதப ரோகனகூடக	கக
சகலலோகபர காரகவாரக சுபளயோகசர பூரகதாரக	கஉ
சத்வபோதக தாரணதன்மய சத்யவேதக பூரணசின்மய	கங
கரகேசாந்தம கோதயகாரிய பரபாசாந்த சகோதயஞரிய	
பளிததீபக கோபிதபாதா வளிதஞபக ஸ்தாபிதகாதா	

அனூர்தகோப கருணும்பகநாதா	
அமிர்தரூப தருணம்புசபாதா	எக
அம்போருபத அரஹரகவகர	
சம்போசிவசிவ சிவசிவசங்கர	எஎ
சிதம்பரகாசா பரம்பிரகாசா	
சிதம்பரேசா சுயம்பிரகாசா	எஅ
அருட்பிரகாசம் பரப்பிரகாசம்	
அகப்பிரகாசம் சிவப்பிரகாசம்	எக
கடப்பிரகாசம் தவப்பிரகாசம்	
நவப்பிரகாசம் சிவப்பிரகாசம்.	அல
நாதபரம்பரணேபர நாகசிதம்பரணே	
நாததிகம்பரணேதச நாதசுதந்திரணே	அக
ஞானநடத்தவணேபர ஞானிபிடத்தவணே	
ஞானவரத்தவணே சிவஞானபுரத்தவணே	அஉ
ஞானசபாபதியேமறை நாடுசதாகதியே	
நீனதயாநிதியேபர தேவியுமாபதியே	அங
புத்தந்தரும்போதா வித்தந்தருந்தாதா	
நித்தந்தரும்பாதா சித்தந்திரும்பாதா.	அச

திருச்சிற்றம்பலம்.

இராகம்-சஹானு-ஆதிதானம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

கையறவிலாதாடுக் கண்புருவப்பூட்டு
கண்டுகளிகொண்டிரந் துண்டுகொட்டு
ஐயாமிகவுய்யும்கை யப்பர்வினாயாட்டு
ஆடுவதென்றேமறைகள் படுவதபாட்டு.

சிற்சபையும்பொற்சபையும் சொந்தமெனதாசு,
தேவர்களுமுவர்களும் பேசுவதென்பேச்சு
திச்சமடவாழ்விலெனக் கென்னையினியேச்சு
என்பிறவிததுன்பமெலா மின்றோடேபோச்சு.

ஐயாருட்சோதியரசாட்சியெனதாச்சு
ஆரணமுமாகமும் பேசுவதென்பேச்சு
எய்யுலகவாழ்விலெனக் கென்னையினியேச்சு
என்பிறவித்துன்பமெலா மின்றோடேபோச்சு.

சுசனருளாற்கடலி லேற்றதொருவோடும்
ஏறிக்கரையேறினே னிருந்ததொருமாடம்
தேசறுமம்மாடநடுத் தெய்வமணிப்பீடம்
திடவொளிகண்டவுடன் சேர்ந்ததுசந்தோடம்.

மேருமலைசெயில் விளங்குகம்பரீட்சி
மேவுதன்மேவுலகில் வீறமரசாட்சி
சேருமதிற்கண்டபல காட்சிகன்கண்காட்சி
செப்பலரிதாய்தற்கென் னப்பனருட்காட்சி.

துரியமலைமேலுனதேவர் சோதிவனகாடு
நோன்றமுதியைர்கடந் செய்யுமணிவீடு
தெரியுமதுகண்டவர்சன் காணிலுயிரோடு
செத்தவரொழுவாரென்று கைதானம்போடு.

சொல்லாவனப்பரிய சோதிவரைமீது
தூயதரியப்பதியில் நேயமறையோது
எல்லாஞ்செய்வல்லசித்தர் தம்மையுறம்போது
இறந்தாரெழுவாரென்று புரந்தாரைபூது.

சிம்பொதுவும்பொற்பொதுவும் நானறியலாச்ச
சித்தர்களும்முத்தர்களும் பேசுவதென்பேச்ச
இப்பெரியவிலுலகி லெண்ணையினியேச்ச
என்பிறவித்துன்பமெலா மின்றோடேபோச்ச.

வலதுசொன்னபேர்களுக்கு வந்ததுவாய்ததாழ்வு
மற்றவரைச்சேர்க்குவர்க்கும் வந்ததலைத்தாழ்வு
வலதுபுசமாடகம்மால் வந்ததருள்வாழ்வு
மற்றநமைச்சுழந்தவர்க்கும் வந்ததால்வாழ்வு.

அம்பலத்திலெங்கனைய ராடியகல்லாட்டம்
அன்பொடுதுதித்தவருக் காணதுசொல்லாட்டம்
வம்புசொன்னபேர்களுக்கு வந்ததுமல்லாட்டம்
வந்ததலையாட்டமன்றி வந்ததுபல்லாட்டம்.

நாத்திகஞ்சொல்கின்றவர்தம் நாக்குமுடைநாக்கு
நாக்குருசிகொள்ளுவது நாரியபிண்ணுக்கு
சீர்த்திபெருமம்பலவர் சீர்புகன்றவாக்கு
செல்வாக்குநல்வாக்கு தேவர்திருவாக்கு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவுந்தியார்.

—❀:—

கலித்தாழிசை.

பூரவுலிடிந்த திணையடிவாய்த்தன
பரவிமகிழ்ந்தேனென்றுந்தீபற
பாலமுதுண்டேனென்றுந்தீபற ௧

பொழுதுலிடிந்தது பொற்பதம்வாய்த்தன
தொழுதுமகிழ்ந்தேனென்றுந்தீபற
தூயவளுனேனென்றுந்தீபற ௨

தூக்கந்தொலைந்தது சூரியன்றோன்றின
னேக்கந்தவிர்த்தேனென்றுந்தீபற
வினனமுதுண்டேனென்றுந்தீபற ௩

தூன்பந்தவிர்த்தது தூக்கந்தொலைந்தது
இன்பங்கிடைத்ததென்றுந்தீபற
வெண்ணம்பலித்ததென்றுந்தீபற ௪

ஞானமுதித்தது நாதமொலித்தது
நினந்தவிர்த்ததென்றுந்தீபற
செற்சபைகண்டேனென்றுந்தீபற ௫

உள்ளிருணிகிறநென் னுள்ளொளியோக்கிற்றுத்
தெள்ளமுதுண்டேனென்றுந்தீபற
தித்திக்கவுண்டேனென்றுந்தீபற ௬

தந்தையைக்கண்டேனான் சாகாவரம்பெற்றேன்
சிந்தைகளித்தேனென்றுந்தீபற
செத்தெலாங்கல்வேனென்றுந்தீபற ௭

முத்தியைப்பெற்றேனம முத்தியினுஞ்ஞான
செத்தியையுற்றேனென்றுந்தீபற
செத்தனுமாளேனென்றுந்தீபற.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இராகம்-சங்கராபரணம்-இன்கிலீகீழ்மெட்-ஆதிதானம்.

சூழமன்னுமிந்தையே குடலென்னவிந்தையே
கோதுவிண்டசிந்தையே கோயில்கொண்டதந்தையே. க

அன்புமுந்துசிந்தையே யம்பலங்கொள்விந்தையே
இன்பமென்பனெந்தையே யெந்தைதந்தைதந்தையே. உ

ஞானசித்திபுரத்தனே காசத்திபரததனே
ஞானமொத்தசரத்தனே வாதவித்தைவரத்தனே. ஈ

நீயென்னப்பனல்லவா நினக்குமின்னஞ்சொல்லவா
தாயினிமிக்கல்லவா சர்வசித்திவல்லவா. ஈ

நினைக்கில்நெஞ்சினிக்குமென்றநிருத்தமன்றிலொருத்தனே
நினைக்குமன்பர்நிலைக்கறின்று பொருத்துகின்றநருத்தனே. இ

கயங்கிநெஞ்சுகலங்கிநின்று மயங்கினேனையாண்டவா
வயங்கிநின்று துலங்குமன்றி லிலங்குஞானத்தாண்டவா. க

கனங்கவாததளங்கொள்ளுத ருளங்கொளாதபாதனே
கனங்கிலாதவுளங்கொள்வாருள் விளங்குஞானநாதனே. எ

தடுத்தமலத்தைக்கெடுத்ததலத்தைக்கொடுத்தகருணைத்தந்
தையே, தனித்தநிலத்திலினித்தகுலத்திற் குனித்தவடிவெர
னெந்தையே. அ

எசசகீட்டிவிச்சைகாட்டிவிச்சைபூட்டிமினபனே
அசசமோட்டியச்சநாட்டி வைச்சனாட்டுமன்பனே. க

இராகம்-சங்கராபரணம்-அடிதானம்.

விரைசேர்சடையாய் விடையாயுடையாய்
விவிர்தாவிவாவியலாவமலா
வெஞ்சேர்பஞ்சார் கண்டாவிம்பசிதம்பரனே.

அரைசேருருவையமுதேசிவமே
அணியேமணியேயருளேபொருளே
அத்தோவந்தாரெந்தாயெந்தாயம்பலகம்பதியே.

உருவேயுயிரேயுணர்வேயுறவே
யுணரேயெபொருளையொளியேவெளியே
யொன்றேயென்றேனன்றேதந்தாயம்பரமப்பரனே.   ௩

அருவேதிருவேயறிவேசெறிவே
யறிவேயிதுவேடியேமுடியே
அந்தோகந்தானெந்தாயெந்தாயம்பலமப்பதியே.   ௪

திருச்சிற்றம்பலம்.

கீ ர் த் த னை க ள்.

இராகம்-ஏதுகுலகாம்போதி-அடநாளம்.

பல்லவி.

ஆணிப்பொண்ணம்பலத்தே கண்டகாட்சிகள்
அற்புதக்காட்சியடி அம்மா அற்புதக்காட்சியடி.

சரணங்கள்.

சேரதியிலொன்று தோன்றிற்றதிலொரு
வீதியுண்டாசசுத்தடி அம்மா
வீதியுண்டாசசுத்தடி.

ஆணி

வீதியிற்சென்றேனவ் வீதிடுகொரு
மேடையிருத்தடி அம்மா
மேடையிருத்தடி.

ஆணி

மேடைமேலேறினேன் மேடைமேலங்கொரு
கடமிருத்தடி அம்மா
கடமிருத்தடி.

ஆணி

கடத்தைநாடகக் கடமேலேழ்கினை
மாடமிருத்தடி அம்மா
மாடமிருத்தடி.

ஆணி

ஏழ்நிலைக்குள்ளு மிருந்தவத்சயம்
என்னென்றுசொல்வனடி அம்மா
என்னென்றுசொல்வனடி. ஆணி

ஒர்நிலைதன்னி லொளிர்முத்துவெண்மணி
சீர்நிலமாச்சுதடி அம்மா
சீர்நிலமாச்சுதடி. ஆணி

பாரோர்நிலையிற் கருகிலஞ்செய்ய
பவளமதாச்சுதடி அம்மா
பவளமாச்சுதடி. ஆணி

மற்றோர்நிலையில் மரகதப்பச்சைசெம்
மாணிக்கமாச்சுதடி அம்மா
மாணிக்கமாச்சுதடி. ஆணி

பின்னோர்நிலையிற் பெருமுத்துவச்சிரப்
பேர்மணியாச்சுதடி அம்மா
பேர்மணியாச்சுதடி. ஆணி

வேறோர்நிலையில் மிகும்பவளத்திரள்
வெண்மணியாச்சுதடி அம்மா
வெண்மணியாச்சுதடி. ஆணி

புகலோர்நிலையிற் பொருத்தியபன்மணி
பொன்மணியாச்சுதடி அம்மா
பொன்மணியாச்சுதடி. ஆணி

பதியோர்நிலையிற் பகர்மணியெல்லாம்
படிகமதாச்சுதடி அம்மா
படிகமதாச்சுதடி. ஆணி

ஏழ்நிலைமேலே யிருத்ததோர்தம்ப
மிசைந்தபொற்றம்பமடி அம்மா
மிசைந்தபொற்றம்பமடி. ஆணி

பொற்றம்பக்கண்டேறும் பேர்துகள்கண்ட
புதுமையென்சொல்வனடி அம்மா
புதுமையென்சொல்வனடி. ஆணி

ஏறம்போதங்கே யெதிர்த்தவகைசொல

வென்னவல்லவடி அம்மா

வென்னவல்லவடி.

ஆணி

ஆங்காநசேசத்திக னாயிரமாயிரம

ஆகவந்தார்களடி அம்மா

ஆகவந்தார்களடி.

ஆணி

வந்துமயக்க மயங்காமல்தானருள்

வல்லபம்பெற்றனடி அம்மா

வல்லபம்பெற்றனடி.

ஆணி

வல்லபத்தாலந்த மாதம்பத்தேறி

மணிமுடிகண்டேனடி அம்மா

மணிமுடிகண்டேனடி.

ஆணி

மணிமுடிமேலோர் கொடிமுடிநின்றது

மறந்துகண்டேனடி அம்மா

மறந்துகண்டேனடி.

ஆணி

கொடிமுடிமேலாயிரத்தெட்டுமாறறுப்பொற

கோயிலிருந்ததடி அம்மா

கோயிலிருந்ததடி

ஆணி

கோயிலைகண்டவகேகோபுரவாயிலில்

கூசாதுசென்றேனடி அம்மா

கூசாதுசென்றேனடி

ஆணி

கோபுரவாயிலுட்சத்திகளசத்தா கூள்

கோடிபலகோடியடி அம்மா

கோடிபலகோடியடி

ஆணி

ஆங்கவர்பண்ணம்வெள்வண்ணம்செல்வண்ண

ஐவண்ணமாருதடி அம்மா

ஐவண்ணமாருதடி

ஆணி

அங்கவரெல்லாபிகாரிவரென்னவ

மப்பாலேசென்றனடி அம்மா

அப்பாலேசென்றனடி

ஆணி

செவநாமாவளித்திரட்டு.

அப்பாலே சென்றேன கோர்திருவாயில்

ஐவரிருத்தாரடி அம்மா

ஐவரிருத்தாரடி

ஆணி

மற்றவர்கின்றவழிகாட்டமேலோர்

மணிகாமிவந்தேனடி அம்மா

மணிகாமிவந்தேனடி

ஆணி

கண்ணுமவ்வாயிலின்பெண்ணோடானை

விருவிரிநாதாரடி அம்மா

விருவிரிநாதாரடி

ஆணி

சங்கவர்க்காட்டவணுக்கத்திருவாயி

லன்போடுகண்டேனடி அம்மா

லன்போடுகண்டேனடி

ஆணி

நீத்திருவாயிலிலானந்தவல்லியென்

ன்மையிருக்காளடி அம்மா

அம்மையிருக்காளடி

ஆணி

மீம்மையக்கண்டேனடி என்னுன் கொண்டே

னமுதமுமுண்டேனடி அம்மா

அமுதமுமுண்டேனடி

ஆணி

சங்குமலளருளாவேசடாரீசர்

சன்னிதிகண்டேனடி அம்மா

சன்னிதிகண்டேனடி

ஆணி

நன்னிதி நெடுநாற்கான்பெற்றபேறது

சாமியநிவாரடி அம்மா

சாமியநிவாரடி

ஆணி

இராகம்-காம்போதி-ஆதிதானம்

பல்லவி.

இன்னக சயவு வரவிலையா உனககென்மீதி

வென்னகாமஞ்சொலையா

சரணகங்கள்.

அன்னமபாலிசருத்திலைப பொன்னமபலததிலாநிம

அரசேயரசேயரசேயெனறலறவும

இன்

சின்னஞ்சிறையதி வென்னைய 4 மைகொண்ட

சிவமேசிவமேசிவமேயெனறலறவும

இன்

முன்னம்பிழைபொறுத்தா யின்னம்பொருதுவிட்டா

முறையோமுறையோ முறையோவெனறலறவும

ன்

தன்னையறியாவென்னையின்னலுறச்செய்தாயே

தருமோதருமோதருமோவெனறலறவும

இன்

பண்டமகிழ்ந்தெனையாட் ளோண்டுகருணைசெய்த்

பரமேபரமேபரமேயெனறலறவும

இன்

கொண்டுகுலம்பேசுவா ருண்டோவுலகிலைகன்

குருவேகுருவேகுருவேவெனறலறவும

திருச்சிற்றழபலம

இராகம்-கல்யாணி-அடதானம்

பல்லவி.

இதகல்லதருணம் அருன்-

இதகல்லதருணம்

அருபல்லவி.

பொதகல்லகடம்வல்ல புண்ணியரேகேளம்

மெய்ய யதஞ்சொலகிலேன் மெய்யிப்புகல்கிண்டு,

சரணகங்கள்.

மதித்தாமைமதவழக்கெல்லா

அருணச்சிரமமெனுமயக்கருஞ்

கொதித்தலோகாசாரக்குதிப்பெல்லா	மொழிந்தது
கொலையுங்களவுமற்றைப்புகையு	மழிந்தது (இது)
குறித்தவேதாசமக்கட்சலு	மடக்கிற்று
கொதித்தமனமுருட்டுக்குரகது	முடக்கிற்று
வெறித்தவெவ்வினகளும்வெந்து	குலைந்தது
வித்தைசெய்கொடுமாபைச	சந்தையுங்கலைத்தது (இது)
கோபமுநகராமமுநகுமுசெட்டுப்	போயிற்று
கொடியவோராகாரமபொடிப்பொடி	யாயிற்று
தரமுஞ்சோபமுந்தானருனே	சென்றது
தத்துவமெல்லாமென்றனவச	நின்றது (இது)
கரையாடுனதுமனக்கல்லுந	கரைந்தது
கலந்துகொளறகென்கருத்தும்	விரைந்தது
புரையாநிலையிலென்புகுதிபுந்	தவகிற்று
பொய்ப்படாகீகாதல்ததுமபிமேற்	பொவகிறது (இது)

திருசுகிறமம்பலம்.

ஆனந்தமேலீடு.

* ஓராசம்-சஹஸ்ர-அடநானம்.

ஊது துசுகே யூது துசுகே
ஊது துசுகே யூது துசுகே.

கைவிடமாட்டேனென்று துசுகே
கனகசபையானென்று துசுகே
பொய்விடசெய்தானென்று துசுகே
பூசைபலித்தென்று துசுகே.
துக்கத்தொலைத்தானென்று துசுகே
துன்பத்தவிர்த்தானென்று துசுகே
பேக்கறகெடுத்தானென்று துசுகே
பேமசபையானென்று துசுகே.

சிவநாமாவளித்திரட்டு

பொன்னடித்தானென்றாது துசங்கே

பொன்னம்பலத்தானென்றாது துசங்கே
விண்ணலறத்தானென்றாது துசங்கே

யென்னுள்ளமர்ந்தானென்றாது துசங்கே.

அச்சந்தவிர்த்தானென்றாது துசங்கே

யமபலவாணென்றாது துசங்கே
விச்சையளித்தானென்றாது துசங்கே

யின்பங்கொடுத்தானென்றாது துசங்கே.

என்னுயிர்த்தானென்றாது துசங்கே

யின்பம்பலித்தெனென்றாது துசங்கே
பொன்னுருத்தந்தானென்றாது துசங்கே

பொற்சபையப்பெனென்றாது துசங்கே.

சிவமாக்கிக்கொண்டானென்றாது துசங்கே

சிற்றம்பலத்தானென்றாது துசங்கே
ஈவகோக்களித்தானென்றாது துசங்கே

நானவனானென்றாது துசங்கே

நாதமுடியானென்றாது துசங்கே

ஞானசபையானென்றாது துசங்கே
பாதமளித்தானென்றாது துசங்கே

பலித்ததுபூசையென்றாது துசங்கே.

தெள்ளமுதானென்றாது துசங்கே

சிற்சபையப்பெனென்றாது துசங்கே
யுள்ளமுலந்தானென்றாது துசங்கே

யுள்ளதுரைத்தானென்றாது துசங்கே.

என்னறிவானென்றாது துசங்கே

யெல்லாஞ்செய்கல்லானென்றாது துசங்கே
சென்னிலைத்தானென்றாது துசங்கே

சிற்சபையப்பெனென்றாது துசங்கே.

இதவாமைந்தானென்றாது துசங்கே

யெண்ணம்பலித்தெனென்றாது துசங்கே

சிவநாமாவளித்திரட்டு.

மெமையளித்தானென்று தூதுசங்கே
சிற்றம்பலத்தானென்று தூதுசங்கே.

மயவதவிர்த்ததென்று தூதுசங்கே
கருணைகிடைத்ததென்று தூதுசங்கே
விரவலிமீத்ததென்று தூதுசங்கே
மொண்ணமலித்ததென்று தூதுசங்கே,

ரல்லாஞ்செய்வல்லானென்று தூதுசங்கே
யெவலார்க்குநல்லானென்று தூதுசங்கே
ரல்லா முடையானென்று தூதுசங்கே
யெல்லாமுமாரானென்று தூதுசங்கே.

கடவுளவனெனென்று தூதுசங்கே
யருளுடகத்தானென்று தூதுசங்கே
யமபலச்சோதியென்று தூதுசங்கே. கங.

தன்னிகரிக்கலானென்று தூதுசங்கே
தலைவனவனெனென்று தூதுசங்கே
பொன்னியல்வண்ணனென்று தூதுசங்கே
பொதுநடஞ்செய்வானெனென்று தூதுசங்கே. கச

ஆனந்தநாதனென்று தூதுசங்கே
யருளுடையப்பனென்று தூதுசங்கே.
தானந்தமில்லானென்று தூதுசங்கே
தத்துவச்சோதியென்று தூதுசங்கே. கஞ

பொய்விட்டகன்றேனென்று தூதுசங்கே
புண்ணியானெனென்று தூதுசங்கே
மெய்தொட்டுநின்றேனென்று தூதுசங்கே
மேல்வெளிகண்டேனென்று தூதுசங்கே.

இருச்சிற்றம்பலம்.

பாங்கியர்க்கறிவுறுத்தல்.

கண்ணிகள்.

அம்பலத்திலாநிகின்றார்	பாங்கிமாரே அஃ
ஆட்டநகன்றிகாட்டநகொண்டேன்	பாங்கிமாரே
ஆதிகிவ்றேயுமே	பாங்கிமாரே மிக
ஆதிகிவ்றேயுமே	பாங்கிமாரே
நின்பவமவாப்பனயிற்	பாங்கிமாரே கட
மிட்டவாபிமிட்டம்வைத்தேன்	பாங்கிமாரே
நளவுடரகிசுநகவையேன்	பாங்கிமாரே கட
நேசுந்தமையெய்தியவண்ணம்	பாங்கிமாரே
உத்தமர்பொன்னம் பலதே	பாங்கிமாரே யின்ப
வுருவாகி 'பாங்குகின்றார்	பாங்கிமாரே
நளவுலகைக்கருதேன்	பாங்கிமாரே மன்றில்
உத்தமருக்குறவாவேன்	பாங்கிமாரே
கற்பனையெல்லாகடந்தார்	பாங்கிமாரே என்றன்
கற்பனைக்குட்படுவாரே	பாங்கிமாரே
கண்டிலர்நான்படுப்பாடு	பாங்கிமாரே மூன்று
கண்ணுடையாரென்பாரையோ	பாங்கிமாரே
கன்மனமெல்லாகநாரப்பார்	பாங்கிமாரே மனங்
கரையாரென்னளவில்	பாங்கிமாரே
களளமொன்றுமறியேனான்	பாங்கிமாரே என்னைக்
கைவிடவுந்துணிவாரோ	பாங்கிமாரே
கற்பழித்துக்கலந்தாரோ	பாங்கிமாரே இன்று
கைநழுவலிவாரோ	பாங்கிமாரே
கூடல்லிகழந்தேனவரைப்	பாங்கிமாரே அது
கூடும்வண்ணங்கூட்டியவீர்	பாங்கிமாரே

திருச்சிற்றம்பலம்.

தன்னையறிந்தின்பமுற
 தந்திரநீசொல்லவேண்டும்
 நாதமுடிமேலிருந்தே
 நானும்வரவேண்டுகின்றேன்
 சச்சிதானந்தக்கடலில்
 தாழ்ந்துவிழவேண்டுகின்றேன்
 இராப்பகலில்லாவிடத்தே
 இருக்கவெண்ணிவாடுகின்றேன்
 தேசநிறமாய்நிறைந்த
 சிவமயமதாய்விழைத்தேன்
 போதவொழிபுருந்த
 போதமறவேண்டுகின்றேன்
 ஆருட,
 னானர்வருவாரோசொல்லாய்
 அந்தரங்கசேவைசெய்ய
 னையர்வருவாரோசொல்லாய்
 வேதமுடிமேலிருந்த
 வேதையுளவேதுசொல்லாய்
 குண்டலிப்பால்நின்றிலங்கும்
 குண்டலிப்பால்வேண்டுகின்றேன்
 ஆதியந்தமென்றரைத்தார்
 ஆதியந்தமாவதென்ன
 அம்பரத்திலாடுகின்றார்
 ஆடுகின்றாரிம்பரத்தே

வெண்ணிலாவே ஒரு
 வெண்ணிலாவே
 வெண்ணிலாவே அங்கே
 வெண்ணிலாவே
 வெண்ணிலாவே நானும்
 வெண்ணிலாவே
 வெண்ணிலாவே நானும்
 வெண்ணிலாவே
 வெண்ணிலாவே நானும்
 வெண்ணிலாவே
 வெண்ணிலாவே மலப்
 வெண்ணிலாவே
 வெண்ணிலாவே அரு
 வெண்ணிலாவே
 வெண்ணிலாவே யெவந
 வெண்ணிலாவே
 வெண்ணிலாவே மல
 வெண்ணிலாவே
 வெண்ணிலாவே அந்த
 வெண்ணிலாவே
 வெண்ணிலாவே அந்த
 வெண்ணிலாவே
 வெண்ணிலாவே என்னை

திருவருள்விலாசப்பத்து.

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆறமுகப்பெருகருணைக் கடலேதெய்வ
யானை மகிழ் ஊனிக் குல நே யரசே டக்கட்
பேறு முக பெருஞ்சுடாக்குட் சுடரேசெவ்வேவ்
பிடித் தருளு பெருந்தகைபே பிரமஞானம்
வீழ முகப்பெரு ஊனத்தோ ரித ததோற்கும்
வள்ளக் கடோ ளானந்த வெள்ளமேமுனை
தேறமுசுப் பெரியவீருட் குறவாயென்னைச
சிறுகாலையாட்கொண்ட தேவதேவே.

ண்ணிமதிபுலை நதசடைக் கனியேமுகக்
கரும்பேடு ஊனியெமெய்க் கரு
புண்ணியநன்னிழை புடையோ ருளத்தில்வாய்
புத்தகரேசாயானந்த போகமேசீ
ரெண்ணியமெய்த தவாக்கெலலா மெளிதிலீ
வென்னரசேயாறுமுகத் திரையாய்விததே
திண்ணியவேன்மனமுருககிக் குருவாயென்
சிறுகாலையாட்கொண்ட தேவதேவே

பண்ணிருகன்மலர்மலாந்த கடலேஞானப்
பரஞ்சு டரேயாறுமுகம் படைத்தகேசவே
யெண்ணிருகணமணியே யெந்தாயெனனை
யினருளையென்னரசே யென்றன்காழ்வே
மின்னிருவாபுடைவினகை மயின்மீதேறி
வீருமபுடடியார்காண மேவுந்தேவே
செவ்வியின் னடிமலாணைத் தென்னமுன்னே
சிறுகாலையாட்கொண்ட தேவதேவே.

திருச்சிறதம்பலம்.

நல்லவரெல்லாம் நயக்கின்றபாதம்
நாதமுடிவில் நடக்கின்றபாதம்
வல்லவர்கொல்லெல்லாம் வல்லபொற்பாதம்
மந்திரயந்திர தந்திரபாதம்

ஆடி

தேவர்களெல்லாருஞ் சிந்தகும்பாதம்
தெள்ளமுதாயுளந் திததிக்கும்பாதம்
மூவருங்காணு முழுமுதற்பாதம்
மும்பாழுக்கப்பால் முளைத்தபொற்பாதம்

ஆடி

ஓங்காரபீடத் தொளிர்கின்றபாத
மொன்றாயிரண்டாகி யோககியபாதம்
துங்காததுக்கத்திற் றுங்கியபாதம்
துரியத்திலுன்றித் துவங்கியபாதம்

ஆடி

ஐவண்ணமுங்கொண்ட வற்புதப்பாத
மபயரெல்லார்க்கு மமுதானபாதம்
நகவண்ண நெல்லிக் கனியாரும்பாதம்
கண்ணுக்கருத்து கலந்தபொற்பாதம்

ஆடி

காங்கியெண்ப்பெற்ற தாயாரும்பாதம்
தந்தையுமாகித் தயவுசெய்ப்பாதம்
குகியென்னுள்ளே யுறையின்றபாத
முண்மைவிளங்க வுரைத்தபொற்பாதம்

ஆடி

கருட்பெருஞ்சோரிய தாகியபாத
மம்மைபுமப்பனு மாகியபாதம்
பொருட்பெரும்போகப் புணாதியபாதம்
பொன்வண்ணமாகிய புண்ணியபாதம்

ஆடி

காரணனாகியர் காடரும்பாதம்
கான்றவத்தாற்பெற்ற நற்றுணைப்பாதம்
காரணமாகமம் போற்றியபாத
மாசைவட்டாரக்கே உண்மையாய்ப்பாதம்

ஆடி

திருச்சிற்றம்பலம்.

இராகம்-உசேனி-அடதாளம்.

பல்லவி.

என்னபுண்ணியஞ்செய்தேனோ அம்மகான்
என்னபுண்ணியஞ்செய்தேனோ

அதுபல்லவி.

மன்னர்காதாமபவவா வந்தார்வந்தாரொன்றதிருச்
சின்னகாதமென்னிரண்டு செவிகளினுட்கொல்கின்றதே
சரணங்கள்.

பொருளுன்முகனுமாலுக் தெருணு
போற்றுஞ்சிற்றம்பலத்தே யேற்றம்ணியினக்காய்
அருளுடகம்புரியும் கருணாநிதியருன்னை
யாளவந்தார்வந்தாரொன்றக் கானகாதஞ்சொல்கின்றதே.
பாடியகல்லோர்தமக்கே ஐடியதெல்லாமளிப்பார்
பத்திவலையுட்படுவார் சத்தியர்சித்தியர்மன்றில்
ஆடியபொற்பாதர்வேதக் தேடியசிற்போருன்னை
யணையவந்தார்வந்தாரொன்றே யிணையில்காதஞ்சொல்கின்ற
பாகார்மொழியாள்சிவ மாகாமவல்லிநாளும் (தே
பார்த்தாடமணிமன்றில் கூத்தாடுகின்றசித்தர்
வாகாவுணக்கேயென்றுஞ் சாகாவரக்கொடுக்க
வலியவந்தார்வந்தாரொன்றே வலியகாதஞ்சொல்கின்றதே
திருச்சிற்றம்பலம்.

இராகம்-பியாகடை-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

வருவாரழைத்தவாடி வடலூர்வடதிசைக்கே
வந்தாற்பெற்றவாம் வல்லவாமே

அதுபல்லவி.

திருவார்பொன்னம்பலத்தே செழிக்குங்குஞ்சிதபாதர்
சிவசிதம்பாபேதநர் தெய்வச்சபாநாதர்

சரணங்கள்.

சிந்தைகளிக்கக்கண்டு சிவான்ந்தமதுவுண்டு
தெளிந்தோசெவ்வாருத்தொண்டிகெய்யப்பவுளிகொண்டு
இத்தவெளியில்சட மிடத்தூணிந்தீரேயங்கே
இதைவிடப்பெருவெளி யிருக்குதென்றாலுங்கே வரு

இடுக்கில்லாமலிருக்க வீட்டுண்டுதட்டுசெய்ய
வீங்கம்பலமொன்றங்கே யெட்டம்பலமுண்டைய
ஒடுக்கிலிருப்பதென்ன வுள்வுகண்டுகொள்வீரென்னு
னுண்மையிதுவஞ்சமல்ல கும்மேலானையென்றுசொன்னால்

மெல்லியல்சுவகாம உல்லியுடன்களித்து
விடயாயுமெங்கள் வினையோடவுமொளித்து
எல்லையிலின்பத்தாவும் கல்லசமயத்தானிது
விங்குமங்குட்டமாடி யிருக்கலாமென்றபோது வரு

திருச்சிற்றம்பலம்.

இராகம்-பைரவி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

இருக்குமெனக்கும்பெரு வழக்கிருக்கின்றது
என்றந்திராகுழக்குக்காணடி.

அதுபல்லவி.

எவர்க்கும்பெரியவர் பொன்னம்பலத்தேசடம்
இட்டாரெனக்குமாலை யிட்டாரிதோவந்தார்

சரணங்கள்.

ன்றிதோவருகின்றேனென்றபேர்னவரங்கே
யார்செய்ததையாலோ விருத்தாரென்கையிற்சங்கை

இன்றுதங்கையிற்கொண்டே வந்திற்றின்றுநிங்கே
வித்தக்கதவவமுடி இவர்போவதினியெங்கே

இவ

அவாவருலகத்தே யறிந்தலர்-தூற்றம்பட்டே
என்றுபோனவரின்று வந்திற்றின்றுகெட்டேன்
இவர்குணையறியாதே முன்னையேமாக்குவிட்டே
னித்தக்கதவவமுடி வினியெங்கும்போகவொட்டேன்

இவ

சின்னவயதிலென்னைச் சேத்தார்புன்னையோடு
சென்றார்தயவாலின்னு வந்தாரிவற்காரீடு
என்னைவிட்டினிநிவ் கொப்படிபோவாரோடு
வித்தக்கதவவமுடி விட்டடைத்தாட்கோலைப்போடு.

இவ

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்யருள்வியபட்டாலை.

—:—:—

இராகம்-அடாணுரூபகதானம்.

பல்லவி.

எனக்குமுனக்கு மினைத்தபொருத்த மென்னபொருத்தமே
இந்தப்பொருத்தமுலகிப்பிறருக் கெய்தும்பொருத்தமே.

சரணங்கள்.

தனக்குநிகரிக்கில்லாதுயர்த்த தப்பமொன்றதே
தாவிப்போகப்போகநூலின் நாததினின்றதே
கணகத்தினைப்புற்றவகோனுக் கலககிவருத்தவே
கலக்கரீக்கித்துககிவைத்தாய் நிலைபொருத்தவே.

அப்பாசின்னையன்றியெக்கு மருள்வாரில்லையே
யத்தோரினையன்றியெக்கு மருள்வாரில்லையே
எப்பாலவர்க்குகின்னையன்றி யிறைமையில்லையே
யெனக்குகின்மேலன்றியுலகி விச்சையில்லையே

அரசேயுன்னையனைக்கவெனக்குள் ளாசைபொங்குதே
யுண்ப்போமென்னுமுண்ணுமபாலென் னாவிதங்குதே
விரைசேர்பா தம்பிடிக்கவென்னை விரைந்திரைதே
மேவிப்பிடித்துத்தொன்னுத்தோறு முவன்கயானுதே. ௩௩

உன்னைமறக்கிலெந்தாயுயிரென் னுடம்பில்வாழுமோ
வுன்பாலன்றிப்பிறர்பாலென்ற னுள்ளஞ்சுமுமோ
என்னைக்கொடுக்கவாங்கிக்கொண்ட தென்னகருதியோ
வெந்தாயின்னைக்கொடுக்கவென்பா லின்றவருதியோ. ௩௪

இருளுமொளியும்வந்தவகையை யெண்ணியெண்ணியே
விரவும்பகலும்மயங்கினேனை யினிதாண்னியே
அருளும்பொருளுங்கொடுத்தமயக்க நீக்கிக்காட்டியே
யன்பாலென்னைவளர்க்கின்றால் லமுதமுட்டியே. ௩௫

வள்ளா லுன்னைப்பாடப்பாட வாய்மணக்குதே
வஞ்சனை கெனைவிட்டோடித் தலைவணங்குதே
யெள்ளாதுனதுபுகழைக்கேட்கச் செவிகயக்குதே
யெந்தாய்தயவைபெண்ணுத்தோறு முளம்வியக்குதே. ௩௬

இறைவா நின்னைக்கனவிலேனும் யான்மறப்பனே
வெந்தாயுலகத்தவர்கன்போல்கா னினிபிறப்பனே
மறைவாசகமும்பொருளும்பயனு மதிஞ்சுபதியிலே
வாய்க்கருணைபுரிந்துவைத்தா யுயர்த்தபதியிலே. ௩௭

எட்டுவிரண்டுமிறுவென்றெனக்குச் சுட்டிக்காட்டியே
யெட்டாநிலையிலிருக்கப்பிரித்தா யிட்டுக்கூட்டியே
துட்டவினையைத்தீர்த்துஞானச் சுடருள்ளேற்றியே
துண்டாதென்றும்விளங்கவைத்தா யுண்மைசாற்றியே.

கருச்சிற்றம்பலம்.

ஆனந்தக்களிப்பு.

இராகம்-இந்துஸ்தானி-அனுபிசுதானம்.

புல்லவி.

ஞானமருந்திம்மருந்து சுகம்
நலியிசுற்சபாநாதமருந்து

ஞான

சரணங்கள்.

அருட்பெருஞ்சோதிமருந்து என்னை
யைந்தொழில்செய்தற் களித்தமருந்து
பொருட்பெரும்போகமருந்து என்னைப்
புறத்துமகத்தும் புணர்த்தமருந்து

எல்லாஞ்செய்வல்லமருந்து என்னு
ளென்றும்விடாம லினிக்குமருந்து
சொல்லாளவாமருந்து சுயஞ்
சோதியருட்பெருஞ் சோதிமருந்து

காணாதுகாட்டிமருந்து என்றன்
கையின்பொற்கண்கண் கட்டிமருந்து
ஆனுகிப்பெண்ணுமருந்து அது
வாசிமணிமன்றி வாடிமருந்து

சுத்தசன்மார்க்கமருந்து அருட்
சோதிமலையிற் றவங்குமருந்து
சித்தருவானமருந்து என்னைச்
சித்தெலாஞ்செய்யச் செவ்வித்தமருந்து

ஞான

அன்பர்க்கெளியமருந்து மற்றை
ஐவர்க்குங்காண்டற் கரியமருந்து
என்பற்றிலோங்குமருந்து என்னை
இன்பநிலையி லிருத்துமருந்து

ஞான

வானவொனமருந்து என்னை
மாமணிமேடைமேல் வைத்தமருந்து
ஊனந்தவிர்த்தமருந்து கலந்
துள்ளேயினிக்கின்ற வுண்மைமருந்து ௩௩௧

தன்னையளித்தமருந்து என்றுஞ்
சாகாதாவல்லரந் தந்தமருந்து
பொன்னடியீந்தமருந்து அருட்
போனகந்தந்த புனிதமருந்து ௩௩௨

சுட்டப்படாதமருந்து என்றன்
றுக்கமுஞ்சோர்வுத் தொலைத்தமருந்து
எட்டுதற்கெண்ணாமருந்து நான்
எட்டிப்பிடிக்க விசைந்தமருந்து ௩௩௩

ஒன்றிலொன்றானமருந்து அந்த
ஒன்றிலிரண்டாகி யோகருமருந்து
அன்றிமூன்றானமருந்து நான்
காகியைந்தாகி யமர்ந்தமருந்து ௩௩௪

வெளிக்குள்வெளியாமருந்து எல்லா
வெளியுங்கடந்து விளங்குமருந்து
ஒளிக்குள்ளொளியாமருந்து எல்லா
வொளியுந்தானாகிய வுண்மைமருந்து ௩௩௫

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவடிக்கண்ணி.

—:(*):—

மின்னிடையாங்காண வினங்குமன்றளாகின்ற
யென்னுடையாயுன்ற னிணையடிதானோவாதா. க்

வன்னமுதேயின்ப மலியமன்றிலாகின்ற
யென்னமுதேயுன்ற னிணையடிதானோவாதா. டு

நண்ணியமெய்யன்ப நயக்கமன்றிலாகின்றய்
புண்ணியனையுன்றன் பொன்னடிதானோவாதா. நு

அன்பரின் பங்கொள்ளகட மம்பலத்தேயாகின்ற
யின்புறவாமுன்ற னிணையடிதானோவாதா. ழு

நூலுணர்வாநுண்ணுணர்வி னோக்கடமாகின்றார்
மாலறியாவுன்றன் மலர்ப்பாதமோவாதா. டி

எள்ளலவம்பலத்தே யின்பகடமாகின்றய்
வன்னலேயுன்றன் மலரடிதானோவாதா. க

சைவரிலைத்தத் தழைத்தோங்கவாகின்றய்
தெய்வமணியே திருவடிதானோவாதா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருட்பெருமை.

:*:—

பண்-நட்டராகம்.

விரைசேர்பொன்மலரோமலர்மேவியசெந்தேனே
சாரைசேர்முக்கனியேகரும்பின்சுவைக்கட்டியனே
திரைநீருள்ளொளியேதிருச்சிற்றம்பலகடஞ்செய்
யரசேதத்தனையேயருளாகமுதத்தனையே.

முத்தாமுத்தருளையொளிர்திறமுத்தருளே
சித்தாசித்தியெலாந்தரவல்லசெழுஞ்சுடரே
பித்தரபித்தனெனைவலிந்தாண்டபெருந்தகையே
யத்தாதத்தினையெருளாரமுத்தருளே.

உ

கண்ணெண்மணியேகருத்தேகருத்தின் கணிவே
விண்ணெவிண்ணிற்றேவிவமேதனிமெய்ப்பொருளே
தண்ணெரொண்மதியெயெனைத்தந்ததயாநிதியே
யுண்ணெருண்ணொளியேஎனக்குண்மையுரைத்தருளே.

உ

அன்பேயென்னரசேதிருவம்பலத்தாரமுதே
யென்பேயுள்ளருகக்கலந்தென்னுளிருந்தகனே
கின்பேயென்னறிவேபரமேசிவமேயெனவே
யுன்பேயோதுகின்றேனெனக்குண்மையுரைத்தருளே.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

நெஞ்சொடுகிளத்தல்.

அடங்குநாளில்லாதமர்த்தாணைக்காணவே
தொடங்குநாள்கல்லதன்றோ நெஞ்சே தொடங்கு.

உ

வல்லவரெல்லாமும் வல்லாணைக்காணற்றே
கல்லகாணெண்ணியகாள் நெஞ்சே கல்ல.

உ

காலங்கடந்த கடவுளைக்காணற்குத்
காலங்கருதுவதென் நெஞ்சே காலங்

உ

ஆலமுதாக்கு மண்ணைக்காணற்குத்
காலங்கருதுவதென் நெஞ்சே காலங்.

உ

தடையாதுமில்லாத நிலைகளைக்காணற்றே
தடையாதுமில்லாததாய் நெஞ்சே தடை.

உ

நான்பெற்றசெல்வத்தை, நான்பற்றிக்கொன்னற்கு
என்பற்றுவாயென்பதார், நெஞ்சேயேன்.

சு

ஒக்கவமுதத்தை யுண்டோமினிச்சற்றும்
விக்கல்வராதுகண்டாய் நெஞ்சே விக்கல்.

எ

சு

திருச்சிற்றம்பலம்.

நடேசர்க்கொம்மி.

—:~:—

பல்லவி.

கொம்மியடிபெண்கள் கொம்மியடி
இரு கொங்கைகுலங்கவே கொம்மியடி.

அறுபல்லவி.

கம்மையாளும்பொன் னம்பலவாணனை
நாடிக்கொம்மி யடியுங்கடி பதம்
பாடிக்கொம்மி யடியுங்கடி.

சரணங்கன்.

காமமகற்றிய தாயனடி சிவ
காமசௌந்தரி'னேயனடி
மாமறையோதுசெவ் வாயனடி மணி
மன்றெணுஞானவா காயனடி.
ஆனந்தத்தாண்டவாராஜனடிகம்மை,
யாட்கொண்டருளிய தேஜனடி
வானந்தமாமலை மங்கைமகிழ் வடி
வானனடிமண வானனடி.

கல்லைக்கனிவிக்குஞ் சுத்தனடி மூடி
கறகைக்கருளிய சீர்த்தனடி
தில்லைச்சிதம்பர சித்தனடி தேவ
சிங்கமடியுயர் தங்கமடி.

பெண்ணொருபால்வைத்த மத்தனடி சிறு
பிள்ளைக்கறிகொண்ட பித்தனடி
நண்ணிகமக்கரு ளத்தனடி மிக
நல்லனடியெல்லாம் வல்லனடி.

அம்பலத்தாடல்செ ண்புனடி அன்ப
ரன்புக்கெளிதரு மெய்யனடி
தும்பைமுடிக்கணி துயனடி சிவ
சோதியடிபரஞ் சேர்தியடி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சண்முகர்கொம்மி

குறவர்குடிசை நுழைந்தாண்டி அந்த
கோமாட்டியெசசில் விழைந்தாண்டி
துறவர்வணகுகும் புகழாண்டி அவன்
தோற்றத்தைப்பாடி யடியுகடி.

மாமயிலேறி வருவாண்டி அன்பர்
வாழ்த்தவரங்கள் தருவாண்டி
நீமையிலாத புகழாண்டி அவன்
சீர்த்தியைப்பாடி யடியிங்கடி.

பன்னிருதோள்க ளுடையாண்டி கொலும்
பாலிகன்தன்னை யுடையாண்டி
என்னிருதோள்க ளுடையாண்டி அவன்
சீர்த்தியைப்பாடி யடியிங்கடி.

சிவநாமாவளித்திரட்டு.

௫௩௯

வேங்கைமரமாகி நின்றாண்டி வந்த
வேடர்தமையெலாம் வென்றாண்டி
தீங்குசெய்குரனைக் கொன்றாண்டி அந்த
தீரனைப்பாடி யடியுக்கடி.

ச

சீர்திகழ்தோகை மயின்மேலே இளஞ்
செஞ்சுடர்தோன்றுந் திறம்போலே
கூர்வடிவேல்கொண்டு நம்பெருமான் வருங்
கோலத்தைப்பாருங்கள் கோதையர்காள்.

௫

ஆறுமுகங்களிற் புன்சிரிப்பும் இரண்
டாறுபுயந்திக ழிற்புதமுநீ
வீறுபாஞ்சுடர் வண்ணமு மோர்திரு
மேனியும்பாருககள் வெள்வளைகாள்.

ச

ஆனந்தமான வமுதனடி பா
மானந்தநாட்டுக் கரசனடி
தானந்தமில்லாச் சதூரனடி சிவ
சண்முக ஐகுரு சாமியடி.

எ

சிவநாமாவளித்திரட்டு.

முற்றிற்று. ௧௮௦௨௮

சிவமயம்.

பட்டணத்துப்பின்னையார்

நெஞ்சொடு புலம்பல்.

மண்காட்டிப்பொன்காட்டி மாயவிருள்காட்டிச்
செங்காட்டிலாகுகின்ற தேசிகனைப்போற்றாமல்
கண்காட்டிமேவேசியர்தம் கண்வலையிற் சிக்கிமிக
அங்காடிநாய்போ லலைந்தனையேநெஞ்சமே. (க)

புட்பாசனவணையிற் பொற்பட்டுமெத்தையின்மேல்,
ஒப்பாவணிந்தபணி யோடாணிநீங்காமல்
இப்பாய்க்கிடத்தி யியமனுயிர்கொள்ளுமுன்னே
முப்பாழைப்போற்ற முயங்கிலையேநெஞ்சமே. (உ)

முப்பாழும்பாழாய் முதற்பாழ்வெறும்பாழாய்
அப்பாழுக்கப்பாணின் றுமெதைப்போற்றாமல்
இப்பாழாம்வாழ்வைகம்பி யேற்றவர்க்கொன்றியாமல்
துப்பாழாய்வந்தவினை குழந்தனையேநெஞ்சமே. (ங)

அன்னம்பகிர்ந்திங் கலைந்தோர்க்குதவிசெயுஞ்
சென்மமெடுத்துஞ் சிவனருளைப்போற்றாமல்
பொன்னுமனையுமெழிற் பூவையரும்வாழ்வுயிவை
இன்னுஞ்சதமாக வெண்ணினையேநெஞ்சமே. (ச)

முற்றொடர்பிற்செய்த முறையூல்வந்தசெல்வம்
இற்றைநாட்பெற்றோமென் நெண்ணுதுபாழ்மனமே
அற்றவர்க்குமீயாம லரன்பூசையோராதுல்
கற்றவர்க்குமீயாமற் கண்மறத்துவிட்டனையே. (ஞ)

மாணிக்கமுத்து வயிரப்பணிபூண்டு
ஆணிப்பொன்சின்கா தனத்திலிருந்தாலும்
காணித்துடலைமன் கட்டியேகைப்பிடித்தால்
காணிப்பொன்கூடவரக் காண்கிலமேநெஞ்சமே. (க)

கற்கட்டுமோதிரநற் கடுக்கனரைநாண்பூண்டு
திக்கெட்டிம்போற்ற திசைக்கொருத்தராளுலும்
பற்கிட்டவேமனுயிர் பந்தாடும்வேளையிலே
கைச்சட்டங்கூடவரக் காண்கிலமேநெஞ்சமே. (எ)

முன்னரீசெய்ததவ முப்பாலுஞ்சே நுமன்றிப்
பொன்னும்பணிதிகளும் புவையுமனகேவருமோ
தன்னைச்சதமாகச் சற்குருவைப்போற்றாமல்
கண்ணற்றவந்தகன்போற் காட்சியற்றாய்நெஞ்சமே. (அ)

பையரவம்பூண்ட பரமாதிருப்பொற்றானைத்
துய்யமலர்பிரித்துத் தொழுதுவணங்காமல்
கையிலணிவளையுங் காலிலிடும்பாடகமும்
மெய்யென்றிறுமாந்து விட்டனையேநெஞ்சமே (க)

மாதுக்கொருபாகம் அவத்தவரன்பொற்றானைப்
போதுக்கொருபோதும் போற்றிவருந்தாமல்
வாதுக்குத்தேடியிந்த மண்ணிற்புதைத்துவைத்தே
வதுக்குப்போகரீ யெண்ணினையேநெஞ்சமே. (க0)

அஞ்சருளைப்போற்றி யைந்துபுலனைத்துறக்க
கெஞ்சேயுனக்கு நினைவுநான்சொல்லுகிறேன்
வஞ்சகத்தைகீக்கி மறுநினைவுவாராமல்
செஞ்சரணத்தானைச் சிந்தைசெய்வாய்கெஞ்சமே. (கௌ)

அற்புதமாயிந்தவுட லாவியடங்குமுன்னே
சற்குருவைப்போற்றித் தவம்பெற்றவாழாமல்
உற்பத்திசெம்பொன் உடமைபெருவாழ்வைவம்பிச்
உற்பத்தின்வாயிற் தவளைபோலானேனே. (கஉ)

முந்தச்செகறுகளுண் டானதுவுமுதல்
தெய்வமுந்தேவருண் டானதுவும்
விற்தையாய்வாலையுண் டானதுவும்ஞான
விளக்கம்பாராடி வாலேப்பேண்ணே. (க௦)

அறிக்குமுந்தினதவ்வெழுத்தாம் பின்னும்
அறிக்குள்நின்றது மஞ்செழுத்தாம்
தறிக்குமுந்தின தஞ்செழுத்தாம்வாசி
பறிக்குள்நின்றது மஞ்செழுத்தாம். (க௧)

ஆதியிலந்தெழுத் தானுள்வாலேப்பெண்
ஐந்தெழுத்துமென்று பேராளுள்
நாதியிலுமை யெழுத்திவள்தானல்ல
ஞானவகையிவள் தானுளுள். (க௨)

ஊமையெழுத்தே யுடலாச்சுமற்றும்
ஒமென்றெழுத்தே யுயிராச்சு
ஆமிந்தெழுத்தை யறிந்துகொண்டெவிலை
யாடிசும்மியடியுக்கடி. (க௩)

செகம்படைத்தது மஞ்செழுத்தாம்பின்னும்
சிவன்படைத்தது மஞ்செழுத்தாம்
யுகமுடிந்தது மஞ்செழுத்தாம்பின்னும்
உற்பனமானது மஞ்செழுத்தாம். (க௪)

சாத்நிரம்பார்த்தாலுந் தானுமென்னவேதத்
தானுமேபாத்திருந் தாலுமென்னை
சுத்திரம்பார்த்தல்லோ ஆனவேணுமஞ்
சொல்லையறிந்தல்லோ காணவேணும். (க௫)

காணாதுகிட்டாது எட்டாதுஅஞ்சில்
காரியமில்லையென் றேறினததால்
காணாதுக்காணா மஞ்செழுத்தாலதில்
காரியமுண்டு தியானஞ்செய்தல் (க௬)

ஆயனுமைந்து வெழுத்துக்குள்ளேயறி
வாயனுமைந்து வெழுத்துக்குள்ளே
வாயனுமைந்து வெழுத்துக்குள்ளேயிற்
வாலையுமைந்து வெழுத்துக்குள்ளே. (௧௭)

அஞ்செழுத்தானது மெட்டெழுததாம்பின்னு
மைம்பததோரட்சரந் தானாசு
நெஞ்செழுத்திலே நினையாமலந்த
நிசந்தெரியுமோ வாலைப்பெண்ணே. (௧௮)

எய்கருதேய்க்கு தஞ்செழுத்துவதை
எட்டிப்பிடித்துக்கொ ளிரண்டெழுததை
நோக்கிக்கொள்வாசியை மேலாகவாசி
நிலையைப்பாரடி வாலைப்பெண்ணே. (௧௯)

சிதம்பரசக்கரந் தானரிவாரிந்தச
சிமையிலுள்ள பெரியோர்கள்
சிதம்பரசக்கர மென்றாலதற்குள்
தெய்வத்தையல்லோ வறியவேணும். (௨௦)

மனதுறுதியு மில்லாவிடிவழி
மாறுதல்சொல்லி யென்னசெய்வாள்
மனதுறுதியும் வைக்கவேணும்பின்னும்
வாலையிருபையுண் டாகவேணும். (௨௧)

இன்றிவெளியினிற் சொல்லாதேயெழில்
திம்மட்டுகிந்த வரிவழிக்கே
கனிமொழிச்சியே வாருங்கடிகொஞ்சவ
கருவைச்சொல்லுவேன் தேருங்கடி. (௨௨)

ஊததைசடமென் றெண்ணுதேயிது
உப்பிட்டபாண்டமென் றெண்ணுதே
பார்த்தபேருக்கு ஊததையிலையிதைப்
பார்த்துக்கொவுந்த னுடலுக்குள்ளே. (௨௩)

முந்தச்செகங்களுண் டானதுவுமுதல்
தெய்வமுந்தேவருண் டானதுவும்
விற்தையாய்வாலையுண் டானதுவும்ஞான
விளக்கம்பாராடி வாலைப்பேண்ணே.

(௧௦)

அறிக்குமுந்தினதவ்வெழுத்தாம் பின்னும்
அறிக்குள்நின்றது மஞ்செழுத்தாம்
தரிக்குமுந்தின தஞ்செழுத்தாம்வாசி
பரிக்குள்நின் றது மஞ்செழுத்தாம்.

(௧௧)

ஆதியிலைந்தெழுத் தானுள்வாலைப்பெண்
ஐந்தெழுத்துமென்று பேராளுள்
நாதியிலுமை யெழுத்திவள் தானல்ல
ஞானவகையிவள் தானுளுள்.

(௧௨)

ஊமையெழுத்தே யுடலாச்சுமற்றும்
ஔமென்றெழுத்தே யுயிராச்சு
ஆமிந்தெழுத்தை யறிந்துகொண்டுவிளை
யாடிகும்மியடியுங்கடி.

(௧௩)

செகம்படைத்தது மஞ்செழுத்தாம்பின்னும்
சிவன்படைத்தது மஞ்செழுத்தாம்
யுகமுடிந்தது மஞ்செழுத்தாம்பின்னும்
உற்பனமானது மஞ்செழுத்தாம்.

(௧௪)

சாத்திரம்பார்த்தாலுந் தானுமென்னவேதந்
தானுமேபாத்திருந் தாலுமென்ன
சூத்திரம்பார்த்தல்லோ ஆளவேணுமஞ்சு
சொல்லையறிந்தல்லோ காணவேணும்.

(௧௫)

காணாதுகிட்டாது எட்டாதுஅஞ்சில்
காரியமில்லையென் றேநினை ததால்
காணாதுக்காணலா மஞ்செழுத்ததால்தில்
காரியமுண்டு தியானஞ்செய்தல்.

(௧௬)

ஆயனுமைந்து வெழுத்துக்குள்ளேயறி
வாயனுமைந்து வெழுத்துக்குள்ளே
வாயனுமைந்து வெழுத்துக்குள்ளேயிந்
வாலையுமைந்து வெழுத்துக்குள்ளே. (௧௭)

அஞ்செழுத்தானது மெட்டெழுததாம்பின்னு
மைம்பததோரட்சரந் தானாசுசு
செஞ்செழுத்திலே நினையாமலந்த
நிசந்தெரியுமோ வாலைப்பெண்ணே (௧௮)

ஏய்ககுதேய்க்கு தஞ்செழுத்துவதை
எட்டிப்பிடித்துக்கொ ளிரண்டெழுததை
நோக்கிக்கொள்வாசியை மேலாகவாசி
நிலையைப்பாரடி வாலைப்பெண்ணே. (௧௯)

சிதம்பரசுக்கரந் தானரிவாரிந்தச
சீமையிலுள்ள பெரியோர்கள்
சிதம்பரசுக்கர மென்றாலதற்குள்
'தெய்வத்தையல்லோ வறியவேணும். (௨௦)

மனதுறுதியு மில்லாவிடிவழி
மாறுதல்சொல்லி யென்னசெய்வாள்
மனதுறுதியும் வைக்கவேணும்பின்னும்
வாலையிருபையுண் டாகவேணும். (௨௧)

இன்னிவெளியினிற் சொல்லாதேயெழில்
திம்மட்டுகிந்த வரிவழிக்கே
கனிமொழிச்சியே வாருங்கடிகொஞ்சுக
கருவைச்சொல்லுவேன் தேகுருங்கடி. (௨௨)

ஊததைசடமென் றெண்ணுதேயிது
உப்பிட்டபாண்டமென் றெண்ணுதே
பார்த்தபேருக்கு ஊததையிலையிதைப்
பார்த்துக்கோவுந்த னுடலுக்குள்ளே. (௨௩)

வெறுப்பட்ட தில்லைகண்ணெனது சாயிழம்மேனாணையொரு
சுறுகினைத்தறியேன், பெற்றவருமுற்றவருஞ் சற்றமுரீரோ
ன்றே பிடித்திருக்கின்றேன்பிறிதோர் கெடிப்புமுரைத்தறி
வேன், ஐறரைபொருட்கொண்டனளவில் வேறுகிளையாதி ரென்
னுடைய நாயகரே பென்றாசவிறுவே. (௩௨)

திருத்தருபொருள் னபலத்தே திருநடஞ்செய்தருளஞ்
திருவடிக்களடிசிறியேன் சென்னியிசை வருமோ, உருத்தரு
நாளிவததிடைகீண் மலத்தடைபோய் ஞானவுருப் படிவம
டைவேகேடு வொன்றிரண்டெண்ணாத, பொருத்த முறுசத்திசி
வ ன்நதவெள்ளத்தாம்பிப் பொங்கியகம்புறங்காணு தெவரு
நிறைந்திடுமோ, அருத்தருமவ்வென்னத்தே நான்முழுகொன்
போயதுவாகப்பெறுகேடு வறிந்திலனபேவ்வினவே. (௩௩)

சிதம்பரத்தேயானந்த சித்தாதிருநடந்தான் சிறிதறிந்த
படியினனுமுழுதமறிவேகேடு, பதம்பெறத்தேம்பழம்பிழிந்து
பாலுநறும்பாரும பசுசொய்யுண்கலத்தெனப் பாடிமகிழ்வே
கேடு, நிதம்பரவியானந்த நிதனிரைகேகாதறித்தர்பணிபுரிந்தி
னடி சித்திபெறுகேடு, மகம்பரவுமலைசெருக்கிற் சிறந்தசி
றியேனான் வள்ளல்குருநாதர் திருவுள்ளமறியேனே. (௩௪)

திருப்பொதுவீற்றிருநடநான் சென்றுகண்ட தருணஞ்
சித்தியெனும் பெண்ணரசி யெத்தியென்னைபிடித்தான், கரு
ப்பறிவாதெனையதன்முன் கலந்தபுத்தியெனுமோர் காரினை
தான்கண்டனவ்ற னளித்தமகிழ்ந்திடுமோ, விருப்பமுறதெ
னாழனிந்து விடுததிடுமோநேயம் வினாந்திடுமோ விவர்க்குநி
தஞ் சண்டவ்வினாந்திடுமோ, தருப்பொதுவிலிருவர்க்குஞ் ச
த்தியுண்டாமோ தடைபடுமோ திருவுளந்தான சற்றமறிந்
திலனே. (௩௫)

திட்டுமணிப்பொதுநடஞ்செய் திருவடிகண்டேத்தச் செ
வகின்றேனெறியேன்முன் சென்றவழி யறியேன், காட்டுவழி
கிடைத்திடுமோ காட்டுவழி தருமோ காலினைப்புக் கண்டிடு
மோ காணுதோகளிப்பாம் மேட்டிணிடவிடுத்திடுமோ பள

எத்தேவியமோ விவேகமெனுந் துணையுதமோ வேடர்பயமு
தமோ, ஈட்டுதிருவடிச்சமுதா காணவுநேர்ந்தியிமோ வெப்ப
டியோதிருவளந்தா னேதுமறிக்திலகே. (௩௧)

இறந்திறந்தேயினத்தெவாம் போதுமித்தவுடம்பே யி
யற்கையுடம்பாகவரு னின்னமுதமனித்தென், புறத்தனுவிய
கம்புணர்ந்தே கலந்துகொண் டெக்காரும் பூணமாஞ்சிவ
போகம்பொங்கி விடவிழைந்தேன், பிறந்திறத்துபொய்க்கதி
வைப் பெறியினைத்தேமாந்த பேதையார்போலெனையினையேல்
பொரிபதிருக்கதவந், திறத்தருளியனைத்திவாய்சிற்சைபவாழ
ரசே சித்தசிகாமணியெயென்றிருநடகாயகனே. (௩௨)

வேதகெரியாகமத்தி னெறியபுராணவகன் வினம்புகெறி
யிதிகாசம் விதித்தநெரிமுழுதும், ஒதுகின்றகுதனைதது முள
வனைத்துவகூட்டி யுன்னதனை யுன்னபடி யுணரவுணர்ந்தினை
யே, ஏதமறவுணர்த்தனனவீண்போதுகழிப்பதற்கோ சொன்ன
ளவுமெண்ணமிலேனென்னெனடிபுணர்ந்தே, தீததவேயனைத்
தும்வல்ல சித்தாடல்புரிவாய சித்தசிகாமணியெயென்றிருந
டகாயகனே. (௩௩)

அப்பாநான்வேண்டுதல்கேட்டருள்புரிதல்வேண்டும் மாரு
யிர்கட்கெல்லாநா னன்புசெயல்வேண்டு, மெப்பாருமெப்பத
மு மெங்கணுநான்சென்றே யென்னையினதருட்புகழை வியம்
பிபிடவவேண்டும் செப்பாதமேனிலைமேற் சுத்தசிவமார்க்கக்
கிகழ்த்தோகவருட்சோதிசெலுத்தியிபூலவேண்டும், தப்பே
தநான்செயினுநீபொறுத்தல்வேண்டும் தலைவரினைப்பிரியாத
நிலைமையுமவேண்டுகனே. (௩௪)

தாரைசேநான்வேண்டுதல்கேட் டருள்புரிதல்வேண்டும் ம
ருட்பெருஞ்சோதியைப்பெற்றே யசமகிழ்தல்வேண்டும், வரை
சேரெவ்வலசமுமோ ரொழுக்கமுறல்வேண்டும் மடித்தாரை
மீளவுகான் வருவித்தல்வேண்டும், புரைசேருககொலைநெறியு
ம புலைநெறியுஞ் சிறிதிமபொருத்தாமலெகவுயிரும் புரிந்துவ
த்தல்வேண்டும், முரைசேர்மெயத் திருவடிவி லெகதாயுரானு
மொன்றாகியெஞ்ஞானம மோகருதல்வேண்டுகனே. (௩௫)

ஆனந்தக்களிப்பு.

—*—

நல்ல மருந்திம்	மருந்து ஈக
நல்கும் வைத்திய	நாதமருந்து நல்ல
அருள்வடிவான	மருந்து கட்டிள்
அற்புகமாத வமர்த்த	மருந்
இருளறவோங்கு	மருந்து அன்பர்க்
கின்புருவாக விருந்த	மருந்து நல்ல
சஞ்சலந்தீர்க்கு	மருந்து எங்குந்
தானேதானாகித்	தழைக்குமருந்து
அஞ்சலென்றாளு	மருந்து சச்சி
தானந்தமாக	வமர்த்தமருந்து நல்ல
வித்தகமான	மருந்து சதூர்
வேதமுடிவில்	விளங்குமருந்து
தத்துவாதீத	மருந்து என்னைத்
தானாக்கிக்கொண்ட	தயாளமருந்து நல்ல
பிறப்பையொழிக்கு	மருந்து யாரற்கும்
பேசப்படாத	பெரியமருந்து
இறப்பைத்தவிர்க்கு	மருந்து என்னு
என்றமுதாரித்	கிணிக்ருமருந்து நல்ல
அம்பலத்தாடு	மருந்து பர
மானந்தவெள்ளத்	தழுத்துமருந்து
எம்பலமாகு	மருந்து வேளு
ரெண்ணுத்தலத்தி	விருக்குமருந்து நல்ல
சேதப்படாத	மருந்து உண்டாற்
தேன்போலினிக்குந்	தெவிட்டாமருந்து
பேதப்படாத	மருந்து மலைப்
பெண்ணிடக்கொண்ட	பெரியமருந்து நல்ல
பாவ்வண்ணமாகு	மருந்து அதிற்
பச்சைநிறமும்	படர்த்தமருந்து

தூல்வண்ணநாடு	மருந்து உள்ளே
நோக்குடின்ருர்களை	கோக்குமருந்து நல்ல
பார்க்கப்பசிபோ	மருந்து தன்னைப்
பாராதவர்களைச்	சேராமருந்து
கூர்க்கத்தொரிந்த	மருந்து அறு
கூல மருந்தென்று	கொண்டமருந்து கல்ல
கோமளங்கூடு	மருந்து நலங்
கொடுக்கத்துசங்கட்டிக்	கொண்டமருந்து
காமளவாத	மருந்து நம்மை
காமநியும்படி	நண்ணுமருந்து நல்ல
முடிர்க்கரிய	மருந்து செவ்வ
முத்துக்குமாரனை	யின்றமருந்து
நாலிற் றெனிய	மருந்து தைய
ஞாயகிகண்டு	தழுவுமருந்து நல்ல

திருச்சிற்றம்பலம்.

இராகம்-கண்யாசி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

ஆடியபாதமன்றாடியபாதம்

ஆடியபாதம்நின்றாடியபாதம்

சரணங்கள்.

பாடியவேதங்கள் தேடியபாதம்

பத்தொன்பதார்க்குத் தித்திக்கும்பாதம்

நாடியபாதவர் பாடியபாதம்

நாதாத்தொடங்கு நாடிபாதம்

ஆடி

திராத்தல் தித்திக்கும்பாதம்

தெய்வகொண்ட தெரிசிக்கும்பாதம்

வாராதவாசு வந்தபொற்பாதம்

வஞ்சமனத்தில் வசியாதபாதம்

ஆடி

பட்டணத்தப்பின்னையார்

நெஞ்சொடு புலம்பல்.

மண்காட்டிப்பொன்காட்டி மாயவிருள்காட்டிச்
செங்காட்டிலாகுகின்ற தேசிகனைப்போற்றாமல்
கண்காட்டிமேலேசியர்தம் கண்வலையிற் சிக்கிமிக
அக்காடிநாய்போ லலைந்தனையேநெஞ்சமே. (க)

புட்பாசனவணையிற் பொற்பட்டுமெத்தையின்மேல்
ஒப்பாவணிந்தபணி யோடாணிநீங்காமல்
இப்பாய்க்கிடத்தி யியமனுயிர்கொள்ளுமுன்னே
முப்பாழைப்போற்ற முயங்கிலையேநெஞ்சமே. (உ)

முப்பாமும்பாழாய் முதற்பாழ்வெறும்பாழாய்
அப்பாமுக்கப்பாணின் ருமெதைப்போற்றாமல்
இப்பாழாம்வாழ்வைகம்பி யேற்றவர்க்கொன்றியாமல்
தப்பாழாய்வந்தவினை சூழந்தனையேநெஞ்சமே. (ங)

அன்னம்பகிர்ந்திங் கலைந்தோர்க்குதவிசெயுஞ்
சென்மமெடுத்துஞ் சிவனருளைப்போற்றாமல்
பொன்னுமனைபுமெழிற் பூவையரும்வாழ்வுயிரை
இன்னுஞ்சதமாக வெண்ணினையேநெஞ்சமே. (ச)

முற்றொடர்பிற்செய்த முறைபூவ்வந்தசெவ்வம்
இற்றைகாட்பெற்றோமென் நெண்ணுதபாழ்மனமே
அற்றவர்க்குமீயாம லரன்பூசையோராநல்
கற்றவர்க்குமீயாமற் கண்மறந்துவிட்டனையே. (ஞ)

மாணிக்கமுத்துவிரப்பணிபூண்டு
ஆணிப்பொன்செங்கா தனத்திலிருந்தாலும்
காணித்துடலோமன் கட்டியேகைப்பிடித்தரல்
காணிப்பொன்கூடவரக் காண்கிலமேகெஞ்சமே. (அ)

கற்கட்டுமோதிராற் கடுக்கனரைநாண்பூண்டு
திக்கெட்டும்போற்ற நிசைக்கொருத்தராநாலும்
பற்கிட்டவேமனுயிர் பந்தாடும்வேளையிலே
கைச்சட்டங்கடவரக் காண்கிலமேகெஞ்சமே. (ஆ)

முன்னரிசெய்ததவ முப்பாலஞ்சே நுமன்றிப்
பொன்னும்பணிதிகளும் பூவையுமங்கேவருமோ
தண்ணைச்சதமாகச் சற்குருவைப்போற்றாமல்
கண்ணற்றவந்தகன்போற் காட்சியற்றாய்கெஞ்சமே. (அ)

பையரவம்பூண்ட பரமர்திருப்பொற்றாளைத்
துய்யமலர்பரித்துத் தொழுதுவணங்காமல்
கையிலணிவளையுங் காலிலிடும்பாடகமும்
மெய்யென்றிறுமாந்து விட்டனையேகெஞ்சமே (க)

மாதுக்கொருபாகம் வைத்தவரன்பொற்றாளைப்
போதுக்கொருபோதும் போற்றிவருந்தாமல்
வாதுக்குத்தேடியிந்த மண்ணிற்புதைத்துவைத்தே
ஏதுக்குப்போகரி யெண்ணினையேகெஞ்சமே. (க0)

அஞ்சருளைப்போற்றி கையந்துபுலனைத்துறக்க
கெஞ்சேயுனக்கு நினைவுநான்சொல்லுகிறேன்
வஞ்சகத்தைநீக்கி மறுகினைவுவாராமல்
செஞ்சரணத்தாளைச் சிந்தைசெய்வாய்கெஞ்சமே. (க1)

அற்புதமாயிந்தவுட லாவியடங்குமுன்னே
சற்குருவைப்போற்றித் தவம்பெற்றவாழாமல்
உற்பத்திசெம்பொன் உடமைபெருவாழ்வைகம்பிச்
சுற்பத்தின்வாயிற் றவளை போலானேனே. (க2)

முந்தச்செகங்களுண் டானதுவுமுதல்
தெய்வமுந்தேவருண் டானதுவும்
விர்தையாய்வாலையுண் டானதுவும்ஞான
விளக்கம்பாரடி வாலைப்பேண்ணே.

(௧௦)

அறிக்குமுந்தினதவ்வெழுத்தாம் பின்னும்
அறிக்குளின்றது மஞ்செழுத்தாம்
தரிக்குமுந்தின தஞ்செழுத்தாம்வாசி
பரிக்குளின் றது மஞ்செழுத்தாம்.

(௧௧)

ஆதியிலந்தெழுத் தானுவாலைப்பெண்
ஐந்தெழுத்துமென்று பேராளுள்
நாதியிலுமை யெழுத்திவள் தானல்ல
ஞானவகையிவள் தானுளுள்.

(௧௨)

ஊமையெழுத்தே யுடலாச்சுமற்றும்
ஓமென்றெழுத்தே யுயிராச்சு
ஆமிந்தெழுத்தை யறிந்துகொண்டவிளை
யாடிகும்மியடியுக்கடி.

(௧௩)

செகம்படைத்தது மஞ்செழுத்தாம்பின்னும்
சிவன்படைத்தது மஞ்செழுத்தாம்
யுகமுடிந்தது மஞ்செழுத்தாம்பின்னும்
உற்பனமானது மஞ்செழுத்தாம்.

(௧௪)

சாத்திரம்பார்த்தாலுந் தானுமென்னவேதத்
தானுமேபாத்திருந் தாலுமென்ன
சூத்திரம்பார்த்தல்லோ ஆனவேணுமஞ்சு
சொல்லையறிந்தல்லோ காணவேணும்.

(௧௫)

காணுகிட்டாது எட்டாதுஅஞ்சில்
காரியமில்லையென் றேறினேத்தால்
காணுகண்காணலா மஞ்செழுத்தாலதில்
காரியமுண்டு தியானஞ்செய்தல்.

(௧௬)

ஆயனுமைந்து வெழுத்துக்குள்ளேயறி
வாயனுமைந்து வெழுத்துக்குள்ளே
வாயனுமைந்து வெழுத்துக்குள்ளேயிந்த
வாலையுமைந்து வெழுத்துக்குள்ளே.

(௧௭)

அஞ்செழுத்தானது மெட்டெழுத்தாம்பின்னு
மைம்பத்தோரட்சரந் தானாச்சு
நெஞ்செழுத்திலே நினையாமலந்த
நிசந்தெரியுமோ வாலெப்பெண்ணே.

(௧௮)

ஏய்க்குதேய்க்கு தஞ்செழுத்துவதை
எட்டிப்பிடித்துக்கொ ளிரண்டெழுத்தை
நோக்கிக்கொள்வாசியை மேலாகவாசி
நிலையைப்பாரடி வாலெப்பெண்ணே.

(௧௯)

சிதம்பரசக்கரந் தானரிவாரிந்தச
சிமையிலுள்ள பெரியோர்கள்
சிதம்பரசக்கர மென்றாலதற்குள்
தெய்வத்தையல்லோ வறியவேணும்.

(௨௦)

மனதுறுதியு மில்லாவிடிவழி
மாறுதல்சொல்லி யென்னசெய்வாள்
மனதுறுதியும் வைக்கவேணும்பின்னும்
வாலெகிருபையுண் டாகவேணும்.

(௨௧)

ஒணிவெளியினிற் சொல்லாதேயெழில்
திம்மட்டுதிந்த வரிவழிக்கே
கனிமொழிச்சியே வாருங்கடிகொஞ்சங்
கருவைச்சொல்லுவேன் தேஞ்ஞங்கடி.

(௨௨)

ஊத்தைசடமென் நெண்ணுதேயிது
உப்பிட்டபாண்டமென் நெண்ணுதே
பார்த்தபெருக்கு ஊத்தையிலையிதைப்
பார்த்துக்கொவுந்த னுடலுக்குள்ளே.

(௨௩)

முந்தச்செகங்களுண் டானதுவுமுதல்
தெய்வமுந்தேவருண் டானதுவும்
விந்தையாய்வாலையுண் டானதுவும்ஞான
விளக்கம்பாரடி வாலைப்பேண்ணே.

(௧௦)

அறிக்குமுந்தினதவ்வெழுத்தாம் பின்னும்
அறிக்குள்ளின்றது மஞ்செழுத்தாம்
தறிக்குமுந்தின தஞ்செழுத்தாம்வாசி
பரிக்குள்ளிற் றது மஞ்செழுத்தாம்.

(௧௧)

ஆதியிலக்தெழுத் தானுள்வாலைப்பெண்
ஐந்தெழுத்துமென்று பேராளுள்
நாதியிலுமை யெழுத்திவள் தானல்ல
ஞானவகையிவள் தானுளுள்.

(௧௨)

ஊமையெழுத்தே யுடலாச்சுமற்றும்
ஓமென்றெழுத்தே யுயிராச்சு
ஆமிந்தெழுத்தை யறிந்துகொண்டுவிலை
யாடிசும்மியடியுங்கடி.

(௧௩)

செகம்படைத்தது மஞ்செழுத்தாம்பின்னும்
சிவன்படைத்தது மஞ்செழுத்தாம்
யுகமுடிந்தது மஞ்செழுத்தாம்பின்னும்
உற்பனமானது மஞ்செழுத்தாம்.

(௧௪)

சாத்திரம்பார்த்தாலுந் தானுமென்னவேதத்
தானுமேபாத்திருந் தாலுமென்ன
சூத்திரம்பார்த்தல்லோ ஆனவேணுமஞ்சு
சொல்லையறிந்தல்லோ காணவேணும்.

(௧௫)

காணாதுகிட்டாது எட்டாதுஅஞ்சில்
காரியமில்லையென் றேறினெத்தால்
காணாதுக்காணலா மஞ்செழுத்தாலதில்
காரியமுண்டு தியானஞ்செய்தல்.

(௧௬)

ஆயனுமைந்து வெழுத்துக்குள்ளேயறி
வாயனுமைந்து வெழுத்துக்குள்ளே
வாயனுமைந்து வெழுத்துக்குள்ளேயிந்த
வாலையுமைந்து வெழுத்துக்குள்ளே.

(௧௭)

அஞ்செழுத்தானது மெட்டெழுத்தாம்பின்னு
மைம்பத்தோரட்சரந் தானாச்சு
நெஞ்செழுத்திலே நினையாமலந்த
நிசந்தெரியுமோ வாலெப்பெண்ணே.

(௧௮)

ஏய்க்குதேய்க்கு தஞ்செழுத்துவதை
எட்டிப்பிடித்துக்கொ ளிரண்டெழுத்தை
நோக்கிக்கொள்வாசியை மேலாகவாசி
நிலையைப்பாரடி வாலெப்பெண்ணே.

(௧௯)

சிதம்பரசக்கரந் தானரிவாரிந்தச
சிமையிலுள்ள பெரியோர்கள்
சிதம்பரசக்கர மென்றாலதற்குள்
தெய்வத்தையல்லோ வறியவேணும்.

(௨௦)

மனதுறுதியு மில்லாவிடிவழி
மாறுதல்சொல்லி யென்னசெய்வாள்
மனதுறுதியும் வைக்கவேணும்பின்னும்
வாலெகிருபையுண் டாகவேணும்.

(௨௧)

ஒணிவெளியினிற் சொல்லாதேயெழில்
திம்மட்டுதிந்த வரிவழிக்கே
கனிமொழிச்சியே வாருங்கடிக்கொஞ்சங்
கருவைச்சொல்லுவேன் தேஞ்ஞங்கடி.

(௨௨)

ஊத்தைசடமென் நெண்ணுதேயிது
உப்பிட்டபாண்டமென் நெண்ணுதே
பார்த்தபெருக்கு ஊத்தையிலையிதைப்
பார்த்துக்கொவுந்த னுடலுக்குள்ளே.

(௨௩)

உவெறுபட்ட தில்லைகண்டொனது சாயிபும்மேனையொரு
சதுருகினைத்தறியேன், பெற்றவனாழ்வரவனஞ் சற்றமுரீரோ
ன்றே பிடித்திருக்கின்றேன்பிறிதோர் வெடிப்புமுரைத்தறி
யேன், இற்றைதொடுகடுதன்னளவில் வேறுகிளையாதி ரென்
னுடைய காயகரே யெனவஞ்சலிதவே. (ருஉ)

திருத்தருபொன் னம்பலத்தே திருகடஞ்செய்தருஞ்
திருவடிக்கடிகசிறியேன் சென்னியினை வருமோ, உருத்தரு
நாணிவத்திடைநீன் மலத்தடைபோய் ஞானவருப் படிவம
டைவேனோ வொன்றிரண்டென்றோ, பொருத்த முறுசத்திசி
வ னந்தவெள்ளத்தாம்பிப் பொங்கியகம்புறங்காணு தெக்கு
நீனறத்தியேமோ, அருத்தருமகவென்னத்தே நான்முழுகொன்
போயதுவாகப்பெறுகேனோ வறிந்திலன்பெய்வினவே. (ரு௩)

சிதம்பரத்தேயானந்த சித்தர்திருகடந்தான் சிறிதறிந்த
படியின்னுமுழுதமறிவேனோ, பதம்பெறத்தேம்பழம்பிழிந்து
பாலுதறும்பாகும் பசுசெய்யுங்கலந்ததெனப் பாடிமகிழ்வே
னோ, சிதம்பரவியானந்த சித்திரைநீக்காதரித்தர்பணிபுரிந்தி
ன்ப சித்திபெறுவேனோ, மதம்பரவுமலைச்செருக்கிற் சிறத்தசி
றியேனான் வள்ளல்குருநாதர்திருவுன்னமறியேனே. (ரு௪)

திருப்பொதுவிற்திருகடநான் சென்றுகண்ட தருணஞ்
சித்தியெனும் பெண்ணரசி யெத்தியென்னைபிடித்தான், கரு
ப்பறியாதெனையதன்முன் கலந்தபுத்தியெனுமோர் காரிகை
நான்கண்டனய் கனிந்தமகிழ்த்தியேமோ, விருப்பமுறாதெ
னையுனிந்து விடுத்தியேமோநேயம் விளைத்தியேமோ விவர்க்குநி
தஞ் சைவகடவீனத்தியேமோ, தருப்பொதுவிலிருவர்க்குஞ் ச
த்தியுண்டியேமோ தடைபடுமோ திருவுளந்தான் சற்றமுறிக்
கிலனே. (ரு௫)

திட்டுமணிப்பொதுகடஞ்செய் திருவடிக்கண்டேத்தச் செ
லகின்றேன்சிறியேன்முன் சென்றவழி யறியேன், காட்டுவழி
கிடைத்தியேமோ காட்டுவழி தருமோ காலினைப்புக் கண்டிடு
மோ காணுதோகள்ப்பாம் மேட்டினிடைவிடுத்தியேமோ பன்

எத்தேவியோ விவேகமெனுந் துணையுறமோ வேடர்பயமு
தமோ, சுட்டுதருகடிச்சமுதம் காணவுநேர்ந்தியோ வெப்ப
டியோதிருவளந்தா னேதுமறிந்திவகை. (௩௧)

இறந்திறத்தேயினத்தெவளம் போதாயித்தவுடம்பே யி
யற்கையுடம்பாகவரு வின்னமுதமறித்தென், புறத்தருவிய
கம்புணர்ந்தே கலந்துகொண் டெக்காளும் பூணமாஞ்சிவ
போகம்பொங்கி யிடவிழைத்தேன், பிறந்திறத்துபொய்க்கதி
வைப் பெறியினத்தேமாந்த பேதையர் போவெனையினையேல்
பெரியதிருக்கடவர், திறத்தருளியினத்திடையாய்சிறப்பைவாழ்
ரசே சித்தசிகாமணியேயென்றிருநடகாயகனே. (௩௨)

வேதகெறியாகமத்தி னெறியபுராணங்கள் விளம்புகெறி
யிதிகாசம் விதித்தகெறிமுழுதம், ஒதுகின்றருகனைத்து முள
வனைத்தாகுட்டி யுள்ளதனை யுள்ளபடி யுணரவுணர்ந்தினை
யே, ஏதமறவுணர்ந்தனன்வீண்போ துகழிப்பதற்கோ சொன்ன
ளவுமெண்ணம்வேனென்னொடுபுணர்ந்தே, தீதநவேயனைத்
தும்வல்ல சித்தாடல்புரிவாய சித்தசிகாமணியேயென்றிருந
டகாயகனே. (௩௩)

அப்பாநான்கேண்டுதல்கேட்டருள்புரிதல்வேண்டு மாரு
யிர்கட்கெல்லாநா னன்புசெயல்வேண்டு, மெப்பாருமெப்பத
மு மெங்கணுநான்சென்றே யெந்தையின தருட்புகழை யியம்
பிபிடல்வேண்டும். செப்பாதமேனிலைமேற் சுத்தசிவமார்த்தக்
தகழ்ந்தோகவருட்சோதிசெலுத்தியிடல்வேண்டும், தப்பே
தகாண்செயினு லீபொறுத்தல்வேண்டும் தலைவரினைப்பிரியாத
நிலைமையும்வேண்டுகனே. (௩௪)

தாரைசேநான்கேண்டுதல்கேட் டருள்புரிதல்வேண்டு ம
ருட்பெருஞ்சோதியைப்பெற்றே யசமகிழ்தல்வேண்டும், வரை
சேரெவ்வலசமுமோ ரொழுக்கமுறல்வேண்டும் மடிந்தாரை
மீளவுகாண் வருவித்தல்வேண்டும், புரைசேருங்கொலையெறியு
ம் புலையெறியுஞ் சிறிதம்பொருத்தாமலெவ்வியும் புரிந்துவ
ந்தல்வேண்டு, முரைசேர்மெய்த் திருவடிவி லெந்தாயுகாணு
மொன்றாகியெஞ்ஞானம மோகருதல்வேண்டுகனே. (௩௫)

ஆனந்தக்களிப்பு

—*—

நல்ல மருந்திம்
நல்கும் வைத்திய

அருள்வடிவான
அற்புகாமாக வாமரந்த
இருளறவோங்கு
கின்புருவாக விருந்த
சஞ்சலந்தீர்க்கு
தானேதானாகித்
அஞ்சலென்றாரு
தானந்தமாக

வித்தகமான
வேதமுடிவில்
தத்துவாதீத
தானுக்கிக்கொண்ட

பிறப்பையொழிக்கு
பேசப்படாத
இறப்பைத்தவிர்க்கு
என்றமதரித்

அம்பலத்தாடு
மானந்தவெள்ளத்
எம்பலமாகு
ரொன்னுத்தவத்தி

சேதப்படாத
தேன்போலினிக்குத்
பேதப்படாத
பெண்ணிடக்கொண்ட

பாவ்வண்ணமாகு
பச்சைநீறமும்

மருந்து கூத
நாதமருந்து நல்ல

மருந்து நம்முள்
மருந்து
மருந்து அன்பர்க்
மருந்து நல்ல
மருந்து எங்குத்
தழைக்குமருந்து
மருந்து சச்சி
வமரந்தமருந்து நல்ல

மருந்து சதர்
விளங்குமருந்து
மருந்து என்னைத்
தயாளமருந்து நல்ல

மருந்து யார்க்கும்
பெரியமருந்து
மருந்து என்னு
தினிக்குமருந்து நல்ல

மருந்து பா
தழுத்தமருந்து
மருந்து வேளு
விருக்குமருந்து நல்ல

மருந்து உண்டாத்
தெவிட்டாமருந்து
மருந்து மலைப்
பெரியமருந்து நல்ல

மருந்து அதிற்
படர்த்தமருந்து

தூய்கண்ணாடு	மருந்து உள்ளே
கோக்குகின்றோர்களை	கோக்குமருந்து நல்ல
பார்க்கப்பசிபோ	மருந்து தன்னைப்
பாராதவர்களைச்	சேராமருந்து
கூர்க்கத்தெரிந்த	மருந்து அறு
கூலமருந்தென்று	கொண்டமருந்து நல்ல
கோமளங்கூடு	மருந்து நலன்
கொடுக்கத்துசங்கட்டிக்	கொண்டமருந்து
காமளவாத	மருந்து நம்மை
காமநியும்படி	நண்ணுமருந்து நல்ல
மூவர்க்கரிய	மருந்து செவ்வ
முத்துக்குமாரனை	யின்றமருந்து
காவிற்கெனிய	மருந்து நைய
ஞாயகிகண்டு	தழுவுமருந்து நல்ல

திருச்சிற்றம்பலம்.

இராகம்-தன்யாசி-ரூபகதானம்.

பல்லவி.

ஆடியபாதமன்றாடியபாதம்
ஆடியபாதம்நின்றாடியபாதம்

சரணங்கள்.

பாடியவேதங்கள் தேடியபாதம்
பத்திசெய்ப்பதர்க்குத் தித்திக்கும்பாதம்
காடியமாதவர் தேடியபாதம்
காதாத்தாட்டுக்கு காயாபாதம்

ஆடி

திராதல்லினை தீர்க்கின்றபாதம்
தெய்வகன்னெல்லாக் தெரிசிக்கும்பாதம்
வாராதவாகி வந்தபொற்பாதம்
வஞ்சமனத்தில் வசிபாதபாதம்

ஆடி